கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகபுராணம்.

காப்பு.

திங்களணி சடைப்பெருமான் பூசை யாற்றித்
திரிமதிலுங் கடந்திடமுன் னின்றான் யாவன்
றங்குகடற் புவிவைப்பி னெடியோ னாதி
சகலருக்கு மூறுதவிர்க் கின்றான் யாவ
னங்கவன்மெய்ச் சரிதமொழி பெயர்ப்ப வேண்டி
யவனடியே சரணாக வடுத்து ளோற்கு
மங்கலசின் மயமதுரத் தமிழ்ச்செம் பாடல்
வாரிமட மடையுடைத்து வளரு மன்றே.

(இதன்பொருள்.) திங்களையணிந்த சடையினையுடைய சிவபெருமான் பூசை செய்து மும்மதில்களையுஞ் சயிக்க முன்னின்றவன் எவனோ; கடல்புடை சூழ்ந்து விளங்கும் பூமியினிடத்தில் திருமால்முதலிய யாவருக்கும் (அவரவர் வினைவழியடையும்) துன்பங்களை (தன்னை யாராதித்தலால்) விலக்குகின்றவன் எவனோ; அந்தப் பெருமானது உண்மையாகிய சரித்தை (வடமொழியினின்றும்) மொழிபெயர்க்க விரும்பி, அந்த விநாயகக்கடவுளது திருவடியையே அடைக்கலமாக அ[illegible] அடியேனுக்கு, மங்கலகரமும் ஞானமயமும் மதுரமும் பொருந்திய சொற்றமி[illegible]லாகிய சாகரம் (எனது) அறியாமையாகிய தடையினை யுடைத்[illegible] பெருகாநிற்கும். என்றவாறு.

பூர்வம் தக்கன் புதல்வியர் இருபானெழுவரையு மணந்த சந்திரன் அவர்பாற் சமநோக்குவையாது அவருட்சிறந்த அழகமைந்த உரோகணி யென்பவளையே அதிகமாக விசுவாசித்து ஏனையோரை முகநோக்காது காலங்கழிப்ப, அஃதுணர்ந்த தக்கன் பலவாறு மதிக்கு மதிகூறியுங் கேளாமையின், அவனைச் சினந்து கலைகுறைகவெனச் சபிக்க, அச்சாபமேற்ற சந்திரன் தன் குறைவுநீங்கும்படி இந்திரன் முதலிய இமையவர்களோடுரைத்தும் அதனைத் தீர்ப்பாரிலனாய், "திருக்கைலையையடைந்து சிவபெருமானைப்பணிந்து விண்ணப்பிக்க, இறைவர் அவனது எஞ்சிய கலையொன்றினைத் தமது சடையிலணிந்து அருளினமையின் "திங்களணி சடைப்பெருமான" என்றும், பிரமாதிதேவர்களும் சனத்குமாராதி முனிவர்களும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பதன்றி அச்சிவபெருமான் ஒருவரையும் பூசியாதவராயினும் விநாயகப்பெருமானை விதிப்படி பூசித்து அவரருள்பெற்றமையின் "பூசையாற்றி" என்றும், சிவபெருமான் விநாயகக்கடவுளையாராதித்து அவரருளால் திரிபுரங்களையு மெரித்தருளினமையின் "திரிமதிலுங் கடந்திட முன்னின்றான் யாவன்" என்றும், இவ்வுலகம் கடல்புடை சூழப்பெற்றுள்ளமையின் "தங்குகடற் புவிவைப்பில்" என்றும், திருமால் திசைமுகன் தேவர்

கோன் முதலியோர் யாவரும் தமக்கிடுக்கண்வந்தவிடத்து இவ்விறைவனை வணங்க, அவர்களது விக்கினங்களை விலக்கியருளுகின்றமையின், "நெடியோனாதி சகலருக்கு மூறுதவிர்க்கின்றோன் யாவன்" என்றும், அவ்விநாயகப்பெருமானது சரிதம் சிந்தாமணியாதி காப்பியங்கள்போலக் கட்டுரையன்றாகலின் "அங்கவன் மெய்ச்சரிதம்" என்றும், அவ்விறைவன் புகழும் பார்க்கவமுனிவனால் வடமொழியிற் புகலப்பட்டுள்ளமையின் அதனை அமிழ்தினு மினிய தமிழ்ப்பாக்களாக யாக்கவேண்டுதலின் "மொழிபெயர்ப்பவேண்டி" என்றும், ஒருநூல் செய்யப்புகுவோர் முதலில் ஐங்கரக்குரிசிலடிமலர் பரவிப் பின்னர்த் தமது வழிபடுகடவுளை வழிபடுவோராகலின், யான் அவ்வாறின்றி அவனையே வழிபட்டு அவனருளால் அவன்சரிதையையேகூற அவனையே யாதரவாக வடைந்தேனென்பார் "அவனடியே சரணாக வடுத்துளேற்கு" என்றும், மங்கலப் பொருளாகிய சிவபெருமானே அகத்தியமுனிவருக் குபதேசித்ததாதலாலும், திருநெறித் தமிழ்வேதங்களாதியன யாவும் ஞானம் பயக்கத்தக்கவையாதலாலும், தமிழ் என்பதற்கே மதுரமெனப்பொருடரலாலும் "மங்கல சின்மய மதுரத் தமிழ்ச் செம்பாடல்" என்றும், தமிழாகிய கடன்மடை பெருகுதற்கு மடமாகிய தடை அவனருளாலுடைபடுமென்பார் "வாரிமட மடையுடைத்து வளரும்" என்றுங் கூறினர்.

இச்செய்யுள் தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு முரைத்ததாம். என்னை, "தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளு - மெய்த வுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்" என்றும், "வழிபடு தெய்வ வணக்கங் கூறி, மங்கல மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக்கொண்ட-விலக்கிய விலக்கண மிடுக்க ணின்றி-யினிது முடியு மென்மனார் புலவர்" என்றும், சூத்திரமாகலின் விநாயகரது பிரபாவத்தை மொழிபெயர்ப்ப விநாயகக்கடவுளைப்பணிந்தேனென்றார். இனி, கடவுள் வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்கமென்றும் எற்புடைக்கடவுள் வணக்கமென்றும் இருதிறத்ததாமாயினும் ஈண்டுக்கூறப்பட்டது விநாயகரையேயாதலின், அவ்விரண்டுமாம் என்க.

இச்செய்யுளில், திங்கள் மங்கலமொழி. இதனை

வச்சணந்திமாலை.

"சீரெழுத்துப் பொன்பூ திருமணிநீர் திங்கள்சொற
கார்பரிதி யானை கடலுலகம்—தேர்மலைமா
கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகைய முன்மொழிக்கு
மங்கலமாஞ் சொல்லின் வகை."—என்பதனுணர்க. (௧)

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர்.

அகரமென வறிவாகி யுலக மெங்கு மமர்ந்தகர வுகரமக ரங்க டம்மாற், பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப் பலவேறு திருமேனி தரித்துக் கொண்டு, புகரில்பொரு ளைங்கினையு மீடேர்தீர்ந் தெய்தப் போற்று நருக் கறக்கருணை புரிந்தல் லார்க்கு, நிகரின்மறக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளு நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) அகரத்தைப்போல ஞானமயமாகி உலகமுழுதும் [சர்வவியாபியாய்] அமர்ந்து, அகர உகர மகரங்களாற் [பிரணவசொரூபியாய்] சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற முதல்வராகியும், வேறாகியும், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்கி,

கொண்டு, குற்றமற்ற (அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங் களையும் (தமக்குச் சம்பவிக்கும்) இடுக்கண்களைக் களைந்தடையும்படி, தம்மை வணங்குவோருக்கு அறக்கருணை புரிந்து, தம்மைப்பணியாதவர்க்கு ஒப்பில்லாத மறக்கருணை புரிந்து (எல்லாரையும்) அடிமைகொண்ட மலரகிதராகிய கணேசமூர்த்தியைத் தியானித்து வாழ்வோம். எ - று.

"அகரவெனவறிவாகி" என்றதை "அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு - நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து" என்னுந் திருவருட்பயனாலும், "அறிவுஞ் சிவமுமிரண்டென்ப ரறிவிலார்,அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார், அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின், அறிவே சிவமா வமர்ந்திருப் பானே" என்னுந் திருமந்திரத்தானுமுணர்க. "அகர வுகர மகரங்கள்"என்றது அம்மூன்றெழுத்துக்களு மொன்று கூடிய ஓம் என்பதாம். அதுவே பிரணவமுதற்பொருள். "அகர வுகர மகரங்க டம்மாற் பகருமொரு முதலாகி" என்றதை, "பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்" எனக்கூறிய ஆன்றோர் திருவாக்கானுணர்க. அறக்கருணை - தம்மையடைந்தோரை யருள்வழியாளுதலென்றும், மறக்கருணை-குற்றஞ்செய்தோரைத் தண்டித்தாட்கொள்ளுதலென்றுங் கொள்க. கணங்கள் பதினெட்டுக்கும் இவரிறைவராகலின் கணபதியென்றார்.

பூர்வத்திற் கயமுகாசுரன் தான் பெற்றுள்ள வரத்தி னிறுமாப்பாற் பிரமாதி தேவர்களுக்கெல்லாம் விபத்துச்செய்துவர,தேவர்களதனைச்சகியாதவர்களாகி ஒருங்கு கூடித் திருக்கைலாயமலையையடைந்து திருநந்திதேவரனுஜ்ஞையா லுட்சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் தமக்குநேர்ந்த குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட, சிவபெருமான் "அவன் என்னை நோக்கி அரியதவஞ்செய்து தேவராலும் மனிதராலும் அசுரராலும் மிருகங்களாலும் இறவாதிருக்க வரம்பெற்றுளன். ஆனால் தனதுருவாகி வருவோனால் இறவாவரங் கேட்டானிலன். நாம் மாறுபட்ட திருமேனியாக யானைமுகத்தொடு சென்று அவனை யடக்குவோம்" என்றவர்கட்கு விடைகொடுத்தனுப்பிப் பார்வதிதேவியாரோடும் அம்மலைக்குச்சமீபத்திலுள்ள சித்திரச்சாலையையடைந்து அங்கு விஸ்வகருமனு லெழுதப்பட்டுள்ள மந்திரவடிவமாகிய சித்திரங்களைப் பார்வதி தேவியாருக்குக் காட்டி "பெண்ணே! முதலிலுள்ள பிரணவாகாரமாகிய இரண்டு யானைகளில் முற்பட்டது திரிமூர்த்திகளையுந்தந்தது. அஃதெனதுவடிவாகும். அடுத்தது சத்திகள்மூவரையும்பெற்றது. அது நினது வடிவாகும். ஆதலின் யாம் அப்பிரணவச் சித்திரங்களின் வடிவ மாகுதும்" என்று திருவுளஞ்செய்ய, உமாதேவியாரும் அக்கருத்துக்கிசைந்தனர். அப்பொழுது இறைவர் ஆங்கோர் திருவிளையாடலைச்செய்ய அதனாலப் பிரணவவடிவத்தினின்றும் விநாயகர் திருவவதாரஞ்செய்தனர். பிறகு விநாயகரைக் கைலைமலையிற்கொண்டுவந்து மகுடஞ்சூட்டி "உன்னைவணங்கி உனதருள் கொண்டு செய்யுங்கருமங்களை நிறைவேற்றவும், வணங்காதுசெய்யுங் கருமங்களைத் தவிர்க்கவும், உனக்கு விக்கினவிநாயகனெனப் பெயர் தந்தோம்" என்று கூறித் தேவர்களைப் பார்த்து "இவன் நமது மூத்தபிள்ளை. இவனை யெம்மைப்போன் றுபசரியுங்கள்" எனச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். பிறகு தேவர்கள் விநாயகக் கடவுளை யுபாசிக்க அவர் கயமுகாசுரனுடன் போர்புரிந்து அவனெவ்வகை யாயுதங்களாலு மிறவாதவனாதலின் தமது கொம்பை யொடித்தெறிய அவன் பெருச்சாளியுருவாயினன். அதனை விநாயகர் வாகனமாக்கிக்கொண்டனர்.—என்பது சரிதம்.

"முராரியாதியதேவர்கண்முதலூறுமுழுதுலகினிலுள்ளோர்
விராவியாதொருகாரியமாயினும்விளங்குறச்செயவென்றே
பராவியுன்னருச்சனைசெய்வோர்மனத்துறுபான்மைதந்தருளுன்னன்
பிராதுசெய்பவர்காரியமுறுசெய்திடுதியென்றிவைசொன்னான்."—எனச் சிவ

பெருமான் கொடுத்தருளிய வரத்தின்படி, தம்மையடைந்தோர் விரும்பியவற்றை நிறைவேற்றி, வணங்காதார் காரியங்களை விக்கினஞ்செய்வோராகலின் "போற்று நருக்கறக்கருணை புரிந்தல்லார்க்கு நிகரின் மறக்கருணை புரிந்தாண்டுகொண்ட நிருமலன்" எனப்பட்டனர்.

கணங்கள் பதினெட்டென்றதை,

சீகாளத்திபுராணம்.

"கருடர்கந் தருவர் தாரா கணந்தயித் தியர்கள் விச்சா
தரரிராக் கதரே சித்தர் தாபத ரசுர ரேகிம்
புருடர்கின் னரரி யக்கர் பூதர்வே தாளர் தேவ
ருரகரா காச வாச ரொடுபோக புவியு ளாரே."—என்பதனாலுணர்க.

இச்செய்யுளில் யாமென்னு மெழுவா யெஞ்சிநின்றது. (௪)

சித்திபுத்தி.

வேறு.

கருணைமதம் பொழிமுகத்துக் கணேசரவர் தமக்கறிவுந் தொழிலுமான, வருளெனுமுண் மையையெவரு மறியவவ ருமையினவ தரித்த ஞான்று, மொருமுனியோம் பியதழலி னவதரித்த ஞான்றுமுட னுகித் தோன்றித், திருவுளத்தின் வழிநிற்குஞ் சித்திபுத்தி யெனுமிவர்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(இ - ள்.) கிருபையையே மதமாகப் பொழிகின்ற முகத்தினையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு ஞானமுங் கிரியையு மாகிய திருவருளென்று சொல்லப்படுமுண்மையையாவரு முணரும்படி, அப்பெருமான் உமாதேவியாரிடத்துத் திருவவதாரஞ்செய்த காலத்திலும், ஒப்பற்ற (கபில)முனிவர் வளர்த்தயாகாக்கினியில் திருவவதாரஞ்செய்த காலத்திலும், அவருடன் அவதரித்து, (அவ்விறைவனது) திருவுள்ளக்குறிப்பின்படி நடக்குஞ் சித்திபுத்திகளென்னு மிவர்களது திருவடிகளைச் சிரசின்மேற் பொருந்தச் செய்வாம். எ - று.

அறக்கருணை மறக்கருணை யென்னு மிரண்டனையு முடையாராகலானும், ஏனைய வுலகயானைகள்போல மும்மதமுடையாரல்லராகலானும், விநாயகக்கடவுளுடைய உத்தமாங்கம் யானை வடிவாகலானும் "கருணைமதம் பொழிமுகத்துக் கணேசர்" என்றார். விநாயகருக்குற்ற விருமதங்கள் பரஞானம் அபரஞானமெனக் கூறப்படும்.

ஒருமுனியோம்பியதழலினும், உமையினும் அவதரித்தது.

தமிழ் நாட்டதிபனை அபிசித்தென்னுமரசன் புத்திரப்பேறுவேண்டி வைசம்பாயன முனிவரா லுபதேசிக்கப்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தைப் பத்தியோடு தியானித்துத்தவஞ்செய்துவருகையில், அதற்குமுன்னர் அவ்வனத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பிரமன் ஓர் நாள் தன்மனைவி சரசுவதிதேவியின்மேன் மையல்கொள்ள அதனால் வீரியஞ் சிதறி விரவின தடாகநீரை அவ்வரசன் மனைவியாகிய குணவதி தாக மிகுதியாலருந்த, அதுவே கருப்பமாய் நகரமடைந்த பின்பு உதித்த கணனென்பவன் மகா பராக்கிரமசாலியாய் வளர்ந்து பரமசிவத்தை நோக்கித் தவஞ்செய்து அகண்ட வரப்பிரசாதியாய் விஷ்ணுவும் பிரமனும் நடுங்கத் திரிபுவனங்களையும்வென்று, ஏகசக்கிரேசுவரனுயரசாக்ஷி நடாத்திவருகையில், ஓர்நாள் வேட்டையாடிமீண்டு அயர்வுயிர்ப்பானுய், தங்கிய அவ்வனத்திற் கபிலமுனிவரைக்கண்டு சம்பாஷித்து அவரால் திருப்தியாயிடவுண்ட அவ்விருந்து சிந்தாமணியாலமைத்திட்டது கண்டு வியந்து, அவாமிகு

தியா லதனைக்கேட்டதன்மேல், அது விண்டுவினிடத்திற் பெற்ற இந்திரனால் தனக் கருமையாகக் கிடைத்த வரலாற்றினைக்கூறி, அம்முனிவ ரதற்கொவ்வாமையாய் மறுத் துரைத்ததுடன் சற்றும் யோசியாமல் அதனைப் பலவந்தமாய்க் கவர்ந்து சென்றபின் மிகவு மவர்மனம்வருந்தி யவனுயிர்க்கிறுதியாம்படி செய்த வேள்வியினின்றும் இரத் தினகிரீடம் குண்டலம் தோளணி முத்துவட முதலிய ஆபரணங்களோடு, தேசார்ந்து வனப்பெய்தியிருக்கின்ற திருவுருவமும் வேழமுகமுங் கருணைபொழிகின்ற திரிநேத் திரங்களும், மோதகம் தாமரைமலர் மழுவாயுதம் பூமாலை இவற்றை ஏந்தின நான்கு திருக்கரங்களும், அடியார்க ளிதயகமலத்தி லுலாவுஞ்சேவடிகளும், சித்தி புத்தி சமேத மாகச் சிங்கவாகனரூடராய் விநாயகமூர்த்தி எழுந்தருளினதுகண்டு அம்முனிவரவரை மகிழ்வாகவோராதனத்திருத்தி வசித்திருக்கையில், அன்றிரவில் துர்கனவுகண்ட கணராஜன் உடனேயெழுந்து சேனைமேதனாய் அக்கபிலமுனிவ ராச்சிரமத்தை நெருங் கின சமயத்தில், சித்திதேவியாராற் சிருட்டிக்கப்பட்ட பூதப்படைகளும் அரசன்படை களு மொன்றோடொன் றெதிர்த்துப் போர்செய்கையில், அச்சித்திதேவியார் திருவரு ளால்வந்த இலக்கனென்னுமோர் மகாவீரன் அச்சத்துருதளத்தைநாசஞ்செய்து அந்தக் கணனுடைய புத்திரர்களான சூலபாணி சலபணிருவரையுங் கைப்பிடியாகப் பிடித் துச்சென்று சுவாமியிடமாகச்சேர்க்க, அச்செய்தியறிந்த கணராஜன் அவ்வாச்சிர மத்தை யணுகி யங்கெழுந்தருளியிருந்த கணேசரது நெற்றி புயம் பாதங்களிற் பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய, அதுபொருட்டா யக்கடவு ளாதனம்விட்டெழாமல் திரு நோக்கஞ் சாத்தற்கெழுந்த மழுவாயுதத்தா லவன் மடிந்தனனாக, மறுநாள் அவன் பிதாவான அபிசித்தரசன் வந்து பிரார்த்தித்தவாறு அவன் பௌத்திரர்களை விடுத்து, அவ்வரசனால்தந்த சிந்தாமணியைக் கபிலமுனிவர் பிரார்த்தித்தவாறே விநாயகமூர்த்தி தரித்தருளினர். சிந்தாமணியைத் தரித்தருளினவாற் சிந்தாமணி விநாயகரெனவும், கபிலராற் பூசிக்கப்பட்டனவாற் கபில விநாயகரெனவும், மலர்ந்த திருமுகத்தோ டெழுந்தருளினவாற் சுமுகரெனவும், இம்மூர்த்திக்குத் திருநாமங்கள் வழங்கும்.

முன்னொருகாலத்திற் பிரமதேவனது கொட்டாவியில் தோன்றின சிந்துர னென்பவன் மூவுலகத்து விச்சித்த விடங்களிலிருக்கவும் எதிர்த்தவர்களைக் கையாற் றழுவினவளவி லவர்க ளிறக்கவுமான பல வரங்களைப் பிரமனாற் பெற்றுக்கொண்டு, பூலோகத்திற்கு வந்தபின் தடையின்றிக் கிடைத்ததால் ஐயங்கொண்டு சோதிப்பானாக, பிரமனை யடைந்து தழுவச்செல்ல, அதைப் பிரமன் கண்டு கோபித்து விநாயகரா லவ னழியத்தக்கதாகச் சபித்துக் கரந்து விஷ்ணுவிடத்தில் தன்குறை சொல்லிநிற்கையில், அச்சிந்துரன் அவ்விஷ்ணுவைத் தேடிவந்து யுத்தத்திற்கழைக்க, அவர் இதவார்த்தை யாடி உருத்திரமூர்த்தியிடஞ் செல்லும்படி சொல்ல, அவனும் அவ்வகையே கைலையை நோக்கிச்சென்று அங்கு உருத்திரமூர்த்திகள் யோகநிலையிலிருந்தனராக, அவர் தேவி யாரைக்கண்டு காமுற்றெடுக்க எண்ணங்கொண்டு நெருங்க, அதையறிந்தவர் முறையிட உருத்திரமூர்த்திகளும் யோகம்விட்டெழுந்து அவனெதிர் செல்ல, சிந்துரன் அவரைத் தழுவ நெருங்கும்போது கணேச ரவ்விருவரிடையிலோ ரந்தணராய்த் தோன்றி நின்று, தமது மழுவை நடுவே நாட்டி அவ்விருவரையு நோக்கி மல்லயுத்தஞ் செய்வதை விட்டு வேறு யுத்தஞ்செய்மின்களெனச் சொல்ல, அவ்வாறே யவ்விருவரும் யுத்தஞ் செய்யுங்கால், சிந்துரன் மீறி முன்போற் றழுவப்போகையில், மழு அவனைப் போக வொட்டாது தடுக்க, அதுபோதில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு போர்செய்யலாகாதென்று விநாயகராகிய அந்தணரும் அச்சுறுத்த, அதுகேட்டவனஞ்சியகன்றபின்னர் உமாதேவி யவ்வந்தணரைப்பார்த்து நீராரென, அவர் தமது திருவுருக்காட்டி இனிச் சிந்துரனை யழிக்கும்படி குமாரனாக உமது திருவயிற்று வருவோமென் றருளிப்போயினர். பின்பு

பிரமன் முதலியோர் சிந்துரன் செய்யுங் கொடுமைக்காற்றாராய்க் கணேசமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, தாம் கஜானனரா யவதரித்துச் சிந்துரனைக் கொல்வதாக அவர்களுக்குத் திருவாக்கருளி உமாதேவியார் திருவயிற்றிற் கருவாகப் பிரவேசித்து வளர்ந்துவரு நாளில், அவரக்கருவாலுண்டாகிய வெப்பந்தணியப் பூமியிற் பரியலி எனும் வனத்தில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு சென்று அவணமைத்த இரத்தினமண்டபத்தில் வசித்திருக்கும்நாளில் மயேசுரனென்னுமோரரசன் சிவபக்தியிலும் நீதியிலுஞ் சிறந்தவனா யரசு புரியுங்காலத்தில், பிரகற்பதிதேவர் அங்குவரக்கண்டு அவ்வரசனவரை வணங்கிநிற்க அதற்கவர் மகிழ்ந்து உன்றலை தேவர் முனிவர் முதலிய யாவராலும் வணங்கப்படுவதாகவென் றாசீர்வதித்துச் சென்றனர். பின்பொருநாள் அவ்வரசன் நன்னகரைவிட்டுச் சேனைகளோடு செல்ல அங்கு நாரதர் எதிராகவரக்கண்டு அவன் வந்தனை வழிபாடு செய்யாமையைக் குறித்தவர் சபித்தவாறே யானைக்குழாத்துட் கயமுகாசுரனென அவனுதித்திருக்கையில் ஓர்நாள் அம்மண்டபத்தைக் கோட்டினால் அவன் முட்டியெடுத்து நிலத்தில் விழத் தள்ளலும் அம்மை யஞ்ச உருத்திரமூர்த்திகள் சூலத்தாலவன் றலையைத் துணிக்க, அப்போது அவன் சிவாயநமவென்று சொல்லி நிலத்தில் வீழ்ந்ததுகண்டவரிரங்கி அவனுக்குச் சாரூபபதமளித்து அதுமுதலாகக் கிருத்திவாசரென அவன் றோலை யரையினுடுத்திச் சிரசைவைத்துப் பூசித்துவந்தனர். அதுநிற்க: அச்சிந்துரன் எல்லா வுலகங்களையும் அதப்படுத்தித் தனக்கெதிரில்லையென அகங்கரித்திருக்கும்நாளில் அசரீரியால் தனக்கிறுதிசெய்யக் கணேசர் உமாதேவியார் திருவயிற்றில் வளர்வதாகச் சொல்லக்கேட்டு அங்குச் சென்றவர் சுழுத்தியிலிருக்குந் தருணமறிந்து வாயுவடிவாயுண்ணுழைந்து அக்கருவின் சிரசைக்கொய்து விந்தமலைக்கடுத்த நருமதைநதிதீரத்தில் வைத்துச் சென்றனன். பின்னர் அக்கரு சிரமிழந்தும் அவ்வாறே வளர்ந்துவர உமாதேவியாரும் பத்துத்திங்களுநிரம்பிக் கைலைக்குச் சென்றனராக அங்கே கணேசர் பஞ்சமுகத்தோடும் சித்தி புத்தி சமேதரா யம்மையம்மையார்க்குத் தரிசனைகொடுத்து நாமுமக்குப் புத்திரராயினோமென் றுரைத்தருளி மறைந்தவுடன் மகாதேவியார் மயங்க அங்கே சிரசில்லாத தோர் குழந்தை பிறந்திருக்கக்கண்டு அம்மை வருந்திநிற்க உருத்திரமூர்த்திகளை மற்றத் தேவர்களும் வந்து கண்டு கவலைமிக்காராகி அவர்கள் காணவேண்டி ஓராதனத்தின் மீதமர்த்தினவுடன் அக்குழவி தமது சிரமிழந்த காரணத்தைக்கூறி உருத்திரமூர்த்திகளாற் பூசித்திருந்த யானைத்தலையைத் தாமே வரச்செய்து தமது திவ்விய வுடலோடு சேர்த்தருளிக் கஜானனரா யெழுந்தருளியிருக்குஞ் சமயத்தில் வந்தமர்க்கழைத்த அவ்வசுரனை விசுவரூபங்கொண்டு துதிக்கரத்தாலெடுத்துச் சாந்தாகக் குழைத்துத் தமது மத்தகத்திற் பரிமளிக்கப்பூசித் தேவர்களிடுக்கண்டொலைத்தருளினர் என்பது சரிதம். (உ)

பரசிவம்.

பூமாது தனைமணந்த புயல்வண்ணப் பெருமானும் புலவர் போற்று
நாமாது தனைமணந்த நான்முகனும் போர்மாது நயக்கு மெண்டோட்
கோமானுந் தானேயென் றுணர்த்துதற்கே பிரணவகுஞ் சரமாய்த்தோன்
மாமாவின் முகத்தானை யுயிர்த்தானை நினைந்திறைஞ்சி வழுத்து வாமே.[றி

(இ - ள்.) திருமகளை மணஞ்செய்த மேகநிறம் பொருந்திய திருமாலும், கல்விமான்கள் துதிசெய்யுங் கலைமகளை மணஞ்செய்த சதுர்முகப்பிரமனும், வீரமகள் விரும்பும் எட்டுப்புயங்களையுடைய உருத்திரனும், தாமேயென்று (எவர்க்கும்) அறிவித்தற்பொருட்டே, பிரணவாகார யானையாக விளங்கி, பெருமைபொருந்திய யானைமுகவிநாயகப்பெருமானைப் பெற்றருளிய பரசிவத்தைத் தியானித்து வணங்கித் துதிப்பாம். எ - று.

தாவென்னும் படர்க்கைப்பெயர் பரசிவத்தை யுணர்த்தியது.

பூமாது - செந்தாமரையில் வசிக்குந் திருமகள். நாமாது - பிரமன் நாவில் வசிக்குங் கலைமகள். போர்மாது - போரில் வல்ல துர்க்கை. பரசிவமே திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரனுமாக விளங்குபவரென்பதை யாவருமுணரப் பிரணவவடிவாய்ச் சித்திரித்த யானையின்கண் அவிர்ப்பவித்து அதினின்றும் விநாயகப்பெருமானை யுண்டு செய்து, (தாமும் அவரையர்ச்சித்துக்) கருணைபுரிந்தனர் என்பது கருத்து.

நினைந்திறைஞ்சி வழுத்துவாம் என்பதற்குத் திரிகரணங்களாலும் பணிவா மென்பது பொருள். மனத்தால் நினைந்து, காயத்தாலிறைஞ்சி, வாக்கால் வழுத்துவா மெனக்கூட்டிக்கொள்க.

புலவர் என்பதற்குத் தேவரெனினுமமையும்.

தானே திரிமூர்த்திகளுமென்றதை,

சிவஞானசித்தியார்.

"யாதொருதெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொருபாகனார்தாம்வருவர்மற்றத்தெய்வங்கள்
வேதனைப்படுமிறக்கும்பிறக்குமேல்வினையுஞ்செய்யும்
ஆதலாலிவையிலாதானறிந்தருள்செய்வனன்றே."—என்பதனானறிக. (௩)

தேரேறி வரும்பரிதி மண்டிலத்துஞ் செழுமதிமண் டிலத்துஞ் சீர்கொண்
டேரேறி வருங்கனன்மண் டிலஞ்சத்தி மண்டிலத்து மெண்க ணானு
நீரேறி வருமரியு முருத்திரனு மகேச்சுரனு நிலவச் செய்து
நாரேறி வருமவர்த முளத்தமரெண் குணத்தானை நயந்து வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) தேரிலிவர்ந்து வருகின்ற சூரியமண்டிலத்திலும்,செழியசந்திரமண்டிலத்திலும்,சிறப்புற்று அழகுபொருந்திய மேடவாகனமேறி வருகின்ற அக்கினிமண்டிலத்திலும், சத்திமண்டிலத்திலும், (முறையே) எண்கண்களையுடைய பிரமனும், திருப்பாற்கடலி லறிதுயில்கொள்ளுந் திருமாலும், உருத்திரனும், மகேச்சுரனும் (ஆகிய இவர்களை) பொருந்தச்செய்து, அன்புமிகுந்து வருகின்ற அவர்களுடைய இதயத்திலெழுந்தருளிய எண்குணங்களையுடைய பரசிவத்தைவிரும்பி வாழ்வோம். எ - று.

எண் குணங்களாவன :—தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை. இதனை,

"தன்வ யத்தவன் றூய வுடம்பினன் றனி யற்கை யுணர்வின னாகுதல்
பன்னு முற்ற வுணர்த லியல்பினன் பாச நீக்குதல் பேரரு ளாகுதல்
மன்னு மீறில வாற்ற லுடைமையும் வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குண
மின்ன தாகச்சை வாகம மோதுமெம் மீசன் றனையெப் போதும் வணங்குவாம்."

என்பதனாலுணர்க. அன்றியும், அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவை முதலாக வுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். (௪)

சிற்சத்தி.

வேறு.

சத்தியாய் விந்துவாய் மனோன்மணியாய்த் தயங்கிய மகேசையாயுமையாய்
நித்திலவடந்தாழ் முகிழ்முலைத் திருவாய் நெடும்புகழ் வாணியாய் வேறு
மெத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக் கியைதர வத்திற நின்று [ம்.
மெத்திய வுயிரின் மலவிருள் கெடுத்து விளங்குபூ ரணியையே தெடுப்பா

(இ - ள்.) சத்தியாயும், விந்துவாயும், மனோன்மணியாயும், விளங்கிய மகேசையாயும், உருத்திராணியாயும், முத்துமாலை தங்கிய அரும்பிய தனத்தையுடைய நாரயணியாயும், அழியாத கீர்த்தியையுடைய பிராமியாயும், வேறாயும், பரசிவன் எவ்வடிவாக நின்றனனோ அவனுக்கேற்ப அவ்வடிவாக விளங்கி, மிகுந்த ஆன்மாக்களின் மலமாகிய இருளையழித்து விளங்குகின்ற பரிபூரணியாகிய சிற்சத்தியைத்தோத்திரஞ் செய்வாம். எ - று.

சத்தி - வல்லமை. இச்செய்யுளின் கருத்தை,

சிவஞானசித்தியார்.

"சிவஞ்சத்திநாதம்விந்துசதாசிவன்றிகழுமீச
னுவந்தருளுருத்திரன்றான்மாலயனொன்றினொன்றாப்
பவந்தருமருவநாலிங்குருவநாலுபயமொன்றா
நவந்தருபேதமேகநாதனேநடிப்பனென்பார்.

சத்திபாய்விந்துசத்தியாய்மனோன்மனிதானாகி
யொத்துறுமகேசையாகியுமைதிருவாணியாகி
வைத்துறுஞ்சிவாதிக்கிங்ஙன்வருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறநின்றானீசனத்திறமவளுநிற்பள்."—என்றதனால், சிவத்திற்குச் சத்தியாகியும், நாதத்திற்கு விந்துவாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோன்மணியாகியும், மகேசனுக்கு மகேசையாகியும், உருத்திரனுக்கு உமையாகியும், திருமாலுக்குத் திருவாகியும், அயனுக்கு வாணியாகியும், எழுவகைப்பட்டுப் பரமசிவன் சிவபேதமேழினு நின்று நடாத்துமாறெல்லாம் அவனுடன் தாதான்மியமாய் நிற்கும் ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதமேழினு நின்று அவனுக்குத் துணையாய் நடாத்துதலின், "சத்தியாய்* * * *பூரணியை" என்றார். (கு)

நடேசர்.

வேறு.

மூத்தமக ளிடத்தார்வ மீன்றெடுத்த பிதாமகற்கு முதிரு மாற்றாற்
பூத்தபொழிற் சென்னைநகர்ப் புகுந்துபிர சன்னமுகப் புத்தே ளன்ப
ரேத்தெடுப்பப் பிரசன்ன மாயிருக்கு மாலயத்து ளெய்தி மன்றுட்
கூத்தியற்று மிளைப்பாறுஞ் சிதம்பரே சுரர்மலர்த்தாள் குறித்து வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) பெற்றெடுத்த பிதாவுக்கு மூத்தபிள்ளையினிடத்தில் ஆசையானது அதிகரிக்குந் தன்மையால், மலர்ந்தசோலை சூழ்ந்த சென்னைநகரத்தில்வந்து, யானைமுகத்தையுடைய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் (தம்மை) அடியார்கள் துதிக்கும்படி பிரசன்னமாக வெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலுளடைந்து, பொன்னம்பலத்தில் (பஞ்சகிருத்திய) திருநடஞ்செய்யும் இளைப்பை யாற்றிக்கொள்ளும் நடராசப்பெருமானது மலர்போன்ற திருவடியைத் தியானித்து வாழ்வோம். எ - று.

பிதாமகன் = தந்தை ; இது கோமகனென்பது போலாம். பிரசன்னமுகம்—யானைமுகம். இதிற் பிரசன்னமென்றது வடசொல்.

மன்று - சபை. சிவபெருமான் நடனஞ்செய்த சபைகள் ஐந்துளவாயினும், சிதம்பரேசுரரென்னுங் குறிப்பாற் பொன்னம்பலமென்றாம். மலர்த்தாளென்றது அனுக்கிரகம் புரியுங் குஞ்சிதபாதத்தை.

ஐந்து சபைகளாவன :—

இரட்டையர் தில்லைக்கலம்பகம்.

"கடல்விட நுகர்ந்தகாசினியிலிங்கங்காஞ்சிமாநகருறையிலிங்கங்
காவிரிவடபால்வருதிருவானைக்காவினிலப்புலிங்கமதாம்
வடதிசையண்ணாமலையினிலிங்கம்வன்னியின்வடிவுகாளத்தி
வாயுலிங்கமதாஞ்சிதம்பரலிங்கமாகிலாகாயலிங்கமதாங்
குடதிசையதனின்மருவுகுற்றாலங்கோதறு சித்திரசபையாங்
குற்றமில்குணக்கிற்பழையனூர்மன்றங்குலவுரத்தினசபையென்றெண்பா
ரடல்விடைப்பாகனெல்லையம்பதியிலம்பலந்தாமிரசபையா
மாலவாய்மதுரைவெள்ளியம்பலமேயணிதில்லைசெம்பொனம்பலமே." — என
வருவதனாலும்,

பஞ்சாக்கரத்திருமேனியோடு பஞ்சகிருத்திய திருநடஞ்செய்தலை,

உண்மைவிளக்கம்.

"ஆடும் படிகேணல் லம்பலத்தி லையனே
நாடுந் திருவடியி லேநகரங்—கூடு
மகர முதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகரு முகம் வாமுடியப் பார்.

தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமா
வூன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்ற திரோதமுத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு."—என வருவதனாலுமுணர்க. (௬)

சிவகாமசுந்தரி.

சீதளசந் திரகலையுந் தினகரன்வெம் மையுங்கனலிற் செறிந்த தேசும்
போதனவு நறுமணமும் போலிறைவன் குணமான புனிதை வேறாய்க்
கோதனவு முயிர்சிவத்தைக் காமுறவே சிவகாமங் கொண்டு நின்ற
காதளவுங் கருந்தடங்கட் சிவகாம சுந்தரியைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) தண்ணிய சந்திரனிடத்திற் பொருந்திய கலையும், சூரியனிடத்திற் பொருந்திய வெப்பமும், அக்கினியினிடத்திற் பொருந்திய ஒளியும், மலரினிடத்துப் பொருந்திய நல்ல வாசனையும்போல, இறைவனுடைய குணங்கொண்டுள்ளவளான புனிதையாகியும், (சிவத்தினின்றும்) வேறுபட்டு (ஆணவாதிமல) குற்றம்பொருந்திய ஆன்மாக்கள் (அக்குற்றத்தினின்றுநீங்கி)பரசிவத்தை யடையும்பொருட்டே சிவபெருமானிடத்து விருப்பங்கொண்டு(அவரது திருநடத்தைக்)கண்டுநின்ற, காதினையளாவிய நீண்ட விசாலமான கண்ணினையுடைய சிவகாமசுந்தரியாரைமனதிலிருத்துவாம். எ-று.

பூவுமணமும், அக்கினியு முஷ்ணமும்போல, சிவமுஞ் சத்தியும் ஒரு தன்மையாகவே நிற்றலின், "இறைவன்குணமானபுனிதை" என்றார்.

சிவகாமசுந்தரி யென்றது சிவபெருமானது திருவடியை, ஆன்மாக்களடைய வேண்டுமென்னுங் கருணையால், இறைவியார் தமது திருவிழியைச்சாய்த்து அவரது குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டு களித்து நிற்றலினென்க. இதனை,

உண்மைவிளக்கம்.

"உரையுணர்வுக் கெட்டா வொருவன்மிகு பஞ்சாக்
கரத்தால் வரைமகடான் பாதி—பரையிடமாக்

காணும் படியே கருணையுருக் கொண்டாடல்
பேணுமவர்க் குண்டோ பிறப்பு."—என்பதனுணறிக. (எ)

சென்னைமல்லீசுரர்.

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி யுபய மாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைக்கு மெட்டாத நலத்த தாகித்
தொன்றாகிப் புதிதாகிச் சுடராகி யிருளாகித் துகடீர்ந் தன்பர் [ழ்வாம்.
சென்றாடுஞ் சுவைக்கடலாஞ் சென்னைமல்லீ சுரர்மலர்த்தாள் சேர்ந்துவா

(இ - ள்.) ஒன்றாகியும், பலவாகியும், உருவமாகியும், அருவமாகியும், உருவருவமாகியும், நன்றாகியும், தீதாகியும், நான்குவேதங்கட்கும் அதீதப்பட்ட நன்மையுடையதாகியும், பழமையதாகியும், நூதனமானதாகியும், ஒளியாகியும், இருளாகியும், அன்பர்(மல)குற்றத்தினின்றுநீங்கி, அடைந்து திளைக்கும் மதுரக்கடலுமாகிய சென்னைமல்லீசுரரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை(சரணாக)அடைந்து வாழ்வோம். எ-று.

* அண்டாண்ட பிரமாண்டங்களின் சிருஷ்டிக்குமுன்னும், சர்வசங்காரகாலத்தும் இறைவராகிய சிவபிரானே தனித்து நிற்பவராதலின் "ஒன்றாகி" என்றும், சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் மகேசன் உருத்திரன் விண்டு பிரமன் பிறதேவர் முதலிய பல நாமரூபங்களை யடைதலின் "பலவாகி" என்றும், போற்றிப்பஃறொடை"நன்னெறி விஞ் ஞானகலர் தாமல மொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப்—பின்னன்பு, மேவா விளங்கும் பிரளயாகலர்க்குத், தேவாய் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப்—பூவலயந், தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை—யன்னவனுக், காதிகுணம்—" என்றபடியே, ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னு மும்மலங்களில், ஆணவமலமொன்றினையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு அருண்மயமாக வேயவருள்ளத்திருந்து அநுக்கிரகித்தலின் "அருவாகி" என்றும், ஆணவகன்மமென்னு மிருமலங்களையுடைய பிரளயாகலர்க்கு மான் மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட முதலிய வற்றுடன் திருவருள் புரிந்தும், அம்மூன்றனையு மொருங்கேயுடைய சகலர்க்குமானைக் காட்டி மானைப்பிடிப்பது போல ஆசிரியத்திருவுருவேற்று அநுக்கிரகித்தும் விளங்குதலின் "உருவாகி" என்றும், சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்துஎன அருவமாகியும், மகேச்சுரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் எனவுருவமாகியும் விளங்குதற்கேற்ப, அருவமும் உருவமுங்கலந்த சதாசிவமாக நிற்றலின் "உபயமாகி" என்றும், தம்மை வழிபட்ட அடியவருக் கிடுக்கண்வந்தவிடத்து அருள்செய்ய நற்றுணையாக நிற்றலின் "நன்றாகி" என்றும், திருவருளுக்கொவ்வாத தீத்தொழில் புரிவோரைச் செகுத்து அவரையருளலின், "தீதாகி" என்றும், வேதங்கள் நான்காதலானுஞ் சில கீழ்மக்கட்கு மறைக்கப்பட்டு விளங்குதலானும் "நான்மறை" என்றும், "வேதங்களையாவெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே" என வாதவூரடிகளும், "சூளாமறைச் சென்னியுந் தொடத்தொடா நீண்ட நீளநீ" என்று பரஞ்சோதி முனிவருங்கூறியபடியே, வேதங்கட்கும் அதீதப்பட்டதாதலின் "நான்மறைக்கு மெட்டாத நலத்ததாகி" என்றும், "முன்னைப்பழம் பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளே" என்றாற்போல எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டவராகலின் "தொன்றாகி" என்றும், இனியுளவாம் புதுப்பொருள்களினும் புதிதாகவிளங்குபவனென்பார் "புதிதாகி" என்றும், தமது திருவிழிகளைத்திறந்த காலத்துச் சூரிய சோமாக்கினிகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்தும் அவற்றை மூடியகாலத்தி லிருளைப்பரவச் செய்தும் அவற்றின் சொரூபந் தாமேயாக விளங்குதலின் "சுடராகி யிருளாகி" என்றும், ஆணவாதிமலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் ஆன்மாக்களடைய விரும்பின் தம்மையே சரணுறலின் "துகடீர்ந்தன்பர் சென்றாடும்" என்றும், இப்பூமியை யடுத்த

உவர்க்கடலும், பிறதீவுகளையடுத்த பாற்கடல் முதலிய கடல்களும் போலன்றிக்காணி னுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதரும் பெருஞ்சுவைச்சாகரம் போல்வாராகலின் அவ ரைத்தரிசித்து அவர்பால் மனதைச்செலுத்துதலே யதில் மூழ்குதலாமென்பார் "சென் ருடுஞ் சுவைக்கடலாம்" என்றும், அவ்வகைய இறைவர் சென்னை நகரிலுள்ளாரும் மல்லீசுரரென்னுந் திருநாமமுடையவருமாகலின் "சென்னைமல்லீசுரர்" என்றும், அவ ருடைய திருவடி "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" என்றாற்போல மேம்பாடுற்ற தாமரைமலர் போன்றதாகலின் "மலர்த்தாள்" என்றும், அத்திருவடியே அநுக்கிரகஞ் செய்யுமாற்றலுடைமையின் அதனை யடுத்தல் கடமையென்பார் "சேர்ந்துவாழ்வாம்" என்றுங் கூறினர். (அ)

பிரமராம்பிகை.

ஆரணனு நாரணனு மாரணத்துக் கெட்டாத வரனு மென்னுங்
காரணர்கண் மூவரையுந் தரித்துயிர்த்த வடையாளங் காட்டு மாபோற்
சீரணவுந் திருவயிற்றின் மூவரைவாய்ந் தழகெறிக்குஞ் செல்வத் தாயைப்
பேரணவுஞ் சென்னைநகர்ப் பிரமராம் பிகைமயிலைப் பேசி வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) பிரமனும், விண்டுவும், வேதங்கட் கதீதனை உருத்திரனும் எனக் கூறப்படும் (சிருட்டியாதி முத்தொழில்கட்கும்) காரணர்களாகிய திரிமூர்த்திகளையும் (கருத்) தரித்துப்பெற்ற அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் வகைபோல, சிறப்பு வாய்ந்த அழகிய வயிற்றில் மூன்றிரேகைகள் கொண்டு அழகினை வீசுஞ் செல்வத்தை யுடையதாயாகிய கீர்த்திவாய்ந்த சென்னை நகரிலெழுந்தருளிய மயிலின் சாயலையுடைய பிரமராம்பிகையைத் துதித்துவாழ்வோம். எ - று.

திரிமூர்த்திகளையும் பெற்றதற் கடையாளமாகவயிற்றின் மூன்றுமடிப்பினை யுடையாளென்றார். இதனை,

சௌந்தரியலகரி.

"மூவருக்குமுதற்பிறப்புநின்முக்குணக்கடலென்றமுன்
சேவடிக்கணிருப்பவர்சென்னிகுவித்தசெய்கைபிரிக்கிலார்
பூவெடுத்தவர்சென்னிவைத்திடுபோதமுற்றவரம்மைநின்
காவலர்ப்பொதிதாளில்வைக்கவுமூவர்சென்னிகளிக்குமே."— என்பதனுனறிக.

பிரசன்னவிநாயகர்.

முருகோடு மதுப்பிலிற்று நறுங்கடுக்கை முடிக்கணிந்த முதல்வற் காமைக்
கருகோடு பறித்தணிந்த கணபதியை யொருகோடு கரத்தில் வாங்கி
யொருகோடு முகத்தணிந்த பிரசன்ன விநாயகனை யூற்றுந் தான
மருகோடு மணிமார்பத் தரவணிந்த நிராமயனை யகத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) வாசனையோடு தேனைச்சொரியும் நல்ல கொன்றைமாலையை முடியிலணிந்த முதல்வராகிய சிவபெருமானுக்கு, (திருமாலாகிய)ஆமையின்கரிய ஓட் டினைப்பறித்துத் தரித்தவரும், ஒரு கொம்பினைத் திருக்கரத்திலேற்று, ஒருகொம் பினை முகத்திற்பெற்ற பிரசன்ன விநாயகரும், பொழிகின்ற மதசலமானது பக்கங்க ளிற் பாய்கின்ற அழகிய மார்பினிடத்திற் சர்ப்பங்களை யணிந்தவருமாகிய கடவுளை மனதிலிருத்துவாம். எ - று.

நிராமயன்—நோயற்றவன். கடுக்கை—முதலாகுபெயர்.

கருகு+ஓடு=கருகோடு.

முதல்வற்காமைக் கருகோடெபறித்தணிந்த கணபதியென்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களுங் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது திருமால் கூர்மவடிவேற்று மத்தாகிய மந்தரகிரியைத் தாங்கி நின்று, அப்பொழுது தோன்றிய அமுதைத் தேவர்கட்களித்து அதனால் இறுமாப்படைந்து கடல்களெல்லாவற்றையுங் கலக்கித்திரிவது கண்ட தேவர்கள் அதனைச் சிவபெருமானிடத்து முறையிட, சிவபிரான் விருப்பின்படி விநாயகக்கடவுள் பாற்கடலை யடைந்து ஆமையாக நின்ற மாயோனது ஓட்டினைப் பறித்துக் கைலையை யடைந்து கண்ணுதலிடங் கொடுப்ப, அவர் அதனை மார்பகத்தணிந்தனரென்பது உபதேசகாண்ட சரிதம். (கο)

குமரவேள்.

மரந்துளைத்த கணையானுஞ் சோவெறிந்த திறலானு மதிக்குந் தோறுஞ்
சிரந்துளக்க வலைகடலுஞ் சேணிகந்த பெருவரையுந் திறத்திற் குன்றக்
கரந்துளக்குங் குறுமுனிக்குங் கருத்தின்மயல் பூட்டியகை தவஞ்சால்வெற்பி
னுரந்துளைத்த சேயிலைவேல் வலனுயர்த்த விளையவனை யுளத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) மராமரத்தைத் தொளைத்த கணையையுடைய திருமாலும், (திரிபுரத்தின்) மும்மதில்களையழித்த வல்லபமுடைய சிவபெருமானும் நினைக்கும்பொழுதெல்லாஞ் சிரக்கம்பனஞ்செய்ய, அலைகளைவீசுங்கடலும் ஆகாயமளாவிய பெரிய விந்தமலையுந் தமதுவலிகுன்றும்படி, கையினையசைத்த அகத்தியமுனிவனுக்கும், மனதில் மயக்கம்விளைத்த வஞ்சகமிருந்த கிரவுஞ்சகிரியின் மார்பகம் போழ்ந்த செவ்விய அச்சவடிவாகிய வேற்படையை வலப்புறத் துயர்த்திய இளையபிள்ளையாரை (நமது) மனதிலிருத்துவாம். எ - று.

மராமரத்தைத்தொளைத்தது—திருமால் இராமாவதாரத்தில் தன்னைச் சரணடைந்த சுக்கிரீவன் தனதாற்றலுணருமாறு கணைவிடுத்துத் தொளைத்ததென்றும், சோவெறிந்தது—சிவபெருமான் மும்மதில்களையும் அழித்ததென்றுங் கொள்க.

அலைகடல்திறத்திற்குன்றியதாவது.

இந்திரன் தனது செல்வச்செருக்கினால் அவைக்களத்தெய்திய ஆசிரியனைத் தக்கபடி மரியாதைபுரியாமையின் அவர்மறைய, இந்திரன் அவரைத்தேடிக் காணாது பிரமன் சூழ்ச்சியால் திரிசிரனைக் குருவாக்கி, அவன் வஞ்சனையாக யாகஞ்செய்யக் கண்டு அவன் சிரத்தைச்சேதித்து, பிரமகத்தியடைந்து, மாதர் மரம் நீர் நிலங்கட்கு அதனைப் பகிர்ந்துகொடுத்துப் புனிதனாயினன். இந்திரன் திரிசிரனைக்கொன்ற துணர்ந்த அவன் பிதா துவஷ்டாவென்பான் ஓர்யாகஞ்செய்து அதிற்றோன்றிய விருத்திரனை இந்திரன்மேலேவ இந்திரன் தனது வச்சிராயுதம் வலியற்றதாயிருந்தமையின் விண்டுவின் சூழ்ச்சியால் ததீசிமுனிவரது முதுகந்தண்டென்பைவாங்கி விசுவகன்மனால் வச்சிராயுதமாக்கிக்கொண்டு விருத்திரனையெதிர்க்க, அவன்போர்செய்ய வலியின்றிக் கடலிலாழ்ந்தனன். அவனைக்கண்டுபிடிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட இந்திரன்கருத்துக் கிணங்கிய அகத்தியமுனிவர் அவனொளித்திருந்த சமுத்திரத்தைப் பானஞ்செய்தனர் என்பதாம். இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"என்றவனிடெக்கண்டீர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனெடியோன்றன்னைவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்ம்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனூழிச்செந்தீவடிவினை மனத்துட்கொண்டான்.

கைதவன்கரந்தவைகுங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற்
பெய்துழுந்தெல்லைத்தாக்கிப்பருகினன்பிறைசேர்சென்னி
யையனதருளைப்பெற்றோர்க்கதிசயமிதென்கொன்மூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரிவரேயன்றோ."—என்பதனுனறிக.

துளக்கவென்றதனால் கரத்தைநிமிர்த்திய காலத்துக் கடலைக்கரத்திலேற்று ஆசமயனீஞ்செய்தனரெனவும்,கரத்தைத்திருப்பிக்கவிழ்த்த காலத்து விந்தத்தை யடக்கினரெனவுஞ் சொல்லாற்றல்காண்க.

பெருவரை திறத்திற் குன்றிய தாவது.

அகத்தியமுனிவர் தென்றிசைநோக்கிச் செல்லுகையில், கிரவுஞ்சன் என்னு மசுரன் மலைவடிவாகநின்று தனதுமாயையால் வழிதெரியாதபடி அலைக்க, அகத்திய முனிவர் கோபங்கொண்டு "நீ இவ்வாறே மலைவடிவாகக்கிடந்து குமாரக்கடவுள் வேலாயுதத்திற்கு இரையாகுக" எனச்சபித்தேகினர். அதுமுதல், கிரவுஞ்சன் மலைரூபமாகவேயிருந்தனன். அப்படியிருக்கையில், சூரபன்மனது தம்பிமார்களில் இளையோனுகிய யானைமுகம்பெற்ற தாருகாசுரன் அதில் வசித்திருந்தனன். முருகக்கடவுள் சூரனைச் சங்கரிக்கச்செல்லுகையில் அவ்விருத்தாந்தங்களை யுணர்ந்து தமது திருக்கரத்திலுள்ள வேலாயுதத்தால் தாருகனையும் மலைவடிவாகவுள்ள கிரவுஞ்சனையும் வதைத்தனர். இது நிற்க. பின்னர் விந்தமலைநாரதன் சூழ்ச்சியால், மேருமலையைப் பகைத்து ஆகாயவழியைமறைத்து உயர்ந்து வழிதோன்றாது நிற்ப, அகத்தியமுனிவர் வழிவிடுகவென, அது மறுத்துரைக்க, முனிவர் தமது தவமகிமையால் அதனை நிலத்திலழுத்தினரென்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்—திருக்கல்யாணப்படலம்.

"ஆனன்முனிகேளொருநீயிவ்வசலநீங்கித்
தேனார்மருதவளமேயதென்னாடுநண்ணி
வானார்பொதியமலைமேவுதியையமெல்லா
மேனாளெனவேநிகராகிவிளங்குமென்றான்."—எனவும்,

ஷை கிரவுஞ்சப்படலம்.

"மாண்மதிபெருகுவெய்யோய்மற்றுநின்றன்மைநீங்கி
நீண்மலையாகியீண்டேநின்றுதீயவுணர்க்கெல்லா
மேண்மிகுமிருக்கையாகியிருந்தவத்தோர்க்குமேனைச்
சேண்மலிகடவுளோர்க்குந்தீத்தொழிலிழைத்திபன்னாள்."

"மாற்படுநமதுபாணிவலிசெழுதண்டாலுன்றன்
பாற்படுபுழைகள்யாவும்பற்பலமாயைக்கெல்லா
மேற்புடையிருக்கையாகவெம்பிரானுதவுஞ்செவ்வேள்
வேற்படைதன்னிற்பின்னாள்விளிகுதிவிரைவினென்றான்."—எனவும்,

ஷை தாருகன்வதைப்படலம்.

"தாருகன்மார்பமென்னுந்தடம்பெருவரையைக்கீண்டு
சீரியகிரவுஞ்சத்திற்சேர்ந்துபட்டுருவிச்சென்று
வீரமும்புகழுங்கொண்டுவிளங்கியதென்னவங்கட்
சோரியுந்துகளுமாடித்தூண்ணெனமீண்டதன்றே."—எனவும்,

ஷை விந்தம்பிலம்புகுபடலம்.

"எறிகதிர்மதியினுக்குமேகருந்திறத்தால்வான
நெறியினையடைத்துத்தொல்லைநெடியமால்போன்றுநின்றேன்

குறியகிற்கஞ்சியாறுகொடுப்பனேனெனதுதோற்ற
மறிகிலைமீண்டுபோகென்றவ்வரைமொழிந்ததன்றே.
அற்புதமமரர்கொள்ளவாற்றவுங்குறியோன்விந்த
வெற்பினதும்பர்தன்னின்மீயுயர்குடங்கைசேர்த்தி
வற்புறவூன்றவல்லேமற்றதுபுவிக்கட்டாழ்ந்து
சொற்பிலம்புகுந்துசேடன்றென்னிலையுற்றதன்றே."—எனவும் வருவன வற்றானறிக. (கக)

சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளையார்.

மறைநெறியிற் பிறழாத வேதியரான் பால்கறந்து வவ்வுந் தீங்கு, முறைபுரியத் தக்கதென வடுத்தடித்துப் பாற்கலத்தை முனிந்த தாதை, பொறையுடன்மண் ணிடைப்புரள விருதாளு மறவெறிந்த பொல்லாத் தீங்கு, மிறைபவன்மெய்ப் பணியாக விரும்பதத்தை யடைந்தவரை யிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) வைதிகமார்க்கத்தினின்றுந் தவறாத அந்தணர்களுடைய பசுவின் பாலைக்கறந்து அபகரிக்கின்ற தீமைக்கு முறைப்படி (தண்டஞ்) செய்யத்தக்கது என்று சமீபித்து அடித்துப் பாற்குடத்தை எறிந்த தந்தையாகிய எச்சதத்தன் சாந்தத்துடன் நிலமிசைப் புரளும்படி அவனது இருகால்களுந் துண்டாயறும்படித் தடிந்த பொல்லாத பாவத்தையுஞ் சிவபெருமானது உண்மைத்தொண்டாகச் (செய்து) சிறந்த சண்டேச பதவியை யடைந்தவரை வணங்கி வாழ்த்துவோம். எ - று.

திருச்சேய்ஞலூரில் வேதியர்குலத்தில் எச்சதத்த னென்பவனுக்குப் புத்திரராக அவதரித்த விசாரசர்மர் சன்மார்க்கர அறிவுத்தொடர்ச்சியால் வேதாகமங்களை யோதா துணர்ந்து சர்வான்மாக்களிடத்தும் அன்பின்வழியொழுகி வருகையி லொரு நாள் அவ்வூர் அந்தணச்சிறுவரோடும் பசுநிரையோடுங் கூடிச்சென்றனர். அப்பொழுது ஓரீற்றுப் பசுவொன்று அதனை மேய்ப்பானைக் குத்தப்போக, அவ்வாயன் அதனைக் கோலாற் புடைத்தனன். விசாரசர்ம ரதுகண்டு மனம்பொறாது அவனைநோக்கி, பசுக்கள் எல்லாத்தேவர்களும், தீர்த்தங்களும், முனிவர்களும் பிரியாது சூழ்ந்திருக்கும் உறுப்புக்களை யுடையன. திருமஞ்சனத்திற் குரிய பஞ்ச கௌவியங்களைக் கொடுப்பன. திருவெண்ணீற்றிற்கு அவற்றின் சாணமே மூலம். ஆதலின் நீ இனிப்பசுக்களை மேய்க்கவேண்டாம். யானே மேய்ப்பேனென்று அவ்வூரா ரனுமதிபெற்று அருகிலுள்ள மண்ணியாற்றங்கரையிலும் புல்லுள்ள விடங்களிலும் மேய்த்து நீர் காட்டி வெயில்வேளையில் நிழலிலிருத்தி மாலையில் அவரவர் வீட்டிற்கனுப்பித் தம் வீடுசேர்வாராயினர். அப்பசும்பால் திருமஞ்சனமாதலைக் கருதி, சிவார்ச்சனையில் ஆசைகொண்டு ஆற்றங்கரையில் ஒராத்திமரத்தின் கீழ் மணலாற் சிவலிங்கநியமித்துப் பாலினாலபிடேகித்து, பத்திரபுஷ்பங்களா லர்ச்சித்துச் சிவபூசைசெய்துவந்தனர். அதனைக்கண்ட அவ்வூரா னொருவன் விசாரசர்மர் விளையாடுவதாக நினைத்து ஊராருக்கு அறிவிக்க, அவர்கள் எச்சதத்தனை வருவித்து விஷயத்தை வெளியிட்டனர். எச்சதத்தன் அஃதுண்மையாயின் யானே கண்டுபிடித்துத் தண்டிப்பேனென்று கூறி, தன் மகனுக்குத்தெரியாது பின்சென்று குராமரத்தேறி யொளித்திருந்தனன். விசாரசர்மர் பாற்குடங்களை நிரப்பித் திருப்பள்ளித்தாமஞ் சேகரித்து மணலாற் சிவலிங்கஞ்செய்து அதற்குப் பாலாலபிஷேகிக்கக் கண்டு மரத்தினின்று மிறங்கிப் பல கொடுஞ்சொற்கள் கூறித் தண்டத்தாற்புடைத்தும் அவர்மனம் சிவார்ச்சனையி லிருத்தலின் உணர்ந்திலர். எச்சதத்தன் அவரதுண்மையறியாது பாற்குடங்களைக் காலாலிடற, விசாரசர்மர் கண்டு

அவ்வாறு செய்தவன் பிதா குரு பிராமணன் என்றுங்கருதாது, அருகிருந்த வோர் கோலையெடுக்க அது மழுவாக, அதனாலவன் கால்களை வெட்டிச் சிவபூசையை முடித்தனர். அவர் பத்திக்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் இடபாரூடராய்க் காட்சியளித்து நம்முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம் உன்னைத்தலைவனாக்கி நாமேற்றுக்கொண்ட அமுதும் பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே தந்தோம் என்றுகூறித் தமது சடையிலணிந்திருந்த கொன்றைமாலையை யவருக்குச்சூட்டிச் சண்டேசுரபதவி தந்தருளினரென்பது சரிதம். இதனை,

பெரியபுராணம்.

"தொடுத்தவிதழிசூழ்சடையார்துணைத்தாளிழற்கீழ்விழுந்தவனை
யெடுத்துநோக்கிநம்பொருட்டாலீன்றதாதைவிழவெறிந்தா
யடுத்ததாதையினியுனக்குநாமென்றருள்செய்தணைத்தருளி
மடுத்தகருணையாற்றடவியுச்சிமோந்துமகிழ்ந்தருள.

அண்டர்பிரானுந்தொண்டர்தமக்கதிபனாக்கியனைத்துநா
முண்டகலமுமுடுப்பனவுஞ்சூடுவனவுமுனக்காகச்
சண்டேசனுமாம்பதந்தந்தோமென்றங்கவர்பொற்றடமுடிக்குத்
துண்டமதிசேர்சடைக்கொன்றைமாலைவாங்கிச்சூட்டினார்."—என்பதனாலுணர்க.

தந்தையின் காலைவெட்டுதல் பாவமாயிருப்பினும், இறைவன் திருவடிக்கன்புடைமைநோக்கி அதுபுண்ணியமாகவே முடிந்தது. இதனை,

சிவஞானசித்தியார்.

"அரனடிக்கன்பர்செய்யும்பாவமுமறமதாகும்
பரனடிக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும்
வரமுடைத்தக்கன்செய்தமாவேள்வி தீயதாகி
நரரினிற்பாலன்செய்தபாதகநன்மையாய்த்தே."—என்பதனாலுணர்க. (கஉ)

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வெள்ளி மால்வரை விமலனார் விளம்பிய வேதந்
தெள்ளு மாகம புராணங்கள் செழுங்கலை பிறவு
முள்ள வாறுதேர்ந் துலகெலாம் வழங்குமுன் னுரைத்த
வள்ள லாகிய நந்தியங் குரவனை மதிப்பாம்.

(இ - ள்.) பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியிலெழுந்தருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமானார் அருளிச்செய்த நான்கு வேதங்களும், தெள்ளிய (பொருளையுடைய) இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், செழிய பிறகலைகளும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் உள்ளபடியே தெளிந்து, உலகமெங்கும் வழங்கும்படி முதலிற்கூறிய வள்ளலாகிய அழகியதிருநந்திதேவரென்னு மாசிரியனைத்துதிப்பாம். எ - று.

வேதமென்பதற்கு ஞானம் பயப்பதென்பது பொருள். வித்=ஞானம். வேதம் நான்காவன:—இருக்கு - எசுர் - சாமம் - அதர்வணம். ஆகமமென்னு மொழியில் ஆவென்பது ஞானமும், கவ்வென்பது மோக்ஷமும், மவ்வென்பது மலநாசமுமாம். ஆகவே ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தையுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கவல்லதென்பது திரண்டபொருள். சிவாகமம் இருபத்தெட்டாவன:—காமிகம் - யோகசம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம் - தீப்தம் - சூக்குமம் - சகத்திரம் - அஞ்சுமான் - சுப்ரபேதம் - விசயம் - நிசுவாசம் - சுவாயம்புவம் - அனலம் - வீரம் -

ரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிம்பம் - புரோற்கிதம் - இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானசர்வோத்தமம் - பரமேசுவரம்-கிரணம்-வாதுளம் என்பனவாம்.

புராணம்—வேதாகமங்களின் உட்கருத்தை விளக்குவது. பதினெண்புராணங்களாவன:--பிரமபுராணம் - பதுமபுராணம் - வைணவபுராணம் - சைவபுராணம் - பாகவதபுராணம் - பவிடியபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - மார்க்கண்டேயபுராணம் - ஆக்கினேயபுராணம் - பிரமகைவர்த்தபுராணம் - இலிங்கபுராணம் - வராகபுராணம் - கந்தபுராணம் - வாமனபுராணம் - மற்சபுராணம் - கூர்மபுராணம் - காருடபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் என்பனவாம். அன்றியும் உபபுராணங்கள் பதினெட்டு, அவையாவன:—ஆதித்தியபுராணம் - காந்தபுராணம் - சோமபுராணம்-கபிலபுராணம் - கௌசிகபுராணம் - சாம்பபுராணம் - சிவதன்மபுராணம் - தௌர்வாசபுராணம் - நாரசிங்கபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - பராசரீயபுராணம் - பார்க்கவபுராணம்-பிரமாண்டபுராணம் - மாரீசபுராணம் - மானவபுராணம் - வாசிட்டபுராணம் - வாயவியபுராணம் - வாருணபுராணம் என்பனவாம். இவ்வுபபுராணங்கள்தம்மை யியற்றிய அவ்வவர் பேரால் விளங்கும்.

கலை—கற்றற்குரியது. கலைஞானம் அறுபத்து நான்குவகைப்படும். அவையாவன :—அக்கரவிலக்கணம் - இலிகிதம் - கணிதம் - வேதம் - புராணம் - வியாகரணம் - நீதிசாத்திரம் - சோதிடசாத்திரம் - தருமசாத்திரம் - யோகசாத்திரம் - மந்திரசாத்திரம் - சகுனசாத்திரம் - சிற்பசாத்திரம் - வைத்தியசாத்திரம் - உருவசாத்திரம் - இதிகாசம் - காவியம் - அலங்காரம் - மதுரபாடனம் - நாடகம் - நிருத்தம் - சத்தப்பிரமம் - வீணை - வேணு - மிருதங்கம் - தாளம் - அத்திரபரீக்ஷை - கனகபரீக்ஷை - இரதபரீக்ஷை - கசபரீக்ஷை - அசுவபரீக்ஷை - இரத்தினபரீக்ஷை - பூமிபரீக்ஷை - சங்கிராமவிலக்கணம் - மல்லயுத்தம் - ஆகருடணம் - உச்சாடனம் - வித்துவேடணம் - மதனசாத்திரம் - மோகனம் - வசீகரணம் - இரசவாதம் - காந்தருவவாதம் - பைபீலவாதம் - கவுத்துகவாதம் - தாதுவாதம் - காருடம் - நட்டம் - முட்டி - ஆகாயப்பிரவேசம் - ஆகாயகமனம் - பரகாயப்பிரவேசம் - அதிரிசயம் - இந்திரசாலம் - மகேந்திரசாலம் - அக்கினித்தம்பம் - சலத்தம்பம் - வாயுத்தம்பம் - திட்டித்தம்பம் - வாக்குத்தம்பம் - சுக்கிலத்தம்பம் - ககனத்தம்பம் - கட்கத்தம்பம் அவத்தைப்பிரயோகம் என்பனவாம்.

வேதாகமபுராண கலைஞானங்கள் உலகத்தில் வழங்கும்படி முதலிலுரைத்தவள்ளலென நந்திதேவரையுரைத்ததென்னெனின், வேதாகமாதிகளை முதலிற் சிவபெருமான் பார்வதிதேவியாருக்கும் நந்திதேவருக்கும் உரைப்ப, நந்திதேவர் சனத்குமாரமுனிவருக்கும் சனத்குமாரமுனிவர் வியாசமுனிவருக்கும், வியாசமுனிவர் சூதமுனிவருக்கும், சூதமுனிவர் நைமிசாரணியவாசிகளுக்கும், அவர்கள் உலகினருக்கும் உரைத்தனரென்பது வரன்முறையாகலினென்க.

வள்ளல்—வரையாது கொடுப்போன். (கரு)

சமயகுரவர்.

பருவ மேதுமி லார்புகும் பரமதப் பொருள்கள்
கருதி யோம்பவொண் ணாதெனக் கண்ணுதற் பெருமா
னருளி னாற்பல வதிசயச் செந்தமிழ் பாடிப்
பொருளி தாமெனத் தெரித்தநால் வர்களையும் புகழ்வாம்.

(இ - ள்.) பரிபக்குவஞ் சிறிதுமில்லாதவர்கள் பிரவேசிக்கும் அன்னிய சமயப்பொருள்கள் மதித்துப் பாதுகாக்கவொண்ணாதென, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ

பெருமானது திருவருளினால், செந்தமிழாலாகிய பல அற்புதங்களை விளைக்கத்தக்க (திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய) பாசுரங்களைப்பாடி, இதுதான் (உண்மைப்) பொருளாகுமென்று உணர்த்திய (சமயாசாரியர்) நால்வர்களையுந் துதிசெய்வாம். எ - று.

கண்ணுதல்—அன்மொழித்தொகை.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிக்கண் வந்ததாவது—ஒருகாலத்திற் சிவபெருமான் கைலாயகிரியிலுள்ள ஓர் நந்தனவனத்தில் உமாதேவியாருடன் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், உமாதேவியார் ஓர் விளையாடல் கருதி இறைவர் பின்சென்று ஒன்றுமுறையாது இறைவரது இருவிழிகளையும் இருகரங்களாற்பொத்த, அண்டமுழுவதும் இருண்மயமாயிற்று. அவ்வந்தகாரத்தினால் அகிலப்பிராணிகள்யாவும் வருந்துவது கண்ட சிவபெருமான் தமது நெற்றியினடுவே ஓர் திருவிழிதோன்றுவித்துச் சூரியசந்திராதிகளுக்கு ஒளியுண்டாக்கி உலகுக்குற்ற துயரினையொழித்து நெற்றிக்கண்ணரெனப் பெயரெய்தினர் என்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

"ஈசனை யொருநாளன்றம்மையெழில்பெறுகைலைக்காவிற்
பேசலளாடலுன்னிப்பின்வரவிழியிரண்டுந்
தேசுறுகரத்தாற்பொத்தச்செறிபுவனங்கள்யாவு
மாசிருள்பரந்ததெல்லாவுயிர்களும்வருத்தங்கொள்ள.

ஓங்குதன்னுதலினப்பனொருதனிநாட்டநல்கி
யாங்கதுகொண்டுநாதனருள்கொடுநோக்கியாண்டு
நீங்கருநிலைமைத்தாகிநின்றபேரிருளைமாற்றித்
திங்கதிர்முதலாஞேர்க்குச்சிறந்தபேரொளியையீந்தான்."—என்பதனுணர்க.

நால்வர்கள்:—ஆளுடையபிள்ளை-ஆளுடைய வரசு - ஆளுடைய நம்பி-ஆளுடைய வடிகள். செந்தமிழென்றது தேவார திருவாசகங்களை. அதிசயம் - **திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்** ஞானப்பாலருந்தி, பொற்றாளம்பெற்று, முத்துச்சிவிகையிலிவர்ந்து, முயலக நோயையகற்றி, பொற்பந்தல் பொற்கிழிபெற்று, அரவின்விடமகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவையடைத்து, பாண்டியன் வெப்பகற்றி, அனல்வாதம் புனல் வாதங்களில்வென்று, சமணரைக்கழுவிலேற்றி, புத்த நந்திதலையில் இடிவீழ்த்தி, ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கி, என்பைப்பெண்ணாகச் செய்தவை முதலியனவும், **திருநாவுக்கரசுநாயனார்** தமக்குற்ற சூலைநோயகற்றி, சமணர்களிட்ட நீற்றறை-விடம் - இடறச்செய்தயானை - கல்லோடுவீழ்த்தியகடல் - இத்துயரங்களினின்று நீங்கி, சூலமுத்திரையும் இடபமுத்திரையுந் தரித்து, அப்பூதிநாயனார் மகனுக்குற்ற அரவின் விஷத்தையகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவைத்திறந்து, திருவையாற்றிற் கைலாய தரிசனஞ்செய்தவை முதலியனவும், **சுந்தரமூர்த்திநாயனார்** தமது திருமணத்திற் சிவபெருமான் அடிமைச்சீட்டுகாட்ட வன்றொண்டராகி, திருவதிகையில் திருவடிசூட்டப் பெற்று, திருவாரூரிற் பறவையாரைமணந்து, திருத்தொண்டத்தொகை யோதி, குண்டையூரிற் கொடுத்த நென்மலையைப் பரவையார் மனைக்கு வருவித்து, செங்கல்லைப்பொன்னாக்கி, மணிமுத்தாற்றிலிட்ட பொன்னைக் கமலாலயமென்னும் வாவியிலெடுத்து, திருவொற்றியூரிற் சங்கிலியாரைமணந்து, அதனாற் பரவையார் கொண்ட ஊடல்தீரச் சிவபிரானைத் தூதனுப்பி, காவிரி வெள்ளத்தை விலக்கி, முதலையுண்ட சிறுவனை வெளிப்படுத்தி, வெள்ளானையிலிவர்ந்து திருக்கைலாயமடைந்தவை முதலியனவும், **மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்** குருந்தமரத்தடியில் இறைவனாலுபதேசிக்கப் பெற்று, நரிகளைப்பரிகளாக்கி, புத்தர்களைவாதில் வென்று, ஊமைப்பெண்ணைப் பேச-

வித்து, தாம் ஓதிய திருமுறையைச் சிவபெருமானேயெழுதி அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையானெனக் கைச்சாத்திடச்செய்ததை முதலியனவும் எனக்கொள்க. (கரு)

மெய்கண்டதேவர்.

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செறிந்தாங்
கறிவு நூல்களின் முடிவெலா மகப்படுத் தவற்றி
னெறியெ லாம்விளக் கியசிவ ஞானபோ தத்தைக்
குறிசெய் தீந்தமி ழாலுரை குரவனைப் பணிவாம்.

(இ - ள்.) சிறிய கண்ணாடியில், மிகப்பெரிய மலையின்பொருள்கள் விளங்குவனபோல,ஞானசாஸ்திரங்களின் முடிந்தபொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னகப் படுத்தி, அவற்றின்மார்க்கங்களை யெல்லாம் (நன்கு) விளங்கச்செய்த சிவஞானபோத மென்னு நூலைக்குறித்த மதுரமாகிய தமிழ்ப்பாக்களாலுரைத்தருளிய ஆசிரியராகிய மெய்கண்டதேவரை வணங்குவாம். எ - று.

ரௌரவாகமத்துப் பாசவிமோசனப் படலத்துக்கூறப்பட்ட சிவஞானபோதத்தை, சாலிவாகன சகம் ககசரு-ல் மெய்கண்டதேவர் செந்தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளினரென்பது. (கசு)

நமச்சிவாயதேசிகர்.

வேறு.

இருவினை யனாதி நிற்றற் கேதுவு மிருள னாதி
மருவிய செயலு நீங்கும் வண்ணமு மற்றுந் தேற்றி
யருள்பதித் தெனையு மாட்கொண் டாவடு துறைக்கண் வாழுந்
திருவளர் நமச்சி வாய தேசிகன் மலர்த்தாள் போற்றி.

(இ - ள்.) இருவினைகள் தொன்றுதொட்டே நிற்பதற்குக் காரணமும், ஆணவாதி மலசம்பந்தம் அநாதியாகவே (பசுக்களை) பொருந்திய செய்கையும், (அது) நீங்குந்தன்மையும், பிறவற்றையும் உணர்த்தி, கிருபை வைத்து (புல்லறிவினனாகிய) என்னையும் அடிமைகொண்டு திருவாவடுதுறையில் வாழ்கின்ற சிவஞானச் செல்வம் வளரப்பெற்ற நமச்சிவாயதேசிகரது மலர்போன்ற திருவடி துதிக்கப்படுவது. எ - று.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

அவையடக்கம்.

சிற்பநூல் வழியிற் செய்த வுருவெனச் சிற்பஞ் சாராப்
புற்பொரு ளுருவு மைங்கைப் புண்ணியன் புணர்ந்து நிற்பி
னற்புதப் பூசை கொள்ளு மவன்புகழ் நிறைத லாலே
நற்பதம் புணர்த ராவென் பாடலு நலத்த தாமே.

(இ - ள்.) சிற்பநூன் முறைப்படி யியற்றிய திருவுருவத்தைப்போல, சிற்பலக்ஷண மமையப்பெறாத அற்பமாகிய பொருளினாற் செய்த வுருவத்தையும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய புண்ணியசொரூபியாகிய கணேசப்பெருமான் கலந்துநிற்பாராயின், (அடியார்கள் செய்யும்) அழகிய பூசையைக் கொள்ளும் அவ்விறைவனுடைய

கீர்த்தி நிறைதலினாலே, நல்ல பதங்களைப் புணர்ந்திராத எனது பாடலும் நன்மை யுடையதாகும். எ - று.

புற்பொருளென்றது கோமயத்தாற் செய்தது. அற்புதப்பூசையாவது.— ஆகமவிதிவழி செய்யப்படுவது. நற்பதம் என்றது சொற்குற்றம் பொருட்குற்றமுத லியன நீங்கிய சொற்களெனக்கொள்க. (க)

ஒருபொருண் முழுதுங் காணா ருப்பொரு ளியல்பு கூறக்
கருதுவ ரல்லர் மேனாட் கண்ணுதற் பெருமான் றானு
மருவிடை யூறு கண்டு வணங்கினா னென்று லந்தப்
பொருவிலி கதையான் கூறப் புகுந்தது நகைய தாமே.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளை முற்றுமறியாதவர்கள் அப்பொருளினியற்கையைச் சொல்ல நினைக்கமாட்டார்கள். முற்காலத்தில், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமா னும் (தமக்கு) இடையூறு உண்டானதைக்கண்டு பணிந்தாரென்று சொல்லுமிடத்தில், அந்தச்சமானமற்ற விநாயகப்பெருமானது சரிதத்தை யான் எடுத்துச் சொல்லப்புகுந் தது நகையதாகும், எ - று

உப்பொருளென்றதில் உகரம் சுட்டிடைச்சொல்.

விநாயகனென்பதற்குத் தனக்குமேல் ஓர்நாயனில்லாதவனெனப் பொரு டரலின் பொருவிலியெனக்கூறினர்.

நகையதாகுமென்றது ஈண்டுச் சிலேடை வகையால் நகையினை விளைப்ப தாகுமென்றும், ஒளியினைச் செய்வதாகுமென்றும் பொருள்படும். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

வீறுபெறு மாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனருண் மெய்ஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியப்ப முனிவரன்றான் கோதிலெழுத் தாதி யென்னு
மூறுசுவைப் பாறயிர்நெய் தேன்கழைநீ ராழிகடைந் துலகிற் செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான் விநாயகமான் மியவிரத மினிப்ப மாதோ.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற தட்பமாகிய திருவாவடுதுறையி லெழுந்தருளிய நமச்சிவாய தேசிகரருளிய உண்மைஞானத்தின் கூறுபாடுகளை யுணர்ந்த கச்சியப்ப முனிவர் குற்றமில்லாத எழுத்து - சொல் - பொருள் - யாப்பு - அணி யென்று சொல் லப்படும் ஊற்றெடுக்குஞ் சுவையினையுடைய பால் - தயிர் - நெய் - தேன் - கருப்பிர சம் ஆகிய கடலினைக்கடைந்து இந்நிலவுலகத்தில், சுவையேறிய அமுதமயமாகிய செய்யுட்களாகிய விநாயகமான்மியமென்னும் இரசத்தினை (புலவர்கட்கு) இனிக் கும்படி யுதவினர். எ - று. (க)

வேறு.

சொல்லார்ந்த புகழ்த்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த
துளுவர்குல சிகாமணியாங் கந்தப்ப னருளும்
வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன் குளந்தையூர் வள்ளன்
மாமேரு காவலனும் வரம்பில்பெரும் புகழோன்

வில்லார்ந்த வருட்சிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்
விளங்குசிதம் பரபூபன் விநாயகமான் மியத்தை
யெல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தா
னிருந்துறைசைக் கச்சியப்ப வெல்லையின்மா தவனே.

(இ - ள்.) (கவிவாணர் செய்த) பாக்களிற் பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய வளமமைந்த தொண்டைநாட்டில், சிறப்புற்ற துளுவவேளாளர் குலத்திற்கோர் சிரோரத்தினமாகிய கந்தப்பமுதலியார் பெற்ற வலிதங்கிய ஆண்மையினையுடைய பூரித்த புயங்கள் வாய்ந்தவனும், குளத்தூரில் (வாழ்ந்த) வள்ளலும், மகமேருவைப்போலக் காத்தற்றொழிலில் வல்லவனுமாகிய எல்லையில்லாத பெரிய கீர்த்தியுடையவனும், ஒளிவாய்ந்த அருண்மயமாகிய சிவபுண்ணியக் கொழுந்தாய் உலகில் விளங்குபவனுமாகிய சிதம்பரபூபன், விநாயகப்பிரபாவத்தை, யாவருங்கடைத்தேறும்படித் தமிழ்ப் பாக்களாலருளிச்செய்க வெனக்கேட்க, பெருமை வாய்ந்த திருவாவடுதுறையி லெழுந்தருளிய அளவில்லாத சிறந்த தவத்தினையுடைய கச்சியப்ப முனிவர் செய்தருளினர். எ - று.

"ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை - நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே - கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும் - வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே" என்றும், "காலங் களனே காரண மென்றிம் - மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே" என்றுஞ்சூத்திரமாகலின், "இருந்துறைசைக் கச்சியப்ப வெல்லையின் மாதவனே" என்றதால் ஆக்கியோன் பெயரும், "விநாயகமான்மியத்தை" என்றதால், வடமொழிப் பார்க்கவபுராணத்தின் மூலமாகிய வழியும், "எல்லாரும்" என்றதால், குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடமென்னு நான்கெல்லைக்குட்பட்ட தமிழ்நாட்டு வழங்கலாகிய எல்லையும், "விநாயகமான்மிய" மென்றதனாலேயே நூற்பெயரும், "தமிழால்" என்றதால் விருத்தப்பாக்களாகிய யாப்பும், "உய" என்றதால் நுதலிய பொருளும், கேட்போர்பயனுங் கூறினாரெனக் கொள்க.

இனி, காலமென்றதை இவர் சாலிவாகனசகம் கசுஎஎ-ல் இருந்தவரெனவும், களனென்றதைச் சென்னைநகரில் ஸ்ரீபிரசன்னவிநாயகர் சந்நிதியில் அரங்கேற்றியதென்றும், காரணமென்றதை "சிதம்பரபூபன்விளம்புகென" என்றதால் அவராற் கேட்கப்பட்டதென்றுங்கொள்க. (உ)

ஆ திருவிருத்தம் - உக.

திருநாட்டுப்படலம்.

வேறு.

அடுத்த விக்கதை பிரசன்ன விநாயக னருளாற்
றொடுத்த லாலவ னுடனுந் தொண்டைநாட் டினையும்
விடுத்தி டாவவன் சென்னைமா நகரையு மேன்மை
மடுத்த நாவலர் வியத்தக முந்துற வகுப்பாம்.

(இ - ள்.) பொருந்திய இச்சரிதமானது பிரசன்ன விநாயகப்பெருமானது திருவருளினாற் படைப்படுவதால், அவ்விறைவனெழுந்தருளிய நாடெனக்கூறப்படுந் தொண்டைநாட்டினையும், அக்கடவுள் பிரியாத சிறந்த சென்னைநகரத்தினையும், மேன்மை தங்கிய நாவின் வன்மைவாய்ந்த புலவர்கள் களிக்கும்படி முற்பட (எடுத்துக்) கூறுவாம். எ - று. (க)

வேறு.

அண்டரும் புகழ்துண் டீர னாண்டுதுண் டீர நாடாய்த்
தண்டகன் பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாய்ப் பின்னர்த்
தொண்டைமா னாண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற் றென்ப
பண்டயன் படைப்புத் தொட்டுப் பயிலுமித் தொல்லை நாடு.

(இ - ள்.) பூர்வத்திற் பிரமதேவனது சிருஷ்டி காலந்தொடங்கிப்பொருந்திய இப்பழையநாடானது தேவர்களும் புகழுந்துண்டீரன் அரசுசெய்து துண்டீரநாடாயும், அதன்பின்னர் தண்டகன் அரசுபுரிந்து தண்டகநாடாயும், அதன்பின்னர் தொண்டைமான் அரசியற்றித் தொண்டைநாடாயும் விளங்கியதென்று சொல்லுவர். எ -று. (உ)

கயிலையி னிழைத்த குற்றங் கழுவுதல் வேண்டிப் போந்த
மயிலிய லுமையா ளாறு நகரையும் வழியிற் போக்கி
யுயரிய நகரி தென்றே யுற்றமா காஞ்சி மூதூர்
செயிரறத் தன்பாற் கொண்டு சிறந்தது தொண்டை நாடு.

(இ - ள்.) திருக்கைலாயகிரியில் (சிவபெருமானது திருவிழியைப்புதைத்த) குற்றத்தை நீக்குதல் விரும்பிப் (பூவுலகுக்கு) வந்த மயிலின் சாயலையுடைய உமாதேவியார் (புண்ணிய புரிகளில்) ஆறுநகரங்களையும் வழியிலேவிடுத்து (தாண்டி, அவ்வேழனுள்ளும்) சிறப்புற்ற நகரமிதுவேயென்று பொருந்திய சிறந்த காஞ்சியென்னும் பழைய நகரத்தைக் குற்றமறத் தன்னிடங்கொண்டு மேம்பட்டுற்றது தொண்டைநாடு. எ - று.

உமாதேவியார் சிவபெருமானது திருக்கண்புதைத்த காலத்தில் ஆன்மாக்கள் இருளா லல்லலுற்றமை கருதி, நீதென்றிசை சென்று எம்மை யர்ச்சித்துப் பாகம் பெறுகவென்றமையின் அக்கட்டளையைக் கடவாது காஞ்சியிற் றவஞ்செய்து சென்றன ரென்பது சரிதம்.

புண்ணிய நகரங்கள் ஏழு. அவற்றை,

காசிகண்டம்.

"காசிமாயாபுரியவந்திகாஞ்சிமற்
றேசைகொளயோத்திவண்டுவரையொப்பறு

மேசிலாமதுரையென்றிசைக்குமேழ்புவி
மாசறுமுத்தியைவழங்குமென்பவே.''—என்பதனுணர்க. (௫)

நாட்டினுக் கியல்பு கூறப் புகுந்தநா வலர்க ளெல்லா
நாட்டினிற் சிறந்த தொண்டை நாட்டினை நோக்கிப் போலும்
வாட்டமி லிருநீர் வாய்ந்த மலையரண் வருநீ ராதி
கோட்டமில் பொருள்க ளெல்லாங் குறித்தெடுத் துரைத்த வாறு.

(இ - ள்.) நாட்டிக்குச் சிறப்புரைக்கப் புகுந்த கவிவாணர்கள் யாவரும், குறைவில்லாத பெருமிதம் பொருந்திய மலையரணும் வருகின்ற நீரரணுமுதலிய கோணுதலில்லாத பொருள்களையெல்லாஞ் சுட்டி யெடுத்துச் சொல்லியவகை, நாடுகளிற் சிறந்த தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு நோக்கிப்போலும். எ - று.

நாடுகளி லெல்லா மேம்பட்ட தொண்டைநாடு இருநீர்வாய்ந்த மலையரண் முதலியன பொருந்தி நிற்றலைக்கண்டுதான் கவிவாணர் பிறநாடுகளின் சிறப்பையுரைத்தனர்போலு மென்பது கருத்து. (௬)

மழைவளம் வறந்த போது மணலகழ்ந் துழவ ரெல்லாம்
விழைபுனல் கொள்ளு மாறு வேறுவே றுருமுகு மேனுந்
தழைபுனற் பாலி தேனுத் தருபயத் தொழுகுஞ் சீராற்
பழையதுண் டீர நாட்டைப் பாலிநா டெனவுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்.) மழை வளப்பங்குன்றிய காலத்திலும் உழவர்கள் யாவரும் மணலினைத் தோண்டித்தாம் விரும்பிய நீரினைக் கொள்ளும்படி (கால்முதலிய வுருவேற்று) வெவ்வேறாக ஒழுகுமாயினும், பெருகுகின்ற நீரையுடைய பாலாறானது காமதேனு சொரிந்த பாலினாலொழுகுஞ் சிறப்பால், பழமையாகிய துண்டீரநாட்டைப் பாலிநாடென்றுஞ் சொல்வார்கள், எ - று. (௭)

வேறு.

மாலெ னப்படு மேகமால் வாரிதி யடுத்துச்
சீல மெய்ந்நிறம் வேறுமாய்த் தேவருக் கமுதஞ்
சால நல்கினன் சார்ந்துரு வேறுமாய் நாமு
ஞால நல்குது மமுதென நரலைநோக் கினவே.

(இ - ள்.) மாலென்று சொல்லப்படும் மேகம், திருமால் (பாற்) கடலைச்சேர்ந்து, சிறப்புற்ற தனது தேகநிறம்வேறாகித் தேவர்கட்கமுதத்தை மிகுதியாகக்கொடுத்தனன். (ஆதலின்) நாமும் (அங்குச்) சென்று உருவம் வேறுபட்டு உலகினருக்கு அமுதுகொடுப்போமென்று கடலைக்கண்டன. எ - று.

மாலென்பது மேகத்திற்குந் திருமாலுக்கும் பெயராகலின் நமது பெயருடைய வொருவனியற்றியவாறு நாமுஞ் செய்வோமென்று கருதியதாக வுருவகஞ் செய்தார். அமுதமென்பதும் அவ்வாறே அமிர்தத்திற்கும் ஜலத்திற்கும் பெயர். (௮)

திருவு மற்றவு முந்துறச் செறிந்துயிர் தேம்ப
வுருவ வல்விட முதவிய பாற்கடன் மறந்து
மருவி லேமென வொழித்தொரு மாதவற் குணவாய்ப்
பொருதி ரைப்பெருங் கங்கைதோய் புணரிசார்ந் தனவே.

(இ - ள்.) திருமகளையும் வினைய பொருள்களையுந் தன்னிடத்துடைத்தாகி, மூன்றுற உயிர்கள் துக்கிக்கும்படி நிறமமைந்த வலிய விடத்தைக்கொடுத்த திருப்பாற் கடலை மறந்துஞ் சேரோமென்று நீக்கி, ஒப்பற்ற அகத்திய முனிவனுக்கு ஆபோசன மாகி, மோதுகின்ற அலையையுடைய பெரிய கங்காநதி பாய்கின்ற ஜலசாகரத்தை யடைந்தன. எ - று.

"திருவுமற்றவுஞ் செறிந்து, உயிர்தேம்ப வுருவமைல்விட மூன்றுற உதவிய" என்றந்வயஞ்செய்துகொள்க. (எ)

எம்மை யூர்தரு மிந்திர னினமலைச் சிறகு
தம்மை யீர்ந்தநாட் டப்பிவந் தொளித்தமை நாக
விம்ம லோங்கலை வெளிசெய்வா மெனவிழைந் தனபோற்
சும்மை மாகடல் குழிபடத் தோயம்வாய் மடுத்த.

(இ - ள்.) எம்மை வாகனமாகக்கொள்ளும் இந்திரன் தொகுதியாகிய மலை களின் சிறகுகளையரிந்த காலத்தில், (அவன்கண்கட்குப் புலப்படாது) தவறிவந்து ஒளித்துக்கொண்ட பூரித்த மைநாகமலையை (இப்பொழுது) வெளிப்படுத்துவோ மென்று விரும்பியனபோல, ஒலிபொருந்திய பெரிய சமுத்திரமானது குழிபடும்படி சலத்தைப் பருகின. எ - று.

மைநாகமென்றது இமாசத்தின் மகன். (அ)

வெளிப்ப டுத்தினும் வெருவிவந் தொளித்தமால் வரையை
யளிப்ப தல்லது மானவே லிந்திர னடுத்து
விளிப்ப தின்மையை நினைந்துவெண் டிரைப்புனன் முழுதுங்
களிப்ப வுண்டிடா தெழுந்தன கறுத்துமா மேகம்.

(இ - ள்.) வெளிப்படுத்தினாலும், அச்சமுற்று வந்து (கடலிலொளித்த அப்) பெரியமலையை மாட்சிபொருந்திய வச்சிரவேலேந்திய இந்திரன் (இனி) காப்பதல்லது சமீபித்து அழிப்பதில்லை யென்பதைக்கருதி, வெள்ளிய அலையையுடைய கடனீர் முழுவதையுஞ் சந்தோஷமெய்தப் பருகாமல், பெரிய மேகங்கறுத்தெழுந்தன. எ - று.

அச்சமுற்றுக் கடலிலொளித்த அம்மலையை இனி யிம்சைசெய்யானாதலின் அதனை வெளிப்படுத்தாதொழிந்தன வென்றார். கறுத்து என்றதற்குக் கருநிறமுற்று என்றும், கோபித்து என்றும் பொருள்படும்.

"வெளிப்படுத்தினும் * விளிப்பதின்மையை நினைந்து * உண்டிடாதெழுந்த னமேகம்" எனமுடித்துக்கொள்க. (க)

வெளிறு நீரரும் பெரியரை மேவிடி னவர்த
மொளிறு நீரெலா முறுவரென் பதுதிட மூவரி
குளிரு நீரும்வண் ணமுங்குரூஉத் தழலும்பே ரொலியுந்
துளிசெய் மாட்சியும் பெற்றன தோய்ந்தவெண் மேகம்.

(இ - ள்.) வெளிற்றுத்தன்மையுடையவர்களும் மேலோரையடைந்தால், அப் பெரியோருடைய சிறந்த தன்மைகளெல்லாவற்றையும் அடைவார்களென்பது நிச்சயம். (அதுபோல) சமுத்திரத்திற் படிந்த வெள்ளியமேகம் (அதனது) தட்பமும் சலமும் கருநிறமும் செவ்விய அக்கினியும் பேரிரைச்சலும் துளிக்கின்ற மேம்பாடும் (ஆகிய இவற்றை) பெற்றன. எ - று.

வண்ணம் - நிறம்; ஈண்டுக்கருமை. தழலென்றது கடலில் வடவாமுகாக்கினியும் மேகத்தில் நெருப்புமென்க. பேரொலிகடலிரைச்சலும் மேககர்ச்சனையுமாம். மற்றவை வெளிப்படை. (கo)

குங்கு மங்குலாஞ் சிலைநுத லோடுகோ மளமா
ரங்க மெங்கணும் பசப்புறச் சூற்பொறை யாற்றுத்
தங்கு மின்னிடை நுடங்கவா யரற்றொலி தழங்க
மங்குன் மங்கைநீ ரெனுமகப் பயப்பவான் பரந்தாள்.

(இ - ள்.) குங்குமம் விளங்கும் புருவமாகிய வில்லோடும், இளமைவாய்ந்த தேகமுழுவதும் பசலைநிறமெய்தவும், கர்ப்பச்சுமைபொறுது விளங்குகின்ற மின்னலாகிய இடையொசியவும், வாயினொலிரைச்சலிடும் ஒசை விளங்கவும், மேகமாகிய பெண் நீர் என்னுங் குழந்தையைப்பெற ஆகாயம் (ஆகியஇடத்திற்) பரவினள். எ-று.

குங்குமம் - செம்மைநிறம். ஆற்று - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம்.

கவர்பொ ருட்படு நூல்களின் கரிசெலா மகற்றி
யிவர்பொ ருட்டிற மிதுவென வியம்புமா ரியர்போ
லுவர கற்றியொண் டீம்புன லுயிரெலாம் பருகத்
துவரும் வெப்பறச் சொரிந்தன சுரந்துகா ரெழிலி.

(இ - ள்.) குற்றமாகிய பொருள்கள் பொருந்திய நூல்களின் குற்றங்களையெல்லாம் விலக்கி, மேன்மையாகிய பொருளின்திறமிது தானென்று (அளவிட்டு) உரைக்கும் மேலோர்போல, கரியமேகங்கள் (சமுத்திர நீரின்) உப்புத்தன்மையை விலக்கி, ஒள்ளிய மதுரமாகிய சலம் (ஆக்கி, அதனைப்)பிராணிகள்யாவும் பருகும்படி, துன்புறுத்தும் (வெயில்) வெப்பமொழியும்படி ஊற்றெடுத்துப் பொழிந்தன. எ - று.

காரெழிலி - கார்காலத்துதித்தமேகம். (கஉ)

திரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தேமலர்ப் பண்ணைத்
தரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தண்ணிழற் கான
நிரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன நெடும்புன லருவி
வரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன வள்ளியோர் போல.

(இ - ள்.) (மேகங்கள்) கொடையாளிகள்போல, சமுத்திரமாகிய நெய்தநில முழுதும் பொழிந்தன; தேனமைந்த மலர்கள் பொருந்திய வயல்களையுடைய (மருத) நிலமுழுதும்பொழிந்தன; தண்ணிய நிழலைச் செய்கின்ற வனமாகிய (முல்லைநில) வரிசையெல்லாம் பொழிந்தன; நெடிய நீரையுடைய அருவியாறமைந்த மலை (ஆகிய குறிஞ்சி) நிலமுழுதும் பொழிந்தன. எ - று. (கந)

உரிய தாகிய பருவமிவ் வாறெழுந் ததற்பின்
கரிய வார்கட னீர்நசை கதித்தகா ரணத்தாற்
பரியு மாமழை மதிதொறு மும்முறை பருகிச்
சொரியு மாகடன் பூண்டன சுரர்களுங் களிப்ப.

(இ - ள்.) உரியதாகிய (கார்ப்) பருவம் இவ்வகையாகச் சென்றதன்பிறகு நெடிய கருங்கடற் சலத்தில் விருப்பமுற்ற காரணத்தினால் விரும்பும் சிறந்த மேகங்கள் மாதந்தோறும் மும்முறை (அதனைப்) பருகி, தேவர்களுஞ் சந்தோஷிக்கும்படி (மழை) சொரியும் வகையாகக் கடமையைக்கொண்டன. எ - று.

மதிதொறு மும்முறை பருகிச் சொரிதல் - மாதமும் மாரிபெய்தல். அதுஒன்பதுதினங்கள் கழிந்தபின்னர் பத்தாநாளில் மழைபொழிதலென்பது ஆன்றோர் உரையிற்கண்டது. (கச)

மாயை காரியப் பொருள்களை யடியர்பால் வழங்கித்
தூய வான்பொரு ளெளிதுறுஞ் சுகுணரே போலத்
தீய தாம்புனற் செழுமுகிற் களித்திருங் கடலும்
பாய தீம்புன னதிகளாற் பருகின மாதோ.

(இ - ள்.) மாயாகாரியமாகிய பொருள்களை அடியவர்கட்குக் கொடுத்து, சிறந்த மோக்ஷப்பொருளை யிலேசாகப் பெறும் நற்குணமுடைய மேலோர்போல, பெரிய சமுத்திரமும் தீயூ (உவர்) நீரைச் செழிய மேகங்களுக்குக் கொடுத்துப் பரவிய மதுரமாகிய நீரை (கங்கையாதி புண்ணிய) நதிகளாற் பருகின. எ - று.

மாதோ - அசை. (கரு)

அருவி வீங்கின மலைகள்கான் யாறுமிக் கார்த்த
பொருவில் கானகம் பூம்பணை பொய்கைகா லாறு
மருவு மேரிக ணிறைந்தன மருதவைப் பிடங்கள்
பெருக வூறின கேணிகள் பெருங்கடற் கரைக்கே.

(இ - ள்.) மலைகள் (பொருந்திய குறிஞ்சிநிலங்களில்) அருவியாறுகள் பெருகின. ஒப்பில்லாத முல்லைநிலங்களில் காட்டாறுகள் மிகுந்து ஆர்ப்பரித்தன. மருதநிலங்களிற் பொருந்திய பொய்கைகளும் கால்வாய்களும் ஆறுகளும் ஏரிகளும் நிறைந்தன. பெரிய (நெய்தநிலமாகிய) கடற்கரையிலுள்ள கிணறுகள் (நிறைந்து) பெருகும்படி யூற்றெடுத்தன. எ - று. (கசு)

மலர்த லைப்புவி யுயிர்களும் வானவர் குழுவு
மலகி லின்புற வுதவிசெய் தருளுமா மழையி
னலனு ரைத்தன நலத்தகு நானில வரைப்பிற்
குலவு மைந்திணை வளமினிக் கூறுது முறையால்.

(இ - ள்.) இடமகன்ற பூமியிலுள்ள பிராணிகளும், தேவர்கூட்டமும், குற்றமில்லாத இன்பத்தை நுகரும்படி யுதவிசெய்கின்ற பெரிய மழையினுடைய சிறப்பினைச் சொன்னோம். நன்மைபொருந்திய நால்வகை நிலங்களாகப் பிரிந்த பூமியிற் பொருந்திய ஐந்திணை வளங்களை யினி முறைப்படி (எடுத்துக்) கூறுவாம். எ - று.

திணைகள் ஐந்து : அவை குறிஞ்சி - முல்லை-மருதம் - நெய்தல்-பாலைஎனப்படும். அவற்றுட்குறிஞ்சி - மலையும்மலைசேர்ந்தநிலனும், முல்லை-காடுங் காடுசேர்ந்த பூமியும், மருதம்-விளைநிலனும் வாசஸ்தலமும், நெய்தல் - கடலுங் கடற்கரையுங் கழியுங் கழிக்கானலும், பாலை - இந்நால்வகை நிலத்து நிகழ்வதுமாம். (கஎ)

குறிஞ்சி.

வேறு.

வெள்ளிவெற் பிறையைத் தாங்கி விளங்கிய துமையைத் தாங்கித்
தெள்ளிய விமைய வெற்புஞ் சிறந்தது மூவர்த்தாங்கி
யொள்ளிய மேரு வெற்பு முயர்ந்ததென் றோங்க லெல்லா
மள்ளிலை வேலற் றாங்கி யரும்பயன் படைத்து நிற்கும்.

(இ - ள்.) வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயகிரி சிவபெருமானைத் தரித்து (ஏனைய மலைகளில்) விளங்கியுள்ளது. புனிதமாகிய இமயமலையும் உமாதேவியாரைத் தரிசித்துச் சிறப்புற்றது. ஒளிபொருந்திய மேருமலையும் திரிமூர்த்திகளையுந் தரித்து உயர்வுற்றதென்று கருதி, மலைகள் யாவுங் கூரிய வெற்றிலைபோன்ற வேற்படையேந்திய முருகக்கடவுளைத் தரித்து அரியபிரயோசனத்தைப் பெற்று நிற்கும். எ - று.

அரும்பயன் படைத்துநிற்குமென்றது, கைலாயம் இமயம் மேரு இவற்றைப் போலன்றி, அந்நிலத்திற்கேயுரிய கடவுளைத் தம்பாலுறப்பெற்றமையாலெனக் (கஅ)

பன்றியைத் தொடர்ந்த வேடன் பயந்தசே யிவனு மாய
வன்றியை வேட்டை யாடி மருப்பொன்று வாங்கும் வேட
னென்றறு முகவன் வைகு மிறும்புசூழ் பசும்பொற் சாரற்
குன்றக மென்று மெங்குங் குடிகொளும் வேடச் சாதி.

(இ - ள்) (மூகாசுரனென்னும்) பன்றியைக் (கொன்று அர்ச்சுனனைக் காக்கும்படி) தொடர்ந்த வேடுருவங்கொண்ட சிவபெருமான் பெற்றருளிய இவனும், (திருமாலினவதாரமாகிய) மாயப்பன்றியை வேட்டையாடி (அதன்) தந்த மொன்றினைப் பறிக்கும் வேடுவன் என்று, குமாரக்கடவுள் வசிக்குங் குறுங்காடுகள் சூழ்ந்த பசியபொன்னையுடைய சாரல்களமைந்த மலையிடங்களிலெல்லாம் எப்பொழுதும் வேடச்சாதி குடிகொண்டிராநிற்கும். எ - று.

பன்றி - வன்றி. "பவயோ்பேதஃ" என்பது விதி.

இறுங்குசூழ் எனப் பாடமுமுண்டு. இறுங்கு = சோளத்தி லோர்வகை. (கசு)

மலைவரு முமை யான் முன்கை வளர்கிளி யினமா மென்றே
யலைசிறைக் கிளியு மென்று மணிவரைக் கிழவ னூர்தி
யுலைவறு மயிலா மென்றே யுலப்பிலா மயிலு மீண்டி
யிலைவளர் சாரற் சோலை யினத்தொடும் பயிலா நிற்கும்.

(இ - ள்.) இமாசலத்திற்றோன்றிய உமாதேவியாரது முன்கையில் வளர்கின்ற கிளியானது(தமக்கு) இனமாகுமென்று கருதியே அலைகின்ற சிறகையுடைய கிளிகளும், அழகிய குறிஞ்சி நிலத்தலைவனாகிய முருகக்கடவுளுக்கூர்தியாகிய கெடுதலற்றமயில்(தமக்கினம்)ஆகுமென்று கருதியே கணக்கில்லாத மயில்களுங்கூடி, தளிர்கள் வளராநின்ற மலைச்சாரலிலுள்ள சோலையில் எக்காலமுந் தமதினத்தோடுஞ் சஞ்சரிக்கும். எ - று.

கிளியும் மயிலும் இனமாமென்றே சோலையில் என்றும் இனத்தொடும் பயிலாநிற்கும். எனக்கூட்டுக. (உ0)

மாயையில் வல்ல சிங்க மதமலை பன்றி வென்ற
தூயவன் சூழல் வைகிற் றோல்வியில் வலியுண் டாமென்
றாயின கருத்தி னோடு மடுத்திருந் தனவே போன்ற
மேயின மடங்கல் வேழம் பன்றியும் வேங்கை மற்றும்.

(இ - ள்.) மாயத்தொழிலில் வல்ல சிங்கமும் யானையும் பன்றியுமாகிய இவற்றைச் சயங்கொண்ட புனிதனாகிய முருகப்பிரான் வசிக்குமிடத்தில் (நாமும்) வசித்தால், தோல்வியில்லாத வல்லபமுண்டாகுமென்றுட்கொண்ட கருத்துடன் சிங்கமும் யானையும் பன்றியும் வேங்கையும் பிற (காட்டு) மிருகங்களுஞ் சமீபித்திருந்தாற் போன்றனவாகிப் பொருந்தின. எ - று.

மதமலை=மதத்தையுடையமலை. சிங்கமென்றது சிங்கமுகாசுரனையும், மதமலை தாரகனையும், பன்றி திருமாலின் வராகவுருவையு முணர்த்தி நின்றன.

தோல்வியில் வலியுண்டாமென்றதற்குத் தோல்வியடையத்தக்க காலம்வரின் இப்பெருமானருளால் வலியுண்டாமென்றும், தோல்வி தேவகதியாக வருமாயினும் நீங்காத வலியுளதாயிருக்குமென்றும் பொருள்படும். தோல்வியில் வலியெனவே வெற்றியெனக்கொள்க. (உக)

வெறிகமழ் நாகச் சூழல் வெறிமத நாகந் துஞ்சும்
முறிவளர் வேங்கைச் சூழன் முதிர்சின வேங்கை துஞ்சுஞ்
செறியிலைச் சேவின் சூழ றிரிதரு சேக்க டுஞ்சுங்
கறிவள ரில்லஞ் சூழல் கானவ ரில்லந் துஞ்சும்.

(இ - ள்.) மணம்வீசுங் குங்கும மரத்தடியில் வெறிகொண்ட மதத்தையுடைய யானைகள் துயில்புரியும். தளிர்கள் வளர்கின்ற வேங்கைமரத்தடியில் முதிர்ந்த சினத்தையுடைய வேங்கைகள் துயிலாநிற்கும். நெருங்கிய இலையையுடைய செம்மரத்தடியில், திரிகின்ற எருதுகள் தூங்கும். மிளகுக்கொடிபடர்ந்த தேற்றுமரத்தடியில் வேடுவர் சிற்றில்கள் பொருந்தியிருக்கும். எ - று. (உஉ)

முருகவேள் வலியென் சொல்கேன் முந்துறப் பணியும் வேடர்
திருகுவார் முகத்து ரோமஞ் சென்றொரு கணையாற் சிங்க
மருவிபாய் மதமால் யானை யடல்கெழு கேழல் வேங்கை
வெருவவே வேட்டை யாடி மீள்குவர் நாளு நாளும்.

(இ - ள்.) (குறிஞ்சிவேந்தாகிய முருகப்பிரானது) திருமுன்னர் வணங்கும் வேடர்கள் தமது முகத்திலுள்ள திருகிய நீண்ட உரோமத்தினின்றுஞ் சென்ற ஒருபாணத்தினாற் சிங்கமும், மதசலம் அருவியாகப் பாய்கின்ற யானையும், வலிமைமிக்க பன்றியும், வேங்கையும் (தம்மைக்கண்டு) பயப்படும்படி வேட்டையாடித் தினந்தோறுந் திரும்புவார்கள் (ஆதலின்) குமாரக்கடவுளுடைய வல்லபத்தை யாதென்று (அளவிட்டுக்) கூறுவேன். எ - று.

அந்நிலத்து வசிக்கும் வேடர் வில்முதலியன வேண்டாது தமது மீசையை முறுக்கி அதன்கண், கணையைவைத்து எய்வரெனக்கூறுதல் கர்ணபரம்பரையில் கேள்வி. அன்றியும் "வேடர் முகத்துரோமந் திருகுவார். சென்று ஒருகணையால் * * * * வேட்டையாடி மீள்வர்" என அந்வயஞ்செய்து, மீசை முறுக்கி வேட்டையாடி வருவர் எனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (உங)

சந்தன மகில்கற் பூரங் குங்குமத் தருக்கள் சாடிச்
செந்தினை வித்துவார்கள் செழுங்கனன் மடுக்குந் தோறுங்
கொந்துகொண் டெழுந்த தூமங் குன்றக முழுதும் போர்த்திட்
டந்தரத் தமரர் தூய வாக்கையுங் கமழப் போர்க்கும்.

(இ - ள்.) சந்தனமும் அகிலும் கற்பூரமும் குங்குமமுமாகிய மரங்களை வெட்டியெறிந்து, செவ்விய தினையை விதைப்பார்கள். (அவ்விறகில்) தீமூட்டுந்தோறும் கூட்டமுற்றெழுந்த புகையானது மலையிடமுழுவதும் மூடிக்கொண்டு, ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களது புனிதமாகியசரீரத்தையும் பரிமளிக்கும்படி மூடாநிற்கும். எ - று.

அமரர்—இறப்பற்றவர்.

தேவருடல்கள் மணஞ்சொரிதலுக்குக்குன்றவாணர் வெட்டியெறிந்தசந்தன முதலியவற்றி னிந்தனத்தில் தீ யூட்டுதலே காரணமெனக் குறித்துரைத்தனர். (உச)

ஆரமு மகிலு மற்று மாருயிர் மடிந்துங் கந்தஞ்
சேரவிண் ணவர்க்கு நல்குஞ் செய்கையுந் தமக்கவ் வாறு
கூரற மிலாத வாறுங் குறித்தெழுஞ் சமழ்ப்பான் முற்றும்
வேரல்க ளுரிஞித் தாமே வெந்தழன் மூழ்கா நிற்கும்.

(இ - ள்) சந்தனமரமும் அகின்மரமும் பிறமரங்களுந் தமது அரிய உயிர் நீங்கியும், தேவர்களுக்கு வாசத்தைப்பொருந்தக் கொடுக்குஞ்செயலையும், தமக்கு அவ்வண்ணமாக மிக்க புண்ணியமில்லாத வகையையுங் கருதித்தோன்றிய வருத்தத்தினால், முதிர்ந்த மூங்கில்கள் (ஒன்றோடொன்று) உராய்ந்து தாமே வெவ்விய அக்கினியில் மூழ்கும். எ - று.

மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்றுராய்ந்து தீப்பற்றியெரிதல், சந்தனமுதலிய மரங்கள் தேவர்கட்குதவியாதல்போல யாம் பயன்பட்டிலோமென்னும் மனவருத்தத்தாலெனக்கூறினர். (உ௫)

இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யெனமலி மயிரி ணுக்கைக்
கரும்பெருங் கரடி வேய்கால் கனலினை யஞ்சிச் சாரத்
தரும்பசுந் தேறற் பூங்காத் தன்பெயர் குறித்து வானம்
வரும்புயல் வளைத்துச் சீத மலிந்தத னுயிரைக் காக்கும்.

(இ - ள்.) வெளிற்றினையுடைய கரியபனையின் புல்லிய செறும்புபோன்ற (கருநிறத்தையுடைய) மிகுந்த மயிர்பொருந்திய உடலையுடைய கரிய பெரிய கரடியானது மூங்கில் சொரிந்த நெருப்புக்குப் பயந்து (தன்பால்) அடைய, பசியதேனைச் சொரியும் பூஞ்சோலையானது (காவென்னுந்) தன்பெயரை நினைத்து, ஆகாயத்திலுழலும் மேகத்தைவளைத்துத் தட்பமிகுந்து அதனுயிரைப் பாதுகாக்கும். எ - று.

தன்பெயர் குறித்து என்றது சோலைக்குக் காவென்று பெயராதலின்.

"இரும்பனை வெளிற்றின்புன்சாயெனமலிமயிரிணுக்கை" என்றதை, திருமுருகாற்றுப்படை "இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன - குருஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி" என்பதுபோல "வெளிற்றின் இரும்பனைப்புன்சாய் எனமலிமயிரிணுக்கை" என அந்வயங்கொள்க. (உ௬)

தரையக முழுதும் விற்குஞ் சந்தனப் பொதும்ப ருள்ளால்
விரைநுகர் விருப்பாற் சால மேவிய வராவி னுச்சி
நிரைமணி யிருள்கால் சீத்து நீடொளி விரிக்குங் காட்சி
வரையர மகளிர் வைத்த விளக்கமே மானு மன்றே.

(இ - ள்.) நிலவுலகமுழுவதும் விலைகொள்ளுஞ் சந்தனச் சோலையில், வாசத்தை நுகர்தலாகிய இச்சையினால் மிகுத்துச்சென்ற சர்ப்பங்களின் உச்சியிலுள்ள வரிசையாகிய மாணிக்கங்கள் (ஆங்குள்ள) இருளினையகற்றி நெடிய பிரகாசத்தையுண்டுசெய்யுந் தோற்றமானது, அக்குறிஞ்சி நிலத்துள்ள அரமகளிர்கள் தாபித்த விளக்குகளையேபோன்று விளங்கும். எ - று.

நாகரத்தினங்கள் அரமகளிர் வைத்த தீபங்கள்போன்றிருந்தனவென்பதாம்

வெந்திற லவுணர்த் தாக்கி விண்ணர சளித்த நம்பி
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூரச் சேர்ந்தவன் செவ்வி நோக்கி
மந்தண மான வெல்லாம் வகுத்துரைத் திருத்தி யாலென்
றிந்திர னேவப் போந்தாங் கினமுகி றவழா நிற்கும்.

(இ - ள்.) கொடிய வலியமைந்த (சூரபன்மனாதி) அசுரர்களைச் சங்கரித்து தேவராச்சியத்தை (எனக்குக்) கொடுத்த முருகக்கடவுள் மனதிற்களிப்பு மிகும்படி (ஆங்கு) அடைந்து காலம்பார்த்துஅவரிடம் இரகசியங்களையெல்லாம் விளக்கிக்கூறியிருப்பாயாகவென்று, இந்திரன் கடாவச்சென்றன போலக் கூட்டமாகிய மேகங்கள் (அம்மலைகளிற்) சஞ்சரியாநிற்கும். எ - று.

நம்பி - பெருமையுடையோன். மந்தணம் - மறைபொருள். (உ அ)

பைத்தபா வடியின் வேழம் பரிவுற மடங்க னேர்ந்து
மத்தகங் கிழியத் தாக்கி மருப்பின்வே ரருந்தச் சிந்து
நித்தில மூங்கின் முத்த நிரந்தன வறுமீன் பால
னுத்தமன்*கருணை வேண்டி யுடுத்திர ளடுத்த போலும்.

(இ - ள்.) சிறந்த பரவிய அடியையுடைய யானைகள் துன்புறும்படி, சிங்கங்கள் நெருங்கி (அவற்றின்) மத்தகங்கிழிபடுமாறு அறைந்து தந்தங்களின் வேரினைப்புசித்தலால் (அத்தந்தங்களினின்று சிந்திய) முத்தங்களும், மூங்கிலினின்றுதிர்ந்த முத்தங்களும் வரிசையாகவுள்ள காட்சியானது குமாரக்கடவுளாகிய உத்தமனது கிருபையை விரும்பி நக்ஷத்திரத்தொகுதிகள் சமீபித்தனபோலும். எ - று.

மருப்பின்வேர்—யானைக்கொம்பின் குருத்து. அதாவது அடிப்பாகம். மென்மைகருதி விரும்பிய பொருள் எனக்கொள்க.

முத்துகள் யானைத் தந்தத்தினின்றும் மூங்கிலினின்றுந் தோன்றுமோவெனின் முத்துச் சனித்தற்குரியன இருபதிடங்களாம். அவற்றை,

"தந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தனிக்கதலி
நந்துசலஞ்சலமீன்றலைகொக்குநளினமின்னார்
கந்தரஞ்சாலிகழைகன்னலாவின்பல்கட்செவிகார்
இந்துவுடும்புகராமுத்தமீனுமிருபதுமே."—என்பதனானறிக.

அறுமீன் பாலனென்றது, முருகக்கடவுள் ஆறு குழந்தைகளாகச் சரவணப்பொய்கையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் விண்டு முதலானோர் அவரைப் பத்துத்திசைகளிலுங் காத்திருந்து, கார்த்திகை நக்ஷத்திரமாகிய ஆறுமாதர்களையும் பால்கொடுத்து வளர்க்கச்செய்தனராதலின் அவருக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. இதனை,

கந்தபுராணம்.

"ஆறுருவாதலோடுமறுவருமகிழ்ந்துவேறு
வேறுதாமெடுத்துத்தத்தம்வியத்தருதுணைமென்கொங்கை
யூறுபாலமுதமன்னோர்க்குதவலுமுறுவல்செய்து
மாறிலாவருளாலாற்றவருந்தினன்போலவுண்டான்."—என்பதனானறிக.

மீன் - நக்ஷத்திரம். அறுமீன்களாகிய கார்த்திகை மாத்திரம் முருகப்பிரான் கருணை பெற்றமையின் யாமும் அவன்றிருவருளைப் பெறுதுமென்று ஏனைய நக்ஷத்திரங்களும் வந்திருந்தாற்போன்றன வென்பதாம். (உகூ)

நெருப்பவிர்ந் தனைய காந்த ணிரைநிரை மலர்ந்து நிற்பச்
சுருப்பின நெருப்பென் றெண்ணித் தூரத்தே யகலுங் காட்சி
பருப்பதச் சிலைக்கை நாதன் பயந்தவன் முடிக்க ணேற
விருப்பன வென்று மூசா திடையொழிந் தகல்வ போன்ற.

(இ - ள்.) நெருப்புப் பிரகாசித்தது போல, வரிசைவரிசையாகக் காந்தண் மலர்கள் விகசித்து விளங்க, வண்டு கூட்டங்கள்(அவற்றையணுகாது) நெருப்பென்று கருதி, தூரமாகச்செல்லுங் காட்சியானது, மலைவில்லைக்கையிலேந்திய சிவபெருமான் பெற்றருளியமுருகக்கடவுளது திருவடியில் (அம்மலர்கள்)ஏறும்படியிருப்பன வென்று கருதி, (அவற்றிற்)படியாமல் இடம்விட்டுச் செல்வன போன்றிருந்தன. எ - று. (கூ0)

தத்தமக் கியன்ற செய்கை பிறர்க்கெலாந் தகாத தேனு
முத்தம மாவ தென்றே யுணர்த்துமோர் சான்ற தாகச்
சித்திரத் துருவு நேராத் திருத்தகு மகளிர் தம்மை
வைத்தனர் குன்ற நாடர் வளர்தினை காக்கு மாறே.

(இ - ள்.) அயலார்க்கெல்லாந் தகாததாயிருப்பினும்,தங்கட்ங்களுக்குரிய இயற்கைச்செயல் உத்தமமாகுமென்றே யறிவிக்கின்ற வோர்சாட்சி போல, குறிஞ்சிநில மாந்தர்கள் (தமது) சித்திரப்பதுமையும் ஒப்பாகாத அழகமைந்த மகளிரை, வளர்கின்ற தினைப்பயிரைக் காக்கும்படி (காவல்) வைத்தார்கள். எ - று. (கூக)

மயில்களுங் கிளியுந் தம்மை வளரியன் மொழியால் வாட்டு
மயிலொடு பகைத்த வாட்க ணணங்கனார்க் கணங்கு செய்யப்
பயிலிய தொழிலே போன்ற பன்முறை புனத்துச் சேற
லுயிரினை யோம்ப வேறு முணவுக ளிருப்ப விட்டே.

(இ - ள்.) மயில்களுங் கிளிகளும் தம்முயிரினைக் காக்கப்பலவேறுணவுகளுமிருப்பவும், விடுத்து (தினைப்) புனத்திலே பலமுறைசெல்லுதல், (தம்மை) வளர்கின்ற சாயலினாலும் சொல்லினாலும் வருத்தப்படுத்துகின்ற வேற்படையோடு மாறுகொண்ட கூர்மைவாய்ந்த கண்களையுடைய அப்பெண்களுக்குத் துன்புசெய்யச்செல்கின்ற செயலே போன்றிருந்தன. எ - று.

"மயில்களுங் கிளியும் (தம்) உயிரினையோம்பவேறுமுணவுகளிருப்பவிட்டே புனத்துப் பன்முறை சேறல் தம்மை வளரியன் மொழியால்வாட்டும் அயிலொடுபகைத்தவாட் கணனங்கனார்க்கணங்குசெய்யப்பயிலிய தொழிலே போன்ற" என முடித்துக் கொள்க. (கூஉ)

கற்பினுக் கெதிர்நில் லாத கதிர்த்தவச் சிரமு மூரற்
பொற்பினுக் கெதிர்நில் லாத பொழிகதிர் முத்துஞ் செங்கை
யுற்பல விரலிற் றுங்கு முறுகவண் வைத்துச் சுற்றிப்
பற்பல புள்ளு மோட்டும் பாவையர் பண்ணை யெங்கும்.

(இ - ள்.) கற்பின் வன்மைக்கு எதிர் நில்லாத ஒளியையுடைய வச்சிரமும், பற்களின் அழகுக்கு எதிர்நில்லாத வொளிசிந்தும் முத்தங்களும்(முதலிய)இவற்றைச் செவ்விய கரத்திலுள்ள செங்கழுநீர்மலர்போன்ற விரலிற்றுங்கியுள்ள பொருந்திய கவணில் வைத்துச்சுழற்றி நானாவகையாகிய பறவைகளை யோட்டுகின்ற பாவையர்களது பண்ணைகள் எங்குமுள்ளன. எ - று.

பண்ணை - மாதர்கூட்டம். கவண் - கல்லெறிகயிறு. (கூகூ)

மணிபல விமைக்குங் குன்ற வாணர்கள் விளைத்த வேனல்
தணிவில்பல் வளனுங் கொய்யத் தகவுறு காலத் தோடு
மணிபல வணிந்து மன்ற லாற்றுறு காலங் காட்டிக்
கணியென நின்ற வேங்கை கற்பக நிகரப் பூக்கும்.

(இ - ள்.) பலரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மலையில் வாழுங் குறவர்கள் வித்தியதினை முதலிய குறைவில்லாத பலவளங்களையும் அறுப்பதற்குத் தகுதியாகிய பருவத்துடன், பலஆபரணங்களையும் பூண்டுமணம் புணருங்காலத்தையுங்குறித்துச் சோதிடனைப்போலவிளங்கும் வேங்கைமரமானதுகற்பகமலரைப்போலமலராநிற்கும். எ - று.

கணி—வேங்கைமரத்திற்கும் சோதிடனுக்கும் பெயர்.

வேங்கைமலருங்காலமே பயிர்களையறுக்குங்காலமுங் குறவர் மணம்புரிகாலமுமா மாதலின், வேங்கையைச் சோதிடனெனக் குறிப்பித்து "கணியென நின்ற வேங்கை" என்றும், கற்பகமலர்போல வேங்கைமலரிலும் வண்டுகள் மொய்க்காமையான் "கற்பகநிகரப்பூக்கும்" என்றுங் கூறினர். (௬௪)

மெல்லெனத் தவழுந் தெண்ணீர் வீங்கிவா ரருவி பாய்ந்து
கல்லையுங் குழிப்பக் கல்லுட் கதுவிய தேரை பாங்க
ரொல்லைபாய்ந் துழலா நிற்கு முற்றகே வலத்தி னீங்கி
வல்லவ னருளா லாவி சகலத்தின் வழங்கு மாபோல்.

(இ - ள்.) மென்மையாகத் தவழுகின்ற தெள்ளிய நீரானது அதிகரித்துப் பெரிய அருவியாகவோடிப் பாறைகளையுங் குழியச்செய்ய, (அந்தப்) பாறையினுள்ளே பொருந்திய தேரையானது, உயிர்கள் கேவலாவத்தையினின்றும் நீங்கி, எல்லாம்வல்ல இறைவன் றிருவருளாற் சகலத்திற் பிரவேசிப்பதுபோலப் பக்கங்களில் விரைந்து பாய்ந்து (விசாலமாகச்) சஞ்சரியாநிற்கும். எ - று.

அருவிப்பெருக்காற் பாறைகள் குழிபட, அப்பாறையுளிருந்த தேரைகள் பக்கங்களிற்பாய்ந்து விரைந்து சஞ்சரியாநிற்குமென்பது கருத்து

கேவலம் - தனிமையாயிருத்தல். சகலம் - கலந்துநிற்றல்.

இச்செய்யுளால் குறிஞ்சியின் நீர்வளங் கூறினார். (௬௫)

சண்பக நறும்பூந் தாது ததைந்ததண் டலைப்ப லாவின்
மண்பக முதிர்ந்த வேர்க்கோட் பழத்துறு வாசம் வீச
நண்பகந் துனியி னீடு நாயகி செவ்வி நோக்கும்
பண்பக முடையான் போலப் பமரங்க ளணுகா நீங்கா.

(இ - ள்.) வாசனைபொருந்திய சண்பகமலரின் மகரந்தப்பொடிகள் படிந்த சோலையிலுள்ள பலாமரத்தின், தரைபிளவுபட வேரிற்பற்றிய முற்றிய பழத்திலுற்ற வாசனைவீச, விருப்பமுடைய மனதில் துன்பமிகுந்த [ஊடல்கொண்ட] நாயகியின் (ஊடல்நீங்கும்) காலத்தைப்பார்க்கும் நன்மனத்தையுடைய நாயகனைப்போல வண்டுகள் நெருங்கவுமாட்டா; நீங்கவுமாட்டா. எ - று.

நாயகி ஊடலுற்றகாலத்து அவளைப்பிரியினும் நெருங்கினும் ஊடல் பெருகுமாதலின் நீங்காமலும் நெருங்காமலும் நிற்குமாறு, வண்டுகள் பலாப்பழத்தின் வாசனையைவிரும்பி நீங்காமலும், வேங்கையின் வாசனைக்காகச் சமீபியாமலும் நின்றனவெனக்கொள்க. (௬௬)

இருப்பது தோலி னுண்ப திருங்கனி கந்த மூலம்
விருப்பொடு விளைத்த வேனன் மிகுந்தவை வனமே தோரை
பருப்பதம் வாழ்வ தென்றும் பருகுவ தருவித் தூநீர்
பொருப்பரைப் புகழா தியாரும் புல்லிய ரென்ப தென்னே.

(இ - ள்.) (மான்புலிமுதலியவற்றின்) தோலில்இருப்பது. பெரியகனிகளுங் கந்தமூலங்களும்,விருப்பமாகப் பயிர்செய்ததினையும் மிகுதியாகிய மலைநெல்லும் மூங்கிலரிசியும் புசிப்பது. மலையிலே வசிப்பது. புனிதமாகிய அருவி நீரை யெப்பொழுதும் பருகுவது. (இவ்வாறு புனிதமாயிருக்க) எல்லோரும் குறிஞ்சி நிலங்களைப்புகழ்ந்து பேசாது இழிந்தோரெனக் கூறுவது யாதுகாரணம் ? எ - று.

இருப்பது வாழ்வது பருகுவது என்னும் அஃறிணை யொன்றன்படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுகட்கேற்ப உண்பனவெனக்கூறாது, உண்பது எனப்பராமுகமாகக் கூறினரென்க. (௩௭)

பெறுங்களத் திரத்தைக் காணான் பேதுறு மிராமன்போல
வறுங்களத் தெய்தி மாழ்கி மாதரை யில்லின் பாங்க
ருறுங்களத் தியாமத் தெய்து முத்தமர் நுகரு மின்ப
நறுங்கஞம் புயற்கு மாற்கும் வலாரிக்கு நண்ணு றாதே.

(இ - ள்.) தானடைந்த மனைவியைக் காணாதவனாகித் துன்புற்ற இராமமூர்த்தியைப்போல வறுங்களத்தை நாடித்துன்புற்று, தலைவியின் வீட்டிற்கருகிலுள்ள சோலையில் நடுராத்திரியிலடையுந் தலைவர்கள் அநுபவிக்குஞ் சுகமானது வாசனை வாய்ந்த தேனையுடைய தாமரைமலரில் வாழும் பிரமனுக்கும் விண்டுவிக்கும் இந்திரனுக்கும் பொருந்தமாட்டாது எ - று.

அகப்பொருள் விளக்கம்.

"இல்வகை யிகந்தது பகற்குறி யிரவுக்குறி - யில்வரை யிகவா வியல்பிற் றாகும்."—என்றது சூத்திரமாதலின், "இல்லின் பாங்க ருறுங்களத் தியாமத் தெய்தும்" என்றார்.

வலாரி—வலாசுரனைச்சங்கரித்தவன் ; இந்திரன். அதாவது,—

முற்காலத்தில் வலாசுரனென்போன் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்து பெற்ற வரத்தினாலுண்டான வலிமையால் தேவர்களைத் துன்புறுத்திக்கொண்டு திரிந்து, இந்திரனை யறைகூவிச்செயித்தனன். இந்திரன் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென் றுட்கொண்டு வலாசுரனை நோக்கி நீ எனது நண்பனே ! பகைவனல்லன். ஆயினும் உன்வல்லபத்திற்கு மகிழ்ந்து சில வரங்கள் கொடுக்க விரும்பியிருக்கின்றேன். யாது வேண்டுகின்றனை ? என, வலாசுரன் இந்திரனை நோக்கி ஆ! ஆ! நன்கு கூறினை. நீயடைந்த வெற்றிபோலவே யுன் வரமும் பயன்பெறும்போலும். யான் சிவப்பிரசாதத்தாற் பெருவரங்களைப் பெற்றுள்ளேன். நீ வேண்டிய வரங்களிருப்பின் என்பாற் கேட்டுப்பெறுக. அவ்வாறு கொடாவிடின் உன்னைப்போலப் போர்முனையில் முதுகுகாட்டி யோடினவன் பெறுநிந்தையை யடைவே னென்றனன். இந்திரன் இதுவே சமயமென்றுட்கொண்டு களித்து, வலாசுரனே ! வல்லபுருஷனே ! யான் கைலாயகிரிச்சாரலில் ஓர்யாகஞ்செய்யப்போகின்றேன், அப்பொழுது நீயாகப்பசுவாக வரவேண்டுமென வரங்கேட்க, வலாசுரன் அவ்வாறே யாகுகவென்றுகூறி, [தேவர்கள் பொருட்டுத் ததீசி முனிவர் கொடுத்த முதுகந்தண்டெலும்பு வச்சிராயுதமாக அவர் கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையாலடைந்த புகழுடம்பு அம்முனிவனுக்கு ஒன்றே] பிறராயுதங்களாலழியாத என் உடலுறுப்புகள் யாவும் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பழிந்த கொடையினாலும் புகழுடம்பு எனக்கு இரண்டுண்டாகுமென்று தன்னுட்பணிந்து, அவ்வண்ணமே யிந்திரன்செய்த யாகத்திற் பசுவாகி யுயிர்நீத்தனன். வலனைத் தந்திரமாகக் கொன்றமையின் இந்திரன் வலாரி யெனப்பட்டனன். இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

“ஈறிலான்ளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறியான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கியாதென்பாற்
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலேனாகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்திற்பட்டபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான்.

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனீயப்
போதண்டர்க்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான்.”--என்பதனானறிக. ()

கைக்கிளை பொருந்தாக் காமங் காதலைந் திணையிம் மூன்றுட்
டொக்கவைந் திணையு மேலாச் சொல்லுவ ரிவற்றி னுள்ளும்
மிக்கதாம் புணர்ச்சி யின்பம் வியத்தக வெவரு மெய்தித்
தக்கவா றொழுகும் வெற்பின் றகுதியார் முழுதுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்.) கைக்கிளையும், பொருந்தாக்காமமும், ஆசையுடைய ஐந்திணையுமாகிய இம்மூன்றனுள், தொகுதியாகிய ஐந்திணையையும் உயர்வாக வுரைப்பார்கள். இவ்வைந்திணையினுள்ளும் மேம்பட்டதாகிய கலவிச்சுகத்தை யாவருஞ் சந்தோஷிக்க அடைந்து, தக்கபடி நடக்கின்ற குறிஞ்சியின் றன்மையை முற்றுஞ்சொல்ல வல்லவர் யாவர் ? (ஒருவருமிலர்). எ - று.

கைக்கிளை பொருந்தாக்காம மென்பவற்றை, அகப்பொருள்விளக்கம் “கைக்கிளை யென்ப தொருதலைக் காமம்.” “பெருந்திணை யென்பது பொருந்தாக் காமம்” என வருஞ் சூத்திரங்களானறிக. காதலைந்திணையென்றது குறிஞ்சியிற்புணர்தலும், பாலையிற் பிரிதலும், முல்லையில் இருத்தலும், மருதத்தில் ஊடலும், நெய்தலில் இரங்கலும், நிகழ்தலினென்ப. இதனை,

அகப்பொருள் விளக்கம்.

“புணர்தலும் பிரிதலு மிருத்தலு மூடலு - மிரங்கலு மிவற்றி னிமித்தமு மெனவாங் - கெய்திய வுரிப்பொரு ளையிருவகைத்து”.—என்பதனானறிக. (௩௯)

அலர்மணித் தவிசி னானை யடித்தருஞ் சிறையி லிட்டு
மலர்தலை யுலகம் பூத்த வரதனுக் கிடமா யென்று
நிலவிய குறிஞ்சி சொற்றா நின்மலக் குமரி நாளு
நலமுற விருக்கும் பாலை வளமினி நவிற்று வாமால்.

(இ - ள்.) அழகிய தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனைத் (திருக்கரத்தாற்) குட்டி அரியசிறைச்சாலையி லிடுவித்து, இடமகன்ற வுலகத்தைச் சிருஷ்டி செய்த சிறந்தமுருகக்கடவுளுக்கிடமாகி யென்றும் விளங்கிய குறிஞ்சியின் வளத்தைச் சொன்னோம். அமலையாகிய துர்க்கை எக்காலத்தும் நன்மையோடெழுந்தருளி யிருக்கும் பாலைநிலத்தின் வளப்பத்தை இனி யெடுத்துரைப்பாம். எ - று.

பிரமனைச் சிறையிட்டது.

ஸ்ரீ முருகக்கடவுள், நவவீரர் முதலிய தமது துணைவருடன் பலவகையாகிய திருவிளையாடல்களைச் செய்துகொண்டு ஸ்கந்தகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கையில், ஒருநாள் பிரமன்முதலிய தேவர்கள் திருக்கைலாயமலையையடைந்து சிவபெருமானை வணங்கித் திரும்பினர். அப்பொழுது குமாரக்கடவுள், அவர்களில் தலைவனாகிய பிரம

னைக்கண்டு, வருகவென வழைத்து "நீயார்? உன் செயலென்னை?" என, பிரமன் நமஸ்கரியாது கைகுவித்து "நான் பிரமன்: சிருஷ்டித்தொழில் செய்பவன்." என, "நீ எதைக்கொண்டு சிருஷ்டிக்கின்றாய்" என, "பெருமான் செய்தவேதத்தைக்கொண்டே படைக்கின்றேன்." என்றனன். அதுகேட்ட இளையபிள்ளையார் "வேதந்தெரியுமாகிற் சொல்க" என, பிரமன் இருக்கு ஓதும்படி நினைத்து முதலிற் பிரணவத்தைக் கூறினன். முருகக்கடவுள் 'போதும். அதுவாயிற் பொருள்கூறி மேலே சொல்க' என, பிரமன் பொருளுணராது மயங்குதலால், அவனைக் கோபத்தாற் றலையிற் குட்டிக் காலாலுதைத்துத்தள்ளிச் சிறையிலிடும்படி பரிசனர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, தாமே பலநாள் சிருஷ்டியைச் செய்துவந்தனர். இச் செய்தியறிந்த விஷ்ணு, தேவர் முனிவர் பலரொடுங் கைலாயமடைந்து கருணாநிதியாகிய எம்பெருமானை வணங்கி "என் புதல்வனைச் சிறைநீக்கி வைக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் திருநந்திதேவரை விளித்து "நமது கட்டளை யென்று சொல்லிப் பிரமனைச் சிறைநீக்கிவை" என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, திருநந்திதேவர் அவ்வாக்கினையைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்வாறே ஸ்கந்தகிரியை யடைந்து குமாரக்கடவுளை வணங்கித் திருவாணையை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் மறுத்ததனால் ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது திரும்பினர். பிறகு பெருமான் திருவோலக்கத்துடன் எழுந்தருளி இளையபிள்ளையாருக் குரைத்துச் சிறைநீக்குவிப்பித்தனர் என்பதாம்.—இதனை,

கந்தபுராணம் - அயனைச்சிறைபுரிபடலம்.

"எட்டொ ணாதவக் குடிலையின் பயனினைத் தென்றே
கட்டு ரைத்திலன் மயங்கலு மிதன்பொருள் கருதாய்
சிட்டி செய்வதித் தன்மைய தோவெனாச் செவ்வேள்
குட்டி னானய னான்குமா முகங்களுங் குலுங்க.

மறைபு ரிந்திடுஞ் சிவனருண் மதலையா மலர்மே
லுறைபு ரிந்தவன் வீழ்தரப் பதத்தினா லுதைத்து
நிறைபு ரிந்திடு பரிசன ரைக்கொடே நிகளச்
சிறைபு ரிந்திடு வித்தனன் கந்தமாஞ் சிலம்பில்."—என்னுஞ் செய்யுள்களானுணர்க. (௪௦)

பாலை.

வேறு.

கொற்றங் குறித்த மறக்கோபங் கொதிக்கு முகத்தாள் பல்படையும்
பற்றுங்கரத்தா ளெனையாண்ட பண்ணம் பணத்தி பிறநிலங்கள்
சற்று நிலையா வலிகுறித்துத் தழல்கொப் பளிக்கும் பரன்முரம்பு
முற்றுஞ் சுரமே யிடமாக முடித்தாள் வினையை யிடித்தாளே.

(இ - ள்.) வெற்றியைக்கருதிய கொலைத்தொழிலையுடைய கோபமானது கொதிக்கின்ற முகத்தையுடையவளும், பல ஆயுதங்களையு மேந்திய கைகளையுடையவளும், வினைச்சம்பந்தத்தை யொழித்தவளும் என்னை யாட்கொண்டவளுமாகிய பண்ணம் பணத்தியானவள், ஏனைய (குறிஞ்சி முதலிய) நிலங்கள் (தன்னைத்தாங்குதற்கு) சிறிதும் நிலையாதவன்மை [வலியின்மை] யையெண்ணி, நெருப்பைக் கொப்பளிக்கும் பரலடுத்த உயர்நிலம் பொருந்திய பாலை நிலத்தையே (தன்னைத் தாங்குதற்குத் தக்க) இடமாகக்கொண்டனள். எ - று.

பண்ணம்பணத்தி - துர்க்கை. (௪௧)

தண்ணம் பணத்தி னராவளைத்த தவள மதிக்கீற் றொளிர்சடிலப்
பண்ணம் பணத்தி திருமுன்னர்ப் பயிலு மாற்ற றமக்கெய்தும்
வண்ணம் பணைத்த திறத்தானே வருந்துஞ் சுரத்துக் காளையர்கள்
கண்ணம் பணைத்த மாதரொடுங் கலந்து வாழுங் கடன்பூண்டார்.

(இ - ள்.) படத்தையுடைய பாம்பினால் வளைத்த தட்பமாகிய அழகிய வெண்ணிறம் வாய்ந்த பிறைச்சந்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடையினையுடைய துர்க்காதேவியின் சந்நிதான விசேடமானது தமக்குண்டான அழகிய அழிக்கக்கூடாத வல்லமையினாலே (யாவரும்) வருந்தத்தக்க பாலையிலே மறவர்கள் அம்பினையொத்த கண்களையுடைய மனைவியரோடுங்கூடி வாழுங்கடமை பூண்டார்கள். எ - று. (௪௨)

தாரா யணியா யெதிர்பொருநர் தசைக ளெமக்கு முணவாக்க
வாரா யணியாய் மலர்த்தும்பை வார்ந்து திருகு மருப்பிரலைத்
தேரா யணியா யெனச்செந்நாய் சேனங் கழுகென் றிவைபலவு
நாரா யணியை யடுத்தனபோ னண்ணி வாழுஞ் சுரத்திடையே.

(இ - ள்.) ஆபரணமாகத் தும்பைமலர் மாலையணிந்து நீண்டு வளைந்த கொம்பினையுடைய கலைமான்றேரையுடையவளே! அழகிய தாயே! தாராயும் அணியாயும் எதிர்கின்ற போர்வீரர்களது தசைகளையெங்கட்கும் இரையாக்கும்படி வாராய் என்று, செந்நாய் பருந்து கழுகு முதலிய இவையாவும், துர்க்காதேவியை யடுத்தனபோலப் பாலை நிலத்தையடைந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

தாராய் அணியாய் என்பதில், தார்-தூசுப்படை. அணி-பெரும்படை என்க. இவ்விரண்டும் சைனிய பேதங்களான வகுப்பு - எமக்கும் என்ற வும்மை உன்னோடுள்ள பூதகணங்கட்கன்றி யெங்கட்கும் எனப்பொருடரலின் இறந்தது தழீஇயது.

இரலைத் தேராய் என்றதில் தேர் - வாகனம். இதனை,

கந்தரநுபூதி.

"கார்மாமிசைகாலன்வரிற்கலபத்
தேர்மாமிசைவந்தெதிரப்படுவாய்".—என்றதனானறிக. (௪௩)

பொருள்கள் விளைப்பா ரீங்கில்லை பொருந்தி வாழு நிலத்தெயினர்
மருவு நெறியி னடப்பாரை வருத்திப் பறித்தே யுயிர்வாழுந்
திருவை யுடையா ரெனமதித்துத் தினமுஞ் சிறுகல் லிரைதேருங்
கருவி முகில்கள் வழங்காத கனல்சேர் சுரத்துப் புறவினமே.

(இ - ள்.) (நென்முதலிய)பொருள்களை விளைக்கின்றவர்கள் இந்நிலத்திலில்லை. (இப்பாலை நிலத்தில்) இருந்து வாழ்கின்ற எயினர்கள், பொருந்திய வழியில் நடப்பவர்களை வருத்தப்படுத்திப் பொருள்பறித்தலினாலேயே சீவித்திருக்குஞ் செல்வமுடையவர்கள் (ஆதலால், நமக்குவேண்டிய இரையிங்குக்கிடையா) என்று யோசித்து, உலகத்திற்குத் துணைக்கருவியாகவுள்ள மேகங்கள் பொழியாத நெருப்புப் பொருந்திய பாலை நிலத்திலுள்ள புறாக்கூட்டங்கள் நாடோறும் (ஆங்குள்ள) சிறுகற்களை இரையாகத் தேடாநிற்கும். எ - று.

சிறுகல் இரைதேரும்-சிறுகுன்றுகளில் இரைதேடுமென்பர். அஃதொவ்வாது.

நெறியி னியங்கி வருவாரை நெடுந்தூ ரத்தே யெதிர்நோக்கி
மறியு மிடும்பைத் திந்நிலத்தின் வருதல் வேண்டா மெனவியம்பி

யுறுதி காட்டி நிற்பனபோ லுயர்வா னோங்குஞ் சினைகடொறு
முறுக வுலர்நெற் றினிதொலிக்கு முருகு விரிமென் மலர்வாகை.

(இ - ள்.) வாசனையோடு விகசித்த மெல்லிய மலர்களையுடைய காட்டுவாகை மரங்கள், வழியாக நடந்துவருவோரைப் பெருந்தூரத்திலேயே யெதிர்த்துப்பார்த்து, மறிதலாகிய துன்பத்தையுடைய இந்தப்பாலை நிலத்தில் வருவது வேண்டாமென்று கூறி, உறுதியைக்காட்டி நிற்பனபோல உயர்ந்த ஆகாயமளாவிய கிளைகளிலெல்லாம் முற்றவுலர்ந்த நெற்றுகள் இனிதாக வொலியாநிற்கும். எ - று.

மரியுமென்றது எதுகைநோக்கி மறியுமென நின்றதெனக்கூறி இறக்கச் செய்யுமெனப் பொருள்கூறினுமமையும்.

இடும்பைத்து—அஃறிணை யொன்றன்படர்க்கைக் குறிப்பு வினையாலணைந்த பெயர். (௪௫)

அருப்பு மூலமா தரினெயின ரமர்தற் கிந்தின் வேய்ந்தமைத்த
கருப்பை சிறிது மூடாடாக் காமர் குரம்பைக் குறும்புதொறுஞ்
சுருப்பி னினமுந் தேனினமுஞ் சுழன்று துதைந்து தாதருந்து
மிருப்பை மலரி னறுவாச மினிது கமழு மியல்பினதே.

(இ - ள்.) அரும்பிய தனத்தையுடைய மங்கையருடன் எயினர்கள் தங்கி வாழ்தற்கு ஈந்திலைன் மூடப்பட்டியற்றிய எலிகள் சிறிதுஞ் சஞ்சரியாத அழகிய சிற்றில்களையுடைய குறும்புகளிலெல்லாம், சுருப்புத்தொகுதியும் தேன் வண்டுகளின் தொகுதியும் சுழன்று மிதித்து மகரந்தத்தைப் புசிக்கும் இருப்பைமலரின் நல்ல வாசமானது இனிதாகப் பரிமளிக்கும் இயல்பினையுடையது. எ - று.

சுரும்பு - வண்டில் ஓர்வகை. இதனை யாண் வண்டென்பது முண்டு.

கருப்பை-காரெலி. குறும்பு - பாலைநிலத்தூர். இருப்பை - இலுப்பை. (௪௬)

இரும்பொ னுருகுஞ் சுரத்திடைநின் றென்றாழ் வெயிலிற் புரிதவத்தின்
வரும்புண் ணியத்தா லெயிற்றியர்த மணிநித் திலந்தாழ் குவிமுலைபோ
லரும்பு மவர்த மிளமுலைமே லவர்ந்த திதலை நிறமேபோல்
விரும்பு மலரிற் றாநிறமும் விரவி விளங்கு முயர்கோங்கு.

(இ - ள்.) உயர்ந்த கோங்கமரங்கள் வலிய பொன்னனது உருகத்தக்க பாலை நிலத்திற் சூரிய வெப்பத்தினின்று செய்த தவத்தின் வழிகிடைத்த புண்ணியத்தினால் எயிற்றியர்களது அழகிய முத்துமாலையணிந்த குவிந்த தனத்தைப்போல அரும்பா நிற்கும்; அம்மங்கையரது முற்றாத குயத்தின்மேற்படர்ந்த தேமல் நிறத்தையே போல, (யாவரும்) விரும்பும் (தனது) மலரில், புனிதமான (பொன்) நிறமுங் கலந்து விளங்கும். எ - று.

கோங்கமரங்கள் அரும்பலும் மலரிற் பொன்னிறம் வாய்ந்திருத்தலும், அப் பாலை நிலத்து வெயிலினின்று தவஞ்செய்தபலனால், அந்நிலமாதர் குயத்தைப்போலும், அதிற்படர்ந்த தேமற்போலும் என்றார். (௪௭)

ஆற்றி னியங்கிப் பெருந்தாக மடுத்து ளார்கண் முகந்துண்ணச்
சேற்று மணமே மிகவீசுஞ் சின்னீர் முழுதுஞ் செழும்பைந்தே
னூற்று மலர்கள் சொரிந்துமண மூட்டித் தரும முறச்செய்யுந்
தோற்று மலராற் காய்கனிக டோன்றக் குறித்த பாடலமே.

(இ - ள்.) தோற்றிய மலர்களாற் காய்களுங் கனிகளுந்(தன்பால் இனி) தோன் றும்படி கருதிய பாதிரி மரங்கள், வழியில் நடந்து மிக்க தாகமடைந்தவர்கள் அள்ளிப் பருகும்படி, சேற்று நாற்றத்தையே மிகுதியாக வீசுஞ் சின்னீர்களிலெல்லாம், செழு மையாகிய பசியதேன் சொரியும் மலர்களைச்சிந்தி வாசனையுறச்செய்து தருமமுண் டாகச் செய்யும். எ - று.

பாதிரியரும்பி மலர்தலேயன்றிக் காய்கனிகளை யுண்டுசெய்தலில்லையாத லின்,தான் புண்ணியஞ்செய்தேனும் இனிக் காய்கனிகளைப் பெறலாகுமென்னுங் கருத் தால், வழிநடப்போர் சேற்று நீரைப்பருகாது தன்மலரை வீழ்த்தி அதனை மணமூட்டா நிற்குமென்றார்.

சின்னீர் - பாலையிலுள்ள நீர்நிலை. (௨௮)

ஒருபான் மரவ மரம்பூப்ப வுயர்செவ் வணிகாட் டுவவில்வ
மொருபாற் பாவை குரவுயிர்ப்ப வொளிர்வெள் ளணிகாட் டுவமுருங்கை
யொருபால் விரவி நறுங்கோங்க முறுபொன் வழங்க மதுமாந்தி
யொருபால் வண்டு பண்டாட வொருபால் வேம்பு மணக்குமே.

(இ - ள்.) ஒரு பக்கலிற் குங்குமமரங்கள் பூப்பினையடைய, வில்லவமரங் கள் செவ்வணிகாட்டுவன. ஒரு பக்கலிற் குராமரங்கள் பாவையைத்தர முருங்கைமரங் கள் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளணிகாட்டுவன. வாசனைபொருந்திய கோங்கமரங்கள் ஒரு பக்கலிற் கலந்து (தன்னிடம்) பொருந்திய பொன்னைக்கொடுக்க, ஒருபக்கலில் வண்டு கள் மதுபானஞ்செய்து பண்ணொலிசெய்ய, ஒருபக்கலில் வேப்பமரங்கள் மணஞ்செய் யாநிற்கும். எ - று.

குங்குமமலர்களால் வில்வமரஞ் செவந்தும், குராப்பாவையால் முருங்கை மரம் வெளுத்துந் தோன்றின. கோங்கமலர்கள் பொன்னிறமாதலின் அதன் வீழ்ச்சி யைப் "பொன்வழங்க" என்றார். மணக்கும் - மணம்வீசும் மணம்புரியுமெனப் பொருள் படும்.

தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து புறத்தொழுகுதலைக் கேள்வியுற்று நாயகி துன்புறுவதைப் பாங்கிதெரிந்து அச்சிறு கலகந் தணிக்கும்பொருட்டுத் தலைவி பூப் படைந்தாளென்பதைத் தலைவற்குணர்த்த, தோழி செம்பட்டுடுத்துச் செம்மலர்சூடிச் செஞ்சாந்திட்டுச் செவ்வணிபூண்டு பரத்தைவீதியிற் போகலாலதனைத் தலைவனு ணர்ந்து தலைவிபூப்புற்றனளென்று மனைக்கடனிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து தன்மனைக்கு வருவதும்; ஊடல் விளையத்தலைவன், பரத்தையோடு சேர்ந்ததைத் தலைவி யுணர்ந்து கவலைகூர்தலைப் பாங்கியறிந்து அது தணிக்கத் தலைவி மகவையீன்று நெய் யாடினளெனத் தலைவனுணர்ந்து குழந்தைமேற் காதல்கொண்டு பரத்தையினின்று பிரிந்து தன் மனைக்குவரப்பாங்கி வெண்பட்டுடுத்து, வெண்மலர்சூடி, வெண்சாந்திட்டு, வெள்ளணியணிந்து பரத்தையர் வீதியிற் போவதும் அகப்பொருண் மரபு.

பூத்து நீராடிய தலைவியை அதுமுதற் பன்னிருதினங்கள் அவள் கருப்பங் கொள்ளுங்காலமாதலால் அவளைப்பிரியாதொழுகல் மனைக்கடன், இதனை, [மனைக்கட னிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து] என்றார் நச்சினார்க்கினியர். இதனை அகத்திணை யியல் "பூத்த காலையிற் புனையிழை மனைவி - நீரா டியபின் னீரா று நாளுங் - கருவ யிற் றுறூஉங் கால மாதலிற் - பிரியப் பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன்" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

தோழிசெவ்வணி யணிந்து செல்வதையும், பாங்கிவெள்ளணி யணிந்து செல்வதையும்,

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

"செவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
செவந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலாறுரைப்பான்
செவந்தபைம்போதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டுங்கட்டார்முலைமேல்
செவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே."—என்பதனானும்,

அம்பிகாபதிக்கோவை.

"துதையுஞ்சுரும்பறைமல்லிகைவேய்ந்துநுண்சேபுனைந்
திதையங்களிவரநித்திலம்பூண்டெதிர்ந்தாருடலம்
புதையம்பனையவிழிமடமாதர்பொற்பூண்புதல்வன்
உதையம்புகலவகலமுன்னேடினனூரனுக்கே."—என்பதனானுமறிக.

இச்செய்யுளில் வில்லமாகிய தோழி மரவமாகிய தலைவியின் பூப்பையுணர்த்தச் செவ்வணியும், முருங்கையாகிய பாங்கி குராவாகிய தலைவியின் கருவுயிர்த்தலையுணர்த்த வெள்ளணியுமணிந்தனரென்க. (சகூ)

பிரிந்து கணவ னுடனேகும் பெரிய மழைக்கண் மடவார்க்குப்
பரிந்து பசிநோய் தணிப்பதற்குப் பாலை நயிய கனிவழங்கும்
விரிந்த தாகந் தணிப்பதற்கு வியன்மென் சினையி னுமலகந்
தெரிந்த கனிகண் மிகவழங்குஞ் சேர்ந்த சுரமு மிசைபெறவே.

(இ - ள்.) பிரிந்து கணவனுடன் செல்லும் விசாலமான குளிர்ந்த கண்களையுடைய மாதர்கட்கு மனமிரங்கி (அவர்களது) பசிப்பிணியை யடக்குதற்குப் பாலை மரங்கள் நல்ல பழங்களைத் தராநிற்கும். (அவர்களது) அதிகரித்த தாகவிடாயை யடக்குதற்குப் பெரிய மெல்லிய கிளைகளையுடைய நெல்லிமரங்கள் (உள்ளும் புறமுமொப்பத்) தெரிந்த பழங்களை, தாஞ் சேர்ந்துள்ள பாலைவனமுங் கீர்த்திபெறும்படி உதவாநிற்கும். எ - று.

பிரிந்து என்றது நற்றாய் செவிலித்தாய் முதலியோரைப் பிரிந்தென்க. (ருo)

செவிலித் தாயு நற்றாயுந் தீரத் துறந்த பெருந்துயருஞ்
சுவலிற் றாழு மணிக்குதம்பைத் தோகை மடவா ரிசைமொழியாற்
கவலைத் துறையிற் படிவித்துக் கலக்குந் துயரு மாற்றாம
லவலித் தரற்ற விடமிதுவென் றடுத்த போன்ற கூக்குயிலே.

(இ - ள்.) செவிலித்தாயையும் நற்றாயையும் நீங்கப்பிரிந்த பெருந்துன்பமும், இரத்தினக் குதம்பைகள் தோளிற்படியும் மயிலின் சாயலையுடைய மாதர்களது பண்ணோசை போன்ற சொல்லால் (தம்மைத்) துன்பக்கடலிலாழ்த்தி வருத்துந் துக்கமும் பொறாமல், வருந்தி வாய்விட்ட ரற்றுதற்கு இது (தகுந்த) இடமென்று, கூவுதலையுடைய குயில்கள் அடுத்தாற்போன்றன. எ - று.

செவிலித்தாய் - வளர்த்த தாய். நற்றாய் - ஈன்றதாய். சுவல்-தோண்மேல். குதம்பை - ஓர் தக்கையணி ; இது தொங்குந் தன்மையது. ஈண்டுச் செவிலித்தாய் - காக்கை. நற்றாய் - குயில். இது கோகிலத்தின் செயல். (ருக)

வரையும் வனமும் வயனிலமும் வளைகண் முரலுங் கடலுமென
வுரைசெய் நிலநான் கினுங்காலத் துதிக்கும் பாலை வளமுழுதும்
வரைசெய் துரைப்பா ரெவர்தெரிந்த வாறு சிறிது வகுத்துரைத்தாம்
புரையில் வனப்பின் வளர்முல்லைப் பொருளிற் றெரிந்து சிலபுகல்வாம்.

(இ - ள்.) (மலையாகிய) குறிஞ்சியும், (காடாகிய) முல்லையும், வயல்கள் பொருந்திய நில (மாகிய மருத) மும், சங்குகளொலிக்குங்கட (லாகிய நெய்த) லும் எனச்சொல்லப்படும் நான்கு நிலங்களிலுங் காலங்களில் தோன்றும் பாலையினது வளங்களையெல்லாம் அளவிட்டுச் சொல்லவல்லார் யாவர்? (ஒருவருமிலராதலின்) அறிந்தவகையாகச் சிறிதினை விளக்கியுரைத்தாம். (இனி) குற்றமில்லாத அழகுடன் வளர்கின்ற முல்லை நிலப்பொருள்களிற் சிலவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவாம். எ - று.

முல்லை.

வேறு.

சுரந்த வார்நறும் பானிறை சுரைமுலைச் சுரபி
நிரந்து நாடொறும் வாழ்தரு நெடிபடு கானத்
தரந்தை தீர்தர வாழ்வதே யறமெனத் துணிந்து
பரந்த பாற்கடற் பள்ளியான் றெய்வமாய்ப் படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஊற்றெடுத்தொழுகுகின்ற நல்ல பால்நிறைந்த உட்டுளைபொருந்திய முலைகளையுடைய பசுக்கள் பரவித் தினந்தோறும் வாழ்கின்ற சிள்வண்டுகள் பொருந்திய முல்லைநிலத்தில், துன்பமொழிய வாழ்வதே தருமமென்று துணிவுகொண்டு, பரவிய பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் (அந்நிலத்திற்குத்) தெய்வமாகச் சென்றனர். எ - று. (௫௩)

சுரை - உட்டுளை. நெடி - சிள்வண்டு.

கமுகை வென்றொளிர் கந்தரக் கருங்கய னெடுங்கண்
குமுதம் வென்றசெவ் வாயின ரோடுகோப் புரக்கு
மமுதர் வானவ ரமுதராம் படியமு தளித்தவ்
வமுதன் வாழிடம் பொருந்துவ தாமென வமர்ந்தார்.

(இ - ள்.) பாக்குமரத்தை வென்று பிரகாசிக்குங் கழுத்தையும், கரிய சேற்கெண்டையை வென்ற நெடிய கண்களையும், ஆம்பன்மலரை வென்ற செவ்விய வாயையுமுடைய ஆய்ச்சியரோடு பசுவினைக் காக்கும் அமுதர்கள், தேவர்கள் அமுதர்களாகும்படி (அவர்கட்கு) அமுதத்தைக்கொடுத்து, அவ்வமுதம் போன்றவனாகிய திருமால்வாழும் இடம் நாம் வாழ்வதாகுமென்று, (அம்முல்லை நிலத்தில்) தங்கினார்கள். எ - று.

கோப்புரக்கும் அமுதர் என்பதில், அமுதர் - அமுதத்தால் வாழ்வோரென்றும், வானவரமுதராம்படி என்பதில் அமுதர் - அமுதபானஞ்செய்தோரென்றும், அமுதளித்த என்பதில் அமுது - பாற்கடலிற்றோன்றிய அமுதென்றும், அவ்வமுதன் என்பதில் அமுதன் - அமுதம்போன்றவனென்றும் பொருள்படும். அளித்த அவ்வமுதன் என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல். அமுதர் அமர்ந்தாரெனக் கூட்டுக. (௫௪)

புடைவி ராவிய விடையொடு பழகிய பொலிவால்
விடையு மாயினன் விரைநறுந் துளவமா லிகையா
னிடைய ரோடுறப் பழகலா லிடையனு மாகித்
தடையி லாவகை காத்தனன் றக்கவா னிரைகள்.

(இ - ள்.) வாசம்பொருந்திய நல்ல துளவமாலையணிந்த திருமால் பக்கத்திற் பொருந்திய இடபங்களோடு பழகிய விளக்கத்தால் இடபமுமாயினன்; இடையர்களோடு பொருந்தப் பழகுதலால் இடையனுமாகி, தகுதியாகிய பசுமந்தைகளைத் தடையில்லாத வகையாகக் காத்தனன். எ - று.

துளவமாலிகையான் விடையுமாயினனென்றது. சிவபெருமான் திரிபுரதகனஞ் செய்யச் சென்றபொழுது தேவர்கள் போர்க்கருவிகளாகத் தாம் நிற்பது கருதி யிறுமாப்புற்றதால் இறைவர் தமது திருவடிவிரலையூன்றி அத்தேரின் அச்சினை முரிக்க, திருமால் விடைவடிவாக அவரைத் தாங்கினரென்பது சரிதம். இதனை,

திருவாசகம்.

"கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேறாமே
யிடபமுகந்தேறியவாறெனக்கறியவியம்பேடி
தடமதில்களொருமூன்றுந்தழலெரித்தவந்நாளி
லிடபமதாய்த்தாங்கினான்றிருமால்காண்சாழலோ"—என்பதனுனுணர்க.

இடையர் - குறிஞ்சிநிலத்திற்கும் மருதநிலத்திற்கும் இடைநிலத்தில் இருப்போரென்று பொருள். இடையன் - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் என்னு மூர்த்திகள் மூவரில் இடையிலுள்ளவனென்றும், கண்ணனாகத் திருவவதாரஞ்செய்து இடைக்குலத்து வளர்ந்தவனென்றும், இடையர் வாசமாகிய முல்லைநிலத்திற்குத் தெய்வதமாயுள்ளவனென்றும் பொருள்படும். (௫௫)

அண்ட வாணரு மண்டர்க ளரையனு மவரைக்
கண்ட நான்முகக் கடவுளுங் கைதொழு திறைஞ்சுங்
கொண்டன் மேனியான் குடிகொளு மிருக்கையில் வாழ்வோ
ரண்ட ரேயெனத் தெரிப்பதா லாயர்த மொருபேர்.

(இ - ள்.) ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களும், தேவர்களுயகனாகிய இந்திரனும், அவர்களெல்லாரையும் படைத்த சதுர்முகப்பிரமனுங் கைகூப்பிப்பணியும் மேகவண்ணனாகிய திருமால் வாழுமிடத்தில் வாழ்பவர்கள் அண்டர்களே (ஆதலால்) ஆயர்களுடைய ஒரு பேர் (அண்டரென்று) தெரிவிப்பது. எ - று.

அண்டர் - தேவர்களுக்கும் ஆயர்களுக்கும் பொதுப்பெயர்.

திருமால் வசிக்குமிடத்தில் வசிப்போர் அண்டர்களாதலாலும், ஆயர்களுக்கும் அண்டர்களெனப் பெயருளதாதலாலும், முல்லைநிலத்துத் தெய்வதமாகிய திருமாலுடன் வசித்தலாலும் "ஆயர்த மொருபேர் அண்டரேயெனத் தெரிப்பது" என்றார்.()

செய்ய தீயிடு மான்றசை தின்னுந்தே வருக்கும்
பொய்யி லான்வயிற் றாறும்புத் தமுதுபொங் கெரிவைத்
துய்ய வேறுக ராய்க்கு மண்டரென் றுரைப்ப
வைய வான்கொலை யமரருக் காயருக் களித்தல்.

(இ - ள்.) செந்நிறமமைந்த(யாகத்)தீயிலிட்ட பசுவினது தசையைப் புசிக்குந் தேவர்களுக்கும், கெடுதலில்லாத பசுவின் வயிற்றிலூறிய புதிய பாலை எரிகின்ற அக்கினியில் வைத்து உய்யும்படி புசிக்கின்ற ஆயர்களுக்கும் அண்டர்களென்று (பேர்) சொல்லுவர். பசுவினைக்கொல்லும் அமரர்களுக்கு (உரிய அப்பெயரை) ஆயருக்குக் கொடுத்தல் ஆச்சரியம். எ - று. (௫௭)

மருவி நின்றொளிர் மணிக்கெதிர் மணியென மருமத்
திருவு மன்பனோ டணிருங் கானகத் திருக்குந்

திருவி ளுயகி மாவொடும் பழகிய சிறப்பாற்
பொருவி லாதபொன் மானுமாய்ப் பூத்தன ளொருபெண்.

(இ - ள்.) பொருந்திநின்று பிரகாசிக்கின்ற கவுத்துவமணிக்கு எதிர்மணியைப்போல (தன்னை) மார்பகத்திலிருத்திய கணவனுடனே பெரியமுல்லை நிலத்தில் வசிக்கின்ற ஐசுவரியாதி காரியாகிய திருமகள் (அம்முல்லை நிலத்திலுள்ள) மான்களோடும் பழகிய மேம்பாட்டினால், சமானமில்லாத பொன்மானுமாய் (வடிவெடுத்து) ஒப்பற்ற (வள்ளிநாயகியாகிய) பெண்ணைப் பெற்றனள். எ - று.

திருவிளுயகி பொன்மானுமாய்ப்பூத்தன ளொருபெண் என்றது. விஷ்ணுமூர்த்தியே சிவமுனிவராகவும், திருமகளே பொன்மானுகவுமிருந்து வள்ளிநாயகியாரைப் பெற்றனரென்பது புராண வரலாறெனக் கொள்க. இதனை,

தணிகைப்புராணம்.

"மானுக மலர்த்திரு மாதவ ஞகி மாயோ
ஞெளிவொளி நாமுற வள்ளியை யீன்ற வாற்ருல்."—எனக்கூறுமிடத்துங்காண்க.

குரங்கு ளைப்பரி யாருநாட் கொள்ளுமைங் கதியுள்
வரங்கொ ளுஞ்சச கதியினில் வல்லுதற் பொருட்டே
யிரங்கு தெண்கடற் பாயலா னினமுய லுகளு
மரங்க டென்றிய வனத்திடை வதிதருஞ் செயலை.

(இ - ள்.) வளைந்த புறமயிரையுடைய குதிரைவடிவாகக் கலிகாவதாரஞ்செய்யுங்காலத்திற் கொள்கின்ற ஐங்கதிகளில், மேன்மைகொள்ளுஞ் சசகதியில் வன்மையடைதல் காரணமாகவே, ஒலிக்கின்ற தெள்ளிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்கொள்ளுந் திருமால் கூட்டமாகிய முயல்கள் சஞ்சரிக்கும் மரங்களடர்ந்த வனத்தில் வாழ்கின்ற செயலாகும். எ - று.

ஐங்கதி:—மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, சசகதி, சரகதி என்பனவாம். சசம்=முயல். வனம்=முல்லை நிலம்.

திருமால் தாம் செய்யவேண்டிய தசாவதாரங்களில் இறுதியிலுள்ளது குதிரைவடிவாதலால், அதனையெடுக்கும்பொழுது அதற்குரிய ஐங்கதிகளில் முயற்கதியைப்பெற விரும்பி அதிற் பழகும் வண்ணம் முயற்கூட்டங்கள் வசிக்கும் வனத்தில் வாழ்கின்றனரென்பதாம். (௩௯)

வற்ற மங்கையர் காய்த்தொறும் பால்சுவை மலிந்து
பெற்றி வேறுசெய் காலையும் பெருஞ்சுவைத் தாய்மத்
துற்று ழக்கநெய் திரண்டெரி யுறுதொறுந் தெளியு
முற்றி டும்மையாற் குணங்கெடா முதுக்குறை வினர்போல்.

(இ - ள்.) பாலானது (தன்னை முல்லை நிலத்திலுள்ள) ஆயமாதர்கள் வற்றும்படி காய்ச்சுந்தோறுஞ் சுவைமிகுந்து, [தயிராக] தன்மை வேறு படுத்துங்காலத்தும் மிக்க சுவையுடையதாகி, மத்தினைப்பொருத்திக்கடைய நெய்யாகத்திரண்டு, தீமடுக்குந்தோறும், துன்பங்கள் முதிர்தலால் (தமதுநற்) குணங்கெடாத பேரறிவினரைப்போலத் தெளியாநிற்கும். எ - று.

பால், மங்கையர் (தன்னை) வற்றக்காய்த்தொறும், மலிந்து, பெருஞ்சுவைத் தாய், திரண்டு, முதுக்குறைவினர்போல், தெளியுமெனக் கூட்டுக. (௪௦)

கங்கை நாயகி யூடவுங் கதிர்பொழி யிமய
மங்கை நாயகி யூடவும் வள்ளல்பா லுழுந்
தங்கி வாழ்வதோ தகவெனத் தணந்தநா யகியாஞ்
செங்கண் மாலுயிர் தாங்கவே திகழ்ந்ததாங் கிதழி.

(இ - ள்.) கங்காதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், கிரணங்களைச் சிந்தும் இமய மங்கையாராகிய உமாதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், வள்ளலாகிய சிவபெருமானிடத்தில் (இச்சமயத்தில்) நாமும் பொருந்தி வாழ்வது தகுதியோவென்று பிரிந்த நாயகியாகிய செந்தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமால் உயிர்தாங்கும்படி (சிவபெருமானால் அனுப்பப்பட்டதுபோல) அவ்விடத்திற் கொன்றைமரம் விளங்கும். எ - று.

இறைவரது சடாடவியில் வாழுங்கங்கையும், வாமபாகத்தில் வாழும் உமையும் ஊடல்கொண்டிருப்ப,நாமிச்சமயத்திங்கே தங்கியிருப்பது தகுதியன்றெனத் திருமால் நீங்கியதாகக் கூறினர். கொன்றை ஆகுபெயராய் மலரை யுணர்த்திநின்றதென்றும், பிரிந்த நாயகியாகிய திருமால் உயிர்தாங்கச் சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்டதெனினுமமையும்.

சிவபெருமானது சக்தியே திருமாலாதலின், நாயகியாஞ் செங்கண்மாலென்றார். இதனை,

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

"எரியலா லுருவமில்லையேறலாலேறலில்லை
கரியலாற்போர்வையில்லைகாண்டகுசோதியாற்குப்
பிரிவிலாதமரர்கூடிப்பெருந்தகைப்பிரானென்றேத்தும்
அரியலாற்றேவியில்லையையனையாறனார்க்கே."—என்பதனானும்,

இரட்டைப்புலவர் - திருவாமாத்தூர்க்கலம்பகம்.

"வருக்கைத்தடம்பொழிலாமாத்தையையர்க்குமாசொன்றில்லா
முருக்கொத்தமேனியழகியநாதர்க்குமூச்சரவத்
திருக்கைக்கமலவரனார்க்கரிதிருத்தேவியன்றேல்
அரிக்குப்பொருளுரையீர்கெடுவீர்நும்மறிவின்மையே."என்பதனானுமறிக.()

பிரண வப்பொரு ளயனென வரியெனப் பெரிது
முரணை யுற்றவர் முகங்கவிழ் தரமதின் மூன்றுந்
திரண மொப்புறச் செற்றவர் தெரியலாங் கடுக்கை
தரணி நின்றுபல் பிரணவ வுருச்சமைப் பனவே.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருள் பிரமனென்றும் விண்டுவென்றும் மிகுதியுங் கோணுதலுற்றவர்களது முகங்களிறங்கும்படி,மும்மதில்களுந் திருணம்போல அழித்த சிவபெருமானது மாலையாகிய கொன்றைமரங்கள் பூமியின்மேல் நின்று பலபிரணவ வடிவு (பொருந்திய மலர்) களை உண்டாக்குகின்றன. எ - று.

கடுக்கை - கொன்றை. ஈண்டுமரத்தையுணர்த்தியது. தெரியலென்னும் விசேடணம் சினையையடுத்தது. முகங்கவிழ்தரல் - நாணமடைதல். (சுஉ)

உண்மை நாயகன் புணர்ந்தின்ப முதவிடாப் பதத்துப்
பெண்மை யோடுறிற் பிழைவரு மென்பதே பேணி
வண்மை யானென வனத்தமர் வளைக்கையாள் கற்புத்
திண்மை நாடியே செறிந்தன கற்பெலா மாங்கே.

(இ - ள்.) உண்மையாகிய (அன்பினையுடைய) கணவன் (தன்னைக்) கூடிச் சுகத்தைக்கொடாத காலத்திற் பெண்டன்மையோடு வசித்தாற் பிழைபாடுளதாகுமென்பதையேகருதி, வண்மைபொருந்திய நாயகனாகிய திருமாலைப்போல, அம்முல்லை நிலத்தில் (அவனுடன்) பொருந்திய வளையலையணிந்த கையையுடைய திருமகளது கற்பின் வன்மை தேடியே கற்பெலாம் அங்கேகூடின. எ - று.

கற்பு=மங்கையர்கற்பு ; முல்லைச்செடி. (௬௩)

நிரந்த மாதவிப் பந்தர்மென் னீழலிற் கவரி
சுரந்த நீண்முலை சுவைத்துணுங் கன்றின்வாய்க் கடையிற்
பரந்து வார்ந்திழி பாலினைப் பருகிவான் கோழி
யரந்தை தீர்த்ததென் றதனெதிர் சிறைவிரித் தாடும்.

(இ - ள்.) பரவிய மாதவிப்பந்தரினது மென்மைவாய்ந்த நீழலில், கவரிமானது சுரந்து நீண்ட முலையைச் சுவைத்துப்பருகும் கன்றினது கடைவாயினின்று பரவி நெடுகியிழிகின்ற பாலினை வான்கோழியானது பருகித்(தனதுபசித்)துன்பத்தையகற்றியதென்று (களித்து) அதற்கெதிரில் தனது சிறகை விரித்தாடாநிற்கும். எ - று.

மாதவி - குருக்கத்தி ; வசந்தகால மல்லிகை. கவரி - மான்வகையிலொன்று. வாய்க்கடை - கடைவாய்—இலக்கணப்போலி. சிறைவிரித்தாடுதல் அதன்களிப்பாலெனக்கொள்க. மென்மை - ஈண்டுக் குளிர்ச்சியை யுணர்த்தியது. (௬௪)

புழுகின் வாசமும் பொருவில்கத் தூரியின் மணமு
மொழுகு பூமது வாசமு முடன்விராய்ப் புதர்க
ளெழுது பூண்முலை மாதர்மெய் யெனக்கமழ் தலினுன்
முழுது மாடவர் மையலின் மூழ்குவர் தேறார்.

(இ - ள்.) புதர்கள் புழுகின்மணமும், சமானமில்லாத கத்தூரியின் வாசனையும், சிந்துகின்ற மலர்த்தேனின் பரிமளமும் ஒன்றாகக்கலந்து, (தொய்யில்) எழுதிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய மங்கையர்களது உடலைப்போல மணம்வீசுதலால், புருடர்கள் (மங்கையரோபுதரோவென்று) தேறாராகி முற்றுங் காம மயக்கத்தி லாழ்வார்கள். எ - று.

புதர்களில் மணம்வீசலானும், "செண்பக மலரெனச் சிவந்த மேனியாள்- விண்படர் நறுமணம் வீசு மெய்யினாள்" எனக்கூறியபடி, பதுமினிப் பெண்கட்குத் தேகத்தில் இயற்கை மணங்கமழ்தலானும் அவற்றினைத் தேறாது ஆடவர் மையலுண் மூழ்குவரென்றார். (௬௫)

நீரி னின்றலால் விளைதரா நெல்லினை விடுத்துக்
காரி னன்றுற விளைதருங் கம்புட னிறுங்கு
சீரி னின்றிடுஞ் செழும்பய றாதிக ளெல்லா
மேரி னன்றுற விளைத்திட மிலாவகை நிறைப்பார்.

(இ - ள்.) நீரில் நின்றல்லாமல் விளையாத நெற்பயிரை விலக்கி, மேகத்தால் நன்றாக விளைய, கம்பும், சோளமும், சிறப்புற்று நின்றிடுஞ் செழிய பயறும் முதலிய யாவும் அழகுடன் நன்றாக விளைவித்து (தமதிருக்கையில்) வெற்றிடமில்லாத வகையாக (பண்டங்களை) நிறைப்பார்கள் (அம்முல்லை நிலமாக்கள்.) எ - று.

காரினன்றுற என்றதற்கு மேகமண்டலத்தை நன்றாகப் பொருந்த எனப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும். (௬௬)

பறையொ லித்திடப் பலர்குழீஇப் பார்த்திட வொருநா
ணிறைசி னத்தெதிர் விடையினைத் தழுவிய நீரார்
பிறைம றைத்தவா ணுதலினர் பெருமுலை தினமு
நறைம லர்த்தொடை மார்புறத் தழுவிநண் ணுவரால்.

(இ - ள்.) முல்லை நிலப்பறை முழங்கவும், பலர் குழுமிக் காணவும், ஒப்பற்ற (மணமுடிக்கு) நாளில் நிறைந்த கோபத்தையுடைய விடையினைத் தழுவிய தன்மையையுடையவர்கள், பிறைச்சந்திரனை (தமதொளியால்) மறைத்த ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய ஆய்ச்சியரது பெரியமுலைகளை நாடோறுந் தேன்பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த மார்பிற் பொருந்தும்படி தழுவி யணைவார்கள். எ - று.

மறைத்தவென்பது உவமையுருபுமாம்.

விடைதழுவலென்றது.—

"ஓரிடத்து ஒரு பெண் பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழுவில் அன்று பிறந்த சேங்கன்றுள்ளனவெல்லாம் தன்னூட்டியாக விட்டு வளர்த்து அப்பரிசினால் வளர்த்த ஏற்றைத் தழுவினனொருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபென்க." என்றார் பேராசிரியர்.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

"படையார்கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுநுண்
ணிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டர்களீர்முல்லைவேலியெம்மூர்
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார்வியன்றென்புலியூ
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே"—என்பதனானறிக. (சுஎ)

கொம்பை வென்றமெல் லிடையவர் குழையணி செவியி
னும்ப ருக்கிறை யூர்தியி னொலியுறு காலு
நம்பு மன்பனார் தேரொலி நண்ணிய காலு
மம்பை வென்றகண் ணருதன வருவிநீ ரொழுக்கம்.

(இ - ள்.) பூங்கொம்பைச் செயித்தமெல்லிய இடையையுடைய மாதர்களது குண்டலமணிந்த செவியில் மேகமுழக்குற்ற காலத்திலும், நம்பிய அன்பையுடைய கணவரது தேரொலிபொருந்திய காலத்திலும், (அவரது) அம்பைச் செயித்த கண்கள் அருவி நீர்ப்பெருக்கம் நீங்காதனவாம். எ - று.

உம்பருக் கிறையூர்தி - தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரனது வாகனம்; மேகம். மேகவொலியால் துக்கித்தும், கணவர் தேரொலியாற் களித்தும், கண்ணருவிபாயுமெனக்கொள்க.

இச்செய்யுளிற் கூறியதை,

தணிகைப்புராணம்.

"வார்கண்டமுலைத்துணைவாண்முகமங்கைநல்லார்
கார்கண்டுகெவிழ்த்தவிழிப்புனல்கால்செய்தன்பர்
தேர்கண்டுமிழோகைவிழிப்புனல்சேரவாறாய்
ஊர்கண்டநெடும்பணைசென்றினிதோம்புமன்றே"—என வருஞ் செய்யுளிலுங் காண்க. (சுஅ)

குருந்து கூவிளங் கொன்றைபைந் துழாய்குள விகளுந்
திருந்து மெல்லையிற் சிவபிரான் பூசைசெய் முனிவர்

வருந்து நீர்மைகண் டிரங்கியா னினஞ்சொரி மலிபால்
பொருந்து தண்பணைப் பாலிபோற் றவழ்ந்துபோய்ப் புகுமால்.

(இ - ள்) குருந்து வில்வம் கொன்றை பசியதுளவு (முதலியவற்றின்) தளிர்களுந்திருத்தமுறுங் காலத்தில், சிவபூசைசெய்யும் முனிவர்கள் (நீரின்றி)வருந்துந் தன்மையைப் பார்த்து, பசுக்கூட்டம் மனமிரங்கிச் சொரிந்த மிக்க பாலானதுபாலிநதியைப்போலத் தவழ்ந்து, தண்மை வாய்ந்த வயல்களிற் சென்றுபுகும். எ - று.

பத்திர புஷ்பங்கள் திருந்திய காலத்திற் சலமுமிருக்கின், சிவபூசை செய்யலாமென வருந்தினரெனக்கொள்க. (௬௯)

மழைவ ளந்தரு கற்பினர் மாலையாங் கற்பின்
குழைமல ர்க்கொடி முகையவிழ் கொல்லைசேர் முல்லைத்
தழைபெ ரும்பொருண் முழுவதுஞ் சாற்றுவா ரெவரே
விழைவ யற்பெரு வளத்தினுட் சிலவினி விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) மழைவளப்பத்தைத் தரத்தக்க கற்பினையுடைய மாதர்களது மாலையாகிய முல்லையின் தளிர்களையும் மலர்களையுமுடைய கொடிகள் அரும்பவிழ்கின்ற கொல்லைகள் சேர்ந்துள்ள முல்லை நிலத்தின் தழைத்துள்ள பெரியபொருள்களெல்லாவற்றையுஞ் சொல்ல வல்லவர் எவர்தாம்? (ஒருவருமிலர்) விரும்பத்தக்க வயல்களையுடைய மருதநிலத்தின் பெரியவளங்களுட் சிலவற்றை இனிச் சொல்லுவாம். எ - று.

வயல் - மருதம் - ஆகுபெயர்.

மழைவளந்தருகற்பினர் என்றதை,

திருக்குறள்.

"தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை." — என்பதனும்,

திரிகடுகம்.

"கொண்டான்குறிப்பறிவாள்பெண்டாட்டிகொண்டன
செய்வகைசெய்வான்றவசிகொடிதொரீஇ
நல்லவைசெய்வானரசனிவர்மூவர்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை." — என்பதனுமுணர்க. (௭௦)

மருதம்.

வேறு.

திப்பிய போகமே திளைக்கு மிந்திர
னொப்பறு போகமே யுகக்கு நீர்ப்பணை
வைப்பினுக் கமரனாய் வதிதன் மேதகு
துப்பென வைகலுஞ் சூழ்ந்து காக்குமே.

(இ - ள்.) திவ்விய போகங்களையே யநுபவிக்கும் இந்திரன், நிகரற்றபோகங்களைக்கொண்டிருக்கும், நீர்வளமுடைய வயல்கள் பொருந்திய மருதநிலத்திற்குத் தெய்மாகவாழ்வது மேம்பட்ட வலிமையென்று நாடோறு மாலோசித்துக் காவல் புரிகின்றான். எ - று.

திப்பிய - திவ்விய வென்னும் வடசொற்றிரிபு. உகத்தல் - கொண்டிருத்தல். வைப்பு - இடம். (௭௧)

அரைக்கண மாயினு மறலி னீங்குறு
மரைக்கணம் பயிரெலாம் வளர்ப்ப வெண்ணியே
திரைக்கடன் முகந்தெழுஞ் செல்லு மூர்ந்தனன்
விரைக்குழும் மதம்பொழி வேழத் தண்ணலே.

(இ - ள்.) அரைவிநாடியேனும் சலத்திற்பிரியாத தாமரைக்கூட்டங்களையும், பயிர்களெல்லாவற்றையும் வளர்க்கக்கருதியே, மணம்வீசும் மும்மதங்களைச்சொரியும் யானை வாகனத்தையுடைய இந்திரன், அலைகள் பொருந்திய கடனீரை முகந்தெழுந்த மேகத்தையும் வாகனமாகக் கொண்டனன். எ - று.

இந்திரன் பயிர்களைவளர்க்க வெண்ணி மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு தன் சுவாதீனஞ்செய்து கொண்டன னென்றார்.

வேழமென்றது ஈண்டு ஐராவதம். அது நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள் ளானை. இது திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய பொருள்களிலொன்று.

"ஐராவதகஜாரூடம்ஸ்வர்ணவர்ணங்கிரீடநம்
ஸஹஸ்ஸஹஸ்ரநயனம்சக்ரம்வஜ்ரபாணிம்விபாவயேத்."—என்பது காசிபசிற்பம்.

முந்துதங் குலத்திடை வந்த மொய்ம்புடை
யிந்திரக் கடவுளுக் கினிய வைப்பிடைத்
தந்தொழில் புரிவதே தக்க தாமென
வெந்திறற் களமர்கள் வினைஞ ராயினர்.

(இ - ள்.) வெவ்விய வல்லமையுடைய பள்ளர்கள், முற்காலத்தில் தமது குலத்தில் தோன்றிய வலியுடைய தேவேந்திரனுக்கு இனிதாகிய மருதநிலத்தில், தமது தொழில்களைச்செய்வதே தகுதியுடையதாமென்று தொழில்செய்வோரானார்கள்.எ-று.

களமர்குலத்து இந்திரனுதித்தது.

சூரியகுலத்தில் தோன்றிய முசுகுந்தனென்னுமோரரசன் நெடுங்காலம் கந்தவிரதமிருந்து அப்பெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசித்து அளவில்லா ஆற்றலும் குமாரக்கடவுளுடைய சைநியங்கள் யாவுந் தனக்குச் சைநியங்களாகவும் வரங் கொண்டு, கருவூரையடைந்து அரசுபுரிந்திருந்தனன். அக்காலத்தில் அமரருலகை யநேக வகையிற் றுன்புறுத்திய வலாசுரனை இந்திரன் வெல்லமுடியாது நிலவுலகிற் பேராற்றலுடைய முசுமுகமன்னனுக்கறிவிக்க, முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தி தனது தானை யுடன் அந்நாட்டை யடைந்து வலாசுரனையும் அவனது சேனையையும் அழித்தனன். அதனாற் களிகூர்ந்த இந்திரன் முசுகுந்தனுக்குத் தனது பாக்கியங்களைக் காட்டிக்கொ ண்டு செல்கையில், தனக்கு விஷ்ணுமூர்த்தியாற் கொடுக்கப்பட்ட ஆன்மார்த்தநாய கரையுங்காட்ட, அவர் கைலாயகோலமாகப் பார்வதி ஸ்கந்தருடன் தரிசனமனமாக, முசுகுந்தன்களித்துப் பலவிதமாகத் துதித்தனன். அப்பொழுது நாயகர் என்னைப் பூமி யிற் பிரதிட்டைசெய்து அர்ச்சிக்கவென இந்திரனுக்குணராது கட்டளையிட்டனர். இந் திரன்தனது பூசையைமுடித்து,நிலவுலகமன்னனுக்கு விருந்திட்டு வஸ்திரம் ஆபரணம் தேவாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பரிசுகொடுத்து இன்னும் யாது வேண்டும்? என, முசுகுந்தன் நீ பூசிக்கு மூர்த்தியைக் கொடுக்கவென, இந்திரன் யான் பெரும்பிரயாச முற்றுத் திருமாலிடம் பெற்றது. ஐயோ! அதனை யென் விருப்பின்படி கொடுக்கப் படாது. விஷ்ணுமூர்த்தியின் கட்டளைபெற்று வந்தால் அம்மூர்த்தியைக் கொடுப்பே னென, முசுகுந்தன் அங்ஙனமே சென்று விடைபெற்று வந்துணர்த்த, புரந்தரன் அம் மூர்த்தியைக் கொடுக்க மனமின்றி விச்சுவகன்மனால் அதுபோன்ற ஆறுதிருவுருவங்க

ளமைத்து, அவற்றிலொன்றை முசுகுந்தனுக்குக்காட்ட அது அன்று என, அங்ஙனமே மற்றைந்தையுங்காட்டி அன்று அன்றெனக்கூற, இறுதியில் விண்டுவின் மார்பகத்து நடித்திருந்த மூர்த்தியைக்காட்ட அம்மூர்த்தியின் திருவருளால் முசுகுந்தனியைய இந்திரன் மேலே ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாது அம்மூர்த்தியையும் விசுவகன்மனுலிய ற்றுவித்த ஆறு மூர்த்திகளையும் முசுகுந்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பினன். முசுகுந்தன் "கடனுகை நள்ளாறு காறுயல் கோளரியூர் - மடனுக முத்தீனும் வாய்மியூர் மறைக் கானம்" என்னும் ஆறுநகரங்களில் ஆறுதியாக மூர்த்திகளையும் திருவாரூரிற் சுவர்ண மூர்த்தியையும் பிரதிட்டைசெய்து, திருவிழாமுதலியன வியற்றினன். இந்திரன் தனது ஆன்மார்த்த பூசாமூர்த்தியைப் பிறனுக்குக்கொடுத்த பாவத்தாற் செல்வமிழந்து புலையுருவேற்றுத் திருவாரூரையடைந்து அநேக காலங்கழித்து, அவ்விறைவரருளாற் பண்டைய செல்வத்தையும் அமராவதியையு மடைந்தனனென்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

"அந்நாளிலிமையவர்கோனருச்சனைசெய்பரம்பொருளைக்
கொன்னுர்வேன்மன்னவன்கைக்கொடுத்ததொருகொடும்பவத்தாற்
பொன்னுட்டிற்றிருவிழந்துபுலையுருவந்தனைத்தாங்கிக்
கைந்நாகமிசையூர்ந்துகமலையெனும்பதியடைந்தான்.

ஆரூரின்மேவியபின்னமலன்விழாப்போற்றுதற்குப்
பாரூருந்திரையூரும்பலவூரும்வருகவென்றே
வாரூருமுரசெறிந்துமதக்களிற்றின்மிசையேறித்
தேரூருஞ்செம்பொன்மணித்திருவீதிப்புடைசூழ்ந்தான்.

ஆண்டுபலவப்பதியிலமலன்விழாச்சேவித்துக்
காண்டகையதவம்புரிந்துகடைஞர்வடிவினைநீங்கித்
தூண்டகையதோண்மகவான்றொல்லுருவந்தனைப்பெற்று
மீண்டுசுரர்பதிபுகுந்துவிபவமுடன்வீற்றிருந்தான்."—என வருவனவற்றானறிக.

திருமகள் கலைமகள் சிறந்து வாழ்வது
பெருகுநம் பசிகெடப் பேணு நீரது
குருமலர்த் தாமரை குழீஇய வைப்பெலா
மருவுவ தியல்பென வாழு மன்னமே.

(இ - ள்.) இலக்குமியும் சரசுவதியுஞ் சிறப்புற்றுவாழ்வது. மிகுகின்ற நமது பசியொழியக் காக்குந்தன்மையுடையது. நிறமமைந்த மலர்களையுடைய தாமரைகள் நெருங்கிய இடமுழுவதும் பொருந்துவது (இந்நிலத்து) இயற்கையென்று (அங்கே) அன்னங்கள் வாழாநிற்கும். எ - று.

திருமகள் செந்தாமரையிலும், கலைமகள் வெண்டாமரையிலும் வசிப்பர் ஆதலின், குருமலர்த்தாமரை யென்பதில் குரு - நிறம் எனப்பட்டது. (எச)

அம்புயத் தவிசிடை யரச வோதிமம்
பம்புவ தாமெனிற் பாற்று நீரதோ
வம்பவிழ் வயனில மென்வண் டானமுங்
கம்புளு மேனவுங் கலந்து வாழுமே.

(இ - ள்.) தாமரைப்பீடத்தில் (நமது) அரசனாகிய அன்னம் வாழ்வதாமாயின், வாசம் வீசும் வயலிடங்களில், மெல்லிய நாரைகளும் சம்பங்கோழிகளும் பிற பறவைகளும், (எம்மை)ஓட்டுவதோ. (ஓட்டாது) என்று (அவ்விடத்திற்) கூடி வாழாநிற்கும். எ - று.

கம்புள் - வானம்பாடி யெனினுமாம். (எ௫)

கொலையுழு தொழிலினிற் கூடு மாயினுங்
தலையளி காலனுஞ் செய்யுந் தன்மையி
னுலைவரு மவனுடை யூர்தி யின்குல
நிலைபெறு மெருமைக ணிரந்த ரித்தன.

(இ - ள்.) உழுதொழிலினாற் கொலைத்தொழில் வரக்கூடுமாயினும், இயம னுஞ் சிறந்த கிருபை (ஒரோவழி) செய்யுந்தன்மையால், கெடுதலற்ற அவனுடைய வாகனத்தின் குலத்தில் நிலைபெற்ற எருமைகள் விருத்தியாயின. எ - று. (எ௬)

செழுமலர்த் தருவினுட் சிறந்த கற்பகப்
பொழில்வளர் நகரிறை போற்றும் பண்ணையிற்
கழிபெரும் புறமெனக் கலந்து வாழுமே
வழிதருங் காஞ்சியு மருதும் வஞ்சியும்.

(இ - ள்.) செழியமலர்களையுடைய மரங்களிற் சிறந்த கற்பகச்சோலை வளர்கின்ற அமராவதிக்கிறைவனாகிய இந்திரன் காவல்புரியும் வயல்களில் நீர்ச்சாரியுங் காஞ்சியும் மருதும் வஞ்சியும் (ஆகியமரங்கள்) மிக்க சிறப்புண்டாகுமென்று கூடி வாழாநிற்கும். எ - று.

கழி - உரிச்சொல்; மிகுதிப்பொருட்டு. என்னை "சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்." என்றது சூத்திரம். (எஎ)

அரையருக் கரையனு மமரன் காப்பது
தரைபதிக் கரையனு நகரஞ் சார்வது
விரைமலர்க் கரையனு நாமு மேவுதல்
புரையெனத் தாமரைப் பலவும் பூக்குமே.

(இ - ள்.) அரசர்கட்கரசனாகிய இந்திரன் காவல்செய்வது. நிலங்களிலுள்ள ஊர்கட்கெல்லாம் அரசனாகிய நகரஞ் சார்ந்துள்ளது. (ஆதலின் இவ்விடமே) வாசனை பொருந்திய மலர்கட்கு அரசனாகிய நாமும் பொருந்துதல் ஒக்குமென்று பலதாமரை மலர்கள் மலரும். எ - று.

"விரைமலர்க்கரையன் தாமரை" என்றதை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் "பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை".—என்றதனானறிக.

குறிஞ்சியிலுள்ளது குறிச்சியென்றும், பாலையிலுள்ளது குறும்பென்றும், முல்லையிலுள்ளது பாடியென்றும், மருதத்திலுள்ளது பேரூரென்றும், நெய்தலிலுள் ளது பாக்கமென்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கு. (எஅ)

பங்கய வரசினைப் பாங்கிற் சூழ்ந்தெனக்
கொங்குயிர் குமுதமுங் குவளைக் கூட்டமுந்
தங்கிய வணிச்சமுந் தழைத்த வள்ளையு
மங்கல வனப்புற மலரு மெங்கணும்.

(இ - ள்.) தாமரையாகிய அரசனை நாற்பக்கலுஞ் சூழ்ந்தாற்போல, வாசனை வீசும் ஆம்பலும் குவளையும் பொருந்திய அனிச்சமும் செழித்த வள்ளையும் ஆகிய தொகுதிகள் மங்கலம்பொருந்திய அழகுண்டாக எவ்விடத்தும் மலராநிற்கும். எ - று.

வேறு.

பெரும்பொரு ளுடைய பெரியவர் தினமும் பேரறம் வளர்த்திடு திறனு, மிரும்பய னுறுவார் பெரும்பொரு ளெய்தா ராயினு மேன்றமாத் திரமே, யரும்பொரு ளளிக்கும் வண்ணமுங் காட்டி மகன்வயல் வளர்க்கு மே ரிகளும், விரும்பினர் குடைந்து முகந்துண நிற்கும் வெறிகமழ் பொய்கையிர் திகளும்.

(இ - ள்.) விசாலமாகிய வயல்களை வளர்க்கின்ற ஏரிகளும், இச்சித்தவர்கள் மூழ்கி அள்ளிப்பருக நிற்கும் மணம்வீசும் பொய்கை முதலியவைகளும், பெருஞ்செல்வத்தையுடைய பெரியவர்கள் நாடோறும் பெரிய தருமங்களை வளர்க்கும் வலிமையும், பெரும்பலனை யடைபவர்கள் பெருஞ்செல்வத்தை யடையாதவராயினும் (தம்மாற்) கூடிய அளவே அரியபொருள்களை யுதவும் வகையும் (இத்தன்மையின வெனக்) காட்டாநிற்கும். எ - று.

பெரும்பொருளுடைய பெரியவர்க்கு ஏரிகளும், பெரும்பொருளெய்தார் ஏன்றமாத்திரமளித்தற்குப் பொய்கையாதிகளும் உவமிக்கப்பட்டன.

ஏன்ற - இயன்ற வென்பதன் மரூஉ. (௮௰)

அறிதரு மறைக ளாகம புராண மனைத்துமுன் னருளிய விறைவ
னெறியுளி யுலகின் முதற்றொழி றானே நிகழ்த்திடும் வண்ணமு மடுத்த
வெறிகமழ் மலரோ னாதியர் வழியால் விளைத்திடும் வண்ணமுங் காட்டுஞ்
செறிபொரு டாமே வளர்த்துமே ரிகளாற் றிகழ்தர வளர்த்தும்வார் நதிகள்.

(இ - ள்) அறியத்தக்க வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் (முதலிய) வெல்லாவற்றையும் ஆதிகாலத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தலைவனாகிய சிவபெருமான் முறைப்படி உலகின் (சிருஷ்டியாதி) முதற்றொழில்களைத் தானே யியற்றும்வகையும், (தன்னை) சமீபித்துள்ள மணம்வீசுந் தாமரைமலரில் வாழும் பிரமன் முதலியோர் வழியாகச் செய்விக்கும் வகையும், நெருங்கிய பொருள்களைத் தாமே வளரச்செய்தும் ஏரிகளாலே விளங்கும்படி வளரச்செய்தும், நெடிய நதிகள் காட்டாநிற்கும். எ - று.

தாம் என்றது நதிகளை. வார்நதிகள் - ஒழுகுநதிகளெனினுமமையும். (௮௧)

வேறு.

துன்னிய நான மாடித் தொலைவிலா வேத மோதி
மன்னிய தான மாக்கள் வந்துகைந் நீட்ட வோடி
முன்னுறச் செந்தீ யோம்பி முதல்வரை யடியிற் றாழ்ந்து
பன்னரு மறையோர் போலப் பதிதொறு மடரும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது நெருங்கிய கத்தூரியில் மூழ்கி, நீங்காத குற்றங்களையகற்றி நிலைபெற்ற மதம்பொழியும் யானைகள் வந்து கைநீட்டும்படி யோடி முன்வரும்படி செவ்விய யாகாக்கினியாற் காக்கப்பட்டு முதலில் மலையடியிலிரங்கி (வருதலால்), [(அகமருஷணாதிமந்திரங்கள்) மிகுந்த ஸ்நானஞ்செய்து, கெடுதலற்ற வேதபாராயணஞ்செய்து நிலைத்துள்ள தானங்கொடுப்போர்கள் (தம்பால்) வந்து கைந் நீட்டி (கொடுக்கும்படி) படர்ந்து, முதன்மைபெறும்படி செவ்விய நித்தியாக்கினியை வளர்த்தி, சிவபெருமானைத் திருவடியிற் பணிந்து] சொல்லுதற்கரிய வேதியர்களைப் போல நகரங்கடோறுஞ் செல்லாநிற்கும். எ - று.

வேதமோதி யென்றதை வேதமோதப்பட்ட வென்றும், ஏதம் மோதியென்றும் வேதம் ஓதியென்றும் பிரிக்க. மன்னிய தானமாக்கள் என்றதை நதியின்பக்கலில் மன்னியதானங்களிலுள்ள மாக்களெனினும் பொருந்தும். (அஅ)

மணிமுடி யணிந்து தண்ட மருவிமால் யானை யுந்தி
யணிபடு மாரந் தாங்கி யருங்களி குமரி யெய்தப்
பிணியவிழ் வெட்சி யாதி பேணிமண் முழுதுங் காத்துப்
பணிதரு மொழுக்கிற் சென்று பார்த்திபர் புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது முத்துக்களை முடியிற்றாங்கி நாட்டையடைந்து, பெரியயானைகளைச் செலுத்தி, அழகமைந்த சந்தனத்தைத்தாங்கி அரிய கள்ளியுங் கற்றாழையும் பொருந்த முருக்கவிழ்ந்த வெட்சி முதலியவற்றை பணிந்து, நிலமுழுவதையும் பாதுகாத்து (யாவரும்) தாழத்தக்க வழியிற்சென்று (வருதலால்); [இரத்தின கிரீடமணிந்து யானைசெல்லும் வழியைப் பொருந்திப் பெரியயானையைச் செலுத்தி, அணியத்தக்க முத்தாரத்தை யணிந்து, விஜயலக்ஷ்மியானவள் அதிக களிப்பினையெய்தும்படி, விகசித்த வெட்சிமுதலிய மாலைகளையணிந்து, நிலவுலகிலுள்ளார் யாவரையுங் காத்து (யாவரும்) பணியத்தக்க நல்லொழுக்கத்திற் சென்று] (விளங்கும்) அரசரை யொக்கும். எ - று.

தண்டம் - நாடு ; யானைசெல்லும்வழி. களி - கள்ளியென்பதிடைகுறைந்து நின்றதென்றும், களியென முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்றுங்கொள்க. குமரி - கற்றாழை ; விஜயலக்ஷ்மி. வெட்சியாதியென்றது, நதி அம்மலர்களைக் கொண்டுவருவதாலும், மன்னர்சயங்குறிக்க வெட்சியணிதல் மரபாதலாலுமென்க. (அகூ)

பல்வகை மணியும் பொன்னும் பாழிமால் யானைக் கோடு
நில்வகை நியமத் தீட்டி நிறைதரு வகையேற் போர்க்குச்
சொல்வகை சுருங்கும் வண்ணந் துகளற விசைத்து நல்கி
நல்வகை வணிகர் போன்று நடப்பது நதியின் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) நதிப்பெருக்கானது பலவகை மாணிக்கங்களும் பொன்னும் வலிய மதமயக்குடைய யானையின் கொம்பும் நிலைபெறும் வகையாக [மருதநிலத்தூரில்] நன்னியமத்திற் சேர்த்து நிறைதருவழி வேண்டுபவர்க்குச் சொல்லின்வகை சுருங்கும் வழியாகக் குற்றமற விசைத்துக்கொடுத்து, நல்வழியையுடைய வணிகரையொத்து நடப்பதாகும். எ - று.

நியமம் என்பதற்கு நதியின்பக்கலில் மருதநிலத்தூரென்றும், வணிகர்பக்கலில் நன்னியமம் அல்லது கடைவீதியென்றும், நிறைதருவகை - நதியின்பக்கலில் நிறையும்படி யென்றும், வணிகர்பக்கலில் நிறைசெய்த வகையென்றும், சொல்வகை சுருங்கும் வண்ணமென்பதற்கு நதியின் பக்கலில், ஆங்குற்றோரது சொல்வகையினோசை குன்றும்படியென்றும், வணிகர்பக்கலில், பயறுண்டோ வணிகீரென்பார்க்கு அஃதுண்டாயின் உண்டென்றும், இல்லையாயின் அவர்கேளா முன்னர் உழுந்துண்டென்றும் சொற்கள் பெருக்காது சுருங்கும் வகையாகவென்றும், விசைத்து என்பதில் நதியின் பக்கலில் ஓசையுற்றென்றும் விசையுற்றென்றும், வணிகர்பக்கலில் சொல்லியென்றும் பொருள்படும். (சு0)

புரவல னேவ லாற்றுற் போர்க்களம் பலவுங் குத்தி
யிரவல ரோடு மேனைப் பகலல ரின்ப மெய்த

விரவளி யாங்குக் காட்டி விசைத்தரு மிசைமிக் கீட்டிச்
சுரர்மகி ழன்ன மல்கச் சூத்திரர் நிகரும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது, இந்திரன் கட்டளைப்படி போர்க்கள முதலிய பல விடங்களையும் பறித்து, (அல்லிமுதலிய) இராமலர்களோடும், (தாமரைமுதலிய) பிற பகன்மலர்களும் இன்பமடையப் பொருந்திய வண்டுகளை அவ்விடத்திற்காட்டி விசையோடுகூடிய ஓசையை மிகுதியாகக்கொண்டு, தேவர்கள் களிக்கும் அன்னப் பறவைகள் அதிகரிக்க (செல்லுதலால்),[அரசன் ஆக்கினைப்படி போர்க்களத்தில் (நெல் முதலிய பலவற்றையுந்) துவைத்து யாசகர்களோடும் பிற அதிதிகளும் மகிழ்வடையப் பொருந்திய கிருபையை அப்பொழுதுகாட்டி விரைந்து செல்லத்தக்க கீர்த்தியை மிகுதியாகத்தேடித் தேவர்கள் மகிழத்தக்க அவிசுமிகும்படி] (விளங்கும்) சூத்திரரை யொத்திருக்கும். எ - று.

பகலலர் - பகுதலற்ற வுறவினர்; அதிதிகள். (அரு)

பலவுயி ராக்க லானும் பலவுயிர் காத்த லானும்
பலவுயிர் போக் கலானும் பலவுயிர் மறைத்த லானும்
பலவுயிர் நுகர்ச்சி முற்றப் பலவுமுய்த் தருள லானு
மலரவ ணாதி யான வைவரும் புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது பலவுயிர்களைச்சிருட்டித்தலாலும், பலவுயிர்களை யிரட்சித்தலாலும், பலவுயிர்களைச் சங்கரித்தலாலும், பலவுயிர்களை மறைத்தலாலும், பலவுயிர்கள் நுகர்ச்சிமுற்றும்படி பலபொருள்களையுங் கொடுத்தருளலானும் (முறையே) தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் முதலிய ஐவரையும் ஒத்திருக்கும். எ - று.

அலரவணாதியைவர்:—பிரமன், விண்டு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் எனப் படுவர். இவர்முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அநுக்கிரகித்தற் றொழில் செய்வோர். (அசு)

ஆற்றல்சான் மச்சங் கூர்ம மடக்கிவன் கேழல் வென்று
தோற்றஞ்சான் மடங்கல் சாய்த்துத் துன்னும்வா மனரை மோதிப்
போற்றலாற் சாத்த னைங்கைப் புண்ணியன் முருகன் வீரன்
மாற்றரு மதுகைக் காரி யைவரு மானும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது வலிமைமிக்க மச்சத்தையும் ஆமையையும் அடக்கி வலியபன்றியை வென்றுகொண்டு, பார்வைமிகுந்த சிங்கத்தைக்கொன்று நெருங்கிய குள்ளரையடித்து (பலரையும்) காப்பாற்றுதலால், சாத்தா - ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகர் - முருகக்கடவுள் - வீரபத்திரர் - நீக்குதற்கரிய வலியையுடைய வைரவர் (ஆகிய) ஐவரையும்போன்றிருக்கும். எ - று.

மச்சத்தையடக்கிச் சாத்தனையும், கூர்மத்தையடக்கி ஐங்கைப்புண்ணியனை யும், கேழலைவென்று முருகனையும், மடங்கலைச்சாய்த்து வீரனையும், வாமனரைமோ திக்காரியையு மானும்—எனமுடிக்க.

விண்டுவின் தசாவதாரங்களில், மச்சாவதாரம்ஐயனாராற்கண்பறிக்கப்பட்டும் கூர்மாவதாரம் விநாயகக்கடவுளால் ஓடுபறிக்கப்பட்டும், வராகாவதாரம் முருகக்கடவு ளாற் கொம்புமுரிக்கப்பட்டும், நரசிங்காவதாரம் வீரபத்திரரால் தோலுரிக்கப்பட்டும், வாமனவதாரம் வைரவரால் முதுகெலும்பு பறிக்கப்பட்டுந் தண்டிக்கப்பட்டனவென் பது புராணங்களின் கூற்று. (அஎ)

அன்னமே கருடன் மஞ்ஞை யரிகரி விடையும் பாங்கர்
மன்னுபோ தியின்வாழ் பேயுங் காட்டுபு வள்ளைக் காது
பொன்னுரு முத்த மூரற் பூங்கைகோங் கருப்புக் கொங்கை
துன்னிவார் நதிகண் மாத ரெழுவருந் தொக்க தொக்கும்.

(இ - ள்.) நெடியநதிகள் அன்னமும் கருடனும் மயிலும் சிங்கமும் யானையும் இடபமும், பக்கத்திற்பொருந்திய அரசமரத்தில் வாழ்கின்றபேயும் (ஆகியஇவற்றை யடித்துக்கொண்டுவருதலாற்) காட்டி, வள்ளையாகிய காதும் அழகிய வடிவமும் முத்த மாகிய பல்லும், (தாமரை)மலராகிய கையும், கோங்கரும்பாகிய கொங்கையும்பெற்று, சத்தமாதர்களும் ஒன்று சேர்ந்திருந்ததை நிகர்க்கும். எ - று.

சத்தமாதர்கள் - அபிராமி - மாயேசுவரி - கௌமாரி - நாராயணி - வராகி இந்திராணி - காளி எனப்படுவர். இவர்கள் வாகனம் முறையே அன்னம் - இடபம் - மயில்-கருடன் - சிங்கம் - யானை - பேய் இவைகளையுந் தன்னிடத் தடித்துக்கொண்டு வள்ளைக்காதும், முத்துப்பல்லும், பூங்கையும், கோங்கரும்புக் கொங்கையும் பொருந் திய பொன்னுருவேற்றிருத்தலின்நதிகள் மாதரெழுவருந் தொக்கதொக்குமெனப்பட் டது. (அஅ)

விண்ணவ ருளமுங் காதல் வேசைய ருளமுங் காம
நண்ணின ருளமு முக்க ணாயக ருளமு மேபோற்
றிண்ணிய தடையொன் றின்றிச் செழுங்கரை யுடைத்து வெள்ளந்
தண்ணடை பலவு மஞ்சத் தலைத்தலை பரந்த தன்றே.

(இ - ள்.) தேவர்களது மனமும், ஆசையையுடைய வேசையரது மனமும், காம முற்றவர்களது மனமும், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானது திருவுளமும் போல, வெள்ளமானது வலியதடை சிறிது மில்லாது, செழியகரையினையுடைத்து, மருதநிலத்தூர்கள் யாவும் அஞ்சும்படி இடங்கடோறும் பரவியது. எ - று.

தேவர்கள் மனம் அவிசுகொடுக்குமிடத்தும், வேசையருளம் பொருள் கொடுப்போரிடத்தும், காம நண்ணினருளம் எல்லாமாதரிடத்தும், முக்கணாயகருளம் அன்புடையாரிடத்தும், நினைத்தவை தாழாது முடிக்கச்செல்லுமாறு வெள்ளமானது பரந்தது என முடித்துக்கொள்க. (அக)

முனிவரர் சாபம் போன்று முடிவில்செல் வத்தர் போன்றுங்
கனிமொழி மாதர் தம்முட் காரிகை மிக்கார் போன்றும்
பனிவரு மலர்க்க ணன்பர் பயில்பெரும் பத்தி போன்று
நனிமகிழ் களம ரெல்லா நண்ணின ருடைப்புத் தோறும்.

(இ - ள்.) முனிவர்களிட்ட சாபத்தைப்போலவும், அழிவில்லாத செல்வ முடையோரைப்போலவும், மதுரம் பொருந்திய மொழியையுடைய மாதர்களில் அழகின் மிக்காரைப்போலவும், குளிர்ச்சிபொருந்தியமலர்போன்ற கண்ணினையுடைய அன்பர்கள்செய்யும் பெரிய பக்தியைப்போலவும், மிக்க மகிழ்ச்சியையுடைய மள்ளர் கள் யாவரும் உடைப்புக்களிலெல்லாம் பொருந்தினர்கள். எ - று.

முனிவரர் சாபம் தடையின்றிச் செல்லுமாறு தடையின்றியும், செல்வத்தர் பரிசனருடன் செல்வதுபோலத் தமதாட்களுடனும், காரிகைமிக்கார் செருக்குடன் செல்வதுபோலப் பயிர்விளையுமென்னுஞ் செருக்குடனும், அன்பர் பத்திபோல விசுவா சத்துடனும் உடைப்புத்தோறுந் தடையின்றிச் சென்றனர்களமரென முடித்துக் கொள்க. (கூ0)

உடைகரை யடைக்கு மள்ள ருரப்பிய பறையி னோதை
யடைகரை குத்திச் செல்லு மழிபுன லார்க்கு மோதை
யிடையிடைப் புதுநீ ராட வெய்துநர் களிக்கு மோதை
கடையெழு கடலே யென்னக் கடவுள ரயிர்ப்ப நீடும்.

(இ - ள்.) இடிகரையைத் தூர்க்கும் மள்ளர்கள் முழக்கிய மருதநிலப் பறையொலியும், அடைத்த கரையைக் குத்திக்கொண்டு செல்லும் அடங்காநீரின் ஆர்ப்பரிப்பொலியும், இடங்கடோறும் புதுநீராடும்படி புகுவோர் சந்தோஷிக்குங்கோஷமும், உகாந்த காலத்திலெழுஞ் சத்தசாகரமே போல, தேவர்கள் சந்தேகிக்கும்படி மிகும். எ - று.

மருதநிலப்பறை - கிணை. (கக)

பூம்பொழிற் பண்ணை யாடிப் பொய்கையி னாடி வாசத்
தேம்பொழி மலர்கள் கொய்து திரிதரு நீத்தக் கன்னி
கூம்பொழி கிழமை யாளர் கூடினர் வரைந்து நல்க
வோம்பெழிற் புணரி யன்ப னுவக்குமா றொழுகா நிற்கும்.

(இ - ள்.) அழகிய சோலையிற் பண்ணையாடி, பொய்கையின் ஆடி, வாசம் பொருந்திய தேனைச்சொரியும் மலர்களைப்பறித்து, திரிகின்ற வெள்ளமாகிய பெண் (அன்பு) குவிதலொழிந்த உரிமையாளர் கூடிவரைந்து கொடுக்க, அழகுமிக்க கடலாகிய தலைவன் களிக்கும்படி செல்லாநிற்கும். எ - று.

பண்ணை - வயல்; மகளிர் விளையாட்டு. ஆடி - விளையாடி; பொருந்தி. கிழமையாளர் - தாய்தந்தையர்; உரிமையாளர். வரைந்து - மணஞ்செய்து; அவரவர்க்கேற்ப அளவிட்டு—எனப்பொருள்கள் படுதலின் முறையே மங்கைக்கும் நதிக்கும் பொருத்திக்கொள்க.

பொய்கையினாடி என்பதைப் பொய்கையில் நாடி யெனப் பிரித்துப் பொய்கையிற் பொருந்தி எனவும் பொருள் கூறலாம். (கஉ)

எம்பிரா னிடத்தி னீங்கி யிமயவெற் படுத்து மீண்டு
தம்பிரா னிடமே சார்ந்த தையல்போற் கடலி னீங்கி
யும்பர்சூழ் வரையி னெய்தி யுறுகடன் மீண்டு சாரும்
பம்பிய வுயிர்க ளோம்பிப் படர்தரு நதியிற் றூநீர்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய வுயிர்களைக்காத்துச் செல்லுகின்ற நதியினது புனிதமாகிய நீரானது, சிவபெருமானிடத்திற் பிரிந்து இமயமலையையடுத்து மீளவுஞ் சிவபெருமானிடமே சேர்ந்த உமாதேவியாரைப்போல, சமுத்திரத்தினின்றும் நீங்கி, ஆகாயமளாவிய மலையையடைந்துபொருந்திய சமுத்திரத்தை மீளப்பொருந்தும். எ - று.

நீருக்கு உமாதேவியையும், கடலுக்குச் சிவபெருமானையும் மலைக்கு இமயமலையையும் உவமித்துக் கூறினர். இமயவெற்பு - பனிமலை. தம்பிரான் - ஒப்புயர்வற்றவன். வரையென்றது ஈண்டு நந்திமலையை. (கங)

வண்டினை விளைப்ப தேனும் வரம்பிலாப் புனத்தி னீங்கிக்
கண்டன புல்லே யன்றிக் காலுறப் பணியா வன்மை
கொண்டகொல் லையுங்கை விட்டுக் குலவிய வரம்பிற் செம்மை
விண்டிடா வயல்க ளோம்ப வெள்ளங்கால் கொண்ட வாறே.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது வளவியதினைப்பயிரை விளைப்பதென்றாலும் வரப்பில்லாத புனத்திலிருந்து நீங்கி, பார்ப்பவை புறகளேயன்றிக் கால்வாய்கள் பொருந்தப் பணிக்கையற்ற வன்மைகொண்டுள்ள கொல்லையிலிருந்தும் பிரிந்து, விளங்கிய வரம்பினது செம்மைநீங்காத வயல்களைக் காக்கும்படி கால்கொண்ட விதமாகும். எ - று.

கால்கொண்ட - குடிகொண்ட; கால்களாக வுருக்கொண்ட எனப்பொருள்.

புனம் - குறிஞ்சியென்றும், கொல்லை - முல்லையென்றும், வயல் - மருதமென்றுங்கொள்க. (௬௪)

தத்துவ மாயை நல்கத் தத்துவ மொன்றி னொன்று
கொத்துறத் தோற்று மாப்போற் குலநதி யினிது நல்க
வொத்தெழுந் திரைநீர்க் கால்க ளொன்றினொன் றனந்த மாகி
வித்தக மாகப் பண்ணை விளைத்திடுங் கடன்மை பூண்ட.

(இ - ள்.) மாயாதத்துவமானது கொடுக்க, தத்துவங்கள் ஒன்றிலிருந்தொன்று கூட்டமாகத்தோன்றுந் தன்மைபோல, சிறந்த நதியானது இனிதாகக்கொடுக்க, நெருங்கி எழுகின்ற அலைகளையுடைய நீரைப்பொருந்திய கால்வாய்கள் ஒன்றிலிருந்தொன்றாக (த்தோன்றி) எண்ணிறந்தனவாய் அதிசயமாக வயல்களிற் (பயிர்களை) விளையச்செய்யுங் கடன்மையைக் கொண்டன. எ - று.

மூலமாயையினின்றுந் தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பெருகுமாறு நதியினின்றும் பல கால்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பிரிந்து எண்ணிறந்தனவாய்ப் பயிரை வளர்க்கும் என்பது கருத்து. (௬௫)

வலன்மிகு மொருவன் மாதர் பலர்தமை மணக்கு மாப்போற்
பலவயற் கொருகா லாகப் பாய்புனல் வழங்கா நிற்கு
மலர்புகழ்க் கண்ண னெப்ப வாய்க்குடி தொறுநின் றாங்குச்
சிலவயன் மடைக ளொப்பத் திறந்துநீர் வழங்கா நிற்கும்.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த ஓராடவன் பல மாதர்களைக் கலப்பதுபோல, பல வயல்களுக்கும் ஒரே கால்வாயாகப்பாய்கின்ற நீரானது செல்லாநிற்கும். பரந்த கீர்த்தியையுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் ஆயர் வீடுகளிலெல்லாம் சமானமாக நின்றாற்போல, நீரானது சில வயல்களின் மடைகளைச் சமானமாக (ஒருசேர)த் திறந்து தங்காநிற்கும். எ - று.

நின்றாங்கு இதில் ஆங்கு உவமவுருபு. (௬௬)

சுந்தர மதுரை மூதூர்ச் சோமசுந் தரனு ரேவச்
சிந்துவாய் மடுக்குந் தோறுந் தீம்புனல் வழங்கும் வையை
யுந்தியு மெச்சப் பண்ணை யுறுவிடர் மடுக்குந் தோறுந்
தந்திரும் புனலி னார்வந் தணிப்பன கால்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) அழகிய மதுரையாகிய பழயவூரிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் கட்டளையிட, குறட் பூதமானது பருகுந்தோறும் மதுரமாகிய நீரைக்கொடுக்கும்வையை நதியும் மெச்சும்படி கால்வாய்களெல்லாம் வயல்களிற் பொருந்திய வெடிப்புகள் குடிக்குந் தோறுங்கொடுத்து மிக்க நீர்வேட்கையை யடக்குவன. எ - று.

மதுரையிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ் செய்தகாலத்தில், அப்பாண்டிய குமாரியார் திருமணத்திற்குச் சமைத்த அன்னமுதலியன செலவாகாதிருக்கின்றனவெனத் தமது செல்வப்பெருக்கைக்கூற, இறைவர் ஓர் திருவிளையாடல் செய்வாராய்ச் சமீபித்திருந்த குண்டோதரன் வயிற்றில் வடவாக்

கினியைப் புகுத்தி, பெண்ணே! நமது குடைதாங்கும் இக்குறுங்காற் பூதனுக்குப் பிடி சோறுகொடு என்று அனுப்ப, அவன் தேவியாரைப் பின்றொடர்ந்து மடைப்பள்ளியையடைந்து ஆங்குமலை நிகர்த்தனவாகச் சமைக்கப்பட்டிருந்த அன்னம் கறிவகை முதலியவற்றையும் இனிச் சமையல்செய்யச் சித்தஞ்செய்து வைத்திருந்த அரிசி காய் கறி நெய் பால் தயிர்முதலிய எல்லாவற்றையும் புசித்தும் பருகியும் பசிதீராது சோமசுந்தரக்கடவுளிடஞ்சென்று பசிதணியாது வருந்தா நின்றேனென முறையிட, இறைவர் பூமிதேவியால் அன்னக்குழி வருவித்தளித்துப் பசிதணித்து,தமது சடையிலிருந்த கங்கையை வையையாக்கி அவனது தாகத்தைத் தணித்தருளினரென்பது சரிதம்.

அடங்காத நீர்வேட்கையையுடைய குண்டோதரனது ஓர் விடர்போன்ற வாயாற் பருக நீரளித்தது வையையாயிருக்க, இத்தொண்டைநாட்டுக் கால்வாய்கள் வயல்களிற் பொருந்திய அநேக விடர்களாகியவாய்கள் நீர் பருகுந்தோறும் நீரினை யளித்து அவற்றின் வேட்கையைத் தணித்தலால், இறைவர் கட்டளையால் வந்த வையை இவற்றின் ஆற்றல்கண்டு மெச்சவாயிற் றெனக்கொள்க. (கஎ)

வேறு.

கண்ண னுக்கொரு காதலி மார்பகம்
புண்ணு றுத்தலப் புண்ணியன்முன்வரு
மண்ணல் கைப்படை யல்லதில் லாமையை
யெண்ணி மள்ள ரலப்படை யீட்டினர்.

(இ-ள்.) திருமாலின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ணனுக்கு ஒருநாயகியாகிய பூதேவியின் மார்பினைத்துன்புறச் செய்வது, அப்புண்ணியனுக்கு முன்தோன்றிய சுவேதராமனது கையிலுள்ள அலப்படையல்லாமல் (வேறொன்று) இல்லாமையைக்கருதி மள்ளர்கள் கலப்பையாகிய படையைக் கொண்டார்கள். எ-று.

கிருஷ்ணமூர்த்தி பாரதப்போரை யுண்டுசெய்து பூபாரந்தொலைக்கவேண்டுமென்றும், பலராமன் போர்புரிந்தால் அநேக ரிறக்கநேரிடுமாதலின் அதனை விலக்க வேண்டுமென்றுங் கருதினவர்களாதலின், பூதேவியைத் துன்புறுத்த நினைத்தவன் பலராமனென்று புலப்படுத்தி, அச்சுவேதராமனுடைய அலப்படையைக்கொண்டு பூதேவியின் மார்பைப் புண்ணுறுத்தலாயினர் மள்ளர்களென்றார்.

இளையான் மனைவியை மூததோன் கலத்தற்குரியனென்றும், இது வியாச முனிவரால் திருதராட்டிர பாண்டு மன்னர்கள் ஜனித்தமைபோலு மென்றுங்கூறினுமமையும். (கஅ)

நடுவ னூர்தியி னல்லினம் பூட்டுபு
நடுநு கத்தி னலப்படை நண்ணுறீஇ
நடு நிறுத்திய நல்லவ ராயினு
நடுவ வர்க்கிலை நன்றுழுங் காலையே.

(இ-ள்.) இயமனது வாகனமாகிய எருமையின் நல்ல இனத்தைப்பூட்டி நுகத்தறியின் இடையில் அலப்படையைப்பொருத்தி, சமமாகச்செலுத்திய நல்லவர்களானாலும், அவர்கள் நன்றாக உழவுத்தொழில்புரிகையில் (அவர்கட்கு) நடுநிலைமையென்பதில்லையாம். எ-று.

நடுவன் - இயமன்; சமனென்றாற்போல. (கக)

மேழி வைத்தகை போனடு மேவுறு
வாழி மற்றை வலக்கை யொருபுடை

தாழி னுஞ்சமன் செய்திரு பூணியு
மூழி னுந்து முழவ ருளம்பொர.

(இ - ள்.) மேழிபற்றிய கரத்தினைப்போல, நடுத்தன்மை பொருந்தாத வாழ்வு பொருந்திய மற்றவலக் கரமானது ஒரு புறந்தாழ்ந்து கிடக்கினும், இருபூணியையுஞ் சமன்செய்து, தமது மனம்பொருந்த உழவர்கள் (அவற்றை) ஒழுங்காகச் செலுத்து வார்கள். எ - று.

வலக்கை சமமின்றித் தாழ்ந்து கிடக்கினும் இடக்கையே சமன்செய்து செல்லும் என்பதாம். பூணி - பூட்டப்பட்டது ; எருது. (௧௦௦)

வடக்குந் தெற்கு நடத்தி வளாவியுங்
குடக்கு மற்றைக் குணக்கு நடத்தியு
மிடக்கு மள்ள ரெழுப்பிய பாட்டினு
ணடக்கும் பூணிக ணன்று களிக்குமே.

(இ - ள்.) தெற்கும் வடக்குமாக நடத்திவளைந்தும், மேற்குங் கிழக்குமாக நடத்தியும் (கழனியை) உழுகின்ற மள்ளர்கள் எழுப்பிய பாடல்களால், உழுகின்ற எருதுகள் நன்றாகச் சந்தோஷிக்கும் எ - று. (௧௦௧)

நெல்லின் வித்தினை நித்தலுங் குற்றுணு
நல்ல செல்வத்தி னண்ணிய மள்ளர்கள்
புல்லு றாம லுழுதுபின் பூணியைச்
செல்ல வுய்த்தனர் தீம்புன லாட்டியே.

(இ - ள்.) நெல்லின் விதைகளை நாடோறும் குற்றிப்புசிக்கின்ற சிறந்த செல்வத்துடன் பொருந்திய மள்ளர்கள் (புலத்திற்) புற்கள் பொருந்தாமல் உழுது, பிறகு எருதுகளை நல்ல நீரில் முழுக்காட்டி [கழுவி] ச்செல்ல விடுத்தார்கள். எ - று.

நித்தலுங் குற்றுணும் செலவாகுந்தோறுங் குற்றிப்புசிக்கும். (௧௦௨)

உழுத சேற்றினை யாடியி னொத்திடப்
பழுதின் மள்ளர் பயிற்றி வலாரியைத்
தொழுது வெண்முளை தூவித்தெ ளிந்தபின்
முழுது நீரைக் கவிழ்ப்பர் முறைமையால்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத மருதநிலத்தாட்கள் (தாம்) உழுதசேற்றைக் கண்ணாடி போல (ச்சமநோக்கு) ஆக்கி, இந்திரனைப்பூசித்து, வெள்ளிய முளைகளைத்தெளித்து, (நீரானது) தெளிந்தபின்னர் முறைப்படி நீரைமுழுதும் (ஊர்கால் வழியாகக்) கவிழ்ப்பார்கள். எ - று. (௧௦௩)

குருவி வெண்முளை கூட்டுணப் போந்தவை
வெருவி யோட வெருட்டுநர் வேறிலை
திருவின் மள்ளர் சிறார்பந் தடித்திடும்
பொருவி லோதையப் புள்ளின மோட்டுமே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய முளைகளைக்கொள்ளை கொண்டுண்ணும்படி வந்த குருவிகளை அஞ்சியோடும்படி துரத்துபவர் வேறிலர். (ஆனால்) செல்வம்பொருந்திய மள்ளர்களது சிறுவர்கள் பந்தடித்து விளையாடுஞ் சமானமில்லாத வோசை அக்குருவிக்கூட்டங்களை யகற்றுகிற்கும். எ - று.

வெருட்டுநர் - இதில், ந் - நிகழ்காலவிடைநிலை. (௧௦௪)

முளைகள் சேற்றிற் பதிந்து முதிர்ந்திடுந்
தளைநெ டும்பணை சார்ந்துநற் றாயென
வளவி னுக்கமை வுற்ற வளவையிற்
களமர் மென்புனல் காறிறந் தூட்டுவார்.

(இ - ள்.) களமர்கள்,முளைகள் சேற்றிலேபதிந்து முதிர்கின்ற தளைகளையுடைய நெடிய வயலில், நற்றாயைப்போலச் சார்ந்து (அவற்றின்) அளவுக்குப் பொருந்திய அளவாக மெல்லிய நீரைக் கால்வாய்களைத் திறந்து பாய்ச்சுவார்கள். எ - று.

அளவினுக்கமைவுற்றவளவையில் என்றது பயிரின் உயர்ச்சிக்குத் தக்கபடி என்பதாம். நற்றாய் - ஈன்றமாதா ; நல்ல தாய் எனினுமமையும். (௧0௫)

வெள்ளை மேகம் விழுப்புன லுண்டுமுன்
கொள்ளும் வண்ணம் பசந்தெழு கொள்கைபோ
லள்ளல் வெண்முளை யார்ந்தற லுண்ணலு
முள்ள வண்ண மொழிந்து பசந்தன.

(இ - ள்.) வெண்ணிறத்த மேகமானது முதலிற் சிறந்த (கடல்) நீரைப்பருகி, (பசுமை) கொண்ட வகையே பசுமையுற்றெழுங் கொள்கையைப்போல, சேற்றிற் பதிந்த வெள்ளிய முளைகள் பொருந்தி நீரைப்பருகலும் (தமக்கு) உள்ள (வெண்மை) நிறமொழிந்து பசப்புற்றன. எ - று.

வெண்மேகம் கடனீரைப் பருகிப் பசுமையுற்றெழுந்தாற்போல, வெண் முளைகள் நீரைப்பருகிப் பசுமையுற்றெழுந்தன. (௧0௬)

சேறு செய்யுஞ் செயலின ரோர்புற
நாறு வாங்கி நடுபவ ரோர்புறம்
வேறு வெண்முளை வித்துந ரோர்புற
மாறில் பைங்கூழ் வளர்க்குந ரோர்புறம்.

(இ - ள்.) சேறுசெய்கின்ற தொழிலினையுடையா ரொருபுறமும், நாற்றினைப் பிடுங்கி நடுகின்றவர்க ளொருபுறமும், வேறாக வெள்ளிய முளைகளை விதைப்பவர்க ளொருபுறமும், கெடுதலில்லாத பசிய (நெற்) பயிரை வளர்ப்பவர்க ளொருபுறமும், (ஆக மள்ளர்கள் விளங்கினார்கள்). எ - று. (௧0எ)

வேறு.

காமவேள் சிலைகோலிக் கணப்பொழுது மொழியாமே
நாமவா ளிகளாக்கி நமையலைப்பக் காரணமாய்த்
தாமறா திருப்பவெனத் தண்பயிரை நெருக்குவபோ
லேமமார் மலர்பலவு மெழுந்துமலர் வனபணையின்.

(இ - ள்.) மன்மதன் வில்லாகவளைத்துக் கணநேரமும் விலகாமல் நம்மை அச்சந்தரும் பாணங்களாகச்செய்து துன்புறுத்தக் காரணமாகி, தாம் நீங்காதிருப்பன வென்று, தண்ணிய நெற்பயிரை நெருக்குவனபோல, அழகு பொருந்திய பல மலர் களும் வயல்களில் தோன்றி மலர்கின்றன. எ - று.

தாம் என்பது பயிர்கள்.

"கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்ன" என்ற திருத்தொண்டர் புராணம்போல, நெற்பயிர் கரும்பென்று சொல்லும்படி யுயர்ந்திருத்தலின்,அதனையே

மன்மதன் வில்லாகவளைத்துத் தம்மைப் பாணங்களாக்கிச்செலுத்த நிகழுமென்னுங் கருத்தால், தாமரைமுதலிய மலர்கள் அப்பயிரை யடக்கவெழுந்தனவென்பது கருத்து.

உந்தியந்தா மரையொன்றே யுடையவரி தனைநோக்கி
யெந்தமைநே ராயென்றே யெழுந்தபசும் பயிர்ப்பண்ணை
சந்தமலி பலகமலந் தாமலர்ந்து வளையுயிர்த்த
கொந்தொளிநித் திலவொழுங்காற் குறுநகைசெய் திடுமன்றே.

(இ - ள்.) அழகிய உந்திக்கமல மொன்றனையேயுடைய திருமாலைப்பார்த்து எமக்கு ஒப்பாகாய் என்றுயர்ந்த பசிய பயிரையுடைய வயல்கள், அழகு மிகுந்த பல தாமரை மலர்களை மலர்ந்து, சங்குகள்பெற்ற கூட்டமாகப் பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களின் வரிசையாற் புன்னகை செய்யாநிற்கும். எ - று. (௧0௯)

கொத்து - கொந்து ; மெலித்தல்விகாரம்.

இடையிடையே செழுங்கமல மெழுந்துமலர் பசும்பண்ணை
யடையலர்த முயிர்குடிக்கு மழலுமிழ்வச் சிரப்படைக்கை
யுடையவனை யுளத்திருத்தி யோங்குமவன் சாரூபந்
தடையறப்பெற் றாயிரங்கண் டகவிழித்த திறங்காட்டும்.

(இ - ள்.) இடங்கடோறும் செழிய தாமரைகளெழுந்து விகசிக்கப்பெற்ற பசிய வயல்கள், சத்துருக்களது பிராணனைப்பருகுந் தீயைச்சொரியும் வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்திய (தமக்கிறைவனாகிய) இந்திரனை மனதிற் றியானித்து உயர்ந்த அவனது சாரூபத்தைத் தடையின்றி யடைந்து ஆயிரங்கண்களோடு தகுதியாகவிழித்த திறத்தினைக் காட்டாநிற்கும். எ - று. (௧௧0)

தாமாக்கும் பொருட்குதவி தனைப்புரிவ ரதற்கிடருந்
தாமாக்கி னவர்தம்மைத் தணவாமே யிடர்களைவார்
தாமாக்கும் பயிர்க்கூறாய்த் தகைகளையு நிலநீருந்
தாமாக்க வவைமுனியார் களைமுனிவார் தகுமுழவர்.

(இ - ள்.) தாமியற்றும் பொருளுக்கு உதவியைச் செய்பவர்கள் அப்பொருளுக்கு இடையூறுந் தாமேசெய்வார்களாயின் அவர்களை நீக்காமலே (அவர்கள் செய்யும்) இடையூற்றினை (மாத்திரம்) விலக்குவார்கள். (அதுபோல) தகுதிப்பாட்டினையுடைய மள்ளர்கள் தாம்செய்கின்ற பயிருக்கு நிலமும்நீரும்(உதவிசெய்வனபோலவே) அதற்கு இடையூறாக நெருங்கிய களைகளையும் உண்டாக்க, அந்நில நீர்களைக்கோபியாதவர்களாகிக் களைகளை (மாத்திரமே) கோபிப்பார்கள். எ - று.

நான்காம் வரியில், தாம் - அசை. (௧௧௧)

மங்கையர்க ளவயவத்தின் வளங்கவரிந் தீவரமும்
பங்கயமுங் கைரவமும் பலவுமட னமக்காகா
தங்கவர்க்கே தக்கதென வகத்தெண்ணிக் களைகளையத்
தங்கும்வயற் றொழின்மள்ளர் தையலரைச் செலவிடுத்தார்.

(இ - ள்.) பொருந்திய வயல்களில் உழவுத்தொழில் புரியும் பள்ளர்கள் மாதர்களதுறுப்புக்களின் நலத்தினைக் கொள்ளைகொள்ளுங் கருங்குவளையும் தாமரையும் அல்லியும் (முதலிய) பல வற்றையும் அழித்தல் நமக்குத்தகாது, (பகைபாராட்டலால்)

அம்மாதர்கட்கே தக்கது என்று மனதிற்கருதிக் களைகளையும்படி மாதர்கட்குச் செலவு கொடுத்தார்கள். எ - று.

கருங்குவளை - விழியையும், தாமரை - முகம் கைகால் கொங்கை முதலிய வற்றையும், செவ்வல்லி - வாயையும் நிகர்த்தலிற் பகைமையெனக் கொள்க. பலவு மென்றதால் வள்ளை - செவியையும் பிற பிறவற்றையும் நிகர்க்குமாதலின் அவற்றையு மென்க. (௧௧௨)

தமதுறுப்பி னெழில்கரவிற் றுங்கவரும் பிழையானுஞ்
சமரமதன் றொழில்வளர்க்குந் தண்பயிரைத் தெறலானு
மமரிடைவந் தெதிராத மலர்ப்பகையைத் தாந்தொடர்ந்தே
குமரியுயிர் குடிப்பதற்குக் குறுகினார் வயன்மாதர்.

(இ - ள்.) வயலிற் றொழில்புரியும் பள்ளப்பெண்கள் தமது அவயவங்களி னழகை வஞ்சகமாகத் தரிக்க உண்டாகின்ற குற்றத்தினாலும், காமப்போர்புரியும் மன்மதனது செயல்களை வளர்க்கின்ற (கரும்புபோலுள்ள) தண்ணியபயிரை யழித்தலி னாலும், (தம்மை) போரில் வந்தெதிர்க்காத மலர்களாகிய பகைகளைத் தாம் நெருங்கி (அவற்றின்) அழியாத வுயிர்களை யழிப்பதற்கு அடைந்தார்கள். எ - று.

அமரிடை வந்தெதிராத என்பதை, எதிர்ந்து அமரிடைவராத என விகுதி பிரித்துக் கூட்டி, எதிர்த்துப்போருக்கு வராத எனப்பொருள் கூறினுமமையும். அம ரிடை - அமருக்கு ; உருபுமயக்கம். குமரியுயிர் என்புழி - இளமையுயிர் என்றுமாம். அவை யப்போது களையப்படினும் மீண்டும் முளைக்கும் ஆற்றலுடைமையின் அழியா வுயிர் எனக்கோடலே சிறப்பு.

சமரமதன் றொழில்வளர்க்குந் தண்பயிர் என்றது கரும்புபோல விளங்கும் நெற்பயிரையென்க. (௧௧௩)

எங்களுக்குப் பகையாகி யிலஞ்சிமுத லாமிடத்திற்
றங்கியிருப் பதற்கேதுஞ் சாற்றிலமற் றதுபொறுத்தே
மெங்கள்கண வரைப்பகைத்திங் கிருந்திடவொட் டேமென்று
மங்கையர்பங் கயமுதலா மலர்களையத் தொடங்கினார்.

(இ - ள்.) எங்களுக்கு விரோதமாகித் தடாகமுதலியவிடங்களிற் பொருந்தி யிருப்பதற்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டோம். அதனைப் பொறுத்தோம்(ஆயினும்)எங்கள் கணவர்களைப் பகைமைகொண்டு இவ்விடத்திலிருக்கவிடமாட்டோம் என்று, அம்மள்ள ஸ்திரீகள் தாமரை முதலாகிய மலர்களைக் களைந்தெறிய ஆரம்பித்தார்கள். எ - று.

மற்று - அசை. கணவரைப் பகைத்தலாவது - அவர்கள் நெற்பயிரைப்பெருக் கக் கருதியதற்கு மாறுபடச்செய்தலென்க. (௧௧௪)

வேறுவே றுளத்தெண்ணி வேறுபடுங் கயவர்களா
லூறுறு தெனிலவரை யொறுப்பாரா ருறுப்பொடெதிர்
கூறுமோ திமம்பணிலங் கூர்மம்வரால் கயனெண்டுஞ்
சீறுமா றிலரொளிக்குஞ் செயலானுந் தொடர்ந்திலரால்.

(இ - ள்.) (தமது) மனதில் வெவ்வேறாகக் கருதிமாறுபடுகின்ற கீழ்மக்களால் (தமக்கு) தீமைவிளையாதாகில், அவர்களைத் தண்டிப்பவர் யாவர்? (ஒருவருமிலர்!) தம தவயவங்களுடன் ஒப்பாகச்சொல்கின்ற அன்னம் சங்கு ஆமை வரால் கயல் நண்டு முத

வியனவற்றைக் கோபியாதவர்களாகி (அவை) ஒளித்துக்கொள்ளுஞ் செயல்களாலும் (அவற்றைத்) தொடர்ந்திலர் (அம்மங்கையர்.) எ - று.

ஒதிமம்-நடைக்கும், பணிலம்-கழுத்திற்கும்,கூர்மம்-புறந்தாளுக்கும்,வரால்-கணைக்காலும், கயல்-கண்ணுக்கும், ஞெண்டு-முழந்தாளுக்கும் சமானப்பொருள்கள்.

சைவலந்தா மரைகுவளை தண்குமுதங் கொடிவள்ளை
தெய்வமணங் கமழ்நீலந் திகழனிச்ச மெனும்பகைகட்
குய்வகைசெய் யாதவர்க ளுடனிருந்த பெரும்பிழையாற்
கைவலத்திற் பறித்தெறிந்தார் கதுவியபுல் லாதிகளும்.

(இ - ள்.) கொடிப்பாசி - தாமரை - செங்குவளை - தண்ணிய அல்லி - வள்ளைக்கொடி - திவ்விய மணம்வீசுங் கருங்குவளை - விளங்குகின்ற அனிச்சமென்று சொல்லப்படும் பகைகளுக்குப் பிழைக்கும்வகை செய்யாமல், (அவற்றுடன்) தங்கிய பெருங்குற்றத்தால், பொருந்திய புல் முதலியவற்றையும், ஆற்றுக்காலாட்டியர்(தமது) கைவல்லமையாற் பறித்தெறிந்தனர். எ - று.

சைவலம் - கூந்தலுக்கும், தாமரை - முகமுதலியவற்றுக்கும், குவளை - கண்ணுக்கும், குமுதம் - வாய்க்கும், வள்ளை - காதுக்கும், அனிச்சம் - பாதத்திற்கும் உவமையாற் பகைப்பொருள்கள். (கககூ)

சிரஞ்செவிதோள் கண்முன்கை திணிமுலைமெல் லிடைபாதம்
வரஞ்செறிமென் மலர்பலவும் வகுத்தணிந்து மீண்டவர்க
ளுரஞ்செறியும் பகைசவட்டி யொண்டலையா திகளணிந்த
புரஞ்சிரித்த புண்ணியரே போன்றனர்மள் ளர்கள்புகழ.

(இ - ள்.) தலை - காது - தோள்கள் - முன்கை-(அழகு) முற்றிய முலைகள்-நுண்ணிய இடை - கால் (முதலியவிடங்) களில், மேன்மைபொருந்திய மெல்லிய பல மலர்களையும் வகைப்படுத்தி மள்ளர்கள் புகழும்படி திரும்பிய ஆற்றுக்காலாட்டியர்கள் வலிமைமிக்க பகைகளையழித்து ஒள்ளிய சிரமுதலியவற்றை (அறிகுறியாக) அணிந்த திரிபுரங்களைப் புன்னகையாற் பொடித்த புண்ணியராகிய சிவபெருமானை யொத்தார்கள். எ - று.

மீண்டவர்கள் - வினையாலணையும் பெயர்;

மலர்பலவு மள்ளர்கள் புகழவகுத்தணிந்துமீண்டவர்கள்**பகைசவட்டி*** அணிந்த புண்ணியரே போன்றனர் - என முடித்துக்கொள்க. (ககஎ)

சீரறிவா றையுமுடைய தேவர்முத லனைவோர்க்கும்
வாரறிபூண் முலைமாதர் மகிழ்செய்வ ததிசயமோ
வோரறிவா கியபயிரு முழத்தியர்கைத் தலந்தோயப்
பாரறிய மிகத்தெளிந்து பரந்தெழுந்து வளர்வனவால்.

(இ - ள்.) கச்சினைத்தரித்த ஆபரணமணிந்த முலைகளையுடைய மாதர்கள் சீர்த்திபொருந்திய ஆறறிவினையுமுடைய தேவர்முதலிய வெல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியையுண்டுசெய்வது ஆச்சரியமோ. ஆற்றுக்காலாட்டியாரது கைத்தலம்படிய, ஓரறிவினையுடைய பயிர்களும், உலகினரறியும்படி மிகச்செழித்துப் பரவியெழுந்து வளர்க்கின்றன. (ஆதலின் ஆச்சரிய மன்று.) எ - று.

ஆறறிவுயிர் தேவர் (மாந்தர்) முதலியோ ரென்பதையும், ஓரறிவுயிர் பயிர் முதலியன வென்பதையும்,

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

(சூத்திரம்) "ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே யவற்றொடு மனமென
நேரிதி னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தனரே"—எனவும்,

"புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நந்து முரளு மீரறி வென்ப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
சிதலு மெறும்பு மூவறி வென்ப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நண்டுந் தும்பியு நான்கறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மாவும் புள்ளு மையறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மக்க டாமே யாறறி வுயிரே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே."—எனவுங் கூறியதனானுணர்க.

அரவமலி நறுந்தெண்ணீ ரருந்தின முறப்பாய்த்திப்
புரவுபுரி தரவுழவர் புரையறவோங் கியபயிரின்
விரவுமடல் கிழித்தெழுந்து வெண்கதிர்கள் வளர்தோற்ற
மரகதப்பா றையின்முளைத்து வளர்வயிரக் கொழுந்தனைய.

(இ - ள்.) உழவுத்தொழில் செய்வோர் ஓசைமிக்க நல்லதெளிவாகிய நீரை நீங்காது நாடோறும் பொருந்தப் பாய்ச்சிக்காத்தல் செய்யக் குற்றமற வுயர்ந்த பயிரினது நெருங்கிய மடலினைக் கிழித்தெழுந்து வெள்ளிய கதிர்கள் வளர்கின்ற தோற்றமானது மரகதப்பாறையினின்று முளைத்து வளர்கின்ற வயிரக்கொழுந்தினை யொத்திருந்தன. எ - று.

பயிரை மரகதப் பாறையாகவும்,கதிரை வயிரக்கொழுந்தாகவும் உவமித்தக் கூறினர். (௧௧௧)

தயங்கியதன் னிறங்காட்டித் தனக்கதிப னெனத்தன்னுள்
வயங்குமரி திறம்பின்னர் மருவுபயிர்க் கருள்சுரந்து
பயங்கதுவு மமுதுறுத்திப் பணிக்கதிரோன் றினம்வளர்ப்ப
வியங்கியவெண் கதிர்முதற்போ லெழுந்துபசந் தனபெரிதும்.

(இ - ள்.) தண்ணிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் பொருந்தும் பயிருக்கு விளங்கிய தனது (வெள்ளிய) நிறத்தைக்காட்டி, தனக்குத் தலைவனென்று சொல்லும்படி தனக்குள்ளே விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் (பசுமை) நிறத்தைப் பின்னர் அருள்மிகுந்து, உருசிவாய்ந்த அமுதத்தையுறுவித்து நாடோறும் வளர்க்க, பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய(நெற்)கதிர்கள் முதற்பொருளாகிய பயிரைப்போல வெளுத்தெழுந்து ...ர் அப்பயிர் பசுமையுற்றாற்போல) மிகுதியும் பசப்புற்றன. எ - று. -

பயிர்கள் சந்திரனால் வளர்க்கப்படுகின்றனவென்பது கருத்து. இதுபற்றியே பயிருக்குச் சசியமென்றும் பெயர். (சசி - சந்திரன்.)

சந்திரனிடத்து விட்டுணு விளங்குதலை,

"தேரேறிவரும்பரிதிமண்டிலத்துஞ்செழுமதிமண்டிலத்துஞ்சீர்கொண்
டேரேறிவருங்கனன்மண்டிலஞ்சத்திமண்டிலத்துமெண்கணுறு
நீரேறிவருமரியுமுருத்திரனுமகேச்சுரனுநிலவச்செய்து
நாரேறிவருமவர்தமுள்த்தமரெண்குணத்தானைநயந்துவாழ்வாம்"—என இந்நூலில் வருவதனாலுணர்க. (௧௨௦)

விண்ணிவந்து மதிக்கடவுள் விளங்குகதிர்க் கரத்தணைப்ப
வுண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்துட் டுருப்பசந்த கதிர்ச்சாலி
பெண்ணினினந் தமைத்தாங்கும் பெற்றியினர் தாயரென
மண்ணறலென் றிரண்டினையு மன்றவெதிர் நோக்கினவே.

(இ - ள்.) சந்திரபகவான் ஆகாயத்திலுயர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற (தனது) கிரணங்களாகிய கைகளாலணைப்ப, உண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்து உருவம் பசுமையுற்ற, கதிர்களையுடைய நெற்பயிர், மாதர்கூட்டம் (தாம் கருவுயிர்க்கையில்) தம்மைத் தாங்குகின்ற தன்மையையுடையவர்கள் தாய்மார்களே யென்று(அவர்களை) நோக்குமாறு, பூமியும் சலமும் என்று சொல்லப்படும் இரண்டனையும்(நிலைபெற)எதிர்நோக்கிநிலைபெற்று நின்றன. எ - று.

உண்ணெகிழ்ந்து என்பதில், உள் - கருத்தரித்தற்குரிய உள்ளிடம்; மனம் எனக்கொள்க. (௧௨௧)

மகளிரிடை யொவ்வொருத்தி வந்தியென நிற்பதுபோற்
றகவுறுமா சிரியனரு டாங்குமுப தேசத்தி
னிகவிலரு ளொவ்வொருத்த னிழுதையென நிற்பதுபோ
லுகலரும்பல் செயலொத்து மொரோவொன்று பதரான.

(இ - ள்.) மாதர்களில் ஒவ்வொருத்தி மலடி யென்று சொல்லும்படி நிற்றல் போலவும், மாட்சிபொருந்திய ஆசிரியனது அருளமைந்த உபதேசத்தின் நீக்கமில்லாதவர்களில் ஒவ்வொருத்தன் கீழ்மகனென நிற்றல்போலவும், (கதிர்களுள்) கெடுதலற்ற பல செயல்களொத்துநின்றும் சில பதர்களாயின. எ - று.

ஒவ்வொன்று என்பது சிறுதொகையை யுணர்த்தலின், சிலவென்றும்.

சாத்துவித நிறமுன்னாய்த் தாமதத்தி னிறம்பின்னா
யேத்தும்வகை யிருந்தபடி யெதிர்நோக்கி யிராசதந்தா
னீத்தலரு நிறஞ்சால நிரம்பியது போற்கதிர்கள்
காத்திடுநீர்ப் பண்ணைதொறுங் கதிர்த்துமிகச் சிவந்தனவே.

(இ - ள்.) சாத்துவித நிறம் முன்னேவாய்ந்து, தாமதத்தின் நிறம் பின்னேயாகிப் பொருந்தியவகை யிருந்ததன்மையை இராசதமானது எதிரேபார்த்து, (தானும் வந்து கலந்து) நீக்குதற்கரிய (தனது) நிறத்தை நிரப்பியதுபோல, (நெற்) கதிர்கள் சிறைகோலிய நீரையுடைய வயல்களிலெல்லாம் ஒளிவிட்டு மிகுதியுஞ்சிவந்தன.எ-று.

சாத்துவிதம் - வெண்மையும், தாமதம் - கருமையும், இராசதம்-செம்மையுமாமென்பர்.

மண்புனல்கால் வெளிபரிதி மதிமள்ள ரெனவீசர்க்
கொண்படிவ மெனுந்தானு மோம்பலமுல் குளிர்ந்தடுத்த
பண்பெனவு முதிர்விளைவின் பசையீரம் வாங்கவுறு
நண்பெனவும் வயன்மீட்டு நளினமொடாம் பலுமலர்ந்த.

(இ - ள்.) மண் - சலம் - வாயு - ஆகாயம் - சூரியன் - சந்திரன் - ஆன்மா, (ஆகிய இவற்றைப்) போல, சிவபெருமானுக்கு ஒள்ளிய வடிவமென்னும் தானும் காக்கப்பட்டு, அக்கினியானது குளிர்ச்சியுற்று அடுத்த தன்மைபோலவும், முற்றிய விளைச்சலின் ஈரத்தைப்போக்கவந்த நட்பாளன்போலவும், வயல்களில் திரும்பவுந் தாமரையும் ஆம்பல்மலர்களும் பூத்தன. எ - று.

தான் - அக்கினி. பசை ஈரம் - இருபெயரொட்டு. காம்பரி - காமவேளின் பணபோல.

சிவபெருமான் மள்ளராகவந்தது.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிவபெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டுப் பல தலங்களிலுஞ் சென்று அநேக அற்புதங்களைச் செய்துகொண்டு மேலைச்சிதம்பரமென்னும் பேரூரையடைகையில், சிவபெருமான் தமது தோழருக்கோர் திருவிளையாடல் செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, உயர்திணைப்பொருளும், அஃறிணைப்பொருளுந் தாமே என்று வேதங்கள் எடுத்தோதுதற்கேற்ப, முன்பு வேதியராய்த் தம்மைக் காட்டிப் பயனாக்கொடுத்தருளினாற்போல இழிந்ததுங் காட்டத் திருவுளங்கொண்டு, பள்ளனாகி, திருவிளையாட்டினால், வயலிற் சென்றனர். உமாதேவியாரும் பள்ளியாகி, கழனியிலே தொழில் செய்யத்தொடங்கினர். விநாயகக்கடவுளும், முருகக்கடவுளும் பள்ளச்சிறுவராய், வயலின்கண் விளையாடினர். அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் நுகமும், கலப்பையும், மேழியும், கொழுவும், வாரும், கயிறும், கோலும், கடாவும், வித்தும், நாறும், ஆகிய எல்லாமாகி, வந்தார்கள். சிவகணநாதர்கள் ஏவல்செய்கின்ற பள்ளர்களாய், சிவனாகிய பட்டிப்பள்ளர் ஏவல்வழி உழுகின்றவரும், நீர்பாய்ச்சுகின்றவரும், வரப்பின் அருகு சிக்கின்றவரும், பரம்படிக்கின்றவரும், நாற்று நடுகின்றவரும், விதைக்கின்றவரும் ஆனார்கள். இலக்குமி, சரசுவதி, இந்திராணி முதலாயினோர் பள்ளிகளாய், உமாதேவியாகிய பச்சைப்பள்ளியோடு நாற்று நட்டார்கள். இங்ஙனம் இவர்கள் கழனியிலே, தொழில் செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஆலயத்திற் சென்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிவபிரானை அங்கே, தரிசிக்கப்பெறுமல் இடபதேவரை வினவினர். அதற்கு இடபதேவர் வன்றொண்டனுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டாமென்று சிவபிரான் ஆஜ்ஞாபித்தபடியால், கண்ணினாற் காட்ட, அக்குறிப்பின்வழியே நாயனார் வயலிடத்தே தேடிவந்து, சுவாமியையும், அம்மையையுங் கண்டு வணங்கினர். நாயனாரோடு சிவபெருமான் கரையேறி, காஞ்சிநதியில், ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்தை அடைந்து, இடபதேவர் முகத்தை மண்வெட்டி கருவியாற் சேதிக்க, அதற்கு இடபதேவர் அஞ்சி, வணங்கிக் கொம்பினாலே ஒரு தீர்த்தம் அகழ்ந்து, சிவலிங்கந் தாபித்துப் பூசித்து, குற்றத்தினின்று நீங்கினர். பின்னர்ச் சிவபிரான் வெள்ளியம்பலத்திலே, திருநடனஞ் செய்தார்.—என்பது சரிதம். இதனை,

பேரூர்ப்புராணம் பள்ளுப்படலம்.

புராரணிசடிலப்பள்ளனார்தோழரடுக்கவந்தமையறியார்போற்
பராமுகத்தினராய்ப்பள்ளிகள்பள்ளர்தம்மொடும்பயின்றிருந்தொழிலி
னராவுநீர்ப்பணையினுழிதராதேனக்கியுறப்பணிந்தெழுந்துதோழமையால்
விரவியவன்பர்மகிழ்ச்சிமீக்கிளைப்பவியப்பொடுமெசதியாடுவரால்.

மறையவனரசன்செட்டிதன்முதைவயங்குஜூற்சூத்திரன்புவனம்
பறைதருநல்லசங்கரன்வேடன்பணிசிவன்விளங்குமுக்கணக்க
னறைசெயம்பட்டனகமதுபுறத்தேகாலியாட்டரவமாரிடையன்
பறையனுமுன்னரானநீயின்றுபள்ளனுனமைதெரிந்தேன்யான்.''— என்பதனுனுணர்க. (கஉ)

முறுகவிளைந் தவனிமிசை முடிசாய்த்துக் கிடக்கின்ற
மறுவில்விளை வினைநோக்கி வயல்வினைஞர் மகிழ்வெய்திக்
குறுகினர்தண் ணுமைமியம்பக் குயமேந்தித் தலைகுனிந்தா
ருறுபலங்கொள் ளூநர்வணக்க மோம்புவது மரிதேயோ.

(இ - ள்.) வயலிற்றொழில்புரியும் பள்ளர்கள் முதிர விளைவெய்திப் பூமியின் மேல் தலைசாய்த்துக்கிடக்கின்ற, குற்றமில்லாத பயிரைப்பார்த்து, களிப்படைந்து மூழவொலிக்க அரிவாள் தாங்கிச்சென்று தலைகுனிந்தார்கள். பொருந்திய பலனைப் பெறுவோர் பணிதல் செய்தலும் அருமையோ? எ - று.

"உறுபலங்* * *அரிதேயோ" என்றது கவிக்கூற்று. குறுகினர்-முற்றெச்சம்.

எல்லார்க்கும் பயன்படுவா ரென்செயினும் பொறுப்பரெனு
நல்லார்க ளுரைப்பொருளை நாட்டியது கதிர்ச்செந்நெ
லொல்லாரின் வளர்த்தவரே யொறுத்துவரிந் தெடுத்தேகி
வெல்லாத களத்திட்டு மிதித்திரும்போர் செயப்பட்டே.

(இ - ள்.) கதிர்களையுடைய செந்நெற்பயிரானது (தம்மை) வளர்த்தவர்களே சத்துருக்கள்போலறுத்துக் கட்டிக்கொண்டு சென்று, களத்திலிட்டு மிதித்துப் போர் செயப்பட்டு, யாவர்க்கும் பிரயோசனப்படுபவர் (தம்மைப் பிறர்) யாதுசெய்யினும் பொறுப்பார்களென்று, நல்லவர்கள் கூறிய சொற்பொருளை நிலைநிறுத்தியது. எ - று.

வெல்லாத களம் - நெற்களமென்க. (கஉசு)

கையினாற் பிடித்தடித்துங் கடாவடியிற் படுத்திட்டும்
வையெலாந் தணப்பித்து மருவுபதர் நவைநீக்கிச்
செய்யெலா மிகக்குவிக்குஞ் செந்நெல்வள நோக்குதற்கே
மெய்யெலாம் விழிபடைத்தான் விண்ணவனு மிந்திரனே.

(இ - ள்.) கையினாற் பற்றியடித்தும், கடாக்களின் கால்களிற் படுத்தியும், வைக்கோல்களையெல்லாம் பிரிப்பித்தும், பொருந்திய பதராகிய குற்றத்தை விலக்கி, வயல்முழுதும் மிகுதியாகக் குவிக்கின்ற செந்நெல்லின் வளப்பத்தைப் பார்ப்பதற்காகவே, அந்நிலத்தெய்வதமாகிய இந்திரன் உடன்முழுதும் விழிகள் பெற்றனன். எ - று.

தென்புலத்தார் தேவர்விருந் தினர்சேர்சுற் றமுந்தாமெ
னைம்புலத்தா றினிதோம்ப வைங்கூறு கொண்டுழவ
ரின்புறநா னிலம்புரக்கு மேந்தலுக்கோர் பகுப்பாக்கித்
தம்பகுப்பால் விழைந்தேனைத் தருமமுஞ்செய் வார்தினமும்.

(இ - ள்.) பிதிரரும் தேவரும் அதிதியரும் பொருந்திய உறவினருந் தாமு மென்று ஐம்புலத்துஞ் செல்லும் அறநெறியை இனிதாகக் காக்கும்படி ஐந்து பங்குகளை யெடுத்துக்கொண்டு, இன்பமுண்டாம்படி பூமியைக் காக்கின்ற மன்னவனுக் கோர்பங்கு செய்து (கொடுத்து), தம்முடைய பங்கைக்கொண்டு ஆசையுற்ற பிற தருமங்களையும் நாடோறுஞ் செய்வார்கள் மள்ளர்கள். எ - று.

"ஐம்புலத்தாறினிதோம்ப" என்றதை, திருக்குறள் "தென்புலத்தார் தெய் வம் விருந்தொக்க ளுனென்றாங் - கைம்புலத்தா றோம்ப றலை" என்னும்வெண்பாவா னுணர்க. "தென்புலத்தார் - பிதிரர். இவர் படைப்புக்காலத்து அயனாற் படைக்கப் பட்டதோர் கடவுட்சாதியர். அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின் றென்புலத்தாரெனப் பட்டனர். விருந்து - புதியராய்வந்தோர். அவர் இருவகையினர். பண்டறிவுண் மையிற் குறித்துவந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. எல்லா அறங் களுந் தானுறனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின் தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று." என்றார் பரிமேலழகர்.

தென்புலத்தார் முதலியோர் பங்கினை அவ்வவர்க்களித்துத் தம் பங்கில் எஞ் சியதுகொண்டு பிறதருமங்களையுஞ் செய்வார்களென்பார் "தம்பகுப்பால் விழைந்தே னைத் தருமமுஞ் செய்வார்" என்றார். (கஉஅ)

தொறுவியர்மத் தான்மொத்தித் தூணத்தி னுறப்பிணித்த
மறுவுடையா னெனமாலை வணங்காதா ரெவர்களமர்
தெறுவினையிற் பட்டதெனச் செந்நெலொழிப் பாரில்லை
யுறுவர்முத லியவுலக முவந்தளிக்குங் காரணத்தால்.

(இ - ள்.) (உலகிற்குக் காப்புக்கடவுளாதலின்) திருமாலை, ஆய்ச்சியர் மத்தா லடித்துத் தூணினிடத்துப் பொருந்தக்கட்டிய குற்றமுடையனென்றுபணியாதவர்கள் எவர்? (ஒருவருமிலர். அதுபோல) முனிவருலகமுதலிய வுலகங்களைக் களித்துக் காக் குங்காரணத்தினால், செந்நெல்லை (உழவரது) தெறுவினையாற்பட்டதென்று நீக்கு பவர் ஒருவருமிலர். எ - று.

தெறுவினை - கடாவான் மிதித்தல் முதலியன.

திருமால் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஆயர்வீடுகளில் உறியிற்சேமித்த வெண் ணெயைக் களவாடி விளையாடுகையில் ஆய்ச்சியர் முறையிட்டதாற்றாது, அசோதைப் பிராட்டியார் கயிற்றால் யாத்தனரென்பதும், ஆய்ச்சியர் மத்தாலடித்தன ரென்பதும் சரிதங்கள். (கஉகூ)

கன்னனறுஞ் செழும்பாகுங் காய்கனிபா றயிரிழுதுஞ்
செந்நெல்மு தொடுமிசைந்து செறிவாசப் பாகடைதுய்த்
துன்னலருங் களிப்பெய்தி யும்பர்களு நறுமுறுப்ப
நன்னலத்தின் வாழ்குநரே நகர்தோறு மூர்தோறும்.

(இ - ள்.) சர்க்கரையும், வாசனையுடைய செழியபாகும், காயும், கனியும், பாலும், தயிரும், நெய்யும் (கூட்டி) செந்நெல்லாலாகிய அன்னத்தோடும் புசித்து, மிக்க வாசனையுடைய பாக்கு வெற்றிலை [தாம்பூலம்] தின்று, அடைதற்கரிய சந்தோஷத்தை யடைந்து, தேவர்களும் முறுமுறுக்கும்படி நல்ல சிறப்போடும் வாழ்பவர்களே நகரங்கடோறும் ஊர்கடோறும் (உள்ளார்கள்) எ - று.

நறுமுறுத்தல் - முறுமுறுத்தல். (கஙo)

வேள்விபுரி சடங்குகளும் வியத்தகுமங் கலவினையு
நாள்விழவு மதிவிழவு நலத்தகுமாண் டின்விழவு
மாள்வினையா டவர்மகளி ரருந்துனிதீர்த் துறவாக்குந்
தாள்வினையு மறுமெனவே தயங்கியதண் ணடைதோறும்.

(இ - ள்.) யாகஞ்செய்யுஞ் சடங்குகளும்,களிக்கத்தக்க விவாககாரியங்களும், திருேற்சவமும் மாசோற்சவமும் நன்மைவாய்ந்த வருடோற்சவமும், தொழில்புரியும் பள்ளர்களும் பள்ளிகளுமாகியவர்களது அரிய துன்பத்தை யொழித்து உறவாக்கு கின்ற தாளாண்மையும் நீங்காவென்று சொல்லும்படி மருதநிலத்தூர்கடோறும் விளங் கின, எ - று. (௬௯௧)

உண்ணுவது மருந்தொருநா ளுடுப்பதுவுந் தருவினதே
நண்ணுவது மந்தரமே நல்குவதும் வாய்மொழியாம்
பண்ணவர்வைப் பினைப்புரக்கும் பயன்பெரிதின் மையைக்குறித்தே
மண்ணகருக் கமரனென வானவர்கோ னமர்ந்ததுவே.

(இ - ள்.) (சந்திரன் பூரணகலைபொருந்திய) ஒருநாளில், புசிப்பதுவும் [அமு தம்] மருந்து, தரிப்பதுவும் [கற்பகத்தருவாற்றருவதே] மரவுரியே. தங்குவதும் [ஆகா யமே] ஆதரவற்றவிடமே. கொடுப்பதுவும் [இந்திராயநமஃ என்னுஞ் சொல்லே] வாயளவாகியமொழியேயாம். (ஆதலின்) தேவலோகத்தைக்காக்கும் மிக்கபிரயோசன மில்லாமையை நினைத்தே இந்திரன் நிலவுலகிலுள்ள மருதநிலத்தாருக்குத் தெய்வத மென்று பொருந்தியதாகும். எ - று. (௬௯௨)

போகமிகு விண்ணுலகம் புரப்பவனே தெய்வதமாய்
மேகமிகு புனல்வழங்க விருப்பினொடுங் காக்கின்ற
பூகமலி வயல்வளமும் புகன்மொழியி னளவைத்தோ
நாகமலி பொழினெய்த னலந்தெரிந்த வாறுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) போகங்கள் மிகுந்த தேவலோகத்தைக் காக்கும் இந்திரனே தெய் வதமாகி,மேகமானது மிக்கநீரைக்கொடுக்கும்படி,ஆசையோடுங்காவல்புரிகின்ற கமுக மரங்கள் மிகுந்த மருதநிலத்தின் வளப்பமும் சொல்லுகின்ற சொல்லளவையுடை யதோ? (அன்று) புன்னாக மரங்கள் மிகுந்த சோலையையுடைய நெய்தனிலத்தின் மேம் பாட்டையுணர்ந்தபடி (இனி) கூறுவாம். எ - று.

வயல் வளமு மென்றதில், உம்மை - உயர்வு சிறப்புப்பொருளது.
அளவைத்தோ என்றதில், ஓகாரம் - வினாவோடெதிர்மறையுமாம். (௬௯௩)

நெய்தல்.

வேறு.

இரும்புனற் கதிபதி யென்னும் வானவன்
சுரும்புளர் நெய்தல்வாழ் கழிக டோற்றிய
பெரும்புனற் கடனிலம் பேணத் தக்கதென்
றரும்பிய விருப்பினுங் கமர்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) மிக்க நீருக்கிறைவனென்று சொல்லப்படும் வருணதேவன், வண் டுகள் கிண்டுகின்ற நெய்தன் மலர்கள் பொருந்திய கழிகள் விளங்கிய பெரியபுனலா கிய கடலையுடைய நெய்தனிலம் காக்கத்தக்கதென்று தோன்றிய ஆசையுடன், அவ் விடத்திற் பொருந்தினான். எ - று.

வருணன் நெய்தன் மலர்வேட்கையனாதலின் அதனைக் காக்க விரும்பினா னென்றார். சுரும்புளர் - சினைக்கேற்ற அடை. (௬௯௪)

கும்பமா முனியுணுங் கொள்கைத் தாயது
பம்புமா நதிபல படியுந் தூயதென்

தம்புரா சியின்மருங் கடுத்து வாழுமால்
கொம்பனு ளுமைவளர் கோதில் சாதியே.

(இ - ள்.) பூங்கொம்பை யொத்தவராகிய உமாதேவியார் உதித்த குற்றமில்லாதபரதசாதி, பெருமை பொருந்திய அகத்தியமுனிவர் பருகுந் தன்மையுடையதாயுள்ளது. நெருங்கிய பெரிய பலநதிகள் படியும் புனிதமானது என்று சமுத்திரத்தின் பக்கலிற் சேர்ந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

கும்பமுனி - அகத்தியர் - இவர் கும்பத்தினின்றுந் தோன்றினவராதலின் அப்பெயரெய்தினர். இந்திரன் தன்னைப் பகைத்தொளித்த விருத்திரனைக் கொல்லக் கருதி அகத்தியமுனிவரை வேண்ட அவர் அதனை ஆசமனீயஞ் செய்தனர் என்பது சரிதமாதலின் "அம்புராசி கும்பமாமுனியுணுங் கொள்கைத்து" எனக்கூறப்பட்டது. இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"கைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்குங் கையிற்
பெய்துழுந் தெல்லைத் தாக்கிப் பருகினன் பிறைசேர் சென்னி
யையன தருளைப் பெற்றோர்க் கதிசய மிதென்கொன் மூன்று
வையமுந் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரே யன்றோ"—என்பதனானறிக.

வருணனுக் கூர்தியா மகர மீனுந்த
மொருகுல மென்றவ னுறையும் வைப்பெலாஞ்
செருவலி திமிங்கில கிலந்தி மிங்கிலம்
பொருமக ரம்பல மீனும் புல்லுமே.

(இ - ள்.) வருணதேவனுக்கு வாகனமாகிய சுறாமீனுந் தமது ஒப்பற்றகுலமென்று, அவன் வசிக்குமிடமெல்லாம் [கடல்முழுதும்] போர்செய்கின்ற வலியுடைய திமிங்கிலகிலம், திமிங்கிலம், போர் புரியும் மகரம் (முதலிய) பலவகை மீன்களும், பொருந்தும். எ - று.

திமிங்கிலகிலம் - திமிங்கிலம் என்பன மச்சவிசேடங்களாம். (கரு௫)

பிணக்குவைப் படும்பெரு மன்னர் போரிடை
நிணக்குவை யுண்ணவு நீலக் கண்ணினா
ருணக்குறு மீனெளி துணவு மோங்குமைங்
குணக்கருங் கொடியினங் குழுமி வாழுமே.

(இ - ள்.) பிணக்குவியல்படுகின்ற பெருமைவாய்ந்த அரசர்களது யுத்தகளத்தில், கொழுப்பின் குவியலைப்புசிக்கவும், நெய்தன் மலரை யொத்த கண்ணையுடைய பரத்தியர் உலர்த்துகின்ற மீனை எளிதாகத்தின்னவும், உயர்வாகிய ஐந்து குணங்களையுடைய கரிய காக்கைக்கூட்டங்கள் கூடி (அந்நிலத்தில்) வாழாநிற்கும். எ - று.

காக்கையின் ஐங்குணங்கள்.—மறைந்த புணர்ச்சித்தாதலும், கலங்காமையும், பொழுதிறவாதிடம் புகுதலும், நெடுகக்காண்டலும், மடியின்மையும்—என்றார் பேராசிரியர், திருக்கோவையாருள். அன்றியும்,

"காலை யெழுதல் காணுமலின்புறுதல்
மாலை குளித்து மனைபுகுதல் - ஏலவே
உற்றாரோ டுண்ண லுறங்க லிவையைந்துங்
கற்றாய்வாய் காக்கை குணம்.—எனக் கூறுவதுமுண்டு. (கருசு)

பரத்திய ருறுப்பினைப் பயந்தொ ளித்தமீ
னரத்தவித் துருமமுத் தனைத்தும் பேணியு
முரத்தினை யுளத்துறுப் பயத்தி னோதமும்
வரத்தினை யுறுரென மறுகு மெங்குமே.

(இ - ள்.) நெய்தனிலமாதர்களது அவயவங்களுக்கு அச்சமுற்று ஒளித்துக் கொண்ட மீன் செந்நிறத்தபவளம் முத்து முதலியவற்றையும்(தன்னிடத்திற்) கொண்டிருந்தும் ; மனதில் வன்மையடைந்திராத பயத்தினை யுடைமையால், சமுத்திரமும் வரத்தினையடையார்போல எங்குஞ்சுழலும். எ - று.

பயத்தின் என்பதில், பயம் - நீர் ; அச்சம் என்றும், வரத்தினை என்பதில் வரம் - சிரேஷ்டம் ; வரப்பிரசாதம் என்றும் பொருள் கொள்க.

மீன் அவர்கண்ணுக்கும்,வித்துருமம் இதழுக்கும்,முத்துபல்லுக்கும்முறையே அஞ்சினவெனக்கொள்க. (கஙஅ)

உருநல மிலாதவ ருதவு நன்பொரு
ளொருவுந ரிலையுவர் நாற்றக் கார்க்கடன்
மருவுறு தீர்த்தமாய் வானும் பற்பல
பொருள்களும் யாவரும் போற்ற நல்குமே.

(இ - ள்.) உருநலமில்லாதவர்கள் கொடுத்த நற்பொருள்களை விலக்குவார் (ஒருவரும்) இலர். (அதுபோல) உவர் நாற்றத்தினையுடைய கரியகடலானது பொருந்திய தீர்த்தமாகி, தேவர்களும் (மாநுடர்முதலிய மற்றையோர்) எல்லாரும் (தன்னைத்) துதிக்க, பற்பலபொருள்களையுங் கொடுக்கும். எ -று.

உருநலமிலாதவர் - குரூபிகள். வான் - ஆகாயம்;ஈண்டு இடவாகுபெயராய்த் தேவரை யுணர்த்தி நின்றது. (கஙகூ)

அடுத்திடப் பட்டவர் பெரிய ராயினு
மடுத்தவர் சிலர்குண மவர்கு ணத்தியன்
மடுக்குமோ வளர்கழி மலர்ந்த நெய்தல்கள்
விடுத்தில நறுமணம் வீசுங் காதமே.

(இ - ள்.) அடுத்திடப்பட்டவர்கள் மேலோராயிருந்தாலும், அடுத்தவர்களிற் சிலரது குணமானது, அவ்வடுத்திடப்பட்டவரது குணத்தின் றன்மையைக் கொள்ளுமோ ? (கொள்ளாது; அதுபோல) பெருகுகின்ற கழிநீரிற் புட்பித்த நெய்தற் பூக்கள் (மணம்வீசுந் தமதியற்கைக்குணத்தை) விடாதனவாகி, நன்மணத்தைக் காதத்தூரம் வீசாநிற்கும். எ - று.

அடுத்திடப்பட்டவர் கழியும், அடுத்தவர் நெய்தலுமென்க. கழியின் மலர்ந்த நெய்தல் அதன் புலான் மணத்தையேற்காது தன் மணத்தை வீசியதென்பது கருத்து.

"நெய்தல்கள் விடுத்தில நறுமணம் வீசுங்காதம்" என்பதை, "நெய்தல்கள் காதம்வீசும் நறுமணம் விடுத்தில" என்றன்வயங்கொளினுமமையும். (கசo)

சேரியின் புறமெலாந் தீய நாற்றமே
யாரினும் புன்னையு மலர்ந்த கைதையும்
வேரியின் ஞாழலும் வீசு மாமண
மூரியம் புரத்தினின் றுய்ந்த மேவர்போல்.

(இ - ள்.) பரதவர் சேரியின் பக்கலிலெல்லாந் துன்மணமே பொருந்தினும், புன்னையும், பூத்த தாழையும், தேனையுடைய ஞாழலும், வலிய முப்புரத்தினின்றும் பிழைத்த (தாரகாக்கன் - கமலக்கன் - வித்யுன்மாலியென்னு) மூவரையொத்துத் (துன் மணத்தினின்று நீங்கிச்) சிறந்த மணத்தை வீசாநிற்கும். எ - று. (கசக)

வலையினுன் மீன்பல வாருஞ் செய்கையர்
குலைவிலா மணிபல குளித்து வாழ்வர்க
ளுலைவிலா தொற்றின லொற்றி னுண்பொருண்
மலைவிலா வொற்றுமா யொற்று மன்னர்போல்.

(இ - ள்.) கெடுதலில்லாத ஒற்றர்களாலாராய்ந்து, நுட்பமாகிய பொருள்களை (தாமே) மயக்கமில்லாத ஒற்றனுமாகி யாராய்கின்ற அரசனைப்போல, பல மீன்களை வலையினால் வாருகின்ற செய்கையுடைய பரதர்கள் (சீர்) குலைதலில்லாத பலமுத்துக்களை (தாமே) மூழ்கி (எடுத்து) வாழ்வார்கள். எ - று.

மன்னர் ஒற்றராற் பயனடைதல்போலப் பரதர்வலையால் மீனையடைந்தும், அவர்தாமே சிறைப்புறத்தோர்துமெனப் பொற்றேடுணையாத் தெரிதந்து பயனடைவார் போலத்தாமேகுளித்து மணிகளையெடுத்தும் வாழ்வரெனக்கொள்க. (கசஉ)

விழியினாற் பரத்தியர் வெல்லப் பட்டதோர்
செழிகட றிரைக்கையாற் றிறைக ளாகவே
பொழிகதிர் மணிகளும் புலவு மீன்களுங்
கழியவர் சேரிமுன் கலந்து வீசுமே.

(இ - ள்.) பரத்தியரது கண்களால் வெல்லப்பட்டதாகிய ஒரு செழிய கடலானது (தனது) அலையாகிய கரத்தினால், கிரணஞ்சொரியும் முத்துக்களையும் புலான் மணமுடைய மீன்களையுங் கலந்து கப்பணங்களாக, பரதவர் சேரியின் முன்னே வீசாநிற்கும். எ - று.

தோற்றவர் வென்றவருக்குத் திறைகொடுத்தல் முறையாதலின் பரத்தியர் விழிக்குத் தோற்றகடல் அவர்கட்கு மணிமுதலியவற்றைத் திறையாக வீசுமென்றார். கலந்து என்பது விண்டு என்றாற்போற் பொதுவினை. (கசங)

அளவர்க ளுப்பமைத் தளக்கு மோதையு
நுளையர்கள் கலன்கட லூக்கு மோதையும்
வளைமணி மீன்விலை மதிக்கு மோதையுங்
களமலி கடலெதிர் கடல்கள் போன்றவே.

(இ - ள்.) பரதர்கள் உப்புப்பயிரிட்டு அளக்கின்ற ஓசையும், நுளையர்கள் மரக்கலங்களைக் கடலிற் செலுத்துமோசையும், சங்கு-முத்து - மீன் (முதலியவற்றை) விலைசெய்யும் ஓசையும், கருமைமிகுந்த கடலை எதிர்க்கின்ற (பல) கடல்கள்போன்று விளங்கின. எ - று.

கடல் - கடலொலியென்க. அளவர்கள் - நுளையர்கள் என்பன நெய்தனில மாக்களை. (கசச)

சுரங்கடந் தவர்தமைத் துன்னு றுமையா
லிரங்குறு மாதரோ டிரங்கி வெள்வளை
தரங்கமென் கரங்களிற் றள்ளி வேலையு
மரங்கிளர் கரைவரு மறிந்து போதுமே.

(இ - ள்.) (பொருண் மேற்காதல் கொண்டு) பாலை நிலத்தைக்கடந்த காதலர் தம்மை (மீண்டும்) அடையாமையின் (பிரிவாற்றாமல்) துன்புறுகின்ற மாதர்களுடன்

கடலும் இரக்கமுற்று, வெள்ளியவலைகளை அலைகளாகிய கரங்களினின்றுந் தள்ளி, மரங்கள் செறிந்த கரையில் வராநிற்கும் மீண்டு செல்லாநிற்கும். எ - று.

அகப்பொருள்விளக்கம்.

"பரத்தையிற் பிரித லோதற்குப் படர்தல்-அருட்டகு காவ லொடு-தூதிற் ககறல்-உதவிக் கேக னிதியிற் கிகத்தலென் - றுரைபெறு கற்பிற் பிரிவறு வகைத்தே."—என்னுஞ் சூத்திரப்படி, கற்பின்கட்பிரிவு அறுவகைத்தெனக. (கசஇ)

பற்பல தேயமும் படர்ந்து பல்கலத்
தற்புதப் பொருளெலா மடங்க வாரிவந்
துற்பவத் திழிநரு மும்பர் போகத்தி
னிற்பவ ருயர்ந்தவர் நீர்மை யென்சொல்கேன்

(இ - ள்.) பலபல தேசங்களுக்குஞ்சென்று,பல மரக்கலங்களில் அற்புதமாகிய பொருள்களையெல்லாம் மிகுதியாக வாரிவந்து, பிறப்பினால் இழிந்த பரதமாக்களும், தேவபோகத்தில் நிற்பார்கள். (அந்நிலத்) தலைவர்களது தன்மையை யாது சொல்லுவேன். எ - று. (கசசு)

அளக்கரை நீந்தினு மளக்க ரல்கிய
துளக்கமில் பொருளெலாஞ் சொல்லு வாரெவர்
விளக்கின மைந்திணை விளம்பு நானிலத்
துளப்படு மயக்கமுஞ் சிலவு ரைத்துமால்.

(இ - ள்.) சமுத்திரத்தை நீந்தி (கரைகண்டா) லும், சமுத்திரமானது அளித்த கெடுதலில்லாத பொருள்களையெல்லாஞ் சொல்லவல்லவர் யாவர்? ஐந்திணை (வளங்) களையும் விரித்தாம். சொல்லுகின்ற பூமியில் ஒன்றுகூடிய (திணை) மயக்கங்களுஞ் சில சொல்லுவாம். எ - று. (கசஎ)

திணைமயக்கம்.

வேறு.

வரகு போரிடை வளைவளர் மந்திகள் பாய
விரவு மாதவி நிழல்வளர் வாரணம் வெருவி
யுரகம் வாழ்மலை முழையிடை யுறும்பயந் துயிரைப்
புரவு பூணுவார் புகுதரு மிடமறி யார்போல்.

(இ - ள்.) குறிஞ்சியில் வளர்கின்ற குரங்குகள் (முல்லை நிலத்திலுள்ள) வரகு போரிற் பாய, நெருங்கிய (முல்லைநிலத்திலுள்ள) குருக்கத்தியின் நிழலில் வளர்கின்ற கோழிகள் பயந்து, பயமுற்று உயிரைக்காப்பவரில் செல்லத்தக்க இடமறியாதவர்போலப் பாம்புகள் வசிக்கின்ற மலைக்குகையிற் சேரும். எ - று. (கசஅ)

காலை யாய்ச்சியர் தயிர்கடை யோதையைக் கழனிச்
சோலை வானரம் வேங்கையின் குரலெனத் துளங்கு
மாலை யோதையை மழையென வண்டர்க டொழுவின்
மாலை யானிரை புகுத்துவர் வழக்கமுண் மையினால்.

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதில் (முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயமாதர்கள் தயிர்கடைகின்ற வோசையை, மருதநிலத்திலுள்ள சோலையில் வாழும் வானரமானது (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள)புலியின் குரலென்று நடுங்கும். (மருதத்திலுள்ள) கரும்பாலையின் ஓசையை (கேட்ட முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயர்கள் மழை (ஓசை) என்று கருதித்தொழுவங்

[illegible]ல் வரிசையாகப் பசுமந்தையைப் புகுத்துவார்கள். (மழை பெய்கையில் பசுக்களைத் தொழுவத்திற் கட்டும்) வழக்கம் உளதாதலால். எ - று. (கசக)

கோழி யோச்சிய வுழத்தியர் குழைபரத் தியர்க
ளாழி வேலையி லுணக்குமீன் பரப்பினை யழிக்கும்
வீழி வாய்ப்பரத் தியர்கொடி வீசிய வளைபோய்ப்
பாழி யூருழத் தியர்கணெற் பரப்பினை யழிக்கும்.

(இ - ள்.) (முல்லை நிலத்திலிருந்து வந்து மேய்கின்ற) கோழியை யோட்டிய (மருதநிலத்திலுள்ள) உழத்தியர்களது குண்டலமானது, சமுத்திரத்தையுடைய நெய்தனிலத்தில் நுளைச்சியர் உலர்த்துகின்ற மீன்பரப்பினைக் கலைக்கும். வீழிக்கனியை யொத்த வாயையுடைய பரத்தியர்கள் (அந்நெய்தனிலத்திலுள்ள) காகத்தையோட்டிய வளையானதுசென்று, பெருமைவாய்ந்த மருதநிலத்தூரில் ஆற்றுக்காலாட்டியர் தொகுத்த நெற்குவியலையழிக்கும். எ - று.

பாழி - மருதநிலத்தூரெனினுமாம். குழை - தழையெனவுமாம். வாய்-ஆகுபெயராய் இதழை யுணர்த்தியது. வளை - வளையலுஞ் சங்கும் சங்குவளையலுமாம்.

ஊட்டு கன்றுறு வயிற்றினை நிரப்பியு மொழுகுங்
கோட்டி ருங்கவை யத்திளம் பாலுணக் குறிஞ்சி
மாட்ட னம்புகும் வளைவளர் யூகமா லைகளி
னூட்டி ருங்கழைப் புனலுண வயலினை யடுக்கும்.

(இ - ள்.) ஊட்டுகின்ற கன்றினது வயிற்றை நிரம்பச்செய்து மொழுகுகின்ற கொம்பினையுடைய பெரிய காட்டுப்பசுவின் முதிராத பாலைப்பருகும்படி குறிஞ்சி நிலத்துக்கு (மருதநிலத்திலிருந்து) அன்னமானது செல்லும். குறிஞ்சிநிலத்தில் வளர்கின்ற கருங்குரங்குகள் ஆலைகளில் ஆட்டுகின்ற கருப்பிரசத்தைப்பருக மருதநிலத்தைச் சேரும். எ - று. (கறுக)

அருவி தூவும்வெண் ணித்தல மலைகடற் கரையின்
மருவும் வார்திரைக் கடலெறி நித்தில மலையின்
பொருவில் சாரலிற் பொலிதரும் பூவையர் பிறந்த
திருவி னூர்மனை யொழிந்தயற் சேர்ந்துவாழ் வதுபோல்.

(இ - ள்.) மங்கையர் பிறந்த செல்வமுடைய மனையைநீங்கி அயலார் மனையை யடுத்து வாழ்வதுபோல, (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) அருவியாறுகள் சிந்துகின்ற வெள்ளிய முத்துக்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரக்கரையிற் பொருந்தும். சமுத்திரமானது அலைகளால் வீசுகின்ற முத்துக்கள் மலையினது ஒப்பில்லாதசாரலிற் பிரகாசிக்கும். எ-று.

மொல்லை மானிளங் குழவியை யிடைச்சிறூர் கொடுப்ப
மெல்லென் மீன்களை நுளைச்சிறூர் விழைந்தெதிர் கொடுப்பார
முல்லை நீண்முகை முல்லைவாழ் சிறுமியர் கொடுப்ப
நல்ல வாரநேர் நுளைச்சிறு மியர்கணல் குவரால்.

(இ - ள்.) முல்லைநிலத்திலுள்ள மான்களின் இளங்கன்றுகளை ஆயச்சிறுவர்கள் அளிக்க, பரதச்சிறுவர்கள் மெல்லிய மீன்களை ஆசையுற்று எதிராகக் கொடுப்பார்கள். முல்லைநிலத்திலுள்ள சிறுமியர்கள் நீண்ட முல்லையரும்பைக் கொடுக்க, பரதச்சிறுமியர்கள் நல்ல முத்துக்களைச் சமானமாகக் கொடுப்பார்கள். எ - று. (கரு)

தொல்லை நாவல ரனைவருந் தொடுத்தெடுத் துரைத்து
மெல்லை காணரும் வளநிறை தொண்டைநாட் டியல்பின்

வல்ல வாசிரி துரைத்தன மினிவருந் துரைப்பாஞ்
செல்வ நீடிய சென்னைமா நகர்வளந் தெரிந்தே.

(இ - ள்.) பழமையாகிய நாவின் வன்மையுடைய புலவர்கள் யாவரும் பாக்க வாக்கி யெடுத்துக்கூறியும்,அளவுகாண்டற்கரிய வளங்கள்நிறைந்த தொண்டைநாட்டின் தன்மையுள் கூடியவரையிற் சிலவற்றைச் சொன்னோம். இனி,செல்வமிகுந்த பெருமை வாய்ந்த சென்னை நகரின் வளங்களை யுணர்ந்து சொல்வாம். எ - று.

இயல்பின் என்றதில், இன் - ஏழனுருவு. புறனடையாற்கொள்க. (கஙச)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருவிருத்தம் - கஎ௪.

திருநகரப்படலம்.

திருத்தகு தொண்டை நாட்டிற் றேவர்க ளூட்டின் மேலாம்
விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவ னகரு நாண
வுருத்தகு காஞ்சி மூதூ ரெல்லையி னுளதா யும்பர்
வருத்தமுந் தவிர்க்குஞ் சென்னை மாநகர் சிறந்துவாழும்.

(இ - ள்.) சிறப்புதங்கிய தொண்டைநாட்டில் தேவலோகத்தினும் மேலாகிய விருத்திராசுர னுயிரைக்கொன்ற இந்திரனது அமராவதியு நாணமடையும்படி, அழகமைந்த பழமையாகிய காஞ்சிநகரத்தின் எல்லையினுள்ளதாய், தேவர்களது துயரத்தையுமொழிக்கும் பெருமைவாய்ந்த சென்னை நகரமானது சிறப்புற்று வாழாநிற்கும்.

விருத்திரனுயிரைமாட்டும் விண்ணவனென்றது.

பூர்வம் அமராவதியிற் கொலுக்கொண்டிருந்த இந்திரனது அவைக்களத்தில், பிரகற்பதி முனிவர் வர, இந்திரன் தனதாசிரியருக்கு வந்தன பூர்வமாக வழிபாடுசெய்யாது தையலார் மையலில் மாழ்கிக்கிடக்க, அதுகண்ட தேவகுரு அங்குநின்று மறைந்தனர். அதனால் இந்திரனது செல்வங்குறைய,அவன் தனது துயரைப்பிரமன்பாற்கூற, பிரமன் நீயுன் குருவைக்காணுமெல்லையும், விச்சுவவுருவனென்னும் இத்திரிசிரனைக் குருவாகக் கொள்கவென, இந்திரன் அதற்கியைந்து தனது நகரிற்குக் கூட்டிவந்து, தனது செல்வமிகும்படி ஓர்யாகஞ்செய்கவென, திரிசிரன் அவ்வாறே யாகுகவெனக் கூறி, மனம்வேறுபட்டுத் தேவர் செல்வங்குறையவும் அசுரர் செல்வ மிகவும் யாகஞ் செய்தனன். அதனை யவன் செய்யுங்கிரியையா லுணர்ந்து அவனது முச்சிரத்தையும் வச்சிரத்தாற் கொய்து பிரமகத்தியடைந்து, தேவர்களது தந்திரத்தினால் நிலம் நீர் மரம் மாதர்கட் களித்துப் புனிதனாயினன். தன்மகனை இந்திரன் கொன்றதுணர்ந்த துவட்டா ஓர்யாகஞ்செய்து அதிற்றோன்றிய விருத்திராசுரனை இந்திரன் மீதேவ, இந்திரன் அவனுடன் போர்செய்து அவனை வெல்லவல்ல ஆயுதமின்மையின் விண்டுவி னுடன் கூறி, அவர் கூறியபடி ததீசிமுனிவரை யடைந்து அவர் முதுகந்தண்டெலும்பிற் சுராசுரர்களது ஆயுதங்கள் கூடியிருந்தமையின் அதனைப்பெற்றுப் புதிய வச்சிராயுதமாக விச்சுவகன்மனாற் செய்துகொண்டு விருத்திரனை யெதிர்க்க, அவன் போர்புரிய ஆற்றாதுகடலிலொளிக்க,அகத்தியமுனிவராற் கடலை வற்றச்செய்து அவனைக்கொன்று பகைதீர்த்தனனென்பது சரிதம். (க)

தம்பிரா னருளா லென்பைத் தளிரியன் மடந்தை யாக்கு
மும்பர்சூழ் நகரு மேட்டி னுறுவரி நெருக்கி யிட்ட

வெள்ளிரா னகருந் தெற்கும் வடக்குமென் றிரண்டு பானு
நம்பிவாழ் தரவே நாப்ப ணயக்குமந் நகர மென்றும்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானது திருவருளால் (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்) எலும்பினை மாந்தளிர்போன்ற மேனியையுடைய பெண்ணாக்கிய தேவர்கள் சூழ்ந்த திருமயிலை நகரமும், எட்டிற் பொருந்திய வரியை நெருக்கியெழுதிய எமது எழுத்தறியும் பெருமானெழுந்தருளிய திருவொற்றிநகரமும் (முறையே) தெற்கும் வடக்குமென்று சொல்லும் இருபக்கலிலும் நம்பி வாழும்படி, அச்சென்னைமாநகரம் எக்காலமும் நடுவிற் பொருந்தும். எ - று.

என்பை மடந்தையாக்குநகர் திருமயிலை என்றது.

திருமயிலையில் வணிகர்குலத்துதித்த சிவநேசரென்பவர் தமது தவப்புதல்வியாரைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கென்று நியமித்துக் கன்னிமாடமொன்றமைத்து அதிலமர்த்திப் போஷித்துவருகையில், அப்புதல்வியார்நாள் மலர்கொய்கையில், அராத்தீண்டி யுயிர்துறப்ப, சிவநேசர் நாயனாருக்கெனத் தீர்மானித்தமைக்கேற்ப என்பையேனும் அவர்க்குதவவேண்டுமென்று தகனஞ்செய்து அவ்வென்பைக் குடத்திட்டு மாடத்திற் சேமித்துவைத்திருந்தனர். பிள்ளையார் பல அற்புதங்களையுமியற்றிக்கொண்டு மயிலையையடைந்து, வைசியர் கருத்தை யறிந்து அக்குடத்தைச் சந்நிதானவாயிலிலிருத்தித் திருப்பதிகமோதிப் பெண்ணுருவாக்கி, தாமெழுப்பினமையின் மகண்மைகொண்டு சென்றனர். என்பதாம்.

"மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலை
கட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய்''—என்பது முதலாகவுடைய திருப்பதிகம் அக்காலத்தோதியதென்றறிக.

எட்டினு றுவரி நெருக்கியிட்ட நகர் திருவொற்றியென்றது.

சூரிய மரபிலுதித்த மாந்தாவென்னும் அயோத்தியமன்னன் மூப்புப்பருவமடைந்து விரைவிலிறக்கவிரும்பி அருகுள்ளாரை நோக்கி,நானிறக்குமுறை தெரிந்து சொல்லுங்களென, சிலவஞ்சகர் உமது புண்ணியம் அழியும் மார்க்கங்களைச் செய்யுமென்றனர். மன்னன் கருணீகனைப்பார்த்து - யான் தலங்களிற் செய்யுந் தருமங்களைக் குறைத்தெழுதுகவென, அவன் அவ்வாறே யெழுதி மாந்தாவுக்குக் காட்ட, அரசன் அவற்றிடையில் "திருவொற்றியூர் நீங்கலாக'' என்றெழுதி யிருக்கக்கண்டு, அவனது சூதெனவெகுள, கணிகன் அரசனே ! இஃதென்கை யெழுத்தன் றென்று வேறுபாட்டினையுங் காட்ட, மன்னன் அவ்வரியைக் கிறுக்கி அக்கணக்கைத் தன் வசமாகவைத்து மறுதினம் பார்க்க, அப்பொழுதுந் "திருவொற்றியூர் நீங்கலாக" என்றெழுதியிருப்பது பார்த்துத் திருவருளை வியந்து, அத்திருவொற்றியூரை யடைந்து மந்திரிமுதலியோர் கைலாகுதரப் பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்கே வசித்துத் தானும் மனைவியும் இளமைப் பருவ மடைந்தார்கள். அதனால் இளமைதந்த பெருமான் என் ஓர் சிவலிங்கம் பிரதிட்டைசெய்து, தமது நகரத்தையடைந்து சிலகாலங் கழித்து முத்திபெற்றனரென்பது சரிதம். (உ)

தன்னினந் தளரா வண்ணந் தாங்குத றரும மென்றே
நன்னகர் பலவும் வாழ நயந்துதன் னிடத்தில் வாழ்வு

மன்னிய செல்வர் தம்பால் வளமிகக் கொடுத்துத் தன்பா
லெந்நகர் வளமுங் காட்டி யிருப்பதந் நகர நாளும்.

(இ - ள்.) தன்னினத்தை வருந்தாவகையாக ஆதரிப்பது தருமமென்று கருதியே, நகரங்களெல்லாம் வாழ்வுறும்படி விரும்பி, தன்னிடத்திற் பொருந்திவசிக்குஞ் செல்வர்களிடத்தில் வளத்தைமிகக் கொடுத்து, தன்னிடத்திலே எல்லா நகரங்களின் வளங்களையுங்காட்டி, அச்சென்னை நகரம் எக்காலுமிருப்பது. எ - று. (ஙு)

இத்தகு நகர்போல் வாழ்வார்க் கிரும்பொருள் கொடாத வாற்று
லத்தகு துறக்க வாண ரலைக்கட லமுது மிங்கே
யுத்தம ருதவும் வேள்வி யுணவுங்கொண் டொருவன் செய்து
வைத்திடும் பழைய வில்லின் வாழ்தருங் கடன்மை பூண்டார்.

(இ - ள்.) இந்தத் தகுதியாகிய நகரத்தைப்போல (பிறநகரங்கள் தம்பால்) வாழ்பவர்களுக்குப் பெரும்பொருளைக் கொடாததன்மையால், அந்தத் தகுதியாகிய சுவர்க்கவாசிகள் இந்நகரத்தில் அலையையுடைய சமுத்திரத்திற்றோன்றிய தேவாமிர்தமும், உத்தமர்கள் கொடுக்கும் யாக அவிசும் பெற்று, ஒருவன் செய்துவைத்த பழைய கோயிலில் வாழ்கின்ற கடன்மையை மேற்கொண்டார்கள். எ - று. (ச)

தாங்குமிந் நகர்வாழ் வார்போற் றருமங்கள் புரியாத் தாழ்வா
லாங்குள வமர ரெல்லா மருமகப் பேறு காணார்
தேங்கமழ் மாலை வேறு சேர்தரா தென்று வாட்டார்
பாங்குசெய் வாரில் லென்றே படமழுக் குறுமற் சூழ்வார்.

(இ - ள்.) (அடுத்தவர்களைத்) தாங்குகின்ற இந்நகரத்தில் வாழ்பவர்களைப் போலத் தருமங்களைச் செய்யாத குறைவினால், அச்சுவர்க்கத்தில் வசிக்குந்தேவர்கள் யாவரும் அரிய புத்திரப் பேற்றினையடையார்கள். வாசம் வீசும் மலர்மாலை வேறே யசப்படாதென்று (அதனை) உலர்த்தார்கள். பக்குவஞ்செய்வாரிலரென்றே (தமது) வத்திரம் அழுக்குப்படாமலணிவார்கள். எ - று.

அமரர் - மரியாதவர்கள். (ரு)

வார்வளர் மலைமென் கொங்கை வளைகட லுடுக்கைச் செல்வப்
பார்மகண் முகமே யாகும் பரவுமுத் தமிழ்சேர் நாடு
சோர்வறு நுதலே யாகுந் துலங்கிய தொண்டை நாடு
சீர்வளர் திலக மேயாஞ் சென்னைமா நகர மாதோ.

(இ - ள்.) துதிக்கத்தக்க (இயலிசை நாடகமென்னும்) முத்தமிழ் வழங்கும் தமிழ்நாடு, கச்சணிந்த மலைபோன்ற மெல்லிய கொங்கையையும் வளைந்த கடலை யாடையாக வணிந்த செல்வத்தையுமுடைய பூமிதேவிக்கு முகமேயாகும்; விளங்கிய தொண்டைநாடானது குற்றமற்ற(அவளது)நெற்றியேயாகும்; சென்னைமாநகரமானது (அம்முகத்திலணிந்த) சீர்த்திமிக்க திலகமேயாகும். எ - று.

முத்தமிழ் சேர்நாடு என்றது தமிழ்நாடு அது "குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கட மெனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்"—என்பதனானறிக.

தொண்டை நாட்டெல்லையை,

"மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நேர்வடக்காம்
ஆர்க்கு முவரி யணிகிழக்கு—பார்க்குளுயர்

தெற்குப் பிளுகி திகழிருப தின்காதம்
கற்றெண்டை நாடெனவே நாட்டு."—என்றதனுலறிக. (சு)

தத்தமக் குரிய விண்ணோர் தமக்கிட மாவ தன்றி
யித்தகு நகரம் போல வீண்டுமா னுடர்யா வர்க்கு
முத்தலைச் சூலத் தண்ணன் முருந்தினங் கரன்வே ளாதி
யுத்தமர் தமக்கும் வைப்பா யுறுவதோ துறக்க வைப்பு.

(இ - ள்.) மோக்ஷலோகமானது, தத்தமக்குரிய தேவர்களுக்கு இருப்பிடமாவதல்லது இந்தத் தகுதியாகிய நகரத்தைப்போல (தன்னை) அடைகின்ற மாந்தர் யாவர்க்கும், முச்சிரமமைந்த சூலப்படைதாங்கிய சிவபெருமானும், திருமாலும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகமூர்த்தியும், முருகக்கடவுளு முதலிய உத்தம (தேவர்) களுக்கும் இடமாகப் பொருந்துவதோ? (அன்று) எ - று. (எ)

தேவர்கண் முனிவர் சித்தர் சிறந்தவே தியர்க ளேனை
மூவரும் பிறரு மென்று மொய்ந்துடன் வாழு மாறு
மாவள ரிடங்க ணல்கும் வளநகர் யாவ ரேனு
மேவுறி னிடமா முத்தி வீடலா னிகரா தன்றே.

(இ - ள்.) தேவர்களும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் சிறந்த அந்தணர்களும் வேறாகிய திரிமூர்த்திகளும் பிறரும் எப்பொழுதும் ஒன்றுகூடி வாழும்படி, செல்வம் பெருகும் இடங்களைக் கொடுக்கின்ற வளமமைந்த சென்னைநகரமானது எவரேனும் (தன்னிடத்து) வந்தால் (அவர்கட்கெல்லாம்) வாசஸ்தானமாகும். (அதனை) மோக்ஷ வீடல்லாது (வேறொன்றும்) ஒப்பாகமாட்டாது. எ - று.

அன்று - ஏ - அசைகள். (அ)

வளமணி மழையுஞ் செம்பொன் மழையுங்கைம் மாறு வேண்டா
தளவில வாரிச் சென்னை யகநகர் மாந்த ரெல்லா
முளமகிழ் சிறப்பி னுளு முதவுத லோக்கி நோக்கி
விளர்நிறம் படைக்குந் தெண்ணீ ரல்லது வீசா மேகம்.

(இ - ள்.) அழகிய மணிமழையையும், செம்பொன் மழையையும் பிரதியுபகாரங்கருதாது அளவில்லாமலெடுத்து, சென்னை நகரத்துள்ள மாந்தர் யாவரும் மனங்களிப்புற்றுச் சிறப்புடன் நாடோறுங் கொடுப்பதை மிகவும் பார்த்து, மேகமானது வெள்ளிய நிறத்தைத் தாங்கும். தெள்ளியநீரை யல்லது வீசாது. எ - று.

அந்நகரவாசிகள் தம்மையடுத்தோர்க்கு மணியையும் பொன்னையுங்கொண்டு, அபிடேகஞ்செய்வது நோக்கிய மேகமானது தானும் அவர்கள்போலச் சொரியக்கருதி வெண்ணிற மமைந்தும் நீரையன்றிப் பொழியாதென்பதாம்,

மேகம் ஏழு - சம்வர்த்தம் ஆவர்த்தம் புட்கலாவர்த்தம் சங்காரித்தம் துரோணம் காளமுகி நீலவர்ணம். இவைமுறையே மணி - நீர்-பொன்-பூ - மண் - கல் - தீ - என்பவற்றைப்பொழியும். (கூ)

மருங்குறு கடலின் மொண்டு மழைக்குல மகளி ரைம்பாற்
கருங்குழ னிகர்ப்ப வெண்ணிப் பன்முறை கறுத்துப் பார்க்கு
மொருங்கிர வலர்க்கு நாளு முதவுமிந் நகரின் மாந்தர்
பெருங்கொடை நிகர்ப்ப வெண்ணிப் பன்முறை பெய்து பார்க்கும்.

(இ - ள்) மேக கூட்டங்கள் பக்கத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில் (நீரை) முகந்து மாதர்களது ஐந்து பகுப்பினையுடைய கரியகூந்தலையொப்பக்கருதிப் பலமுறைகருமை வாய்ந்துபார்க்கும். யாசகர் யாவர்க்கும் தினந்தோறுங்கொடுக்கின்ற இந்நகரின் மாறுபடாத பெருங்கொடையை நிகர்க்கக்கருதிப் பலமுறை வருஷித்துப் பார்க்கும். எ - று.

ஐம்பால் - முடி-கொண்டை-சுருள்-குழல்-பனிச்சை. இவற்றுள் மயிரை யுச்சியின் முடித்தலேமுடி - பக்கத்தின் முடித்தலே கொண்டை - பின்னே செருகலே சுருள் - சுருட்டிமுடித்தலே குழல்-பின்னிவிடுதலே பனிச்சை யெனப்படும். (கo)

அருமைகண் டுவப்புச் செய்யா ரமர்ந்துவாழ் மலையிற் கானின்
மருவியென் பயனென் றெண்ணி மணங்கம ழகிலுஞ் சந்துங்
குருமலர்ச் சண்ப கங்கள் கொன்றைமல் லிகையு மற்றுந்
திருநகர்ப் புறத்தி னெங்குஞ் செறிந்தெழில் காட்டா நிற்கும்.

(இ - ள்.) மணம் வீசும் அகிலும், சந்தனமும், நிறமமைந்த மலரையுடைய சண்பகங்களும்,கொன்றையும், மல்லிகையும் பிறவும், (தமது) அருமையைப்பார்த்துக் களியாதவர்கள் பொருந்தி வாழ்கின்ற மலையிலும் வனத்திலும்பொருந்தி(யிருப்பதால்) யாது பயனென்று கருதி, சிறந்த சென்னைநகரின் பக்கலில் எவ்விடத்தும் நெருங்கி (தமது) அழகைக் காட்டாநிற்கும். எ - று.

தமதருமையை யுணராரிடையிருந்து பயனில்லை யெனக்கருதிய அகின் முதலியவை மலையுங்கானுமொழிந்து நகர்ப்புறஞ்செறிந்து எழில்காட்டுமென்க. (கக)

இயலினைக் கற்க வெண்ணி யினத்தொடு மயிலுஞ் சால
நயமொழி கற்க வெண்ணி நன்கிளி குயிலும் போந்து
செயலையந் தளிர னார்தஞ் செவ்விபார்த் துறையா நிற்கும்
வயல்புற முடுத்த சோலை வளர்ந்தவுய் யான மெங்கும்.

(இ - ள்.) வயல்களைப் புறத்திலுடுத்த சோலைகளும் வளர்ந்த பூந்தோட்டங்களும் (ஆகிய) எவ்விடத்திலும், அழகிய அசோகந்தளிரை யொத்த மேனியையுடைய மாதர்களது சாயலைக் கற்கவிரும்பிக் கூட்டத்தோடு மயில்களும், மிக்க இனிமைவாய்ந்த சொற்களைக் கற்கவிரும்பி நல்ல கிளிகளும் குயில்களும் வந்து சமயம்பார்த்து வாழாநிற்கும். எ - று. (கஉ)

சுந்தர மிகுந்த விந்தத் தொன்னகர் விடாது நோக்கச்
சிந்தையி னார்வங் கொண்டுந் தினந்தமைப் பூசை செய்வார்க்
கந்தமில் வரங்க ணல்கி யளிப்பது குறித்துந் தேவர்
வந்தனர் மலர்க டோறும் வதியுமா ராம மெங்கும்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் அழகுமிக்க இந்தப்பழமையாகிய சென்னை நகரை யிடைவிடாது பார்க்கமனதில் ஆசைகொண்டும், நாடோறுந் தம்மைப்பூசிப்பவர்களுக்கு அழிவில்லாத வரங்களைக் கொடுத்துக் காப்பது கருதியும் வந்து, பூக்கடோறும் வாழ்கின்ற சோலைகளெங்கும் (உள்ளன.) எ - று. (கங)

முத்தலைச் சூலத் தார்போன் மூன்றுகண் படைத்து மாதர்
முத்தலை முலைநே ராமன் முடிகவிழ் குரும்பைத் தாழைக்
கொத்தொடு கமுகங் காடு மாதனை குழலொப் பாம்பூ
வைத்திடும் வாழைக் காட்டின் மருங்கள வளாவி நிற்கும்.

(இ - ள்.) முத்தலைச் சூலத்தையுடைய சிவபெருமானைப் போல மூன்று கண்களைப்பெற்றும், மாதர்களது முத்து வடமலையும் முலையை யொவ்வாது (நாணித்) குனிந்த குரும்பையையுடைய தென்னந்தோப்போடு, அழகிய சுழுகுக் காடும் மாதர்களது கூந்தலை யொப்பாகிய பூவையுடைய வாழைக்காட்டின் பக்கங்களில் அளாவிநிற்கும். எ - று.

கொத்து - கூட்டம். ஈண்டுத்தோப்பு. (கச)

நகருறை மைந்த ரெல்லா நல்லுருக் காம ரென்றே
யகமுற நினைத்துக் கன்ன லவர்கள்கைச் சிலைக ளாகப்
புகரறு வயல்க ளெங்கும் பொதுளுமவ் வாறே யெண்ணிப்
பகழிக ளாக நீலம் பங்கயம் பலவும் பூக்கும்.

(இ - ள்.) சென்னை நகரத்தில் வசிக்கும் மாந்தர்கள் யாவரும் நல்ல வடிவமைந்த மன்மதர்களென்றே மனதிற் பொருந்த நினைத்துக் கரும்பானது அவர்களது கைகளிற் சிலைகளாம்படி, குற்றமற்ற வயல்களிலெல்லாம் நெருங்கி நிற்கும். அவ்வகையே, நீலம் - தாமரை முதலிய பலவும் பாணங்களாகக்கருதி மலரும். எ - று.

மன்மதன்கணை ஐந்து-தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமென்பன. அவை செய்யுமவத்தை-சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகம் சோகம் மோகம் மரணம். இவற்றை, [illegible]ரம்.

"வனசஞ் சூத மசோகு முல்லை
நீல மெனமதன் பெய்கணை யைந்தே."—எனவும்,
"சுப்பிர யோகம் விப்பிர யோகம்
சோகம் மோகம் மரணமுந் தோற்றும்."—எனவும்,
"சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவும்
விப்பிர யோகம் வெய்துயிர்த் திரங்கல்
சோகம் வெதுப்புந் துய்ப்பன தெவிட்டலும்
மோக மழுங்கலு மொழிபல பிதற்றலு
மரண மயர்ப்பும் மயக்கமுஞ் செய்யும்."—எனவும் வருவனவற்றானறிக.

மதனன் இவ்வைங்கணைகளை,

"நெஞ்சி லரவிந்த நீள்சூதங் கொங்கையினில்
துஞ்சும் விழியி லசோகமாம்—வஞ்சியர்தஞ்
சென்னியிலே முல்லை திகழ்நீல மல்குலிலே
யென்னவே ளெய்யுமியல் பாம்."—என்றபடி யெய்வனெனக்கொள்க. (கரு)

நீரள வாகி நிற்ற னெடுங்கொடி யளவே யன்றிச்
சீரம ரிலையும் பூவுந் தினந்தொறு மொப்பக் காட்டுஞ்
சாரினப் பொருளுக் கேற்ப வாழ்ந்துதண் கவிகை யொப்பப்
பாரிடை யளிக்கு மிந்தப் பதியொடும் பழுகுங் கஞ்சம்.

(இ - ள்.) சலத்தின் அளவாகி நிற்பது நெடிய கொடிமட்டுமே யல்லது, [illegible]ப்பமைந்த இலைகளும் மலர்களும் நாடோறும் (அதற்குச்) சமானமாகவே காட்டும். [illegible]மியில் (தன்னை யடுத்தோரைக்) காக்கும் இந்தச் சென்னைநகரோடு தாமரையானது [illegible]ர்ந்த தன் இனப்பொருள்களுக்குச் சமானமாக வாழ்ந்து தண்ணிய குடைபோல [illegible]ங்கும். எ - று. (கசா)

பாளையந் தாழை பூகம் பசுங்கழை கதலி யென்னுங்
கோளறு வனங்கள் காணக் குறித்தொரு பாங்கர்க் காடு
மாளிகை வரைகள் காண மதித்தொரு பாங்கர்க் குன்று
நீளிடை வந்து நிற்ப நெடுநகர் செல்வ மல்கும்.

(இ - ள்.) பாளையையுடைய அழகிய தெங்கும் கமுகும் பசியகரும்பும் வாழையென்று சொல்லுங் காடுகளைக்காண நினைத்தொரு பக்கலிற்காடும், மாளிகைகளாகிய மலைகளைக் காணக்கருதி யொருபக்கலின் மலையும் நெடுந்தூரத்தில் வந்து நிற்க, நெடிய சென்னை நகரமானது செல்வமுற்று விளங்கும். எ - று.

காடு என்றது திருவேற்காடும், குன்று என்றது பிருங்கிமலையுமாம். பிருங்கி மலையென்பது இக்காலத்துப் பரங்கிமலையென மருவி வழங்குகின்றது. (௧எ)

பொருள்பல விளைத்து நாளும் பொலிதலாற் கதிர்ச்செஞ் சாலிப்
பெருநில நகரி னோர்பாற் பெட்பொடு சூழ்ந்து நிற்குங்
கருதிய பொருள்க ளெல்லாங் கவர்தொறுங் கொடுத்துச் செல்வ
மருகுவ தின்மை யாலே யலையுமோர் பாங்கர்ச் சூழும்.

(இ - ள்.) பலபொருள்களை விளைத்து நாடோறும் விளங்குதலால், கதிரையுடைய செவ்விய நெற்பயிர் பொருந்திய பெரிய மருதநிலமானது (அச்சென்னைநகரத்தின்) ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்து நிற்கும். நினைத்த பொருள்களெல்லாவற்றையும் கைக்கொள்ளுந்தோறுங் கொடுத்துச் செல்வங் குறைவதின்மையாலே அலைகளும் [சமுத்திரமும்] ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்திருக்கும். எ - று.

சென்னை நகரத்தைச் சூழ்ந்து ஓர் பக்கலில் மருதமும், மற்றொருபக்கலில் நெய்தலும் விளங்குமென்பது கருத்து. (௧அ)

கொடையொடு பயிலு மின்பக் குளிர்நக ரெல்லை யுள்ளே
மிடைதரு வளத்துட் சில்ல விளம்பினம் பொதுமை தன்னா
லடைதரு வளத்தை வேறு வகைமையி னறையப் புக்குப்
புடைநகர் வளத்தை முன்னர்ப் புகலுதும் புலவர் தேர.

(இ - ள்.) கொடைத்தொழிலிற் பழகுகின்ற இன்பமைந்த தண்ணிய சென்னை நகரத்தினெல்லையில், நெருங்கிய வளப்பங்களிற் சிலவற்றைப் பொதுத்தன்மையாற் சொன்னோம். பொருந்திய வளங்களை வேறுவகையிற் சொல்லப்புகுந்து புடைநகர் வளத்தைப் புலவர்களறியும்படி முதலிற் கூறுவாம். எ - று. (௧௯)

புறநகர்.

வேறு.

கிரிசரக் களிறு நதிசரக் களிறுங் கிளர்ந்தெழும் வனசரக் களிறு
முரிமையிற் பயிலும் பற்பல தேயத் துளைவளர் சுவற்பரி மாவும்
புரிமணி யிரத வுறுப்புகள் பலவும் புரையறு தானையும் படையுந்
தரியலர் பணிப்பச் சுமந்துவந் தளிக்குந் தண்டுறை தொறுங்கலம் பலவும்.

(இ - ள்.) மலையிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், ஆற்றிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், உரிமையுடன் பற்பல தேயத்திற் பயில்கின்ற புறமயிர்வளரும் பிடரியையுடைய புரவியும், அழகிய மணிகட்டிய இரதவுறுப்புக்கள் பலவும், குற்றமற்ற சேனையும், ஆயுதங்களும் (முதலியவற்றை) பகைஞர் நடுங்கும்

...ங்...து, ...பம் பொருந்திய துறைமுகங்களிலெல்லாம் பல மரக்கலங்களும் ...க்கும் ... - று.

கிரி... நதிசரம் - வனசரம் என்னும் அடைகள் யானையின் விசேடங் ...புணர்த்தின. (உ0)

அலப்படை யனைய தூங்குவாய் நெடுங்கை யலைசெவி வாரணம் பழ ...நலப்பெரு வனப்பின் மைந்தர்க டமது நவையறு போர்த்திற வலி ...வலப்படு மதமால் யானையு நிகரா வாய்மையைத் தெரிப்பதே போ ...புலப்படப் புகன்று மொறுத்துமண் டிலமாப் போக்கிநேர் நடத்துவர் ...ம்.

(இ - ள்.) அலாயுதம்போன்ற தொங்கிய வாயையும் நீண்ட கையையும் அசை... காதையுமுடைய யானைகளைப் பழகச்செய்கின்ற பெருமைவாய்ந்த நல்லழகினை... ஆடவர்கள் குற்றமற்ற தமது போர்த்திறத்தின் வலிமைக்கு வெற்றி பொருந்... மதமயக்குடைய யானையுநிகராத உண்மையை யுணர்த்துவதேபோல, வெளிப்... கூறியும், தண்டித்தும், மண்டிலமாக நடத்தி ஒழுங்காகச் செலுத்துபவர் பலரும் ...) எ - று. (உக)

குழியிடைப் படுத்துஞ் சிலபக லுணவு கொடாமனு மினத்தொடு ...த்துங், கழிபெரு நிகளங் காலுற யாத்துங் கதந்தணித் தணிநகர் புகு...ம், பொழிமதக் களிற்றை வினைஞர்கள் பழக்கும் போர்த்தொழின் ...னமே மதித்துச், செழிதரு முளத்துப் பயத்தினாற் போலுந் திசைக் ... புறங்கொடுத் தனவே.

(இ - ள்.) மதம்பொழிகின்ற யானையை, படுகுழியில் வீழ்த்தியும், சில தினங்... ஆகாரமுதவாமலும், (பிறகு) இனத்துடன் கூட்டியும், மிகப்பெரிய சங்கிலியைக் ...ற் பொருந்தக்கட்டியும், கோபத்தைத் தணித்து அழகிய நகரத்திற் புகுத்தியும், ...னப்பணிக்கர்கள் பழக்குகின்ற போர்த்தொழிலை முன்னமே யோசித்து, உள்ள... பொருந்திய அச்சத்தினாற்போலும் திக்குயானைகள் (எட்டும்) புறங்கொடுத்...) தன. எ - று.

புறங்கொடுத்தது - முதுகுகாட்டியது. திக்குயானைகள் வெளிப்புறத்து ...த்தைவைத்து கிற்றலின் புறங்கொடுத்ததென்றார். அவ்யானைகள் தம்மையும் இந் ...வாசிகளிவ்வாறு செய்வரென்னும் பயத்தாற் புறங்காட்டினவெனக்கொள்க. (உஉ)

இருப்புநெட் டெழுக்கண் முசலங்கள் வாங்கி யெதிரெதிர் தாக்குபு ...ழித்து, மருப்புடல் புதைய வொன்றனை யொன்று மறுகுறக் குத்துபு ...ழித்துஞ், செருப்படு மிருப்புத் தொடர்கரஞ் சுழற்றிச் சென்றெதி ...ர்ச்சுபு தெழித்தும், பொருப்பின மலைந்தா லெனக்கரி யினங்கள் போ... தொழில் பழகிடம் பலவால்.

(இ - ள்.) யானைக்கூட்டங்கள் இருப்பினாற்செய்த நெடிய வளைதடிகளையும் ...ப்புலக்கைகளையுங் கொண்டு எதிரெதிராக மோதியடித்தும் ஒன்றோடொன்று ...ங்க ளுடலிற்புதையும்படி குத்தியார்ப்பரித்தும், போர்புரிகின்ற இருப்புச்சங்கிலி... கரங்களாற்சுற்றி எதிர்சென் றடித்துப் போர்செய்தும், மலைக்கூட்டங்கள் ...செய்தாற்போல, போர்த்தொழிலிற் பழகுமிடங்கள் எண்ணிறந்தனவாம். எ - று.

இருபுடை யொழுகும் பருமணி யிரட்ட விழிமதக் களு[illegible]க்
கருஞிமி றிரைப்பச் சென்றுநீர் முகக்குங் களிற்றினங் [illegible]கநீர்
மருவிய வினத்தோ டாட்டயர் வனப்பு வாரிதி மடுத்தெழு [illegible]புகிலு[[illegible]
முருவுகள் பலவாய்த் தம்முளே நெடும்போ ருவப்புறப் புரிதல்போ[illegible]

(இ - ள்.) இருபக்கலிலுந் தொங்குகின்ற பருத்தமணிகள் ஒலிக்கவும் [illegible] கின்ற கன்னமதப்பெருக்கில் அழகிய கரியவண்டுகள் சத்திக்கவுஞ்சென்று நீ[illegible] கின்ற யானைத் தொகுதிகள் துதிக்கைகளால் நீரை வீசி, பொருந்திய தம்மினத் [illegible] விளையாடுகின்ற அழகானது, கடனீரைப் பருகியெழும் மேகங்கள் பலவுருவங்க[illegible] தமக்குள் பெரிய போரினை விநோதமாகச் செய்தலைப்போன்றன. எ - று.

தண்டமுஞ் செண்டு வெளியுஞ்சே வகமுந் தளைத்திடுங் கூடமும் பல[illegible]
மண்டிய தாரை மதப்பெரு மழையால் வைகலுஞ் சேதக மாக்குந்
திண்டிறற் களிறும் பிடிகளுங் கனற்றுஞ் செறிதரு மொட்டகக் குழ[illegible]
தண்டலை மருங்கும் வயற்கள மருங்குந் தண்கடன் மருங்குமெண் ணில[illegible].

(இ - ள்.) தண்டமும், செண்டுவெளியும், சேவகமும், கட்டப்படுங்கூ[illegible] பிறவிடங்களும், நெருங்கிய மதப்பெருக்காகிய மழைத்தாரையால் நாடோறுஞ் [illegible] க்குகின்ற மிக்க வலியுடைய ஆண் யானைகளும், பெண் யானைகளும், கோபி[illegible] நெருங்கிய ஒட்டகக்கூட்டங்களும், சோலையின் பக்கலிலும், வயலிலிட்ட ([illegible]) களங்களின் பக்கலிலும், தண்ணிய கடலின்பக்கலிலும் எண்ணிறந்தனவாம். எ[illegible]

தண்டம் - யானைசெல்லும்வழி. செண்டுவெளி-குதிரைசெல்லும் வை[illegible] வீதி. சேவகம் - யானைதுயிலுமிடம். கூடம் - யானைகட்டுமிடம். ([illegible])

வேறு.

இந்திர னுலகமு மிரவி லோகமுஞ்
சந்திர திசையினு னுலகுந் தாமெலம்
வந்தொரு நகரென மருவி னும்பரிப்
பந்தியின் புடைநகர்ப் பாத மொக்குமோ.

(இ - ள்.) இந்திரலோகமும், சூரியலோகமும், சந்திரதிசையினனாகிய [illegible] ரனது லோகமும், ஆகிய இவையெல்லாம் (ஒன்றுசேர்ந்து) வந்து, ஒரு நகரமெ[illegible] பொருந்தினும்,குதிரைப் பந்தியையுடைய புடைநகரின் காற்பாகத்தை யொ[illegible] குமோ ? (ஒப்பாகாது.) எ - று.

சந்திரதிசையினன் - குபேரன் என்றதை,

தணிகைப்புராணம்.

"துலாமணிந்தவர் சூளிகைத்தலைத்
துலாமிவர்ந்தெழுஞ் சோமதிக்கின
னிலாவிரும்பொடு னிறைந்ததாமென
நிலாவுமத்தலை யிவர்ந்துநிற்குமே"—என்னுஞ் செய்யுளிலுங்காண்க.

வரையறு போரிடை வாவிச் சென்றுமீண்
டரையருக் குவப்பினை யாக்கு மாவொடு
கரைவருந் தொறுமுருக் கரைந்து மீள்கலாக்
குரைகடற் பெருந்திரைக் குலமு மொக்குமோ.

(இ - ள்.) வரையறுபோரில், தாவிச்சென்று திரும்பி மன்னர்களுக்குக்களிப்பையுண்டாக்கும் குதிரையுடன், கரையில் வரும்போதெல்லாம் உருக்கரைந்து (வந்த வுருவுடன்) திரும்பிச்செல்லாத ஒலிக்கின்ற கடலின் பெரிய அலைதொகுதிகள் ஒப்பாகுமோ? (ஒப்பாகா.) எ - று

வரையறுபோர் என்பதற்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள போர் என்றும், அளவிடப்படாத போர் என்றும் பொருள்படும். (உஎ)

முகங்கவிழ்ந் தனவென முனிவு செய்கலா
தகங்களி சிறப்பொடு மரைய ரச்சுவஞ்
சகம்புகழ் தரமிகத் தளைப்ப ரொட்டலா
முகங்கவிழ் தரச்சமர முடிப்ப தெண்ணியே.

(இ - ள்.) மன்னர்கள் (தமது) குதிரைகள் முகங்கவிழ்ந்தனவென்று கோபியாமல், பகைஞர்களது முகங்கள் கவிழும்படி போரை வெற்றிசெய்தல் கருதி, மனதிற் பெருமகிழ்ச்சியுடன், உலகமானது மிகவும்புகழும்படி (அவற்றைப்) பூட்டுவார்கள். எ-று.

குதிரைகள் முகங்கவிழ்தலுக்கு மனம் வருந்தாது சத்துருக்களை வென்று வருவோமென்னுந் தைரியத்தால், அக்குதிரைகளையே பூட்டுவாரகளென்றார். (உஅ)

விசையொடு மைங்கதி விளைக்குங் கொய்யுளை
திசைகளுங் கடந்திடுஞ் செலவு நோக்கிய
திசைகளைப் புரந்தனர் தேவ ரெண்மரு
மசைவிலெண் கரிகளு மரவொ ரெட்டுமே.

(இ - ள்.) வேகத்துடன் ஐங்கதிகளிலுஞ் செல்லும் புரவிகள் அட்டதிக்குகளையுந்தாண்டிச் செல்லுஞ் செல்லுகையை நோக்கி, திக்குப்பாலர்களெண்மரும், அசைவில்லாத திக்கு யானைகளெட்டும், திக்குநாகங்களெட்டும, எட்டுத் திசைகளைக் காத்திருந்தார்கள். எ - று

ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானரகதி, விடபகதி யெனப்படும். கொய்யுளை-கொய்த புறமயிரையுடைய புரவி. இது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி.

தேவரெண்மர் - இந்திரன் அக்கினி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன். எண்கரிகள் - ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் குமுதம் அஞ்சனம் புட்பதந்தம் சர்வபூமம் சுப்பிரதீபம். எட்டுநாகங்கள் - வாசுகி அநந்தன் தக்கன் சங்கபாலன் குளிகன் பதுமன் மகாபதுமன் கார்க்கோடகன். இத்தேவர்களும் யானைகளும் நாகங்களும் முறையே கிழக்குமுதல் வடகிழக்கீறாகப் பொருந்தி, இப்புரவிகள் திசைகளைக் கடவாவண்ணங் காக்கின்றனரென்றார்.

"உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறு - மதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின" என்றாராகலின், தேவரெண்மரு மென நதந்தொரப கரிகளும், அரவுமென்பனவற்றையு முடன்கொண்டு புரந்தனரென உயர்திணைமுடிபு கொடுக்கப்பட்டதெனக் கொள்க. (உகூ)

வந்திடும் வழியிடை மறித்து மீள்வகை
சிந்தையிற் றேர்கலாத் தினக ரன்பரி
நொந்திடத் திசையெலா நொடிக்கு முன்செலுஞ்
சுந்தரப் புரவியின் றேர்கள் சூழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) வருகின்ற வழியினின்று திரும்பி மீளும் வகையை மனதிற் [illegible]ராத சூரியனது எழுபுரவி (மனம்) வருந்தும்படி திசைகடோறும் கணப்பொழுதி[illegible] முற்பட்டுச் செல்லும் அழகிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தேர்கள் சூழ்ந்துள்ளன. எ - [illegible]

சூரியன் புரவி திரும்பிச்செல்ல வகை யறியாமையின், திசைகளெல்[illegible] விராடியிற் சுழலும் வல்லபமுடைய புரவிகள் பூட்டிய தேரைக்கண்டு மனநா[illegible] மென்றாராயிற்று. ([illegible])

நித்தலும் பன்முறை நேருந் தானவ
வித்தக ரறச்சமர் விளைத்தி டாக்கதி
ருத்தமன் றேரைவிண் ணோட்டு நேர்ந்தவர்
கொத்தொடு முறைமையிற் குமைக்குந் தேர்களே.

(இ - ள்.) சமீபித்த (பகை) வர்களை, கிளையுடன் முறைப்படி யழிக்கின்[illegible] தேர்கள், நாடோறும் பலமுறை யெதிர்க்கின்ற அசுரர்களாகிய மாந்தேயர்கள் நீங்[illegible] படி போர்புரியாத சூரிய பகவானது தேரை ஆகாயத்திற் செல்லச் செய்யும். எ - [illegible]

சூரிய னுதிக்கையிலும் அத்தமிக்கையிலும் அவனது வருகையை மாந்[illegible]யர்களென்னும் அசுரர் தடுப்பர். அப்பொழுது அந்தணர்கொடுக்கும் அர்க்கியம் வா[illegible] கச்சென்று அவர்களை விலக்கி வழி செய்யுமென்பது புராண சரிதம். ([illegible])

ஒருமுறை யடைந்திடி னுன்ன லாருயிர்
பருகுமித் தேரெனப் பாயி ருட்பகை
கருவொடு மறப்போராக் ககனத் தேர்மிசை
வருபவன் மறையுரு வாயி னனரோ.

(இ - ள்.) ஒருமுறை யெதிர்த்தால், பகைஞரது அரிய வுயிரை இந்த (நக[illegible] திலுள்ள) தேர்கள் குடிக்குமென்று, சூரியன் வேரோடழியப் போர்புரியாத ஆகா[illegible] திற் செல்லுந் தேரில் வருபவனுகி மறையுருவடைந்தவனுனன். எ - று.

பாயிருட்பகை - பரவிய விருளுக்கும் பகைவன்.

மறையுரு - வேதவடிவு ; மறையத்தக்க வடிவு. ([illegible])

தெழித்துமண் ணிடைப்படை பயிற்றுஞ் செல்வர்முன்
னிழித்திமைப் புறுமென வெண்ணி நான்முகன்
விழித்தகண் ணுகவே விதித்திட் டானரோ
பழித்தலெய் தாவகை பண்ண வர்க்கெலாம்.

(இ - ள்.) ஆர்ப்பரித்துப் பூமியிற் படையைப் பயிற்றுஞ் செல்வமுடையோர் முன்னே, இழிவுற்று இமைகொட்டுவ ரென்று யோசித்து, நான்கு திருமுகங்களை யுடைய பிரமதேவன், பழிப்பெய்தா வகையாகத் தேவர்கட்கெல்லாம் விழித்த கண் ணுகவே படைத்துவிட்டனன். எ - று.

இந்நகரிலுள்ளார் படைபயிற்றுவது கண்டிமையாது காணவல்ல ராகாதிரு[illegible] பின் அவர்க்குப் பழிவருமென்று அதனைத் தீர்ப்பான் கருதிய பிரமன் அவர்களை இமை கொட்டாத [இமையவர்] களாகப் படைத்தன னென்றார். ([illegible])

தெய்வதப் படையினுற் றெவ்வ ராற்றலைக்
கொய்வது தகாதென வவைகு யித்திடாக்

கைவளர் வெற்றியே கருதித் தானைக
ளெய்வது மெறிவது மினிது கற்குமே.

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய அத்திரங்களால், பகைஞர் வல்லபத்தை யடக்குவது தகுதியன்றென்று, அவற்றைக் கருதாதனவாய், கையினால் வளரும் வெற்றியையே (பெறக்) கருதி, சேனைகள் எய்வதும் எறிவதும் (ஆதியவற்றை) இனிமையோடு கற்கும். எ - று. (௩௪)

உரைத்திடும் படைகளுக் குறுப்பெ லாமிகத்
தரைத்தலை விளங்குறச் சமைத்து நல்குபு
புரைத்தபு வினைஞர்கள் பொருந்தி வாழ்தர
நிரைத்திடுஞ் சேரிக ணிலவு மெங்கணும்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற படைகளுக்கு அங்கங்கள் யாவும் பூமியில் மிகவும் விளங்கும்படி படைத்துக்கொடுத்து, குற்றமற்ற (அவற்றின்) தலைவர்கள் பொருந்தி வாழும்படி வரிசைப்படுத்திய சேரிகள் எங்கும் உள்ளன. எ - று. (௩௫)

விலங்கலும் வனங்களும் விரிந்த பண்ணையுஞ்
சலங்கொடுத் தளித்திடுந் தலைமை நாடியே
நலங்கிளர் பொருள்பல நல்கக் கார்க்கடல்
கலங்களிற் சுமந்திருங் கரைக்க ணுய்க்குமே.

(இ - ள்.) மலைகளும், காடுகளும், பரந்த வயல்களும் (தமக்கு) நீரைக்கொடுத்துக் காக்குஞ் சிறப்பினைக் கருதி, நன்மை விளங்கும் பலபொருள்களைக் கொடுக்க, கரியகடலானது மரக்கலங்களிற் சுமந்து (வந்து) பெரிய கரையின்கண் (அவற்றைச்) செலுத்தாநிற்கும். எ - று.

மலைபடு திரவிய முதலியன மரக்கலங்களில் வருமென் றுராயிற்று. மலைபடு திரவியம் - மிளகு கோட்டம் அகில் தக்கோலம் குங்குமம். காடுபடுதிரவியம் - இருல் தேன் அரக்கு மயிற்பீலி நாவி. நாடுபடு திரவியம் - செந்நெல் சிறுபயறு கரும்பு வாழை செவ்விளநீர் எனக்கொள்க. இவையேயன்றி, நகர்படுதிரவியம் கடல்படு திரவியங்களுடன் திரவியம் ஐவகையென்பது வழக்கு. அவற்றுள் நகர்படு திரவியம் - அரசன் பித்தன் மந்தி யானை கண்ணடி. கடல்படு திரவியம் - உப்பு முத்து பவளம் சங்கு ஒக்கோலையெனப்படும். (௩௬)

மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப வானவர்
தொடுகரை யடுத்தமை சூழ்ந்து வெற்பெலாம்
படுகட லொளித்தவப் பரம்பைக் கூவுவான்
புடையடுத் தனபெரும் பொருளின் குப்பையே.

(இ - ள்.) மடுவிற் பொருந்திய இந்திரனை (வெளிவருகவென்று) அழைக்கத் தேவர்கள் சமுத்திரக்கரையை யடைந்தமையை மலைகள் யாவும் யோசித்து, ஆழமாகிய கடலிலொளித்த அந்த மைநாககிரியைக் கூப்பிடும்படி சமீபித்து வந்தனவற்றை (ஒத்திருக்கும். ஆங்குள்ள பல) பொருள்களின் குவியல்கள். எ - று.

இந்திரன் தனக்குப் பயந்து கடலிலொளித்துத் தவச்செயலிலிருந்த விருத்திரனைவதைத்த பழியினால், தாமரை மடுவில் ஓர்நாளத்தினிடையே புகுந்து தன்புற்று நிற்கையில், இமையவருலகு அரசனின்றி வருந்தி, பிரகற்பதிமுனிவரையுடன்கொண்டு கடலையடைந்து, அவனை விளித்தமை யுண்மையின், "மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப

வானவர் தொகெ யடுத்தமை" என்றும், கடற்கரையிலுள்ள பொருட்குவியல்கள் மலைகள் போன்றிருத்தலானும், இந்திரன் மலைகளின் சிறகுகளையரிந்து இடம் விட்டுப் பெயராது செய்து வருகையில், அவனது வச்சிரத்திற்கஞ்சிய மைநாகங்கடலிலொளித்துக்கொண்டமையாலும், இந்திரன் மைநாகத்தைக்கண்டவிடத்து அதன் சிறகையுங் கொய்ய நேரிமொதலாலும், தன்னினத்தைக்காக்க அவையழைத்தனபோலுமென்பார் "வெற்பெலாம் * * * பொருளின் குப்பையே." என்றுங்கூறினர். (கஎ)

பல்கிய படைகளும் பற்பல் பண்டமு
மல்கிய புடைநகர் வகுத்து முற்றுமோ
வெல்கழ லாடவர் மின்ன னொரொடு
புல்குறு மிடைநகர் புகலு வாமரோ.

(இ - ள்.) பெருகிய படைகளும், பற்பல பண்டங்களும் அதிகமாகவுள்ள புடைநகரைச்சொல்லி முடியுமோ? (சொல்லிமுடியாது) வெற்றி பொருந்திய வீரக் கழலணிந்த ஆடவர்கள் மின்னல்போலுஞ் சாயலையுடைய மாதர்களுடன் கூடிவாழும் இடைநகர் (வளத்தை இனி) கூறுவாம். எ - று. (கஅ)

இடைநகர்.

வேறு.

புளினத்திர ளொடுசெய்தொளிர் பொற்குன்றுகள் பலவும்
வளியுற்றுளர் மணிமேடையும் வருநீர்நிறை தடமு
மளிமொய்த்திடு முய்யானமு மலர்பங்கய மடுவுங்
களிமுற்றுற வெதிர்வோரிரு கண்ணுந்திறை கொள்ளும்.

(இ - ள்.) வெண்மணற் குன்றுகளுடன் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய பலசெய் குன்றுகளும், (தென்றற்)காற்றுப் பொருந்தி வீசுகின்ற அழகிய மேடைகளும், வருகின்ற சலநிறைந்த தடாகங்களும், வண்டுகள் மொய்க்கின்ற சோலைகளும், மலர்ந்த தாமரை மடுக்களும், பெருங்களிப்படையக் காண்பவர்களது இருவிழிகளையுங் கப்பங்களாகக் கொள்ளாநிற்கும். எ - று. (கக)

சுடுபாலையி னுறுவோர்வய றுன்னும்பதி சேர்ந்தாங்
கடுபோர்நிறை புடைமாநக ரதிர்வன்குர னுழையப்
படுவார்செவி கிளிபூவைகள் பமரங்குயின் மயில்க
ளொடுகூவிய குரலின்னிசை யுணருங்களி புணரும்.

(இ - ள்.) சுடுகின்ற பாலைநிலத்திற் பொருந்தினவர்கள் மருதநிலமமைந்த நகரத்தைச் சேர்ந்தாற்போல, மோதுகின்ற போரொலி நிறைந்த சிறந்த புடைநகரத்தில், அதிர்கின்ற வலிய சத்தமானது நுழையப்படுபவர் செவியில், கிளிகளும் நாகணவாய்ப்பறவைகளும் வண்டுகளும் குயில்களும் மயில்களுங் கூவிய குரலாகிய இனிய இசையையுணர்ந்து களிப்படைவார்கள். எ - று.

அதிர்வன் குரலொலி பாலைவழிநடப்போர் துயருக்கும், கிளிமுதலியவற்றின் இன்னிசை வயறுன்னும் பதியடைந்தோர் சுகத்துக்கு மொப்பிடப்பட்டன. (உ0)

வண்டாடுவ மலரும்பல மலரிற்கரு மேகங்
கண்டாடுவ களிமாமயில் கதிர்மாமணி மேடை
கொண்டாடுவ கிளிபூவைகள் கூறும்பணி மொழியைத்
தண்டாதுட னுறையுங்குயி றமதின்னிசை யோர்ந்தே.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற பல பூக்களில் வண்டுகள்படியும். கரிய மேகத்தைக் கண்டு களித்த பெரிய மயில்கள் நடிக்கும். கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புட்களும் ஒளி வீசிய பெரியமணி மேடைகளிற் கொண்டாடுவனவாகிய குளிர்ந்த சொல்லைக் குயில்கள் தமது இனிய இசையையுணர்ந்து நீங்காது உடன்வாழும். எ - று. (சக)

கொந்தாடிய மலர்மென்குழல் குலையக்கலை கலையச்
சந்தாடிய முலைமேல்வளர் தரளத்தொடை யலைய
வந்தாடவர் விழியுங்களி மனமுந்திறை நல்கப்
பந்தாடுவர் கழலம்மனை பலவாடுவர் மடவார்.

(இ - ள்.) கொத்தாகவுள்ள மலர்களை யணிந்த மெல்லிய அளகமானது அசையவும், ஆடையானது (உடுத்தமுறை) கலையவும், சந்தனக்குழம்பு பூசியமுலையின்மேல் வளர்கின்ற முத்துமாலை அசையவும், புருடர்கள் (ஆங்கு) வந்து (தமது) கண்களுங் களித்த மனமுந் திறையாகக்கொடுக்கவும்,மாதர்கள் பந்தாடுவார்கள்; கழங்கு அம்மனை (முதலிய) பல ஆட்டங்களை யாடுவார்கள். எ - று.

பந்து - கழங்கு - அம்மனை யென்பன ஒவ்வோர்வகை யாடல்கள். (சஉ)

கழுமாமணி யனையார்கமு கிடுமூசலி னாடச்
செழுமாமணி யொளிருங்குழை செவியூசலி னாடுங்
குழுவானர நோக்கிச்சிறு கொடியூசலி னாடு
மெழுகாளையர் மனமாமய லெனுமூசலி னாடும்.

(இ - ள்.) (மாசு) கழுவிய சிறந்த மாணிக்கம்போன்ற மாதர்கள் கமுகமரத்திலிட்ட ஊசலில் விளையாட, செழுமைதங்கிய சிறந்த இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்கள் (அவர்களது) செவியாகிய ஊசலிலாடாநிற்கும். தொகுதியாகிய வானரங்கள் (அவற்றைப்) பார்த்து, சிறு கொடிகளாகிய ஊசல்களிலாடாநிற்கும். இளம் பருவமுடைய ஆடவர்களது எழுகின்ற மனமுஞ் சிறந்த காமமயலென்னும் ஊசலிலாடாநிற்கும். எ - று.

கழுமணி - சாணையிட்ட மணியென்க. (சங)

வெள்ளோதிம மலர்மேல்விளை யாடுங்கய மாடி
முள்ளோடெழு கொடியம்புய முருகார்மலர் குவளைக்
கள்ளோடலர் குமுதங்கொடு கண்டார்மன மறுகாற்
புள்ளோடணி தொடைசெய்குவர் புனமாமயி லனையார்.

(இ - ள்.) வனத்திற் சஞ்சரிக்குஞ் சிறந்த மயிலினை (சாயலால்) ஒத்த மாதர்கள், வெள்ளிய அன்னங்கள் மலர்களின்பேரில் விளையாடுகின்ற கயங்களில் மூழ்கி, முள்ளோடு முளைக்கின்ற கொடியிற் பூத்த தாமரைகளையும், வாசனைபொருந்திய மலர்களாகிய குவளைகளையும், தேனோடு விகசித்த அல்லிகளையுங்கொண்டு, கண்டவர்களது மனதையும் வண்டுகளோடு (சேர்த்து) அழகிய மாலை கட்டுவார்கள். எ - று.

அறு கால் - ஆறு கால்களையுடையது; வண்டு. இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி. தொடை - தொடுக்கப்படுவது.

இச்செய்யுளில், நீர்விளையாட்டும் மலர் கொய்தலுங் கூறப்பட்டன. (சச)

வண்ணந்தரு கனகத்தொடு மணியுங்கறை பெய்து
திண்ணந்தரு முசலங்கொடு செங்கைத்தொடி யுழலச்

சுண்ணஞ்செயு மடவாரிடு துகினீங்குபு கொங்கைக்
கிண்ணம்விழி படவாடவர் கிண்ணந்தன நேர்வார்.

(இ - ள்.) அழகுசெய்கின்ற பொன்னுடன் மணியையும் உரலிற்பெய்து, வலிமைவாய்ந்த உலக்கையைக்கொண்டு,செவ்விய கரத்திலணிந்தவளைகளலையும்படி (பொற்) சுண்ணமிடிக்கும் மடவார்கள் இட்டுள்ள மேலாடையானது நீங்கி (அவர்களது) கொங்கையாகிய கிண்ணமானது (ஆடவர்) விழிகட்குத்தெரிய, (அவர்கள்) கிண்ணமளவாகிய தனத்தை (அம்மாதர்கட்குக்) கொடுப்பார்கள். எ - று.

கனகமு மணியும் பெய்து என்றதனுனே சுண்ணமென்பதைப் பொற்சுண்ணமென்றும். இச்செய்யுளிற் பொற் சுண்ணமிடித்தல் கூறப்பட்டது. (சரு)

கிள்ளைத்திரள் பூவைத்திரள் கிளர்கூட்டிடை யுய்த்து
வள்ளத்தன மான்பாலொடு வைத்தூட்டுபு மறைபோன்
மெள்ளப்பயில் வித்தின்னிசை மென்சொற்களை மாத
ரெள்ளற்றிற மினியின்றெம தின்சொற்கென மகிழ்வார்.

(இ - ள்.) மாதர்கள் கிளிகளின் கூட்டத்தையும், நாகணவாய்ப் புட்களின் கூட்டத்தையும் விளங்குகின்ற கூட்டில் விடுத்து, கிண்ணங்களிற் சாதமும் பசும் பாலும் வைத்தூட்டி, இனிய இசைபொருந்திய மெல்லிய சொற்களை மந்திரம்போல மிருதுவாகக் கற்பித்து, இனி எமது இன்சொற்கட்குக் குறைகூறுந்திறமில்லையென்று மகிழ்வார்கள். எ - று. (சசு)

சிலைவாணுதன் மடவார்தில கமும்வார்குழன் மலரு
முலைமேலணி களபங்களு முன்னுங்களி செய்யுங்
கலைநீவிய கலவித்தொழில் கதுவித்தம தியல்பு
குலைவாகிய பின்னுங்களி செய்யுங்குண மிகுந்தே.

(இ - ள்.) வில்லைப்போன்ற ஒள்ளிய புருவத்தையுடைய மாதர்களது திலதமும், நெடிய அளகத்திலணிந்த மலர்களும், தனங்களிலணிந்த கலவைச்சாந்த முதலியவைகளும் (கலவிக்கு) முன்னரும் விருப்பையுண்டுசெய்யும். ஆடையை நீக்கிய புணர்ச்சித்தொழில் பொருந்தித் தமதியற்கை யழிவாகிய பின்னரும், குணமிகுந்து மகிழ்புண்டாக்கும். எ - று. (சஎ)

ஊடிச்செலு மடவார்தம தொளிர்மேகலை பற்றி
வாடித்தளர் வுறுமைந்தர்கள் வாங்கக்கமழ் சுண்ண
நீடிக்கிளர் தீபங்கெட நேரோச்சியும் விழிகண்
மூடித்தலை குனிவார்மணி முற்றுந்திவண் மாடம்.

(இ - ள்.) முற்றும் நவரத்தினங்களால் விளங்குகின்ற மாளிகைகளில், ஊடல் கொண்டுசெல்லும் மங்கையர்களது பிரகாசிக்கின்ற மேகலையை, மனவாட்டமுற்றுத் தளர்ச்சியடையும் ஆடவர்கள் பற்றியீர்க்க, (அம்மாதர்கள்) மணம்வீசும் (முத்துச்) சுண்ணத்தை மிக்க ஒளிவிளங்குந் தீபமணையும்படி நேரேவீசியும், கண்களைமூடி (நாணத்தால்) தலைகுனிவார்கள். எ - று.

மேகலை - எழுகோவையணி. சிலர் எண்கோவையணி யெனவுங்கூறுவர்.

நச்சினார்க்கினியர்.

"எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை
பண்கொள் கலாபம் பதினாறு - கண்கொள்

பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு
விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று."—எனப் பத்துப்பாட்டுரையிலும்,

"எண் கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை
பண் கொள் கலாபமிரு பத்தொன்று - கண்கொள்
பருமம் பதினைங்கு முப்பத் திரண்டு
* * ."—எனப் பிறருங் கூறுவதாலுணர்க. (சஅ)

வேறு.

மலர்ந்த மகிழ்வா லாடவர்தம் வடிவம் வரிப்பான் படமெடுப்பக்
கலந்த பரத்தை யொருத்தியுருக் கவினத் தீட்ட முயன்றீரென்
றலர்ந்த கமலச் சீறடியோன் றணிபூங் குஞ்சி முடிசூட்டிப்
புலந்து போவார் மேகலையும் பொன்னஞ் சிலம்பு மோலிடுமே.

(இ - ள்.) ஆடவர்கள் பரந்த மகிழ்ச்சியால், தமதுருவத்தைச் சித்திரிக்கும் பொருட்டுப் படத்தையெடுக்க, (ஓ! ஓ! நீர்) கூடிய வேசையொருத்தியின் வடிவை அழகுபெற வெழுதமுயன்றீரென்று, மலர்ந்த தாமரைபோன்ற சிறிய பாதமொன்றை, அழகிய மலர்சூடிய முடியிற் சூட்டி [உதைத்து] ஊடல்கொண்டு செல்லுமங்கையர்களது மேகலாபரணமும், அழகிய பொற்சிலம்புகளும் ஒலிடும், எ - று.

சீறடி=சிறு+அடி. இது முதனிலை நீளாதாயின் சிற்றடியெனவரும். (சகூ)

கலவி யிடத்து நீராடுங் கருமத் திடத்துங் கழிக்கின்ற
கலனு முடையும் போலாத கையில் வளைசோர் வனநோக்கிப்
பலரை மணந்தெம் போலிவர்க்குப் பகைத்தீ ரோவென் றாடவர்கள்
பலநன் குரைத்துத் துனிதிருத்தும் பாவை யனையார் குழுவெங்கும்.

(இ - ள்.) புணர்ச்சிக்காலத்தும், நீராடல் செய்யுங்காலத்தும் விலக்குகின்ற ஆபரணங்களும் ஆடையும் போலாத கையிலுள்ள வளைகள் சோர்வனவற்றை ஆடவர்கள் பார்த்து, (வளைகளே! நீரும்) எம்மைப்போற் பலரையுங்கூடி இவர்களைப் பகைத்தீர்களோ? என்று பலவார்த்தைகளை நன்றாகக்கூறி, கோபந்தணிக்கும் பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையர் தொகுதியெங்கும் (உள்ளன.) எ - று. (ருo)

ஊடும் பொழுது மடவார்க ளுணர்த்த வுணர்ந்தைந் தமளியின்மேற்
கூடும் பொழுது மலர்ப்பொய்கை குடையும் பொழுதும் பசும்பொழிலி
னாடும் பொழுதுஞ் சிதர்ந்துவிழு மணிக ளார்தங் கலனிரவு
நீடும் பொழுது மிருள்பருகி நெடுவான் புரையு மிடைநகரே.

(இ - ள்.) மங்கையர்கள் ஊடல்கொள்ளுங் காலத்திலும், புலவிநீக்க ஊடல் தவிர்ந்து பஞ்சசயனத்தின்பேரிற் கலவிசெய்யுங் காலத்திலும், மலர்த்தடாகத்தில் மூழ்குங்காலத்திலும், பசிய சோலையில் விளையாடுங்காலத்திலும், சிதறிவிழுகின்ற மங்கையரது ஆபரணங்கள், மிக்க இராக்காலத்தும் இருளையொழித்து (சிற்றலின்) இடைநகரமானது நெடிய ஆகாயத்தை யொத்திருக்கும். எ - று.

ஐந்தமளிகள் - இலவம்பஞ்சு - செம்பஞ்சு - வெண்பஞ்சு - மயில்-அன்னத் தூவி யெனப்படும். (ருக)

தண்ணந் தரளங் கலந்தமண றைந்த பொழிலும் பலநீரும்
வண்ணந் தழைசந் திரகாந்த மணிமா டமுமல் குதலானுங்

திண்ணந் தருசூ ரியகாந்தத் திரண்மே டையுமல் குதலானும்
விண்ணந் தகவே யறுபருவம் விளக்குந் துயரு மிலத்துவே.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த அழகிய முத்துக்கள் கலந்த மணலமைந்த சோலையும், பலநீரும், அழகமைந்த சந்திரகாந்தக் கற்களாலாகிய மாளிகையும் மிகுந்திருத்தலானும், வலிமைவாய்ந்த சூரியகாந்தக் கற்களாலமைந்த மேடைகள் நெருங்கியிருத்தலானும் ஆகாயத்தைப்போலவே ஆறிருதுக்களும் விளக்குந் துயரங்களும் அவ்விடைநகரம் உடைத்தாயிலது. எ - று. (ருஉ)

நாக மணக்கு நாகமுழை நண்ணி நவைதீர் முனிவோர்கள்
யோக முழக்கு மாறேபோல் யோக மிகுந்த விளையார்கள்
போக முழக்கு மிடைநகரம் புகன்று மினியுண் ணகரகழி
மாகநிவக்கு மதின்முதலா வரிசை யாக வுரைசெய்வாம்.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவிய மலைமுழையிற் பொருந்தி, குற்றந் தீர்ந்தமுனிவர்கள் யோகத்திற் பயிலும்வகையே போல, இளைஞர்கள் புணர்ச்சி மிகுந்து போகங்களைத்துய்க்கும் இடைநகர் (வளங்களை) சொன்னோம். இனி, உண்ணகரத்தில் அகழியும் ஆகாயமளாவிய மதிலும் முதலானவற்றை வரிசைபடக் கூறுவாம். எ - று. (ருங)

உண்ணகர்.

வேறு.

நெய் கலந்த வோதி மாதர் நெஞ்சி னூர்ந்த வஞ்சமு
மெய்க லந்த ஞான யோக மேவி னூர்க ளுள்ளமுங்
கைக லந்து முக்க ணன்க டைக்க ணிக்கும் வண்ணமு
மைக லந்த ளக்கி னும்ம ளக்கொ ணாக்கி டங்கரே.

(இ - ள்.) நெய்பூசிய கூந்தலையுடைய மாதர்களது மனதிற் பொருந்திய வஞ்சகமும், உண்மைகலந்துள்ள ஞானயோகத்தைப் பொருந்தினவர்களது மனமும் திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் கைகலந்து திருக்கடைக்கண் சாத்தும் வகையும், அழகுபெற அளவிட்டாலும் (அந்நகரத்து) அகழி அளவுசெய்யப்படாது. எ - று.

உறுப்பெ திர்ந்த கஞ்ச மாம்ப லுற்ப லங்கள் வள்ளைகண்
மறுப்ப டாவ னிச்ச மோடு மற்று மாத ரேவலா
விறுப்ப வேற்கை மள்ளர் சூழ்ந்த தென்ன மென்ம லர்க்குலம்
வெறுத்த தண்கி டங்கின் மாடு வேழம் பூத்து நிற்குமே.

(இ - ள்.) அவயவங்களை யெதிர்ந்த தாமரைமலர்கள் ஆம்பன்மலர்கள் உற்பலமலர்கள் வள்ளைக்கொடிகள் குற்றமடையாத அனிச்சமலர்களுடன் பிறவற்றையும் மங்கையர் கட்டளைப்படி தண்டிக்க, வேற்படைதாங்கிய மள்ளர்கள் சூழ்ந்தாற்போல,மெல்லிய மலர்க்கூட்டங்கள் விசேடித்து விளங்குந் தட்பமாகிய அகழியின் பக்கலில், நாணல்கள் விளங்கிநிற்கும். எ - று. (ருரு)

தெளிந்த தண்கி டங்கு மாதர் சேர்ந்தி டுஞ்செ யற்கையாற்
குளிர்ந்தி னிக்கு நீர தாய்க்கொ ழுங்கண் மாம ணத்தினோ
டொளிர்ந்த லர்ந்த பூவ தாயு லாவும் வண்டி னோசையால்
விளிந்தி டாம லம்பொ ழிக்கும் வேண வாவி ளைக்குமே.

(இ - ள்.) தெளிந்த தண்ணிய அகழியானது மாதர்கள் சேருகின்ற செயற்கையாலும், குளிர்ச்சியுற்று இனிக்குந் தன்மையுடையதாயிருத்தலாலும், கொழுவிய சிறந்த தேன்மணத்தோடு பிரகாசித்து மலர்ந்த பூவினையுடையதாயிருத்தலாலும், உலாவுகின்ற வண்டியின்ஒலியாலும், ஐம்பொறிக்கும் வேண்டிய ஆசையைக் கெடாமற் கொடுக்கும். எ - று.

ஐம்பொறிக்கும் அவாவிளைத்தல்.—மாதர்செயற்கையால்-பரிசமும், இனிப்பால் - இரதமும், மணத்தால் - கந்தமும், பூவால் - ரூபமும், ஓசையால் சத்தமும் உண்டாக்குமெனக்கொள்க. (௫௬)

துள்ளு கெண்டை வாளை முட்சு றாவ ரான்ம லங்குமீ
னௌ்ளு ஞெண்டி டங்கர் கூர்ம மெண்ணி லாவு யிர்த்தொகை
யுள்ளு லாவ மேலெ லாமு வக்கு மாண்பின் வைகலால்
வெள்ள நீர்க்கி டங்கு மன்ற வேசை மாதர் போலுமே.

(இ - ள்.) துள்ளுகின்ற கெண்டைமீன்கள் வாளை மீன்கள் - முள்ளையுடைய சுறாமீன்கள் - வரால்மீன்கள் - மலங்குமீன்கள் - இழிவாகிய நண்டுகள் - முதலைகள்- ஆமைகள் (முதலிய) கணக்கிலாத உயிர்த்தொகைகள் உள்ளே யுலவாநிற்க, மேலிடமுழுதுங் களிக்கும் மாட்சிமையுடனிருத்தலால், மிக்க நீர் பொருந்தியுள்ள அகழியானது நிலைபெற வேசைமாதரை யொத்திருக்கும். எ - று.

அகழியானது மேலே நயங்காட்டி உள்ளே வஞ்சகமடைந்துநிற்கும் வேசையைப் போன்றிருக்கும் என்பது கருத்து. (௫௭)

அளக்க ரொத்த தண்கி டங்க கன்ற நொச்சி யோடுநான்
விளக்க முற்று நீக்க மின்றி மேவு நட்பி னார்தமைத்
துளக்க லின்றி யொட்ட லர்த்து ளங்க வென்று நிற்றலா
விளக்கு றும திற்கு வாய்த்த வில்லின் மாது போலுமே.

(இ - ள்.) சமுத்திரம்போன்ற தட்பமாகிய அகழியானது விசாலமாகிய மதிலுடன் பிரகாசித்து, நீக்கமில்லாது பொருந்திய நட்பாளரை நீங்குதலின்றிப் பகைஞர்களை நீங்கும்படி சயித்து நிற்றலால், வன்மை வாய்ந்த மதிலுக்குப் பொருந்திய மனைவிபோன்றிருந்தது. எ - று. (௫௮)

நாகர் வாழும் வைப்பு மும்பர் நண்ணி வாழும் வைப்புமிப்
போக பூமி யொக்கு மேற்பு குந்து காண்கு மென்றுசென்
றோகை யோடு கீழு மேலு மோங்கி டங்கு நொச்சியு
மீகை யாளர் கீர்த்தி யென்ன வென்று நின்றி லங்குமே.

(இ - ள்) நாகர்கள் வாழும் பாதலலோகமும், தேவர்கள் பொருந்திவாழுஞ் சுவர்க்கலோகமும், இந்தப் போகபூமியைப் போன்றிருக்குமாறுற் காண்போமென்று, ஒள்ளிய அகழியும் மதிலும் (முறையே) கீழும் மேலுஞ் சந்தோஷத்துடன் சென்று, கொடையாளிகள் கீர்த்தியைப்போல எக்காலமும் பொருந்தி விளங்கும். எ - று.

கிடங்கு கீழும், நொச்சிமேலுஞ்சென்று எனக்கூட்டிக் கொள்க. (௫௯)

எண்மை மாதி ரத்தி னோரி மைத்தி டாத பார்வையாற்
றிண்மை யாக வூறு வந்து சேரு மிந்ந கர்க்கெனு
வுண்மை நாடி யேய மைத்த தொக்கு நொச்சி விண்ணுளார்
வன்மை நோக்க மாற்ற வேம லிந்த தெங்கும் வார்கொடி.

(இ - ள்.) மதிலானது எட்டுத்திக்குப் பாலர்களது இமைகொட்டாத நோக்கத்தினால், இச்சென்னை நகரத்திற்கு வலிமையாக இடையூறுவந்தடையுமென்று உண்

மைகருதியே (அதனை யவர் நோக்கம்படாது) அமையச்செய்தது போன்றிருக்கும். ஆகாயத்திலுள்ள(ஏனைய)தேவர்களது வளவிய திருஷ்டியை மாற்றும்படிக்கே நெடிய கொடிகள் எங்கும் நிறைந்தன (ஆகும்). எ - று.

தேவர்களில் அட்டதிசைகளிலுள்ளார் கண்படாது மதிலும், விண்ணிலுள்ளார் கண்படாது பதாகையும் மறைக்குமென்பது கருத்து. (கூ0)

மாறு கொண்ட மன்னர் போர்க்கு வந்தி டாமுன் சென்றவர்க்
கீறு கண்டு மீளும் வீர ரெண்ணி லார்து வன்றுற
நீறு தீற்று மாட மூடு நிற்ற லானு மிந்நகர்க்
கூறு தீர்ப்ப வேயி ழைத்த தாகு மோங்கு மாமதில்.

(இ - ள்.) பகைமைகொண்ட அரசர்கள் போர்புரிதற்குவராமுன்னரே (எதிர்) சென்று அவர்கட்கு இறுதிசெய்து திரும்புங் கணக்கில்லாத (யுத்த) வீரர்கள் பொருந்திவாழ, சுண்ணந்தீற்றிய (சுவர்த்தலங்களையுடைய) மாளிகைகள் உள்ளே நிற்பதாலும், உயர்ந்த பெரியமதிலானது இச்சென்னை நகரத்திற்கு இடையூறு தவிர்க்கவே செய்வித்ததாகும். எ - று.

பகைஞரை யெதிர்சென்று வென்றுவரும் வண்மையுடையார்,மாளிகைகளில் உள்ளேவாழவும், (பகைவரால்) நகருக்கிடையூறு வேண்டாது மதிலானது (தானே) உயர்ந்துநிற்கும் என்பது கருத்து. (கூக)

நொச்சி யுச்சி வேய்ந்து நீண்ட நொச்சி யோடு போர்செய
விச்சை யுற்று மன்னர் வந்தெ திர்க்கும் வண்ண முண்டெனி
னச்சு மிந்ந கர்க்கண் வாழு நல்ல வீரர் வேண்டுமோ
மெச்ச வெந்தி ரங்க ளேவி ரைந்து போர்வி ளைக்குமே.

(இ - ள்.) நொச்சிமாலையை முடியிற்சூடி நெடிய மதிலுடன் போர்புரிய விருப்பங்கொண்டு (பகை) அரசர்கள் வந்து எதிர்க்கின்ற வகையுளதாயின், விரும்பத்தக்க இச்சென்னை நகரத்தின்கண் வாழ்கின்ற நல்ல (போர்) வீரர்களும் வேண்டப்படுமோ? (வேண்டுவதில்லை ; ஏனெனில் அம்மதிலிற் பொறித்த) யந்திரங்களே (கண்டோர்) மெச்சும்படி விரைந்து போர்செய்யும். எ - று.

மதிலினை முற்றுகைசெய்யவந்த மன்னவன் நொச்சிமாலையணிந்துவருதல், மரபாகலின் "நொச்சி யுச்சி வேய்ந்து" என்றார். (கூஉ)

வந்து மன்னர் நொச்சி முற்றின் வார்ந்த தண்ட மோச்சியே
வெந் திரக்க டாக்க ளிற்றி னங்க திர்த்த தேரடு
முந்த வோடி மாம டங்கன் முற்று மேவ ழ மட்டெழுங்
குந்த மள்ளர் வாம்ப ரிக்கு லஞ்ச வட்டும் வேங்கையே.

(இ - ள்.) (பகை) அரசர்கள் வந்து மதிலினை முற்றுகைசெய்தால், மதஞ்சொரியும் எந்திரயானைத்தொகுதிகள் தண்டாயுதங்களைவீசி ஒளிவிடுந்தேர்களை யழிக்கும். சிறந்த சிங்கப்பொறிகள் முழுதும் முற்பட வோடி யானைகளைக்கொன்றெழும். வேங்கைப்பொறிகள் ஈட்டியேந்திய மள்ளர்களையுந் தாவிச்செல்லுங் குதிரைத்தொகுதியையுமழிக்கும். எ - று.

மதிலிலுள்ள பொறிகளில் யானைப்பொறிகள் பகைஞர் தேர்ப்படையையும், சிங்கப்பொறிகள் யானைப்படையையும், வேங்கைப்பொறிகள் ஆட்படையையுங் குதிரைப்படையையும் அழிக்குமென்றார். (கூஙூ)

எழுக்கள் கப்ப ணங்கள் வேலி ருப்பு லக்கை நாந்தகங்
கழுக்க டைக்கு லங்குயங் கதைக்கு லங்க லப்பைகள்
மழுக்கள் பிண்டி பாலம் வார்வில் வாளி சூல நேமிகள்
முழுக்க வுய்க்கு மோடு மீளு மொய்ம்பி னெங்கி ரங்கவே.

(இ - ள்.) (அம்மதிலின்) வலியுடைய யந்திரப்பொறிகள், வளைதடிகள் - இருப்பு நெருஞ்சின்முட்கள் - வேற்படைகள் - இருப்புலக்கைகள் - வாட்கள் - ஈட்டித் தொகுதிகள் - அரிவாட்கள் - கதைக்கூட்டங்கள் - கலப்பைகள் - மழுக்கள் - பிண்டிகள் - பாலங்கள் - நெடியவிற்கள் - அம்புகள் - சூலங்கள் - சக்கிரங்கள் - (முதலியவற்றை) முழுதுஞ்செலுத்தாநிற்கும், ஒடாநிற்கும், திரும்பாநிற்கும். எ - று. (௯௪)

செருப்பு கன்று வந்த மன்னர் சேனை மேலு ருக்கிய
விருப்பு நீர்கள் செப்பு நீர்க ளீய மோடி றைப்பன
நெருப்பி னோடு கல்லு லோக நீளி டைச்செலுத்துவ
வுருப்ப மிக்கு யாவு மங்கு லப்பி லாத மல்குமே.

(இ - ள்.) போர்புகன்று வந்த அரசர்களது சேனைகளின்பேரில், உருக்கிய இருப்புநீர்களையும் செப்புநீர்களையும் ஈயநீர்களையும் இறைப்பனவும், நெருப்புடன் கல்லும் உலோகங்களும் உட்டிணமிகுந்து நெடுந்தூரத்திலெறிவனவும், (முதலிய) எல்லா யந்திரங்களும் அம்மதிலில் அழிதலில்லாதனவாகி நிறைந்திருக்கும். எ - று.

மாசை யைக்கு றித்த விந்த மாந கர்க்க ணும்பர்காள்
பூசை யைக்கு றித்த லாது போர்கு றித்து றேன்மி னென்
றாசை யைக்கு றித்த நொச்சி யங்கை யான்ம றித்தல்போ
லோசை யைக்கு றித்து நீடு மொண்ப தாகை யாடுமே.

(இ - ள்.) பொன்னைக்குறித்த[செல்வம்வாய்ந்த]சிறந்த இச்சென்னை நகரத்திற் பூசைபெறுதலைக் கருதியல்லது, போர்செய்தல் கருதிவராதீர்கள் தேவர்களே என்று, திசைகளை யளவிட்ட மதிலானது அழகிய தனது கைகளால் தடுத்தல்போல, கீர்த்தியைக்குறிப்பிட்டுயர்ந்த ஒள்ளிய துவசங்கள் ஆடாநிற்கும். எ - று. (௯௫)

எண்ணில் பட்டி னங்க ளுக்கு மேந்தன் மன்ன னுகவே
பண்ணி யிந்த வொப்பி லாத பட்டி னத்தை மற்றித
னுண்மை யாரு மோர்ந்து கொள்ள வோங்கு மோலி சூட்டிய
வண்மை காட்டி நிற்கும் விண்வ ளர்ந்தொ ளிர்ந்த கோபுரம்.

(இ - ள்.) (இச்சென்னைநகரில்) ஆகாயமளாவி உயர்ந்து பிரகாசிக்குங் கோபுரமானது, இந்தச் சமானமில்லாத சென்னைநகரத்தை, கணக்கில்லாத நகரங்களுக்கும் பெருமைவாய்ந்த (நகர) ராசனுகவே செய்து, இதனது உண்மையை எவருமறிந்து கொள்ளும்படி, உயர்ந்த கிரீடத்தைத்தரித்த வண்மையைக் காட்டிநிற்கும். எ - று.

உடுக்கள் கோள்க ளுள்கண் மற்றை யும்ப ராரும் வான்வழி
விடுக்கி னும்வி டாது நாளு மேவு மாறு காலமு
மடுக்கு நாற்கு லத்த ரும்ம டர்ந்தெ ழுந்து செல்லவே
தடுக்கு மாறி லாது றந்த யங்கு வாய்தல் யாவுமே.

(இ - ள்.) விண்மீன்கள் - கிரகங்கள் - நக்ஷத்திரங்கள் - பிறதேவர்கள் முதலியோரும் ஆகாயவீதியை விடுத்தாலும் (தாம்) விடாது தினந்தோறும், பொருந்திய

சிறுபொழுதாறிலும் (தம்பால்) வரும் நாற்குலத்துத் தோன்றியவர்களும் நெருங்கித் தோன்றிச் செல்லும்படி தடுக்கும் வகையில்லாமற் பொருந்திய வாயில்களெல்லாம் (அந்நகரில்) விளங்கும். எ - று.

கிரகங்கள் - சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவகிரகங்கள். கோள்கள் - அசுவனி பரணி முதலிய இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்கள். சிறுபொழுதாறு - மாலை யாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் எற்பாடு எனப்படும்.

நாற்குலத்தர் - பிராமணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர். (கூஅ)

வந்தெ திர்ந்த தெவ்வின் மன்னர் மாம ணிம்மு டித்தலை
முந்து றப்ப ணித்தி ரும்பொன் முற்றும் வாங்கு நொச்சியின்
சந்த மின்ன துற்ற மைந்தர் தம்பொ ருள்க வர்ந்தவர்
சிந்தை யும்ப ணிக்கு மாதர் சேரி வண்மை செப்புவாம்.

(இ - ள்.) (தன்னை) வந்தெதிர்ந்த பகையரசர்களின் சிறந்த மணிகளிழைத்த கிரீடமணிந்த சிரங்களை முதலிற் பணியச்செய்து (அவர்களது) பெரும்பொருண் முழுவதையும் வாங்குகின்ற மதிலின் அழகு இத்தகையது. (தம்பால்) வந்த ஆடவர்களது செல்வத்தை யபகரித்து அவர் மனதையும் பணிவுறச்செய்யும் பரத்தையர் சேரியின் வளத்தைக் கூறுவாம். எ - று. (கூகூ)

வேறு.

போர்த்தொழிலிற் றமைவென்று பொருள்கொளவெண் ணுநர்க்கது
பார்த்திபருங் குழையவிழிப் படைவிடுத்துள் ளுயிரோடு [செய்
கூர்த்தபொரு ணிலமுழுதுங் கொள்ளைகொண்டு மவர்குறித்த
சீர்த்தசுக மளித்துவப்புச் செய்பவர்சே ரிகள்பலவால்.

(இ - ள்.) போர்த்தொழிலாற் றம்மைவெற்றிகொண்டு (தமது) பொருளை யபகரிக்க நினைப்பவர்கட்கு, அவ்வண்ணம் (தாமே) செய்கின்ற அரசர்களும் மனமிளக விழியாக (வேற்) படையைச்செலுத்தி, உள்ளிடத்துள்ள உயிருடன் மிக்கபொருளும் நிலமும் (முதலியவற்றை) முழுதுங் கொள்ளைகொண்டும், அவர்கள் கருதிய சிறந்த சுகத்தைக்கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தும் பரத்தையர் சேரிகள் (அந்நகரத்திற்) பலவாகும். எ - று.

ஆல் - அசை. (எ0)

இந்திரனுர் புலோமசையோ டினிதமர்பள் ளியுநாண
வந்திளங்காற் றவழ்ந்தசைய மலர்மாலை பலதூங்கச்
சந்தனங்குங் குமம்புழுகாற் றரைமெழுகித்து மணிப்பந்தர்
சுந்தரமா யெவர்விழிக்குஞ் சுகம்விளைக்கும் வாய்தொறும்.

(இ - ள்.) தேவேந்திரன் அயிராணியுடன் இனிதாகப் பொருந்திய நகரமும் நாணமடையும்படி (பரத்தையர் சேரிகள்) வாயில்கடோறும் மந்த மாருதம் வந்து தவழ்ந்தசையவும், பல மலர்மாலைகள் தொங்கவும், சந்தனம் குங்குமம் புழுகு முதலியவற்றாற்றரைமெழுகியும், முத்துப்பந்தர்கள் அழகாயும் (விளங்குதலின்,) எல்லார் கண்கட்குஞ் சுகத்தையுண்டுசெய்யும். எ - று.

இளங்கால் தவழ்ந்தசைதல் - இளங்காற்றுமெல்லென நடந்து வீசுதல். (எக)

தூமத்தி னறுங்கூந்தற் றொடிக்கைமட வாரிடத்துக்
காமத்தை விழையாத கருத்தினரா ரைம்பொறிக்குந்
தாமத்தி னறுங்கனியிற் றவழிளந்தென் றலிற்கிளியின்
வாமத்தி னிருஞ்சுகமே வளர்ப்பதவர் மாடமுமே.

(இ - ள்.) (அகிற்) புகையூட்டிய மணமமைந்த அளகத்தையும் வளையலணிந்த கையையுமுடைய அப்பரத்தையர்களிடத்தில், ஐம்பொறிகளுக்குங் காமங்கொள்ளாதவர்கள் யாவர்? (ஒருவருமிலர்; ஏனெனில்) அவர்கள் மாளிகைகளும், மலர்மாலையாலும் நல்ல பழங்களாலும் தவழ்கின்ற இளந்தென்றலாலும் கிளிகளாலும் அழகாலும் பெருஞ்சுகத்தையே வளரச்செய்வது (ஆதலின்) எ - று.

ஐம்பொறிக்குங் காமத்தை விழைதலை,

திருக்குறள்.

"கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள." —என்பதனானறிக. (௭௨)

மாடகத்தின் யாழெடுத்து வார்நரம்பு தகப்பண்ணி
யாடகப்பன் மணியாழி யங்குலியி னிசையெழுப்பும்
பாடகத்தி னடிமடவார் பயிலரங்கி னுட்டயரு
நாடகத்தைக் கண்டவர்க ணல்லுளமு மரங்காமே.

(இ - ள்) முறுக்காணியையுடைய வீணையை யெடுத்து, நெடிய நரம்புகளைத் தகுதிசெய்து[சுருதிகூட்டி]ஆடகப்பொன்னாற்செய்த பலரத்தினங்களிழைத்த மோதிர மணிந்த விரலாற் பண்ணோசையை யெழுப்புகின்ற பாடகமணிந்த காலையுடைய பரத்தையர் பழகுகின்ற சபையில் நடனஞ்செய்யு நாடகத்தைப் பார்த்தோரது நல்ல மனமும் (அவர்கள்) நடனசாலையாகும். எ - று.

மாடகம் - முறுக்காணி. யாழ் - வீணை. இது பேரியாழ் - மகரயாழ் - சகோடயாழ் - செங்கோட்டியாழ் - என நால்வகைத்து. இவற்றுள், பேரியாழுக்கு நரம்பு இருபத்தொன்றும், மகரயாழுக்கு நரம்பு பதினேழும், சகோடயாழுக்கு நரம்பு பதினாறும், செங்கோட்டியாழுக்கு நரம்பு ஏழுமாம். இவற்றை,

"பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினார்—தார்பொலிந்து
மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே
பின்னு முளவே பிற.

ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேற் பத்துடனே
நின்றபதி னாறேழு நேடுங்காற் - குன்றாத
நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே
மேல்வகை நூலோர் விதி," —என்னும் நச்சினார்க்கினியர் உதாரணச் செய்யுள்களானறிக.

நரம்பு தகப்பண்ணுதலாவது, பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதலாகிய பண்ணல்-அவ் வீக்கின நரம்பை விரல்களால் அகமும் புறமுங் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தலாகிய பரிவட்டணை - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதலாகிய ஆராய்தல் - அநுசுருதியேற்றுதலாகிய தைவரல் - ஆளத்தியே நிரம்பப்பாடுதலாகியசெலவு-

பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதலாகிய விளையாட்டு - பாட நினைத்தவண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாகிய கையூழ் - குடகச் செலவுந் துள்ளற்செலவும் பாடலாகிய குறும்போக்குமுதலிய கலைத்தொழில்களால் நரம்பினைத் தகுதியுறச்செய்தல்.

இசையெழுப்புதல் - வார்தல் வடித்தல் உந்தல் உறழ்தல் உருட்டல் தெருட்டல் அள்ளல் பட்டடையென வெண்வகை. அவைமுறையே எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் கும்பித்தல் உருட்டு ஒலி குடிலம் தூக்கு எனப்படும். இவை யாவும் இசையிலக்கணமாதலின் அந்நூலுட் பரக்கக்காண்க. (எரு)

புளகமெழ முலைவருடிப் புயத்திலணைத் திதழ்பருகி
வளர்நுதலை வரலாதி புறத்தொழிலு மணியல்கு
லுளநெகிழுங் கரிகரலீ லைகளாதி யுட்டொழிலு
மளவிலவுஞ் சித்திரத்தி னமைத்தனரா வணமேபோல்.

(இ - ள்.) மயிர்க்கூச்செறியும்படி முலையைவருடி, தோளிலணைத்து, இதழைச்சுவைத்து வளர்கின்ற நெற்றியைத் தடவுதல் முதலிய புறத்தொழில்களும், அழகிய அல்குலில் மனங்களிக்குங் கரிகரமுதலிய லீலைகள் ஆகிய உட்டொழில்களும் எண்ணில்லாதன (பிற)வும், (அந்நகரப்பரத்தையர்கள்) கடைவீதிபோலச் சித்திரங்களாற் பொருத்தியுள்ளார்கள். எ - று.

கரிகரம் - யானையின்கை. அது விரனுனியை வளைத்துச் செய்வதோர் இரீடையென்க. இவ்வகை விடயங்களை இன்பநூலுட்கண்டு கொள்க. அவதேற் றனிமையிற் கற்றோரிடங் கேட்டுணர்க. (எ௬)

சித்திரத்தி னவர்தொழிலைச் சென்றெதிர்நோக் கினுமறிவு
பொத்தியமெய் யுளத்தினரும் பொறியைந்து நிலைகலங்கப்
பித்தினரா குவரென்றாற் பெருமழைக்கட் பரத்தையர்தந்
நித்திலப்பூண் முலைபுணர்ந்தோர் நீங்கினுயிர் வாழ்வர்களே.

(இ - ள்.) அறிவமைந்த உண்மை மனமுடையவருஞ்சென்று அப்பரத்தையர் செயல்களைச் சித்திரத்தில் எதிர்கண்டாலும், ஐம்பொறிகளும் நிலைகலங்குதலாற் பித்தராவாரென்றால், பெரிய குளிர்ந்த பார்வையுடைய பரத்தையர்களது முத்தாபரணமணிந்த முலையை யணைந்தவர்கள் (அம்மங்கையரைப்) பிரிந்தால் உயிர்தாங்குவார்களோ? (தாங்கார்கள்.) எ - று. (எ௭)

குலமகளிர் தமைமணந்த கொண்கனைய லாற்பிறர்பாற்
கலவியுறி னவர்தம்மைக் கறுத்தடக்கு மரையர்களும்
பலரைமணந் தனரென்றே பாற்றிலராய்ச் சிறப்பருள
நிலவுமர சவையடுப்பர் நித்தியமங் கலமடவார்.

(இ - ள்.) கற்பின் மடவார்கள் தம்மை மணம்புரிந்த கணவனையல்லாமற் பிறரிடத்திற் புணர்ச்சிசெய்யின், அம்மங்கையர்களைக் கோபித்தடக்கும் அரசர்களும், பலரைக் கலந்தார்களென்று கோபியாதவராய்ச் சிறப்புச்செய்ய நித்தியசுமங்கலிகளாகிய வேசைகள் விளங்கிய அரசசபையை யடைவார்கள். எ - று. (எ௮)

உறுப்பினுற் பெருவனப்பா லொள்ளணியா லிளமையினுன்
மறுப்படாக் குலமகளிர் வழியொழுகித் தருஞ்சுகமும்

வெறுப்பவே காளையர்க்கு மிகுபோகம் விளைக்கின்ற
சிறப்பினாற் பொருண்முழுதுந் திறைகொள்வர் விலைமாதர்.

(இ - ள்.) அவயவத்தாலும் பேரழகாலும் ஒளிபொருந்திய ஆபரணத்தாலும் இளமையாலும் குற்றமடையாத நற்குலத்துதித்த மனைவியர் நல்வழி நடந்து கொடுக்குஞ் சுகமும் வெறுக்கும்படி, விலைமாதர்கள் இளமாந்தர்கட்கு மிக்க போகத்தை யுண்டு செய்கின்ற சிறப்புடன் எல்லாப்பொருள்களையுங் கப்பமாகக்கொள்வார்கள். எ - று.

முன்னொன்றப் பொருள்கொடுத்து முயங்கினவர் கண்ணெதிரே
மின்னொன்று மிடைமாதர் விலைசெய்த முலைமீட்டும்
பொன்னொன்று தசஞ்சதமா யிரமாதி புகன்றெவர்க்கும்
பின்னொன்ற விலைசெய்தும் பிழையுமிலர் பழியுமிலர்.

(இ - ள்.) மின்னல்போன்ற இடையையுடைய மாதர்கள் முன் (தம்மைக்) கூடப் பொருள்கொடுத்துக் கலந்தவர்களது கண்ணெதிரிலே (அவர்கட்கு) விலைப்படுத்திய முலையை மீளவும் ஒருபொன், பத்துப்பொன், நூறுபொன், ஆயிரம்பொன் முதலாக (விலை) கூறியும், பின்னர் எல்லோர்க்கும்பொருந்த விலைசெய்துங் குற்றமுமுடையவரல்லர்; பழிப்புமுடையவரல்லர். எ - று. (எஅ)

விலைகொடுத்தா வணத்தெழுதும் வினைஞருஞ்செய் யாரொன்னே
தலையளியாற் பொருள்கொடுத்துத் தமைவிற்குங் காளையர்கள்
கலைதிருத்தி யணியணிந்து கான்மலருந் தைவந்து
நிலைதருவாய்த் தம்பலமு நித்தலும்வா யாற்கவர்வார்.

(இ - ள்.) விலைகொடுத்து (முறிச்) சீட்டெழுதும் அடிமைகளும் (இப்படிச்) செய்யமாட்டார்கள். சிறந்த அன்புடன் பொருளைக்கொடுத்துத் தம்மை (தாமே) விற்குங் (காமுகர்களாகிய) காளைப்பருவமுடைய ஆடவர்கள் (அப்பரத்தையர்களது) ஆடையைத் திருத்தி ஆபரணங்களைப் பூட்டி, பாததாமரையையும் பிடித்து, நிலைத்த வாய்த் தம்பலத்தையும் நாடோறும்(தமது)வாயினாற் கொள்வார்கள். இஃதென்ன ஆச்சரியம். (ஆ! ஆ!) எ - று. (எகூ)

தொடியணிகைப் பொருணிறைத்துஞ் சூழுளத்தை நிறையார்க்குக்
கடிதலிலா வேவலர்கள் காமமிகுங் காளையரே
படியகமு மவர்வாயே பள்ளியுமற் றவர்மார்பே
வடிவுபுறந் தோன்றாமல் வைப்பிடமு மவர்மனமே.

(இ - ள்.) வளையலணிந்த கைப்பொருளை நிறைவாகச் சேர்த்தும், யோசிக்கும் மனதை நிறையாத பரத்தையர்க்கு, காமமிக்க இளமைப்பருவமுடைய ஆடவர்களே நீக்கமில்லாத அடிமைகள்; அவர்கள் வாயே படியகமுமாம்; படுக்கையும் அவர்கள் மார்பகமே; தமதுருவம் வெளியே தொன்றாமல் வைத்தற்குரிய இடமும் அவர்கள் மனமேயாம். எ - று.

படியகம் - தம்பலப்படிக்கமென்றும் பூமியென்றும் பொருள்பயக்கும். (அ0)

ஆடலினாற் பாடலினா லவினயத்தாற் பனிமொழியார்
மாடகநல் யாழிசையால் வல்லுவிளை யாடலினா
லூடலினாற் கூடலினா லொன்றானுங் குறைவின்றி
நாடரிய பொருள்பலவு நாணாளு மீட்டுவரால்.

(இ - ள்.) ஆடலாலும் பாடலாலும் அவிநயத்தாலும் குளிர்ந்த மொழியாலும் முறுக்காணியையுடைய நல்ல வீணாநாதத்தாலும், சூதாட்டத்தாலும், ஊடலாலும் புணர்ச்சியாலும், ஒருவகையிலுங் குறைவில்லாது, தேடற்கரிய பல பொருள்களையுந் தினந்தோறுந் தேடுவார்கள் (பரத்தையர்கள்.) எ - று. (அக)

துறந்தவர்க்கு முடன்முழுதுந் தோறிரைந்த முதுமையர்க்கு
மறந்தலைநின் ருக்குநர்க்கு மழிபிணியி லுழக்குநகர்க்குஞ்
சிறந்தபரத் தையர்கலவி செய்யாமை யுறுமேனு
மறந்தழைபு மவர்விழிக்கு வாடாத மனமில்லை.

(இ - ள்.) துறவிகளுக்கும், தேகமுழுவதும் மீந்தோல் திரைந்த விருத்தர்களுக்கும்; தருமவழியில் நின்று (புண்ணியங்களைச்) செய்பவர்களுக்கும், துன்பப்படும் வியாதியில் வருந்துபவர்களுக்கும், மேம்பட்ட பரத்தையர் புணர்ச்சியைச் செய்யாமை கூடுமாயினும், பாவமிகுந்த அப்பரத்தையர் கண்களுக்கு வருந்தாத மனம்(ஒன்றேனும்) இல்லை. எ - று. (அஉ)

அருங்கலமா கியமான மறவிட்டுச் சுகப்பொருளே
மருங்ககலார்க் கினிதுதவும் வரைவிலர்சே ரிகள்புகன்று
மொருங்களவி லாப்பொருளு மோவாமே விலைசெய்தும்
பெருங்கலமா கியமானம் பேணுநரா வணம்புகல்வாம்.

(இ - ள்.) அரிய ஆபரணமாகிய மானத்தை யறவேவிடுத்து, தம்மைவிட்டுப் பிரியாதவர்களுக்குக் காமசுகத்தையே இனிதாகக் கொடுக்கும் வரைவின் மகளிராகிய பரத்தையரது சேரிகளைச் சொன்னோம். எண்ணில்லாத பொருள்களையுங் கெடாமல் ஒருசேர விலைசெய்தும், பெரிய ஆபரணமாகிய மானத்தைக்காக்கும் வைசியர்களுடைய வீதியைச் சொல்லுவோம். எ - று. (அங)

வேறு

காவண மருங்கிட்டுக் கடிமலர் பலசிந்தித்
தூவண மணிமாலை தூக்கினர் விரையூட்டிப்
பூவணர்க் குலைவாழை பூகமு முறநாட்டு
மாவண நோக்குநர்க ளமரரின் வேறலரே.

(இ - ள்.) பக்கங்களிற் பந்தலிட்டு வாசம்பொருந்திய பல மலர்களைச் சிந்தி, பரிசுத்தமாகிய அழகிய முத்துமாலை தொங்கவிட்டு, வாசனையூட்டிவளைந்த பூக்குலையை யுடைய வாழையுங் கமுகும் பொருந்த நாட்டிய வைசிய வீதியைப் பார்ப்போர் தேவர்களைக்காட்டிலும் வேறல்லர். எ - று (அச)

வரையவும் வனத்தனவும் வயலவுங் கடலனவும்
விரைசெலற் கலன்பலவும் விண்ணிடை வெளிமாயத்
திரைதவழ் கடற்பாங்கர்ச் சேர்த்திட வெயின்மழையிற்
புரையறு தவமாற்றிப் புகப்படு மாவணமே.

(இ - ள்.) மலைபடுபொருளும், காடுபடுபொருளும், நாடுபடுபொருளும், கடல்படுபொருளும் (ஆகியவற்றை) விரைந்து செல்லுதலுடைய பல மரக்கலங்களும் ஆகாய வெளியு மறையும்படி [மிகுதியாக] அலைகள் தவழுங் கடலின்பக்கலிற் சேர்க்க, கடை வீதிகள் வெயிலிலும் மழையிலும் குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்து (தம்பால் அவற்றை) அடையும். எ - று. (அரு)

தொகையறு பொருள்பலவுந் தூக்குபு வளாவுசெயுந்
தகைபெறு தராசினொடுந் தங்கலின் வணிகரெலாம்
பகையென வுறவென்னப் படர்தரு நொதுமலென
வகைவகை விலைசெய்யார் வழங்குவ ரொருவிலையால்.

(இ - ள்) கணக்கற்ற பல பொருள்களையுந் தூக்கி அளவிடுந் தகைமைபெற்ற தராசினோடும் பொருந்தியிருத்தலால், வைசியர் யாவரும், (பண்டங்களைக்கொள்ள வருவோர்) பகைவரென்றும் உறவினரென்றும் விரிந்த பற்றிகலின்மை யரென்றும் (அவரவர்கேற்ப) வகைவகையாக விற்கமாட்டார்கள்; ஒருவிலையுடன் (யாவர்க்கும்) விற்பார்கள். எ - று.

தராசு, "ஐயந் தீரப் பொருளை யுரைத்தலு - மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே" என்ற சூத்திரப்படி நடுநிலைமையைக் காட்டுமாறு அதனை யடைந்தவர்களா தலின் யாவர்க்கும் ஒருவகையாகவே விலைசொல்லி விற்பர் என்றார். (அசு)

தினையள வைப்பொருளுஞ் சிதறுவ திலையாக
வனைபுகழ் வணிகர்பொருள் வைகலு மீட்டிடினு
மினையவ ரிரவலர்பா லிமையவ ராதியர்பாற்
பனையள வைப்பொருளும் பயோதர மெனப்பொழிவார்.

(இ - ள்.) அலங்கரித்த புகழையுடைய வணிகர்கள் தினையளவாகிய பொருளையுஞ் சிதறவிடுதலில்லையாக நாடோறும் பொருளைச்சேர்த்தாலும், இவர்கள் யாசகர்களிடத்திலும், தேவர்கள் முதலியவர்களிடத்திலும், பனையளவாகிய பொருளையும் மேகம்போலச்சொரிவார்கள். எ - று.

தினை - பனை - ஆகுபெயர்கள். இமையவராதியர்பால் என்றதில் ஆதியென்றதால், தென்புலத்தார் ஒக்கல் முதலானோரையுங்கொள்க. (அஎ)

கொடுப்பதுங் குறையின்றிக் கொள்வது மிகையின்றித்
தொடுப்பவர் தமக்கெல்லாஞ் சுருக்கிய விடைநல்கி
விடுப்பதுங் கலனின்று விழுப்பொருள் கொணர்ந்தில்லின்
மடுப்பது மல்லாது வணிகாகண் மற்றறியார்.

(இ - ள்.) வைசியர்கள் (தம்பாற் கொள்வோர்க்குக்) குறைதலில்லாது கொடுத்தலும், (தாம்வாங்குபவர்களிடத்தில்) அதிகமில்லாமல் வாங்குதலும், (தம்மை) வினவுவாரெல்லாருக்கும், சொற் சுருக்கமாகிய விடைகொடுத்து (அவர்களைச்செல்ல) விடுத்தலும், மரக்கலங்களினின்று சிறந்த பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து வீட்டிற் சேர்த்தலும் அல்லாமல், பிறிதொன்றனையு மறியமாட்டார்கள். எ - று.

"கொடுப்பதுங் குறையின்றிக் கொள்வதும் மிகையின்றி" என்றதை, திருக்குறள் "வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்-பிறவுந் தமபோற் செயின்" என்றவிடத்து, "பிறவுந்தமபோற் செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்ப நாடிச்செய்தல்" எனக்கூறிய பரிமேலழகருரையானுணர்க. (அஅ)

ஈட்டிய பொருண்முழுது மீட்டுந ரறியினலாற்
கோட்டமி லிமையவருங் குறித்தறி தரமாட்டார்
நாட்டிய பாவலர்க ளுவலர் தொடுத்தவெலாந்
தீட்டுதற் களமைவுபெறு செறிபல பனையிலையும்.

(இ - ள்.) தேடிய பொருள்களையெல்லாம், தேடினவர்க ளுணர்ந்தாலன்றிக் கோடுதலில்லாத தேவர்களும் யோசித்து அறியமாட்டாதவர்க ளாவார்கள். (அவர்கள் புகழை) காட்டிய பாவலர்களும் நாவலர்களும் பாடிய வற்றையெல்லாம், நெருங்கிய பல பனையேடுகளும் எழுதுதற்கு (இடம்) பொருந்துதல் பெறா. எ - று.

ஈட்டுநர் - வினைப்பெயர். இதில் நகரம் நிகழ்காலத்தை யுணர்த்தியது. (அகூ)

உடுப்பன சுற்றுவன வுடலுறப் போர்ப்பனவும்
படுப்பன வெனப்பலவும் பன்னிறத் துகினவுடை
யடுப்பன வொருபாலா மவிர்முடி குழையாரந்
தொடுப்பன வணைமற்றுந் துதைவன வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) உடுப்பனவும், சுற்றுவனவும், உடலிற் பொருந்தப் போர்ப்பனவும், படுப்பனமுதலிய பலவும், பலநிறங்களமைந்த வஸ்திரமும் (ஆகியவை) ஒருபக்கலிற் பொருந்தி யிருப்பனவாம். பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம் - குண்டலம் - முத்துமாலை - தொடுப்பனவாகிய வணை முதலியனவும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று.

உடுப்பன - ஆடைகள். சுற்றுவன - பாகைமுதலியன. போர்ப்பன - உத்தரீயம் துப்பட்டி முதலியன. படுப்பன - பஞ்சணைமுதலியன. பன்னிறத்துகினவுடை - திராடைமுதலியன. துகினம் - சந்திரகாந்தி. (கூ0)

உண்பன பருகுவன வுவப்பொடு நக்குவன
நண்பொடு கடிப்பனவு நலத்தகச் சுவைப்பனவுங்
கண்படு முனஞ்சேய்க்கட் கடிவிடுத் துறுவோர்த
மொண்படு மனம்வாங்கி யீண்டுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) உண்பனவும், பருகுவனவும், களிப்போடு நக்குவனவும், ஆசையோடு கடிப்பனவும், நன்மைபெறச் சுவைப்பனவும் (ஆகியபோசன பதார்த்தங்கள்) இருட்டி படுதற்கு முன்னரே தூரத்தில் வாசனைவீசி, வருபவரது ஒள்ளிய மனதை யிழுத்து, ஒருபக்கலிற் பொருந்தியிருப்பனவாம் எ - று.

இச்செய்யுளில்,உண்டி நால்வகையுங் கூறினர். உண்ணல்-சோறுமுதலியன. பருகல் - பாயசமுதலியன. நக்கல்-துவையல்முதலியன. கடித்தல்-கறிமுதலியன.(கூக)

வருக்கையின் கனிவாழை வண்கனி மாங்கனிக
ளுருக்கிளர் பேரீந்தி னொண்கனி முந்திரிகைத்
தருக்கிளர் கனிதாழைத் தண்கனி யெலுமிச்சைத்
திருக்கிளர் கனிபலவுஞ் செறிவன வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) பலாப்பழங்கள் - வண்மைதங்கிய வாழைப்பழங்கள்-மாம்பழங்கள் நிறமமைந்த ஒள்ளிய பேரீச்சம்பழங்கள் - முந்திரிகைப்பழங்கள் - தண்ணிய தேங்காய்கள் - சிறந்த எலுமிச்சம் பழங்கள் - (முதலிய) பலபழங்களும், ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று.

வருக்கை - பலா விசேடம். தருக்கிளர் - மரத்தில்விளங்கும். தாழை - தாழையுந் தெங்குமாம். (கூஉ)

கிழங்கெனப் படும்யாவுங் கிளர்கொடி தருப்புதர்கள்
வழங்குபல் காயடகு மலிவன வொருபாலாந்
தழங்குதண் புனன்மலருந் தகாமலர் கொடிமலரு
முழங்களித் தருமலரு மொய்ப்பன வொருபாலாம்.

(இ - ள்) கிழங்கென்று சொல்லப்படும் எவையும், விளங்குகின்ற கொடிகளும், மரங்களும் புதர்களுந் தந்த பல காய்களும், கனிகளும் ஒரு பக்கலில் மலிந்துள்ளனவாம். ஒலிக்கின்ற தட்பந்தங்கிய நீர்ப்பூக்களும், நிலப்பூக்களும், கொடிப்பூக்களும், வண்டுகளொலிக்குங் கோட்டுப் பூக்களும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று.

மலர்கள் நால்வகை : அவற்றுள் தாமரைமுதலியன நீர்ப்பூ. மல்லிகை முதலியன நிலப்பூ. முல்லை முதலியன கொடிப்பூ. பாதிரிமுதலியன கோட்டுப்பூஎனப்படும்

குங்குமங் கத்தூரி குரவமல் கியபுழுகு
பொங்கிய நறுவாசப் புதுப்பனி நீர்சாந்து
தங்கிய பொற்சுண்ணந் தழைத்திடும் விரைச்சுண்ண
மெங்கணு மணம்வீசி யீண்டிவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) குங்குமமும், கத்தூரியும், வாசமிக்க புழுகும், மிக்க நறுமணமமைந்த புதியபனிநீரும், சந்தனமும், பொருந்திய பொற்சுண்ணமும், வாசமிகுத்த சுண்ணப் பொடிகளும், எவ்விடத்தும் மணத்தைவிடுத்து ஒருபக்கலில் நெருங்கியிருப்பனவாம். எ - று. (கூச)

பொன்னினும் வெள்ளியினும் புகழ்நவ மணிகளினு
மன்னிய செம்பினிலும் வயங்குகஞ் சங்களினு
மின்னுபித் தளைகளினும் வேறுவே றுறச்செய்த
கன்னலொண் குடமாதி கனுலுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், புகழ்பெற்ற நவரத்தினங்களாலும், நிலைபெற்ற செம்பாலும், பிரகாசிக்கின்ற வெண்கலங்களாலும், மின்னுகின்ற பித்தளைகளாலும் வெவ்வேறாகச் செய்யப்பெற்ற கரகமும், ஒள்ளிய குடமுமுதலியன ஒருபக்கலில் நிறைந்திருப்பனவாம். எ - று.

கன்னல் - கரகம். (கூரு)

தோளொடு தோண்முட்டத் தொடையொடு தொடைமுட்டத்
தாளொடு தாண்முட்டத் தலையொடு தலைமுட்ட
வாளொடு மாண்முட்ட வாணும்பெண் ணொடுமுட்ட
நீளொளி மணிவீதி நிரந்தரித் தனசனமே.

(இ - ள்.) தோளுடன் தோள்முட்டவும், தொடையுடன் தொடைமுட்டவும், காலுடன் கால்முட்டவும், தலையுடன் தலைமுட்டவும், ஆணுடன் ஆண்முட்டவும், ஆணும் பெண்ணும் உடன் முட்டவும், நெடிய ஒளிவாய்ந்த அழகிய வீதிகள் எப்பொழுதுஞ் சனநிறைந்துள்ளன. எ - று.

முட்டுதல் - தொடுதல் ; நெருங்குதல். (கூசு)

பூசிய சந்தனமும் புதுப்பனி நீரோடு
வீசிய விரைப்பொடியு மேவிய வாடவர்தந்
தேசிக மணிமார்பஞ் செறிந்தவ ரூர்தப்பிப்
பேசிட விலதாயும்பெருமணங் கமழ்கிற்கும்.

(இ - ள்.) பூசிய சந்தனமும், புதிய பனி நீரும், (வாசம்) வீசிய சுண்ணப்பொடியும் அணிந்த ஆடவர்களுடைய ஒளிதங்கிய அழகிய மார்பத்திற் பொருந்தினவர்

கள் செல்வதொழிந்து, (கோபத்தாற்) பேசவில்லாமலும் (அவை) பெருமணத்தைக் கமழாநிற்கும். எ - று.

ஆடவர்பூசிய சந்தனமுதலியன, மார்பிலிடித்துக் கொண்டவர்கள் நடப்பதொழிந்துநிற்கவும் இடித்துக்கொண்டதற்குக்கோபியாமலும் அவர்கள் களிக்க மணம்வீசும்.

வழுத்தப வருநீறு மஞ்சளு முடன்கூடி
விழுத்தக வேற்றுருவாய் விளங்கிய வாறேபோ
லெழுத்தொலி யுரைவேறு மெழுத்தொலி யுரைகூடி
முழுத்தலின் கடலேபோன் முழங்குவ வாவணமே.

(இ - ள்). குற்றங்கெட வருஞ் சுண்ணமும் மஞ்சளும் ஒன்று சேர்ந்து, சிறப்புடன் (செம்மையாகிய) வேற்றுருவமாய் விளங்கின வகையேபோல, சொல்லுகின்ற எழுத்தொலிகள், சொல்லுகின்ற வேறாகிய எழுத்தொலிகளுடன் கூடி மூழ்குவித்தலால், கடைவீதியானது சமுத்திரத்தையே போல ஒலியா நிற்கும். எ - று. (௯௮)

அரிப்பவ ரொருநாளைக் காயிரத் தோரிரட்டி
தெரிப்புறக் கைக்கொள்வர் சிந்திய விழுக்கலனும்
பரிப்பவர் கைவழுக்கிப் பாரிடை விழும்பொன்னும்
விரிப்புறு மொளிமணியும் வேறுபல் பொருள்களுமே.

(இ - ள்.) அரித்தற்றொழில் புரிவோர் நாளொன்றிற்கு இரண்டாயிரமாக, சிந்தியுள்ள சிறந்த ஆபரணங்களும், சுமந்து செல்வோர் கைதவறிப்பூமியில் விழும் பொன்னும், பரப்புகின்ற வொளியையுடைய இரத்தினங்களும், வேறுவகைப்பட்ட பல பொருள்களுந் தெரிதலுறக் கைக்கொள்வார்கள். எ - று. (௯௯)

தணிவில்பல் பொருள்விற்றுத் தமனிய விலைகொள்வா
ரணிவளர் நியமத்தை யறைந்தன மறத்தாற்றுன்
மணிமுத லியநல்கி வானவர் கதிகொள்ளுந்
துணிவினர் தொகும்வீதித் தொல்வள மினிச்சொல்வாம்.

(இ - ள்.) குறைவில்லாத பல பண்டங்களைவிற்றுப் பொன்னை விலையாகக் கொள்பவர்களது அழகுமிகுகின்ற கடைவீதியைக் கூறினோம்: தருமமுறையாக மணி முதலிய வற்றைக்கொடுத்துத் தேவபதவியையடையுந்துணிதலுடையவர்கள் சேர்ந்துள்ள வீதியின் பழமையாகிய வளங்களை இனிச்சொல்லுவாம். எ - று. (௧00)

வேறு.

குண்டகரே கோளகரே கானீனர் குலவியசீ ரந்த ராளர்
மண்டுவிராத் தியர்பிரதி லோமரனு லோமரிவர் வகுப்பு வெவ்வே
றெண்டகுதத் தமக்கியன்ற தொழிலாற்றி யிந்திரனைக் கழுத்தங் குன்ற
வண்டர்களு நறுமுறுப்ப வமர்ந்துவாழ் தருமறுகு மனந்த மாகும்.

(இ - ள்) குண்டகர்கள் - கோளகர்கள் - கானீனர்கள்-சிறப்புப்பொருந்திய அந்தராளர்கள் - நெருங்கிய விராத்தியர்கள் - பிரதிலோமர்கள் - அநுலோமர்கள் (ஆகிய)இப்பிரிவினர் வெவ்வேறாகிய எண்ணத்தக்க தங்கடங்களுக்குச் செய்யக்கூடிய தொழில்களைச்செய்து, இந்திரனுடைய இறுமாப்பு குறையவும், தேவர்களும் மொறுமொறுக்கவும் பொருந்திவாழ்கின்ற வீதிகள் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று.

குண்டகன் - கணவற்பிழைத்துப் பெறுமகன். கோளகன் - விதவைபெற்ற மகன். கானீனன் - கன்னியிற் பிறந்தவன். அந்தராளன் - அநுலோமத்தானும் பிரதிலோமப்பெண்ணுங் கூடிப்பெற்றமகன். விராத்தியன் - அநுலோமப்பெண்ணும் பிரதிலோமத்தானும் பெற்றமகன். பிரதிலோமன் - உயர்ந்தபெண்ணும் இழிந்த ஆணுங் கூடிப்பெற்றமகன். அநுலோமன் - உயர்ந்த ஆணும் இழிந்தபெண்ணுங் கூடிப்பெற்ற மகன்.

பிங்கலநிகண்டு.

"கொண்டோற் பிழைத்துப் பெறுமகன் குண்டகன்"—என்றும்,
"விதவை பயந்த மதலைகோளகன்."—என்றும்,
"கன்னியிற் பிறந்தோன் கானீன னாகும்" என்றும்,
"அநுலோம கூட்டத் தாணினு மவ்வழி
பிரதிலோமகுலப் பெண்ணினுமிக்க
வியந்த கூட்டத் தவரந்த ராளர்."—என்றும்,
"அநுலோ மர்குலப் பெண்ணினு மவ்வழி
வியந்த கூட்டத் தவர் விராத்திய ராகும்."—என்றும்,
"உயர்ந்த வாணினு மிழிந்த பெண்ணினும்
வியந்த கூட்டத் தவரநு லோமர்."—என்னுஞ் சூத்திரங்களானறிக. (கoச)

அளகையர்கோன் பொன்வெள்ளி யடுக்கலுற வார்வமடா வேனுந்தாமே
வளர்கனகக் கிழிகொடுப்ப மதியாம லறங்களெலாம் வளர்ப்பத் தேவிக்
குளமகிழு மேகம்ப ரிருநாழி நெற்கொடுக்கு முயர்வு பூண்டு
களமிலுழு தொழிற்குரிய காராளர் வீதிகணக் கின்றி மல்கும்.

(இ - ள்) அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனாற் பொன்னையும் வெள்ளியையும் மலையளவாகப்பெற விரும்புதல் (தோழனெனினும்) தகாவாயினும், தாமே வளர்கின்ற பொற்கிழியைக்கொடுத்தற்கும் (பொன்முதலியவற்றைப் பொருளாக) மதியாது, தருமங்களையெல்லாம் வளர்த்தற்பொருட்டு, தேவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருக்கு, உள்ளங்களிக்கின்ற ஏகாம்பரேசுவரர் இருநாழிநெல்லை (பொருளாக)க்கொடுத்த அவ்வுயர்வையே கடைப்பிடித்தவர்களாகி, கள்ளமில்லாத உழவுதொழிற்கு உரித்தான வேளாளர் வீதிகள் அளவின்றி நிறைந்திருக்கும். எ - று. (கoஉ)

வேறு.

பொருள்வரு வாயினைப் புரியுமாட்சியு
மிருநிலங் காவலு மிருவர் வேந்தரை
மருவுறச் சந்துசெய் மறுவில் வண்ணமுங்
கருதிய மன்னராற் கைக்கொள் வாரரோ.

(இ - ள்.) பொருள் வருகையைச்செய்யும் மேம்பாடும், பெரிய பூமியைக் காத்தலும், இரண்டரசர்களைப் பொருந்த (தூதுசென்று) உறவாக்கும் குற்றமில்லாத வகையும், நினைத்த அரசர்விருப்பால் மேற்கொள்வார்கள். எ - று. (கoந)

மந்திரித் தலைமையு மருவி வாழ்குவர்
வெந்திறற் படைத்தொழில் வீறும் பூணுவர்
தந்தொழி லுழவினுஞ் சாலச் செல்லுவர்
பிந்திய வருணத்துப் பிறந்த மைந்தரே.

(இ - ள்.) பிற்பட்ட குலத்திற் பிறந்தவர்களாகிய வேளாளர்கள் மந்திரித் தன்மையின்றலைமையும் பொருந்திவாழ்வார்கள். வெவ்விய வலியுடைய படைத்தொழில்பயிலும் மேம்பாடும் மேற்கொள்வார்கள்; தமதுதொழிலாகிய உழவுதொழிலிலும் மிகுதியாகச் செல்வார்கள். எ - று. (கOச)

களமலி யெருமையுங் களத்துச் செந்நெலுங்
களமலி யொட்டலர் கனக மாதியும்
வளமெனக் கொண்டுபின் வந்த மைந்தர்க
ளளவில வறங்களு மளிக்கு நீர்மையார்.

(இ - ள்.) கருமைமிக்க எருமையும், களத்திற்றோன்றிய செந்நெலும், போர்க்களத்தமைந்த பகைஞர்களது பொன்முதலியனவும் (ஆகிய இவற்றைச்) செல்வமாகக் கொண்டு, பிற்படப்பிறந்த வேளாளர்கள் எண்ணில்லாத தருமங்களையுங் காக்குந் தன்மையுடையவர்களாவார்கள். எ - று. (கOரு)

வணிகர்கண் மனைவியர் மைந்தர் தம்மொடுந்
தணிவில்பல் வளத்தொடுந் தங்கி வாழ்தருந்
துணிகதிர் மணிபல துலங்கு மாளிகை
யணிவளர் வீதியு மனந்த மாகுமால்.

(இ - ள்.) வைசியர்கள் தங்கள் மனையாட்டிகளோடும், புதல்வர்களோடும், குறைவில்லாத பல வளங்களோடும் பொருந்திவாழ்கின்ற பல ரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மாளிகைகளால் அழகுவளர்கின்ற வீதிகளும் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று.
துணிகதிர் - விட்டுவிட்டொளிர்தல். (கOசு)

வேறு.

ஒருவ னுயிரைப் பிறர்செகுப்பி னூழி யூழி யவர்நரகின்
மருவி யழிவர் பழியுமிக வளருங் களத்து மருவலரைக்
கருவி கொடுகொன் றுயிரவித்துக் கதியிற் றாமு மினிதெய்துந்
திருவி னரசர் குடிதுவன் றுஞ் செல்வ வீதி பலவாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய உயிரைப் பிறர்கொல்வாராயின், அக்கொலைபுரிந்தவர் பல்லூழிகாலம் நரகத்திற் பொருந்தியழிவர். (அன்றியும், அவர்க்குப்) பழியும் மிகுதியாக வுண்டாகும். (அல்லவோ? அவ்வாறன்றி) போர்க்களத்திற் சத்துருக்களை ஆயுதங்களாற் கொன்று உயிரழித்துத் தாமும் வீரசுவர்க்கத்தில் இனிதாகச்சேருஞ் சிறப்பமைந்த மன்னவர் குடிநெருங்கிய செல்வம்பொருந்திய தெருக்கள் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று. (கOஎ)

வேறு.

உயிரொடு வதைத்துப் பெற்ற மொள்ளெரி வாயிற் பெய்துஞ்
செயிரொடு பழியு மின்றிச் சிறந்தபுண் ணியமு மேலா
மியல்புறு புகழுங் கொண்டே யாவரும் வணங்கிப் போற்றப்
பயிலுறு மறையோர் வீதி பற்பல வாகு மன்றே.

(இ - ள்.) பசுக்களை உயிருடன் வதைபுரிந்து ஒளிவாய்ந்த அக்கினியில் வீழ்த்தியும், பாவமும் பழியுமில்லால், சிறப்புற்றபுண்ணியத்தையும் மேன்மைத் தன்மை

வாய்ந்த கீர்த்தியையுங் கைக்கொண்டு, எல்லாரும் வணங்கித் துதிக்கும்படி யொழுகு கின்ற அந்தணர் வீதியனந்தமாகும். எ - று.

பெற்றம் - பசு. ஈண்டு யாகத்திற்கமைந்த குதிரை மேடமுதலிய வெல்லா வற்றிற்கு முரிய பொதுப்பெயரெனக் கொள்க. (கO௮)

காலங்க டொறுந்தப் பாமற் கடவுளர்க் கவியூ ணல்கி
ஞாலங்கொண் டாட வந்த நல்விருந் தினரை யோம்பி
யாலங்கொண் மிடற்று நாத ராதியர் தமைப்பூ சித்துச்
சீலங்கொண் மறையோர் வீதி செழுமறை முழக்க றாதால்.

(இ - ள்.) தவறுமறப்படி, காலங்களிலெல்லாந் தேவர்களுக்கு அவிப்பாகமா கிய உணவையளித்து, உலகினர் புகழும்படி வந்த நல்ல விருந்தினரைப் பாதுகாத்து, ஸ்ரீ கண்டபரமேசுரர் முதலானோரை யர்ச்சித்து, உத்தமாசாரத்தைக்கொண்ட வேதி யர் வீதிகளில், செழிய வேதவொலி நீங்காதிருக்கும். எ - று.

ஆலங்கொண் மிடற்றுநாதர்-ஆலகாலவிஷத்தைக் கொண்டுள்ள கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமான். காலங்களென்றது-காலை யுச்சி மாலை யாதிய பூசாகாலங்கள் அவி - யாகத்திலுண்டாகிய வுணவு. விருந்தினர் - அதிதிகள். எ - று. (கO௯)

நயத்தகு வேத மோதி நல்லவா கமங்க டேற்றிப்
புயத்தலைச் சூலம் வைத்த புனிதர்பூ சனையாற் பேறு
வியத்துறு தமக்கு மேனை வையகத் தெவர்க்கு மாக்கும்
வியத்தகு மாதி சைவர் வீதியு மாங்காங் குண்டால்.

(இ - ள்.) நன்மை பொருந்திய வேத பாராயணஞ் செய்து, நல்ல சிவாகமங் களைப் போதித்து, திருப்புயத்தின் பேரிற் சூலத்தை யமர்த்திய மலரகிதராகிய சிவ பெருமானுடைய அர்ச்சனையாற் (சிறந்த) பேறுகளை,(சிவபுண்ணிய) வலிபொருந்திய தங்கட்கும் உலகிலுள்ள பிறர்யாவர்க்கும் உண்டாக்குகின்ற மேன்மை தங்கிய ஆதி சைவர் வீதியும் அவ்வவ்விடங்களிலுண்டு. எ - று.

ஆகமமென்னு மொழியில் ஆ என்பது ஞானமும், க என்பது மோக்ஷமும் ம என்பது மலநாசமுமாம். ஆகவே ஆன்மாக்கட்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தலால் ஆகமமெனப் பெயராயிற்று.

ஆகம * மிருபத்தெட்டனுள் முதலிற் கூறியபத்துஞ் சிவபேதங்களென்றும், ஏனைய பதினெட்டும் உருத்திரபேதங்களென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள்,

காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம்-என்னு மைந்தையும் சத்தியோசாதமுகத்தினின்று கௌசிக விருடியின் பொருட்டும், தீர்த்தம் - சூக்கு மம் - சகச்சிரம் - அஞ்சுமான் - சுப்பிரபேதம்-என்னு மைந்தையும் வாமதேவமுகத்தி னின்று காசிபவிருடியின் பொருட்டும், விசயம் - நிச்சுவாசம் - சுவாயம்புவம் - ஆக்கி னேயம் - வீரம்-என்னு மைந்தையும் அகோரமுகத்தினின்று பாரத்துவாச விருடியின் பொருட்டும், இரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிம்பம் - என்னு மைந்தையும் தற்புருடமுகத்தினின்று கௌதம விருடியின்பொருட்டும், புரோற்கீதம் இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானம் - சர்வோக்தம் - பாரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதுளம்

* ஆகமங்களின் பெயர் முறையை கஉ-ம் பக்கத்திற்காண்க.

என்னுமெட்டையும், ஈசானமுகத்தினின்று அகத்திய விருடியின்பொருட்டும் அரு ளிச்செய்தனர் என்பதும் நூல்வழக்கு.

அன்றியும், காமிகம் திருவடி, யோகஜம் கணைக்கால், சிந்தியம் திருவடி விரல்கள், காரணம் கெண்டைக்கால், அசிதம் முழந்தாள், தீப்தம் தொடை, சூக்குமம் குய்யம், சகச்ரம் கடித்தானம், அஞ்சுமான் முதுகு, சுப்ரபேதம் கொப்பூழ், விஜ யம் உதரம், நிசுவாசம் நாபி, சுவயம்பூதம் முலை, ஆக்நேயம் கண், வீரம் கழுத்து, ரௌரவம் செவி, மகுடம் திருமுடி, விமலம் கை, சந்திரஞானம் மார்பு, முகவிம்பம் திருமுகம், புரோற்கீதம் திருநாக்கு, இலளிதம் கபோலம், சித்தம் நெற்றி, சந்தானம் குண்டலம், சர்வோக்தம் உபவீதம், பாரமேசுவரம் ஆரம், கிரணம் இரத்தினாபரணம், வாதுளம் பரிவட்டமுமாம். இவை யொவ்வொன்றும் ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரி யாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களுடையனவா யிருக்கும்.

இவற்றுள், ஞானபாதத்தில், பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதான சத்தியென்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தி யின் சொரூபமும், சிவதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவவரை முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் துற்பத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியா முறைமையும், புவனங்கள்-புவனேசர் சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதமப்பிரளயம் மத்தியமப்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப்பிரள யங்களின் பின்னர்ச் சிருட்டியா முறைமையும், பாசுபதம் மகாவிரதங் காபாலமுதலிய மதங்களின் சொரூபமுங் கூறப்படும்.

இனிக் கிரியாபாதத்தில், மந்திரங்களினுத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபமோமங்களும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்திமுத்திக ளுக்குபாயமாகிய தீக்கையுங்கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில், இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசர ரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும் சகத்துக்குக் காரணமாகிய மாயை மகாமா யைகளைக் காணும் வல்லமையும், அணிமாதி சித்திகளுண்டா முறைமையும், இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தியானம் தாரணம் சமாதிகளினு டைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆதாரங்களின் முறைமையுங் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில், பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும், சிவலிங்க விலக்கணமும், உமாமகேசுர முதலிய வியத்தாவ்வியத்தலிங்கங்களினிலக்கணமும், நந்திமுதலிய கணநாதரிலக்கணமும், செபமாலை யோகபட்டம் தண்டம் கமண்டல முதலியவற்றினிலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராத்தவிதியுங் கூறப்படும்.

சைவர்—அநாதிசைவர் - ஆதிசைவர் - மகாசைவர் - அநுசைவர் - அவாந்தர சைவர் - பிரவரசைவர் - அந்நியசைவரென ஏழு பகுப்பினர். அவருள், அநாதிசைவர் சிவபெருமானும், ஆதிசைவர் சிவத்துவிசரும், மகாசைவர் சிவதீக்ஷைபெற்ற வைதிகப் பிராமணரும், அநுசைவர் க்ஷத்திரிய வைசியரும், அவாந்தரசைவர் சூத்திரரும், அன் னியசைவர் அன்னிய சாதியாருமாவர். இவருள் ஆதிசைவர் சிவபெருமானுடைய ஊர்த்துவமுகத்திற் பிறந்து அவராலேயே தீக்ஷைசெய்யப்பெற்ற கௌசிகர் காசிபர் பரத்துவாசர் அத்திரி கௌதமரென்னும் பஞ்சரிஷிகுலத்து வந்தவர்கள். அவர்களே எல்லாவருணத்தவர்க்குஞ் சிவதீக்கையாலநுக்கிரகஞ் செய்யப்பாத்திரர்கள். (௧௧௦)

இருண்மலப் பந்த நீங்கி யிருமையுங் கான்ற சோற்றி
னருவருத் தகலத் தள்ளி யருளொடு மளவளாவிப்
பருதியிற் கலந்து நிற்கும் பாயொளி விழியே போலத்
தெருளொடுங் கலந்து நிற்குஞ் செல்வர்தம் மடமு முண்டால்.

(இ - ள்.) (அஞ்ஞான) இருளாகிய ஆணவமலபந்தத்தினின்றொழிந்து இம்மை மறுமைப்பலன்களையுங் கக்கிய சோறுபோல அருவருப்புற்றுத் தூரவிலக்கி, திருவருள் வழிசேர்ந்து, சூரியனுடன் கலந்து நிற்கும் பரவிய ஒளியையுடைய கண்ணைப்போல, ஞானத்துடன்கூடி நிற்குஞ் சிவஞானச் செல்வர்கள் வாழுந்திருமடங்களும் (எண்ணிறந்தன) உண்டாம். எ - று. (௧௧௧)

எழுத்திலக் கணமுன் னான விலக்கண மைந்துந் தேர்ந்து
வழுத்தப விளங்கு மற்றைக் கலைகளும் வல்ல நல்லோர்
குழுத்தக விருந்து நாளுங் கோதறு நூல்க ளாயும்
விழுத்தகு கழக நால்வர் வீதிக டோறு மேவும்.

(இ - ள்.) எழுத்திலக்கணத்தை முதலாகவுடைய ஐந்திலக்கணங்களையுந் தேர்ந்து, குற்றமற விளங்குகின்ற பிறநூல்களிலும் வன்மைவாய்ந்த நல்லபுலவர்கள்கூட்டமாக விருந்து, தினந்தோறுங் குற்றமற்ற நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்யும் மேன்மைபொருந்திய கல்விக்கழகமானது நாற்குலத்தவர்கள் தெருக்களிலெல்லாம் பொருந்தும். எ-று.

ஐந்திலக்கணங்கள்—எழுத்திலக்கணம் - சொல்லிலக்கணம் - பொருளிலக்கணம் - யாப்பிலக்கணம் - அணியிலக்கணம் எனப்படும். (௧௧௨)

எங்கணும் புராணஞ் சொல்வோ ரெங்கணும் புராணங் கேட்போ
ரெங்கணுந் தருமச் சாலை யெங்கணும் வேள்விச் சாலை
யெங்கணுந் தான மீவோ ரெங்கணுந் தான மேற்போ
ரெங்குமங் கலங்கள் செய்வோ ரெங்குமங் கலங்கள் காண்போர்.

(இ - ள்) எவ்விடத்திலும் புராணம் பிரசங்கிப்பவர்களும், எவ்விடத்திலும் புராணசிரவணஞ் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தருமச்சாலைகளும், எவ்விடத்திலும் யாகசாலைகளும், எவ்விடத்திலுந் தானங்கொடுப்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தானம்பெறுபவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலவினைகள் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலச் சடங்குகளைப் பார்ப்பவர்களும் (ஆக அந்நகர் விளங்கும்.) எ - று.

பூரண கும்பம் வைத்த புதுமலர்ப் பந்த ரெங்குந்
தோரண நிரையிற் றூக்குஞ் சுடர்மணிக் கோவை யெங்கும்
வாரண நிரையில் வைத்த வார்கொடித் திரள்க ளெங்குஞ்
சாரண ரிருந்தெய்ப் பாறுந் தமனிய மாட மெங்கும்.

(இ - ள்.) பூரண கும்பங்களையமைத்த புதிய மலர்ப்பந்தர்களும், தோரண வரிசையில் தொங்கவிட்ட பிரகாசிக்கின்ற முத்துக் கோவைகளும், கடல் வரிசை போலக்கட்டிய நெடிய துவசத்தொகுதிகளும், சாரணர்களிருந்து இளைப்பாறுகின்ற பொன்னாலாகிய மாளிகைகளும் எங்கெங்கும் உள்ளன. எ - று.

சாரணர் - ஓர்வகைத் தேவசாதியர். (௧௧௪)

சிவிகையுங் களிறு மாவுஞ் செழுமணிச் சகடு வட்டக்
கவிகையுங் கருவி மள்ளர் கணங்களு மறுக வீதி

யவிர்மணி மாடத் தோடு மவிர்வன வாழி யோடு
புவிபுகழ் மலைகள் போர்க்குப் புக்கபா சறையே போலும்.

(இ - ள்.) பல்லக்குகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், செறிய இரத்தினங்களாற்செய்த தேர்களும், வட்டமாகிய குடைகளும், ஆயுதங்களையேந்திய மள்ளர் கூட்டங்களும் நீங்காத (அந்நகர) வீதிகள், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த மாளிகைகளோடும் விளங்குவன, சமுத்திரத்துடன் உலகமானதுதுதிசெய்கின்ற பர்வதங்கள் யுத்தஞ்செய்தற்குப் புகுந்த பாசறையையே யொத்திருக்கும் எ-று.

பாசறை - போர்மேற்சென்றோ ருறைவிடம். (௧௧௫)

பம்பிய மாடந் தோறும் பரிசன மருங்கு சூழக்
கம்பலம் விரித்து மேலாற் கதிர்மணி விதானஞ் செய்து
கொம்பனா ராடல் பாடல் குலாவுற விருக்கின் றார்தா
மும்பர்நா டாள்வோ ரெல்லா மொருங்குவந் திருந்தா ரொத்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மாளிகைகளிலெல்லாம் பரிசனர்கள் பக்கலிற் சூழும்படி, கம்பலங்களை (கீழே) பரப்பி, மேலே ஒளிவீசுகின்ற இரத்தின விதானங்கட்டி, பூங்கொம்பை யொத்தமாதர்கள் ஆடல்பாடல்கள்விளங்க(அவற்றைக்கண்டுங்கேட்டும்) இருக்கின்றவர்கள், தேவலோகத்தை யரசு செய்பவர்களெல்லோரும் ஒன்றுகூடிவந்திருந்தவர்களை யொத்தார்கள். எ - று.

விதானம் - மேற்கட்டி. (௧௧௬)

நஞ்செழு முன்னர்த் தீம்பா லாலயி லெழுந்தோர் வானே
தஞ்சமென் றிருப்பத் தூய தண்ணமிழ் தெழுந்த பின்னர்
விஞ்சுறு வனப்பிற் றோன்றி மேதினி யுரித்தென் பார்போன்
மஞ்சணி மாட மெங்கும் வதிகுவர் மங்கை நல்லார்.

(இ - ள்.) (அரம்பையர்கள்) விடந்தோன்று முன்னரே, மதுரமாகிய பாற்கடலிற் பிறந்து, ஒப்பற்ற தேவலோகமே (நமக்கு) இருப்பிடமென்று வசிக்க, பரிசுத்தமாகிய தண்ணிய தேவாமிர்தமானது பிறந்தபிறகு, பூமி (தான், நமக்கு) உரியதென்று மேம்பட்ட அழகுடன்தோன்றி வந்தோர்போல, மேகந்தவழும் மாளிகைகளிலெல்லாம் நல்ல மாதர்கள் வசிப்பார்கள். எ - று.

பாற்கடலிற் பிறந்த அரம்பாஸ்திரீகள் அதில் நஞ்சுந்தோன்றினமையின் தமது பிறப்பை விஷத்துடன் தோன்றியதாக அவமதித்துத் தேவலோகத்தில் வசித்திருந்து, பின்னர் அதில் அமுதம்பிறந்தது கருதிமதித்துப் பூமியிலேயே வந்து வசிப்பார்போல மங்கையர்கள் வாழ்வார்கள் எனக்கொள்க. (௧௧௭)

ஒருங்ககி லார மாடத் துள்ளுறப் புகைத்துப் பின்னர்ச்
சுருங்கைக டிறப்ப நீளுந் தூஉறும் புகையி னோடு
மருங்குறத் தவழு நீல மழைக்குலம் வேறு காட்டா
நெருங்கிய மாடங் கற்பி னேரிழை யவளைக் காட்டும்.

(இ - ள்.) அகிற்கட்டையையுஞ் சந்தனக் கட்டையையும் மாளிகைகளின் உள்ளே புகைபோட்டுப்பின்னர்ச் சாளரங்களைத் திறப்ப, ஒன்றாக அதிகரிக்கின்ற பரிசுத்தமாகிய நல்ல புகையினுடன் பக்கங்களிற் பொருந்தத் தவழுகின்ற மேககூட்டங்

களை வேருகக்காட்டாத நெருங்கிய மாளிகைகள் கற்பினையுடைய மாதர்கள் (செயலைச்) காட்டா நிற்கும். எ - று.

மாளிகைகளிற்றோன்றிய கற்பினையுடைய மாதர் பிறமாடத்தூற்றுக் கணவனைக்கலக்குமாறு, மாளிகையிற் றோன்றிய புகையானது சாளரவழியாகச்சென்று மேகத்தைக்கலக்கும் என்க. (ககஅ)

மேனிலை மாடத் திட்ட விளக்கொடு சுலை மின்றேல்
வானிடை யுடுவை வேறு வகுத்தறி தரவொண் ணாது
கானிவர் திலக முண்டேற் கன்னியர் நுதலி னோடு
கூனிளந் திங்கள் வேறு குறித்தறி தரவொண் ணாதே.

(இ - ள்.) அசைதலில்லையாயின், மேனிலையையுடைய மாளிகையில் வைத்த தீபத்துடன், ஆகாயத்திலுலாவும் நக்ஷத்திரத்தை வேருகப் பிரித்தறிய முடியாது. மாதர்களுடைய நெற்றியுடன், வாசம்வீசுந்திலகமிருக்குமாயின்வளைந்த இளச்சந்திரனை வேருகக் குறிப்பிட்டறிய முடியாது. எ - று.

மேனிலைகள் நக்ஷத்திரமண்டல மளாவியும், மங்கையர் முகங்கள் பூரண சந்திரனைப்போன்றும் விளங்குமென்பது கருத்து. (ககக)

வதுவைசெய் காலை யன்பன் மருவுமுன் றம்பாற் போகப்
புதுநல நுகர்வித் தாரப் பூரித்து விட்ட பண்பால்
விதுவிளக் கிரண்டின் முன்னும் வெய்யவன் றிருமுன் போலக்
கதுமென நாணுக் கொள்ளார் கலவியிற் றிளைக்கு மாதர்.

(இ - ள்.) கணவன் மணவினை நடத்துகையிற் கலத்தற்கு முன்னர், தம்மிடத்துள்ள போகமாகிய புதிய சுகத்தை நுகரச்செய்து மிகப்பூரிப்புற்ற குணத்தினால், சந்திரகாந்தியுந் தீபவொளியுமாகிய இரண்டின் முன்னரும், சூரியசந்நிதானத்தைப் போல, போகத்திற்றிளைத்த மாதர்கள் சிறிதும் நாணமடையார்கள். எ - று. (கஉ0)

கலவியிற் றிளைக்கு மாதர் கதிர்பொழி வதனச் செவ்வி
நிலவினைக் கரந்து வெளவி நித்தலு நீங்கு மாற்றன்
மலர்தலை யுலக மெள்ள மறுவொடு பயின்று திங்க
ளிலகிய வுருவந் தேய்வ தீச்சுரன் சார்பு பெற்றும்.

(இ - ள்.) சந்திரனானவன், புணர்ச்சியிற் களிக்கும் மங்கையர்களது கிரணங்களைச் சிந்தும் முகத்தின் அழகாகிய சந்திரிகையை நாடோறும் மறைந்து அபகரித்துச் செல்லுந்தன்மையால், சிவபெருமானுடைய சார்பினையடைந்தும், பரந்த இடத்தையுடைய உலகினர் இகழும்படி குற்றத்துடன் சஞ்சரித்து உருவந்தேயாநின்றனன். எ-று.

கற்றைமென் குழலி னார்கள் கன்னிமைப் பருவந் தன்னிற்
பொற்றொடிக் கரங்கள் கூப்பும் புந்திபா வகத்தி னனு
மொற்றைநாள் வதுவைக் காலத் துவப்பினி தளித்த லானு
மற்றவா றுமற் றிங்க ளாக்கமும் பயின்ற தன்றே.

(இ - ள்.) தொகுதியாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் தமது கன்னிப்பருவத்தில், பொன்னாலாகிய வளையலையணிந்த கைகளைக் குவிக்கின்ற புந்தி பாவகத்தினாலும், மணக்காலத்தில் ஒற்றைத்தினத்திற் சந்தோஷத்தை இனிதாகக்

கொடுத்தலாலும், சந்திரனானவன் தேய்ந்த வழியே தேயாமல் வளர்தலையும் பெற்றான். எ - று.

புந்திபாவகம் - மனதினன்மை வெளிப்படுத்தல். (௧௨௨)

கலவிசெய் காலத் தானுங் கதிர்நகை முறுவ னல்லார்
புலவிசெய் காலத் தானும் பொருக்கெனச் சிதர்ந்த கோவை
யிலகொளி மணிவீழ்ந் திட்ட விணையடி வருத்த நோக்கி
நிலனுற நடப்போர் வீதி நெடுங்கழ றொடர்ந்து செல்லார்.

(இ - ள்.) ஒளிவாய்ந்த முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய மங்கையர்கள் புணர்ச்சிசெய்யுங் காலத்திலும, (கணவருடன்) ஊடல் கொள்ளுங் காலத்திலும் விரைந்து சிந்திய கோவைகளிலுள்ள ஒளிவிளங்கும் இரத்தினங்கள் வீழ்ந்து, (கிடத்தலால், நிலமிசை வைத்த இருபாதங்களின் வருத்தத்தையுங் கருதி, பூமியிற் பொருந்த நடப்பவர்கள் வீதிகளில் நெடியகால்களைவீசி நடவார்கள். எ - று.

கோவை - காஞ்சி மேகலைமுதலியன. கழல் தொடர்ந்து - வீரக்கழலவனிந் தெனினுமமையும்.

"நெடுங்கழறொடர்ந்து செல்வார்" எனப்பாடமாயின், (அவையுறுத்தாது) செருப்பணிந்து செல்வார்கள் என்க. (௧௨௩)

ஒருவர்மே லொருவர் வீசு மொள்ளிய வாசச் சுண்ணம்
பெருகிய புழுதி யானும் பேதையர் சிவிறித் தூநீ
ரருவிபாய்ந் தொழுக லானு மள்ளலுற் றடர்பொன் வீதி
மருவிய கழற்கா லார்க்கு வருத்தஞ்செய் தூர்தி யேற்றும்.

(இ - ள்.) ஒருவர் மேலொருவர் வீசுகின்ற வொள்ளிய வாசனை தங்கிய சுண்ணப்பொடி பெருகிய புழுதியினாலும், மங்கையர்கள் எறிகின்ற புனிதமாகிய சிவிறி நீராகிய அருவியானது பாய்ந்து செல்லுதலாலும், நெருங்கிய பொன்மயமான வீதியானது சேறுபட்டு, பொருந்திய வீரக்கழலணிந்தவர்களுக்கு (நடக்க) வருத்தத்தை யுண்டுசெய்து (அவர்களை) வாகனங்களி லேறச்செய்யும். எ - று.

சிவிறி - நீர்வீசுந் துருத்தி. (௧௨௪)

குழுமிய செம்பொன் மாடக் குடம்பைவாழ் குருவிக் கூட்டம்
வழுவறு மணியாற் பொன்னால் வன்னிலம் படுத்த முற்றம்
புழுதிவே றின்மை யாலே பூவைய ராட்டிற் சிந்தும்
விழுமிய சுண்ணப் பூழ்தி மிகக்குடைந் தாடிச் சேக்கும்.

(இ - ள்.) கூட்டமாகிய செம்பொன்னாலாகிய மாளிகைகளிலுள்ள கூடுகளில் வாழுங் குருவித்தொகுதிகள், குற்றமற்ற இரத்தினங்களாலும் பொன்னாலும் வலிய தளவரிசைசெய்த முற்றங்களில் வேறு புழுதி யில்லாமையினால், நாகணவாய்ப் பறவைபோன்ற மாதர்கள் விளையாட்டில் வீழ்த்திய சிறந்த வாசச் சுண்ணமாகிய புழுதியை மிகுதியும் மூழ்கி விளையாடிச் சிவக்கும். எ - று. (௧௨௫)

மகிழ்நர்தம் புணர்ப்பி னின்ப வாரியிற் படியும் பெற்றி
முகிளிதங் கொண்டு வாட்கண் மொழிதரா வியர்வு மெய்யி
னெகிழுளந் தனக்கங் கேற்க நிகழ்ந்துகாட் டாது பொற்பூ
ணகிலர மாத ரெவ்வா றெப்பரிந் நகர்நல் லாரை.

(இ - ள்.) கணவருடைய புணர்ச்சிக்காலத்தில் இன்பக்கடலில்மூழ்குந் தன்மையை, ஒள்ளியகண்கள் கூம்புதலுற்று வெளியிடா. உருகியமனத்திற்சேர்ப உடலில் வெயர்வுண்டாகி விளக்காது. (ஆதலால் இத்தகைய) அழகிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய தேவமாதர்கள் இந்நகரமாதர்களை யெவ்வாறு ஒப்பார்கள் ? எ - று.

சுந்தர மகளிர் தங்க டொடிக்கையாற் பனிநீர் வாக்கிச்
சந்தன மெருப்பெய் தோம்பத் தளிர்த்தரும் பீன்ற தென்னுஞ்
சிந்தையின் மகிழ்வான் மன்றல் செயப்படு முல்லை செல்வ
மைந்துறு நிறையுள் ளார்பால் வளர்கொடி யாருஞ் சார்வார்.

(இ - ள்.) அழகிய பெண்களுடைய வளையலணிந்த கையாற் பனிநீரையொழுக்கிச் சந்தனத்தை யெருவாக விரித்துப் பாதுகாக்க; தளிர்விட்டு அரும்பெடுத்த தென்றும் மனமகிழ்ச்சியினால், முல்லைச்செடிகள் மணஞ்செய்யப்படும். செல்வ வன்மைபொருந்திய நிறையுள்ளாரிடத்தில் வளர்கின்ற கொடியாருஞ் சார்வார்கள். எ - று.

மைந்துறுசெல்வ நிறையுள்ளார் பால் வளர்கொடியாருஞ் சார்வார் - அழியாத செல்வநிறைந்துள்ளவரிடத்து வளர்கின்ற கொடியவர்களுஞ் சேர்வார்கள். நிறையுள்ளார் பால் வளர்கொடியாருஞ்சார்வார் - முல்லைக்கொடியாரிடத்து, வளர்கின்ற கொடிபோலும் மாதர்களும் சேர்வார்கள். இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு. (௪உ௭)

அந்தர நெறிக ளாக வவிர்கதிர் முதலாங் கோளு
முந்தொளி நாளு மற்று முற்றெழி னாளு நோக்கி
நந்தன முறுவ திந்த நகரமே துறக்க மன்று
வந்திடுங் கதியு மந்த வான்பொருட் டவற்றுக் கின்றே.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களும், முற்பட்டொளி செய்யும் (அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழு) நக்ஷத்திரங்களும், பிறநக்ஷத்திரங்களும் ஆகாயவழியாகப்பொருந்தி, (இந்நகரத்து) அழகை நாடோறும்பார்த்து, நந்தனமாகப் பொருந்தியுள்ளது இந்த நகரமே (அல்லாமல்) சுவர்க்கமன்று. அவற்றிற்கிப்பொழுது (ஆகாயவழியாக) வருநடையும் அந்த அமுதங்காரணமாக (அன்றி, அங்குள்ள அழகு பற்றியன்று.) எ - று. (௪உ௮)

தடங்கையி னடங்கும் பூவுந் தனங்கள்பாய்ந் தளந்த மார்பு
மிடங்கொளுஞ் செல்வ மங்கை யிச்சையா லிருந்து வாழ
வடங்கரு வனப்புச் செய்த வாடக மாடந் தோறுங்
குடங்கையி னகன்ற வாட்கட் கோதையர் விழவு றுதால்.

(இ - ள்.) விசாலமான கையில் அடங்கும் மலராகிய கொங்கையும், அக்கொங்கைகள் பாய்ந்து அளவுசெய்த மார்பும், இடமாகக்கொண்டு வாழுந்திருமகள் மன விருப்பின்படி பொருந்திவாழ, அளவில்லாத அழகு படுத்திய பொன்மாளிகைகளிலெல்லாம், உள்ளங்கைபோலும் பரந்த வொள்ளிய கண்களையுடைய மங்கையருடைய மங்கலச் சடங்குகள் நீங்கா. எ - று.

தடங்கையினடங்கும் பூவுந் தனங்கள்பாய்ந் தளந்த மார்பும் இடங்கொளுஞ் செல்வமங்கை—மாதர் கொங்கையையும், ஆடவர்மார்பையும் இடமாகக்கொண்ட திருமகள் என்பதாம். (௪உ௯)

ஐந்துமூன் றடுக்கி யிட்ட வமளியிற் றுயிலா ருத
மைந்தர்க ளில்லை யாங்கு மாதரு மனைய ராகு
லெந்தரத் தடங்குங் கொல்லோ வெழினகர் வளங்க ளங்கு
மந்திர மியற்றிச் சென்னை மல்லீசர் வாழ்கின் றாரால்.

(இ - ள்.) மூன்றடுக்கியிட்ட பஞ்ச சயனத்தில் நித்திரைபுரியாத ஆடவரிலர். அதுபோலவே மங்கையரும் அத்தகையினராயின், அழகிய அச்சென்னை நகரவளங்கள் (எடுத்துச் சொல்வதற்கு) என்னுடைய தரத்திலடங்குமோ? (அடங்கா!) அவ்விடத்தில், சென்னை மல்லீசுரர் திருக்கோயில்கொண்டு வாழாநின்றனர். எ - று.

ஐந்தமளி—இலவம்பஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிற்றூவி, அன்னத்தூவியெனப்படும். இவை மும்மூன்றிட்டன வென்பார் "ஐந்து மூன்றடுக்கியிட்ட வமளி" என்றார். (கரு0)

புண்ணியம் புரிந்தோர் வேறாய்ப் புகப்படுஞ் சிவலோ கந்தான்
புண்ணிய வுருவுங் காணப் போந்திருந் தனைய தாகு
மண்ணலா லயமவ் வாறே யடுத்துவை குந்தந் தானு
நண்ணிய தனைய தாகு நாரணன் கோயி லாங்கே.

(இ - ள்.) சென்னை மல்லீசுரரது திருக்கோயிலானது சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் வேறாகப் புகப்படுகின்ற சிவலோகமானது, புண்ணிய வடிவத்தையுங் காணும்படி வந்திருந்ததையொக்கும். அவ்வண்ணமே சென்னைகேசவர் திருக்கோயில் அங்கு வைகுந்தமும் வந்திருந்ததையொக்கும். எ - று. (கருக)

சென்னைமல் லீசர் சென்னை கேசவ ரிவரை யப்ப
னன்னையென் றறிந்து பத்தி யாற்பணி புரிகின் றாரு
முன்னுறப் பணிகின் றாரு முறைமுறை துதிக்கின் றாரு
மின்னராய் வாழ்த லுற்றா ரிருநில மாந்த ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சென்னை மல்லீசுரர் - சென்னைகேசவர் ஆகிய இவர்களை, (முறையே) தந்தைதாயரென்று தெரிந்து பத்தியோடு பணிவிடைசெய்வோரும், திருமுன்னர்ப் பொருந்த வணங்குவோரும், முறை முறையாகத் தோத்திரஞ்செய்வோரும் (ஆகிய) இத்தன்மையராய், பெரிய வுலகிலுள்ள மானுடர்யாவரும் வாழ்வாராயினர். எ - று.

அத்தகு கோயிற் பாங்க ரவிர்மணிக் கோயில் கொண்டு
சித்திபுத் திகள்வேட் டோர்க்குஞ் சேர்க்குந்தன் னருளே தன்பாற்
சித்திபுத் திகளாய் வைகத் திகழ்பிர சன்ன வைங்கை
யுத்தம னிருந்தான் மும்மை யுலகமும் போற்றி யுய்ய.

(இ - ள்.) அந்தத் தகுதியாகிய (சென்னைமல்லீசுரர் சென்னைகேசவர்) திருக்கோயிலின் (தென்) பக்கலில், பிரகாசிக்கின்ற அழகிய திருக்கோயிலை யிடமாகக் கொண்டு, விரும்பினவர்களுக்குச் சித்திபுத்திகளை யளிக்குந் தமது திருவருளே தம் பக்கலிற் சித்திபுத்தி தேவிகளாய் வீற்றிருக்க விளங்குகின்ற ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய உத்தமராகிய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் மூவுலகமுந் துதித்துப் பிழைக்கும் படி எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். எ - று.

பிரசன்னவிநாயகர் திருக்கோயில், சென்னைமல்லீசுரர் சென்னைகேசவர் திருக்கோயிலின் றென்பக்கலில், திருமதிலுக்கு நான்கு கஜதூரத்தில் தக்ஷிணமுகமாக விளங்காநிற்கும். (கருக)

வேறு.

ஈங்கார்வத் திருந்தருளும் பிரசன்ன விநாயகர்தா மிறைஞ்சு மன்பர்க்
காங்காங்கு வரங்கொடுத்து விளையாடுங் கதைமுழுது மகிலந் தேரப்
பாங்கான வடமொழியிற் றொடைசெய்த பிருகுமுனி பரமற் போற்றி
நீங்காம னெடுங்கால மிருந்துமகிழ்ந் ததுமிந்த நிகரில் வைப்பாம்.

(இ - ள்) இவ்விதமாக அன்புகொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான் தம்மை வணங்கும் அடியவர்கட்கு (அவர்கள் விரும்பிய) அவ்வவ் வகையே வரங்களை யளித்துத் திருவிளையாடல்களியற்றுஞ் சரிதமுழுவதையும் உலகின ருணரும்படி, அழகான ஆரியபாடையிற் சுலோகரூபமாகச்செய்த பிருகுமுனிவர், அவ்விநாயகக் கடவுளைத் துதித்து நெடுங்காலம் பிரியாதிருந்து களித்ததும் இந்தச் சமானமில்லாத இடமேயாம். எ - று. (கருச)

மாதர்மணி முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பு மினிதணிந்து மாவின் மூலத்
தேதமுயிர்த் தொகைக்ககற்ற விருந்தருளு மேகம்ப ரெதிரே வைகி
மாதவமுற் றியகும்ப மாதவனற் றமிழ்விரித்து வழங்குங் காஞ்சிக் [ம்.
கோதியிடுங் குணக்கெல்லை யாய்ச்சிறந்து வாழ்வதுமிவ் வுரைத்தவைப்பா

(இ - ள்.) (காமாட்சியம்மையாருடைய) அழகிய முத்தாரமணிந்த முலையின் சுவடும், வளையின் தழும்பும் இனிதாகத் (தமது திருமேனியில்) தாங்கி, ஒப்பற்ற மாமரத்தின்கீழே பிராணகோடிகளுக்குத் துன்பங்களையகற்ற எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரேசுரர் திருமுன்னே வசித்திருந்து பெருந்தவஞ் செய்துமுடித்த பெருந்தவசியாகிய அகத்தியமுனிவர் நல்ல தமிழ்ப்பாஷையைப்பரவச்செய்துவழங்கச்செய்தகாஞ்சி நகரத்திற்குச் சொல்லுகின்ற கிழக்கெல்லையாய்ச் சிறப்புற்று விளங்குவதுங் கூறிய இந்த இடமேயாம் எ - று.

ஏகாம்பநாதர் உமாதேவின் முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்புமணிந்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"மணிமுலைக்குவட்டிறைவளைக்கையாளெருக்கிப்புல்லித்
தணிவருங்காதல்விம்மக்காதலிதழுவலோடுந்
திணியிருளறுக்குஞ்சோதித்திருவுருக்குழைந்துகாட்டி
யணிவளைத்தழும்பினோடுமுலைச்சுவடணிந்தாரையர்."—என்பதனாலும்,

அகத்திய முனிவர் காஞ்சியிலிருந்து தமிழ் விரித்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"காசியி னின்றும் போந்து கம்பர்தா மருளப் பெற்று
மாசிலாக் கச்சி மூதூர் மன்னிவீற் றிருந்து பூமே
லாசிலாத் தமிழ்ப ரப்பி யருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட
தேசினன் மலய வெற்பிற் குறுமுனி திருத்தாள் போற்றி."—என்பதனாலுங் கண்டுணர்க. (கருரு)

இயம்புமிரு தொடர்பானு மீங்கிருந்த பிரசன்ன விறைவர் நல்கு [ள
நயம்புணரின் னருளானு நவையறுக்கும் வடமொழியு ணடைபெற் றுள்
வயம்புணரும் பார்க்கவத்தைச் செந்தமிழாற் புனைந்திந்த வள்ளறுண் மேற்
பயம்புணர்வையகம்போற்றச்சாத்திடநின் றெவினையைப்பாற்றநின்றேன்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இவ்விரு சம்பந்தங்களாலும், இச்சென்னை நகரத்தி லெழுந்தருளிய பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான் அருளிய நன்மைபொருந்திய இனிய திருவருளாலும், குற்றத்தை யொழிக்கும் வடமொழியில் நடைபெற்றுள்ள வெற்றி பொருந்திய பார்க்கவபுராணத்தைச் செந்தமிழ்ச் செய்யுள்களாற் செய்து, இநதப் பெருமானுடைய திருவடியில், கடல்சூழ்ந்த உலகினர் துதிக்கும்படி, வினையை யொழிக்க நின்றவனுகிய அடியேன் சொல்லத் தொடங்கினேன். எ - று. (கஈக)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஙகக.

நைமிசப்படலம்.

திருத்தகு மாரயன் வேதன் சிவபிரான் மூவ ரோடு
விருத்திர னுவி யுண்டோன் விண்ணவர் பலரு மேவி
யிருத்தலின் முனிவர் வேள்வி யிலங்குநை மிசமாங் கான
முருத்தகு மேரு வொக்கு முருவமாத் திரமே வேறு.

(இ - ள்.) திருமால் - பிரமன் - சிவபெருமான் (ஆகிய) மூவர்களுடன், விருத் திராசுரனுயிரைப்பருகிய இந்திரனும், பலதேவர்களும் பொருந்தியிருத்தலின், முனி வர்கள் வேள்விவிளங்கும் நைமிசமாகிய கானமானது அழகமைந்த மேருமலையை நிகர்க்கும் (ஆயினும்) உருவமட்டுமே வேறு (ஆகத்தோன்றும்.) எ - று.

கந்தபுராணம் - அண்டகோசப்படலம்.

"மேருவரை யதற்குநடுப் பிரமன் மூதூர்
மிக்கமனோ வதியதற்கு மேலைத்திக்கில்
நாரணன்வாழ் வைகுந்தம் வடகீழ்த் திக்கி
னுதனமர் சோதிட்கந் திசைக ளெட்டுஞ்
சீரியவிந் திரன்முதலா மெண்மர் தேயம்" என்றபடி, மேருமலையில் திரிமூர்த்திகள் இந்திராதி இமையவர்கள் யாவரும் வசிப்பார்போல, நைமிசத்திலும் அவிவேட்டு வசிக்கின்றனராதலின் "நைமிசமாங்கானம் மேருவொக்கும்" என்றும், நைமிசங் கானமாதலானும், மேரு மலையாதலானும் அவை தம்முள் உருவேறுபடுதலின் "உருவமாத்திரமே வேறு" என்றுங்கூறினர். (க)

ஒருதனு விடத்தே சால விருபிறப் பெய்தி முத்தீ
மருவிநான் மறையு மோம்பி வளருமைம் பொறியும் வாட்டித்
திருவளர் செயல்க ளாறுஞ் செய்தெழு பிறப்பு மோட்டிப்
பொருவிலட் டாங்க யோகம் பூண்டபுங் கவராங் குள்ளார்.

(இ - ள்.) ஒரு தேகத்திலேயே மிக்க இருபிறப்பையடைந்து, முத்தீக்களைப் பொருந்தி,நான்குவேதங்களையுங்காத்து, (விஷயங்களில்)வளர்கின்ற ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, செல்வமிக்க அறுதொழில்களையுஞ்செய்து, எழுபிறவிகளையும் விலக்கி,ஒப்பில்லாத அட்டாங்கயோகத்தை மேற்கொண்ட வேதியர்கள் அந்நைமிசவனத்தில் வாழ்கின்றார்கள். எ - று.

தனு=உடம்பு. இருபிறப்பெய்தல்=உபநயனகிரியை முடித்தல்; இது இயற்கைக்கண்ணுடன் தத்துவவுணர்ச்சியை யடையக்கூடிய ஞானக்கண் பெறுமாறுசெய்யுங்கிரியை யெனப்பொருள்படும். பிறப்பாற் சூத்திரரும், சடங்காற் பிராமணருமாதலின், அவரை இருபிறப்பாளரென்றும், துவிசரென்றுங் கூறுவதுவழக்கு. [இப்பெயர் க்ஷத்திரிய வைசியர்கட்கு முண்டு]

முத்தீ—காருகபத்தியம் - ஆகவநீயம் - தக்கணாக்கினி.

நான்மறை—இருக்கு - யசுர் - சாமம் - அதர்வணம்.

ஐம்பொறி—மெய் - வாய் - கண் - மூக்கு - செவி.

அறுதொழில்—ஓதல் - ஓதுவித்தல் - வேட்டல் - வேட்பித்தல் - ஈதல் - ஏற்றல்.

எழுபிறப்பு—தேவர் - மக்கள் - விலங்கு - புள் - ஊர்வன - நீர்வாழ்வன - தாவரம்.

அட்டாங்கயோகம்—இயமம் - நியமம் - ஆதனம் - பிராணாயாமம் - பிரத்தியாகாரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி. (உ)

மணிமுடி யமரர் தாழ வளர்சடை மோலி தாங்கி
யணிசெய்கற் பகமுஞ் சூழ வரையில்வற் கலைகள் சூழ்ந்து
பிணிசெயும் வினைக ணீறப் பிறங்கொளி நீறு பூசித்
துணியருட் கண்ண ராகத் துலங்குகண் மணிகள் பூண்டார்.

(இ - ள்.) இரத்தின கிரீடமணிந்த தேவர்கள் வணங்கும்படி, வளர்கின்ற சடைமுடி தரித்து, அழகுசெய்கின்ற கற்பகமுஞ் சூழும்படி அரையில் மரவுரியுடுத்து, துன்பஞ் செய்யும் வினைகள் நீறும்படி ஒளிவிளங்குந் திருவெண்ணீற்றினை யுத்தூளனஞ் செய்து, துணிந்த கிருபா நோக்குடையவர்களாக விளங்குகின்ற வுருத்திராக்கமணிகளைத் தரித்தார்கள். எ - று. (ங)

வேறு.

செந்தீ வளர்க்கும் பெருஞ்சிறப்பாற் றேவர்க் கவியும் புவியுயிர்க
ணந்தா தளிக்கு மழைவளமு நாளு முனிவர் கொடுத்தநிறாற்
சிந்தா குலம்விட் டலைகடலிற் சிறந்த பகலு மிரவேபோ
லந்தா மரைக்கண் வளர்கின்றா னகிலம் புரக்கு மச்சுதனே.

(இ - ள்.) செவ்விய யாகாக்கினியை வளர்க்கின்ற பெரிய சிறப்பினால், தேவர்கட்கு அவிப்பாகமும், உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களை அழியாது காக்கும் மழைவளப்பமுந் தினந்தோறும் அம்முனிவர்கள் கொடுத்துள்ளதினால், உலகினைக் காக்குந் திருமால் மனக்கவலையின்றி அலைகள் பொருந்திய திருப்பாற்கடலில் இரவைப்போலவே நடுப்பகலிலுந் தன்னுடைய அழகிய தாமரை மலர்போலுங் கண்களை (குவித்து) அறிதுயில்புரிகின்றனன். எ - று.

திருமால் உலகுக்குத் திதிக்கடவுளாயினும், நைமிசமுனிவரால் உலகிற்குக் குறைவில்லாது சுகமுண்டாயிருத்தல் கருதி, நித்திரைக்குரிய இரவுபோலவே பகலிலுந் துயில்கின்றனனென்பது கருத்து. (ச)

அவிகண் மிகவு மார்தவிறு லமலன் விளையாட் டயர்கின்றான்
புவியுண் டவன்கண் வளர்கின்றான் பூவன் மறைக ணுவல்கின்றான்
சவிவின் ணவர்கோ னவுணருயிர் தாக்கப் போர்க்கு நடக்கின்றான்
குவிபொற் சிகரக் கூவிரத்தேர்க் கோமான் முதலோர் திரிகின்றார்.

(இ - ள்.) அவியுணவுகள் மிகவும் புசித்தலால், நிமலனாகிய சிவபெருமான் (ஆனந்தத்) திருக்கூத்தாடுகின்றான். உலகமுண்ட திருமால் (யோக) நித்திரை புரிகின்றான். தாமரைப்பூவிலுள்ள பிரமன் வேதங்களை யோதுகின்றான். அழகிய தேவராசனாகிய இந்திரன் அசுரருயிரைச் செருக்கும்படி யுத்தத்திற்குச் செல்கின்றான். குவிந்த பொன்னாலாகிய சிகரமுங் கூவிரமும் வாய்ந்த தேரையுடைய சூரியன் முதலியோர் (உலாவித்) திரிகின்றார்கள். எ - று.

கூவிரம் - கொடி. (௫)

படுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாம் பரிந்து சுரக்கும் பால்கறந்து
விடுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாம் வேள்வி முடித்து மறையோர்க்குக்
கொடுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாங் கோல மகளிர் மன்றலுக்குத்
தொடுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாந் தூய முனிவ ரிடந்தோறும்.

(இ - ள்.) புனிதமாகிய முனிவர் வாசங்களிலெல்லாம், ஒருபக்கலில் அகப்படுத்தும் பசுக்களாம். ஒருபக்கலில் (மனம்) பரிந்து சுரக்கின்ற பாலைக் கறந்து விடுக்கின்ற பசுக்களாம். ஒரு பக்கலில் யாகமுடித்து வேதியருக்குத் தானமளிக்கும் பசுக்களாம். ஒருபக்கலில் அழகிய மகளிர் மணத்திற்குச் செலுத்தும் பசுக்களாம். எ - று. (௬)

மறையோ துநரு மாகமத்தின் வழிநிற் குநரு மங்கத்தின்
றுறைநா டுநருங் கற்பத்திற் றொகுத்த வினையிற் சாருநரு
முறையாற் புராண மூவாறு மொழிசெய் குநருங் கேட்குநருங்
குறையா வேள்வி முடிக்குநருங் குழீஇய குழுவே யெவ்விடனும்.

(இ - ள்.) வேதபாராயணஞ் செய்பவரும், ஆகமமார்க்கத்தை யாராய்பவரும், வேதாங்கத்தின் துறைகளை யுணர்பவரும், மந்திர சாத்திரத்திற்குரிய செயல்களிற் செல்பவரும், பதினெண்புராணங்களையும் முறைப்படி பிரசங்கிப்பவரும், (அவற்றைச்) சிரவணஞ் செய்பவரும், குறையாத யாகத்தை முடிப்பவரும் (ஆகக்) கூடிய கூட்டங்களே எவ்விடத்திலும் (விளங்கும்.) எ - று. (௭)

மதவேள் குடங்கைக் கணையான வழுக்கால் வழுக்கின் முன்விழுந்தா
மிதவே புரியு முனிவரிட மெய்தி னமையுஞ் சிவபெருமான்
பதமே லிடுவ ரெனக்குறித்துப் பனிநீர்த் தடந்தோ றுற்பலமுஞ்
சதவா யிரமெல் லிதழ்விரிந்த தண்டா மரையுந் ததையுமே.

(இ - ள்.) மன்மதனுடைய குடம்போன்ற கைக்கணையான குற்றத்தால் முன்னர்க் குற்றத்திற் படிந்தாம். நன்மையையேசெய்யும் முனிவர்கள்பா லடைந்தால் (இனி) நம்மையுஞ் சிவபெருமானுடைய திருவடியின்பேரில் அணிவார்களென்று யோசித்து, குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த தடாகங்களிலெல்லாம், உற்பலமலர்களும், நூறும் ஆயிரமுமாகிய மெல்லிய இதழ்கள் விரிந்த தண்ணிய தாமரை மலர்களும் நெருங்கியிருக்கும். எ - று. (௮)

கிழங்கு கனிகாய் மதுமலர்கள் கெழுத்த தளிர்மெல் லிலைசமிதை
வழங்கி முனிவர்க் குவப்பாக்கு மாசி லாத பெருந்தவத்தாற்
பழங்கண் சிறிது மறியாமற் படர்தங் கிளைக ளுடன்றுவன்று
தழங்கு புகழ்நை மிசவனத்துத் தருவுங் கொடியும் பலவுமே.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தால், துன்பமென்பதைச் சிறிது மறியாமல், படர்ந்த தமது சுற்றத்துடன் நெருங்கிய புகழ் விளங்கும் நைமிசாரணியத்தில் மரங்களுங்கொடிகளும் (செடிகள் முதலிய) பலவும், கிழங்கு கனி காய் தேன் மலர்கள் நிறைந்தங்கிய தளிர்கள் மெல்லிய இலைகள் சமிதைகள் (முதலிய வற்றை) கொடுத்து, முனிவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டு செய்யும். எ - று. (க)

தரங்கக் கடலிற் புத்தமுதுந் தவள மதியிற் சுவையமுதும்
புரங்கள் கடந்த புண்ணியனுற் புசிக்கு மமரர்க் கவியுணவு
மிரங்கி யவனே கொடுப்பினலா லியாவர் கொடுப்பா ரனலுருவாய்
வரங்கொ ளழன்மா தவர்கொடுப்ப வாங்கிச் சுரர்க்கு வழங்குமே.

(இ - ள்.) அலைகள்பொருந்திய திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய புதிய அமுதத்தையும், வெள்ளிய சந்திரனிடத்திற்றோன்றிய சுவையமைந்த அமுதத்தையும், திரிபுரங்களையெரித்த சிவபெருமானுற் புசிக்குந் தேவர்களுக்கு அவியாகிய உணவையும் அவ்விறைவனே மனமிரங்கிக் கொடுத்தாலல்லாமல் (வேறே) எவர் கொடுக்கவல்லவர்? (ஒருவருமிலர் ஆதலின்) சிறந்தயாகாக்கினியானது முனிவர்கள்கொடுப்ப வாங்கி, அவ்விறைவனுருவாய் நின்று தேவர்கட்குக் கொடுக்கும். எ - று. (க0)

தவத்தால் வேள்வி யாற்றுதலாற் றுங்கண் மிகவு முடல்வருந்தி
யவத்தா லுலக மனைத்தினையு மழியா தளிக்கு முனிவரர்கள்
சிவத்தான் மலமற் றுயர்வீட்டிற் சேர்ந்து வாழ்வ தலதுதுவந்
துவத்தான் மயங்கு மமரர்கதி துன்ன நினையா ரொருகாலும்.

(இ - ள்.) தவத்தாலும் யாகஞ்செய்வதாலும் தாங்கள் மிகுதியும் உடல்வருந்தி, அவமார்க்கத்தினுல் உலகமுழுவதையும் அழியவொட்டாமற் காக்கும் முனிவர்கள் சிவத்தினுல் மலபந்தமற்று உயர்வாகிய மோக்ஷத்திற் கலந்து வாழ்வதல்லது, துவந்துவத்தால் மயக்குறுந் தேவர்களுடைய பதவியையடைய ஒரு பொழுதுங் கருதமாட்டார்கள். எ - று.

துவந்துவம் - ஒன்றற்கொன்று தொடர்ந்திருப்பது; பாசபந்தம். (கக)

பொற்று மரையோன் மனத்தெழுந்து போந்தோர் நேமி தவம்புரிய
நற்று ரணிவே றின்றெனவே நாட்டி யமர்ந்த நைமிசத்து
வற்று வளமும் பெருமையுமார் வகுப்பா ரந்த வனத்திருந்து
முற்று விழைவிற் சவுனகமா முனிவன் வேள்வி தொடங்கினுன்.

(இ - ள்) அழகிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய மனத்திற்றோன்றித் தவஞ்செய்தற்கு நல்லபூமி (இதுவேயன்றி) வேறில்லையென்று ஒப்பற்ற சக்கரமானது நிலைநாட்டிப் பொருந்திய நைமிசவனத்தின் குறையாத வளப்பத்தையுஞ் சிறப்பையும் சொல்லவல்லவரெவர்? அந்த வனத்திலிருந்து பெரு விருப்பாற் பெருமைதங்கிய சௌனகமுனிவன் யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினுன். எ - று.

நைமிசம் - நேமிசம்பந்தம். இது சௌனகராதி முனிவர்கள் பிரமனை நோக்கித் தவஞ்செய்தற்குரிய புண்ணியபூமி யொன்றனையெங்கட்கு வரையறுக்க வேண்டுமென வினவ, பிரமன் தருப்பையை வளைத்தோர் சக்கரமாக்கி நிலமிசையுருட்டி, இதுவீழுமிடமே புண்ணிய பூமியெனவிடுப்ப, அவர்கள் அதனைப் பின்றொடர்ந்து சென்றனர். அது தங்கியவிடமே நைமிசவன மெனப்படும். (கஉ)

வேறு.

வெண்டிரு நீற்றினர் விளங்கு கண்டிகை
கொண்டொளி ருரத்தினர் குடங்கைக் குண்டிகைத்
தண்டின ரனைவருஞ் சார்ந்து நைமிச
மண்டினர் சவுனகன் மகத்தைக் காணவே.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவர்களும், பிரகாசிக்கின்ற உருத்திராக்க கண்டிகையணிந்து விளங்கு மார்பினையுடையவர்களும், குடம்போன்ற கையிற் கமண்டலமும் தண்டமுந் தாங்கினவர்களும் (ஆகிய) எல்லோரும், நைமிசவனத்தை யடைந்து சவுனகமுனிவன் யாகத்தைக்காண நெருங்கினார்கள். எ - று. (கங)

ஏதநீற் றிடும்பதி னெண்பு ராணமுங்
காதலா லுணர்ந்தவன் கால காலன்றன்
பாதமே யல்லது பணித ராதவன்
சூதமா முனிவனுந் துன்னி னானரோ.

(இ - ள்.) குற்றத்தையொழிக்கும் பதினெண்புராணங்களையும் ஆசையுடன் அறிந்தவனும், காலகாலனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடியையன்றி (பிறிதொன்றை) வணங்காதவனுமாகிய சிறந்தசூதமுனிவனும் (அவ்விடத்தை) அடைந்தனன். எ - று.

காலகாலன் - சிவபெருமான். மிருகண்டு புத்திரராகிய மார்க்கண்டேயருயிரைக்கவர வந்த மிருத்யுவினுடைய உயிரைக் கவர்ந்தவனென்றது பொருள். (கச)

சயமலி நைமிசஞ் சார்ந்து ளார்களு
மயனிலத் திருந்துசென் றடுத்து ளார்களும்
புயலெதிர் மயிலெனப் பொங்கு மோகையி
னயமொழி முனியெதிர் நண்ணிச் சூழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) கூட்டமிருந்த நைமிசவனத்தை யடைந்துள்ளவர்களும், பிறவிடங்களிலிருந்து வந்து (அங்கே) சேர்ந்துள்ளவர்களும், மேகத்தைக்கண்ட மயிலைப்போல அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் நல்ல சொற்களையுடைய சூதமுனிவனை எதிர்கொண்டு சென்று புடைசூழ்ந்தார்கள். எ - று. (கரு)

திருத்திய வாதனச் சேக்கை மீமிசை
யிருத்தினர் பூசனை யியற்றிக் காதையி
னருத்திமிக் கவனிருந் தயர்வு யிர்த்தபின்
கருத்துறு வினவினாற் கதைதன் மேயினார்.

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய ஆதனத்திட்ட மெத்தையின்பேரில் (சூதமுனிவனை) இருக்கச்செய்து பூசித்து, சிவசரித்திரங்களில் ஆசைமிகுந்த அம்முனிவனிருந்து

இருப்பாறிய பின்னர், மனத்திற்றோன்றிய ஆசையால் (அவனை நோக்கிக்) கூறத் தொடங்கினார்கள். எ - று.

இருத்தினர் - முற்றெச்சம். (சசு)

பண்டுறு பவநதொறும் பண்ணி யுற்றிய
மண்டுபுண் ணியத்தினால் வரமபின் மாதவ
வண்டரும் வியத்தகு மடிக ளும்மையாங்
கண்டனங் கடந்தனங் கலந்த மாயையே.

(இ - ள்.) எல்லையில்லாத பெருந்தவத்தையுடைய சூதமுனிவரே! தேவர் களும் வியப்புறுகின்ற சுவாமிகளே! அடியேங்கள் கீழ்ப்போன பிறவிகளிற்செய்து முடித்த மிக்க புண்ணியத்தினால், தேவரீரைத் தரிசித்தோம். மாயாசம்பந்தத்தைக் கடந்தோம். எ - று. (சஎ)

வேறு.

ஓதிய மறைகட் கெல்லா முறுபய னெளிது பெற்றாம்
நீதியின் யாங்க ளிற்கு நிலைகளும் வழுவிற் றீர்ந்த
மோதிய வினைய ராகிப் பிதிரரு முத்த ரானார்
காதியைம் பொறிவென் றாயைக் கண்ணுறக் காண்ட லாலே.

(இ - ள்.) ஐம்பொறிகளையுங் கோபித்துச் சயித்த தேவரீரைக் கண்களாற் பொருந்தக் கண்டதனாலே, பாராயணஞ்செய்த வேதத்தாலுளதாய பலனை யெளிதாகப் பெற்றோம். நீதியுடன் அடியேங்களிருக்கும்(வருணாசிரம)நிலைகளுங் குற்றத்தினின்று நீங்கின. எம்முடைய பிதிரரும் வினையையொழித்தவராகி முத்தரானார்கள். எ - று.

மோதிய வினையர் - வடநூன்முடிபு. (சஅ)

எந்தமைப் பயந்த பேறு மிருமுது குரவர் பெற்றார்
வெந்துயர் விளைக்கு மாய வினையுடல் விடுத்து மண்மேல்
வந்திடு பயனும் யாங்கண் மருவினம பெறும்பே றெல்லா
மைந்துற வுடையோம் யாமே மன்னுமா தவர்க ளேறே.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற பெருந்தவசிகளில் ஆண்சிங்கம் போன்றவரே! எம்மைப் (புதல்வராகப்)பெற்றதனாலாகிய பலனையும் எமது தாய்தந்தையர் பெற்றனர். கொடிய துன்பத்தை விளைக்கும் மாயமாகிய வினைத்தேகத்தை யொழித்துப் பூமியிற் பிறந்த பயனும் யாங்களடைந்தோம். பெறத்தக்க பேறுகளையெல்லாம் மிகுதியாக வுடையோம் (ஆயினோம்.) எ - று. (சகூ)

எங்களுக் கும்மைப் போல விராறுட னாறு கூட்டித்
தங்கிய புராண முற்றுஞ் சாற்றவல் லவர்கள் யாவ
ரங்கவை யனைத்து முன்ன ரருளினு லருளிச் செய்தீர்
புங்கவ ரேறே வேறு புராணமுங் கூறல் வேண்டும்.

(இ - ள்) வேதிய சிரேஷ்டரே! எங்களுக்குப் பதினெண் புராணங்களையுந் தேவரீரைப்போலச்சொல்ல வல்லவர்கள் யாவர்? அப்புராணங்களையெல்லாம் முன்னர்த் தேவரீரது கிருபையினால் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர். (அவையேயன்றி) வேறு புராண முஞ்சொல்லவேண்டும். எ - று. (உ0)

இராறுடனாறு - பதினெட்டு.

தவவலிச் சவுன கன்செய் சத்திர வேள்விக் கோது
மவதியின் பன்னீ ராண்டு மடிகள்பாற் புராணக் கேள்வி
யுவகையி னமுத மாந்தி யுறுசுகம் பெறுவ தன்றிக்
கவர்மனத் தடியேஞ் செய்யுங் கடப்பாடு வேறொன் றில்லை.

(இ - ள்.) தவவன்மையுடைய சவுனகமுனிவன் செய்யுஞ் சத்திரயாகத்திற்குச் சொல்லிய காலமாகிய பன்னிருவருடங்களும், தேவரீரிடத்திற் புராணசிரவணமாகிய களிப்புடன்கூடிய அமுதத்தைப்பருகிப் பொருந்திய சுகத்தையடைவதல்லாது, பிளவுபட்ட மனதையுடைய அடியேங்கள் செய்யுங் கடமை பிறிதொன்று மிலது. எ - று. (உக)

பத்தியி னிவ்வா றெல்லாம் பகர்ந்தமா தவரை நோக்கி
முத்தியை விழைந்த சூத முனிவரன் மகிழ்ந்து சொல்வான்
வித்தினை வித்தி யல்லால் விளைபயன் கொள்வார் யாவர்
பொத்திய விறைவன் மாண்பும் புகன்றிடார் புரையி னீங்கார்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக வெல்லாம் பத்தியுடன்கூறிய முனிவர்களைப்பார்த்து, முத்தி மார்க்கத்தைக் காமுற்ற முனிசிரேட்டனாகிய சூதன் களிப்புற்றுச் சொல்லத்தொடங்கினன். விதையை விதைத்தல்லாமல் விளைபொருளைக்கொள்ளத்தக்கவர் எவர்? (அதுபோல) மலசம்பந்தத்தினின்றும் நீங்காதவர்கள் (அருள்) நிறைந்த இறைவன் புகழையுஞ் (சொல்வார்களோ?) சொல்லார்கள். எ - று. (உஉ)

நடுநிலை பிழைத்த லின்றி நண்ணறி வுடைய ராகிக்
கொடுவினை பலவு நீக்கிக் கொழுந்தெழு மன்ப ராகப்
படுமனத் துறுதி யோடு பண்பினர் கேட்கப் புக்கால்
விடுவது புரியா தெந்த விதத்தையும் விளம்ப வேண்டும்.

(இ - ள்.) நடுநிலை தவறுதலில்லாது, பொருந்திய அறிவினை யுடையவர்களாகி, கொடியவினைச் சம்பந்தங்க ளெல்லா வற்றையு மொழித்து, கொழுந்துவிட்டெழுந்த அன்புடையவர்களாய், மனத்திலுண்டாகிய (பத்தி) வலியுடன் குணத்தினையுடையோர் கேட்கப்புகுந்தால், எவ்வகையையும் விடாது சொல்லவேண்டும். எ - று.

குலத்திழுக் கின்றிப் புத்தி கூர்மையி னிகர்ப்பா ரின்றி
நலத்தகு தவந்தா னங்க ளெடொறு மினிது போற்றி
யலத்தக மணிந்த பாதத் தம்பிகை பாகர் பத்திக்
கலத்தினை யிவர்ந்தீர் கேள்விக் கடல்கட வாமை யுண்டோ.

(இ - ள்.) குலப்பழுதில்லாமல், புத்தி நுட்பத்தில் (தம்மை) ஒப்பாரில்லாமல், நன்மைபொருந்திய தவமுந் தானமுந் தினந்தோறும் இனிதாகக் காத்து, செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகமாகக் கொண்ட பரமேச்சுரருடைய பத்தியாகிய மரக்கலத்தினை யூர்ந்தவர்களே! கேள்விக்கடலைக் கடவாமை (உங்களுக்கும்) உண்டோ? எ - று. (உச)

பகைநகை நொதும லின்றிப் பல்லுயிர் மாட்டு மொத்த
தகைபெறு முளத்தி னார்க டாம்விழை காரியங்கள்
மிகைபடர்ந் துலகுக் கெல்லாம் விழுப்பயன் பயந்தே நிற்கும்
வகையுறி முனிவீர் நீயிர் நல்லதே மதித்திட் டீரால்.

(இ - ள்.) பகையும், நட்பும், நொதுமலுமில்லாது, எல்லா வுயிர்களிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனம்வகித்தவர்கள் விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிர்கட்கெல்லாம் பெரும்பயனைக் கொடுத்தே நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முநிவர்களே ! நீங்கள் நல்விடயத்தையே பொருளாக மதித்தீர்கள். எ - று.

. நொதுமல் - பகைநட்புகளின்மை. (௨௫)

கரும்புதின் பார்க்குக் கூலி கையிடை கொடுப்பார் போல
விரும்பிய வெமக்கு மேலும் விழைவினை விளைத்தீர் நும்பா
லரும்பிய காதன் முற்ற வறைகுது மென்று முன்னர்ப்
பெரும்பய னளிப்ப தோர்ந்து பேசுவா னிதனைச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) கரும்பைத் தின்பவர்கட்குக் கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவனையொப்ப (புராணங்களைப் பிறர்க்குக்கூற) விருப்புற்ற வெமக்கு மிகுதியும் ஆசையை விளையச்செய்தீர்கள். உம்மிடத்துண்டாகிய ஆசையால் முழுவதுஞ் சொல்லுகின்றே னென்று, பெரும்பயனைக் கொடுப்பது கருதிக் கூறுகின்ற சூதமுனிவன் முதலில் இவ்வாறு சொல்லலாயினன். எ - று. (௨௬)

நைமிசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩௭.

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகர்பிரமம் பதுமம்வயி ணவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரத
மார்க் கண்டந், திகழ்ந்தபண் ணவர்க்குரிய வாக்கி நேயஞ் செறிபிரம
கைவர்த்த மிலிங்கம் யார்க்கு, மகிழ்வுபுரி வராகமே காந்த மோடு வாம
னமே கூர்மமச் சியங்கா ருடம், புகரில்பிர மாண்டமென விவைமூ வா
றும் புகல்கிரந்த நாலிலக்கம் புகலக் கேட்டீர்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதுமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாகவதம்-பவுடிகம்-நாரதம்-மார்க்கண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்குரிய ஆக்கிநேயம்-(புகழ்) நெருங்கிய பிரமகைவர்த்தம் - இலிங்கம் - எல்லாருக்குங்களிசெய்யும் வராகம், காந்தம் - வாமனம் - கூர்மம்-மச்சம் - காருடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்படும் இவை பதினெட்டுப் புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கமாம். சொல்லக்கேட்டீர்களா ? எ - று. (௧)

இத்தகைய புராணமூ வாறு மேரு விலங்குகை லாயவரை யிறைவ
னடிபாதம், பத்திபுரி நந்திசனற் குமாரற் கோதப் பணிந்தவன்பால் வியாத
முனி பரிவாற் கேட்டு, மெத்தியதீ வினையோடப் பார்மேற் சால விளக்கி
யது போன்முனிவர் வேறு வேறு, புத்திமகிழ் வொடும்வழியே கேட்டுச்
செய்த புகரிலுப புராணமூ வாறுண் டாமால்.

(இ - ள்.) இவ்வகைய புராணங்கள் பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாயகிரியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவர் சனற்குமார முனிவருக்குப் பூர்வஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார முனிவரிடம் வியாதமுனிவர்

வணங்கிக்கேட்டு மிருந்த தீவினையானது ஒழியும்படி பூமியில் நன்றாக விளக்கியது போல, முனிவர்கள் வெவ்வேறாக மனக்களிப்புடன் முறையே கேட்டுக்கூறிய குற்றமில்லாத உபபுராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன. எ - று.

சாற்றுசனற் குமாரமே நார சிங்கந் தருகாந்தஞ் சிவதருமந் தழூர் வாசம், போற்றியநா ரதமேகா பிலமேமல் லோரும் புகழுசனஞ் சவுனகமாம் பிரமாண் டஞ்சீர், மாற்றரும்வா ருணங்காளி புராண மேத்தும் வாசிட்ட மிலிங்கமொடு சவுரம் பாவம், பாற்றியபா ராசரிய மாரீ சம்பார் பகர்சாம்பம் பார்க்கவமென் றவற்றின் பேராம். *

(இ - ள்.) சனற்குமாரமுனிவர் சொல்லிய நாரசிங்கம்-தகுதியாகிய காந்தம் - சிவதருமம் - (அன்பு) தழைத்த தூர்வாசம் - துதிக்கத்தக்க நாரதம் - காபிலம் - மேலோரும் புகழ்கின்ற உசனம் - சவுனகம் - பிரமாண்டம் - சிறப்பொழியாத வாருணம் - காளி-துதிசெய்யும் வசிட்டம் - இலிங்கம்-சவுரம்-பாவங்களையொழித்த பாராசாரியம் - மாரீசம் - உலகங்கூறும் சாம்பவம் - பார்க்கவம் என்று அவ்வுப புராணங்கட்குப் பேர்களாம். எ - று.

வேறு.

விலக்கரு முனிவர் தம்மால் விளங்கிய வுபபு ராணந்
துலக்கிய கிரந்த மெல்லாந் தொகையொரி லக்க மாகு
மலக்கணை யறுக்கு மந்தப் புராணமூ வாற னுள்ளு
நலக்கும்பார்க் கவபு ராண நாயக மாகி நிற்கும்.

(இ - ள்.) நீக்கற்கரிய (தவமுடைய) முனிவர்களால் விளங்கிய உபபுராணங்கள் கூடிய கிரந்தமெல்லாவற்றிற்குந்தொகை இலக்ஷமாகும். துன்பத்தை யொழிக்கும் அந்த உபபுராணங்கள் பதினெட்டனுள்ளும் நன்மைமிகும் பார்க்கவபுராணமானது தலைமையுற்று விளங்கும். எ - று.

பிரணவப் பொருளாய்ப் பேத மபேதமே பேதாபேதம்
வரமலி பொருளா யொன்றாய் வரம்பிலா வின்ப மாகும்
பரவிய வைங்கைப் புத்தேண் மான்மியம் பகரு நீரால்
விரவிய பார்க்க வத்தை விநாயக புராண மென்பார்.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருளாயும், பேதமாயும், அபேதமாயும், பேதாபேதமாயும், மிகச்சிரேஷ்டமான பொருளாயும், ஒன்றாகியும், எல்லையில்லாத இன்பமாயும் (விளங்கி) துதிசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானார் மகாத்மியத்தைக் கூறுந்தன்மையால், இப்பார்க்கவபுராணத்தை விநாயகபுராணமென்று சொல்வார்கள். எ - று.

புண்ணியந் தருங்க ணேச புராணமுன் கைலை வெற்பி
னண்ணிய வெண்டோண் முக்க ணாதனை ரருளிச் செய்யப்
பண்ணிய தவத்தால் வேதன் பணிந்துறக் கேட்டுப் பின்ன
ரெண்ணிய வியாத மேலோ னிறைஞ்சிட வியம்பினானே.

(இ - ள்.) புண்ணியத்தை யளிக்கும் விநாயகபுராணத்தைக் கைலாயகிரி பொருந்திய எட்டுத் திருப்புயங்களையும் மூன்று திருவிழிகளையுமுடைய சிவபெருமான் பூர்வம் அருளிச்செய்ய, பிரமதேவன் தான்செய்த தவத்தினால் மனம்பதி

யோருந்தக்கேட்டு, பிறகு (யாவரும்) எண்ணத்தக்க மேலோனாகிய வியாத முனிவன் (தன்னை) பணிய (அதனை அவருக்குக்) கூறினன். எ - று. (சு)

வேரியங் கமலப் புத்தேள் விளம்பிய முறைமை யோடே
சீரிய வியாத மேலோன் றெளித்திடத் தவங்கள் சான்ற
கூரிய பிருகு வென்பான் குரைகட லமிழ்த மென்ன
வாரிய மொழியாற செய்யு ளாகவின னகில முய்ய.

(இ - ள்.) தேன் சொரியும் அழகிய தாமரைத் தவிசில் வீற்றிருக்கும் பிரம தேவன் கூறிய கிரமப்படியே சீர்த்தி பெற்ற மேலோனாகிய வியாதமுனிவன் திருவாய்மலர்ந்தருள, மேம்பட்ட தவங்கள் மிகுந்த பிருகுமுனிவன் சத்திக்கின்ற (பாற்) கடலிற் றோன்றிய அமிர்தம்போல வடமொழியிற் சுலோகங்களாக உலகின ருய்யும்படி செய்தனன். எ - று. (எ)

கருதுபா சனையே லீலா காண்டமென் றப்பு ராணத்
திருவகை யாகுங் காண்ட மிருநூற் றைம் பதுகாண் டத்துள்
மருவிய வத்தி யாய மற்றவை யெல்லாங் கூறும
பொருவரு கிரந்தம பன்னீ ராயிரம் பொருந்தா நிற்கும்.

(இ - ள்.) அப்புராணத்தில், தியானிக்கத் தக்க உபாசனா காண்டம் லீலாகாண்டமென்று காண்டங்கள் இருவகையாகும். அவ்விரு காண்டங்களுள்ளும் பொருந்திய அத்தியாயங்கள் இருநூற்றைம்பது. அவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லுகின்ற சமானமில்லாத கிரந்தங்கள் பன்னீராயிரம் பொருந்தியிருக்கும். எ - று. (அ)

பாடிய தலைவன் பேராற் பார்க்கவ புராண மென்றும்
பாடிய செய்யுள் கொள்ளும பாட்டுடைத் தலைவன் பேராற்
பாடியல் கின்ற காணா பத்திய மென்றும் யாரும்
பாடிய வாய ராகிப் பயன்மிகப் பெற்று நின்றார்.

(இ - ள்.) நூல்செய்த பிருகுமுனிவர் பெயராற் பார்க்கவபுராணமென்றும், செய்த நூலினை மேற்கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய கணபதியின் பெயராற் பெருமை பொருந்திய காணாபத்தியமென்றும், எல்லோரும் துதிக்கின்ற வாயையுடையவராகி (அதனால்) பெரும்பலனை யடைந்து நின்றார்கள். எ - று. (கூ)

புரையற விளங்கு மிந்தப் புராணத்தைச் செம்பொன் மேரு
வரையெனக் குணமேம் பட்ட மாதவப் பிருகு வென்பா
னரையருக் கரையன் சோம காந்தனா தரவிற் கேட்பக்
கரையறு காதல பொங்கக் கட்டுரைத் திட்டா னன்றே.

(இ - ள்.) குற்றமற விளங்கும் இந்தப் பார்க்கவ புராணத்தை மேருவாகிய செவ்விய பொன்மலைபோல மேம்பட்ட குணத்தையுடைய பெருந்தவஞ்செய்த பிருகுமுனிவனென்பவன் மன்னர்மன்னனாகிய சோமகாந்தன் ஆசையோடுகேட்க, எல்லையில்லாத ஆசையதிகரிக்க உறுதியாகக் கூறினன். எ - று. (கய)

வேறு.

நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய் நினைவுக் கெட்டா
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா னந்த மாகி [ச்

யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா யமல ஞான [ட்ப
மெத்தியவுள் ளகத்தமர்ந்த விநாயகமான் மியந்தவத்தோர் விரும்பிக் கே

(இ - ள்.) நித்தியமாகியும், குணரகிதமாகியும், மலரகிதமாகியும், பரிசுத்த மாகியும், மனத்துக் கெட்டாத உண்மையாகியும், தானே பரமாகியும், தத்துவமயமாகி யும், சத்துச் சித்து ஆநந்தமயமாகியும், இரண்டற்ற பொருளாகியும், அகண்டபரி பூரணமாகியும், மலசம்பந்தமற்ற ஞானம் பொருந்திய இதயத்திலெழுந்தருளியுமுள்ள விநாயகக்கடவுளுடைய மான்மியத்தைத் தவமுடையவர்கள் விருப்புற்றுக் கேட் பார்கள். எ - று. (கஎ)

விருத்திரனைக் கொன்றானு நான்முகனு மதுவுயிரை வீட்டினானு
முருத்திரனும் வழிபடமா றோங்குமொரு தனிமுதலா யுலகுக் கெல்லாங்
கருத்தனுமாய் விளையாடுங் கணபதிமான் மியங்கணக்கில் பிறவி தோறும்
பொருத்தமுறத் தவம்புரியார் விரும்பினுமற் றவர்செவியிற் புகாதோர் நாளும்.

(இ - ள்.) இந்திரனும், பிரமதேவனும், திருமாலும், உருத்திரனும் வழிபாடு செய்யும்படி யோங்கிய ஒப்பற்ற தனிமுதலாகி, எல்லா வுலகங்கட்குந் தலைவனுமாகித் திருவிளையாடல் புரியும் விநாயகப் பெருமானுடைய மான்மியமானது எண்ணில்லாத பிறவிகளிலெல்லாம் தவத்தைப் பொருந்தும்படி செய்யாதவர்கள் விரும்பினாலும், அவர்கள் செவியில் ஒருநாளும் புகமாட்டாது. எ - று.

விருத்திரனைக் கொன்றான் - இந்திரன். நான்முகன் - பிரமன்.
மதுவுயிரை வீட்டினான் - திருமால். இதனை,

விருத்தாசலபுராணம்.

"காதி ரண்டினிற் குறும்பியிற் கண்ணர்பா லிரண்டு
பேத மாகிய மதுவுடன் கைடவன் பிறந்து
சீத ரன்றனைப் பொருதனர் சீதரன் றோற்று
யாது செய்குவோ மெங்ஙனம் வெல்லுவோ மென்றான்.

தேற்ற மாய்வரங் கேண்மினென் றுரைத்தனன் றிருமால்
தோற்ற நீவர மென்கொலோ தருகுவை சொல்லா
யேற்ற மாகிய வெங்களைக் கேள்வர மென்றார்
மாற்ற மென்கையான் மாயுமி னென்றனன் மாயன்.

மாயன் கையினான் மதுவுடன் கைடவன் மடிந்தார்
தோய மீதினின் மேதையைத் தூர்த்தனர் புவிக்கு
மேய நாமமு மேதினி யாயது விரிஞ்ச
னேய மேதினி யிறுகிடச் சிவன்பத நினைந்தான்."—எனவருவனவற்றானறிக.

எவனுடைய வாணையினாற் பிரமனுக்குச் சிருட்டியுமெவ் வுயிரும் வாழ [ம்
வுவணமுயர்த் தவற்களிப்பு முருத்திரனுக் குலகமெலா மொடுக்கும் வீறு
பவனனுக்கு வீசுதலும் பாற்கரற்குச் சரித்தலும்பன் னாளும் வைகு
மவனுடைய மான்மியத்தை நாத்திகர்பா தகர்முதலோ ரறிய மாட்டார்.

(இ - ள்.) எந்த விநாயகக் கடவுளுடைய கட்டளையினாற் பிரமனுக்குப் படைப்புத் தொழிலும், கருடக்கொடியை யுயர்த்திய திருமாலுக்கு எல்லாவுயிர்களும் வாழும்படி காத்தற்றொழிலும், உருத்திரனுக்கு எல்லாவுலகங்களையுஞ் சங்கரிக்கும்

வல்லபமும், வாயுவுக்கு வீசுதலும், சூரியனுக்குச் சஞ்சரித்தலும், எக்காலமும் உண்டாயிருக்குமோ, அந்த விநாயகக் கடவுளுடைய பிரபாவத்தை நாத்திகர் பாதகர் முதலானவர்களறியமாட்டார்கள். எ - று.

உவணமுயர்த்தவன்—திருமால். அசாதைது காசிபர் மனைவியர் பதின்மூவரில் ஒருத்தியாகிய விநதை பெற்ற கருடன் தன் தாய்கட்டளைப்படி தேவலோகஞ்சென்று அமுதகலசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோரை வென்றுவருகையில், திருமாலெதிர்க்க, இருபத்தொருநாள் அவருடன் தோல்வி வெற்றியின்றிச் செருச்செய்ய, திருமால் இவனைத் தந்திரமாய வெல்லவேண்டுமென்று கருதி, நீ விரும்பிய வரங்கொடுப்பேன் என, கருடன் நீ விரும்பின் யான் வரங்கொடுப்பேனென, நாரணன் நீ வாகனமாகுகவென, கருடனுமியைந்தனனென்பது. இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"வன்புள் வேந்தனின் வீர மகிழ்ந்தன
னென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கிவ
னுன்பெ ருந்திறற் குண்மகிழ்ந் தேன்மற்றென்
றன்பு டைவரங் கொள்கெனச் சாற்றினான்.
மாய னம்மொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
றூய யோதிய சொற்றவ றாயெனி
னீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூர்தியா
யேயு மிவ்வரம் யான்கொள நல்கென்றான்.
ஆர்த்தி கூரதர வம்மொழி கேட்டொரு
மூர்த்த மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தமெய்
வார்த்தை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் றாகெனச்
சீர்த்தி யாளன் விடைபெற்றுச் சென்றனன்."—எனவருவனவற்றானறிக.

மறையிடத்து மரியயனிந் திரனாதி யமரர்மதி யிடத்துந் தோன்றா
துறையுமொரு பொருடன்னை வழிபடுவோர் தமக்கருளா லுருவு கொண்டு
நிறையவரங் கொடுத்தசரித் திரமனைத்தும் விளக்கிநிலை பேறு செய்த
குறைவறுமிப் புராணத்தைக் குறித்தவர்க்கு நாற்பயனுங் கூடு மன்றே.

(இ - ள்.) வேதத்திலும், விண்டு பிரமன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய புத்தியிலும் கண்டறியத் தோன்றாமல் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பொருளாகிய விநாயக மூர்த்தி, தம்மை வழிபட்டவர்களுக்குத் திருவருளால், திருவுருவெடுத்து மிகுதியாகிய வரங்களைக் கொடுத்த சரித்திரங்களை யெல்லாம் விளக்கி நிலைபெறுதல் செய்த குறைவற்ற இப்புராணத்தை நினைத்தவர்களுக்கு, நால்வகைப்புருடார்த்தங்களுங் கைகூடும். எ - று.

நாற்பயன் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படும். (கச)

தங்குபெரும் புண்ணியத்தாற் கேட்டவர்க்குப் பந்தமெலாந் தகரநூறு
மைங்கைமத குஞ்சரத்தின் சரித்திரமெல் லாம்பிரம னாதி தேட
னிங்கிவர்க்கு முறைப்படிதா யினுந்தொகுத்து வியாதமுனி யியம்பு மாறே
நுங்களுக்கு மொழிவலென நோற்றவருந் தவச்சூத னுவலப் புக்கான்.

(இ - ள்.) (தமக்கு) உண்டாகிய பெரிய புண்ணியத்தாற் சிரவணஞ் செய்தவர்கட்குப் பந்தங்களெல்லாங்கெட அழிக்கத்தக்க, மதஞ்சொரியும் ஐந்து திருக்கரங்

களையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய சரித்திரங்களை யெல்லாம், பிரமன் ஆதிசேடன் முதலிய இவர்கட்குஞ் சொல்ல அரிதாயினும், வியாதமுனிவர் சொல்லியவகையே யுங்களுக்குஞ் சுருக்கிச் சொல்லுவேனென்று, அருந்தவஞ் செய்த சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (கரு)

புராணவரலாற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௱௫௩.

பதிகம்.

மதிமிகுஞ் சோம காந்தன் வனம்புகத் துணிந்த வாறுங்
கதிதரு மகற்கு நீதி கடைப்பிடித் துரைத்த வாறும்
விதியுளி யபிடே கித்து வேந்தவற் களித்த வாறும்
பதியகன் றில்லா ளோடும் படர்ந்து கான் புகுந்த வாறும்.

(இ - ள்) அறிவுமிக்க சோமகாந்த மன்னன் வனம்புகத் துணிந்தவகையும், நற்கதியைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரனுக்கு உறுதியாக நீதிமார்க்கத்தை யுரைத்தவகையும், அவனுக்கு விதிப்படி இராச்சியாபிடேகஞ்செய்து இராசரிகங்கொடுத்தவகையும், மனைவியுடன் நகரத்தினின்று நீங்கிச்சென்று வனத்தையடைந்தவகையும். எ - று.

இதுமுதல் முப்பத்துநான்கு செய்யுள்களுங் குளகம். தண்டியலங்காரம் "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்" என்றது சூத்திரம். (க)

ஆங்குறை பிருகு வென்னு மறிஞனை யடுத்த வாறுந்
தீங்கறு முனிவன் பண்டு செய்வினை யிரண்டும் வெவ்வே
றாங்குவற் குரைத்த வாறு மொளிர்மணி மௌலி வேந்தன்
றாங்கிய பிரம சாயை யொடும்பிணி தவிர்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) (சோமகாந்தன்) அவ்விடத்தில் வசித்த பிருகுமுனிவனை யடுத்தவகையும், முற்காலத்தில் (சோமகாந்தன்) செய்த (நல்வினை தீவினையாகிய) இருவினைகளையும் குற்றமற்ற பிருகுமுனிவன் அவனுக்கு வெவ்வேறாகச் சொல்லியவகையும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின கிரீடமணிந்த சோமகாந்தன் தாங்கிய பிரமஹத்தியையும் பிணியையும் விலகியவகையும். எ - று. (உ)

மறைநெறி வியாதன் புந்தி மயங்கினான் மலரின் வைகு
மிறைவனை யடுத்த வாறு மிபமுகன் மனுவை வேதன்
முறையுளி வியாதன் காதின் மொழிந்ததுங் கணேசன் பாத
நறைமலர் மூவ ருந்தா நயந்துபா சித்த வாறும்.

(இ - ள்.) வேதநெறியையுடைய வியாதமுனிவன் மதிமயக்குற்று, அன்றலர்ந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனை யடுத்தவகையும், பிரமதேவன் விநாயகக்கடவுளுடைய மந்திரத்தை வியாதமுனிவன் செவியில் முறைப்படி யுபதேசித்தவகையும், கணேசமூர்த்தியினுடைய பாதமாகிய தேன் பொருந்திய தாமரைமலரை மும்மூர்த்திகளும் விரும்பி யுபாசனைசெய்தவகையும். எ - று. (௩)

முத்தொழின் மூவ ருக்கு முன்னவ னளித்த வாறு
மெத்திய விசுவ மெல்லாம் விளங்குதன் னகட்டன் னோனை
யுய்த்தனன் றெரித்த வாறு முலகயன் படைத்த வாறுஞ்
சித்திபுத் திகளை நாதர் திருமணம் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) முன்னோனாகிய விநாயகப்பெருமான் திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருஷ்டியாதி) முத்தொழில்களை (கைகூடும்படி) திருவருள் செய்தவகையும், மிக்கவுலகமெல்லாம் விளங்கிய தமது திருவயிற்றில் அவர்களைச் செலுத்தி யுணர்த்தியவகையும், பிரமன் உலகைச் சிருட்டிசெய்தவகையும், விநாயகக்கடவுள் சித்திபுத்திகளைத் திருமணஞ்செய்தவகையும். எ - று. (ச)

மாறுயர் மதுகைத் திண்டோண் மதுகயி டவரைக் கொல்ல
வாறெழுத் தரவப் பள்ளி யமரநு தரித்த வாறும்
வீறுபுத் திரனி லாமல் வெறிவன மடுத்த வீமன்
றேறிய விச்சு வாமித் திரன்கழல் சேர்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) பகைமைமிக்க வலிதங்கிய திண்ணிய தோளையுடைய மதுகயிடவர்களைச் சங்கரிக்க, சேடசயனத்திலமர்ந்த திருமால் சடக்கரமநுவைச் சபித்தவகையும், சிறப்புடைய மகப்பேறின்றி மணங்கமழும் வனத்தையடைந்த வீமன், தேறிய விச்சுவாமித்திர முனிவனுடைய பாதங்களையடுத்தவகையும். எ - று. (ரு)

புக்கவேல் வீம னுக்குப் புகன்முனி யவன்கு லத்துத்
தக்கனோய் தீர்த்த வண்ணஞ் சாற்றிய வாறுந் தக்கன்
முக்கல ருபதே சங்கொண் முறைதெரித் திட்ட வாறுந்
தக்கன்முற் பிறப்பிற் சாபந் தாங்கிய துரைத்த வாறும்.

(இ - ள்.) (வனத்திற்) புகுந்த வீமனுக்கு, (மேற்) கூறிய விச்சுவாமித்திர முனிவன், அவனுடைய குலத்துத்தக்கன் நோய்தீர்ந்த விதத்தைச் சொல்லியவகையும், தக்கன் முக்கலமுனிவனுடைய உபதேசத்தைக்கொண்ட முறையைக் கூறியவகையும், முற்பிறப்பில் தக்கன் சாபம்பெற்ற துரைத்தவகையும். எ - று. (சு)

உற்றவித் தக்கன் பண்டைச் சனனத்தி லுதித்த மைந்தன்
பற்றில னாகி முத்தி படர்ந்தமை யுரைத்த வாறுங்
கொற்றவ னாக வேழங் கோதையைச் சூட்டத் தக்க
னற்றமில் விதர்ப்ப தேய மாண்டமை யுரைத்த வாறும்.

(இ - ள்.) பொருந்திய இந்தத் தக்கன் முற்பிறப்பிற் பிறந்த புதல்வன் பற்றில்லாதவனாகி முத்தியடைந்தமை யுரைத்தவகையும், அரசனாகும்படி யானையானது மாலைசூட்ட; தக்கன் குற்றமில்லாத விதர்ப்பதேயத்தை யரசுசெய்தமை யுரைத்தவகையும். எ - று. (எ)

அந்தமா தவனவ் வீமற் கருண்மநுப் புகன்ற வாறு
மைந்தனா கியவு ருக்கு மாங்கதன் முகுந்தை சாபந்
தந்திட மெலிந்த வாறுஞ் சார்ந்துநா ரதனன் னூற்கு
வெந்திறற் சாபத் தீர்வு மேதக வுரைத்த வாறும்.

(இ - ள்.) அந்த விசுவாமித்திர முனிவன் அவ்வீமனுக்கு அருள்புரியும் மந்திரோபதேசஞ்செய்தவகையும், புதல்வனாகிய உருக்குமாங்கதன் முருந்தை சாபங்கொடுக்க மெலிவுற்றவகையும், நாரதமுனிவன் அங்கு வந்து அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்குச் சிறப்பாகச் சாபவிமோசனம் கூறியவகையும். எ - று. (அ)

இந்திரன் சாபம் பெற்ற தியம்பிய வாறுந் தேவர்
மந்திரி கவுத மன்பான் மனுப்பெற்ற துரைத்த வாறு
மிந்திரற் கதனை யன்னா னியம்பிய தறைந்த வாறு
மிந்திரன் பூசை யாற்றி விண்ணின்மே லிருந்த வாறும்.

(இ - ள்.) இந்திரன் சாபம்பெற்றதைச் சொல்லியவகையும், பிரகற்பதி முனிவன் கௌதமமுனிவனிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்ற துரைத்தவகையும், அப்பிரகற்பதி முனிவன் அம்மனுவை இந்திரனுக்குரைத்ததைக் கூறியவகையும், இந்திரன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்து தேவலோகத்திலிருந்தவகையும். எ - று. (௯)

உருக்குமாங் கதன்பின் முத்தி கிளையொடு முற்ற வாறுந்
திருக்கறு தந்தை பான்மந் திரங்கிருச் சமத னென்பா
னுருக்கமொ டுற்ற வாறு மவன்வரம் பெற்ற வாறும்
பெருக்குறு வரங்க ளாற்றுத் திரிபுரன் பெற்ற வாறும்.

(இ - ள்.) பின்னர், உருக்குமாங்கதன் தன் சுற்றத்தாரோடும் முத்திபெற்றவகையும், கிருச்சமதனென்பவன் குற்றமற்ற தன் தந்தையினிடமாக அன்புடன் மந்திர மேற்றவகையும், அவன் வரம்பெற்ற வகையும், திரிபுரன் தவஞ்செய்து பெருக்கமைந்த வரங்களைப் பெற்றவகையும். எ - று. (௧௦)

திரிபுர னுலக மூன்றுஞ் சென்றர சாண்ட வாறு
மரிமுதற் றேவ ரன்னா னறவரம் பெற்ற வாறு
முரியகல் வரநஞ் சுண்ட வொருவனும் பெற்ற வாறு
மரியயற் கரியா னந்த முப்புர மழித்த வாறும்.

(இ - ள்.) திரிபுரன் திரிலோகங்களிலுஞ் சென்று அரசுசெய்த வகையும், திருமால் முதலிய தேவர்கள் அத்திரிபுர னழிய வரம் பெற்றவகையும், விடபானஞ்செய்த ஒப்பற்ற சிவபெருமானும் (விநாயகரிடத்து) நல்ல வரங்களைப் பெற்றவகையும், விஷ்ணுவுக்கும் பிரமனுக்கும் (தேடுதற்கு) அரிய சிவபிரான் அந்தத் திரிபுரத்தை யழித்தவகையும். எ - று (௧௧)

இமையவெற் பரையன் பாங்க ரேரம்பன் சதுர்த்தி நோன்பை
யுமையவள் கேட்ட வாறு முவந்தவ ளாற்ற வாறுங்
கமைபெறு பிருகு சொல்லக் கருத்தம னாற்ற வாறு
மமைகவு தமனுங் கோத நளனனுட் டித்த வாறும்.

(இ - ள்.) இமாசல மன்னனிடமாக உமாதேவியார் விநாயக சதுர்த்திவிரதத்தைக் கேட்டவகையும், அவ்வுமாதேவியார் களிப்புற்று (அவ்விரதத்தை) அநுட்டித்தவகையும், சாந்தம்பொருந்திய பிருகுமுனிவன் சொல்லக் கருத்தமன் அநுட்டித்தவகையும், பொருந்திய கவுதமமுனிவன் கூற நளன் அநுட்டித்தவகையும். எ - று.

சுந்தர மனைவி நோற்பத் தொக்கபா தலத்தி னீங்கிச்
சந்திராங் கதன்மன் வந்து தானுநோற் றிருந்த வாறு

மைந்துறு மவுணர்த் தாக்க மயிலூர்தி நோற்ற வாறும்
வெந்ததன் னுருவம் வேண்டி வேண்மத னோற்ற வாறும்.

(இ-ள்.) அழகிய மனைவியானவள் நோற்றலால், தொகுதியாகிய பாதலத்தினின்று நீங்கி, சந்திராங்கதன் பூமியில் வந்து தானும் நோற்றிருந்த வகையும், மயில் வாகனமுடைய முருகப்பிரான் வலியுடைய அசுரரைக்கொல்ல நோற்றவகையும், வேளாகிய மதனன் சாம்பரான தன் வடிவுபெறக் கருதி நோற்ற வகையும். எ-று.

மாதொரு பாகர் சீற வலியழி யாதி சேடன்
கோதற நோற்ற வாறுங் கொற்றவன் சூர சேனன்
பூதலம் விமானத் தோடு பொருக்கென விழிந்து நின்ற
மேதகு மகவான் றன்னை வியப்புற வினைய வாறும்.

(இ-ள்.) உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான் கோபிக்க, வலியிழந்த ஆதி சேடன் குற்றமற நோற்றவகையும், அரசனாகிய சூரசேனன் விமானத்துடன் விரைந்து பூமியி லிறங்கிநின்ற மேம்பட்ட இந்திரனைவியக்கும்படி வினவிய வகையும். எ-று.

மருவுசங் கடச துர்த்தி வானந்தன் பிதிரர் சேரப்
புருசுண்டி நோற்ற வாறும் புத்திரப் பேறு வேண்டி
கிருதவீ ரியன்கா னத்துக் கெழீஇத்தவம் புரிந்த வாறுங்
கருதுகோ ளாக வேயங் காரக னோற்ற வாறும்.

(இ-ள்.) பொருந்திய சங்கட சதுர்த்தி விரதத்தை, புருசுண்டி யென்போன் தன்பிதிரர்கள் மோக்ஷமடைய நோற்றவகையும், கிருத வீரியன் புத்திரப்பேற்றினை விரும்பி வனத்துச் சேர்ந்து தவஞ்செய்த வகையும், அங்காரகன் நினைக்கத்தக்க கிரகமாகும்படி நோற்றவகையும். எ-று. (கரு)

எள்ளிமே ரம்பன் பாங்க ரெய்திய சாபஞ் சோமன்
றள்ளுற நோற்ற வாறுஞ் சங்கட சதுர்த்தி நாளிற்
கொள்ளுறும் புத்தி யின்றிக் குளிரறு கிறைவற் கிட்டுத்
துள்விடைக் கரம்பு லைச்சி தூயவீ டடைந்த வாறும்.

(இ-ள்.) சந்திரன் (யாவராலும்) இகழ்வுற்று, விநாயகரிடம் (அடைந்து) தான் பெற்ற சாபந் தள்ளுறும்படி நோற்ற வகையும், சங்கட சதுர்த்தி நாளில் தனக்குத் தெரியாமல், [அபுத்தி பூர்வமாகிய] தண்ணிய அறுகினை விநாயகருக்குச் சாத்தி, துள்விடைக் கரம்புலைச்சி புனிதமாகிய வீட்டையடைந்த வகையும். எ-று. (கசு)

குறுகன லாசு ரப்பேர்க் கொடியனை விழுங்கும் வெம்மை
யறுகருச் சனையான் முக்க ணைங்கர னீத்த வாறும்
வறியவன் செல்வ மெய்த வளரறு கொன்று வாங்கி
யிறையவ னோர்ந்து பல்வே றதிசய மிழைத்த வாறும்.

(இ-ள்.) சமீபித்த அனலாசுரனென்னுந் தீயோனை விழுங்கிய வெப்பத்தை, திரிநேத்திரங்களையும் ஐந்து கரங்களையுமுடைய விநாயகக்கடவுள் அறுகருச்சனையா லொழித்தவகையும், தரித்திரன் செல்வமடையும்படி வளர்கின்ற அறுகொன்றனை வாங்கி இறைவனாகிய விநாயகக்கடவுளாராய்ந்து, பலவேறு திறப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்தவகையும். எ-று. (கஎ)

வரக்கவுண் டின்னி யன்றன் மனைவியோ ரறுகு தூக்கித்
தரக்கன கங்கண் மூவர் சகலமு நிகரா வாறு
மரக்கனே கிராத னென்னு மவர்வன்னி யிலையொன் றர்ச்சித்
திரக்கமிக் குறுமே ரம்ப னெழிலுல கடைந்த வாறும்.

(இ - ள்.) சிறந்த கவுண்டின்னியனுடைய மனைவி ஓரறுகினை (குபேரன் முன் தராசில்) தூக்கிக்கொடுக்க, பொற்குவியல்களும் திரிமூர்த்திகளும் யாவும் நிகராகாத வகையும், அசுரனும் வேடனுமாகியவர்கள் ஓர் வன்னிபத்திரத்தினு லர்ச்சித்துக் கிருபையை மிகுதியாகவுடைய கணேசமூர்த்தியினுடைய அழகிய வுலகத்தை யடைந்தவகையும். எ - று. (கஅ)

இரணிய கசிபைத் தாக்க விந்துமா மணாளற் காற்ற
வரமினி தளித்த விண்டு விநாயகன் மலர்த்தாள் போற்றிக்
கரவின்மா வலியை வென்று வாமனன் களித்த வாறு
மரவக லல்குற் கீர்த்தி யருமகப் பயந்த வாறும்.

(இ - ள்.) இரணியகசிபனைக் கொல்ல விஷ்ணுமூர்த்திக்கு மிக்க வரத்தை இனிதாகக்கொடுத்த விண்டு விநாயகருடைய மலர்போன்ற திருவடியைத் துதித்து வஞ்சகமாக மாவலியைச் சயித்து வாமனன் சந்தோஷித்தவகையும், பாம்பின் படம் போலும் அகன்ற அல்குலையுடைய கீர்த்தியென்பவள் அரிய குழந்தையைப் பெற்ற வகையும். எ - று. (ககூ)

வன்னியின் பூசைப் பேற்றால் வல்விடந் தவிர்ந்த கீர்த்தித்
தன்மக னுய்ந்த வாறுஞ் சமியுமந் தாரன் றானும்
வன்னிமந் தார மான வாறும்வா னவர்கள் சாப
மன்னவர் மனைவி மார்க ளருச்சிப்பத் தீர்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) வன்னியின் பூசாபலனால் வலிய விடவேகத்தைத் தவிர்ந்த கீர்த்தியின் மகன் பிழைத்த வகையும், சமியும் மந்தாரனும் முறையே வன்னியும் மந்தாரமுமான வகையும், தேவர்கள் சாபம் அவர் மனைவியர் அருச்சனைசெய்ததால் ஒழிந்த வகையும். எ - று. (உ0)

கிப்பிரப் பிரசா தன்றான் கிளர்வரம் பெற்ற வாறு
மொப்பறு கிருத வீரி யன்மக வுயிர்த்த வாறும்
வெற்பினிந் திரவி மானம் விண்ணிடை யெழுந்த வாறுந்
தப்பறு சூர சேனன் முத்தியிற் சார்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) கிப்பிரப்பிரசாதனென்பான் விளங்குகின்ற வரம்பெற்ற வகையும், சமானமற்ற கிருதவீரியன் மகவுபெற்ற வகையும், மலைபோன்ற இந்திரவிமானம் ஆகாயத்திலெழுந்த வகையும், குற்றமற்ற சூரசேனன் முத்தியிற் கலந்த வகையும். எ - று.

பராவிய பரசு ராமன் பல்வரம் பெற்ற வாறு
மிராவணன் பணிந்த வாறு மகத்திய னிறைஞ்சு மாறும்
விராவுகா சிபன்முன் னோனோர் பூசனை விளைத்த வாறு
மராவகட் டசைத்தோ னும மாயிரம் புகன்ற வாறும்.

(இ - ள்.) துதிசெய்த பரசுராமன் பல வரங்களைப்பெற்ற வகையும், இராவணன பூசித்த வகையும், அகத்தியன் பணிந்த வகையும், (அன்பு) கூடிய காசிபன்முதலானோர் பூசித்த வகையும், பாம்பினை உதரத்திற் (பந்தனமாகக்) கட்டிய விநாயகக் கடவுளுடைய சகத்திரநாமங்களைச் சாற்றிய வகையும். எ - று. (உஉ)

கணனெனு மரச னேனுற் கபிலமா தவன்கைச் சிந்தா
மணிகவர்ந் தரம்பு செய்ய மாதவன் போற்றிச் செய்த
வினையெரி வேள்வி நின்று மெம்பிரா னவதா ரஞ்செய்
தணிவகுத் தமர்ந்தன் னானை யழித்தது மீட்ட வாறும்.

(இ - ள்.) முன்னாளில், கணனென்னு மன்னன் பெருந்தவமுடைய கபில முனிவன் கையிலிருந்த சிந்தாமணியை யபகரித்துத் துன்பம் விளைப்ப, அக்கபிலமுனிவன் வளர்த்திய பூங்கொத்துபோன்ற யாகததீயினின்றும் எமது பெருமான் திருவவதாரஞ்செய்து அணிவகுத்திருந்து அக்கணனை யழித்து அச்சிந்தாமணியை மீட்ட வகையும். எ - று (உங)

அம்புயக் கிழவன் மேனு ளாவிப்ப வதனிற் றோன்றி
யுமபர்கண் முதலோராக் கினன லுறுத்துசிந் தூரன் றன்னை
யமபிகை யிடத்திற் றோன்றி யடர்ந்கரி முகவ னாகித்
தமபிரான் கொனறெல லோர்க்குந் தண்ணருள் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் முற்காலத்திற் கொட்டாவிவிட, அதினின்று தோன்றித் தேவர்கள் முதலானவர்கட்குத் துன்பம் விளைத்த சிந்தூரனென்பவனை, கணேசப்பெருமான் உமாபிராட்டியாரிடத்தில் வலிதங்கிய யானைமுகவனாகித் தோன்றிக் கொன்று யாவர்க்குந் தண்ணிய கிருபைபுரிந்த வகையும். எ - று.

வேந்தபி நந்த னன்றன் வேள்வியோ டேனை யோர்தங்
காந்தெரி வேள்வி யாதி கருமமுங் கெடுத்துத் துன்பே
யிந்தவிக் கினனை நாத னிருடிபார் சுவபாற றோன்றிப்
போநதமாத திரத்திற் றுழ்த்திப் புவனங்கள் காத்த வாறும்.

(இ - ள்.) அரசனாகிய அபிநந்தனனுடைய யாகத்துடன், மற்றவர்களுடைய பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிகாரியமாகிய யாகமுதலிய (புண்ணிய) கருமங்களையுங் கெடுத்து, (உலகுக்குத) துன்பத்தையே கொடுத்த விக்கினனென்பவனை, விநாயகக்கடவுள் பார்சுவ விருடியிடமாகத் தோன்றி, வந்தமாத்திரத்திலே யடக்கி, உலகங்களைக் காத்த வகையும். எ - று. (உரு)

தூமறை கவரச் சங்கா சுரனிறை மறையோ னாகி
மாமறை வழக்கஞ் செய்து வருங்கம லாசு ரன்ற
னேமவல் லுயிரை வேள்வி யிடத்துநின் றெழுந்த மஞ்ஞைக்
காமரு பறவை யூர்ந்து கறுத்தருள் புரிநத வாறும்.

(இ - ள்.) சங்காசுரன் புனிதமாகிய வேதங்களை யபகரித்தலால், விநாயகக் கடவுள் வேதியனாகிப் பெருமைபொருநதிய வேதவழக்குஞ்செய்து, வருகின்ற கமலாசுரனுடைய மூர்க்கமுற்ற வலியவுயிரை, யாகத்தினின்று தோன்றிய அழகிய மயிற் பறவையையூர்ந்து கோபித்து, அருள்புரிந்தவகையும். எ - று. (உசு)

சிந்துவென் றுரைக்குந் தீயோன் றேவரைச் சிறையில் வைப்ப
வந்தரி யிடத்தே ராம்ப வவதரித் தவுணர் செய்த
வெந்திறன் மாயை யெல்லாம் வென்றவன் றனையுங் கொன்று
நந்திய வேத நீதி வழங்கநன் றளித்த வாறும்.

(இ - ள்.) சிந்துவென்று சொல்லுங் கொடியோன் தேவர்களைச் சிறையிலிட, விநாயகக்கடவுள் உமாதேவியாரிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து, அசுரர்கள் செய்த வெவ்விய வலியமைந்த மாயைகளையெல்லாம் வென்று அவனையுங்கொன்று, குறைவுற்ற வைதிக மார்க்கமானது நன்றாக வழங்கும்படி அருளியவகையும். எ - று (உஎ)

மாதவ னென்னு மன்னன் மணமகள் சுமுதை யென்பாண்
மாதவம் புரிய வன்னாண் மருங்கொரு பாலனாகி
யேதமற் றவட்குச் செய்த வெறுழ்வலித் தூமன் றன்னைப்
பாதலத் தவிந்து வீழப் பராபரன் முனிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) மாதவனென்னு மரசன் மனைவியாகிய சுமுதையென்பவள் பெருந்தவஞ்செய்ய, பராபரனாகிய விநாயகக்கடவுள் அவளிடத்தில் ஒரு பாலனாகி, அச்சுமுதைக்குத் தீமைசெய்த பெருவலியுடைய தூமனென்பவனைப் பாதலத்தில் அழுந்து வீழும்படி கோபித்தவகையும். எ - று.

பராபரன் - பரமும் அபரமுமானவன். பனைக்கு மேம்பட்டது சிவமென்பது சித்தாந்தம். (உஅ)

பெருமறைக் காதி யான பிரணவ மனுவி னின்றும்
பொருகளி றீச னாகப் பொருந்துமை பிடியாய்க் கூடித்
தருமொரு தோன்ற லாகித் தந்திமா முகனைச் சாய்த்து
வெருவுறு மாயன் சாபம் விநாயகன் றீர்த்த வாறும்.

(இ - ள்.) பெரிய வேதங்கட்காதியாகிய பிரணவமந்திரத்தினின்றும், சிவபெருமான் போர்புரியும் ஆண் யானையாகவும், உமாதேவியார் பொருந்திய பிடியானையாகவுந் திருவிளையாடல்செய்து பெற்ற ஒப்பற்ற தலைவனாகி, வலிய கயமுகாசுரனைக் கொன்று, அஞ்சிய விஷ்ணுவின் சாபத்தை விநாயகக்கடவுள் தீர்த்தவகையும். எ - று.

கருதிய தருளே ரம்பன் கசியப னதிதி யோடு
பொருவறு தவங்க ளாற்றப் புத்திர னவர்கட் காகித்
திருகிய மனத்துத் தேவாந் தகனராந் தகனைச் செற்று
மருவுதன் னுலகங் காசி மன்னனுக் களித்த வாறும்.

(இ - ள்.) (அன்பர்) எண்ணியவற்றை யருள்புரியும் விநாயகக்கடவுள், கசியபமுனிவன் (தன்மனைவியாகிய) அதிதியுடன் ஒப்பற்ற தவங்கள்செய்ய, அவர்கட்குப் புத்திரனாகி, கோணிய மனத்தையுடைய தேவாந்தகன் நராந்தகன் என்போரைக் கொன்று, பொருந்திய தம்முடைய உலகவாழ்க்கையைக் காசிராசனுக்குக் கொடுத்த வகையும். எ - று. (கூ0)

சுரர்துய ரகற்றி வெற்பின் றோகையா னனத்திற் றோன்றி
விரவருள் வழங்குந் துண்டி விநாயக னான தேவ

னரவணி விசுவ நாத னணிநகர்க் காசி யெய்த
வரமலி திவோதா னன்மெய் மனத்தினைத் திரித்த வாறும்.

(இ-ள்.) மிக்க அருள்சுரக்குந் தண்டி விநாயகக்கடவுள், தேவர் தன்பத்தையொழித்து, பார்வதிதேவியார் திருமுகத்திற்றோன்றிச் சர்ப்பாபரணமணிந்த விசுவநாதப்பெருமான் அழகிய காசிநகரத்தையடையும்படி, மிக்க வரத்தைப்பெற்ற திவோதானனுடைய உண்மைமனத்தை மாற்றியவகையும். எ-று. (கக)

விடமணி மிடற்றி னானே விநாயக னாகிச் சென்று
மடமறு மரீசி தன்பால் வல்லபை யாகி வைகுந்
தடவரை மாதை வேட்டந் தழுவெதிர் மாயோ னீன்ற
விடர்தபு மாதரார்பன் னிருவரை மணந்த வாறும்.

(இ-ள்) ஆலத்தையணிந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே விநாயகக்கடவுளாகச்சென்று, அறியாமை நீங்கிய மரீசிமுனிவனிடத்தில் வல்லபையாகிப் பொருந்திய பார்வதிதேவியின் அமிசபூதையை மணமுடித்து, அவ்வக்கினி முன்னரே திருமால் பெற்ற துன்பமற்ற பன்னிருமாதர்களை மணஞ்செய்தவகையும். எ-று.

மாயவன் விநாய கன்பான் மற்றவன் கீதை கேட்டுத்
தூயமெய்ஞ் ஞான னந்தத் தொல்லியல் புணர்ந்த வாறு
மேயவிப் புராணங் கேட்ட வியாசனே ரம்பற் போற்றி
யாயுமிப் புராண மெல்லா மணிபெற விரித்த வாறும்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் விநாயகக்கடவுளிடத்தில் விநாயக கீதையைக்கேட்டுப் புனிதமாகிய உண்மை ஞானானந்தத்தின் பழமையாகிய இயற்கையையறிந்தவகையும், பொருந்திய இந்தப்புராணத்தைக்கேட்ட வியாசமுனிவன் விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்து, ஆராய்கின்ற இந்தப்புராணத்தை அழகுற விரித்துக்கூறியவகையும். எ-று. (கங)

பன்னிய பிருகு தன்பாற் பார்க்கவ புராணங் கேட்ட
மன்னவன் சோம காந்தன் மழைமதக் களிற்றுத் தேவன்
றன்னுல கடைந்த வாறுஞ் சாற்றினன் சூத மேலோ
னன்னவ னுரைத்த வாறே யவையெலாம் புகலப் புக்கேன்.

(இ-ள்.) சொல்லிய பிருகுமுனிவனிடத்தில், பார்க்கவபுராணத்தைச் சிரவணஞ்செய்த சோமகாந்தராசன், குளிர்ந்த மதப்பெருக்குடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளுலகத்தைச் சேர்ந்தவகையும், சூதமுனிவன் (நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குக்) கூறினன். அம்முனிவன் கூறியவகையே அவற்றையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கினேன். எ-று.

பதிகமாவது - பல்வகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக் கூறுவது. இங்கே விநாயகக்கடவுளுடைய பல்வகை மான்மியங்களையுந் தொகுத்துக்கூறலால், பதிகமெனப் பெயர்வந்ததென்க.

"பதிகக் கிளவி பல்வகைப் பொருளைத்
தொகுதி யாகத் தொகுத்துரைப் பதுவே."—என்பது சூத்திரம். (கச)

பதிகம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௮௩.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

உபாசனாகாண்டம்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம்.

கன்னியிள வாளைகய னின்றுமிசை வாவந்
துன்னிய பசுங்கமுகின் மீதுவளர் தூவி
யன்னமெதிர் பாய்ந்தலகின் வவ்வியமர் தேயந்
தன்னிகரி லாதசவு ராட்டிரமென் றுண்டே.

(இ - ள்) மிக்க இளமையுடைய வாளைமீன்கள் கயத்தினின்று மேலேபாய, நெருங்கிய பசிய கமுகமரத்தின்மீது வளர்கின்ற தூவியையுடைய அன்னமானது எதிரேபாய்ந்து (அதனை) மூக்காற் கொத்திப்பொருந்துகின்ற தனக்குத்தானேயொப் பாகிய சவுராட்டிரதேயமென்று (ஓர் தேயம்) உண்டு. எ - று.

கன்னியிளவாளை - நாகிளங்கமுகு என்றாற்போல. தூவி - அன்னச்சிறகு. அலகு - பறவைமூக்கு, இதனைத் துண்டமெனவுங் கூறுப.

கயனின்றும என்றும பாடம். கயல் - சேற்கெண்டை (௧)

நாவலர்க ணாவினிடை நாட்டியவந் நாட்டி
லேவலரு மாதருமி யற்றவெழின் மிக்க
வோவமனை யார்புரியு மோரைமலி சோலைத்
தேவநக ரொன்றுதிசை போமிசைய துண்டே.

(இ - ள்) நாவின்வன்மையுடைய புலவர்கள் நாவால் நிலைநிறுத்திய அச்சவு ராட்டிரதேயத்திலே, அரிய மங்கையர்களும் ஏவல்செய்யும்படி அழகுமிக்க சித்திரம் போன்ற பெண்கள் செய்கின்ற விளையாட்டுகள் மிகுந்த சோலைசூழ்ந்த தேவநக ரென்று திசைகளிற்சென்ற கீர்த்தியையுடையது (ஓர்நகரம்) உள்ளது. எ - று.

ஓரை - மாதர் விளையாட்டு. இசை - கீர்த்தி. (௨)

மாந்தர்மகிழ் கூரவள மாநகரி ருந்தே
யேந்துதிணி தோளினிரு மாநில னிறுத்தும்
போர்த்தமரின் வேந்தர்புறங் கண்டுவருஞ் சோம
காந்தனெனு மன்னனரு ளாறநடலை வென்றான்.

(இ-ள்) மனிதர்கள் களிகூரும்படி வளமமைந்த சிறந்த தேவநகரத்திலிருந்து, உயர்ந்த வலிய புயத்தின்பேரிற் பெருமைதங்கிய பெரிய பூமியைத்தாங்குகின்ற யுத்தத்தில் வந்த அரசர்களைப் புறமுதுகு கண்டு வருகின்ற சோமகாந்தனென்னும் பெயரையுடைய மன்னவன் கருணையாற் கடலைவென்றவனும். எ-று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்கள் ஒரு தொடர். (௩)

தக்கவறி வாலமரர் தங்குருவை வென்றான்
மிக்கபொறை யானெடிய மேதினியை வென்றான்
றொக்கவொளி யாலிலகு சூரியனை வென்றா
னக்கபுக ழாலுவவு நாண்மதியை வென்றான்.

(இ-ள்.) தகுதியாகிய உணர்வினால் தேவர் குருவாகிய பிரகற்பதி முனிவனைவென்றவனும், மிகுந்த பொறுமையினாற் பெரிய பூமியை வென்றவனும், கூடிய வொளியினாற் சூரியனை வென்றவனும், விளங்குகின்ற கீர்த்தியாற் பூரணைச்சந்திரனை வென்றவனும். எ-று.

உவவு - உவாவென்பதன்றிரிபு. உவா - அமாவாசை பூரணைகள்; இவற்றுள் நாண்மதியென்றது நோக்கிப் பூரணை யெனப்பட்டது. (௪)

ஆணையத னால்வடவை யங்கியினை வென்றான்
கோணைவலி யாற்குலவு மேருவரை வென்றா
னேணையுறு முள்வலியி னேரிமையம் வென்றான்
வீணையினை யான்மிதுன கின்னரமும் வென்றான்.

(இ-ள்.) கட்டளையினால் வடவாமுகாக்கினியை வென்றவனும், அழியாத வல்லமையால் விளங்குகின்ற பெரிய மேருமலையை வென்றவனும், நிலையுடைமைதங்கிய மனவலியினால் அழகிய இமாசலத்தை வென்றவனும், வீணைத்தொழிலினால் மிதுன கின்னரங்களை வென்றவனும். எ-று.

வடவை - பெண்குதிரை. ஈண்டுப் பெண்குதிரை முகமுடைய அக்கினியை யுணர்த்தியது இது சமுத்திரமானது தன் எல்லை கடவாதிருக்க இறைவனாற் கடலிற் றாபிக்கப்பட்டது. இது எவற்றையுந் தீயாலழிக்குந் தருணத்தில் வெளிப்படுவது. இதனைக் கடையனலென்றும், ஊழித்தீயென்றுஞ் சொல்வதுமுண்டு. (௫)

கைக்கொடையி னாலெழுக ரும்புயலை வென்றான்
மெய்க்கணழ காலுருவ வேண்மதனை வென்றான்
வைக்குநிதி யாலளகை மன்னவனை வென்றா
னெக்குமிகு போகமதி னிந்திரனை வென்றான்.

(இ-ள்.) கைக்கொடையினால், (கைம்மாறு கருதாத) கரிய சத்த மேகங்களையும் வென்றவனும், சரீரத்திலுள்ள அழகினால் அழகிய மதவேளை வென்றவனும், வைக்கின்ற நவநிதிகளால் அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனை வென்றவனும், எங்கும் மிக்க போகத்தால் இந்திரனை வென்றவனும். எ-று.

எங்கும் - எக்கும் வலித்தல்.

எழுபுயல்கள்—சம்வர்த்தம் - ஆவர்த்தம் - புட்கலாவர்த்தம் - சங்காரித்தம்-துரோணம் - காளாமுகி - நீலவர்ணமெனப்படும். இவைமுறையே மணி - நீர் - பொன் பூ - மண் - கல் - தீக்களைப் பொழிவன.

ஏழுகரும்புயல் - எழுகின்றகரியமேகமெனினுமமையும்.

வேண்மதன் - இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. (கூ)

தெள்ளுகலை யாற்பெரிய சேடனையும் வென்று
முள்ளமகிழ் நான்மறையு மோதியதி றத்தாற்
றள்ளரிய நீதிபுகல் சாத்திரம றிந்தான்
றொன்மையறு தத்துவசொ ரூபமுமு ணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தெளிந்த கலைஞானங்களாற் பெரிய ஆதிசேடனையும் வென்றவனும், மனமகிழும் நான்கு வேதங்களையுமோதிய திறத்தினால், தள்ளுதற்கரிய நீதியுரைக்குஞ் சாத்திரங்களை யறிந்தவனும், துன்பமற்ற தத்துவசொரூபத்தை யுணர்ந்தவனுமாவான் எ - று. (எ)

வேறு.

உருவ வானே தீவினையை யொறுத்தும் வித்தி யாதீசன்
மருவு கேமங் கரனன்மை வளர்க்கு ஞான கெம்பியனே
பொருவில சுபல னெனவைவர் புரைதீ ரமைச்ச ருளர்பகைஞர்
குருதி பருகித் தசைதெவிட்டுங் கூர்வேற் சோம காந்தனுக்கே.

(இ - ள்) சத்துருக்களுடையஉதிரத்தைப்பானஞ்செய்துமாமிசத்தைத் தேக்கெடுக்குங் கூர்மைவாய்ந்த வேற்படைதாங்கிய சோமகாந்தனுக்கு, உருவவான் - தீவினைகளை யொழிக்கும வித்தியாதீசன - பொருந்திய கேமங்கரன - நன்மையைப் பெருகச்செய்யும் ஞானகெம்பியன் - ஒப்பில்லாத சுலபன் என்று குற்றமில்லாத மந்திரிகள் ஐவருளர். எ - று.

ஓதி யுணர்ந்த மதியொளியாற் றுடைய பொறிபோற் பயப்படலா
னீதி யுணர்ந்து வழிநிற்கு நிகரி லமைச்சர் தமைக்கூட்டிக்
கோதி லுலகம் பொறிபத்தாக் கூறக வேந்தன் பணிமுடித்திட்
டேதி லரையர் நிலங்கொள்ள வெண்ணு மெண்ணம பெரிதுடையார்.

(இ - ள்.) கற்றறிந்த ஞானவொளியுடைய சோமகாந்தனுக்கு, உடைய ஐம்பொறிகள்போற் பயன்படுதலால், நீதிமார்க்கத்தை யறிந்து (அதன் வழியில்)நிற்கும் ஒப்பில்லாத மந்திரிகளைக்கூட்டி, குற்றமில்லாத வுலகமானது (அவனுக்குப்) பத்துப் பொறிகளென்று சொல்ல, அரசன் பணித்தவேலையை நிறைவேற்றி அயலரசா பூமியைக் கைக்கொள்ளும்படி கருதுங் கருத்தை மிகுதியாகவுடையவர்கள். எ - று. (கூ)

கிரண மெறிக்கு மணிக்கொடிஞ்சிக் கிளர்தேர் மூவா யிரத்திரட்டி
கரட மதங்கொப் புளித்திழியுங் களிறு பதினு யிரமாகும்
விரவுநிறத்துப் பலபரியும் விளம்பிற பதினு யிரத்திரட்டி
யரவ மலியும் படைத்தானைக் களவின் றுகு மவன்றனக்கே.

(இ - ள்.) அச்சோமகாந்தனுக்கு, கிரணங்கள் வீசும் இரத்தினக் கொடிஞ்சியானது விளங்குகின்ற தேர்கள் ஆறாயிரம் கன்னமதமானது கொப்புளித்துப் பாய்

கின்ற யானைகள் பதினாயிரமாகும். கலந்த பல நிறத்தையுடைய குதிரைகளுஞ் சொல்லுமிடத்தில் இருபதினாயிரமாகும். ஓசைமிக்க ஆயுதத்தை யேந்திய சேனைக்கு எல்லையில்லாததாகும். எ - று.

தானை - காலாள். இச்செய்யுளால் அம்மன்னனுடைய சதுரங்க சேனையின் அளவை சொல்லப்பட்டது. (க0)

கற்பால் வடமீன் புறங்கண்டாள் கவினு லிரதி சசிகமலை
பொற்பா ரரம்பை திலோத்தமையைப் பொருது புறங்கண் டாளாய
னிற்பாற் கிழமை பூண்டறங்க ளெடுத்தாள் சுதன்மை யெனும்பெயரா
ணற்பார் சோம காந்தனுயி ரிரண்டா மென்ன நண்ணினாள்.

(இ - ள்.) சோமகாந்த னில்லக்கிழமைபூண்டு இல்லற நடத்துபவள் சுதன்மையென்னும் பெயரினள்; கற்பினால் அருந்ததியை வென்றவள்; அழகினால் இரதி - இந்திராணி - திருமகள் - அழகமைந்த அரம்பை - திலோத்தமை முதலானாரைவென்றவள்; நல்ல வுலகமானது சோமகாந்தனுக்கு உயிரிரண்டாமென்று சொல்லும்படி பொருந்தியவள். எ - று.

வடமீன் - அருந்ததி; வடக்கிலுள்ள நட்சத்திரம்: வடதிசையிற் பல நக்ஷத்திரங்களிருப்பினுஞ் சிறப்புநோக்கி அருந்ததியையே யுணர்த்தியது. (கக)

இன்ன சுதன்மை வயிற்றுதித்தா னேம கண்ட னெனும்பெயரான்
கொன்னும் பதினா யிரம்யானை கோனை வலியான் பகைத்தெதிர்ந்த
மன்னர் நடுங்கப் புகையுயிர்க்கு மடங்க லனையா னிவர்பலருந்
துன்ன வளர்செங் கோலோச்சிச் சோம காந்தன் வாழ்ந்திடுநாள்.

(இ - ள்.) இத்தகைய சுதன்மையென்பாள் வயிற்றில் ஏமகண்டனென்னும் பெயரையுடைய புதல்வன் பிறந்தனன். அவன் பெரிய பதினாயிரம் யானைகளின் அழியா வலியுடையவன்; பகைகொண்டெதிர்ந்த அரசர்கள் நடுங்கும்படி புகை யுயிர்க்கின்ற ஆண்சிங்கத்தையொத்தவன். இவர்களெல்லாரும் நெருங்கியிருக்க, சோமகாந்தன் வளர்கின்ற செங்கோலைச்செலுத்தி வாழுங்காலத்தில். எ - று. (கஉ)

பண்டு புரிந்த தீவினையாற் பாழி யுடம்பிற் குட்டநோய்
மண்டி யெழுந்து நிணங்குருதி வழியு முடைநீர் சீயனைத்துங்
கொண்டு மணிமந் திரமருந்து குறித்துப் புரியுந் தொறுமந்தோ
மிண்டி வளர வெய்துயிர்த்து வேந்தன் வெறுத்தங் கிதுசெய்தான்.

(இ - ள்.) சன்மாந்தரத்திற்செய்த தீவினைச்சம்பந்தத்தினால், பெருமைதங்கிய (தன்) தேகத்திற் குட்டநோய் மிகுந்தெழுந்து, நிணமும் உதிரமும் சொரிகின்றமுடைநீரும் சீயும் இவைமுதலியனவும் பொருந்தி, மணி மந்திர மருந்துகளையோசித்துச் செய்யுந்தோறும், ஐயோ! அதிகரித்துவளரப் பெருமூச்சுவிட்டு, சோமகாந்தன் (போகங்களை) வெறுத்து இவ்வாறு செய்தனன். எ - று.

மணி - வாலரசகுளிகை. (கங)

வேறு.

வயமலி மடங்கலேற் றணையின் வைகியே
வியவரி னமைச்சரை விளிப்ப மற்றவர்

பயனுற வந்தடி பணிந்தெ ழுந்தபின்
னயமொழி யாலுளை நைந்து கூறினன்.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த சிங்காதனத்திலிருந்து, வேவுகாரர்களால் மந்திரிகளை யழைக்க, அவர்கள் பயன்பெறும்படி வந்து (மன்னவனுடைய) பாதங்களை நமஸ்கரித்தெழுந்த பின்னர், (சோமகாந்தன்) மனம்வருந்தி இதமாகிய வார்த்தைகளாற் சொல்லலாயினன். எ - று.

மடங்கலேற்றணை - ஆண்சிங்கங்கள்சுமந்த பீடம். (கச)

பொருந்தலர் பகைகெடப் பொருது வென்றனென்
றிருந்திய வுலகெலாஞ் சிறப்பிற் காத்தனென்
மருந்துணு மமரர்க்கு மகமு மாற்றினென்
விருந்தினர் முகமலர் விளக்கங் கண்டனென்

(இ - ள்.) சத்துருக்கள் பகைமையொழியும்படி (அவர்களுடன்) போர்செய்து வென்றேன்; திருத்தமாகிய வுலகமுழுவதையுஞ் சிறப்புடன் காத்தேன்; தேவாமிர்தத்தைப் புசிக்கும் இமையவர்கட்கு யாகங்களுஞ்செய்தேன். அதிதிகளுடைய முகமாகிய மலர்கள் மலர்ச்சிபெறச்செய்தேன் எ - று. (கரு)

சோலையோ டறக்குளந் தொட்டு மோதனச்
சாலையோ டனைத்துள தரும மாக்கியு
மாலைவாய்க் கரும்பென வடர்க்கு நோய்தவிர்
நூலையா னறிந்தில னுனித்த கேள்வியீர்.

(இ - ள்.) நுட்பமாகிய நூற் கேள்வியையுடையவர்களே! சோலைகளுடன் தருமத்திற்காகக் குளங்களைவெட்டியும், அன்ன சத்திரத்துடன் உள்ளனவாகிய தருமங்களையெல்லாஞ்செய்தும், ஆலைவாயிலகப்பட்ட கரும்பைப்போல(என்னைத்) துன்புறுத்தும் நோயை யொழிக்கத்தக்க நூலினை யானறிந்திலேன். எ - று.

அனைத்துளதருமம் - உண்டாகிய பிறதருமங்கள். தருமம் பலதிறப்படினும் அவற்றுட் சிறந்தது முப்பத்திரண்டுவகைத்து. அவற்றை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"தெய்வந்தென் புலத்தார் பூத மானிடம் பிரம மென்றோ
ரைவகை யெச்சம் பூர்த்தந் துறந்தவர் மடங்க ளன்பு
செய்யுமில் வாழ்வார்க் கில்ல மனைக்குப கரணந் தேம்பூப்
பெய்தமை தண்ணீர்ப் பந்த ரெங்கணும் பிறங்கு சோலை.

இரப்பவர் குருட ரெவ்வ முற்றவர்ப் புரத்தல் வெந்நோய்
துரக்குநன் மருந்து தாவாய் மகவினை யோம்பல் சுண்ணம்
பரித்தபா கடையே யெண்ணெய் பைம்புனல் குளிப்ப வேண்டு
மருக்கிளர் துவர்க ளாதி மலரணை நிலனுன் கன்னி.

கடிமணம் விளக்கு மாறுக் கடனொழித் திடுத லீச
னடியவர் விழைவ வீகை யக்கமா மணிவெண் ணீறு
படியிலாக் கடவுட் பூசை யுபகர ணங்கள் பாசந்
தடிதரு வேத வாய்மைச் சைவநூல் புராண நல்கல்.

சிவபிரா னடிக்கீழ்ப் பத்தி செவியறி வுறுத்த லோடு
மூவகையி னபயம் யார்க்கும் வழங்குத லுள்ளிட் டோது
நவையிரி யறமெண் ணான்கு நாடொறு நிகழ்ச்சி மாணப்
பவநெறி துரக்கு ஞானப் பைந்தொடி நிறுவிப் பின்னர்."—என்பதனானறிக.

சோமனே யெனவொளி துலங்கு மாட்சியாற்
சோமகாந் தப்பெயர் துன்னி னேனுட
லாமநோய ழிக்கவு நாட்டி னீங்குறுந்
தோமரு வுளத்தையுஞ் சுடுதல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) சந்திரனேயென்று சொல்லும்படி ஒளிவிளங்கும் மேம்பாட்டினாற் சோமகாந்தனென்னும் பெயரையடைந்தேன். பயத்தைத்தரும் குட்டநோயானது உடலையழிக்கவும், நாட்டினின்று நீங்குறுத குற்றம்பொருந்திய மனத்தையுஞ் சுட வேண்டும். எ - று. (கஎ)

இந்துமூன் றடுக்கிய வமளி மீமிசை
யிந்திர னணைவீற் றிருந்த தேசற
நொந்தும்வாழ்ந் திருக்கவே நோக்கு மென்னுடல்
சிந்தவே வாளினாற் சிதர்த்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) மூன்றடுக்கிய பஞ்சசயனத்தில், இந்திரனும் மன நாணமுறப் பொருந்தியிருந்த அழகழியும்படி நோயுற்றும் வாழ்ந்திருக்கவே கருதும் என்னுடலைச் சிதறும்படி வாட்படையால் வெட்டுதல் வேண்டும். எ - று.

இந்திரனணை வீற்றிருந்த தேசுற எனப் பாடமாயின், ஏசுதலுறும்படி எனக. இந்திரன் என்பதன் பக்கலில் உயர்வுசிறப்புப்மைதொக்கது. (கஅ)

பலபல வுரைப்பதென் பண்டை நீர்மையுங்
குலவிய பொழுதுநோய் குமைக்கு நீர்மையும்
புலமையின் மிகுந்துளீர் புந்தி செய்மினோ
நலவழி யினிவன நாடிச் சேறலே.

(இ - ள்.) நூற்புலமையின் மேம்பட்டுள்ளவர்களே! பலபல வார்த்தைகள் சொல்வதிற் பயனென்னே? பழய வினைத்தன்மையும் (தீமை) பொருந்திய காலமும், (குட்ட) நோய் துன்புறுத்துந் தன்மையும், மனதில் யோசிப்பீர்களாக. இனி வனத்தைப் பொருந்திச்செல்லுதலே நலமான வழியாகும். எ-று. (கக)

என்னினு மேம்படு மேம கண்டனை
மன்னிநும் மோடுமா நிலத்தைக் காக்குமா
பன்னியென் பொறையவன் பாலுங் ராக்குதுந்
தன்னினு மென்னினுஞ் சார்மி னென்றனன்.

(இ - ள்.) என்னைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட ஏமகண்டனை உங்களுடனிருந்து பெரிய பூமியைக் காக்கும்படி சொல்லி, என் சுமையை யவனிடத்திற் (சேரச்) செய்வோம். (இச்சமயம்) தன் காரியத்திலும் என் காரியத்திலுஞ் சார்ந்திருப்பீராக. எ-று.

ஆர்ந்தவுள் ளகத்துய ரலைப்ப வங்ஙனே
சோர்ந்தன னணைமிசை சூழ்ந்து ளாரெலா

மீர்ந்தவுள் ளத்தரா யேங்கி யன்னமயிற்
சார்ந்தவன் படுந்துயர் தாமு மெய்தினார்.

(இ - ள்.) பொருந்திய வுள்ளத்தில், துன்பமானது வருத்த, அப்பொழுதே சிங்காதனத்தின்பேரிலேயே உடல்சோர்ந்தனன் [மூர்ச்சையாயினன்.] அவனைச் சூழ்ந்திருந்த (மந்திரிமார் முதலான) வர்கள் யாவரும், இரங்கிய மனமுடையவர்களாய்க் கவலைகொண்டு சமீபித்துச்சென்று அவனடையும் வருத்தத்தைத் தாமும் அடைந்தார்கள். எ - று. (உக)

கண்டவர் சிலருளங் கரைந்து கண்கணீர்
கொண்டனர் சிலர்கரங் குலைத்திட் டார்சிலர்
துண்டமேற் சுட்டுவார் விரல்வைத் தாருடன்
மண்டிய நோயினை வைதிட் டார்சிலர்.

(இ - ள்.) (அதனைக்) கண்டவர்களிற் சிலர் மனமுருகிக் கண்களில் நீர்வடித்தார்கள்; சிலர் கையை நெரித்திட்டார்கள்; சிலர் மூக்கின்மேல் நெடிய சுட்டுவிரலை வைத்தார்கள்; சிலர் அவனுடலிற் பொருந்திய(குட்ட)நோயைத் திட்டினார்கள். எ-று.

தெய்வநொந் தனர்சிலர் சிலர்நெ ரித்திரு
கைவருந் தினர்சிலர் கையி னெற்றுபு
மெய்வருந் தினரினி வியாதி தீர்ந்திவற்
குய்வுமுண் டோமென வுழிதந் தார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் தெய்வத்தை நொந்தார்கள்; சிலர் இரு கரங்களையு நெரித்து வருந்தினார்கள்; சிலர் கையாலடித்துக்கொண்டு உடல் வருந்தினார்கள்; சிலர் இனி இவ்வரசனுக்குக் குட்டநோயொழிந்து பிழைத்தலுளதாமோவென்று (மனஞ்) சுழன்றார்கள். எ - று. (உ௩)

கல்வியிற் கேள்வியிற் காக்கு நீதியின்
வல்லவர்க் குறுங்கொலிவ் வருத்த மென்குவர்
தொல்வினைப் பயனெவர் துடைப்ப ரென்குவ
ரல்லலுற் றிவ்வகை யழுங்கி னாரெலாம்.

(இ - ள்.) (ஆங்குற்றிருந்த) எல்லோரும், கல்வியினாலுங் கேள்வியினாலும் (பிரசைகளை) இரட்சிக்கும் நீதியினாலும் வல்லவனாகிய இம்மன்னனுக்கு இவ்வருத்தம் வரலாமோவென்பார்கள்; ஊழ்வினையின் பயனை யொழிப்பவர் யாவரென்பார்கள்; துன்புற்று இவ்வகையாக வருந்தினார்கள். எ - று. (உச)

அக்கண மவர்தமை யமைச்சர் கையமைத்
துக்கணை கிடந்தவ னுழைச்சென் றொண்செவி
சுக்குவைத் தூதினர் துலங்கு மாணெழின்
மிக்கசாந் தாற்றியால் வீசு வித்தனர்.

(இ - ள்.) அந்தக்கணத்திலேயே மந்திரிகள் அங்குள்ளாரைக் கையினாலமர்த்தி, உடலிற்றுச் சிங்காதனத்திலிருந்த சோமகாந்தனிடஞ் சென்று, ஒள்ளிய காதுகளிற் சுக்குவைத்தூதினார்கள்; விளங்குகின்ற சிறந்த அழகு மிக்க விசிறியால் (மெல்ல) விசிறுவித்தார்கள். எ - று. (உ௫)

சோகமங் கொழிதரச் சோம காந்தனு
நாகணை யுறங்கிய நாமச் சக்கர
மேகமங் கெழுநதென மெல்ல வேயெழுந்
தேகனை திணையடி யிதயத் தெண்ணினான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது சோகமொழிதலால், சோமகாந்தராசனும், சேஷசயனத்திலுறங்கிய அச்சந்தருஞ் சக்கராயுதந்தாங்கிய மேகவண்ணனாகிய திருமால் எழுந்தாற்போல மெல்ல வெழுந்து, கடவுளுடைய திருவடியை மனதிற் சிந்தித்தான். எ - று. (உ௬)

வெந்திற லரசனுள் விளைவு நோக்கிய
மந்திரத் தலைவர்கள் வணங்கிக் கூறுவா
ரிந்திரன் போலவே யிகல்க டநதெமைத்
தந்தைதா யினுமிகத் தாங்கி நின்றனை.

(இ - ள்.) மிக்கவலியுடைய மன்னவன்மனததுற்ற துன்பத்தைப் பார்த்த மந்திரி சிரேட்டர்கள் பணிந்து சொல்கின்றார்கள். இந்திரனைப்போலவே பகைமையொழித்து எங்களைத் தந்தைதாயைக்காட்டிலும் மிகவும்(தயையொடு)காத்துவந்தனை.எ-று.

அனையநீ யழிபிணி யடர்க்குஞ் செவ்வியி
னினைதரு வனத்திடை யேக விட்டுநன்
மனையிடை வாழ்துமேன் மதியின் மிக்குளேந்
தனைநிகர் தருமமு நகைக்குஞ் சாலவே.

(இ - ள்) அவ்வகைய நீ குட்டநோயால் வருத்துங்காலத்தில், துன்பஞ்செய்யும் வனத்திற் செல்ல (உன்னை) விடுதது, அறிவின் மேம்பட்ட நாங்கள் நல்லவீட்டில் (இருந்து)வாழ்வோமாயின்,தனக்குத்தானே சமானமாகிய தருமமும் (எங்களை நோக்கி) மிகச்சிரிக்கும். எ - று.

அழிபிணி-துன்புறுத்துநோய். தருமமென்றது ஈண்டுத் தருமதேவதையை.

இருவகை யறம்பொரு ளீட்டி யாணையா
முருகெழு திகிரிநன் குருட்டி நீதிநூல்
கருதிய வாறுநின் காதற் புத்திர
னொருவனே யுலகெலா மோம்ப வல்லனே.

(இ - ள்.) இருவகைப்பட்ட தருமமும் பொருளுந்தேடி, ஆக்கினையாகிய நிறமிக்க சக்கரத்தை நன்றாகச்செலுத்தி நீதிநூல் எண்ணியவகையே உன் ஆசைப் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனொருவனே உலகமுழுவதையுங் காக்கவல்லவன். எ-று.(உ௬)

வகைபெறு முலகவன் மதித்துக் காக்குமேற்
புகையுயிர்த் தழலுமிழ் புலவு வேலினோய்
தகையுநின் றுணையா லீங்குத் தங்கினு
மிகையலால் யாமெலாம் வேண்டு மாறிலை.

(இ - ள்.) புகைந்து தீயைச்சொரியும் புலான்மணங்கமழும் வேற்படைதாங்கிய அரசனே! அவ்வேமகண்டன் மதித்து உலகத்தைக் காப்பானாயின் வழிப்படும்.

தவிக்கின்ற உன் கட்டளையால் யாங்கள் இந்நகரத்திற் பொருந்தினும், மிகுதியேயல்லாமல் (அவன் அரசுபுரிகையில் யாங்கள்) வேண்டும் வழியில்லை. எ - று. (௯0)

ஆகையா னின்னுட னரிய கானகம்
போகுமா துணிந்தனம் பொருவின் மன்னவ
வாகைமென் மணிப்புயத் தேம கண்டனை
யோகையா லரசினுக் குரிமை செய்கென்றார்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், உன்னுடனே அரியவனத்திற்குப் போகும்படி (நாங்களுமனம்) துணிவுற்றிருக்கின்றேம். ஒப்பில்லாத அரசனே! வெற்றிமாலையணிந்த மெல்லிய இரத்தினாபரணம்பூண்ட புயத்தையுடைய ஏமகண்டனைச் சந்தோஷத்துடன் இராசகாரியத்திற்குரியவனுக்குக வென்றுசொன்னார்கள். எ - று.

அரசினுக்குரிமை - பட்டாபிடேகம் (௯௧)

வேறு.

இன்ன வாறுநி கழ்ந்த யாவுமி யம்ப வந்மனை வைகிய
தன்னை நேரெழி லாள்சு தன்மைத ரித்தி லாதுவி ரைந்தெனப்
பொன்னின் மேகலை நூபு ரத்துணை பொங்கி யார்ப்பந டந்துபோய்
முன்னர் நின்றுவ ணங்கி மன்னன்மு கத்தை நோக்கிவி ளம்புவாள்.

(இ - ள்) இந்தவகையாக நடந்தவற்றையெல்லாம் (தூதுவர்கள்) சொல்ல, அந்தப்புரத்திலிருந்த தன்னைத்தானேயொத்த அழகினையுடைய சுதன்மையென்பவள் (மனஞ்) சகிக்காமல் விரைந்து, பொன்னலாகிய மேகலாபரணமும் இரண்டு பாதசரங்களும் அதிகரித்தொலிக்க நடந்துசென்று, அரசனுக்கு முன்னேநின்று பணிந்து (அவன்) முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றாள். எ - று. (௯௨)

இருத லைப்புளி னுற்ற வோருயி ரென்ன நும்முட னாகியே
மருவு துன்பமு மின்ப முந்வழு வாது துய்த்திடு மாட்சியேன்
வெருவு கானக நும்மை யேகவி டுத்தி ருந்துயி வாழ்வனோ
கருத லார்கள்வ ணங்க வெய்துக டைக்க ணோக்கிய காவலோய்.

(இ - ள்.) பகைஞர்கள் பணியும்படி (அம்பினை) யெய்து கடைக்கட்பார்வை செலுத்திய மன்னனே! இருதலைப்பறவைக்குப் பொருந்திய ஓருயிர்போல உம்முடனிருந்து, பொருந்திய துன்பத்தையும் இன்பத்தையுந் தவறாமல் அநுபவிக்கும் மேம்பாடுடைய அடியாள், அஞ்சத்தக்க வனத்திற்கு உம்மைச்செல்ல அனுப்பி, (நகரத்தில்) இருந்து உயிர்வாழ்வேனோ? எ - று. (௯௩)

ஒத்த வன்பின ராகி மங்கைய ருற்ற காதலன் வாழவாழ்ந்
தித்த ராதல மீதி றப்பவி றப்ப ராயினி ருங்கதி
மெத்து போகவி தங்கொள் வாரென வென்ற மாதவ ரோதலா
லத்த வத்தமு நின்னொ டேகுவ னல்ல திங்கம ரேனென்றாள்.

(இ - ள்.) புனிதமானவரே! மாதர்கள் ஒத்த அன்புடையவர்களாகிப் பொருந்திய கணவன்வாழ (தாமும்) வாழ்ந்து, இப்பூமியில் (அவன்) இறப்ப (தாமும்) இறப்பார்களானல், பெருங்கதியாகிய மிக்க பதவியையடைவார்களென்று (ஐம்புலன்களை

யும்) சயித்த பெருந்தவசிகள் சொல்லுதலால், ஒருநாளும் உம்முடன் செல்வேனல்லது இங்கிருக்கமாட்டேன் என்று சொல்லினள். எ - று. (கச)

சூறை யாற்பொரு தப்ப டுந்துணர் துன்றி ளங்கொடி போலவும்
பாறு சூழுயில் வேல்கள் பாய்ந்துப தைக்கு மான்பிணை போலவும்
வீறு மாய்ந்துசு தன்மை கட்புனல் வீழ நொந்திது விள்ளலு
மேறு போலம ருங்கி ருந்திடு மேம கண்டனி யம்புவான்.

(இ - ள்.) சுழல்காற்றினாற் போர்செய்யப்படும் பூங்கொத்து பொருந்திய இளங்கொடிபோலவும், யுத்தபூமியிற் சூழ்ந்த கூர்மையாகிய வேல்கள் பாயப்பெற்றுத் துடிக்கின்ற பெண்மான்போலவும், சுதன்மையானவள் விளக்கமற்றுக் கண்ணீர்சொரிய மனநொந்து இதனைக் கூறவும், ஆண்சிங்கம்போலச் சமீபத்திலிருந்த ஏமகண்டன் சொல்கின்றான். எ - று. (கரு)

திங்கள் செங்கதிர் நீத்த வானமுந் தீயொ டாவொழி வேள்வியு
மங்கை பற்றிய நாத னோடரு மைந்த னீங்கிய மாதருந்
தங்க மைச்சரி னோடு வேந்தர்த ணந்த தேயமு மென்னவே
யிங்க ணின்றுந மைப்பி ரிந்தர சாளு மெண்ணமி சைந்திலேன்.

(இ - ள்.) சந்திர சூரியர்களொழிந்த ஆகாயமும், நெருப்பும் பசுவுமில்லாத யாகமும், அழகிய கையைப்பிடித்த கணவனுடன் அரிய புத்திரனில்லாத மாதர்களும், பொருந்திய மந்திரிகளுடன் அரசன் பிரிந்த தேசமும்போல, இவ்விடத்திலிருந்து உம்மைப்பிரிந்து அரசாட்சிசெய்யுங் கருத்திற்குச் சம்மதித்திலேன். எ - று. (கசு)

புத்தி ரன்கட னின்றெ டுத்தவர் பூசை யாற்றியி றந்தபின்
பத்தி யாற்பிதி ரர்க்கு நல்லவை பண்பி னாற்றுவ தேயலா
லத்த முய்த்தர சாட்சி செய்தழி போக முழ்குவ தல்லவே
வைத்த செல்வம தித்தி லேனுடன் மால்வ னத்துறு வேனென்றான்.

(இ - ள்.) மைந்தனுடைய கடமையாவது: பெற்றெடுத்த பிதாமாதாக்களைப் பூசித்து, (அவர்கள்) மரணமடைந்தபிறகு, பிதிரர்கட்குப் பத்தியுடன் நல்ல (திலபிண்ட தர்ப்பணாதி)கிரியைகளை முறைப்படி செய்வதேயல்லாமல், பொருளைச்சேர்த்து இராசரீகநடத்தி யழியத்தக்க போகங்களையநுபவிப்பதல்ல. (ஆதலின் துன்பத்தையே) பொருந்திய (இராச) செல்வத்தை மதித்திலேன். (நானும்) உம்முடனே பெரிய வனத்தை யடைவேனென்றனன். எ - று. (கஎ)

தோம கன்றவ மைச்ச ருந்துணை யாவி யன்னசு தன்மையு
மேம கண்டனும் வேறு வேறினி தோதும் வார்த்தையெ னுஞ்சுதை
நாம வச்சிர வேலின் மன்னவ னன்று துய்த்துள முங்குளிர்ந்
தேம கண்டனை வேறு நோக்கியெ டுத்தி ரும்பொருள் கூறுவான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற மந்திரிகளும் உயிர்த்துணையாகிய சுதன்மையும், ஏமகண்டனும் வெவ்வேறு இனிதாகக்கூறிய சொற்களென்னு மமுதை, அச்சத்தைத்தரும் வச்சிரவேலைத்தாங்கிய சோமகாந்தன் நன்றாகச் செவியால் மடுத்து மனமுங் களித்து, (புத்லவனாகிய)ஏமகண்டனைத் தனியாகப் பார்த்துப் பெரும்பொருளாக வுள்ளவற்றை எடுத்துக்கூறுகின்றான் எ - று. (கஅ)

பிள்ளை மைப்பரு வத்து ளாயலே பேது கொண்டெவன் பேசினை
தள்ள ரும்பனு வற்றி றத்தொடு தந்தை தாயரை யோம்பினின்
றெள்ள ரும்பல தான மாதியி யற்றி யேகய பூமியின்
விள்ள ரும்பலி பிண்ட மிட்டவன் மெச்சு புத்திர னாயினும்.

(இ - ள்.) (மகனே! நீ) பிள்ளைப்பிராயத்து ளிருப்பவனல்லன்; மதிமயக்கங்கொண்டு யாது கூறினை? நீக்குதற்கரிய நீதிநூற்படி அன்னை பிதாக்களைப் பாதுகாத்துநின்று, இழிவில்லாத பலவகைத் தானமுதலியவற்றைச் செய்து, புண்ணிய பூமியிற் சொல்லற்கரிய பலி பிண்டங்களைக் கொடுத்தவன் மெச்சத்தக்க புதல்வனான போதிலும். எ - று. (கக)

தாயர் தந்தையர் வார்த்தை யிற்றவ றாது நின்றிட லேமுத
லாய தன்மம தெந்த புத்திர னவர்க்கரு மைந்தனே
மேய வென்னுரை கொண்ட மைச்சரி னோடு மேதினி காத்தியென்
றேயும் வண்ணமி யம்பி யுண்மனை யேம கண்டனொ டெய்தினான்.

(இ - ள்.) தாய்தந்தைகளுடைய வார்த்தையிலிருந்து பிறழாது நிற்றலே சிறந்த தன்மமென்றறிந்த புத்திரனே பெற்றோர்க்கு அரிய மைந்தனாவான். பொருந்திய என் சொல்லைக்கேட்டு மந்திரிகளுடன் உலகினைக் காக்கக்கடவையென்று தக்கபடி கூறி, ஏமகண்டனுடன் அந்தப்புரமடைந்தனன். எ - று. (சo)

ஒருவ ரெய்தியி ருப்பி னும்பல ருற்று வைகின ரோவென
மருளும் வண்ணநி ழற்றி ருங்கதிர் மாம ணிக்கிரண் மாளிகைக்
கருத லர்க்குரு மேற னானொரு காம ருந்தவி செய்தினொ
னருமை மைந்தனை முன்னி ருத்திய வற்கு நீதியு ரைக்குமே.

(இ - ள்.) ஒருவர் வந்திருந்தாலும் பலர் பொருந்தியிருக்கின்றனரோ வென்று மயங்கும்படி நிழல்செய்கின்ற பெரிய கிரணத்தைச் சிந்துஞ் சிறந்த இரத்தினத் தொகுதிகளிழைத்த மாளிகையில், பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற சோமகாந்தன் அழகிய ஆசனத்திருந்து, அருமைப்புத்திரனை ஏமகண்டனைத் தன்முன்னிருக்கச் செய்து, அவனுக்கு நீதிமார்க்கங்களை யுரைக்கலாயினன். எ - று. (சக)

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருவிருத்தம் - சஉஎ.

அரசியற்கைப்படலம்.

இருணி றப்பெருங் கடன்மருங் குடுத்தொளி ரிருநிலத் தவர்க்கெல்லாம்
வருண மேநிலை யெனுமிரண் டொடுந்தக வகுத்திடு மாசாரந்
தரும மென்பன வளவில வவையெலாஞ் சாற்றில னவைநிற்க
வருமை மைந்தனே யுனக்குரித் தாகிய வரசிய லினிக்கேண்மோ.

(இ - ள்.) (சோமகாந்தராசன் ஏமகண்டனை நோக்கி) என்னருமை மகனே! இருள்போலக் கருநிறமாகிய பெரிய கடலை யாடையாகவுடுத்தொளிரும் பெரிய உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் விதித்திருக்கும் வருணாச்சிரம தருமங்கள் அளவில்லாதன.

அவையாவும் (உனக்கப்பெருகுமாதலின்) சொல்கிலேன். அவையிருக்க, உனக்குநின் றிம்மையாததாகிய அரசியனீதியைமாத்திரம் (கூறுகின்றேன்) கேட்பாயாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் இப்படலத்தின் பயனிதுவென விளக்கினர். (க)

தினகருமாரம்பம்.

விடியலின் மூன்றுறக் கடிகையைத் தெனத்துயில விடுத்துடற் சுசிசெய்து
கடிமலர்த்திர ளமளிசேர் பள்ளியைக் கடிநதுவே றிடம்வைகிக்
கொடிய வல்வினைக் குழாத்தினைப் பொடிசெயுங் கோமளப் பொடிபூசி
யடிக ளாகிய குரவனை வழிபடு மமலனை யகத்தெண்ணி.

(இ - ள்.) பொழுது விடிய ஐந்துநாழிகை முற்பட்டுத் துயினீங்கி, தேகத் தைச் சுத்திசெய்து, வாசநதங்கிய மலர்த்தொகுதி நிறைந்த படுக்கையமைவை விடுத்துப் புறத்தே யமர்ந்து, கொடிய பாவகூட்டங்களை நீற்றததக்க திருநீறிட்டுக்கொண்டு, தலைவனாகிய ஆசானையும் உபாசனு மூர்த்தியையும மனதிற் றியானித்து. எ - று.

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல்கள் குளகம்.

மக்களுயிர்க் குறுதிபயக்குந் துணையாயவற்றுள் "தெரிநதோம் பித்தேரினு மஃதே துணை" எனவியந் தோதப்படும் ஒழுக்கநெறியே சிறந்தது. அதுவும "மன்னர் சீர்வழிப் பட்டதே மன்பதை" எனக் கூறியவாறு, அரசனநுஷ்டித்தாலன்றி, உலகினரநுஷ்டியாராதலின இவ்வரசன் அரசியலை மொழிவதனமுன, நித்திய வொழுக்கத்திற் சிறிது தன்மைந்தனுக்குப் பொதுப்படக் கூறினன். (உ)

பரந்த பூமியை யெதிருற நோக்குபு பாரெனப் படுந்தாயே
யரந்தை யின்றியான் றிரிதரு ந தொறுமென தடியுன துருமீதே
நிரந்த ரித்துறப் படும்பிழை பொறுவென நெகிழ்ந்தவுள் ளகத்தோடு
மிரந்து பின்னிரு மதப்பெருங் களிறனை யினிதுறத தியானித்து.

(இ - ள்.) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப் பார்த்து, பூமியென்று சொல் லப்படுந் தாயே! துன்பமின்றி யான் சஞ்சரிக்கும் பொழுதெல்லாம என்கால் உனவடி வின்மேற் பொருந்தப் பரவிப்படிகின்ற குற்றத்தை (எண்ணாது) பொறுத்தருளக வென்று, உருக்கமானமனதுடன பிரார்த்தனை செய்து, பின்னா இருமதங்களையுடைய பெரிய யானைமுகமமைந்த விநாயகமூர்த்தியை யினிதாகத் தியானஞ்செய்து. எ - று.

இருமதம் - கன்னமதம் கைமதம் என்பன.

நோக்குபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (௩)

எண்ணி லாகம மறைக்கெலா முடிவென விருந்திடு மிறைதன்னை ந
கண்ண னாதியின் னவாகளா யிருந்திடுங் கணேசனை மனமாதி
நண்ணொ ணாதநா யகனைநாற பொருளையு நண்ணிநாக் கருளவானை
யண்ண லாகிய வனாதியை யனந்தரு பியையருட் கடலானை.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத வேதாகமங்களுக் கெல்லாம் முடிவாக வீற்றிருக்குந் தலைவனும், திருமால் முதலிய தேவர்களாயிருந்திடுங் கணேசனும், மனாதிகளுக்கு எட்டாத முதல்வனும், அடைந்தவர்களுக்கு (தர்மமுதலிய) நால்வகைப்பட்ட புருடார்த்தங்களையுங் கொடுப்பவனும், கடவுளாகிய அநாதியும், அநந்தவடிவனும், கிருபா சமுத்திரமானவனும். எ - று.

நாற்பொருள்கள் - அறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு என்பன. (௪)

சகல லோகமு மளித்திடுங் காரண மானதத் துவன்றன்னை
யகலு ரூதவிக் கினங்களே யாயினு மடுத்தவர்க் கறுப்பானைப்
புகல்வி நாயகக் கடவுளைப் புலரியின் வணங்குகின் றேனென்று
மிகல்செய் காதலின் வழுத்திமற் றமரரை வேறுவே றுறநோக்கி.

(இ - ள்) சர்வலோக ரக்ஷண்ணிய காரணமாகிய தத்துவசொரூபியும்,தன்னை யடுத்தவர்களுக்கு நீங்காத விக்கினங்களே யானாலுந் தீர்க்க வல்லவனுமா யிருக்கின்ற விநாயகப்பெருமானைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேனென்று, மிக்க ஆசையுடன் தியானித்து, பின்பு தனித்தனி தேவவணக்கஞ் செய்து. எ - று. (௫)

உரக மாலையான் சந்திர சேகர னுழுவையி னுரிசூழ்ந்த
பரமன் பேரழ கினன்பெருங் கருணையன் பண்ணவ ரனைவோர்க்கும்
வரமெ லாங்கொடுத் தருள்பவன் பார்ப்பதி மணாளனல் வழிவாராப்
புரநி லாவகை யழித்தபுண் ணியன்றனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்.) சர்ப்பாபரணமணிந்தவனும், சந்திர சேகரனும், புலித்தோலை யாடையாக வணிந்த பரமனும், சலட்சணனும், தயாநிதியும், தேவர்க ளெல்லாருக்கும் வரங்களெல்லாவற்றையுங் கொடுத்தருள்பவனும், உமாநாயனும், நல்வழியில் வராத திரிபுரங்களை நில்லாவழியாக எரித்த புண்ணிய மூர்த்தியுமாகிய சிவபெருமானைப் பிராத கால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து.) எ - று. (௬)

பெத்த முத்தியும் பரப்புபெண் ணரசியைப் பிறழுமுக் கண்ணாளைத்
தத்து வத்தினுக் காதிகா ரணியையத் தத்துவங் கடந்தாளைச்
சித்தர் தேவர்க டொழுதெழு மிறைவியைத் திகழ்சமு சாரத்தின்
புத்தி நீங்குமா றருளும்பார்ப் பதிதனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்.) பெத்த முத்திகளை யருள்புரியும் பெண்கணாயகியும், பிறழ்கின்ற மூன்று கண்களையுடையவளும், தத்துவங்களுக்கு ஆதிகாரணியும், தத்துவாதீதியும், சித்தியாளர்களுந் தேவர்களுந் தொழுமிறைவியும், விளங்குகின்ற சமுசார பந்த வினை நீங்கும்படி யருள்பவளுமா யிருக்கின்ற பார்ப்பதி தேவியைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்றுபணிந்து.) எ - று. (எ)

தொக்க பாவத்தைச் சத்துருக் குழாத்தினைத் தொடர்ந்துசென் றிறுப்பானைத்
தக்க பூமகண் மணாளனைப் பாற்கடற் றனித்துயி லமர்வானை
மிக்க வீரனைப் பேதிய ரிடர்தப வேறுவே றுருக்கொண்டு
புக்க மாயனை யிந்திர னிளவலைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - று.) தொகுதியான பாவத்தையும், சத்துரு கூட்டத்தையுந் தொடர்ந்து சென்றொழிப்பவனும், தகுந்த தாமரைமலரில் வசிக்குந் திருமகள் மணாளனும், திருப் பாற்கடலில் ஒப்பற்று (யோக) நித்திரைசெய்பவனும், மேம்பட்ட வைதீகர்க்கு இடரகற்றும்படி (தசாவதாரமுதலிய) வெவ்வேறுவடிவெடுத்த மாயாவீரனும், உபேந்திரனுமாயிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து.) எ - று.

இந்திரனிளவல் - இந்திரனுக் கிளையோன்; உபேந்திரன்; மாவலியின் கர்வ பங்கநிமித்தம், இந்திரன்றாயாகிய அதிதியின் கோரிக்கைப்படி அவள் வயிற்றில் வாமனனாயவதரித்த முறையில் திருமால் இந்திரனுக்கு இளவலானதென் றறிக. (அ)

பெருமை தங்குமெண் ணத்தினை யுடையவன் பேணறி வொடுகன்ம
மருவு தற்குறு காரண மானவன் மறையுரு வினனித்த
மிருளுந் தானவர் மாயையுந் துரப்பவ னியாவருந் தொழுதேத்தும்
பொருவி லாதபே ரொளிவளர் பரிதியைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்.) பெருமைதங்கிய எவ்வகை யிலக்கங்களுக்குங் கருத்தனும், காக்கத்தக்க ஞானமும் கருமமும் (ஆகியவற்றின் பலன்கள்) அடைதற்குக் காரணமானவனும், வேதரூபியும், நாடோறும் உலகவிருளையும் அசுரமாயையையுந் தவிர்ப்பவனுமாகி எல்லோரும் பணிந்து துதிக்கும் ஒப்பில்லாத பேரொளி வளரும் சூரியபகவானைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன். எ - று. (கூ)

முறையி னிவ்வகை வழுத்தியே யேனைய முடிகொள்வா னவர்தம்மைக்
கறையி லாமுனி வோர்களை யன்பினுற் கருத்துறத் தொழுதேத்தி
யறையு நாட்கடன் விதிப்படி முடித்தபி னறங்களின் வழுவாமே
நிறையும் வேதிய ரமைச்சரா தியரொடு நிலம்புரப் பதுமாண்பால்.

(இ - ள்.) கிரீடமணிந்த மற்றைய தேவர்களையும், களங்கமில்லாத முனிவர்களையும் அன்புடன் மனத்திற் பொருந்த இவ்வாறு முறைப்படி துதித்து, சொல்லப்படும் நித்தியாநுட்டானத்தை விதிமுறையே செய்து, அதன்பின்னர் நீதி தவறாதபடி மிகுதியாகிய அந்தணர் மந்திரர் முதலியவரோ டளவளாவி உலகினைப் பாதுகாப்பது மாட்சிமையாகும். எ - று.

இரண்டாஞ் செய்யுண்முதல் இதுகாறுங் கூறியவற்றை,

நித்தியகன்மநெறி.

"சீர்தங்கு செங்கதிர்கீழ்த் திக்கெழுமுன் னர்க்கடிகை
யோரைந் தெனவெழுந்தே யோர்ந்து.
சுசியெனினு மன்றெனினுங் கூடியமெய்ச் சுத்தி
யிசைவாகச் செய்துநீ றிட்டு.
ஒண்சமயி ருத்திரனை நெஞ்சிற் சதாசிவனை
யெண்கிரியை யானுமாங் கே.
யோகிவிந்து நாதம் புருவனடு வுண்ஞானி
சோகம்பா வித்திடுக தோய்ந்து.
இன்ன லறவியன்ற வாறுசெபித் தேமூல
மன்னுமரன் றாளிணையும் வாழ்த்து."—என வருவனவற்றானும்,

இனியவை நாற்பது.

"கண்மூன் றுடையான்றாள் சேர்தல் கடிதினிதே
தொன்மாண் டுழாய்மாலை யானைத் தொழலினிதே
முந்துறப் பேணி முகநான் குடையானைச்
சென்றமர்ந் தேத்த லினிது."—என வருவதனானுமுணர்க. (சο)

நீதி போதித்தல்.

அறத்துப்பால் - இல்லறவியல்.

வேறு.

ஒருப்படு மறத்தி னாலே யொண்பொரு ளின்பஞ் செம்பொற்
பருப்பதங் கடல்போல் வந்து பயப்படு மதனைக் கேண்மோ

விருப்பொடு வெறுப்பி லாத மிக்கவெண் குணத்தோ டொன்று
யிருப்பவன் யாவ னன்னா னிணையடி வணங்கல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) (மகனே! நீ யடையவேண்டிய நால்வகைப் புருடார்த்தங்களுள்) ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினாலே ஒள்ளிய பொருளும் இன்பமும் மேருமலையுங் கடலும் போல வந்து பயன்படும். அதனைக் கேட்பாயாக: விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத மேம்பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்குங் கடவுள் எவனோ அவனுடைய உபயபாதங்களைப் பணிதல்வேண்டும். எ - று.

இதுமுதல் இருபத்துநான்கு அதிகாரங்களாலும், முப்பத்தொரு செய்யுள்களாலும் இல்லறவியல் சொல்லலாயினர்.

இச்செய்யுளால், * தெய்வந்தொழு எனக் கூறியதாம். இதனை,

திருக்குறள்.

"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி - பகவன் முதற்றே யுலகு.
வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்-கியாண்டு மிடும்பை யில.
அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்-பிறவாழி நீந்த லரிது.
கோளில்பொறியிற் குணமிலவேயெண் குணத்தான்-றாளை வணங்காத்தலை."

என்பதனானும்,

முத்தொள்ளாயிரம்.

மன்னிய நாண்மீன் மதிகனலி யென்றிவற்றை
முன்னம் படைத்த முதல்வனைப்—பின்னரு
மாதிரையா னென்றிரையா னென்றென் றயருமா
லூர்திரைநீர் வேலி யுலகு."—என்பதனானுமுணர்க. (கக)

வேறு.

அறமுதற் பொருளுல கமல னாணையா
னிறுவுதற் கேதுவாய் நிகழு மாமழை
வறுமையெய் தாவகை வயங்கு வேள்வியை
யுறுதரு மங்களை யுஞற்றல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) உலகமும், (அதனிடத்தில்) அறமும் பொருளும் இன்பமும் மலரகிதனுகிய கடவுளருளால் நிலைபெறுத்துதற்கு ஏதுவாக நிகழ்கின்ற மழை வளமானது குன்றாவண்ணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற யாகங்களையும், பொருந்திய தருமங்களையுஞ் செய்யவேண்டும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மழைவளம் பெருக்கு எனக் கூறியதாம். இதனை,

ஷை வான்சிறப்பு.

"வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற் - றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் - துப்பாய தூஉ மழை.
சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் - வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு."
தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம் - வானம் வழங்கா தெனின்."—என்பதனானும்,

* இவ்வதிகாரப் பெயர்களும் அவ்வவ்விடங்களிற் காட்டப்பட்டன.

நான்மணிக்கடிகை.

"மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு
மரசனு மில்வழி யில்லை யரசனு
மில்வாழ்வா ரில்வழி யில்."—என்பதனானுமுணர்க. (சஉ)

விழுப்பொரு ளன்மையும் விளங்கத் தெள்ளுபு
முழுப்பவைம் பொறியையு முனிந்து நீத்தவர்
வழுப்படா மறையவர் மற்றைக் கல்வியோர்
குழுப்புறத் தாதரங் கூர்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) சிறந்த (அறமுதலிய) நாற்பொருட் பயனையும் (இத்தகையன வென்று) விளங்க வுணர்ந்து, பஞ்சேந்திரியங்களையும் முற்ற நிக்கிரகித்த சாதுக்கள் - குற்றமில்லாத அந்தணர்கள் - ஏனைய குலத்து வித்துவான்கள் (இவர்கள் கூடிய) சபையில் ஆசையதிகரித்தல் வேண்டும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களாற் பெரியோரை வழிபடெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை நீத்தார்பெருமை.

"ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து - வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.
செயற்கரிய செய்வர் பெரியர் சிறியர் - செயற்கரிய செய்கலாதார்."—என்பதனானறிக. (சங)

நீத்தவ ராதியோர் செருப்பு யிர்த்திடிற்
காத்திடுங் கடவுளுங் கலங்கு மாதலா
லேத்துவ தேகட னென்று மைந்தனே
யாத்தர்கள் பொறுப்பரென் றவம திக்கிடேல்.

(இ - ள்.) புத்திரனே! துறந்தோர் முதலியோர் (எவற்றையும்) பொறுக்கத் தக்கவரென்று (அவரை) அவமதித்திடாதே. அவர் மனங்கன்றினால் (நம்மைக்) காக்கின்ற கடவுளாலும் அமைக்கவொண்ணாத் தீங்குறும். ஆதலால், அவரை யென்றும் வந்தித்தலே உன்கடமை. எ - று.

இதனை ஷை, ஷை,

"ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா - னிந்திரனே சாலுங் கரி.
குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி - கணமேனுங் காத்தலரிது."—
என்பதனானுணர்க.

குரவரைப் பெரியரைக் கூறு மாகம
விரவுறு மறைகளை மேத கும்படி
பரவுத லலதவர் பாங்கர் நிந்தனை
கரவுற வுளத்தினுங் கருதொ ணாததே.

(இ - ள்.) குரவனையாயினும், பெரியோனையாயினும், சொல்லுகின்ற ஆகமங்களையாயினும், பொருந்திய வேதங்களையாயினும், சிரத்தையுடன் பூசிப்பதல்லது அவர்களிடத்தில், இகழ்வதற்கு மறந்தாயினும் மனதில் இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

இதனை, ஷை, ஷை,

"நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து - மறை மொழி காட்டி விடும்.

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்-செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்."
என்பதனானும்,

கந்தபுராணம்.

"தந்தைசொன் மறுப்பவர்க டாயுரை தடுப்போ
ரந்தமறு தேசிகர்த மாணையை யிகந்தோர்
வந்தனைசெய் வேதநெறி மாறினர்சண் மாருச்
செந்தழல வாயநிர யத்தினிடை சேர்வார்"—என்பதனானும்,

சூதசங்கிதை

"அண்ணலும் பரனை யாசா ரியன்றனை யமை நித்தோ
ரெண்ணருங் காலம் பவ்வீ யிடைத்துளை கிருமி யாவர்
தண்ணமா ரிவரை யெண்ணு திழிவுரை சாற்றி னோர்கள்
திண்ணமண் ணவர்வெ றுக்கத் தீமுய லகனாய் கொள்வார்."—என்பத
னானுமுணர்க. (கூ)

தேங்குவிண் போகமுஞ் சிறந்த முத்தியு
மீங்குறு மாக்கமு மினிது நல்கலா
லோங்கிய வறத்தினை யுளமுன் மூன்றினும்
பாங்குற நித்தலும் பரிந்து செய்தியால்.

(இ - ள்.) மிகுந்த சுவர்க்க போகத்தையும், சிறந்த மோட்சத்தையும் இவ்வுலகிற் பொருந்திய செல்வத்தையும் இனிதாகக் கொடுத்தலால், உயர்ந்த தருமத்தை, மனதிற் கருதும் (அறம்பொருளின்பங்களாகிய) மூன்றிலும், திருத்தமாக நாடோறும் ஆசையுற்றுச் செய்க. எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் தருமத்தை விரும்புஎனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை அறன்வலியுறுத்தல்.

"சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங் - காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.
ஒல்லும் வகையா லறவினை யோவாதே - செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்."என்
பதனானறிக. (கசு)

வழுக்கறு மறத்தினை மற்றுச் செய்துமென்
றொழுக்கிடா தொல்லுறும் வகையின் னுச்சொலு
மழுக்கெனு முளத்தழுக் காற வாமுத
விழுக்குறு வெகுளியு மின்றிச் செய்கவே.

(இ - ள்.) (தேகம் நிலையற்றதாதலின்) உன்னுற் செய்யக்கூடிய குற்றமற்ற தருமத்தைப் பின்னர்ச் செய்வோமென்று நழுவவிடாமல், கடுஞ்சொல்லும் மனத்தழுக்காகியபொறாமையும், ஆசையும் இழிவாகிய கோபமும் முதலியன கலவாமல் (விரைந்து) செய்யக்கடவாய். எ - று.

இதனை, ஷை ஷை.

"அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னுச்சொன் னுன்கு - மிழுக்கா வியன்ற தறம்.
அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது - பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை."
என்பதனானும்,

பழமொழி.

"காலைச்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச்
சாலச்செய் வாரே தலைப்படுவார்—மாலை
கிடந்தா னெழுத லரிதான்மற் றென்கொ
லறங்காலை செய்யாத வாறு."—என்பதனானுமுணர்க. (கஎ)

அன்புறு மறத்தினு லடுக்கு மின்பமே
யின்பெனத் தக்கதா லேனை யின்பெலாந்
துன்பமும் பழியையுந் தோற்று மாதலால்
வன்புறு மறத்தினை மறப்பிற் கேடுறும்.

(இ - ள்.) அன்பமைந்த அறத்தாற்றினால் (தன் மனைவியை அடைக்கும் இன்பமே இன்பத்தை (புகழுடன்) கொடுக்கத்தக்கதாம். பிற (மாதருடன் புணர்தல் முதலிய) இன்பங்களெல்லாம் பாவத்தையும் பழியையு முண்டுசெய்யுமாதலால், தீமையற்ற தருமத்தை மறந்தாற் கேடு விளையும் (என்றுணர்க.) எ - று.

இதனை, குறள்.

"அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை - மறத்தலி னூஉங்கில்லை கேடு.
அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம் - புறத்த புகழு மில."-என்பதனானும்,

புறநானூறு.

"எளிதென விகழா தரிதென வரையாது
நுமக்குநீர் நல்குதி ராயின் மனத்திடை
நினைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளருந்
தொழிற்படிற் சினைவிடூஉப் பயக்கு முணர்த்தி
னிவணு மும்பருந் துணையே யதனாற்
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
யறமே நிறுத்துமின் றறிந்தி சினோரே."என்பதனானுமுணர்க. (கஅ)

வேறு.

பிரம சாரி வனத்துறைவோன் பேணுந் துறவி தென்புலத்தார்
குரவர் தேவர் விருந்தொக்கல் கோக்கண் மறையோ ரிறந்தோர்க
ளிரவ லாள ருறுப்பிலர்க ளெய்தும் பிணியா ளர்கண்முதியோர்
விரவு பாலர் சிசுதமது மிசையா ரிவரை யோம்பு கவே.

(இ - ள்.) பிரமசாரிய விரதர் - வானப்பிரத்தர் - காக்கத்தக்க சந்நியாசிகள் - பிதுர்தேவர்கள் - ஆசாரியர் - தேவர் - விருந்தினர் - சுற்றத்தார் - பசுக்கள் - வேதியர்கள் - இறந்தவர்கள் - (சார்பில்லாத) தரித்திரர்கள் - அங்கவீனர்கள் - பொருந்திய நோயாளர்கள் - விருத்தர்கள் - பாலர்கள்-கூடிய சிசுக்கள் - தாம் உணவளிக்க உண்டு பிழைப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களை (இல்லறத்தோன் காக்கவேண்டுதலின் நீ அவ்வாறு) காத்தொழுகுவாய். எ - று.

இதனை, குறள், இல்வாழ்க்கை.

"இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு - நல்லாற்றி னின்ற துணை.
துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு-மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.
தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லானென்றாங்-கைம்புலத்தா றோம்பறலை."
என்பதனானும்,

சூளாமணி.

"கற்றவர் கடவுட் டானஞ் சேர்ந்தவர் களைக ணில்லா
ரற்றவ ரந்த ணாள ரன்றியு மவர்கள் போல்வார்க்
குற்றதோ ரிடுக்கண் வந்தா லுதவுதற் குரித்தன் றாயிற்
பெற்றவிவ் வுடம்புதன்னாற் பெறும்பய னில்லை மன்னே."—என்பதனானு
முணர்க.

வருவாய்க் கியைய வாழ்தலுறு மறுவில் கற்பின் மனையாள்போற்
பொருள்யா வுளவா மதுவன்றிப் புகழும் பயனு மிகவுண்டாங்
கருதா ரெதிரே யிமிசைற்றுக் காமர் நடையு முறுமதனு
லொருவா தவளோ டெப்புறமே யுற்று வாழ்த லறனாகும்.

(இ - ள்.) (கணவனுடைய) வரவுக்குத்தக்க (செலவுசெய்து) வாழுங் குற்ற மில்லாத மனைவியைப்போல (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறந்த பொருள்கள் எவையுள வாகும். அதுவேயல்லாமல் (அவளால்) கீர்த்தியும் பிரயோசனமும் மிகுதியுமுண்டா கும். (தன்கணவனைப்) பகைஞர்முன் வெள்காது நடக்கச்செய்யும்; ஆதலால் மனையா ளுடன் நீங்காது சேர்ப்பட வாழ்தல் நல்லறமாகும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மனையாணலமோம்பு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குடு, வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

"மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்-வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந் - திண்மையுண் டாகப் பெறின்.
புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன் - னேறுபோற் பீடு நடை."—என்ப தனானும்,

அறநெறிச்சாரம்.

"மருவிய கற்பின் மனையாளுந் தானு
மிருவரரய்க் கொண்டெய்ப்பி னல்லா—லொருவரா
லில்வாழ்க்கை யென்னு மியல்புடைய வான்சகடஞ்
செல்லாது தெற்றிற்று நின்று."—என்பதனானுமுணர்க. (உ0)

எழுமைப் பிறப்புந் தீவினைவந் தெய்தாச் சிறப்புந் தென்புலத்தார்
முழுது முவக்குங் கடன்சால முடிக்கு மாண்பும் பெறுதலினாற்
பழுதி றவங்கண் மிகப்புரிந்து பயந்த மைந்தர் தமையவர்க்குக்
குழுமு மவையின் முந்திருப்ப வறிவு கொளுத்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) (பெற்றோருக்கு) எழுபிறப்பிலு நன்மையடைவித்தலும், பிதுரர் முற்றுந் திருப்தியடையுங் கடன்களை மிகுதியாகச் செய்யு மாட்சியும் உண்டாதலினால் குற்றமில்லாத தவங்களை மிகுதியாகச் செய்துபெற்ற புதல்வர்களை, அறிவாளர் சபை யில் முந்திருக்கத்தகும் அறிஞராக்குதல் (ஈன்றோர்கடன் எனல்) வேண்டும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மக்களொடுமகிழ் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, கூ புதல்வரைப்பெறுதல்.

"பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த - மக்கட்பே றல்ல பிற.
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் - பண்புடை மக்கட் பெறின்.
தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள் - தந்தம் வினையான் வரும்.
தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து - முந்தி யிருப்பச் செயல்."—என்பதனானும்,

வளையாபதி.

"உயர்குடி நனியிற் றோன்ற லூனமி லியாக்கை யாதன்
மயர்வறு கழிந்த கேள்வித் தன்மையால் வல்ல ராதல்
பெரிதுணர் வறிவே யாதல் பேரறங் கோட லென்றாங்
கரிதிவை பெறுதல் கூடா பெற்றவர் மக்க ளென்பார்."—என்பதனானுமுணர்க.()

இடனும் பொருளு மேவலரு மிருந்தும் பயனென் னேவந்த
வுடலின் பயனா கியவன்பை யுறாத விடத்து னோதுமலரும்
படர்செய் பகையு முறவாக்கும் பற்று மளிக்கு மனைமைந்தர்
தொடர்பின் வளர்க்கு மன்பதனாற் சோர்ந்து மன்பின் வழுவற்க.

(இ - ள்.) (அன்பானது) நொதுமலரையும், துன்பஞ்செய்யும் பகைவரையுந் தன்னவராகச்செய்யும். பற்றையும், நன்மனை மக்கட்பேற்றினையுமுண்டாக்கும். கிடைத்த மாநுடதேகத்தின் பயனாகிய அன்பையுடைத்தா யில்லாதவிடத்தில் (எவ்வளவு மிகுதியாக) இடமும் பொருளும் ஏவலுமிருப்பினும் பயன் யாது ? (சிறிதுமில்லையாதலின்) நீ மறந்தாயினும் அன்பைக் கைவிடாதொழுகுக. எ - று.

இதனை, ஷை அன்புடைமை.

"அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு - நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.
அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் - மறத்திற்கு மஃதே துணை.
புறத்துறுப் பெல்லா மெவன் செய்யும் யாக்கை - யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.
அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க் - கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு."—என்பதனானுணர்க. (உஉ)

வந்த விருந்து மலராத வதன நோக்கு முன்குழையு
மந்த வடைவா லகத்தன்பை யலர்ந்த முகத்தால் வெளிப்படுத்திச்
சந்த மணிவா யினுந்தோன்றச் சற்றும் வஞ்சங் கலவாமே
யுந்துஞ் சுவையின் மொழியென்று முரைத்தல் வேண்டும் பயன்வேண்டின்.

(இ - ள்.) (இல்வாழ்வோர்) பயன்பெறவேண்டின், உள்ளான நேசத்தை நகைமுகத்தாற் காட்டி, அழகிய நிறந்தங்கிய வாயில் (இன்சொல்) தோன்றச் சிறிதும் வஞ்சகமின்றி மதுரமாகிய உபசாரவார்த்தையை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லவேண்டும். (அன்றி) மலர்ச்சியில்லாத (சுடு) முகங்காட்டினால், பார்க்குமுன் முகம் வாடிப்போவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் வருவிருந் துபசரியென்றும் நன்மொழி யுரையென்றுங் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை விருந்தோம்பல்.

"அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து - நல்விருந் தோம்புவா னில்.
மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து - நோக்கக் குழையும் விருந்து."—என்பதனானும்,

ஷை இனியவைகூறல்.

"இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ் - செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.
சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு - மிம்மையு மின்பந் தரும்."—என்பதனானும்,

ஏலாதி.

"இன்சொல் மலர்ச்சி யிடமினிதூண் யார்யார்க்கும்
வன்சொற் களைந்து வகுப்பானேல்—மென்சொல்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய் நாளும்
விருந்தேற்பர் விண்ணோர் விரைந்து."—என்பதனானுமுணர்க. (௨௧)

பயன்கா ரணத்தைக் குறியாமற் பரிந்து காலத் தாற்செய்த
நயஞ்சேர் நன்றி சிறிதேனு நாடி னதற்கோ ரளவில்லை
பயன்கா ரணத்தைக் குறித்தினையும் பதத்திற் புரிந்த நன்றியையும்
வியன்பூ தலத்திற் பெரிதாக விரும்பி மதித்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) எதிருதவி கருதாமல் ஆபத்துக்காலத்தில் ஒருவர் மனமிரங்கிச் செய்த நன்மை பொருந்திய உதவி சிறிதென்றாலும், ஆராயுமிடத்தில் அவ்வுபகாரத் திற்கோர் அளவில்லையாகும். எதிருதவி குறித்தே செயினும் ஆபத்திற் குதவினபடியால் அந்நன்றியையும் பெரிய பூவுலகத்திற் பெரிதாக எண்ணி மதித்தல்வேண்டும். எ - று.

இதுமுத லிரண்டு செய்யுள்களால் நன்றிமறவாதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை செய்ந்நன்றியறிதல்.

"செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்-வானகமு மாற்ற லரிது.
காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு-ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.
பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி-னன்மை கடலிற் பெரிது."—என்பதனானுணர்க. (௨௪)

நன்றி புரிந்தோர் மற்றொருகா லனைவகள் புரிந்தா ராயினு
மொன்று முதவி யேமதித்திட் டோம்பா நவையை மறந்தவரை
யென்று மறவா திருந்திடுக விகப்பிற் கருவான் மறையோரைக்
கொன்று திரிவோர் பிழைசிறுகக் குன்ற மெனவே பிழைபெருகும்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) நன்றிசெய்தவர்கள், பின்னொருகாலத்தில் தீமைகள் செய்தார்களாயினும், அவர்கள் செய்திருக்கின்ற நன்றியையே மதித்[illegible] அத் தீமைகளை மறந்து அவரை என்றும் வியக்கக்கடவாய். (ஏனெனில்) [illegible] பறந்த (பாவத்) தால், கருவழித்தல், கோவதை, பிரமகத்தி (முதலியன) [illegible]வோருடைய பாவமுஞ் சிறுகும்படி, பழியானது மலைபோலப் பெருகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்-விழுமந் துடைப்பவர் நட்பு.
கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த-வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.
எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை-செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு."
என்பதனானும்,

புறநானூறு.

"ஆன்முலை யறுத்த வறனில் லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருவுசிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென

வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
காலை யர்திரு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலோ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணற்
ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றாட் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்
யானோ தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்
சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே.''—என்பதனானுமுணர்க. (உரு)

ஆக்க மொடுமைந் தனாயளிக்கு மவற்றை மருமான் வழிக்குநிலை
யாக்கு மனைய நடுநிலையை யடுத்தோர் முதன்மூ வரினொப்ப
நோக்கு மதுசெய் யாதிகப்பி னுனிக்குக் கருவி னமைத்தபயன்
போக்கியிடையே பயன்வேறு பொருந்தா பொருந்தும் பெரும்பிழையே.

(இ - ள்) (நடுவுநிலைமையானது) செல்வவிளைவையும் புத்திரப்பேற்றையுங் கொடுக்கும். அவற்றைப் பரம்பரையாக நிலைபெறவுஞ் செய்யும். (ஆதலின், கேடு அல்லது ஆக்கங்கருதி) அவ்வகையநடுவு நிலைமையை நண்பர்முதலிய முத்திறத்தவரில் (யாவரிடத்தும்) ஒப்பநோக்குதல் செய்யாதுவிடின், பெருங்குற்றம் பொருந்தும். கருவில் நுட்பமாக அமைத்த அமைப்பு ஒருவரையும் விடாது. எ - று.

இச்செய்யுளால் ஒரஞ்சொல்லேல் எனக் கூறினதாம்.

இதனை, ௸ நடுவுநிலைமை.

"செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி-யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.
கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்-கோடாமை சான்றோர்க் கணி.
கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச-நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற் - கோடாமை சான்றோர்க் கணி,''—என்பதனானும்,

சூளாமணி.

"கோதி லாதவர் மக்கண் மக்களு
மேதி லாரவ ரியைந்த தீமையா
லாத லாற்றமர் பிறர்க ளென்பதங்
கோதி லாதவர்க் குள்ள தில்லையே.''—என்பதனானுமுணர்க. (உ௬)

இல்லி னிருந்தே யைம்பொறியு மெல்லா நுகருங் காலத்துஞ்
செல்லும் வழிமெய் மொழிமனத்தைச் செல்லா தடக்கி னெழுபிறப்பு

நல்ல பயனே யாமேனை நல்ல வினைதீ வினையாகா
வல்ல லனுக்கு மறக்கடவு ளடுக்கு மமா ருலகு முமே.

(இ - ள்.) (இல்வாழ்வோன்) தன் வீட்டிலிருந்தே ஐம்பொறிகளாலும் எல்லாப்போகங்களையும் அநுபவிக்குங்காலத்தில், மன வாக்குக் காயங்களைத் தீதப்போக்கிற் போகவிடாது அடக்கவல்லனாயின், எழுபிறவிகளிலும் (அவன் செய்வனவெல்லாம்) நன்கேயாம். நல்வினை தீவினையாக மாட்டாது. (அவன்) துன்பத்தையொழிக்குந் தருமதேவதை பொருந்திய தேவலோகத்லைத யடைவான். எ - று.

இச்செய்யுளால் அடங்கியிரு எனக் கூறினதாம்.

இதனை, ஷை அடக்கமுடைமை.

"நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற-மலையினு மாணப் பெரிது.
ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி-னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.
கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி - யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து."—என்பதனானும்,

அறநெறிச்சாரம்.

"இந்திரியக் குஞ்சரத்தை ஞான விருங்கயிற்றாற்
சிந்தனைத்தூண் பூட்டித் திதிபெறப்பந் திப்பா
ரிம்மைப் பயனு மினிச்செல் கதிப்பயனுந்
தம்மைத் தலைப்படுப் பார்."—என்பதனானுமுணர்க. (உஎ)

தாழ்ந்த வருணத் துதித்தவருந் தங்கோ ராவ வொழுக்கத்தால்
வீழ்ந்த வொழுக்கத் தாரிழிவர் மேலாம் வருணத் துதித்திடினுஞ்
சூழ்ந்து துணையாஞ் சிறப்பின்பஞ் சுரக்கு மதனா லுயிர்தனினும்
வாழ்ந்த வொழுக்க மோம்பிடுக வழுக்கி னிடும்பை யேதருமே.

(இ - ள்.) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவரும் நல்லொழுக்கத்தினால் உயர்குலத்துதித்தோராவர். உயர்குலத்திற் பிறந்தவரும் ஒழுக்கக்குறைவினால் இழிகுலத்திற் பிறந்தோராவர். ஒழுக்கமேகைவிடாதொழுகின் போகமுமுத்தியும் அதற்குங் கைவிடின் துன்பந் தருவதற்குத் துணையாம் ஆதலின், நல்லொழுக்கத்தை உன்னுயிரினும் அரிதாகப் பாதுகாக்கக்கடவாய். எ - று.

இச்செய்யுளால் நன்னடைவிடாதே எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை ஒழுக்கமுடைமை.

"ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க - முயிரினு மோம்பப் படும்.
பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்-தேரினு மஃதே துணை.
ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க-மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க-மென்று மிடும்பை தரும்."—என்பதனானும்,

ஆசாரக்கோவை.

"பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கல்விநோ யின்மை
யிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவர்."—என்பதனானுமுணர்க. (உஅ)

காமங் குறித்துப் பாவத்திற் கலந்த பேதை யாருள்ளும்
வாமங் கனிந்த பிறன்மனையை மதிக்கும் பேதை யோர்பயத்தாற்
றாமன் கிழக்கு மறம்பொருள்போற் சாற்று மின்ப முறாரதனாற்
றேமங் குதிப்பப் பிறன்மனைவி தோள்கா முறுதல் சூழேலே.

(இ - ள்.) காமமயக்கத்தால், பிறமாதர் போகத்தை யிச்சிக்கும் அறிவிலிகளி லும், அழகுமிகுந்த பிறனுடைய மனைவியின் போகத்தையிச்சிக்கும் அறிவில்லாதவர், தாம் அப்பொழுது அறத்தையும் பொருளையும் இழப்பதுபோலவே, அச்சத்தினால் அப் புணர்ச்சி யின்பத்தையும் அடையாதவராவர். அதனால் குற்றமுண்டாகும்படி நீ பிறன் மனைவி தோணலத்தை விரும்புதல் மனத்திற் கொள்ளாதே. எ - று.

இதுமுதல் இரண்டு செய்யுளால், பரதாரபோகம் விரும்பாதே எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை பிறனில்விழையாமை.

"பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும்பேதைமை ஞாலத்-தறம்பொருள்கண்டார்கணில். அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை - நின்றாரிற் பேதையா ரில்."—என்பத னானுணர்க. (உகூ)

பகையே பழியே பாவமே பயமே நான்குந் தினங்கொடுக்குந்
தகையார் பெருமை முழுதழிக்குஞ் சார்ந்த பிறனில் விழைவொழிந்தோர்
தொகையா றமே பொருளின்பந் தோலாப் பெருமை யொடும்வாழ்வர்
நகையா லதனைக் கனவிடத்து நவிற்றி யிடினுந் தீங்காமே.

(இ - ள்.) மனதிற் கொள்ளாது வெளிநகைப்பாகப் பேசினாலும், நனவிலன் றிக் கனவில் நினைத்தாலும் தீமை விளைவிக்கும் பரதாரவிச்சையானது யாவர்க்கும் பகை பழி பாவம் அச்சங்களை யுண்டுசெய்து பெருமையைக்கெடுக்கும். அஃதில்லா மையானது அறம்பொருளின்பங்களை யுண்டுசெய்து பெருமையுறச்செய்யும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"எனைத்துணையராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்-தேரான் பிறனில் புகல்.
பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு-மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.
பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க் - கறனொன்றோ வான்ற வொழு க்கு."—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"காணிற் குடிப்பழியாங் கைப்படிற்றன் கால்குறையு
மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமா—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற் றச்சாரி நீகண்ட
வின்ப மெனக்கெனைத்தாற் கூறு.

அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிறன்றார நச்சுவார்ச் சேரா—பிறன்றார
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்."—என்பதனானுமுணர்க. (௩0)

வெறுப்ப வொருவன் காரணத்தான் மிக்க மடத்தாற் புரிபிழையைப்
பொறுப்பி னதுவே பேறமாம் புகழு நிறையு மிகவளரும்

கறுப்பொன் றறியா வறிவினர்கள் கருத்தின் மகிழ்ச்சி யுளவாகு
மொறுப்பின் வருவ தொன்றில்லை யதனாற் பொறுமை யுயிர்த்துணையாம்.

(இ - ள்.) ஒருவன் வெறுக்கும்படி (அருமையுமுதலிய) காரணத்தாலாயினும், மிக்க அறிவீனத்தாலாயினும், செய்த பிழையைத் தண்டித்தலால் வரும்பலனில்லை. பொறுத்துக்கொண்டால், பெருந்தருமமாம்; கீர்த்தியும் மாட்சியும் பெருகிவளரும், கோபமென்பதைச் சிறிது மறியாத சாதுக்கள் மனத்திற் களிப்புண்டாகும்; ஆதலால பொறுமையை உயிர்த்துணையாகக் கொள்ளக்கடவாய். எ - று.

இச்செய்யுளால் சாந்தகுணவிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை பொறையுடைமை

"அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை-யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.
இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்-வன்மை மடவார்ப் பொறை.
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை-போற்றி யொழுகப் படும்.
ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்-பொன்றுந் துணையும் புகழ்.
துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா-யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்."—என்பதனும்,

அறநெறிச்சாரம்.

"எள்ளிப் பிறருரைக்கு மின்னாச்சொற் றன்னெஞ்சிற்
கொள்ளிவைத் தாற்போற் கொடிதெனினு—முள்ளி
யறிவென்னு நீரா லவித்தடக்க லாற்றிற்
பிறிதொன்றும் வேண்டா தவம்."—என்பதனானுமுணர்க. (௬௧)

ஒழுக்கா றொழிக்கும் பொருளனைத்து மொழிக்கு மிம்மை மறுமையினும்
வழுக்கா றனைத்து முறுவிக்கு மருங்கு ளார்க்குங் கேடுறுக்கு
மிழுக்கா றுடைய வெரிநிரையத் தேய்க்கு மிதனா லேமகண்டா
வழுக்கா றுய பெரும்பகையை யமரா ரிடத்தும் புரியற்க.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பொறாமைக் குணமானது (ஒருவனுடைய) நல்லொழுக்கத்தை யொழிக்கும்; செல்வப்பெருக்கு முழுவதையு மழிக்கும்; இம்மைச் சுகத்தையும் மறுமைக்கதியையுந் தீமைசெய்யும்; அவனை யடுத்தவர்களையுங்கெடுக்கும்; துன்பமுடைய தீமயமான நரகத்திற் பொருத்தும். இக்காரணங்களால், பொறாமையாகிய பெரியபகையைப் பகைவரிடத்திலேயுங் கொள்ளாது விடுக. எ - று.

இச்செய்யுளால் பொறாமைகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, அழுக்காறாமை.

"ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத் - தழுக்கா றிலாத வியல்பு.
அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம் - பேணா தழுக்கறுப் பான்.
கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ - முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.
அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் - தீயுழி யுய்த்து விடும்."—என்பதனும்,

புறநானூறு.

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்

பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ
நல்லவை செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லவை செய்த லோம்புமி னதுதா
னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற் றுப்படூஉ நெறியுமா ரதுவே."—என்பதனுமறிக. (௯௨)

படுமுன் பொருட்குப் புதுவெள்ளம் பழைய நீரை யுடைப்பதுபோற்
கெடுதி பயக்குங் குடிகெடுக்குங் கெடாத பெருந்துன் பமும்விளைக்கும்
வடுமிக் கியன்ற பழியென்றும் வளர்க்கு மதனுன் மறுமையினு
நடுவு நிலையிற் பிரிந்தொருவர் நன்பொன் கவரக் கருத்தெண்ணேல்.

(இ - ள்.) புதியவெள்ளமானது நிலையாயுள்ள நீரையுங் கெடுப்பதுபோல, (ஒருவரிடத்து அபகரித்த பொருள்) உண்டாகிய பழைய பொருளையுந் தொலைத்துக் கெடுதிசெய்யும்; வமிசத்தை யழிக்கும்; நீங்காக் கடுந்துயரையும் விளையச்செய்யும்; மறுமைப் பயனையழிக்கும்; குற்றமிக்கமைந்த பாவத்தை யெக்காலமும் வளரச்செய்யும் (ஆதலால்) நடுவுநிலைமை தவறிப் பரசொத்தை யபகரிக்க மனத்திற் கருதாதே. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பிறர்பொருள் கவராதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள் வெஃகாமை.

"நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக் - குற்றமு மாங்கே தரும்.
சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே - மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.
அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை - வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்."—என்பதனாலும்,

சாந்திபுராணம்.

"தானத்திற் குரித்து மன்று தானினைந்தியிற் சால
ஈனத்தி னுய்க்க நிற்கு மெச்சத்தை யிழக்கப் பண்ணும்
மானத்தை யழிக்குந் துய்க்கின் மாற்றலர்க் கடிமை யாக்கும்
ஊனத்தீ நரகத் துய்க்கும் பிறர்பொரு ளுவக்கின் வேந்தே."—என்பதனானு முணர்க. (௯௩)

கேளிர் பிரிவர் நட்பினராய்க் கெழுமு வாரு மிலராவர்
மூளும் வடுச்சொ னேராக மொழிவ ரவரு மாதலினு
ளுறு மறத்தைக் கொன்றனந்த நவைகள் செயினு மெதிர்நின்று
மாள வுரைசெய் யினுஞ்செய்யேன் மைந்தா மறந்தும் புறங்கூறல்.

(இ - ள்.) மகனே! (ஒருவன்) நாடோறுந் தருமத்தையழித்துப் பலபாகளைச்செய்தாலும் (ஒருவன்) முன்னின்று உயிர் விழும்படி பழித்துரைத்த மறந்தும் புறங்கூறாதே (அவ்வாறு கூறின்.) உறவினர் பிரிவர் நட்பினராக விளவோர்கள் அன்னியராவார்கள், அவர்கள் யாவரும் மூளுகின்ற வடுமொழியை உன்னையெதிரிட்டுரைப்பார்களாதலால். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பிறரைப் பழித்துரையாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள் புறங்கூறாமை.

"அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே - புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. [சொல்.
கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க-முன்னின்று பின்னோக்காச்
பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந் - திறந்தெரிந்து கூறப் படும்.

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி - நட்பாட றேற்று தவர்.''—என்பதனானும்,

பழமொழி.

''பண்டின ரென்று தமரையுந் தம்மையுங்
கொண்ட வகையாற் குறைதீர நோக்கியக்கால்
விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பி னஃதாத
லுண்டவிற் றீயிடு மாறு.''—என்பதனானுமறிக. (௯௪)

தகைமை யுடைய வறிஞர்கள் சால வெறுப்பச் செயுமன்றி
நகையும் விளைக்கும் வெளிற்றறிவை நவிற்று நன்கு மதிப்பொழிக்கு
மிகைசெய் விழுப்பந் தபுமதனால் விழைவு மறமா திகள்பயவா
வகையி னுரைக்கும் பயனிலசொன் மைந்தா வுரையே லுரையேலே.

(இ - ள்.) மைந்தனே! நுண்ணறிவாளர் மிகவெறுக்கச் செயும்; அல்லாமலும் நகையையும் விளைக்கும்; புல்லறிவை வெளிப்படுத்தும்; நன்மதிப்பைக்கெடுக்கும்; மேம்பாடு செய்கின்ற ஆசையை யழிக்கும். ஆனபடியால் அறம்பொருள் இன்பங்களை யிழக்கும் வகையிலுரைக்கும் பயனில சொற்களைச் சொல்லற்க; சொல்லற்க. எ-று.

இச்செய்யுளால் வீண்மொழி கூறுதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பயனில சொல்லாமை.

''பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா - னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.
சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில - நீர்மை யுடையார் சொலின்.
பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்-மக்கட் பதடி யெனல்.''—என்பதனானும்,

ஏலாதி.

''மையேய் தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
மெய்யே யுணர்ந்தவர் தாமுரைப்பர்—பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்சொன் னான்கு
மறலியின் வாயினவா மற்று.''—என்பதனானுமறிக. (௯௫)

வேறு.

பாயபல் பகைக்குந் தப்பிப் பாரிடை யுய்ய லாகு
மேயவெக் கதிசென் றாலும் விளிதரா தூங்கு சென்றே
யாயநன் றனைத்துங் கொன்றங் கருந்துயர் பலவு நல்குந்
தீயவல் வினையின் யாதுஞ் செய்யற்க வேம கண்டா.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! உலகத்தில் எவ்வகைப்பட்ட பகைகட்குந் தப்பித்தாலும்) பிழைக்கலாகும் (ஆனால், தீவினையாகிய பகைக்குத் தப்பிப் பிழைத்தது.) எப்பிறப்படைந்து எங்குற்றாலும் அஃதொழியாது; அங்கேசென்று நன்மையை முற்றுமழித்துக் கொடிய துன்பங்களைக் கொடுக்கும் (ஆதலின்) யாதொரு தீங்கையும் (எவர்க்குஞ்) செய்யவேண்டாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் தீமை செய்யற்க எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, தீவினையச்சம்.

''தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை - தீயினு மஞ்சப் படும்.
எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை - வீயாது பின்சென் றடும்.

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந் - துன்னற்க தீவினைப்பால்."
என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு."—என்பதனானும்,

குண்டலகேசி.

"வாயுவினை நோக்கியுள மாண்டவைய நாவா
யாயுவினை நோக்கியுள வாக்கையது வேபோற்
றீயவினை நோக்குமியல் சிந்தனையு மில்லாத்
தூயவனை நோக்கியுள துப்புரவு மெல்லாம்."—என்பதனானு மறிக (சுசு)

ஊருணி நடுவூர் நின்ற வொண்பழத் தருவும் போலப்
பேருறு முயற்சி தன்னாற் பெருக்கிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சீருற யாவர் மாட்டுஞ் செலுத்தியொப் புரவி னிற்றி
யாருமொப் புரவாற் கேடுண் டாயினு மதுவு நன்றே.

(இ - ள்.) நீ பெருமுயற்சியாற் றேடிய பொருள்களை யெல்லாம் (பலர்க்கும் பயன்பெறும்படி) ஊர் நடுவிலிருக்குந் தடாகமும், ஒள்ளிய பழத்தையுடைய மரமும் போலச் சிறப்புப்பொருந்த எல்லோரிடத்திலும் உதவி, முறைமைப்படி நிற்கக்கடவை. பொருந்திய நலம் விளைப்பதாற் கேடுண்டாயினும் (பின்னர் நலம் விளைக்கு மாதலின்) அதுவும் நல்லதேயாம். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரோபகாரஞ் செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், ஒப்புரவறிதல்.

"தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு - வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு
ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம் - பேரறி வாளன் றிரு.
பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ - நயனுடை யான்கட் படின்.
ஒப்புரவி னல்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்-விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து."
என்பதனானும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்.

"கண்ணோக் கரும்பா நகைமுகமே நாண்மலரா
வின்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா—வண்மை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு."—என்பதனானுமறிக.

இரப்பவன் வாளா வேக விலனென னுமெவ்வங் கூறு
திரப்பினை யிரப்ப னன்று மிதனினன் றுவ தாகு
மிரப்பவ னிலனென் றுர வியம்பிய வெவ்வஞ் சொல்லென்
றிரப்பினும் பிறர்பாற் கூறு திரக்கமொ டீதன் மைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தனே! (உன்னிடத்தில் வந்து) யாசித்தவன் வீணாய் [வெறுங்கையனாய்]ச் செல்ல, (அவனை நோக்கி நீயாசித்ததை) கிடைத்தாயில்லை

னென்னுந் துக்ககரமாகிய மொழியைச் சொல்லாமல், அவன் யாசித்ததைக் கொடுத்தல் உத்தமம். யாசித்தவன் தான் வறியேனென்று கூறிய சொற்களைச் சொல்லுகவென்று (உன்னை) வருந்திக்கேட்பினும் (அதனைப்) பிறரிடஞ் சொல்லாமல் அவன்பேரிற் கருணையோடு கொடுத்தல் மிகவுத்தமம். (எ - று.)

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உதாரவானுகவிரு எனக்கூறியதாம். (சு அ)

அருத்தியி னிலனென் னுமு னளித்தலு மிலனென் றப்பா
லுரைத்தில னாகச் சால வுதவலு மேற்கின் றூனும்
வருத்துற விலனென் னுமை வழங்கிட வாவில் செல்வம்
பொருத்தலு மொன்றி னொன்று புகழ்மிக விளங்கி நிற்கும்.

(இ - ள்.) வறுமையுடையோன் (உதவுக) என்றுரையாமுன்னர் (குறிப்பறிந்து) ஆசையுடன்கொடுத்தலும், (தன்பாலிரந்தவன்) பிறரிடத்துஞ்சென்று எளியேனென்று யாசியாவகையாகக் கொடுத்தலும், இரந்தவனே (தன்னிடம்)இரந்தோருக்கு வருத்தமுறும்படி இல்லையென்னாது கொடுக்கும்படிபெருஞ்செல்வத்தை யளித்தலும், ஒன்றற்கொன்று (முறையே) கீர்த்திமிக விளங்கிநிற்கும். எ - று. (சுகூ)

நலமிகு செல்வம் பெற்று நல்குர வினைக் காத்த
விலனற மாதி சீர்த்தி யிலனெனப் பிறர்சொ லெவ்வ
வலனுரைக் கஞ்சி யேனும் வறியனை யிலனென் றெள்ளா
தலர்புகழ் பயனும் வேண்டி னுக்கையு மளிக்க மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! பரந்தகீர்த்தியும் புண்ணியமும் வேண்டுமாயின், நன்மைமிக்க செல்வத்தையடைந்துந் தரித்திரரைக்காத்திலன்; அறம் பொருள் இன்பங்களாலாகிய கீர்த்தியடைந்திலன்; என்று பிறர் சொல்லுகின்ற வலிய வசைமொழிக்குப் பயந்தாயினும் இரப்போனை யிவன் வறியன்றானே யென்றிகழ்ந்திடாமல் உன் சரீரத்தையும்(கேட்பின்) கொடுக்கக்கடவாய். எ - று.

மேல் மூன்று செய்யுள்களின்கருத்தை, ஒ௨, ஈகை.

"நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக - மில்லெனினு மீதலே நன்று.
இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல் - குலனுடையான் கண்ணே யுள."—
என்பவற்றானும்,

புறநானூறு.

"தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கு
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமா பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கு
முண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவுமெல் லாமொரொக் கும்மே யதனாற்
செல்வத்துப் பயனே யீத
லுய்ப்பே மெனினே தப்பின பலவே."—என்பதனானுமறிக. (எ0)

சாதல்வந் தடுத்த காலுந் தனக்கொரு சாத லின்றிப்
பூதல மிறக்குங் காலும் புகழுடம் பிருக்கு மந்தக்
கோதறு புகழின் யாக்கை கொடையினாற் செல்வங் கூர
வாழ்தலை யுடையா ரன்றே வானமும் வணக்கு நீரார்.

(இ - ள்.) (பூதவுடம்பழிய) மரணம்வந்து நேர்ந்த விடத்தும் தனக்கோரழி வின்றி, பூவுலகமிருக்குமெல்லையும் புகழுடம்பானது விளங்கும் (ஆதலின்) அந்தப்புக ழுடம்பைத் தமதீகையாற் சிறப்புற வளர்த்துவாழ்பவர்களே (மண்ணுலகத்தாரே யன்றி) விண்ணுலகத்தாராலும் வணங்கப்படத்தக்கவர்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் கீர்த்தியைத்தேடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், புகழ்.

"ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல - தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு.
ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற் - பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.
நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப் - போற்றாது புத்தே ளுலகு.
நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும் - வித்தகர்க் கல்லா லரிது."—என்பத னானும்,

சூளாமணி.

"ஒருவனை திரண்டி யாக்கை யூன்பெய்து நரம்பு போர்த்த
வுருவமும் புகழு மென்றாங் கவற்றினு ளூழின் வந்து
மருவிய யாக்கை யிங்கே மாய்ந்திறு மற்ற யாக்கை
திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்கு மன்றே."—என்பதனானு மறிக. (சுக)

பொருட்பால் - அரசியல்.

உரைசெயு மறத்தி னாற்றா லொருகுடை நிழற்ற முந்நீர்த்
தரைமுழு தாள வேண்டிற் றகைபெறு மமைச்சு நாடு
புரையறு மரணே மிக்க பொருள்படை நட்பென் றாறும்
வரைசெயப் படாத யாக்கை யுறுப்பென மதித்துக் கோடி.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற தருமசாஸ்திரப்படி கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதை யும் ஒருகுடைக்கீழ் அரசுசெய்யவேண்டுமாயின், தகுதியாகிய அமைச்சும் நாடும் குற்ற மற்ற அரணும் மிக்கபொருளும் படையும் நட்புமென்று சொல்லப்படும் ஆறு விடப்படாத உன் சரீரத்தினுறுப்பைப்போலப் பேணிக் கொள்வாயாக. எ -

இதுமுதல் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும் அறுபது செய்யு அரசியல கூறுகின்றார்.

இது முதல் நான்கு செய்யுள்களால் இராசாங்கம் பேணு எனக்கூறிய

இதனை, குறள், இறைமாட்சி.

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரணா றுறு
முடையா னரசரு ளேறு."—என்பதனானுணர்க.

வினையினஞ் சாமை நிற்றல் வினைஞருக் களித்தல் செய்யும்
வினையிடை மனமேற் சேறல் விளங்கிய வறிவு வல்லே
வினையினை முடித்த லாண்மை வெங்கொலை யாதி நீக்கல்
வினைவளர் மான மற்றும் வேந்தருக் கியல்பு மைந்தா.

(இ - ள்.) தொழில்செய்தலில் அஞ்சாதிருத்தலும், தொழிலாளர்க்கீதலும், செய்தொழிலில் மனவெழுச்சியும், விளக்கமாகிய (கல்வி) அறிவும், வினைவிற்றெழின்

முடித்தலும், (பின்வாங்காத) ஆண்டகைமையும், வெவ்விய கொலைமுதலிய தீமைகளை நீக்கலும், தொடுத்த கருமத்தை விடாத மானமும் ஆகிய விவையாவும் அரசர்களுக் கியற்கையாம். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

"அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு - மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.
தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று - நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.
அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா - மான முடைய தரசு."—என்பதனானுணர்க. (சக)

குடிதளர் வுற்ற காலைக் கொள்பொரு ளாறி லொன்றும்
விடுவது செய்து தங்கள் விழுக்குறை முறைசொல் வார்க்குத்
தடையறக் காட்சி நல்கித் தண்ணிய வின்சொல் காட்டி
வடுவுற விடித்துச் சொல்வார் வன்மொழி பொறுத்தல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) தன்குடிகள் தளர்ச்சியடைந்தகாலத்தில் (நீதிமுறைப்படி) பெறும் ஆறிலொருகூற்றுக் கடமைப்பொருளையும் விட்டுக்கொடுத்தும், தமது பெரிய குறைபாடுகளை முறைப்படிசொல்லி யறிவிப்பவர்களுக்குத்தடையின்றிக் காட்சிகொடுத்தும், குளிர்ந்த இத வசனங்கூறியும், உண்மையைக் குற்றமற விடித்துச் சொல்வோருடைய கடுஞ்சொல்லை (வெகுளாமல்) அங்கீகரித்தும் அரசுசெய்யவேண்டும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

"காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன் - மீக்கூறு மன்ன னிலம். [லகு-
செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் - கவிகைக் கீழ்த்தங்கு மு
கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு-முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி."
என்பதனானுணர்க. (சஉ)

செருவினொட் டலரைக் கொன்று திறைகொண்டு நாடு காத்துப்
பொருளினை யீட்டிக் கள்வர் புல்லலர் சுற்ற மாதி
பருகுத லிலாமைக் காத்துப் பயிலற மாதி மூன்றின்
மருவுற விடுத்துச் செங்கோல் வளர்ப்பது மாட்சி யாமே.

(இ - ள்.) போர்முனையிற் பகைஞரைவதைத்து, கப்பம்வாங்கி, தன்னாட்டைப் பாதுகாத்து, பொருளைச் சம்பாதித்து, சோரர் பகைவர் சுற்றத்தார் முதலியோரால் அபகரிக்கப்படாமற்காத்து, (கடவுள் அந்தணர்வறியோர் முதலியவரைக்காக்கும்) அறத்திலும், (படையரண் முதலியவற்றைப் பேணும்) பொருளிலும், (உறைவிடம்போக நுகர்ச்சிமுதலியவற்றை வளப்படுத்தும்) இன்பத்திலும் பொருந்தச் செலவுசெய்து செங்கோலை வளர்ப்பது மாட்சிமையாம். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

"இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு."—என்பதனானும்,

திரிகடுகம்.

"பத்திமை சான்ற படையும் பலர்தொகினு
மெத்துணையு மஞ்சா வெயிலரணும்—வைத்தமைந்த
வெண்ணி னுலவா விருநிதியு மிம்மூன்று
மன்னும் வேந்தற் குறுப்பு."—என்பதனானுமறிக. (சரு)

ஐயமே திரிவே யென்னு மவையற வறநூ
லையமால் யானை பாய்மா வன்படைத் தொழினூ லாதி
யையமே கற்றுக் கற்ற பண்பின ரோடு நாளு
முய்யவே யளவ ளாவி யுரைத்தவா நிற்றல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) தருமநூல் நீதிநூல் இரதகஜ துரக பதாதித்தொழினூலாகிய சகல கலைகளையுஞ் சந்தேக விபரீதமற மெல்லக்கற்று, (அவற்றைக்) கற்றறிந்தவர்களோடு நாடோறும் உச்சீவிக்கும்படி பயிற்சிசெய்து விதித்திருக்கிறபடி நடக்கக்கடவாய். எ-று.

இச்செய்யுளால் கற்றுணர்ந்தொழுகு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, கல்வி.

"கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி - னிற்க வதற்குத் தக. [க்கு
எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங் - கண்ணென்ப வாழு முயிர்
யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன் - சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு."—
என்பதனானும்,

புறநானூறு.

"உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனந் திரியு
மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு
மூத்தோன் வருக வென்னா தவரு
ளறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே."—என்பதனானுமுணர்க. (சஜ)

உடல்வயத் தாகுஞ் சாதி யுயர்ந்தவர் சாதி தாழ்ந்தோர்
திடமுற வுயிரி னோடு செல்லுறுங் கல்வி தம்மா
லடர்தரும் பெருமை யெய்தா ரதலா லகக்கண் ணாகித்
தொடர்புறுங் கல்வி கல்லாத் தொழிலினை விடவே வேண்டும்.

(இ - ள்.) உடல் வயத்தாலுண்டாகுஞ் சாதியிலுயர்ந்தவரும் சாதியிற்றாழ்ந்தவரும், வலிமைபொருந்த வுயிரினுடன் செல்லுகின்ற கல்வியால் அடையும் பெருமையை யடையமாட்டார்கள். ஆனபடியால் உள்ளக்கண்ணாகித் தொடர்கின்ற கல்வியைக் கல்லாதிருக்குங் குணத்தைப் பரிச்சேதமாக ஒழிக்கவேண்டும். எ - று.

இச்செய்யுளால் கல்லாமையொழிக வெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, கல்லாமை.

"நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம் - மண்மாண் புனைபாவை யற்று.
மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங் - கற்றா ரனைத்திலர் பாடு."—
என்பதனானும்,

இன்னாநாற்பது.

"கல்லாதா னூருங் கலிமாப் பரிப்பின்னா
அல்லாதான் சொல்லு முரையின் பயனின்னா

இல்லாதா னல்ல விழைவின்று வாங்கின்று
கல்லாதான் கோட்டி கொளல்.''—என்பதனானுமுணர்க. (சஎ)

வறுமையான் மடமை தன்னால் வருந்திநெஞ் சழியுங் காலை
யுறுதிசெய் துணையாங் கற்ற வுணர்வினை வளர்க்கு மென்று
மிறுதியில் லாத வின்ப மீட்டுமா தலினாற் கற்று
மறுவறு மொழுக்க முள்ளார் வாய்மொழி கேட்டல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) வறுமையாலும் அறியாமையாலும் மனம் வியாகுலப்படுங்காலத்தில், தேறுதல் செய்யுந்துணையாகும். கற்றவற்றினறிவை விருத்திசெய்யும். எக்காலத்தும் அழிவில்லாத இன்பத்தை உண்டாக்கும் (ஆகையால்) கற்றறிந்து குற்றமற்ற நல்லொழுக்க முள்ளவர்களுடைய வாய்மொழியைக் கேட்கக்கடவாய். எ - று.

இச்செய்யுளால் கற்றறிந்தார் சொற்கேள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கேள்வி.

"செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி - னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.
கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற் - கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.
இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே - யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு - மான்ற பெருமை தரும்.''—என்பதனானும்,

அறநெறிச்சாரம்.

"மறவுரையுங் காமத் துரையு மயங்கப்
பிறவுரையு மல்கிய ஞாலத்—தறவுரை
கேட்குந் திருவுடை யாரே பிறவியை
மீட்குந் திருவுடை யார்''—என்பதனானுமறிக. (சஅ)

இழிந்தவ னுயர்ந்த தொன்றை யியம்பினு முயர்ந்தோன் வாயி
னிழிந்ததொன் றுரைப்பி னுமுள்ள வியல்பறிந் தோம்பி நீக்கிப்
பொழிந்தெனப் பிறர்தாங் கூறும் புலப்படாப் பொருளுந் தெள்ளி
வழிந்தெனத் தெளியக் கேட்போர் மனங்கொளப் புகறல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) இழிந்தவன்வாயில் உயர் சொல்லொன்று பிறந்தாலும், உயர்ந்தவன்வாயில் இழிசொல்லொன்று பிறந்தாலும், (சொல்வானை நோக்காது) சொல்லின் பொருளையறிந்து (நன்றானால்) உட்கொண்டு (அன்றானால்) விலக்கி, பருப்பொருட்டாகப் பிறர்சொல்லும் புலப்படாப்பொருளையுந் தெளிந்து கேட்போர்க்கு எளிதிற் பொருள்விளங்க (அதின்நுண்பொருளை)ச் சொல்லுதல் வேண்டும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் நுண்ணறிவிற்பயில் எனக்கூறியதாம்.

இதனை. ஷை, அறிவுடைமை.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்-மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் - நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.''—என்பதனுறிக. (சகூ)

எவ்வகை யுலகத் துள்ளா ரியல்புட னொழுகு கின்றா
ரவ்வகை யொழுக்கி னின்றே யழிவன வருமுன் காத்துத்

தவ்வெனும் பழிபா வங்க டபுதியெய் தாமை யஞ்சிச்
செவ்விய நெறியி னுளுஞ் செலுத்துக பொறிக ளெந்தும்.

(இ - ள்.) உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவ்வகை நடக்கையாக நடக்கின்றனரோ அவ்வகைய நடக்கையிலிருந்து, கேடுவிளைவனவற்றை வருமுன்னரே (உணர்ந்து) தடுத்து, கெடுதியாகிய பழி பாவம் கெடுதி (இவை) அடையாது பயந்து ஐம்புலன்களை நன்னெறியில் நாடோறுஞ் செலுத்துக. எ - று.

இதனை, ௸, ௸.

"சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ - நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.
அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ - தஞ்ச லறிவார் தொழில்.
எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை - யதிர வருவதோர் நோய்.
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ - டவ்வ துறைவ தறிவு."—என்பதனானுணர்க.

நலமிக வுயர்ந்தோர் தம்மை நண்புறத் தழுவிக் கொள்க
நிலவிய கயத்துப் பூவை நிகர்தரா துயர்ந்த கோட்டி
னலரென வவர்பா னிற்க வாக்கமிக் கடுத்த காலை
மலர்வதும் வறங்கூர் காலைக் கூம்பலு மொழிக மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! நன்மை மிக்குயர்ந்தோர்களை நட்புறும்படி தழுவிக்கொள்வாயாக. அந்த நட்பை (முன்மலர்ந்து பிற்குவியும்) விளங்கிய நீர்ப்பூப்போல், மிக்க ஆக்கக்காலத்தில் அடுத்தலும் மிக்க வறுமைக்காலத்தில் விடுத்தலும் இன்றி, (என்று மலர்ந்தவாறே யிருக்கும்) உயர்ந்தகோட்டின் மலர்போல (ஒருதன்மையாக)க் கொண்டொழுகுவாயாக. எ - று.

இதனை ௸ ௸

"உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு"—என்பதனானும்,

பழமொழி.

"அறிவினான் மாட்சியொன் றில்லா வொருவன்
பிறிதினான் மாண்ட தெவனும்—பொறியின்
மணிபொன்னுஞ் சாந்தமு மாலையுமற் றின்ன
வணியெல்லா மாடையிற் பின்"—என்பதனானுமறிக. (ருக)

அருந்தவர் குரவர் முன்னோ ரந்தண ருயர்ந்தோர் தம்பாற்
றிருந்திய வணக்க மின்மை செருக்குவேண் டியபக் கத்தும்
பொருந்திய பொருள்கொ டாமை பொங்கிய வெகுளி காமம்
விருந்துசெய் கழிகண் ணோட்ட மிவையெலாம் விடுக மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! அரியதவசிகள், குருக்கள் (தந்தைதாய் முதலிய) மூத்தோர்கள், வேதியர்கள், பெரியோர்கள் ஆகிய இவர்களிடத்திற் கீழ்ப்படியாமையும் செருக்குறுதலும், கொடுக்கவேண்டிய விடத்தும் பொருந்திய பொருளைக் கொடாமை, கடுங்கோபம் பெருங்காமம் புதிதாகச்செய்யும் பேருவகை மிதமற்ற தாட்சணியங் கொள்ளுதலாகிய இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்கக்கடவாய். (இவை குற்றமுடையன வாகலின்.) எ - று.

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் தவமொழித்தொழுகு வினக்கூறியதாம்.

இதனை ஷை குற்றங்கடிதல்.

"செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் - பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.
இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா - வுவகையு மேத மிறைக்கு"—என்பத னுறிக. (கஉ)

வேறு.

குற்றம் புரியா திருந்துபிறர் குற்றங் களைக சிறிதேனுங்
குற்றம் புரியிற் சிற்றெரிவைக் குவையை யழிக்கு மாறேபோற்
பற்றும் பெருவாழ் வினையழிக்கும் பகைவர்க் காக்க மிகப்பெருக்கு
முற்றும் பெருநோ யுழப்பிக்கு முனியா ராலு முனிவிக்கும்.

(இ - ள்.) (நீசிறிதும்) குற்றஞ்செய்யாதிருந்து பிறருடைய குற்றங்களைத் தீர்க்கக்கடவாய். சிறிது குற்றமேனுஞ்செய்தால், சிறுநெருப்பு [ஒருபொறி] வைக் கோற்போரைத் தகிக்கும் வகைபோல, பெரியசெல்வத்தைக் கெடுக்கும்; பகைவர்க் குச் செல்வ மிகச்செய்யும் [தன்னை யெளியனாக்கும்]; ஆயுள்முழுதந் தீராப்பிணி யால் வருந்தச்செய்யும்; வெறுக்காதவர்களாலும் வெறுக்கச்செய்யும். எ - று.

இதனை ஷை ஷை

"வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்-வைத்தூறு போலக் கெடும்.
தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி - னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு"— என்பதனுனறிக. (கங)

கன்று மினிய பொருள்பலவுங் காதல் பகைவ ரறியாமே
நன்று நுகர்க நினையென்று நன்கு மதித்து வியவற்க
நன்றி பயவா வினையினையு நண்ணு மதந்தான் முடியற்க
வென்றி விளங்கப் புகழ்விளங்க விழுப்பம் விளங்க வேண்டிடினே.

(இ - ள்.) காரியசித்தி வேண்டுமாயின், விரும்பப்படும் ஆசையுடைய இனிய பல பொருள்களையும் பகைஞர்களறியாமல் நன்றாக அநுபவிக்கக்கடவாய். கீர்த்தி விளங்கவேண்டுமாயின் உன்னை நீயேமதித்து இறுமாப்பதைவிடுக. மகிமை விளங்க வேண்டுமாயின் நன்றியைத் தராத (பயனற்ற) செயல்களையும் (நாம் செய்யவல்லோ மென்னுந்) துரகங்காரத்தினுற் செய்யாதொழிக. எ - று.

இதனை ஷை ஷை

"வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க-நன்றி பயவா வினை.
காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி-னேதில வேதிலார் நூல்"—என்பதனுனும்,

திரிகடுகம்.

"தன்னை வியந்து தருக்கலுந் தாழ்வின்றிக்
கொன்னே வெருளி பெருக்கலு—முன்னிய
பல்பொருள் வெஃகுஞ் சிறுமையு மிம்மூன்றுஞ்
செல்வ முடைக்கும் படை"—என்பதனுனுமறிக. (கச)

நுண்மை யறனு மிகத்தெளிந்து நூலி னியல்பு முலகியல்பும்
வண்மை யுறத்தேறற் றிடுமாற்றல் வல்ல ராகி வளர்சீலந்
திண்மை யறிவா யுளின்முதிர்ந்தோர் சேர நன்கு மதித்திடுக
வெண்மை புரியா துயர்த்திடுக வியம்பும் வழியே நின்றிடுக.

(இ - ள்.) அதிக்கிரும தருமங்களையும் மிகவுமாராய்ந்து, சாஸ்திரவிதியும் உலகியற்கையும் வண்மையாக உணர்த்திடும் ஆற்றலில் வல்லாராய், வளர்கின்ற குணத்திலும் உறுதிப்பாட்டிலும், அறிவிலும், வயதிலுமேம்பட்டோரை யறிந்து உயர்வாக மதிக்கக்கடவாய்; (அவரை) அசட்டை செய்யாமல் மேன்மைப் படுத்தக் கடவாய்; (அவர்) கூறும் வழியே நடக்கக்கடவாய். எ - று.

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உயர்ந்தோரைச் சிநேகஞ்செய் எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

"அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை - திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.
தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்-வன்மையுளெல்லாந் தலை".—என்பதனுனறிக.

மழையின் மிகுதி மழையின்மை வளிதீப் பிணியால் வந்ததுயர்
குழைவி லமரர் தக்கோரைக் குறித்துச் சாந்தி யாற்கடியா
விழைவில் பகைவர் கள்வர்வினை செய்வார் சுற்ற மிவர்களினும்
பிழையை யுபாய நான்கானும் பெயர்க்கும் பெரிய ரெனுந்துணையே.

(இ - ள்.) பெரியோரென்னுந் துணையானது, மழையின் மிகுதி-பெருமழை-மழையில்லாமை - கெடுகாற்று - அக்கினிபற்றுதல் - கொடும்பிணி, ஆகிய விவற்றால் நேரிடுந் துன்பங்களை, குழைவில்லாத தெய்வத்தையும் சித்தியாளரையுங்குறித்துப் பரிகாரஞ்செய்து நீக்கி, விருப்பமில்லாத பகைஞர்கள் - திருடர்கள் - தொழிலாளர்கள் - உறவினர்கள் ஆகிய விவர்களால் விளையுந் தீமைகளைச் (சாமபேததான தண்டங்களாகிய) சதுர்வித வுபாயங்களினாலும் விலக்கும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"உற்ற நோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்".—என்பதனுனறிக. (௫௬)

நற்பான் மையினாற் றேவர்களா னண்ண லாகு மெதிர்வினையை
யுற்பா தங்க ளானறிந்தே யொழிப்பர் மனித ரால்வருவ
பொற்பா ரவரிங் கிதங்குணமா சாரஞ் செயலாற் புக்கறிந்து
பிற்பா லுறச்செய் குவரதனாற் பெரியோர் துணையே துணையாகும்.

(இ - ள்.) தெய்வத்தால் வரும் எதிர்கால விக்கினங்களை முற்காட்டுங் குறிகளானறிந்து (பரிகாரமுதலிய) நற்கருமங்களாலொழிப்பார்கள். மனிதரால் வருந் தீங்குகளை அவருடைய அழகிய இங்கிதத்தினாலும் குணத்தினாலும் ஆகாரத்தினாலும் செய்கையினாலும் ஆய்ந்தறிந்து தவிரச்செய்வார்கள். ஆதலால் (உனக்குப்) பெரியோருடைய துணையே துணையாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்."—என்பதனானும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"பால்வளை பரந்து மேயும் படுகடல் வளாக மெல்லாங்
கோல்வளை யாமற் காத்துன் குடைநிழற் றுஞ்ச நோக்கி
நூல்விளைந் தனைய நுண்சொற் புலவரோ டறத்தை யோம்பின்
மேல்விளை யாத வின்பம் வேந்தமற் றில்லை கண்டாய்."—என்பதனாலுமுணர்க.

நல்ல வினைக்கு நற்பயனுந் தீய வினைக்குத் தீப்பயனு
மில்லை யெனும்வல் லிழுதையரு மெள்ளும் விடருந் தூர்த்தர்களுஞ்
சொல்லு நடரு முதலாகத் தொக்க குழுவைச் சேர்ந்தொழுகின்
புல்லு மறிவைத் திரித்திருமைப் பொருளுங் கெடுக்கும் புகழோடே.

(இ - ள்) (தாந்தாஞ்செய்யும்) நல்வினைக்கு நற்பயனுந் தீவினைக்குத் தீப்பயனும் (உண்டாவது) இல்லையென்று (வம்புரை) கூறும் முழுமூடர்களும், இகழத்தக்க காமிகளும், தூர்த்தர்களும் (இழித்துச்) சொல்லுகின்ற நடித்தற்றொழி லாளரும் முதலாகச் சேர்ந்த (சிற்றினத்தார்) கூட்டத்தைச் சேர்ந்து நடந்தால், பொருந்திய நற்புத்தியை மாற்றி (அவர்களைச்சேர்ந்தோன்) அடையும் இம்மை மறுமைப்பயன்களையுங் கீர்த்தியோடு கெடுப்பார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் அற்பரைச் சிநேகியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், சிற்றினஞ்சேராமை.

"சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான் - சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.
நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க் - கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.
நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி-னல்லற் படுப்பதூஉ மில்."—என்பதனானும்,

நான்மணிக்கடிகை.

"மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போல மேனியைப் - பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்குங்
கூடார்கட் கூடி விடின்."—என்பதனானுமுணர்க. (௫௮)

செய்யும் பொழுதே யழிபொருளிற் சிறப்ப தொப்ப திரண்டினுமொன்
றுய்ய வுதவி வழிபயக்கு மொண்மை வினையைத் தேர்ந்துளத்தி
னைய மகன்ற வினத்தோடு மாய்ந்து தனித்தும் புரிந்திடுக
வெய்ய வாக்கங் கருதிமுதல் விளிக்கும் வினையைப் புரியற்க.

(இ - ள்.) (ஓர்தொழிலைச்) செய்கையிலேயே செலவிடும் பொருளுக்கு மிக்க பொருளாவது ஒத்தபொருளாவது உண்டாகும்படி பின்பு தரத்தக்கதாகவுள்ள நல்வினையை, ஐயர்தீர்ந்த நல்லினத்தோடு யோசித்தாவது (நீயே) தனித்து மனத்திற் கருதியாவது செய்வாயாக. பெரிய இலாபத்தை விரும்பி முதற்பொருளை யிழப்பிக்குந் தொழிலைச் செய்யாதே. எ - று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் ஆராய்ந்து தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், தெரிந்துசெயல்வகை.

"அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு - மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.
தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்-கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.
ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை-யூக்கா ரறிவுடை யார்."—என்பதனானறிக.

வலியே காலம் வினையிவற்றான் மாற்றான் றனக்கு முனக்குமுள
பலவா நிலையும் வினைதொடங்கும் பண்பு மதற்கா மிடையூறும்
விலகா ததனை விலக்குவதும் வெல்லு மாறும் வென்றதனா
லுலவாப் பயனு முதலனைத்து மோர்ந்து தெளிந்தே வினைசெய்க.

(இ - ள்) வலிமை-காலம்-இடமாகிய இவற்றினால், பகைவனுக்கும் உனக்குமுள்ள பலவகையாகிய தாரதம்மியமும், தொழிலைத் தொடங்கும் முறையும், அதற்குவரும் விக்கினமும், நீங்கா விக்கினத்தை நீக்குவதும், செயமடைதலும், செய்முற்றதால் வரும் அழியாத இலாபமும் முதலிய எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்தே அத்தொழிலைச் செய்வாயாக. எ - று.

இதனை, ௵, ௵.

"வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு."—என்பதனானறிக. (௬௦)

பெரிய முயற்சி வினைபயனைப் பேறு வினையே பயன்சிறிதா
மரிய வினையே பின்றுயர மாக்கு வினையே புரிந்தாலும்
பெரிய முயற்சி முதலாகப் பேசும் வினைக்கு மறுதலையா
மரிய வினையை விடுத்தாலு முலவாப் பெருமை யொழியுமே.

(இ - ள்.) மிக்க முயற்சியா லாகுந்தொழில் - பயன்றராத தொழில் - அற்பப்பயன்றருந்தொழில் - பின்பு துன்பம் விளைக்குந்தொழில் ஆகிய இவற்றைச் செய்தாலும், மிக்க முயற்சியாலாகுந் தொழில் முதலாக (மேற்) கூறிய தொழில்கட்கு எதிரிடையாகப் பொருந்திய தொழில்களைச் செய்யாது விடுத்தாலும், கெடாத பெருமை கெடும். எ - று.

இதனை, ௵, ௵.

"செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்."—என்பதனானறிக. (௬௧)

கொடுத்தல் பொருள்வேட் கையனிடத்துங் குளிர்சொற் செவ்வி யான்மனடுத்துப் பிறரோ டமராற்றி யயர்ந்தா னிவர்பாங் கினும்வேறு [டிய
படுத்த றுணையாம் படையினனின் பகுதி யொடுசே ரானிவர்க
ளிடத்து மொறுத்த லிவற்றின்வரா விவர்கீழ் மக்க ளிடத்தினுமாம்.

(இ - ள்.) (உன்பகைவரில்) பொருளாசைக் காரனைத் தானவுபாயத்திலும் நன்னடக்கை யாளனும் சோம்பலுள்ளோனும் பகைவருடன் போர்செய்து இளைத்தவனுமாகிய இவர்களைச் சாமவுபாயத்திலும், துணைப்படையாளனும் உன்னோடிணக்கமற்றவனுமாகிய இவர்களைப் பேதவுபாயத்திலும், இம்மூன்றுபாயத்தால் வசப்படாதவர்களும் கீழ்மக்களுமாகிய இவர்களைத் தண்டவுபாயத்தாலும் அடக்குக. எ - று.

இதனை, ௵, ௵,

"எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி - னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.
ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று - போற்றினும் பொத்துப் படும்."—என்பதனானறிக. (௬௨)

வலியா ரான காலத்து வழங்க லாதி மூன்றனையு
மெலியா ரிடத்துச் செய்திடனு மெலியா ரான காலத்து
வலியா ரிடத்தி னொறுத்தலையும் வகுக்கின் வேந்தர்க் கவைமைந்தா
நலிவா மதனா லவரவர்பா னடத்து முறைதேர்ந் தியற்றிடுக.

(இ - ள்.) மைந்தனே! வலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தான சாம பேத வுபாயங்களையும் மெலியவரிடத்திற் செய்தாலும், மெலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தண்ட

உபாயத்தை வலியவரிடத்திற் செய்தாலும் அவை அரசர்க்குக் கேட்டை விளைக்கும்' ஆதலால் அவரவரிடத்திற் செய்யத்தக்க வுபாயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தொழில் செய்வாயாக. எ - று.

இதனை, குறள்.

"ஒன்றூற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர் - பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.
எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு - கொள்ளாத கொள்ளா துலகு."
என்பதனானும்,

பழமொழி.

"தற்றூக்கித் தன்றுணையுந் தூக்கிப் பயன்றூக்கி
யுற்றது கொள்க மதியில்லா—ரற்றதன்றி
யாதானு மொன்றுகொண் டியாதானுஞ் செட்டக்கால்
யாதானு மாகி விடும்."—என்பதனானுமறிக. (சுஅ)

வினையின் வலியா திகனைன்றும் வேறு வேறு சீர்தூக்கி
நினது வலிமிக் குழிவினையை நிகழ்த்து நிகர்த்த காலத்துப்
புனையும் வென்றி யுறுவிழுக்கும் பொருந்து மதனு லவ்விடத்து
வினையுந் தோல்வி யுறுங்குறைந்த விடத்தும் வினையை யெண்ணற்க.

(இ - ள்.) தொழிற்பல முதலிய நான்கனையும் அளவிட்டு, உன்னுடைய பலமானது மிக்குள்ள காலத்தில் தொழில் செய்யத் தொடங்குக. (செயம் விளையும்) ஒப்பான காலத்திலும் அழகிய வெற்றி யுண்டாகாது கேடும் விளையும். ஆனபடியால் அப்பொழுது வருந்துகின்ற தோல்வியுண்டாகும். வலிகுன்றிய காலத்துந் தொழில் புரியக் கருதற்க. எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் வலிமைகண்டு தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், வலியறிதல்.

"வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந் - துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.
உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி - யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்."— என்பதனறிக.

வினையின் வலியாதிகனைன் கென்றது - தொழிற்பலம் - தன்பலம்-பகைவன் பலம் - தனக்கும் பகைவனுக்குமிருக்குந் துணைப்பலம். (சுசு)

குறைந்த வலிய ராயிடினுங் கொற்ற மைந்தர் பலர்கூடி
னிறைந்த வலியென் னுமதனு னேரா தொழிக பலரொடுளத்
துறைந்த வூக்கந் தனைக்கொண்டே யுற்ற நினது வலியளவி
னிறந்தும் வினைமே னடவற்க விறவா வென்றி வேண்டிடினே.

(இ - ள்.) வலிகுன்றியவர்களாலும், வெற்றியமைந்த பலமாந்தர்கள் கூடிடில் (உனது) மிகுந்த வலிமை யாது பயனுடையதாம்? ஆதலால், பலருடன் பகைகொள்ளாதொழிக. மனோற்சாகத்தையே பொருளாகக்கொண்டு உனக்கு அழியாத வெற்றி வேண்டுமாயின், இறந்தாலும் உன்வலி யளவைக்கடந்து, யாதொரு தொழிலையுந் தொடங்காதே. எ - று.

இதனை, குறள், குறள்.

"பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் - சால மிகுத்துப் பெயின்.
நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி - னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்."—என்பதனானறிக. (எ0)

வந்த பொருளிற் காற்கூறு வருமே லிடர்நீக் குதற்கமைத்து
மைந்த விருகா னினக்காக்கி மற்றைக் காலே வழங்கிடுக
சிந்தை நெறிக ளகலாமற் சேரு நெறிகள் சுருங்கிடினு
நந்த லிலதா மொப்பினுமா னாடி னதிகச் செலவிழுக்காம்.

(இ - ள்.) மகனே! உனக்குக் கிடைத்த பொருளளவிற் காற்பங்கை இனி வரும் விக்கின நிவிர்த்தியின் பொருட்டு இருப்புவைத்து, அரைப்பங்கை உன் செலவிற்குபயோகப் படுத்தி, மற்றைக் காற்பங்கைத் தானாதிகட்காகச் செலவிடுக, வரவு குறையினுஞ் செலவு அதனிற் குறைதல் நன்று. வரவுஞ் செலவும் ஒத்திருப்பினும் கேடில்லை. வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவுசெய்தல் கேட்டைத் தருமென்றறிக. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள் - போற்றி வழங்கு நெறி.
ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை - போகா றகலாக் கடை.
அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல - வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்."
என்பதனானும்,

இரும்பலகாந்தி.

"ஆர்கலி ஞாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த
பேரருளி னார்க்குப் பெறலருமை யாதரோ
ஆர்திரைய மாமகர வெள்ளத்து நாப்பணும்
போர்மலைந்து வெல்லும் புகழ்."—என்பதனானுமறிக. (கூக)

ஆற்றன் மூன்று முபாயங்க ணான்கு மிடத்தோ டமைந்திடினும்
போற்றி நினக்கு வென்றியுறும் பொழுது தேர்ந்தே வினைபுரிக
வேற்ற காலம் வருமளவு மெண்ணி யிருக்க வதுமைந்தா
விற்றுச் சமர்க்குப் பின்வாங்கும் வெற்றித் தகரே யாகுமால்.

(இ - ள்.) மைந்தனே! மூவகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயமும் தக்க விடத்துடன் வாய்ந்தாலும், காத்து உனக்குச் செயமுண்டாகுங் காலமும் ஒத்திருக்கத் தெரிந்தே தொழில்செய்க. ஒத்தகாலம் (வாய்ந்திராவிடின் அது) வருமளவும் எதிர் பார்த்திருக்கவேண்டும். அது முட்டிச் செயிப்பதற்கு ஆட்டுக்கடாய் பின்வாங்குதல் போலுமென்று நினைப்பாயாக. எ - று.

இது முதலிரண்டு செய்யுல்களால் பருவம் பார்த்துத் தொழில்செய் எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, காலமறிதல்.

"அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் - கால மறிந்து செயின்.
காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது - ஞாலங் கருது பவர்.
ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர் - தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து."—என்பதனானறிக. (கூஎ)

மிகைமிக் கியற்றித் திரிந்திடினும் வெல்லுங் காலம் வருமளவும்
பகைமை புறத்திற் றோற்றுமற் பகைவர் தம்மைப் பண்போடு
நகைசெய் தமர்போற் சுமந்திடுக நாடுங் காலம் வந்துவிடின்
றகைசெய் வினையை யவ்வளவிற் றப்பா வண்ண முடித்திடுக.

(இ - ள்.) (உன்பகைவர்) மிகக்கேடுசெய்து திரிந்தாலும் நீ பகைமையை வெளிக்குக்காட்டாமல் செயிக்குங்காலம் வருமெல்லையும் அப்பகைவரைத் தகுதியோடு சந்தோஷித்துச் சுமப்பவன்போலவிரு. தக்ககாலம் வந்துவிட்டால், தக்கபடி செய்வினையை அப்பொழுதே தவறாமற்படி முடித்திடு. எ - று.

இதனை, வை, வை.

'பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த் - துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.
செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை - காணிற் கிழக்காந் தலை.
எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே-செய்தற் கரிய செயல்.''— என்பதனானும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவ்வினைக் கண்ணு மஞ்சார்
மடப்பட லின்றிச் சூழ மதில்வல்லார்க் கரிய தூண்டே
கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிர கோடி கூகை
யிடைத்திடை யிரங்கச் சென்றாங் கின்னுயிர் செகுத்த தன்றே.''—என்பதனானுமறிக. (சு அ)

வாயி லூழில் வழக்கமற மதிலை வளைத்தொன் றற்கொன்று
மேய துணையாய்ப் பலபடையு மெலிவற் றிருப்ப மதிலகழி
யேய வியற்றி யரசிருக்க வேற்ற விடக்கை நிலத்தோடு
பாய புனலு முடையதுவே பகையை யழிக்கு மிடனாகும்.

(இ - ள்.) வாசலும், நுழைவாசலும் வழக்கமறும்படி மதிலைவளைத்து ஒன்றற்கொன்று பொருந்தியதுணையாய் பலபடைகளும் மெலிதலற்றிருக்க மதிலும், அகழியும் பொருந்தச்செய்து அரசிருப்புக்கேற்ற தலவாய்ப்பும், பரந்தநீர்வளமுமுடைத்தாயிருப்பதுவே பகையைவெல்லுதற்கு இடமாம். எ - று.

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுள்களால் இடமறிந்துதொழில்செய்யவேண்டியதாம்.

இதனை, வை, இடனறிதல்.

"தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.''—என்பதனானறிக. (சு கூ)

ஊக்க மிலனே யினுமிடத்தோ டுற்ற வினைசெய் குவனாயி
னூக்க முடையார்க் கிடனின்றா யொழியு மூக்க மிலாதவனுக்
கூக்க முடையா னாயிடினு முற்ற படையும் பலவேனு
மூக்க மழிவ னிடத்தோடு முற்று வினைசெய் யாவிடினே.

(இ - ள்.) ஊக்கமில்லாதவனாயினும் இடவாய்ப்பினனாய்த் தொழிலியற்றுவானாயின், (பகைஞனாகிய) ஊக்கமுடையானுக்கு வெல்லுமிடனின்றி யொழியும். இடவாய்ப்போடு பொருந்தி வினைசெய்யானாயின் ஊக்கமுடையவனாயினும் சேனைப்பெருக்கமுடையவனாயினும் எளியபகைவனாலுஞ் செயிக்கப்படுவான். எ - று.

இதனை, வை, வை.

"ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து - போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.
சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா - னூக்க மழிந்து விடும்.''—என்பதனானும்,

பாரதவெண்பா.

"வான்சேரிற் புள்ளஞ்சா வல்லரில் சுற்றிய
கான்சேரி னுமானின் கண்ணஞ்சா—வான்சேர்
சிகர வரைசேரிற் றேனஞ்சா வஞ்சா
முகுநீர்க் கயஞ்சேரின் மீன்"—என்பதனானுமறிக. (எ0)

பிறப்புங் குணமு மறிவுமெனப் பேறா மிவையுஞ் செயல்களையுஞ்
சிறக்குங் காட்சி யொடுகருத்தே செயிரி னாலென் றிவைதம்மா
னிறுக்கு மமைச்சர் முதலோரை நின்று ராய்ந்து தெளிந்திடுக
வறுக்கும் வினையாற் றுதற்பொருட்டு மறைபோ காமைப் பொருட்டுமே.

(இ - ள்) மந்திரித்தொழில் முதலிய எதற்காயினும் ஒருவனைத்தெரிந்து கொள்ளுங்கால், தன்றொழிலைச் சாதிக்கவும் வஞ்சியாதிருக்கவுமாக (அவனுடைய) பிறப்பும் குணமும் அறிவும் செயல்களுமென்று சொல்லுமிவற்றைக் காட்சிப்பிர மாணத்தாலும் அநுமானப்பிரமாணத்தாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தாலும், (அறம்பொரு ளின்பம் அச்சமாகிய இவற்றில் வைத்துப்) பரீட்சித்து நம்புவாயாக. எ - று.

இது முதல் ஒன்பது செய்யுள்களால் ஒருவனைப் பரீக்ஷித்து நம்பு எனக் கூறியதாம். (எக)

அறவோர் புரோகி தனைவிடுத்திட் டவரா லிந்த வரசன்று
னறவோ னல்ல னிவற்போக்கி யறவோ டுரிமை யுடையானை
யுறவே வைத்தற் கெண்ணினமீ தொத்த தெவர்க்கு நின்கருத்தென்
னுறவோ தெனச்சூ ளுறவோடு மோர்ந்தே யொருவன் றனைத்தெளிக.

(இ - ள்.) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில்) அறவோரையும் புரோகித னையும் விடுத்து அவரால் இப்போதாளுமரசன் தருமகுணமற்றவன்(ஆதலால்)இவனை நீக்கி, தருமகுணமுடைய மற்றொருவனை அரசனாக நியமித்தற்கு யோசித்தோம். இது எல்லோர்க்குஞ் சம்மதமாயிருக்கின்றது. உன் கருத்தியாது? அதனைச் சொல்லுக வென்று பிரமாணமாகக்கேட்டு (அறத்தின்வழியிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைத் தந்திர மாகச் சோதித்துத்தெளிக. எ - று. (எஉ)

சேனைத் தலைவ னொடுமவனைச் சேர்ந்தா ரையும்விட் டிவ்வரச
னீனப் பொருளா சையனிவனை யிழுக்கிக் கொடையோ டுரிமையுடை
யானைப் புரத்தற் கெண்ணினமீ தமைந்த தெவர்க்கு நின்கருத்தென்
னூனப் படாமை யுரைத்தியெனச் சூளொ டுரைப்பித் தேதெளிக.

(இ - ள்.) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில்) சேனாபதியையும் அவன் வகையினோரையும் விடுத்து இப்போதாளுமரசன் இழிவாகிய பொருளாசையுடைய வன்; (ஆதலால்) அவனை நீக்கிக் கொடைத்தொழிலில் வல்ல மற்றொருவனை அரச னாக்கும்படி யோசித்தோம். இது எல்லோர்க்குஞ் சம்மதமாயிருக்கின்றது. உன் சம் மதம் யாது? ஒளியாதுரைக்கவென்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (பொருள்வழி யிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ - று. (எங)

தொன்று தொட்ட வுரிமையொடு சூழ்ந்த தவமூ தாட்டியைவிட்
டொன்று முரிமை தனிலின்னா ளுனைக்கண் டியங்கி யெனைவிடுத்தாள்
சென்றங் கவனைக் கூடுதியேற் சிறந்த பொருளுங் கூடுநினக்
கென்று தெளியச் சூளுறவோ டிசைப்பித் திதனா னுந்தெளிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில்) பழமையேயுள்ள உரிமை யளாக ஒரு தலமுதுமகளை விடுத்து இம்மங்கை உன்பேரில் மோகமுற்று (அழைத்து வருதற்கு) என்னையனுப்பினாள். அவளைச்சென்று தழுவுவாயாயின் உனக்கு (இன்பமேயன்றிச்) சிறந்தபொருளுங் கைவசப்படும் என்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (இன்பவழியில்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ - று. (௭௪)

வேறு.

ஒருநிமித்த மேலிட்டே யொரமைச்சா லவன்மனையி லேனை யோரை,
யொருமையுற வழைப்பித்திங் கிவர்பிழைப்பக் குழீஇயினரென் றுறுத்
திக்காவ, லொருவனிலிவ் வரசனமை யொறுக்கமுயன் றனிவனை யொ
றுத்துவேறே, யொருவனைவைப் பதற்கிசைந்தே முன்கருத்தென் னெனச்
சூளொடுரைப்பித் தோர்க.

(இ - ள்.) ஒரு மந்திரியைக்கொண்டு அவனுடைய வீட்டில் யாதேனு முகாந்தரம்வைத்து மற்றவர்களை யழைப்பித்து, இவர்கள் ஏதோ மோசஞ்செய்யக்கூடினார்களென்று காவற்படுத்தி, வேறொரு மந்திரியைக்கொண்டு இவ்வரசன் நம்மைக்கொலைசெய்ய எத்தனித்தான். (அவன் நம்மைக் கொல்வதன்முன் நாம்) அவனைக்கொன்று வேறொருவனை யரசனுக்கச் சம்மதித்தோம். உன் கருத்தென்ன? பிரமாணமாகச் சொல் என்று சோதித்துக்கொள். எ - று.

மேல் ஐந்து செய்யுள்களின் கருத்தை, ஷை, தெரிந்துதெளிதல்.

“அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.”—என்பதனானறிக. (௭௫)

வேறு.

நல்ல குடியிற் பிறந்தாறு நவையு மறப்பு மடிபிழைப்பென்
றல்ல லுறுக்கு மிவைமுதலா மனைத்து நீக்கிப் பழிக்கஞ்சி
யொல்ல லுறுநா ணுடையானை யோர்ந்து தெளியப் படுமைந்தா
வல்ல கலைதேர்ந் தாசற்றார் மாட்டும் வெளிறு மருவிடுமே.

(இ - ள்.) மைந்தனே! அருங்கலையுணர்ந்து குற்றமற்றாரிடத்திலும் வெளிற்றறிவு பொருந்தும். (ஆதலால்) உயர்குடியிற் சனித்து, ஆறு குற்றங்களும் மறதியும் சோம்பலும் பிழைத்தல் என்று சொல்லப்படுந் துன்புசெய்யும் இவைமுதலாகிய எல்லாக்குற்றங்களையு மொழித்துப் பழிச்சொல்லுக்குப் பயந்து பொருந்திய நாணமுடையவனே ஆராய்ந்து தெளியப்படத்தக்கவன். எ - று.

ஆறுநவைகள்: காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியமென்பன.

இச்செய்யுளின்கருத்தை, ஷை, ஷை.

“குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு - நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.
அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா - லின்மை யரிதே வெளிறு.”—என்பதனானறிக. (௭௬)

சுற்ற மிலரா னவர்தம்மைச் சூழேல் பழிபா வமுறநாணார்
பற்று மிலரா குவர்விடுக பண்பார் தருநற் குணங்களே
முற்று முடையா ரிலரதனான் முனியுங் குற்றங் குணமிவற்றைத்
தெற்றென் றுணர்ந்து குணமிகுந்த செம்மை யுடையார் தமைத்தெளிக.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாதவர்களை யோசியாதே (ஏனெனில் அவர்கள்) பழி பாவங்கட்கும் அஞ்சார்கள்; பற்றில்லாதவர்களாவார்கள்; அவரை விட்டுவிடு. குற்றமற்ற குணவான் கிடைப்பதும் அரிது. ஆதலால் வெறுக்கத்தக்க குற்றங் குணமென்னுமிவற்றை நன்றாக அளவிட்டுக் (குற்றங்குறைந்து) குணமிகுந்த செம்மையாளர்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வாயாக. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள் - மிகைநாடி மிக்க கொளல்.
அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர் - பற்றிலர் நாணார் பழி."—என்பதனானறிக. (எஎ)

பெருமை சிறுமை யளந்துகொளப் பேறுங் கருவி தந்தமது
கரும மதுபோற் பிறக்கருவி கழியச் சிறந்த வலவறிக
மருவு காத லொழியார் மாட்டு வினையை வையற்க
வொருவர் தமையுந் தேராமே பொருகா லத்துந் தெளியற்க.

(இ - ள்.) (ஒருவருடைய) மேன்மையையுங் கீழ்மையையும் அளந்தறிவதற்கு அவரவரது செய்கையே தவிர மற்றவை சிறந்த கருவியல்லவென்று அறிவாயாக. (ஒருவர்பாற்)பொருந்திய உள் காதலினிமித்தம் தெரியாதவரிடத்து ஓர் தொழிலைச் சுமத்தாதே (எப்படியாயினும்) பரீட்சைசெய்யாமல் ஒருவரையும் ஒருகாலத்திலும் நம்பாதே. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் - கருமமே கட்டளைக் கல்.
காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல் - பேதைமை யெல்லாந் தரும்.
தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற் - றேறுக தேறும் பொருள்."—என்பதனானுணர்க. (எஅ)

தேர்ந்து தெளியப் பட்டவன்பாற் றொழிற்கே வினையுந் தகவிடுக்க
தேர்ந்து தெளியப் பட்டவனைத் தீது காணு தயிரற்க
தேர்ந்து தெளியப் பட்டவன் றீர வினையை விடுமதனைத்
தேர்ந்து பகைவர் பிரித்திடுவர் தேரான் றெளிவே போற்கேடாம்.

(இ - ள்.) தீரத்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனுக்கும் (இவனுக்கிது தகுமென்று) தொழிலையும் ஆராய்ந்தே சுமத்துக. (தொழில் சுமத்தியானபின்) அவன் ஒரு தீங்கும் செய்யக்காணாது சந்தேகியாதே. (சந்தேகித்தால் தன்னை நம்பாமைபற்றி) அவன் தொழிலை (பாதுகாவாது) விடுவான். அதனைப் பகைவர் அறிந்து (அவனையுன்பாற்) பிரித்து(தாம் ஏற்று)க்கொள்வார்கள் (அதனால்) பரீட்சைசெய்யாது நம்பினவன்போலக் கேடடைய வேண்டியதாம். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - தீரா விடும்பை தரும்.
தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந் - தீரா விடும்பை தரும்."—என்பதனானும்,

அறநெறிச்சாரம்.

"பொருள்போக மஞ்சாமை பொன்றுங்காற் போந்த
வருள்போகா வாரறமென் றாற்ற—விருள்போகக்

கூறப் படுங்குணத்தான் கூர்மெல்வல் வேந்தனுற்
றேறப் படுங்குணத்தி னான்.''—என்பதனானுமறிக. (எக)

முன்னர்ப் பொதுவா கியவினையின் மூள விடுத்துத் தீதகற்றி
நன்மை புரிந்து வருமாயி னடி யவனைச் சிறந்தவினை
தன்னில் விடுக்க சிறந்தவினை சார்ந்து புரிவா னிடைதிரியின்
பின்ன ரவனைப் பொதுவினையிற் பெயர்த்து நழுவ விட்டிடுக.

(இ - ள்.) நீ தெரிந்துகொண்டவனை முதலிற் பொதுவான தொழிலில் விடுத்து, (அதில்) துன்பத்தை விலக்கி நன்மைசெய்து வருவானாயின் (பின்னர்) சிறந்த தொழிலில் விடுவாயாக. (அவ்வாறு) சிறந்த தொழிலைப்பற்றிச் செய்பவன் இடையில் திருத்தக் குறைவடைந்தால், மறுபடியும் அவனை மாற்றிப் பொதுவாகிய தொழிலிற் புகச்செய்து கைநழுவவிடக்கடவாய். எ - று.

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்களால் திறனறிந்து தொழிலிடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௫௱, தெரிந்துவினையாடல்.

''நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த - தன்மையா னாளப் படும்.
எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் - வேறாகு மாந்தர் பலர்.''—
என்பதனானறிக.

பொதுவினை - பலர்கூடிச் சாதிப்பதற்குரியது. சிறந்தவினை - ஒருவனே சாதிப்பதற்குரியது. (அ0)

ஆளு மரசன் பாலன்பு மவனுக் காவ தறியறிவு
நாளு மவற்றைக் கலங்காம லன்று முடிக்கு முளத்துணிவு
மூளும் வினைக்குத் தன்கரத்தின் மொய்த்த பொருளின் விழையாத
கோளு முடையான் புரிவினையிற் குற்ற முறாது குணமேயாம்.

(இ - ள்.) அரசுசெய்யும் மன்னனிடத்தில் அன்பும், அவனுக்கு வருவதையறியும் விவேகமும், அவற்றைச் சோர்வின்றி நன்றாகச் சாதிக்கும் மனத்துணிவும், வரும் வினைகட்குத் தன் கையிலுள்ள மிக்க பொருளில் வாஞ்சியாக் குணமும் உடையவனே செய்யுங் கருமத்தைப் பழுதுபடாது முடிப்பவனாவான். எ - று.

இதனை, ௫௱, ௫௱,

''அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.''—என்பதனானறிக.

''கரத்தின் மொய்த்த பொருளின் விழையாத கோள்'' என்பதற்கு, அரசனுல் வரையறுக்கப்பட்டதின்மேற் பரிதானப் பொருள் விரும்பாமை யெனப்பொருள் கூறினுமாம். (அக)

தெளிந்த வினையிற் றெளிந்தவனைச் சிறந்த காலத் தொடும்விடுக்க
விளைந்த வறிவாற் றனுமிலையேன் மிக்க வுரிமை நின்பாலே
களைந்த மனத்தா னாயிடினுந் தன்பால் வினையைச் சார்த்தற்க
வளைந்து வினையில் விடுத்தவனை யதற்குத் தகுமா றுரிமைசெய்க.

(இ - ள்.) (தக்கோனெனத்) தெளிந்தவனை (இத்தன்மைத்தெனத்) தெளிந்த தொழிலிற் சமயம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் வைக்கக்கடவாய். உன்னிடத்திலேயே

உரிமைமிக்க (அன்பால்) தளர்ந்த மனமுடையவனானாலும், மிகுந்த அறிவும் திறமையு மில்லையாயின் (அவனுக்கு) ஓர் தொழிலைச்சுமத்தாதே. (தக்கோனென) அளவிட்டு ஒரு தொழிலில் விடுத்தவனை அவ்வினைக்கேற்பப் பக்ஷம்வைப்பாயாக. எ - று.

இதனை, க்ஷ, க்ஷ.

"அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்-சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.
செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ - டெய்த வுணர்ந்து செயல்.
வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை - யதற்குரிய னாகச் செயல்."—என்பதனு னுணர்க. (அஉ)

வினைக்கண் முயற்சி தவறாது வினையன் கேண்மை வேறாக
நினைக்கு மவன்மற் றவ்வினையி னீங்கும் பிறரு மதினேரார்
முனைக்கும் வினைஞன் கோடாதே முதிர்நீ ருலகங் கோடாது
தனைப்பின் வைக வொறுநாடிச் சாரும் வினையு நாடுகவே.

(இ - ள்) தன்றொழிலிற் றளர்வுறுதியற்று முயற்சியாளன் உறவினனாகவும் வேற்றுமையாய் நினைப்பாயாயின், அவன் அத்தொழிலினின்றும் நீங்குவான். (அதனை யறிந்த) பிறரும் அதனால் (உன்னைநம்பித் தொழில்புரிதற்கு) உடன்படார். முன்னிற் கும் கருமத்தலைவன் நீதிபிறழானாயின், பழைமையாகிய கடல் சூழ்ந்த உலகமானது முறைபிறழாது. (ஆதலின்) நீ எக்காலமுந் தொழிலாளன் சோர்வையாராய்ந்து (பின்பு) தொழிற்சோர்வையும் ஆராய்வாயாக. எ - று.

இதனை, க்ஷ, க்ஷ.

"வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக - நினைப்பானை நீங்குந் திரு.
நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் - கோடாமை கோடா துலகு."—என் பதனானும்,

பழமொழி.

"காட்டிக் கருமங் கயவர்மேல் வைத்தவ
ராக்குவ ராற்ற வெமக்கென் றமர்ந்திருத்தன்
மாப்புரை நோக்கின் மயிலன்னாய் பூசைக்குக்
காப்பிடுதல் புன்மீன் றலை."—என்பதனானுமறிக. (அங)

பற்றும் வெறுக்கை யொழிந்துழியும் பழைமை யெடுத்துப் பாராட்டுஞ்
சுற்ற மதனைப் பெருங்கொடையாற் றாய மொழியாற் றழுவனாறி
னற்ற மவனுக் கொருகாலு மணுகா தாக்க மிகப்பெருகு
முற்ற நினைக்கும் பகைவர்தொழின் முற்றா தேமகண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பொருந்திய செல்வமற்றகாலத்திலும், ஆதிநட்பைக் கொண்டாடும் உறவினரைப் பெரிய கொடைத்தொழிலாலும் இனிய வசனத்தாலுந் தழுவியிருந்தால் அவனுக்கு ஒருகாலுஞ் சோர்வுவராது. செல்வமானது மிகுதியாக வளரும். வெல்லக்கருதுகின்ற சத்துருக்களுடைய கருமங்கள் முடிவுபெறா. (ஆதலின் உறவினரைத் தழுவிக்கொள்வாயாக.) எ - று.

இச்செய்யுளால் உறவினரை யாதரி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, க்ஷ, சுற்றந்தழாஅல்.

"பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல் சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.
விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா - வாக்கம் பலவுந் தரும்.

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய - சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.
காக்கை கரவா கரந்துண்ணு மாக்கமு-மன்னநீ ரார்க்கே யுள.''—என்பதனானும்,

பழமொழி.

> ''அல்ல லொருவற் கடைந்தக்கா னற்றவர்க்கு
> நல்ல கிளைகளெனப்படுவ—நல்ல
> வினைமரபின் மற்றதனை நீக்கு மதுவே
> மனைமர மாய மருந்து.''—என்பதனானுமறிக. (௮௭)

வேறு.

> பெருமிதம் பெரிய செல்வம் பேரெழில் பெரிய வின்பந்
> தருமிகு களிப்பின் மூழ்கித் தங்குறி னேமை கண்டா
> வருமிகு பொச்சாப் பந்த மறவியா னின்னைக் காத்துப்
> பொருமிகு பகையை வெல்லும் பொருளெலா மிழப்ப தாகும்.

(இ - ள்) ஏமைகண்டா ! சர்வகுணம் - மிக்கசெல்வம் - கட்டழகு - விடய போகம் ஆகிய விவற்றில் அதிமோகம்பற்றி மூழ்கிக் கிடப்பின், அளவிறந்த மகிழ்ச்சி யுண்டாகும். (அம்மகிழ்ச்சி செய்கை செய்யாமைகளில் மறவியுண்டாக்கும்.) அம்மற வியால், உன்னைக்காத்து, போர்புரியும் மிக்கபகைஞரை வெல்லும் எல்லாப்பொருள் களையும் இழக்கச் செய்யும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் மறவிக்குணத்தைவிடு என்க்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், பொச்சாவாமை.

''இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த - வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.
அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை - பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.
முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை - பின்னூ றிரங்கி விடும்.''—என்பதனா னறிக. (௮௮)

> உற்றிடு மாற்றன் மூன்று முபாயங்க ணான்கு நன்மை
> பற்றிய தொழில்க ளைந்தும் பண்புறு குணங்க ளாறு
> மற்றைய வனைத்துங் கேடாம் வளர்பிறப் பேழன் காறும்
> பற்றிடு நன்மை யின்றாம் பாழ்த்தபொச் சாப்புச் சாரின்.

(இ - ள்.) கேட்டைத் தருவதாகிய மறவிக்குணம் பொருந்துமாயின், பொ ருந்திய மூவகையாற்றலும், நால்வகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக் குணமும், மற்றையயாவுங் கேடாம். அவனுக்கு வளர்கின்ற எழுபிறவிகள் வரையிலும் அடையத்தக்க நற்செய்கை யில்லையாகும். எ - று.

ஆற்றல் மூன்று—அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

உபாயங்கள் நான்கு—சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்.

தொழில்கள் ஐந்து—எளியமுயற்சி, பயன்விளைவது, பெரும்பயன் றருவது, சந்தேகமில்லாதது, பின்நன்மை பயப்பது.

குணங்கள் ஆறு--அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, தாக்ஷண்யம், வாய்மை, மாட்சிமை.

இச்செய்புளின்கருத்தை, குறள், குறள்.

> ''புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
> திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.''—என்பதனானறிக. (௮௯)

நெகிழ்ச்சியொன் றின்றிச் செய்ய நினைந்தகா ரியத்திற் சென்று
புகழ்ச்சிசெய் முயற்சி செய்யிற் பொருள்பய வாமை யில்லை
யிகழ்ச்சியிற் கெட்டார் தம்மை யெண்ணுதல் செய்வை யாயின்
மகிழ்ச்சியின் மைந்து றுத வண்மைவந் தடுக்கு மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! நீ செய்ய நினைத்த (காரியம் எத்தகையதாயினும்) அக்காரியத்திற் சிறிதும் மறவிக்குணமின்றிப் பிரவேசித்து, கீர்த்தியையுண்டுசெய்யும் முயற்சிசெய்து கொண்டிருந்தால், (அதுமுற்றிப்) பயன்கொடாமையில்லை. (அம்மறவியுன்னை நீங்குதற்குபாயங்கேள்) அளவிலுவகையால் இறுமாக்கும்பொழுது, அவ்வாறு முன் இறுமாந்து கெட்டவரை நினைப்பாயாயின் அது தானே யொழிந்துவிடும். எ - று.

இதனை, குடி, குடி.

"அரியவென் றாகாத வில்லைபொச் சாவாக் - கருவியாற் போற்றிச் செயின்.
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்-மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து."
என்பதனும்,

சூளாமணி.

"இகழ்ச்சி யிற்கெடு வார்களை யெண்ணுக
மகிழ்ச்சி யின்பத்தின் மைந்துறும் போழ்தெனப்
புகழ்ச்சி நூலுட் புகன்றனர் பூவினுட்
டிகழ்ச்சி சென்றசெம் பொன்முடி மன்னனே."—என்பதனுமுணர்க. ()

எய்திய குற்றத் தோர்கள் யாவரா யினுங்கண் ணோடா
தைதென நாடி நீதி யறந்தலைப் பிழையாத் தண்டஞ்
செய்தலே செங்கோ லாகுஞ் செய்யகோ லின்றே லென்று
முய்திசெய் மழையான் மக்க ளுறுபய னுற்ற போலும்.

(இ - ள்.) பொருந்திய குற்றமுடையோர் யாவராயினுந் தாக்ஷணியம் பாராட்டாது அழகாக விசாரித்து, தருமநெறி தவறாமற்படி தண்டஞ்செய்தலே செங்கோன்மையென்று சொல்லப்படுவதாகும். (இம்முறை செய்தல்) பயனை யுண்டுசெய்யும் மழையினால் பிரஜைகள் பொருந்திய பயனடைதல்போலும். செவ்விய இராசநீதிதவறுமாயின் யாது பயனுண்டாகும்? (ஒன்று முண்டாகமாட்டாது.) எ - று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் நன்னீதிசெலுத்து எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குடி, செங்கோன்மை.

"ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந் - தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.
வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன் - கோனோக்கி வாழுங் குடி."—என்பதனுனறிக. (அஅ)

மழைவளஞ் சுரக்கு மாறும் வயனிலம் விளையு மாறும்
விழையறம் வளரு மாறும் வேதநூல் விளங்கு மாறுந்
தழைபொரு ளீட்டு மாறுஞ் சமரிடை வெல்லு மாறும்
பிழைதப வாழு மாறும் பிறழ்தராக் கோலி னாகும்.

(இ - ள்.) (அரசன் நீதி) தவறாத செங்கோலினாலே, (உலகத்திலே பருவ) மழைபெய்து செழித்தலும், விளைநிலங்கள் பயன்றருதலும், நினைத்தபடி தருமங்கள் விருத்தியாதலும், வேதசாஸ்திர விதிகள் பிரகாசித்தலும், பொருட் பெருக்கந்தேடுத

லும், (பகைவரைப்) போரில் வெல்லுதலும், அவக்கியாதியின்றி (குடிகள்சூழ) வாழ்ந்திருத்தலும், (ஆகிய இவையாவும்) உளவாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய் - நின்றது மன்னவன் கோல்.
குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன - னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.
இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட - பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் - கோலதூஉங் கோடா தெனின்."
என்பதனானறிக. (அக)

கருவிநஞ் சாதி தம்மாற் காமரா ருயிரைக் கொல்வோர்
வெருவரச் சூறை கொள்வோர் மேவியா றலைப்போர் கள்வ
ருருவளர் பிறனில் வேட்போ ருவர்முத லோரைக் கோறல்
பருவரு பாவ மன்று பயிர்க்களை களைதல் போலாம்.

(இ - ள்.) ஆயுதப்பிரயோகம் - நஞ்சிடுதல் முதலியவற்றால் (ஒருவருடைய) அழகிய அரிய உயிரைக்கொல்வோரும், அஞ்சும்படி கொள்ளைகொள்வோரும், பொருந்திய வழிப்பறிப்போரும், சோரஞ்செய்வோரும், அழகுமிக்க பிறர்க்குரிய மனைவியைக் கூடுவோருமாகிய இவர் முதலியபாவிகளைக் கொல்லுதல் [மரணதண்டனை விதித்தல்] வருந்தத்தக்க பாவமாகாது. (நற்குடிகளாகிய) பயிருக்கு (துஷ்டர்களாகிய) களைகளைக் களைதல்போலாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்."—என்பதனானறிக. (கO)

பரிசனம் பகைவர் கள்வர் படர்தரு முயிர்க டாமென்
றுரைசெயைந் திடத்தி னூறு முலகிடை யிடையூ றெய்தா
வரிசையிற் காத்து நீதி வழுக்கினோர் தம்மை யொத்திக்
கரிசறப் பொருளுங் கோடல் காவலர் தரும மைந்தா.

(இ - ள்.) தன்பரிசனர் - பகைவர் - திருடர் - செல்லுகின்ற (பறவை விலங்காதி) உயிர்கள் - தான் என்று சொல்லப்படும் ஐவகையிலும் பிரசைகளுக்குத் துன்பமுண்டாகாமல் முறைப்படி யிரட்சித்து, நீதிதவறி நடந்தவர்களைத் தண்டித்துக் குற்றமறப்பொருளும் வாங்கிக்கொள்ளுதல் அரசர்க்குரிய தருமமாம். (இவையநீதியென்றெண்ணேதே) எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"குடிபுறங்காத் தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்."—என்பதனானும்,

திருத்தொண்டர்புராணம்.

"மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர் புரக்குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தா
லூனமிகும் பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
லானபய மைந்துந்தீர்த் தறசாள்வா னல்லனோ."—என்பதனானுமறிக.

"பொருளுங்கோடல்" என்றதால், குடிகளிடத்து ஆறிலொருபங்கும், குறுநில மன்னர் பால் விதித்த நியமப்படி கப்பமும், குற்றஞ்செய்தோரிடத்து அபராதமுமுதலியனவுங்கொள்க. (கக)

முறைமைமுட் டாது செய்து முழுநிலங் காப்பி னந்த
விறைவனைச் செங்கோல் காக்கு மெளியசெவ் வியனு மாகான்
குறைவளர் குற்ற மோரான் குணத்தொடு முறைசெய் யானை
நிறைதரு பாவந் தேய்க்கு நெடும்பகை யின்று மேனும்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையுஞ் செங்கோன்முறை பிசகாது காப்பானாயின், அவ்வரசனை (காப்போர் ஒருவரிலராயினும்) அம்முறை பிசகாமையே காக்கும். (குறையறிவிப்பார்க்கு) எளிய சமயத்தனாயிராவிடினும், குற்றங்குறைகளை யறியாதவனாயினும், நீதிமுறைப்படி அரசுசெய்யாதவனுமாகிய மன்னனை, மிக்கபகை (வேறு) இல்லையாயினும் (அம்முறை பிசகிய அவனுடைய) நிறைந்தபாவமே கெடுக்கும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை - முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.
எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன் - றண்பதத்தாற் றானே கெடும்."
என்பதனானும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி
கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமா
லிறங்கு கண்ணிமை யார்விழித் தேயிருந்
தறங்கள் வெளவ வதன்புறங் காக்கலார்."—என்பதனானுமுணர்க (கஉ)

அறுதொழி லாளர் நூல்க ளயர்ப்பரான் பயனின் றாகு
முறைபெய லொழியுங் கூழுங் குடிகளு மொருங்கு நீங்கும்
பெறுபய னட்டிற் குன்றும் பிறங்கொளி நிலைபெ றாது
கறையின்மேற் பொருள்கைக் கொண்டு காவலை விடுப்பின் மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! (மன்னனானவன் மேற்கூறிய முறைதவறி) கறையின் மேற்பொருளை விசேடமாகக் கைக்கொண்டு (பிரசைகளைக்) காத்தலை யொழிப்பானாயின், அறுதொழில்களையுடைய அந்தணர் வேதசாஸ்திர முறைகளை மறப்பார்கள்; பசுக்கள் பால் கொடாதனவாம். மழைவளங்குன்றும்; (உணவாதிய) பொருள்களுங் குடிகளும் ஒருங்குகெடும்; நாட்டிலுண்டாகிய பலன்கள் குறையும்; கீர்த்தியும் நிலைபெறாது (தொலையும்.) எ - று.

இச்செய்யுளால் அநீதியையொழி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கொடுங்கோன்மை.

"கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்-டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.
நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ - னாடொறு நாடு கெடும்.
கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச் - சூழாது செய்யு மரசு.
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்-மன்னாவா மன்னர்க்கொளி
முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி - யொல்லாது வானம் பெயல்.
ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் - காவலன் காவா னெனின்."—
என்பதனானும்,

ஆசிரியமாலை.

"தற்பாடு பறவை பசிப்பப் பகையற
நற்சூல்கொள் ளாது மாறிக் கால்பொரச்
சினை வெண்டலைச் சிறுபுன் கொண்மூ
மழைகா லூன்று வளவயல் விளையா
வாய்மையுஞ் சேட்சென்று காக்குந் தீதுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறியாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கனைஇப காட்சிக்
கொடுங்கோல் வேந்தன் காக்கு நாடே.''—என்பதனனுமறிக.

கறை - அரசன் கொள்ளுங்கப்பம். வேதியரறுதொழில்—ஓதல்-ஓதுவித்தல் வேட்டல் - வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலெனப்படும். (௯௩)

கடுமொழி கண்ணோ டாமை கையிகந் திட்ட தண்ட
நடுநிலை யின்மை செவ்வி யின்மைநண் முகமு றாமை
யுடனுறச் சூழ்ந்து செய்யா துறுபிழை யமைச்சர்க் கேற்றல்
படுசமர்ச் சிறைசெய் யாமை பலவுந்தீங் காக்கு மைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தனே! கடுஞ்சொற் கூறுதலும், தாட்சணிய மில்லாமையும் குற்றத்திற்கேற்பச் சிட்சைசெய்யாமையும், நடுநிலைமைக் குணமில்லாமையும், (குறையறிவிப்பதற்கு) எளிதிற் சமயங்கொடாமையும், ஒன்றையோசியாமல் (தானகச்) செய்து விட்டுப் பொருந்திய பிழைபாட்டை மந்திரிகண் மீதேற்றலும், போர்செயுங்கால் (தன்னைக்காத்துக் கொள்வதற்குப்) புகலிடந் தேடிவைத்திராமையும், இவை முதலிய யாவும் பொல்லாங்கினை யுண்டுசெய்யும். எ - று.

இச்செய்யுளால் அச்சமுறுவியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, வெருவந்தசெய்யாமை.

"தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா - லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.
அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்-பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ - நீடின்றி யாங்கே கெடும்.
கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த - னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.
இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் - சீறிற் சிறுகுந் திரு.
செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் - வெருவந்து வெய்து கெடும்.''
என்பதனனும்,

புறநானூறு.

"காயநெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லது பன்னாட் காகு
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

யானை புக்க புலம்போற்
றூனு முண்ணு னுலகமுங் கெடுமே.''—என்பதனானுமறிக. (கச)

பயின்றவர் தம்மாற் கூறப் பட்டன மறுக்க மாட்டா
வியன்றநற் குணங்கண் ணோட்ட மித்தகு கண்ணோட் டந்தா
முயன்றுசெய் முறைக்குக் கேடு முன்னுநர் மாட்டுக் கூடா
நயந்தபு நினக்குத் தீங்கு நாட்டினர் தம்பா னுட்டல்.

(இ - ள்.) (தாட்சணியமென்பதுபலதிறத்ததாயினும்)தம்மிடம் பழகினோரால் கூறப்படும் விஷயங்களை மறுக்கமாட்டாத நற்குணமே தாட்சணியமாம். பொருந்திய தகுதியாகிய இத்தாட்சணியத்தை (பொதுவாக யாவரிடத்தும் வைக்கவேண்டுவது மன்றி) உனக்கு நன்மை நீங்கத் தீங்குசெய்பவருளராயினும் அவரிடத்தும் வைக்க வேண்டும். (ஆனால்) முயற்சியுடன் செய்கின்ற செங்கோன் முறைக்குக் கேடுநினைப் பவரிடத்தில் மாத்திரம் வைக்கக்கூடாது. எ - று.

இச்செய்யுளால் தாட்சணியவானாகவிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கண்ணோட்டம்.

"கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை - யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.
கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க் - குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.
ஒறுத்தாற்றும் பண்பினோர் கண்ணுங்கண் ணோடிப்-பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க - நாகரிகம் வேண்டு பவர்.''—என்பத னானும்,

பாரதவெண்பா.

"ஒன்று நரம்பென்கோ வொன்றாத வென்பென்கோ
வின்றசை தானென்கோ யாதென்கோ—மென்றொடையாழ்ப்
பண்ணோட்டு மின்சொற் பணைத்தோளாய் சேர்ந்தவர்பாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.''—என்பதனானுமறிக. (கரு)

வேறு.

உளக்க ணீதி நூலாக வொற்றே வெளிக்கண் ணெனவிடுத்து
விளக்குஞ் செயலான் மொழிதன்னால் வேண்டா சுற்றம் வினைஞரையு
மளக்க மைந்த வொற்றவ னைதயு றாத வுருவோடு
துளக்க மின்றி யென்செயினுஞ் சோர்வி லாதத் தெனவழிக.

(இ - ள்.) மகனே! (அரசனுக்கு முகக்கண்ணிரண்டன்றியும் முறைசெய்தற் குரிய அகக்கண் புறக்கண்ணுள வெனப்படுங் கண்ணிரண்டில்,) அகக்கண் நீதி நூலாராய்ச்சியாகவும், புறக்கண் தூதனாகவுஞ்செலுத்தி நடத்துஞ் செய்கையினாலும், சொல் லினாலும், பகைவரையும், உறவினரையும், கருமத்தலைவரையும்,பரிசோதித்தற்கமைந்த வராய்ப் பார்ப்பவர் சந்தேகியாவண்ணம் வடிவெடுப்பவராய்; யாவரெவ்வாறச்சமுறுத் திடினு மருண்டு இரகசியம் வெளிப்படுத்தாமலும் தளர்வடையாமலு மிருப்பவரே தூதராம். (அவரைக் கைவிடாது கொண்டொழுகுக.) எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுளால் தூதனைக் கண்ணாகக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஒற்றாடல்.

"ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந் - தெற்றென்க மன்னவன் கண்.
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்-வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம்வேண்டாதா ரென்றாங்-கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.
கடாஅ வுருவோடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - முகாமை வல்லதே யொற்று.
துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந் - தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.''
என்பதனானறிக. (கசு)

ஒருவ ரொருவர் தமையறியா தொருமை வினைக்கண் மூவர்தமை
மருவ விடுக்க மூவர்களும் வந்து மொழிவ தொத்துவிடிற்
கரும மதனை மிகத்தெளிக கரும மறைப்ப வேண்டுதியேற்
பொருவி லவர்தம் பாற்சிறப்புப் புறத்தோன் றாமற் செய்திடுக.

(இ - ள்.) ஒரு விஷயத்தின்பேரில் மூன்று தூதர்களை ஒருவர்செயல் ஒருவ ரறியாமற் பிரிவுறவிடுத்து அம்மூவரும் வந்து (தனித்தனி)கூறுவது (விசாரணையினால்) பொருவொத்திருக்கக் காணின் அக்கருமத்தை யுண்மையாக நம்புக. ஓர் கருமத்தை (பிறரறியாது) காக்கவேண்டினையாயின், ஒப்பில்லாத அத்தூதர்களுக்குச் செய்யும் வரிசையைப் பிறரறியாவண்ணஞ் செய்க. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர் - சொற்றொக்க தேறப் படும்.
சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற் - புறப்படுத்தா னாகு மறை."—
என்பதனானும்,

இனியவைநாற்பது.

"ஒற்றினா லொற்றிப் பொருடெரிதல் முன்னினிதே
முற்றான் றெரிந்து முறைசெய்தல் முன்னினிதே
பற்றினனாய்ப் பல்லுயிர்க்கும் பாத்துற்றுப் பாங்கறிதல்
வெற்றிவேன் மன்னர்க் கினிது."—என்பதனானுமறிக. (கஎ)

ஊக்க முடையார் கைப்பொருளை யொழிந்தா ரேனு மொழிவில்லா
வாக்க முடையா ரேயாவ ராக்க மிருந்து மசைவில்லா
ஊக்க மிலரே லேதுமில ருஞற்று முயற்சி பொருள்கொடைகை
நீடக்கும் புகழ்நற் செருக்கிவைபின் சேரா வேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டனே! மனவூக்கமுள்ளார் பொருளில்லாதவராயினும் நீங்காத செல்வமுடையவரே யாவர். செல்வமிருந்தும் அறிவில்லாத ஊக்கமில்லாதவ ராயின் யாதொன்று மில்லாதவராவர். (ஏனெனில், பொருளில்லாக்காலத்து உளவாகும்) நன்முயற்சியால்வரும் பொருள் - உதாரகுணம்-பெருங்கீர்த்தி-பெருமைப்பாடு ஆகிய இவை (மனோற்சாகமில்லாத விடத்துப்) பொருளினால் உளவாகா. (ஆகலால், நீ மனோற்சாகத்தை யிழக்காதே.) எ - று.

இச்செய்யுளால் மனோற்சாக முடையவனாயிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஊக்கமுடைமை.

"உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதிலா - ருடைய ருடையரோ மற்று.
உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை - நில்லாது நீங்கி விடும்.
ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா - வூக்க முடையா னுழை.
உள்ளமில் லாதவ ரெய்தா ருலகத்து - வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு."—என்பதனானும்,

வெண்பாமாலை.

> "ஊக்க முரமிகுதி யொன்றிய நற்சூழ்ச்சி
> யாக்க மிவன்க ணகலாவால்—வீக்க
> நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்
> ககப்படா தில்லை யரண்."—என்பதனானுமறிக. (சுஅ)

மடியொன் றுளதேல் வல்விரைந்து வருக்குந் தொழிலை நீட்டிக்குங்
கடியு மறவி துயில்விளைக்குங் கலதி தன்னைச்சேர்த் திடும்பகைவர்க்
கடிமை புகுத்துங் குடிகெடுக்கு மதனை விடுப்பி னாண்மையினுங்
குடிமை யிடத்தும் வேறுளவாங் குற்றம் பலவு மொழிக்குமே.

(இ - ள்.) சோம்பலென்ப தொன்றிருக்குமாயின் (எடுத்ததொழிலை) மிக விரைந்து முடிக்கவொட்டாமல் (கால) நீடிக்கச்செய்யும், நீக்கத்தக்க மறப்பையும் நித்திரையையு முண்டுசெய்யும்; மூதேவியோடு சம்பந்திக்கச்செய்யும்; பகைவர்க்கு அடிமையாக்கிவிடும்; குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும். அச்சோம்பற் குணத்தைவிடுத்தால் ஆண்மை குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றில் வெவ்வேறுளவாகிய குற்றங்கள் பலவற்றையு மொழிக்கும் (மேன்மைதரும்.) எ - று.

இச்செய்யுளால் சோம்பாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, சுக, மடியின்மை.

> "குடிமறந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து - மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.
> நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்கும் - கெடுநீரார் காமக் கலன்.
> மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க் - கடிமை புகுத்தி விடும்.
> குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் - மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்."

என்பதனானும்,

பழமொழி.

> "வேளாண்மை செய்து விருந்தோம்பி வெஞ்சமத்து
> வாளாண்மை யானும் வலியராய்த்—தாளாண்மை
> தாழ்க்கு மடிகோ ளிலராய் வருந்தாதார்
> வாழ்க்கை திருந்துத லின்று."—என்பதனானுமறிக. (சுசு)

விடாது தனுவிற் செயுமுயற்சி மேன்மேற் பொருளை மிகுவிளர்க்குங்
கெடாது சுற்று நட்பினர்தங் கிளையுந் தாங்கும் யாவர்க்குந்
தடாத வுபகா ரமும்புரியுந் தடந்தா மரையா ளையுஞ்சேர்க்கும்
படாத வூழ்வந் திடுகாறும் பயனை விளைக்கும் பழியின்றும்.

(இ - ள்.) வில்லைப்போல (ஒருவன்) விடாது செய்யும் முயற்சியானது (அவனுக்கு) பொருளை மேன்மேலும் மிகுதியாக வளரச்செய்யும்; நீங்காது சூழ்ந்த நண்பினரையும் உறவினரையும் ஆதரிக்கும்; எல்லோருக்கும் ஒழியாத உபகாரத்தையுஞ் செய்யும்; பரந்ததாமரை மலரில் வசிக்குந் திருமகள் கடாக்ஷம்பெறச்செய்யும். (இந்த ஆள்வினைக்கு) ஊழ்வினை (ஒவ்வாவிடினும் அது) வருமளவும் (தக்க) பலனைக்கொடுக்கும்; பழிதகப்படுதலில்லை. (ஆதலின் நீ முயற்சிதளராதே.) எ - று.

இச்செய்யுளால் முயற்சியைவிடாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௬௨, ஆள்வினையுடைமை.

"அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும் - பெருமை முயற்சி தரும். [க்கு.
தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே - வேளாண்மை யென்னுஞ் செரு
இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர் - துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.
மடியுளாள் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் - றாளுளா டாமரையி னாள்.
தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன் - மெய்வருத்தக் கூலி தரும்."—என்பத
னானும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"உள்ளமுடை யான்முயற்சி செய்யவொரு நாளே
வெள்ளநிதி வீழும்வினை யாதுமினி லில்லை
தொள்ளையுணர் வின்னவர்கள் சொல்லின்மட நீர்மை
வெள்ளனருக் கெக்கழுத்தும் போலவிளை தன்றே."—என்பதனானுமுணர்க.()

எடுத்த கருமமுடிவ தன்முன் னெய்துந் தெய்வந் தானாக
தொடுத்த முயற்சி யாலுடலிற் றோன்றும் வருத்தந் தானாக
மடுத்த பொருளின் மையினாக வடுக்கி வந்திடினு
மிடுக்கண் டனக்கு மழியற்க வின்ப மதுவே யெனத்தெளிக.

(இ - ள்) தானெடுத்தகாரியம் முற்றுப்பெறு முன்னர், தெய்வத்தாலாகிலும், எடுத்த உழைப்பாலுண்டான சரீரவருத்தத்தாலாகிலும், மிக்க பொருளில்லாமையாலாகிலும், அடுத்தடுத்து இடுக்கண் வந்தாலும் (பின்னுக்கு) நன்மைதரத்தக்கவையே யென்று தீரமுற்றிருக்கவேண்டும் (அன்றி) மனந்தளர்ந்து (எடுத்தகாரியத்தைப் பழுது படச்செய்து) வருந்தாதே. எ - று.

இச்செய்யுளால் துன்புறிற்சலியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௬௩, இடுக்கணழியாமை.

"இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை - யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.
மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னா னுற்ற - விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.
அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற - விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.
அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்-றோம்புத றேற்றா தவர்."—என்
பதனானும்,

குண்டலகேசி.

"வேரிக் கமழ்தா ரரசன்விடு கென்ற போழ்துந்
தாரிக் கலாத வகையாற்கொலை சூழ்ந்த பின்னும்
பூரித்தல் வாட லிவற்றாற்பொலி வின்றி நின்றான்
பாரித்த வெல்லாம் வினையின்பய னென்ன வல்லான்."—என்பதனானுமுணர்க.

அங்கவியல்.

வேறு.

நனிபயன் பயப்பச் சிறுமுயற் சியினா னலத்தகு வினையுமற் றனைய
வினையினைத் தொடங்குங் காலது தனக்குவேண்டிய பொருள்களும்படையு
மினிதுறு பொழுது முபாயமுஞ் செயலு மிடைப்படு மூறுகளீக்கித்
துனியற முடிவு போக்கிடு மாறுஞ் சூழ்தர வல்லவ னமைச்சன்.

(இ - ள்.) பெரும்பயன் விளையும்படி சிறு முயற்சியால் மேம்பட்ட செயலும், அவ்வகைய வினையைத் தொடங்குகையில் அதை முடிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளும்

படையும், இனிய காலமும், உபாயமும், முயற்சியு மாகியவற்றைச் செய்தலும், இடையிற் சம்பவிக்கும் விக்கினங்களை விலக்கித் துன்பமற முற்றுப்பெறச்செய்யும் உளத்துணிவையும் (முற்பட) ஆராய்ந்தொழுகத்தக்கவன் மந்திரியாவான். எ - று.

இதுமுதல் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலும் நாற்பத்தொரு செய்யுள்களாலும், அங்கவியல் கூறலாயினர்.

இதுமுதல் நான்குசெய்யுள்களால் மந்திராலோசனை கேள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, கௌஉ, அமைச்சு.

"கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு."—என்பதனுனுணர்க. (௪0உ)

மிகைவினை வரினு மசைவுறா வன்கண் விழுக்குடி காத்தலான் வினை நால், வகையுறச் சூழ்ந்து விடுவன விடுத்து வகுப்பன வகுத்திடல் வேண்டிற், பகைவர்தந் துணையைப் பிரித்தறம் மிடத்துப் பயின்றவர் பகைவர்பாற் புகாமற், றகையுறச் செய்தல் பிரிந்தவர் தம்மைத் தம்மொடு பொருத்தலு மமைச்சாம்.

(இ - ள்.) எத்திறத்தொழில் வரினும் அஞ்சாதவன்மையும், சிறந்த குடிகளையோம்புதலும், விடாமுயற்சியும், நால்வகையினால் மிகவுமாராய்ந்து விலக்கத்தக்கவைகளைவிலக்கிச் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்தலும், வேண்டுமாயிற் பகைவர் பக்கத்தராயுள்ளாரைப் பிரித்தலும், தன் பக்கத்தராயுள்ளோர் பகைவர் பக்கலிற் புகாமல் தடைபடுத்தலும், முன் பிரிந்துபோனவரைத் தம்முடன் கூட்டிவைத்தலும் (முதலியவற்றால் இராசகாரிய நடத்தலும்) மந்திரியின் செயல்களாம். எ - று.

இதனை, கௌஉ, கௌஉ.

"வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிந்த லாள்வினையோ - டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.
பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப் - பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு."—
என்பதனுனுணர்க. (௪0௩)

அறிவதுஞ் செயலு மொழிவது மரசர்க் காக்கமே குறித்தன வாகுந், திறனுநன் றறியா வரசருக் குறுதி செப்பலுஞ் செய்வன வேனு, முறுமுல கியற்கைக் கொத்திடச் செயலு மொருவினைக் கியைந்தபல் செயலு,ளிறுவவை தொன்றால் வாய்ப்பவெஞ் ஞான்று நிகழ்த்தலு மமைச்சருக் கியல்பாம்.

(இ - ள்.) (ஆவது) தெரிதலும், (முற்றத் தெரிந்ததைச்) செய்தலும், (செய்யவேண்டியதை மன்னனுக்கு முற்படச்) சொல்லுதலும், அரசனுக்குச் செல்வமிகுதற்கே கருதலுமாகிய வல்லபமும், நற்செயலறிய வரசனுக்கு இடித்துரைத்தலும், செய்யக்கூடியனவெனினும், பொருந்திய உலகவழக்கத்திற்கு ஒத்திருந்தாற் செய்தலும், ஒருதொழில் முடிக்கப்பொருந்திய பலவழிகளில் நிலைநிறுத்துவதாகிய ஒருவழியில் எந்நாளுங் கைகூடச்செய்தலும் மந்திரிகளுக்கியற்கையாம். எ - று.

இதனை, கௌஉ, கௌஉ.

"தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச் - சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.
மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம் - யாவுள முன்னிற் பவை.

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத் - தியற்கை யறிந்து செயல்.
அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி - யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்."—என்ப தனுமுணர்க. (கoஎ)

முறையுறச் சூழு மாத்திர மன்றி முடிக்கமாட் டாதமந் திரியு
மிறைவனுக் ககித மெண்ணுமந் திரியு மெழுதுசித் திரத்தினு மாகா
வுறுவிற் பிரிக்கப் பட்டவர் முதலோ ருளத்தினைப் பிணித்தூரு ருளமு
மறுவறப் பிணிக்கு மொழிதிற னறிந்து வழங்கன்மந் திரிகணற் குணமே.

(இ - ள்.) ஒற்றுமைப்பட்டோர் ஒற்றுமைப்படாதோர் முதலிய யாவர் (கேட்பினும்) அவர் மனத்தைப் பந்தித்துக் குற்றமற வசப்படச்செய்யும், சொற்சாதுரிய முடைமையுமறிந்து கூறுதல் மந்திரிகளுடைய நற்குணங்களாம். (அவ்வகையினைத் தழுவிக்கொள் இஃதன்றி) முறைப்படி வேண்டிய வுபாயங்களை யாலோசித்தலன்றிக் கருமசாத்தியப்படச்செய்யாத மந்திரியும், அரசனுக்குத் துரோகஞ்செய்ய நினைக்கு மந்திரியும் (துர்மந்திரிகளாதலின் இவர்களை) சித்திரத்தில் எழுதிப்பார்க்கினுங் கேடுண்டு. (ஆதலால் அவர்களை நீக்கக்கடவாய்.) எ - று.

இதனை, குறள், - .

"அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந் - திறனறிந்தான் றேர்ச்சித்
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ - ரெழுபது கோடி யுறும். [துணை.
முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர் - திறப்பா டிலாஅ தவர்."—என்பதனும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"செறிந்தவர் தெளிந்த நூலாற் சிறந்தன தெளிந்து சொன்று
லறிந்தவை யமர்ந்து செய்யு மமைதியா னரச னுவான்
செறிந்தவர் தெளிந்த நூலாற் செறிந்தன தெரிந்த கூறி
யறிந்தவை யாற்ற கிற்கு மமைதியா னமைச்ச னுவான்."—என்பதனுமுணர்க. (கoஅ)

சுருக்கிமெய் விளக்கி யினிமையும் பயனுந் தொகுத்தய லார்மொழிக் கிடையாத், திருக்கிளர் மொழியைச் சோர்வற வவைக்கட் செல்லுமா றஞ்சுத லின்றி, புரைக்கவல் லவரே யமைச்சர்க ளாவ ருறுமுறை பிறழ் தரப் பலவாய், விரிக்கவல் லவருங் கற்றது விளங்க விரிக்கமாட் டாருமெல் லியரே.

(இ - ள்.) (சொல்லாற்) சுருக்கி, (பொருளால்) உண்மையைவிளக்கி (செவிக்கு) இன்பமும் பிரயோசனமுந் தரத்தக்கதாய், பிறர் (ஆக்ஷேபிக்கு) மொழிகட்குப் பின்வாங்காத சிறந்த (சமயோசிதமான) நன்மொழிகளைச் சோர்வின்றிச் சபையின்கண் அஞ்சுதலின்றிச் சொல்லவல்லவர்களே (வசன நிர்வாகர்களாகிய) மந்திரிகளாவார்கள் (அவ்வாறன்றி, கொண்ட நோக்கமொன்றும், வெளியாவதொன்றுமாகும்படி) இசைவில்லாமலும் விரிவுபடவும் பலவாறு சொல்வோரும், கற்றவற்றை (யாவர்க்கும்) புலப்படும்படி விளக்க வறியாதவரும் வசனநிர்வாகரல்லர். (ஆதலின் அவரையகற்றிவிடுவாயாக.) எ - று.

இச்செய்யுளால் வசனநிர்வாகரைச்சேர் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், சொல்வன்மை.

"கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகைவாய்க் கேளாரும் - வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர் சொலச்சொல்லை-வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை - யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.
விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது - சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற - சிலசொல்ல றேற்றா தார்.
இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற - துணர விரித்துரையா தவர்.''—என்பத னானும்,

தகடூர்.

''சொல்லியக்காற் சொல்லின் பயன்காணுந் தான்பிறர்
சொல்லிய சொல்லை வெலச்சொலலும் பல்லார்
பழித்தசொற் றீண்டாமற் சொலலும் விழுத்தக்க
கேட்டாற் கினியவாய்ச் சொல்வானேற் பூக்குழலாய்
நல்வய லூரன் றுஞ்சா தணியகலம்
புல்லலி னூட லரிது.''—என்பதனானுமுணர்க. (கo௬)

பொருள்பயந் திடினு மறம்புகழ் பயவாப் புரைபடு வினையென்றும் புரியார்
மருளின்மற் றொருகாற் புரியினு மிரங்கார் வையகத் தேனையோர்போல
விருமுது குரவர் கற்புடை மகளி ரிளமக விவர்பசித் திடினும்
பெருமிதப் படாத வினைசெயா ருலகு பேணுநர்க் கேமஞ்செ யமைச்சர்.

(இ - ள்.) பொருட்பெருக்கந் தரவல்லதாயினும், தருமத்தையாவது கீர்த்தியையாவது விளக்காத குற்றம்பொருந்திய கருமத்தை எக்காலுஞ் செய்யாதவரும், மருட்சியால் ஒருவேளை செய்துவிடினும் மனவருத்தப்படாதவரும் (ஆகிய தேர்ச்சித் துணைவர்கள்) உண்டு. அவர்கள் தந்தை தாய் கற்புடைமனைவி இளங்குழந்தைகள் முதலிய இவர்கள் பசித்திருப்பார்களாயினும், (மற்றையோரைப்போல) இழித்துரைக் கப்படுந் தீச்செயல்களைச் செய்யத்துணியார். (இவ்வியல்பினர்) உலகமுற்றுங் காக்கு மன்னர்களுக்கும் இன்பஞ்செய்யும் அமைச்சர்களாவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் தொழினலமுடையானைத் தழுவு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, தெய், வினைத்தூய்மை.

''என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு - நன்றி பயவா வினை.
ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை - யாஅது மென்னு மவர்.
எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல் - மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.
ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க - சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட் - கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.''
என்பதனானும்,

பழமொழி.

''ஆணை முடைய வறிவினார்க் கந்நல
மாணு மறிவி னவரைத் தலைப்படுதன்
மாணமர் கண்ணாய் மறங்கெழு மாமன்னர்
யானையால் யானையாத் தற்று.''—என்பதனானுமுணர்க. (கoஎ)

ஊறுசேர் வினையைப் புரிதரா ரூழா லூறுவந் தடுப்பினுங் கலங்கார்
தேறுகா ரியத்தை முடிப்புழி யன்றிச் செயன்மொழி யாதியா லிடையே
வேறுபோ மாறு விளக்குறார் துணிந்த வினைதுளங் காதுவல் விரைவார்
வீறுசே ரிவரை யுருவுகண் டெள்ளா வேந்தனே வேந்தனு மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! (காரியசமர்த்தராயுள்ளோர்) பழுதுபடத்தக்க கருமத்தைச் செய்யத்தொடங்கார்; ஊழ்வினைவலியால் (தொடங்கிய கருமத்திற்கு) இடையூறு சம்பவித்தாலும் மனங்கலங்கார்; தேறிய கருமத்தை முற்றுப்பெறுங் காலத்திலன்றிச் செய்கை வசனமுதலியவற்றால் வேறு போம்படி விளக்கமாட்டார்கள். செய்யத்துணிந்த கருமத்தை நிர்விக்கினமாகமுடிக்க விரைந்து தீவிரப்படுவோர்கள். (ஆதலால்) கீர்த்திபொருந்திய இவர்களை நுவத்தைப்பார்த்திகழாத அரசனே அரசனாவான். எ - று.

இச்செய்யுளால் காரியசமர்த்தனைச் சேர்த்துக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், வினைத்திட்பம்.

"ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி - னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.
கடைக் கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி - னெற்றா விழுமந் தரும்.
உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க் - கச்சாணி யன்னா ருடைத்து.
கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது - தூக்கங் கடிந்து செயல்."—என்பதனாலும்,

பாரதவெண்பா.

"சூதினா னாகதன் றோள்வலி யானாக
யாதினா னாயினும்வந் தெய்துமேற்—றீதெண்ணிச்
சூழ்வோரைத் தாமுன்னஞ் சூழ்வதே மன்னராய்
வாழ்வாருக் குள்ள வழக்கு."—என்பதனானுமுணர்க. (௧௦அ)

துணிவுறு மளவுஞ் சூழ்ந்துபி னிரந்து சூழ்வினை பொருந்தும்வா யெல்லாந், தணிவற முடித்த லதுதகா தாயிற் றருபொருள் வினையிடங் காலம், மணியுறு கருவி யைந்துமாய்ந் திகலே யடர்த்தலொட் டலர்க்கழி வுறுங்காற், பணிவுசெய் தேனுங் காத்தன்முத் தொழிலும் பண்புடை யமைச்சர்தந் தொழிலே.

(இ - ள்.) முடிக்குமுபாயங்காணுமெல்லையும் நாடி, துணிவுபிறந்தபின், யோசித்த தொழிலைக்கூடியபோதெல்லாம் தணிவற நிறைவேற்றுதலும், அது தகுதியல்லாவிடில் (தனக்கும் பகைவர்க்கும்) உள்ள பொருள் முயற்சி இடம் சமயம் அழகுபொருந்திய சேனையென்னுமைந்தையும் நிதானித்து, (கூடுமானால்) பகைஞனை யெதிர்த்தலும், பகைவர்க்குத் தோல்வியுறுங்காலத்தில் இதப்படுத்தியாயினும் தன் வசமாக்கிக் கொள்ளுதலுமாகிய மூன்று தொழில்களும் நற்குணமுடைய மந்திரிகள் தொழிலாம். (ஆதலின் இத்திறத்தவரைச் சேர்த்துக்கொள்.) எ - று.

இச்செய்யுளால் கருமவியலறிவானைக் கைவிடாதே எனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், வினைசெயல்வகை.

"சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு - தாழ்ச்சியுட் டங்குதல் தீது.
ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற் - செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.
நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே - யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்."—என்பதனானும்,

இன்னா நாற்பது.

"சிறையில் கரும்பினைக் காத்தோம்ப லின்னா
துறைசேர் பழங்கூரை சேர்ந்தொழுக லின்னா
முறையின்றி யாளு மரசின்னா வின்னா
மறையின்றிச் செய்யும் வினை."—என்பதனானுமுணர்க. (௧௦௯)

குடிப்பிறந் திருநூல் கற்றறிந் தமைச்சர் குணங்களு முடையனுய்ச் சுற்றந், கடப்படு மரச னிடத்துறு மன்புங் கருதுமேவற் றரசவாம் பண்பும், விடப்படா வின்சொல் வன்மையு முருவும் வெருவிறுந் திண்மையு மருவி, யிடத்தொடு செவ்வி யறிந்துகா லத்துக் கேற்றவு முரைப்பவன் றூதன்.

(இ - ள்.) (முற்கூறியபடி கரும முடிக்கவல்ல தூதரன்றிக் கற்பிதமான தூதரும் வேண்டும். அவர் தலைப்பட்டார் இடைப்பட்டார் கடைப்பட்டாரென மூத்திறப்படுவர். அவருள்) * தூதுசெல்லற்குரிய குலத்திற்றோன்றிப் பெரிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து மந்திராலோசனைத் தகுதியுடையனுய், தன்னினத்தார் முறைமையுடைய மன்னவன் இவர்களிடத்தில் அன்பும், பிறமன்னர் காதலிக்குஞ்சீலமும், நீங்காதஇனிய சொல்வன்மையும், (கண்டோர் விரும்பும்) சுலக்ஷணமும், அஞ்சாத திடசித்தமும் பொருந்தி, இடமும் (கேட்போரது) அவகாசத்திற்கேற்ப உரைக்கு மாண்புமுடையவன் தலைப்படு தூதனும். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் ஏவல்புரிவானை யாள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, தூது.

"அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்-பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண் [பு.
அன்பறிவா ராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பாற் - கின்றி யமையாத மூன்று.
நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள் - வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.
அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன் - செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.
கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற் - றக்க தறிவதாந் தூது.
கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந் - தெண்ணி யுரைப்பான் றலை."—என்பதனு னுணர்க. (ககഠ)

உறுபொருள் காமம் விரும்புறாத் தூய்மை யுயிர்க்கழி வுறினுமஞ் சாமை, மறுபுலத் தமைச்சர் துணைமையாந் தன்மை வாய்மைசொற் சோர் வுறாத் துணிவு, மறுவற வுடைய னுய்வழி யுரைப்பான் மந்திமத் தூதனு முடங்கல், குறுகுபு கொடுப்பான் கடைப்படுந் தூதன் கூறிய விவரையுந் தழீஇக்கொள்.

(இ - ள்.) பொருந்திய பொருளையாயினும் காமத்தையாயினும் விரும்பாத புனிதத்தன்மையும், தனக்குப் பிராணபயம் வந்தாலுங் கலங்காமையும், வேற்றரசர் மந்திரிகளை நட்பாகக்கொள்ளுந் தன்மையும், சத்தியமும், சொற்சோர்வுபடாத துணிவும், (ஆகியவற்றைக்) குற்றமறவுடையனுய் முறைப்படி சொல்வோன் இடைப்படு தூதனும். (தன் மன்னன் வரைந்தனுப்பிய லிகிதபத்திரத்தைக் குறிப்பிட்டவரிடஞ்) சென்று செலுத்துபவன் கடைப்படு தூதனும். சொல்லிய இந்த (முத்திற) த்தூதுவரையும் உரியவராக்கிக்கொள். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்-வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.
விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம் - வாய்சோரா வன்க ணவன்.
இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற் - குறுதி பயப்பதாந் தூது."—என்பதனுனும்,

* தூதுசெல்லற்குரிய குலத்தினர் மறையோரு மன்னருமாவார். இதனை, இலக்கணவிளக்கம் அகத்திணையியல்.—"வேத மாந்தர் வேந்தரென் றிருவர்க்குந் - தூதுபோதற் றொழிலுரித் தாகும்."—என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

பாரதவெண்பா.

"தானறிந்து கூறுந் தலைமற் றிடையது
கோனறைந்த தென்று கூறுமாற் - றூனறியா
தோலையே காட்டுங் கடையென் றொருமூன்று
மேலையோர் தூதுரைத்த வாறு."—என்பதனானுமுணர்க. (ககக)

இறைசிறப் பாக வனிவன நுகர்வ வினிதுறு மேன்மையா இகடா, முறலறை போத வுரிமையின் மருவ லொண்பொருள் வௌவன்மன்னவன்முன், பிறர்செவி மொழிதல் பிறரொடு நகைத்தல் பேணுறுப் பண்புமீவந் திளமை, முறைமதிந் திகழ்தல் விரும்புறு வினையை முடித்தனுஞ் சேர்ந்தவர்க் காகா.

(இ - ள்.) சிறப்பாக வேந்தன் பூணத்தக்கவை, புசிக்கத்தக்கவை, இனிமை பொருந்திய மேம்பாடு முதலியவற்றைப் பொருந்துதல், அறைபோகுதல், உரிமையுடன் மருவுதல், ஒள்ளியபொருளை யபகரித்தல், இராசசமுகத்திருந்து பிறர்செவியில் (இரகசியந்) சொல்லுதல், மற்றையரோடு சிரித்துப்பேசுதல், பண்புதவறி நடத்தல், அரசன் இளைஞன் (இன்ன) முறையுடையானென்று இகழ்தல், அவன்வேண்டாக் கருமத்தை நிறைவேற்றுதலாகிய இவையாவும்(இராசசேவையிற்)சேர்ந்தவர்க்கு ஆகாதனவாகிய கருமங்களாம். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுட்களால் இராசசேவைவல்லானைப்பொருந்துதலைக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

"மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான் - மன்னிய வாக்கந் தரும்.
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் - றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.
செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையுமவித்தொழுக - லான்ற பெரியா ரகத்து.
இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற - வொளியோ டொழுகப் படும்.
கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார் - துளக்கற்ற காட்சி யவர்.
பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங் - கெழுதகைமை கேடு தரும்."—என்பதனானுமுணர்க. (ககஉ)

குறிப்பொடு கால மறிந்திறை விரும்பக் கோதறு பயன்மிகப் பயக்கும், வெறுப்பில வினையை விளம்பிவேண் டாத வினையினைக் கேட்பினும் விளம்பார், சிறப்புற வோர்வ தாயினு மறைதான் செப்பிடிற் கேட்பினல் லாது, மறப்பினுந் தொடரா ரோர்தரா ரணுகார் மருங்ககலார் வினை வலித்தார்.

(இ - ள்.) (அன்றியும், அரசன்) குறிப்பையும், சமயத்தையுமுணர்ந்து அவன் விருப்புற, குற்றமற்ற பெரும்பயனை விளைவிப்பதாகிய வெறுப்பில்லாத காரியத்தை (தாமேவலிந்து) சொல்லி, பிரியமில்லாதகாரியத்தை (அரசனே) கேட்டாலுஞ்சொல்ல மாட்டார்கள். தாம் சிறப்புப்பொருந்த அறியத்தக்கதாயினும் மன்னன் அந்தரங்கமாக வைத்தசங்கதியை அவனே சொல்லக்கேட்டாலன்றி, மறந்தும் உற்றுக்கேளார்கள்; (தாமே) கிரகிக்கமாட்டார்கள்; (பிறர்க்குவெளியிடாது அடக்குவார்கள்.) அரசனிடம் நெருங்காமலும் விலகாமலும் சமப்படவொழுகுவார்கள் தொழில்வன்மையுடையவர்கள்.

இதனை, ஷ, ஷ,

"அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க - விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.
எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை - விட்டக்காற் கேட்க மறை.
குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில - வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.
வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங் - கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்."—
என்பதனானும்,

ஆசாரக்கோவை.

"பிறரொடு மந்திரங் கொள்ளா ரிறைவனைச்
சாரார் செவியோரார் சாரிற் பிறிதொன்று
தேரார்போ னிற்க தெளிந்து."—என்பதனானுமறிக. (கக௩)

அகத்திடைக் குறித்த காரிய மதனை யையுற தவரவர் விழியான்,
முகத்தினு லறிய வல்லவ னாகி முகம்விழி யிரண்டினு மன்றி, யகத்திடைத்
தனக்கு நிகழ்ந்திடுங் குறிப்பா லவரவ ரகக்குறிப் பறிந்து, மிகத்தெளி
பவனைக் கரிமுத லாறப்புள் விழைவன கொடுத்துங்கொண் மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! உள்ளத்திற்கருதிய காரியத்தைச் சந்தேகியாமல் அவரவ
ருடைய பார்வையாலும் முகத்தாலும் அறியவல்லவனாகி, முகம் விழி இரண்டினாலு
மன்றித் தன் மனத்துள் தோன்றப்படுங் குறிகளால் அவரவருடைய மனக்குறிப்பை
யுணர்ந்து, நன்றாகவெளிப்படுத்தத்தக்க குறிப்பறிபவனை (இராசாங்கப்பொருளாகிய)
யானைமுதலிய (சதுரங்க) சேனைகளில் (அவன்) விரும்பிய பொருள்களைக் கொடுத்
தாயினும் (உனக்குத்துணையாக) வைத்துக்கொள். எ - று.

இச்செய்யுளாற் கருத்தறிபனைச்சேர் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, குறிப்பறிதல்.

"ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத் - தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.
குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள் - யாது கொடுத்துங் கொளல்.
முகநோக்கி நிற்க வமையுமகநோக்கி - யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.
நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் - கண்ணல்ல தில்லை பிற."—
என்பதனானும்,

நான்மணிக்கடிகை.

"நாற்ற முரைக்கு மலருண்மை கூறிய
மாற்ற முரைக்கும் வினைநலந்—தூக்கி
னகம்பொதிந்த தீமை முகனுரைக்கு மெல்லா
முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்."—என்பதனானுமறிக. (கக௪)

தொகைபடு செஞ்சொ லிலக்கணச் சொல்மேல் சூழ்ந்திடுங் குறிப்
புச்சொன் மூன்றின், வகையறிந் துயர்ந்தோ ரொத்தவர் தாழ்ந்தோர்
மருவுமூன் றவையுமா ராய்ந்து, தகையுற வுயர்ந்தோ ரவையின்முந் துரை
யார் சமத்தினெவ் வாற்றினுங் கிளப்பார், நகைபடு தாழ்வி னொன்றையு
மொழியார் நவைபடாச் சொற்பொரு ளாய்ந்தோர்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற சொற்பொருளாளர், தொகுதியாகிய செஞ்சொல் இலக்
கணச்சொல் ஆலோசிக்குங் குறிப்புச்சொல் இம்மூன்றின் வகையையுமறிந்து, மேம்

பட்டோர் சமானஸ்தர் கீழ்ப்பட்டோர் என்னு மூவகையாயினர் பொருந்தியசபையை யாராய்ந்து, தகுதியாகிய உயர்ந்தோர்சபையில் (ஒன்றை) முற்படக்கூறுர். சமானஸ்தர் சபையில் முற்படவாயினும் பிற்படவாயினுஞ் சொல்வார்கள். நகைக்கத்தக்க கீழோர் சபையில் ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டார்கள். (இத்திறத்தாரைச்சேர்த்துக்கொள்.) எ - று

இச்செய்யுளால், சபாகிர்மாகளைப்பரிபாலி யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, அவையறிதல்.

"அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின் - றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி - னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.
நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் - முந்து கிளவாச் செறிவு.
கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச் - சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.
உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் - பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.
பல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு - ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.
அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த - ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்."—
என்பதனுனும்,

ஆசிரியமாலை.

"குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பொரு ளொழுக்கம் பூண்டு காமுற
வாய்மைவாய் மடுத்து மாந்தித் தூய்மையில்
காதலின் பஃதுட் டடங்கித் தீதறு
நடுவு நிலைநெடு நகர்வைகி வைகலு
மழுக்கா றின்மை யவாவின்மை யென்றாங்
கிருபெரு நிதியமு மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
யுடனம ரிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற்
பெறுகதி லம்ம யானே வரன்முறை
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து
ஞாங்கர் ஞாங்கர் நின்றுழி நில்லாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பவிம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே."—என்பதனுனுமுணர்க.

வல்லவ ரவையுட் கற்றதுஞ் சாது வருத்துரைத் தவருண்மிக் கான
நல்லவை கேட்பார் கற்றவர் தம்மு ணன்குற மதித்திடப் படுவார்
சொல்லவை யஞ்சிக் கற்றன செலுத்தாச் சோர்வினர் கற்றுங்கல் லாத
புல்லியரிருந்து மின்றின ரதனுற் போற்றுக வவையஞ்சா தவனை.

(இ - ள்.) கல்விவல்லோர் சபையில் மலைவுறாமல் தாம் படித்தவற்றை வகைப் படுத்தி அரங்கேற்றி, அவரிடத்துள்ள மேம்பட்ட நற்பொருள்களைக் கேட்டுக்கொள்ளு வோர் (மிகக் கல்லாராயினும்) கற்றவர்களிற் சிறப்பாக மதிக்கப்படுவோர்கள். சொல்லு கின்ற (அறிஞர்) சபைக்குப்பயந்து தாங்கற்றவற்றை வெளிப்படுத்தாதடக்குவோர் (மிகக்) கற்றவராயினும் (சிறிதுங்) கற்றறியாத அற்பமானவர்கள் (என்றிகழப்படுவோர் கள். இவ்வியல்பினர்கள் (இறந்தாலும் இருப்பவரையும்) இருந்தாலும் இறந்தவரையும் (முறையே) ஒத்தவராவர்கள். ஆனபடியால், சபைக்கஞ்சாதவர்களையே நீ போற்றக் கடவாய். எ - று.

இச்செய்யுளாற் சபையஞ்சாதவரைச்சேர் எனக் கூறியதாம். (கக௬)

இதனை, செ௨, அவையஞ்சாமை.

"வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின் - றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற் - கற்ற செலச்சொல்லு வார்.
கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - மிக்காருண் மிக்க கொளல்.
பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு - ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.
கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து - நல்லா ரவையஞ்சு வார்.
உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக் - கற்ற செலச்சொல்லா தார்."—
என்பதனானும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்.

"அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியுங் கல்லார்
அவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லு—நவையஞ்சி
யீத்துண்ணார் செல்வமு நல்கூர்ந்தா ரின்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று."—என்பதனானுமுணர்க. (கக௭)

இருபுனல் வாய்ந்த மலைவரு புனலு மிடைவிய நகர்களு முடைத்
தாய்ப், பெருகவெப் பொருளு மொழிவற விளைக்கும் பெருங்குடி களுங்
கலங் காலாற், பொருள்பல வீட்டுஞ் செல்வரு மறையோர் புரையறு
தவத்தினர் துறவோர், மருளறு கலைஞ ராதியோர் பலரு மன்னிவாழ்ந்
திருப்பது நாடு.

(இ - ள்.) இருவகை (நிலைப்பு) நீரும், பொருந்திய மலையினின்றொழுகும் ஆற்றுநீரும் (மலையும்)பொருந்திய நகரங்களுமுடையதாய்,எப்பொருள்களுநீங்காமற் பெருகும்படி விளைவிக்குங் குடிகளும், மரக்கலமூர்ந்துங் கால்கொடு நடந்தும் (கொள் வினை கொடை வினைகளாகிய பண்டமாற்றுதலாற்) பல பொருள்களை யீட்டும் (வியாபாரச்) செல்வர்களும் அந்தணர் தவசியர் துறவியர் மயக்கற்ற கலைவல்லோர் முதலிய பலரும் பொருந்தி வாழ்ந்திருப்பது நாடு எனச் சொல்லப்படும். எ - று.

இதுமுதன் மூன்று செய்யுட்களால் நாட்டை வளப்படுத்து எனக்கூறியதாம்.

இதனை, செ௨, நாடு.

"தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச் - செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.
இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் - வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு."—என்பதனானுணர்க. (கக௮)

பழுதுசேர் நாட்டுக் கமரர்கள் சாதி பற்றுசங் கேதத்தி னீண்டுங், குழுவுமா றலைக்குங் கள்வர்பொய் குறளை கூறுவோர் பன்றிமான் முதலாய்க், கெழுவுறூட் பகையு மளவுபார்த் தரைசைக் கெடுக்குங்கொல் குறும்பரு மிக்க, மழைமழை யின்மை யெலிகிளி விட்டில் மன்னராற் கோளு மா மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! கடவுளர்களையுஞ் சாதிகளையும் பற்றிய சங்கேதத்தினாற் பிரிந்து ஒருமையுற்றிருக்குங் கூட்டமும், வழிபறிக்குங் கள்வரும், பொய்யர்களும், குறளை சொல்வோரும், பன்றியும், மான்முதலிய உட்பகையும், (உதவிபோனின்று)

சமயம்பார்த்து அரசை யழிக்குங் குறுநில மன்னரும், மழை மிகுதியும், மழையின்மையும், எலியும், கிளியும், விட்டிலும், முதலியவற்றாலும் வேற்றரசர்களாலும் இடையூறு நேரிடுதலின் (இவை யாவும்) நாட்டுக்குக் கேடுவிளைப்பவைகளாயிருக்கின்றன எ-று.

இதனை, ௭௩௪, ௭௩௫.

"பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா - லாற்ற விளைவது நாடு.
பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங் - கொல்குறும்பு மில்லது நாடு."—என்பதனானுணர்க.

கொல்குறும்பு.—இதில் "கொல்லே லையப மனைசரிலைக் கூற்றே."—என்றதால், கொல் என்பதனையசைச்சொல்லென்றுவது, கொல்லத்தக்க எனப்பொருட்படுத்தியாவதுகொள்க. (ககஅ)

ஆதலிற் குடிக ளாதியோர் தொகவு மழிவுசெய் குழுமுத லகன்று
போதவுங் காவல் புரிபிணி யின்மை புகழ்திரு விளைவின்ப மனைத்துங்
கோதற நாளு மிகவுள தாகுங் குலைந்தய லுடிக ளுழிந்து
மேதகத் தாங்கும் வருந்துறா தெவையும் வேண்டுழி யளித்திடு மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! ஆனபடியால், (மேற்கூறிய) குடிகள் முதலியோர் கூடியிருக்கவும், திமைவிளைக்குங் கூட்டத்தார் முதலியோர் தொலைந்துபோகவும், (நாட்டைச் சீர்ப்படுத்தி) ஆள்க. (அவ்வாறுள்ளாயாயின், அந்நாடு) நோயின்மையும், கீர்த்தியும் செல்வமும், பயிர்விளைவும், சுகமுமுதலிய வெல்லாவற்றையுங் குற்றமற நாடோறும் பெருகவுளதாகும்; மறுதேசக்குடிகள் (கொடுங்கோன்மையாதிகளால்) தமது நாடிழந்து வந்தாலும் மேன்மைப்படக்காக்கும். வருத்தமடையாது (வேண்டிய) எல்லாவற்றையும் வேண்டியகாலத்திற் கொடுக்கும். எ - று.

இதனை, ௭௩௨, ௭௩௮.

"பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்-கிறையொருங்குநேர்வது நாடு.
பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம - மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.
நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல - நாட வளந்தரு நாடு."—என்பதனானும்,

ஆசிரியமாலை.

"தாமரை யொண்கிழங்கு விரவியோ ராங்குத்
தருமலங் குமிளிரக் கொழுமுகந் தியக்கிய
பழஞ்சேற்றுப் பரப்பிற் பருமுத லெடுத்து
நெடுங்கதி ரிறைஞ்ச வாங்கிக்கால் சாய்த்து
வாளிற் றுமித்த சூடே மாவின்
சினைகளைந்து பிறக்கிய போர்பெய் யெருத்தின்
கவையடி வைத்த வுணவே மருதின்
கொழுநிழற் குவைஇய குப்பையோ டனைத்தினும்
பலர்மகிழ் தூங்க வுலகு புறந்தரூஉ
மாவண் சோழ நாடேர்தொறு
மொரோரர சன்வழி வாழிய நெடிதே."—என்பதனானுமறிக. (ககக)

மருங்குநீர்க் கிடங்கு வெள்ளிடை கான மலையுற வகன்றுயர்ந் துரங்கொண், டொருங்குபல் பொறியு மணிந்துமே ரிடத்தா யுறுசிறு காப்

பினல் வீரர், நெருங்குபல் பொருளுந் தழுவியெத் திறத்து நேரலர் கொளப்படா தாகிச், சுருங்கையா திகளும்பொதிந்தகத் துறைவோர் தொழிலினி தாற்றுவ தரணே.

(இ - ள்.) (அரசனிருப்பிடம் அரண்மனையென்பர் ஆதலின்) அரணென்று சொல்லப்படுவது சமீபத்தில் நீரரணும் நிலவரணும் காட்டரணும் மலையரணும் பொருந்த (நால்வகைப்பட்டு) அகன்று உயர்ந்து வலியுற்று (இயந்திரநூலோரால் ஆயுத முதலியன பிரயோகித்து எதிரிகளை வெல்ல வருத்திருக்கும்) எல்லாச்சூத்திரங்களு மமைந்து இடத்தாற் பெரிதுமாய், சிறுகாப்பினையுடைய நல்ல வீரராலும் நெருங்கிய (உணவாதி) பலபொருள்களாலுங் குறைவற்றதாய், பகைவர் எவ்விதத்தாலாயினுங் கொள்ளற்கரியதாய், நுழைவாயில் முதலியவைகளும் மறைவுபட வியற்றப்பட்டு உள்ளிருப்போர் தத்தந்தொழிலை இனிதாக இயற்றவமைந்ததாயுள்ளதாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் அரணைக்காக்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, அரண்,

"மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற் - காடு முடைய தரண்.
உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி - னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.
சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - யூக்க மழிப்ப தரண்.
கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார் - நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.
எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு - நல்லா ளுடைய தரண்."—என்பதனும்,

கம்பராமாயணம்.

"மேவரு வுணர முடிவிலா மையினால் வேதமே மொக்கும்விண் புகலாற்
றேவரு மொக்கு முனிவரு மொக்குந் திணிபொறி யடக்கிய செயலாற்
காவலிற் கலையூர் கன்னியை யொக்குஞ் சூலத்தாற் காளியை யொக்கும்.
யாவருமொக்கும் பெருமையா லெய்தற் கருமையா லீசனை யொக்கும்."—என்பதனுமறிக-

(கஉ०)

அருள்கொடு புரக்கப் படுங்குடி யன்போ டளித்திடு மாறினி லொன்று, மிருநிலத் தெடுத்த பழம்பொரு ளுரிமை யின்றியே யிறந்தவர் பொருளு, மருவிய சுங்கப் பொருளுமொட் டலரை மீட்டிய பொருளு மீட் டுகவிப், பொருளற மின்பம் புகழ்தரும் பகையைப் புரட்டுமெவ் வினைகளு முடிக்கும்.

(இ - ள்.) (அரசன் எப்பொருட்டு மிறைவனுயினும் பொருளீட்டற்குரிய நல்வழிகளைக்கேள்.) கருணையோடு காக்கப்படுங் குடிகள் மனங்கோணுது கொடுக்கும் ஆறிலொருபங்கு கடமைப்பொருளும், பெரிய பூமியினின் றெடுத்த பழமையாகிய (புதையற்) பொருளும், நிர்த்தாரமாய் இறந்தோர்பொருளும், பொருந்திய ஆயத் துறைப்பொருளும், சத்துருக்களை வென்றதால் வருங்கப்பப்பொருளுமே ஈட்டக் கடவாய். இத்திறப்பொருள் தருமத்தையுஞ் சுகத்தையுங் கீர்த்தியையுங் கொடுக்கும். பகைவரைமாற்றும் ; (எடுத்த) காரியங்களையெல்லாஞ் சித்தியடையச் செய்யும்.

இச்செய்யுளாற் பொருட்குவை தேடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பொருள்செயல்வகை.

"அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து - தீதின்றி வந்த பொருள்.
அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் - புல்லார் புரள விடல்
உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் றெவ்வர்த்-தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.
குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்-றுண்டாகச் செய்வான் வினை.
செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு - மெஃகதனிற் கூறியதில்."—என்பதனாலும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"செய்கபொருள்யாருஞ்செறுவாரைச்செறுகிற்கு
மெஃகுபிறிதில்லையிருந்தேயுயிரையுண்ணு
மையமிலையின்பமறனோடெவையுமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றில்லை பிறபொருளே." — என்பதனாலு மறிக. (௧௨௧)

கரிபரி யிரதந் தானையு மமைந்து கருதாமு றஞ்சுறு திகல்வேந்
திரிதரப் பொருது வெல்வதெப் படைதா னெய்துகூ லிப்படை நாட்டுப்
பரிபடை காட்டுப் படைதுணைப் படைகைப் படைமூலப் படையென வா
தெரிபடை யிவற்றுட் சிறந்தது மூலப் படையிதிற் சிறந்தவர் வீரர்.[று,ந்

(இ - ள்) (படைச்செல்வம் அவசியமானது. அப்படை) யானை குதிரை தேர் காலாளென்னு நாலங்கத்தானுமமைந்து, கூலிப்படை நாட்டுப்படை காட்டுப்படை துணைப்படை கைப்படை மூலப்படை யென ஆறுவகையாலுங்குழுமி (எதிரேறுங் கால்) வரும் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாமல், பகைமன்னர் ஓடும்படி போர்செய்து வெல்லத்தக்கதேயாம். சொல்லிய இப்படையாறனுள் மூலப்படை சிறந்தது. இதிலுஞ்சிறந்தவர்கள் வீரர்களே. எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களாற் சேனையைப்பரிபாலி யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, படைமாட்சி.

"உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன் - வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.
உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துந்-தொல்படைக் கல்லா லரிது." — என்பதனானறிக. (௧௨௨)

விரையவன் பகையை வெல்லும்வன் கண்மை வேந்துதா ழாவகை காக்கும், புரையறு மானம் போரினஞ் சினைப் பொருதடா வொளியறை போகா, வரையறு தேற்ற முடையரே யாலும் வறுமையுஞ் சிறுமையும் வெறுப்பு, நிரைதரின் வெல்லார் தலைவரில் வழியு நேர்ந்திரும் பகைவரை வெல்வார்.

(இ - ள்.) வலியபகைவரை விரைந்து அடர்க்கும் அஞ்சாமையும், அரசன் கையிளைத்துப்போகாது சாக்குஞ் சமானமில்லாத மானமும், போர்முனையிற்பயந்தோடினவர்களை (தொடர்ந்து) போர்செய்து வெல்லாத கீர்த்தியும், அறைபோகாநிலையும், வரையறுக்கப்பட்ட தேற்றமுமுடையவரே (படைஞராவார். இத்தன்மைய படைஞரே) யாயினும், (பரிபாலிப்பவனால்) தரித்திரமும் சிறுமையும் வெறுப்புமுற்று மனமடிந்தால் (தலைவனே யிருந்தேயினும்) பகையை வெல்லமாட்டார்கள். (மேற்கூறியகுறை

வுகளில்லாவிடின் அரசனிருந்தேவாவிடினும்) தாமே யெதிர்த்துப் பெரிய பகைவரை வெல்வார்கள். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

"மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற - மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.
சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு - மில்லாயின் வெல்லும் படை."—என்பதனானும்,

வெண்பாமாலை.

"மின்னார் சினஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றானை
யொன்னார் நடுங்க வுலாஅய்நிமிரி - னென்னாருங்கொ
லாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயானைப்
பாழித்தோண் மன்னர் படை."—என்பதனானுமறிக. (கஉ-ங)

வேலெதிர் வரினும் விழித்தகண் ணிமையா வீறுமெய்ப் பூறுகா ணாமே
யாலிய சினத்தி னூழிலாட் டயரு மாண்மையு மழியினல் லாது
சிலவுஞ் சினஞ்செய் யாதமை யாத திறமும் வேந்துசீ றினுஞ்செல்
வாலிய மறமு மன்கணீ ருகுப்ப மடிதலும் படைச்செருக் காகும்.

(இ - ள்.) (பகைவர்செலுத்திய) வேற்படை யெதிர்த்துவந்தாலும் (பயந்து) விழித்திருந்த கண்களை யிமையாத வீறும், தமதுடற் காயம் நோக்காது மிக்ககோபத்துடன் போர்புரியும் ஆண்டன்மையும், இறந்தாலல்லாமற் சபதப்படி முடிப்பதிற் றளராததிறமையும், அரசன் தடுப்பினுந் தடுக்கப்படாதேற்பவராய் அரசன் கண்ணீர் சொரிய (அவன்பொருட்டு)உயிர்விடுதலும் படைச்செருக்கெனப்படும். எ - று.

இச்செய்யுளால் வீரரைமேம்படுத்து எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை படைச்செருக்கு.

"கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் - மெய்வேல் பறியா நகும்.
விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி - னொட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.
உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன் - செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.
இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே - பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.
புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகற்பிற் சாக்கா - டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து."—என்பதனானும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"பைம்பொற் புளகப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ்
செம்பொன் னெடுந்தேர்த் தொகைமாக்கடற் றானை வெள்ள
நம்பன் சிலைவாய் நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா
லம்பொன் மணிப்பூ ணரசும்மிலை யென்று நக்கான்." — என்பதனானு முணர்க. (கஉ௪)

அழிதரு நெறியிற் செலவினை விலக்கி யாம்வழிச் செலுத்தியூழ் வினையா, லழிவுவந் தடுப்பி னதற்குட னல்லாந் தாக்கைவே றன்றியா ருயிர்க, ளொழிவகை யின்றி புணர்ச்சியொத் தருநா ளுணர்தொறு முணு நயம் போலக், கழிமகிழ் நாளும் பயின்றொறும் வளரக் கலப்பதே நட்பெனப் படுமால்.

(இ - ள்.) துன்மார்க்கத்திற் செல்வதைத் தடுத்தும், நன்மார்க்கத்திற் செலுத்தியும், விதிவலியாற் கேடு சம்பவித்தால் அதனைப்பகிர்ந் தநுபவித்தும், உடம்புகட்கொழிவுவந்தாலன்றி உயிர்கட்குள் வேறுபாடு தோன்றாமல், அகமுகத்தாலொற்றுமைப்பட்டு, அரியநூல்களை யாராயுந்தோறும் விளையு மின்பம்போல மிக்க இன்பம் நாளா வண்ணம் பழகுந்தோறும் வளரும்படி சிநேகிப்பதே சிநேகமென்று சொல்லப்படும்.

இச்செய்யுளாற் சிநேகங்காப்பாற்று எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நட்பு

"நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும் - பண்புடை யாளர் தொடர்பு.
புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா - னட்பாங் கிழமை தரும்.
அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க-ணல்ல லுழப்பதா நட்பு."—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ—விறுமளவு
மின்புறுவ தின்புற் றிரீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறக் கால்."—என்பதனானுமறிக. (௧௨௫)

நன்மதி யுடைமை குடிகுணங் குற்ற நல்வினைத் தாலுமெத் திறத்தும், பன்முறை யாய்ந்து நட்பினைக் கொள்க பாம்பொடும் பழகினும் பிரித, லின்மையா மதனு லாய்ந்தலா லொருவ ரிடத்துநட் புறேலுறி னவர்செய், புன்மையும் பழியும் புணர்ந்திரு பயனும் போக்குவ துண்மை புத் திரனே.

(இ - ள்.) புத்திரனே! நற்புத்தி யுடைத்தாயிருத்தல் - உயர்குடிப்பிறப்பு - குணம் குற்றம் - நல்வினைத்தோடொழுகல் முதலிய எவற்றானும்பலதரம்பரிசோதித்து (ஒருவர்) நட்பைக்கொள்வாயாக. பாம்புடன் நட்புக்கொண்டாயாயினும் பிரிதலரிதாம். ஆதலால் ஆராய்ச்சி செய்தாலன்றி ஒருவரிடத்து நீ நட்புக்கொள்ளாதே. (அப்படிப் பரிசோதியாது (நட்பு) கொள்வாயாகில், அவர்செய்யும் அற்பத்தன்மையும் பழியும் ஆகிய இவற்றிற்குட்பட்டு இம்மை மறுமைப்பலன்களை யிழப்பது சத்தியம். எ-று.

இச்செய்யுளால் இனமறிந்து பழகுஎனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நட்பாராய்தல்.

"நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின் - வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.
ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை - தான்சாந் துயரந் தரும்.
குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா - வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு.
மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து - மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு."—
என்பதனானும்,

திரிகடுகம்.

"தாளாள னென்பான் கடன்படா வாழ்பவன்
வேளாள னென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான்
கோளாள னென்பான் மறவாதா னிம்மூவர்
கேளாக வாழ்த லினிது."—என்பதனானுமறிக. (௧௨௬)

கெடுதியி லுதவ வல்லவர் நட்பாற் கிளர்ந்திடா தொன்றனைச் செயினுங், கெடும்வகை செய்தல் வேண்டின தாமே கெழுவுதல் பணிவச்ச

மின்மை, படுதரு மூழிற் புரியினு மவற்றைப் பழமையென் றறிந்துள மூவப்பி, னெடுநில முழுதுங் கேண்மையா மைந்தா நேரலார் தாமுங்கே ளாவார்.

(இ - ள்.) மகனே! உனக்கு ஆபத்துக்காலத்திலுதவிசெய்யத்தக்கவர் உரிமையின்பேரில் உன் அநுமதியின்றி யோர்கருமத்தைச் செய்தாலும், விதிவசத்தால் உனக்கொரு கெடுதி செய்தாலும், வேண்டுவனவற்றை யபகரித்துக் கொண்டாலும், கீழ்ப்பணிதலும் அச்சமுமில்லாது நடந்தாலும், (விசனப்படாமல்) இவைபழவினையால் நிகழ்ந்தவையென்றுணர்ந்து மனமகிழ்ந்தால், பெரிய உலகினர் யாவரும் நட்பாளராவர் (அவ்வளவேயன்றி) சத்துருக்களும் நட்பாவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பழைமைபாராட்டு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பழைமை.

"பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங் - கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.
விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற் - கேளாது நட்டார் செயின்.
பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க - நோதக்க நட்டார் செயின்.
கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை - விடாஅர் விழையு முலகு.
விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் - பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்."—என்பதனுனும்,

நாலடியார்.

"இன்னா செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாய் போற்றிக் கொளல்வேண்டும்—பொன்னோடு
நல்லில் சிதைத்ததீ நாடோறு நாடித்தம்
மில்லகத் தாக்குத லான்."—என்பதனுனுமறிக. (கஉஎ)

காதல ரேனும் விடுகிலை மாதர் கள்வரிற் றமக்குறல் குறிப்போர்
பேதையர் கெடுதி யுற்றுழி யுதவார் பெரும்பொரு ணகுளித்துப் பழிப்பா
ராதரு கருமந் தம்மினு காத தாகவே நடிப்பவ ருளமு
மோதலு மொவ்வார் மனைக்கெழீஇ மன்றி னுறப்பழிப் பாரிவர் தமையே.

(இ - ள்.) பொதுமகளிரையுஞ் சோரரையும்போல (பிறர் துயர் கருதாது) தம்பயனேக்குவோரும், மூடரும், ஆபத்துக்காலத்தி லுதவாதவரும், பெரும்பொருளை யெத்திப்பிடுங்குவோரும், செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தம்மாற் சாத்தியப்படாவென்று நடிப்போரும், மனமுஞ் சொல்லு மொவ்வாதவரும், வீட்டி லொற்றுமையுற்று வெளியிற் பழிப்பவரும் ஆகிய இவர்கள் பக்ஷமுடையவர்களாகக் காணப்படினும் (இவர்களுடன் சிநேகிக்கவேவேண்டாம்) இவர்கள் நட்பை விடுக. எ - று.

இச்செய்யுளால் ஆகாநட்பினை யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, தீநட்பு.

"பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை - பெருகலிற் குன்ற லினிது.
உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது - கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.
அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார் - தமரிற் றனிமை தலை.
எல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை - சொல்லாடார் சோர விடல்.
கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு - சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ - மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.''— என்பதனானும்,

இன்னா நாற்பது.

''பகல்போலு நெஞ்சத்தார் பண்பின்மை யின்னா
நகையாய நண்பினார் நாரின்மை யின்னா
விகலி லெழுந்தவ ரோட்டின்னா வின்னா
நயமின் மனத்தவர் நட்பு.''—என்பதனானுமுணர்க. (௧௨அ)

நல்லன பலநூல் கற்பினுங் கூடா நட்பினர் மனநல னெய்தார்,
சொல்லின்முன் வணங்கும் வணக்கமுந் தொழலுஞ் சொரிந்தகண் ணீருந்
தப் பாது, கொல்லும்வன் படையா மாதலிற் பகையுட் கொண்டவர்க்
கவரென நீயு, மொல்லுக வதுவு நீக்குறுக் கால முற்றுழி யல்லது
வேண்டா.

(இ - ள்.) (அகத்திற் பகையும் புறத்தில் நட்புமுடைய) கூடாநட்பினர் நல்லனவாகிய பல நூல்களைக் கற்றாலும் நன்மனமுடையவராகார். சொல்லுக்கு முன்னே வந்திக்கும் வந்தித்தலும், பணிதலும், கண்ணீர் சொரிதலும் (இதமாகக் காணப்படினும்) தப்பாமற்படி கொல்லுகின்ற வலிய கருவியாகவேயிருக்கும். ஆதலின் (அவ்வகைய) உட்பகையுடையவருக்கு அவர்போலவே நீயுமொத்திருக்கக்கடவாய். அங்ஙனமிருப்பதுங் காலவொற்றுமையில்லாவிடின், அல்லது வேண்டுவதில்லை. எ - று.

இச்செய்யுளாற் கூடாநட்பினரை விலக்கெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கூடாநட்பு.

''பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல - ராகுதன் மாணார்க் கரிது.
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ - லொல்லை யுணரப் படும்.
சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந் - தீங்கு குறித்தமை யான்.
தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா - ரழுதகண் ணீரு மனைத்து.
மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து - நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.
பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட் - டகநட் பொரீஇ விடல்.''—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

''உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகிழமை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.''— என்பதனானுமறிக. (௧௨௯)

பழிமுத னாணார் செய்வன தவிர்வ பார்த்திடார் குடிப்பிறப் பொழுக்க, மெழில்வளர் கல்வி யாதிகள் பேணா ரெவரையு முனிக்குஞ்சொற் செயலார், கழிமகிழ் வுடையார் கெடுதிகொண் டாக்கங் கைவிடு வார்செல்வ முறினுங், கொழிபய னெய்தார் பிறர்க்கலாற் றமர்க்குக் கொடாரிவர் பேதைய ரொழிக.

(இ - ள்.) பழிமுதலியவற்றிற்கு நாணாதவரும், செய்யத்தக்கவையும் விலக்கத்தக்கவையும் இவையெனப் பாராதவரும், குடிப்பிறப்பு ஒழுக்கம் கீர்த்திபொருந்திய கல்விமுதலியவற்றைக் காவாதவரும், எத்தன்மையரிடத்தும் முகமுறிக்கும் வார்த்தை

யுஞ் செயலுமுடையவரும், மட்டற்ற களிப்பின் மூழ்கியிருப்பவரும், நட்டத்தைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை யிழப்பவரும், செல்வமுற்றாலும் பெரும்பலனைத் தாமு மடையாதவரும், அயலார்க்கல்லாமல் உறவினருக்குங் கொடாதவருமாகிய இவர்கள் பேதையர்கள். இவர்கள் நட்பினையொழிக. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பேதைமையுடையோரை யகற்று எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ௯௪, பேதைமை.

"பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் - டூதியம் போக விடல்.
நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் - பேணாமை பேதை தொழில்.
ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் - பேதையிற் பேதையா ரில்.
ஏதிலா ரார்த் தமர்பசிப்பர் பேதை - பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.
மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன் - கையொன் றுடைமை பெறின்."—
என்பதனானும்,

பழமொழி.

"தெரியாதார் சொல்லுந் திறனின்மை தீதாப்
பரியார் பயனின்மை செய்து—பெரியார்சொற்
கொள்ளாது தாந்தம்மைக் காவா தவர்பிறரைக்
கள்ளறச் செய்குறு வார்."—என்பதனானுமறிக. (௩௩)

தன்னையெப் பொருளு மறிந்தவ னாகத் தான்மிக மதிக்கும்புல் லறிவின், வன்மையை யுடையா னுறுதிசொற் கேளான் வல்லதல் லாதுங் கொண்டுரைத்துப், புன்மையைத் தெரிப்பா னமைபுரிந் துலகோர் போ னடிப் பான்றனை யுணர்த்து, நன்மதி யினரை யறிவில ராக நாட்டுவ னிவ னையு நண்ணேல்.

(இ - ள்.) தன்னை யெல்லாப்பொருளு முணர்ந்தவனாகத் (தன்னைத்) தானே மிகவு மதிக்கின்ற புல்லறிவின் வன்மையுடையவனும், (அறிஞர் கூறும்) உறுதிப்பொருளைக் கேளாதவனும், பொருளல்லாததைப் பொருளாகப் பிதற்றி அறிவின்மையை வெளியிடுபவனும், (ஒருவருமறியாது) குற்றத்தைச்செய்து (புறத்தில்) உலகினர்போல நடிக்கின்றவனும், தன் தீயொழுக்கங்களை வெளியிடும் நல்லவிவேகிகளை யறிவில்லாதவர்களாகத் தீர்மானிப்பவனும் ஆகிய இத்தன்மையுடையவனை (நீ ஒருபொழுதுஞ்) சிநேகங்கொள்ளாதே எ - று.

இச்செய்யுளால் வெளிற்றறிவினரை விடுகவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ௯௪, புல்லறிவாண்மை.

"வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை-யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.
கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற - வல்லதூஉ மையந் தரும்.
அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற் - குற்ற மறையா வழி.
ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேரா னவ்வுயிர் - போஒ மளவுமோர் நோய்
காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான் - கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு.
உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத் - தலகையா வைக்கப் படும்."—
என்பதனானும்,

விவேகசிந்தாமணி.

"அந்த ணர்தகற் காறுசொலு மாமெருக்கு
மூந்துசெய் குற்றங் கொடுப்பான் முழுவது

நன்கறி வில்லா னதுவறி யாதவற்
கின்புறு வீட்டி னெறிசெல்லு மாறே."—என்பதனானுமறிக. (௧௯௧)

வேறு.

இகலை மதித்தின் னைமைபிழை யியற்றி னார்க்கும் புரியாயேற்
பகையு முறவாம் பெருஞ்செல்வம் பலிக்குங் கெடாத புகழுண்டா
மிகலின் மிகுந்தின் னாங்கியற்றி னினிய தமரு மேதிலராய்ப்
பகைமை வளரும் வலிதொலையும் பாழ்க்கும் பாழா வாழ்க்கையுமே.

(இ - ள்.) பகைக்குணத்தைப் பொருளாகக்கொண்டு தமக்குக் குற்றஞ்செய்தோர்க்குந் தீமைசெய்யாதிருப்பாயாகிற் பகைவருமுறவாவர்; செல்வப்பெருக்கமுண்டாகும்; அழியாத கீர்த்தியுண்டாகும். (அவ்வாறின்றி) பகைக்குணமிகுந்து தீமைசெய்தால், இனிய உறவினரும் அயலாராய்ப் பகைமை பெருகும்; வலிமையழியும்; அழியாச்செல்வமும் அழிந்துவிடும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மாறுபடுகுணந்தவிர்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ௮௬, இகல்.

"பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி - யின்னாசெய் யாமை தலை.
இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத் - தாவில் விளக்கந் தரும்.
இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே - மிகலூக்குந் தன்மை யவர்
இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை - மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.
இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா - நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு."—என்பதனானும்,

நான்மணிக்கடிகை.

"மலைப்பினும் வாரணந் தாங்குங் குழவி
யலைப்பினு மன்னேயென் றோடுஞ்—சிலைப்பினும்
நட்டார் நடுங்கு வினைசெய்யா ரொட்டா
ருடனுறையுங் காலமு மில்."—என்பதனானுமறிக. (௧௯௨)

வலியார் பகைகொள் ளேல்சுற்றம் வலிகள் பொருணட் பேபடையின்
மெலியா ரச்ச மறியாமை மேவாத் தன்மை கொடையின்மை
நலியா வெகுளி மறையின்மை நனியாங் காமங் கல்லாமை
யொலியார் பழிநோக் காமைமறு வுடையா ரிவர்மேற் பகையுறுக.

(இ - ள்.) உற்ற வலிமை பொருள் நட்பு படை இவற்றின் மெலியார்களிடத்தும், அச்சம் அறியாமை பொருந்த நடவாமை உலோபம் ஒழியாக்கோபம் மறையின்மை பெருங்காமம் கல்லாமை விளங்குகின்ற பழிநோக்காமை குற்றம் இவைகளையுடையவர்களிடத்தும் நீபகைகொள்க. (ஆனால் உன்னிலும்) வலிமையுடையாரிடத்துமாத்திரம் பகைமைகொள்ளாதே. எ - று.

இச்செய்யுளால் தகுதியறிந்து பகைகொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௮௭ பகைமாட்சி.

"வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா - மெலியார்மேன் மேக பகை.
அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா - னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு
அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான் - றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்-பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது
காணுச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் - பேணாமை பேணப் படும்.
குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்-கினனிலனாமேமாப் புடைத்து."—
என்பதனாலும்,

பழமொழி.

"ஆற்றப் பெரியார்ப் பகைவேண்டிக் கொள்ளற்க
போற்றாது கொண்டான் பொருளதப் பட்டானா
னோற்றபெருமை யுடையாருங் கூற்றம்
புறங்கொம்மை கொட்டினா ரில்."—என்பதனாலுமறிக. (கநக)

பாரம் பரிக்க வேண்டினாறு பகைநட் பாகக் கொண்டொழுகல்
வீரந் தனியா ரொடுபொரினும் வித்தா ரைரா டிகலாமை
சாருந் துணைநிற் பினும்பலரைப் பகையாக் காமைத் தனிமையுறி
னோருந் துணையா விருவகையு ணீக்கி யொன்றை யுறவாக்கல்.

(இ - ள்.) இராச்சியபாரம் நிலைநிற்கவேண்டுமாயின் பொருந்திய பகைஞரை நட்பாகக் கொள்ளுதலும், சுத்தவீரமுள்ளாருடன் போர்செயினும் கல்வியல்லாரைப் பகையாமையும், (உனக்குச்) சார்பாகிய துணையிருப்பினும் பலரைப் பகையாக்காமையும், நீ துணையற்றவனாயின் இருபகைவருள் ஒருவனைவிட்டு ஒருவனைத் துணைசெய்யும்படி யுறவாக்கிக்கொள்ளுதலும் உசிதம். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் வன்பகைக்கொதுங்கு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பகைத்திறந்தெரிதல்.

"வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க - சொல்லே ருழவர் பகை.
ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப் - பல்லார் பகைகொள் பவன்.
பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன் - றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.
தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ - னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி
னொன்று."—என்பதனாலுணர்க. (கநச)

மெலிய தெனவெள் ளியபகையே மிகுந்து கெடுக்கு மிகுந்திடுமு
னலிக வினைதாழ் வுறிற்றெளிந்த நல்லா ரெனவுந் தெளியாத
மலின ரெனவு நொதுமலரை மருவ லொழிதல் புரியற்க்
வலிசெய் படையா திகள்பெருக்க வகையாய்ந் திருக்க பகைமையற.

(இ - ள்.) மெலியதென்று அசட்டைசெய்த பகையே (ஒருகாலத்தில்) அதிகரிக்கும். (அஃதவ்வாறு) மிகுந்திடுவதற்கு முன்னரே (அதனைக்) களைக. நீ (துணையின்றித்) தாழ்ந்திருந்தால், நூற்றெளிவுடைய நம்பத்தக்கவரென்றும், நூற்றெளிவில்லாத நம்புதலில்லாரென்றும் அயலாரைச் சேருதலும் விலகுதலுஞ் செய்யாதிருக்க. வலிமையை யுண்டுசெய்யும் படைமுதலியவற்றை விருத்தியாக்கிப் பகைமுடித்தற்கு வகை தேடிக்கொண்டு பொதுப்பட விருப்பாயாக. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட் - டேறான் பகாஅன் விடல்.
வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் - பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.
இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர் - கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து."—என்
பதனாலும்,

சூளாமணி.

"முட்கொ ணச்சு மரமுளை யாகவே
யுட்க நீக்கி னுகிரினு நீக்கலாம்
வட்க நீண்டதற் பின்மழுத் தன்னினுங்
கட்கொ டார்மன்ன யார்களை கிற்பவே."—என்பதனுமறிக. (௧௬௫)

தமரா யிருந்து புறப்பகையைச் சார்வாய்க் காலம் வருமளவு
மமரா நிற்கு முட்பகையை யஞ்சிக் காக்க வுயிர்க்கடிக
நமரா மெனவே கண்ணோடி னல்ல வமைச்சா தியைத்தேய்க்கு
நமரா மினத்தைத் தணப்பிக்கு நுன்னைக் குடியோ டெளிதழிக்கும்.

(இ - ள்.) சுற்றத்தாராயிருந்து புறப்பகைமை யுண்டாதற்குச் சார்பாகிய காலம் வருமெல்லையும் பொருந்தி (உறவா) யிருக்கும் உட்பகையாளரை அச்சமுற்றுக் காத்துக்கொள்வாயாக. (அவர்கள் விலகாது மீண்டும்) உறவுகொண்டால், தண்டஞ் செய்க. (அவ்வாறின்றி) நம்மவர்களெனத் தாக்ஷணியம் பாராட்டினால், நல்ல அமைச்சர் முதலியவர்களை யொழித்து, உம்மவர்களாகிய இனத்தாரையும் ஈனமுறச்செய்து உன்னையுங் குடியோடு இலேசாகக் கெடுப்பார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் உட்பகையாளரை யொழியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஸை, உட்பகை.

"நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு - மின்னாவா மின்னா செயின்.
வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக - கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.
உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா - னேதம் பலவுந் தரும்.
உடம்பாடி லாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட் - பாம்பொ டுடனுறைந் தற்று." — என்பதனும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"தொழுததங் கையி னுள்ளுந் துறுமுடி யகத்துஞ் சோர
வழுதகண் ணீரி னுள்ளு மணிகலத் தகத்து மாய்ந்து
பழுதுகண் ணரிந்து கொல்லும் படையுட னொடுங்கும் பற்றா
தொழிகயார் கண்ணுந் தேற்றந் தெளிகுற்றார் விளிகுற் றாரே."—என்பதனு னுமறிக. (௧௬௬)

ஆற்றன் மிகுந்த வேந்தரையு மரிய தவத்து முனிவரையும்
போற்றி யொழுகி னெப்பொருளும் போற்ற லாகு மவமதிப்பிற்
றேற்ற மிகுஞ்சார் பினரேனுஞ் சிதைவர் திகழ்முப் புரர்சூரன்
சாற்றிந் திரன்மா லாதியருந் தளர்ந்தா ரெனிற்சாற் றுவதென்னே.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த அரசரையும் சிறந்த தவத்தையுடைய முனிவரையும் பூஜிதை செய்தொழுகினால், சகல பாக்கியமும் பெற்று வாழ்வார்கள். (அவ்வாறின்றி) அவமதித்தால், வலிய சார்பினை யுடையவர்களேயானாலும் அழிவார்கள். திரிபுராதிபர் - சூரபன்மன் - சொல்லுகின்ற இந்திரன் - திருமால் முதலானவர்களும், (பெரியோர்க்குத் தீமைசெய்து) கெட்டழிந்தார்களென்றால் என்ன சொல்வது ? எ - று.

இச்செய்யுளால் மேலோரை யவமதியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பெரியாரைப்பிழையாமை.

"ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார் - போற்றலு ளெல்லாந் தலை.
யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் - வேந்து செறப்பட் டவர்.
வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்-தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.
இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார் - சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்."—என்பதனாலும்,

நாலடியார்.

"பொறுப்பரென் றெண்ணிப் புரைதீர்ந்தார் மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்—வெறுத்தபின்
ஆர்க்கு மருவி யணிவரை நன்னாட
பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது."—என்பதனாலுமறிக.

முப்புரர்—இவர்கள் மூவரும்பெற்ற வரத்தின் மகிமையால் பொன் வெள்ளி இரும்பினாலாகிய மும்மதில்களை யுடைய நகரத்திலிருந்து அநேக அசுரர்களுடன் முப்புரத்தோடுசென்று நினைத்தவிடத்திலிறங்கி அநேக நகரங்களைப் பாழ்ப்படுத்தினார்கள். அதுகண்டு வருந்திய தேவர்முதலியோர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிய சிவபெருமான் முப்புரத்தையுமழித்துப் புராரியெனக் காரணத் திருநாமமெய்தினரென்பது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - திரிபுரதகனப்படலம்.

"மாய ஞகியோர் மனத்தையு மளவையுங் கடந்த
தூய னாகிய கணேசமந் திரத்தினைச் சொல்லிக்
காயு முத்தலைச் சூலத்தை விடுத்தமை காணார்
மேய முப்புரம் பலியொடும் வெந்தமை கண்டார்."—என்பதனாலறிக.

சூரபன்மன்—இவனும் இவன் தம்பியராகிய சிங்கமுகன் தாரகனென்போரும் சிவபெருமானைநோக்கி அநேக ஆயிரவருஷங்கள் தவஞ்செய்து கடவுள் பிரசன்னமாகாமையின் தமதுடலைச்சேதித்து ஓமஞ்செய்து பெரும்பிரயாசத்துடன் சிவபெருமானுடைய தரிசனமும், நூற்றெட்டு யுகங்கள்வரையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் அரசுசெய்ய வரமும், மனோவேகத்தேர் சூலமுதலியனவும் பெற்று மூன்றுநகரங்களிலிருந்து அரசுசெய்து வருகையில் இறுமாப்புற்றுத் தேவர்களையும் தேவமாதர்களையுஞ் சிறைப்படுத்தித் தேவர்களைப் பணிசெய்யக் கட்டளையிட, சிவபெருமான் மனந்தாளாது குமாரக்கடவுளால் சூரனையும் அவன் தம்பியரையுங் குலமுதலறக்களைந்தனரென்பது கந்தபுராணவரலாறு. இதனைவிரிப்பிற் பெருகும்.

இந்திரன்.—இவன் எண்ணிறந்த அரம்பாஸ்திரீகளை யுடையவனாயிருந்தும், கௌதம முனிவர் மனைவியாகிய அகலிகையைக் காமுற்று அவளை வஞ்சித்து மயக்கிப் புணர்ந்தனன். அதனையறிந்த முனிவர் அகலிகையைக் கல்லாகுக வென்றும்,இந்திரனை நீயோர் குறியை விரும்பினமையின் உன் உடல் முழுதுங் குறிகளாகுக வென்றுஞ் சபித்தனர் என்பது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - இந்திரன்சாபம்பெற்ற படலம்.

"உருகிய மனமொடு மனைநல்லா ளுறைசெயு முனமுனி கதமூள
விருபுரு வமுநனி நுதலேற விணர்படு மெரியென விழிசேப்பக்

கருவியு முடலமு மெனவென் றுங் கலவிய நமதுள மறியாயா
வெருவுத லறவொரு வனிலின்ப மேவினை சிலையுரு வாகென்றான்."—

நின்ற வாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாம்பர்செய் திடுகுவ னிந்திர னென
வொன்று வேட்டுவெந் தாய்க்குடன் முழுவதும் யோனி
நன்று மேவுக வெனப்பெருஞ் சாபநாட் டினனால்."—என்பதனானுணர்க.

திருமால்.—இவர் பூர்வம் தேவாசுரர்கட்கு நிகழ்ந்த யுத்தத்திற் றோல்வி யடைந்த தேவர்கட்குத் துணையாகத் தமது பஞ்சாயுதங்களுடன் செருச்செய்ய, அசுரர்கள் போர்புரியமாட்டாது புறமுதுகுகாட்டி யோடினர். அப்பொழுது திருமாலுஞ் சக்கராயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைப் பின்றொடர்ந்து கொல்லவேண்டு மென்னுங் கருத்தால் துரத்தினர். அசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் மனைவியாகிய கியாதி யென்பவளிடம் அடைக்கலம்புக, கியாதி அவர்களைத் தனதாச்சிரமத்திற் பாதுகாத்தனள். கோபத்தோடு பின்றொடர்ந்துவந்த மாதவனும் அவ்வாசிரமத்தினுழைந்தனன். அப்பொழுது அவனைக்கண்ட மாமியாகிய கியாதி யென்பவள் போற்றிநிற்ப, விஷ்ணுவானவர் அவளுடைய சிரத்தைத் துண்டனை வெட்டினர். அவள் பெருங்கூச்சலிட்டுக்கொண்டு வீழ்ந்திறந்தனள். அதனால் யோகத்திலிருந்த பிருகுமுனிவர் யோகுநீங்கி நிகழ்ந்தவற்றை யுணர்ந்து துக்கமுங் கோபமு மிக்குக் கண்கள் செப்பவும் இதழ் துடிக்கவும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் விண்டுவை நோக்கி, நீ அடாதகாரியஞ் செய்தமையின் தமோகுண சம்பந்தமான பத்துப்பிறவிகளடைகவெனச் சபித்து விடுத்து, சக்கிரனாலுயிர்பெற்ற தன் மனைவியுடன் சிவத்தியானத்திலிருந்தனர். திருமால் சிவார்ச்சனைசெய்து அவற்றை நீக்கும்படி வரமேற்பச் சிவபிரான் எம்மடியவர் கூற்றுப்பிழையாதாயினும், எம்மை நீ வழிபாடுசெய்தமையின் ஐந்தில் அநுக்கிரகமும் ஐந்தில் தண்டமும் புரிவோம். உன் பிறவிகள் பத்தும் உலகோபகரமாமென்றருளினர் என்பது சரிதசங்கிரகம்.

இதனை, காஞ்சிப்புராணம் - அரிசாபபயந்தீர்த்தபடலம்.

சீற்ற மிக்கெழச் சேந்த கண்ணினான் றிகிரி யோச்சியங் கெய்து மாதவன்
போற்றி வாய்தலின் வைகு மாமியைப் பொருக்கெனச் சிரந் துணித்து வீழ்த்தலு
மேற்றெ ழுந்தகூ கூவெ லித்திர ளிருசெ வித்துளை யேறு மாமுனி
மாற்ற ருந்திறல் யோகு நீங்கிமுன் மனைவி பட்டது மற்று நோக்கினான்.

கண்டு மாழ்கினன் றுயரின் மூழ்கினன் கண்கள் சேந்தன விதழ்து டித்தனன்
மண்டு வெங்கனற் பொறிதெ றிப்பவம் மாத வன்றனை வெகுண்டு நோக்கினா
னண்ட ளிர்க்கரத் தரிவை தன்னைமற் றுனக்கு மாமியைத் தறுக ணாளனாய்
மிண்டி னாற்கொலை செய்து விட்டனாய் வெய்ய பாவிநீ யுய்யு மாறெவன்.

எடுத்தி யம்பிய சைவ மேயெவற் றுள்ளு முத்தம மென்னில் யாங்களுங்
கடுத்த தும்பிய கண்ட னாரடிக் கமல மன்றிவே றறிகி லேமெனிற்
றொடுத்து ரைக்குமிச் சத்தி யத்தினாற் றுயரு ழந்துநீ நரக வல்வினை
மடுத்த வெம்பிறப் பொருப தெய்துக வழுவு பாதகக் குழிசி யாயினாய்.

நின்ற னக்கடித் தொண்டு பூண்டவர் நெறிய லாப்புறத் தாற்று நூல்வழித்
துன்று தீக்கையுற் றென்று முப்புரஞ் சுட்ட வெம்பிரான் றிழுவ டிப்பிழைத்
தொன்று மூன்றுதன் டேந்தி யீனரா யுலப்பி லாதவெந் நிரைய மேவுக
மன்ற வங்கவர்க் கண்டு ளோர்களு மறலி யூரினைக் குறுகி மாய்கவே.

எவ்வ மேமிகுந் தமோகு ணம்பயின் றிழிந்த யோனியின் மீன மாதியாம்
வெவ்வி னைப்பவந் தோறுமின்னலே விரவு வாயென வெய்ய சாபமிட்
டவ்வி யத்தொகை யிரிய நூறமப் பிருகு வெள்ளியா லாவி பெற்றெழு
நவ்வி வாள்விழி மனைவி தன்னொடு நாரி பாகனை வழுத்தி வைகினான்."—என்
பதனாலுணர்க. (௧௬௭)

தன்னா லாளப் படுமனைவி தன்னா லாளப் படுவானை
யன்னாற் கறனும் பொருளுமுள வாகா தொல்லைப் பொருளாலு
மன்னா பயன்கள் வினைமுடியா மறுமை யனுகா தெப்பிழையு
முன்னும் பின்னும் பெருநாணு மூவாப் பழியு மறிமைந்தா.

(இ - ள்.) அரசனே! (இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாய்) தன்னேவல் செய்யச் சம்பாதிக்கப்பட்ட மனைவிக்குத் தானேவல் செய்யத் தலைப்படுவோனாயின், அவனுக்கு அறமும் பொருளும் உளவாகா. முன்னுள்ள பொருளாலும் பயன்வராது. செயல்கள் முற்றுறா. (இவ்வாறு இம்மைப்பயனொழிவதன்றி) மறுமைப்பயனு முளதாகாது. எக்குற்றங்களும் முற்படவரும். பெரிய நாணமுங் கெடாத பழியும் பின்னர் வரும். (ஆதலின்) மகனே! (தையல் சொல்லைக் கேளாதே) எ - று.

இச்செய்யுளால் மாதர்மொழிகொள்ளாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பெண்வழிச்சேறல்.

'மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்-வேண்டாப் பொருளு மது.
பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்-நாணாக நாணுத் தரும்.
மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்-வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.
இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று-நல்லார்க்கு நல்ல செயல். [த்து.
பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்-பெண்ணே பெருமை யுடை
அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்-பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்."—
என்பதனாலுணர்க. (௧௬௮)

எழிலாற் பாட லாடலினா லிச்சை பெருக்கி யுளமொவ்வா
மொழியாற் செயலால் வயமாக்கி முற்றும் பொருளைப் பறித்துவிடும்
பழிநா ணாத பரத்தையரைப் பற்றா ராய்ந்த பண்புடையா
ரொழியா ரவரைப் பேதைமையி லொழியா ரேம கண்டனே.

(இ - ள்.) தங்கள் அழகாலும் நடனத்தாலும் கீதத்தாலும் (பார்ப்போர்க்கு) ஆசைமூட்டி, மனதுக்கொவ்வாத (இச்சக) மொழியாலும் (வஞ்சக) நடக்கையாலும் அவரை வசப்படுத்தி, பொருள் முழுவதையும் அபகரித்துவிடும் பழிக்கஞ்சாத விலைமாதரை ஆராய்ந்த நற்குணமுடையோர் ஒழிப்பார்கள். (ஆனால்) பேதைமைக்குணத்தினின்றும் விலகாதவர்கள் அவர்களை நீங்கமாட்டார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரத்தையரை விரும்பாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, வரைவின்மகளிர்.

"அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா-ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.
பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்-நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.
பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி-லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று
தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்-புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.
ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப-மாய மகளிர் முயக்கு."—என்பதனானும்,

சாந்திபுராணம்.

"ஆசை யல்குல் பெரியாளை யருளு மிடையுஞ் சிறியாளைக்
கூச மொழியும் புருவமுங் குடில மாகி யிருப்பாளை
வாசக் குழலு மலர்க்கண்ணு மனமுங் கரிய மடவாளைப்
பூசல் பெருக்க வல்லாளைப் பொருந்தல் வாழி மடநெஞ்சே." — என்பதனு மறிக. (௪௪௯)

அறிவை யழிக்குஞ் செயலழிக்கு மழியா மானந் தனையழிக்குஞ்
செறியு மறிஞர் மதியாத செருக்கை விளைக்கு மீன்றாளு
மறியும் வெறுப்பு மிகவிளைக்கு முனிவு விளைக்கும் பகையஞ்சாக்
குறிகள் விளைக்கு நகைவிளைக்குங் கொள்ளேல் கள்ளுண் டலைமைந்தா.

(இ - ள்.) (கள்ளானது தன்னைப்பழகினவனுடைய) பகுத்தறிவைக்கெடுக்கும்; நன்னடக்கையை யொழிக்கும்; கெடாதமானத்தைக்கெடுக்கும்; மதிவாணர்கள் பொருளாகக்கொள்ளாத கர்வத்தையுண்டுசெய்யும்; பெற்றதாயும் மனமுறியும்படி வெறுப்பினை மிகுதியாக விளையச்செய்யும்; பகைவர் அசட்டைசெய்யத்தக்க குறிகளையுங் கொடுக்கும்; (கண்டோர்க்குச்) சிரிப்பையுண்டாக்கும்; ஆதலாற் கட்குடித்தலை நீ கொள்ளாதே. எ - று.

இச்செய்யுளால் மதுபானஞ் செய்யற்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ௯௩, கள்ளுண்ணாமை.

"உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரென்றுங் - கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.
உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா - னெண்ணப் படவேண்டா தார்.
ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச் - சான்றோர் முகத்துக் களி.
நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும் - பேணாப்பெருங்குற்றத் தார்க்கு.
கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து - மெய்யறி யாமை கொளல்." — என்பதனும்,

அறநெறிச்சாரம்.

"ஒளியு மொளிசான்ற செய்கையுஞ் சான்றோர்
தெளிவுடைய னென்றுரைக்குந் தேசுங் — களியென்னுங்
கட்டுரையார்க் கோதப் படுமே விலையெல்லாம்
விட்டொழிக்கும் வேறாய் விரைந்து." — என்பதனானு முணர்க. (௪௫௦)

வென்றி பெறினு மதனான்முன் மேவு மொன்றற் காயிரம்பின்
மன்ற விழுக்கு மதுவன்றி வைத்த பொருளும் வருவாயு
மன்றி யனைத்தும் பகைகொள்ளு மமைச்ச ராதி யுறுப்பொழியு
மொன்று மொளிகல் விகண்மறுமை யுறுதி யில்லையாஞ் சூதாடேல்.

(இ - ள்.) சூதாடாதே! அதனால் முதலில் (சிறிது) வெற்றிவரினும், பின்னர் அதற்காயிரம்பங்கு தோல்வியைத்தரும். பண்டுள்ள பொருளும் இனிவரும்பொருளுமல்லாமல் எல்லாவற்றையும் பகைவர்கள் கொள்வார்கள். மந்திரிமுதலிய இராஜாங்கங்கெடும். நல்வாக்கு கல்வியறிவு மறுமைப்பயன் விளைக்குஞ் செயல் இவைகளும் இல்லாமற்செய்யும். எ - று.

இச்செய்யுளாற் சூதாடாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், சூது.

"வேண்டற்கவென்றிடினுஞ்சூதினை வென்றதூஉந்- தூண்டிற்பொன்மீன்விழுங்கியற்று.
ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ-னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.
உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்-போஒய்ப் புறமே படும்.
கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி-யிவறியா ரில்லாகி யார்.
பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்-தல்ல லுழப்பிக்குஞ்சூது."—
என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"உருவழிக்கு முண்மை யுயர்வழிக்கும் வண்மைத்
திருவழிக்கு மானஞ் சிதைக்கு—மருவு
மொருவரோ டன்பழிக்கு மொன்றல்ல சூது
பொருவரோ தக்கோர் புரிந்து."—என்பதனானுமுணர்க. (௧௫௧)

மனமெய்ம் மொழிகள் வருந்தாமல் வருத்துந் தொழிலை மாறுபடா
வினிய வுணவை மிகப்பசித்த விடத்தி னுடற்குப் பொருந்தவுணின்
முனிசெய் பிணிகட் கிடனின்று முறைகள் பிறழ்ந்து வந்துவிடிற்
புனித முடைய வயித்தியரால் வழியி னவற்றைப் போக்குகவே.

(இ - ள்.) மனமாவது தேகமாவது வார்த்தையாவது வருத்தமுறாதபடி தொழில்களைச்செய்து, (உடற்கூற்றுக்கு) மாறுபடாத நல்ல வுணவை மிகப்பசியுற்றபொழுது சரீரத்துக்கமையப் புசித்தால், துன்புசெய்கின்ற பிணிகட் கிடமில்லையாகும். இம்முறை பிசகிப் பிணிவந்துவிட்டால் (அநுபவசாலிகளான) நல்ல வைத்தியர்களால் (வைத்தியநூல்) முறைப்படி நடந்து அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்க. எ - று.

இச்செய்யுளால் நோய்க்கிடங்கொடேலெனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், மருந்து.

"மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர் - வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.
அற்ற லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு - பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.
அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல - துய்க்க துவரப் பசித்து.
மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி - னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.
உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங் - கற்றான் கருதிச் செயல்.
உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென் - றப்பானாற் கூற்றே மருந்து."—
என்பதனானுமறிக. (௧௫௨)

ஒழிபியல்.

உன்னன் மொழிதல் செயன்மூன்றுந் தொழுக்கம் வாய்மை நாணிழுக்காம்
மன்னு மனையிற் பிறந்தார்கண் மலர்த லீகை யிகழாமை
நன்னர் மொழியு மவர்க்கேயா நன்மை பயவா வினைவறுமை
யின்ன லிடத்தும் புரியார்க ளேம கண்டா வினியபிமோ.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! குலாசாரம்பேணுவோர்க்கு மனநினைவும் வாய்ச் சொல்லும் காயச்செய்கையுமாகிய மூன்றும் ஒத்தொழுகலும் நன்னடை பிழையாமையும் சத்தியந்தவறாமையும் நாணங்கெடாமையாய்வாழ்தலும், முகமலர்ச்சி உதாரத்துவம் நன்குமதித்தல் இனியவசனம் ஆகிய இவையாவும் உளவாகும். மேலும், தாம்

வறுமையுற்றகாலத்திலும் பிறர்க்குத் தீமைவிளைக்குங் கருமங்களைச் செய்யார். அறிவாயாக. எ - று.

இதுமுதல் பதின்மூன்று செய்யுள்களால் ஒழிபியலும், இச்செய்யுளால் குலாசாரம்பேணுகவென்றுங் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், குடிமை.

"இற்பிறந்தார் கண்ணல்லே தில்லை யியல்பாகச் - செப்பமு நாணு மொருங்கு.
ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று - மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.
நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும் - வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.
வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி - பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.
சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற - குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்."—
என்பதனானும்,

ஏலாதி.

"சென்ற புகழ்செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவக
நின்ற நிறைகல்வி வெள்ளன்மை - யென்று
மளிவந்தார் பூங்கோதா யாறு மறைவின்
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு."—என்பதனானுமறிக. (கசங)

பெருக்கத் துயர்வாம் பணிவொழியல் பேறாப் பணிவு சுருக்கத்திற்
செருக்க லின்றி யமையாத சிறப்பிற் றேனு முயர்மான
முருக்கும் வினையைச் செயநினையன் மொய்ம்பார் மானங் கெடவாழ்வாற்
றுருக்கு மெனிற்சா மமைமானை யுன்ன லேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டனே! செல்வம்பெருகிய காலத்து உயர்வாகிய பணிவு காட்டுதலாலும், செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்துப் பணிவுகாட்டாமையாலும் யாதேனு மொன்று இன்றியமையாத விஷயமாயிருப்பினும், மானமழிதற் கேதுவாகிய காரியத்தை நிறைவேற்ற மனந்துணியாதே. விதிவலியால் வலிதங்கிய மானங்கெடும்படி வருமாயின் (தன்னுரோமத்துளொன்றை யிழப்பினும் உயிரை யிழக்குங்) கவரிமானைப் போலப் பிராணனைவிடுவதாலுங் கௌரவத்தோடு வாழலாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் மானமழியாதேயெனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், மானம்.

"இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங் - குன்ற வருப விடல்.
பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய - சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.
மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை - பீடழிய வந்த விடத்து.
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா - ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்."—என்பதனானும்,

நான்மணிக்கடிகை.

"பறைபட வாழா வசுணமா வுள்ளங்
குறைபட வாழா ருரவோர் - நிறைவனத்து
நெற்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாந் தமக்கொவ்வாச்
சொற்பட்டார் சாவர்தஞ் சால்பு."— என்பதனானுமுணர்க. (கசச)

இது குடியிற் பிறந்தருந லாய்ந்து செல்வத் துயர்ந்ததனை
லெய்த லரிது பெருமையஃ தெய்துங் கொடையொப் புரவாதி

செய்தற் கரிய செய்துபிறர் செயிர்கூ றுமற் றருக்காம
லுய்தி நெறியிற் பிறழாம லொழுகு வார்க்குள் ளதுமைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! மேற்குலத்திற்பிறந்து அரியநூல்களோயாராய்ச்சிசெய்து செல்வப்பெருக்கடைந்திருலும் பெருமையானது அடைதற்கரியதாம். (அன்றல்) அது ஈகை சமாதானநடைமுதலிய செயற்கரிய செயல்களைச்செய்து பிறர் குற்றங்களை யெடுத்துரையாது இறுமாப்படையாது உச்சீவிக்கத்தக்க வழியினின்றுந் தவறாமல் நடப்பவர்கட்கேயுள்ளது. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பெருமைதேடெனக்கூறியதாம்.

இதனை, கெடு, பெருமை.

"ஒளியொருவர்க் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவக்-கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.
பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா - செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.
மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங் - கீழல்லார் கீழல் லவர்.
பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி - னருமை யுடைய செயல்.
பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை - பெருமித மூர்ந்து விடல்."—என்பதனு னும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"கருங்கடற் பிறப்பி னல்லால் வலம்புரி காணுங் காலைப்
பெருங்குளத் தென்றுந் தோன்றா பிறைநுதற் பிணையி னீரே
யருங்கொடை தான மாய்ந்த வருந்தவந் தெரியின் மண்மேன்
மருங்குடை யவர்கட் கல்லான் மற்றையர்க் காவ துண்டோ."—என்பதனுனு முணர்க. (கசரு)

அன்பொப் புரவு கண்ணோட்ட மழியா வாய்மை நாணுதி
யின்பம் பெருக்கு நற்குணங்க ளெல்லா நிறைந்த சான்றோர்க
டுன்புற் றவர்க்கு மினியனவே சூழ்வர் துணையின் வினைமுடிப்பர்
வன்பிற் றளரார் நட்டார்க்கு மடங்கித் தோற்ற னுணைரே.

(இ - ள்.) (உயிர்களின்பேரில்) இன்பு சமாதானம் தாட்சணியம் உண்மை மானங்காத்தல் முதலிய சீலங்களையும் பெருகச்செய்யும் நற்குணங்களெல்லாம் நிறைந்த சான்றோர்கள் (தமக்கு நன்மை செய்தவர்க்கேயன்றி அயலாருக்கும்) தீமைசெய்த வர்க்கும் நன்மையே செய்யக் கருதுவார்கள். துணைவர்பார்த்துச் செயல்முடிப்பார் கள். (தமக்கன்பரானோர்) வன்புகொண் டெதிர்த்துவரினுந் தளரார்கள். குற்றத் தைப் பொறுக்கும்படி பணிதலுக்கும் நாணமடையார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளான் மாட்சிமைப்படு எனக்கூறியதாம்.

இதனை கெடு சான்றாண்மை.

"கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து-சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ-டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.
ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர் - மாற்றாரை மாற்றும் படை.
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி - துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.
இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா - லென்ன பயத்ததோ சால்பு."— என்பதனுலும்,

புறநானூறு.

"பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் சேய்வ வாயினுந் தொடைப்புணர்ந்
தருவிலை நன்கல மமைக்குங் காலை
யொருவழித் தோன்றி யாங்கென் றுஞ்
சான்றோர் சான்றோர் பாலா ராகுப
சாவார் சாவார் பாலா ராகுபவே."—என்பதனுமறிக. (௪௩௯)

ஆன்ற குடியன் பெண்பதகல் லறநீதிகளின் வழுவாமை
சான்ற மக்கட் பண்பாருந் தன்னை யுடையார் நகையாலு
மான்று மிகழார் பகையிடத்து மதியா ரவர்த நற்குணமே
யென்ற வுலகம் பாராட்டு மெல்லாப்பயனு மவர்மாட்டாம்.

(இ-ள்.) மேம்பட்டகுலநலமும் அன்பும் எளியசமயக்காட்சியும் நல்லதருமமும் நீதிமுறைகளிற் பிசகாமையும், சிறந்த (மாநுடருக்குப்) பண்புடைமை யாகும். இந்தக் குணங்களையுடையவர் நகைக்குங் காலத்தாயினும், பகைக்குங் காலத்தாயினும், எப்பொழுதும் பிறரை யவமதித்துரையார். அவரது நற்குணங்களையே பெரியவுலகமானது வியந்துரைக்கும். (அறம்பொருளாதி) பயன்கள்யாவும் அவரிடத்திலேயே குடிகொள்ளும் எ-று.

இச்செய்யுளால் நன்னிலைதவறாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, பண்புடைமை.

"எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.
அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.
நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்-பண்புபா ராட்டு முலகு.
நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்-பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.
பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்-கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று."—என்பதனும்,

புறநானூறு.

"உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமுத மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வி
லந்தன் மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே."—என்பதனுமுணர்க. ()

வைத்துப் பொருளைத் தானுகரான் வழங்கா னிருந்துஞ் செத்தானே
செத்த பின்ன ரென்செய்வான் றீயார் கொள்வ ரீட்டுதலா
னெத்தும் வருத்த மேயன்றி வேறொன் றில்லை யாதலினாற்
பொத்தும் வெறுக்கை நன்றியுறல் புசித்து வழங்க லேயாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவன், பொருளை வைத்துக்கொண்டு அநுபவியாமலும், (பிறருக்கு) வழங்காமலும் இருந்தால் அவனுயிரோடிருந்துஞ் செத்தவனேயாவான். இறந்த பின்னர் (அப்பொருளை) யாதுசெய்ய வல்லவனாவான். கள்வர் முதலானோர் கொள்வார்கள். பொருள்தேடுதலாலுண்டாய பிரயாசமேயன்றி வேறோர் பலனுமில்லை ஆகையபடியால், மிகுதியாகிய செல்வத்தாற் பயன்பெறுதல் (தானும்) புசித்துப் (பிறர்க்குங்) கொடுத்தலேயாம். எ - று.

இச்செய்யுளாற் செல்வப்பயனை நுகரெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நன்றியில் செல்வம்.

"வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்-செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.
பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு-மருளானா மாணாப் பிறப்பு.
ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்-தோற்ற நிலக்குப் பொறை.
எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா-னச்சப் படாஅ தவன்.
ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்-றீத லியல்பிலா தான்.
அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய-வொண்பொருள் கொள்வர் பிறர்."—
என்பதனானும்,

பாரதவெண்பா.

"தீயாலோ நீராலோ தேர்வேந்தர் தம்மாலோ
மாயாத தெவ்வர் வலியாலோ—யாதாலோ
விப்பொருள்போய் மாய்கின்ற தென்றுபொருள் வைத்தார்க
ளெப்பொழுது நீங்கா திடர்."—என்பதனானுமறிக. (கசஅ)

இழிந்த தொழிலி னானுவதே யெய்தற் கரிய நாணென்ப
ரொழிந்த மனவாக் குடலொடுக்க மொளிவா ணுதலார் நாணையாய்
கழிந்து விடநாண் மண்கோடல் கருதார் நலமெல் லாம்வளர்ப்பா
ரழிந்து நாண்மற் றுயிர்வாழா ராவி யழிந்து நாணுள்வார்.

(இ - ள்.) இழிந்த தொழிலுக்கு நாணமடைவதே அடைதற்கரிய நாணமென்று பெரியோர் சொல்லுவர். அவ்வாறன்றி மனத்தினமைதலினாலாவது சொல்லின் சூழ்மையினாலாவது உடலினொடுக்கத்தினாலாவது உண்டாகும் நாணம் பிரகாசிக்கின்ற ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய மாதர்களுக்குரிய நாணம்போன்றதாம். அவர் நாணமழியும்படி பூமியைக்கொள்ளுதல் கருதார். நன்மையானவற்றையே செய்வார்கள். நாணத்தின்பொருட்டு உயிரைக்காவாது விடுவர். உயிரின்பொருட்டு நாணத்தைக் காவாது விடார். எ - று.

இச்செய்யுளால் நாணமழியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நாணுடைமை.

"கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத - னல்லவர் நாணுப் பிற.
ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல - நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக் - குறைபதி யென்னு முலகு.
நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம் - பேணலர் மேலா யவர்.
நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா - னாண்டுறவார் நாணாள் பவர்.
குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு - நாணின்மை நின்றக் கடை." என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"இழித்தக்க செய்தொருவ னார வுணலிற்
பழித்தக்க செய்யான் பசித்த றவறோ
விழித்திமைக்கு மாத்திரை யன்றோ வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு."—என்பதனானுமுணர்க. (கஎக)

எடுத்த கரும முற்றாமை யெய்தின் முடித்தே விடுவலெனத்
தொடுத்த முயற்சி யறிவிரண்டிற் றோலா துயர்வார் குடிசெய்வா
ரடுத்த பருவங் குறித்துமடி யாக்கி மானங் கருதுவார்
கெடுத்தல் புரிந்தா ராதலினாற் கிளர்க குடியூன் றவின்மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! குடிசெயல் வகைசெய்வோர் தாமெடுத்த காரியங்கட்கிடையூறு நேரிட்டாலும் முயற்சிவலி விவேகம் ஆகிய இரண்டினாலும் இவற்றைமுடித்தேவிடுவேனென்று பின்வாங்காது மேம்படுவர். மானங்கருதுவோர் தக்ககாலத்தை யோசித்துச் சோம்பி (காரியத்தைக்) கெடுத்தல் செய்தவராவர். ஆதலால் நீ குடித்தன்மை வளர்க்கும் விஷயத்தில் தளர்ச்சியுறாதே. எ - று.

இச்செய்யுளாற் குடிநலம்பெருக்கு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், குடிசெயல்வகை.

"கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும் - பெருமையிற் பீடுடைய தில்.
ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி - னீள்வினையா னீளுங் குடி.
குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து - மானங் கருதக் கெடும்.
இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக் - குற்ற மறைப்பா னுடம்பு."-
என்பதனானும்,

வெண்பாமாலை.

"செயிர்க்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண் முரச முழங்க—வுயிர்க்கெல்லா
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றனையனாய்க்
காவலன் சேறல் கடன்."—என்பதனானுமுணர்க. (கஎ0)

உழுவித் திருவ ரிருவருமு வித்து முழுது முணலாகு
முழுதுண் பவரே தமக்குரிய ருபகா ரியரென் பாரவரே
தொழுதுண் பவரே பிறர்க்குரியார் தொழின்முற் றுழுந்து முழவினர்பான்
முழுது மடுப்ப வேண்டுதலின் முதன்மைத் துழுவென் றறிமைந்தா.

(இ - ள்.) புத்திரனே! உழவுதொழில் வேளாளர்க்குப் பெரும்பான்மையும் வைசியர்க்குச் சிறுபான்மையும் உழுதும் உழுவித்தும் உண்பதற்குரியதாகும். உழவுதொழில் செய்து புசிப்பவர்களே தங்கட்குரியவராவார்கள். அவர்களே யுபகாரிகளென்று சொல்லப்படுவார்கள். ஒருவரைப் பணிசெய்து சேவகஞ்செய்பவர்களே பிறருக்குரியவர்களாவார்கள். ஒருவர் மற்றைத் தொழில்களில் முழுதும் பயின்றாலும் உழவுதொழிலுடைய வேளாளர்களிடத்தில் முழுதும் வந்தடுக்கச்செய்தலின் உழுதொழில் முதன்மைத் தன்மையுடையதென்றறிவாயாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் வேளாண்மை பேணு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, உழவு.

"சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா - லுழந்து முழுவே தலை.
உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்ரு - தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.
உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந் - தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.
பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - ரலகுடை நீழ லவர்.
இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது - கைசெய்தூண் மாலை யவர்.
உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம் - விட்டேமென் பார்க்கு நிலை."—
என்பதனானும்,

பெரும்பொருள்.

"யானை நிரையுடைய தேரோ ரினுஞ்சிறந்தா
ரேனை நிரையுடைய வோவாழ்நர்—யானைப்
படையோர்க்கும் வென்றி பயக்கும் பகட்டே
ருடையோர்க் கரசரோ வொப்பு."—என்பதனானுமுணர்க. (கருக)

வறுமை போல வின்னாது வறுமை யன்றி வேறில்லை
மறுவின் மொழிகள் சோர்வுபடும் வாய்த்த குடிநற் செயன்மொழிக
ளிறுதி படுமற் றிரப்பாதி யெல்லாத் துயரு முடனாகும்
பிறனி னோக்கு மீன்றாளும் பின்ளா யதுவந திடினிறத்தல்.

(இ - ள்) மகனே! (மனிதர்க்குத் துன்புதரு மெவற்றினும்) வறுமைபோற் கொடியது அவ்வறுமையேயன்றி வேறின்று. வறுமைவரின் குற்றமில்லாத சொற்கள் சோர்வுபடும். பொருந்திய குலம் நற்செயல் மொழிகள் இவை யாவுமழியும். இரத்தல் முதலிய எல்லாத்துன்பங்களும் பின்றொடரும். பெற்ற தாயும் அன்னியனைப்போலப் பார்க்கும்படி செய்யும். (அது ஒருவேளை) வந்துவிடின் இறத்தல் நலம். எ - று.

இச்செய்யுளால் வறுமையடையாதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நல்குரவு.

"இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி-னின்மையே யின்னா தது.
தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக-நல்குர வென்னு நசை.
நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்-சொற்பொருள் சோர்வு படும்.
அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்-பிறன்போல நோக்கப் படும்.
நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்-யாதொன்றுங் கண்பா டரிது." — என்பதனானும்,

வளையாபதி.

"சொல்லவை சொல்லார் சுருங்குபு சூழ்ந்துணர்
நல்லவை யாரு நனிமதிப் பாரல்லார்
கல்வியுங் கைப்பொரு ளில்லார் பயிற்றிய
புல்லென்று போதலை மெய்யென்று கொண்ணீ."—என்பதனானுமுணர்க. ()

குறிப்பி னுணர்ந்து மொழியாமுன் கொடுப்பார் முன்னின் றிரந்துயிரைத்
துறப்ப தின்றிச சிலர்வாழ்வர் தூய்மை மானங் கெடாமையினு
விறப்ப வுயர்ந்த கொடைமையரே யெனினு மிரப்பா ரில்லாக்காற்
சிறப்பென் பெறுவ ரவரானே சிறப்பர் கரவா தவர்மைநதா.

(இ - ள்.) மகனே! குறிப்பறிந்து இரவாமுன்னமே கொடுப்பவர் முன்னின்று பரிசுத்தமும் மானமும் அழியாமையினால் யாசித்து உயிரைப்போக்காமற் சிலர் வாழ்வார்கள். மிக்க மேன்மைவாய்ந்த ஈகையாளரேயானபோதிலும் யாசகரில்லாதவிடத்து என்ன சிறப்பினை யடைவார்கள்? (உள்ள பொருளை) ஒழியாது கொடுப்போர் சிறப்படைவர். (ஆதலின், நீ உத்தம யாசகரைக்கண்டு குறிப்புணர்ந்து தவுக.) எ - று.

இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கையை யறியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இரவு.

“இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி - னவர்பழி தம்பழி யன்று.
இன்ப மொருவற்கி ரத்த லிரந்தவை - துன்ப முறாஅ வரின்.
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின் - றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து.
கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின் - றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.
இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞாலம் - மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.
ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண் - மேவா ரிலாஅக் கடை.”—
என்பதனானும்,

புறநானூறு.

“ஆடெரி படர்ந்த கோடிய ரடுப்பி
னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவா
பாஅ லின்மையாற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணென்
மனையோ ளெவ்வநோய் நீக்கி நிலைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னின்னிலை
கொடுத்துங் கொள்ளா தமையல னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பிற் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணார் முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே.”—என்பதனானுமுணர்க. ()

கண்ணிற் சிறந்தார் தம்மிடத்துங் காழ்த்த மானங் கெடநாவாற்
பண்ணற் குரிய வறங்குறித்தும படர்ந்தொன் றிரவார் பெருமையின
லெண்ணிற் சிறந்தார் முயற்சியினா லிலா வுப்பில் வறும்புற்கை
யுண்ணற் கமைந்த தமைத்ததென வுவப்ப ரேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பெருமை குன்றிப்போகாவண்ணஞ் சிறந்த நடையுடையார் தமக்குக் கண்மணியைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவரிடத்திலும் வலிய மானங் கெடும்படி சென்று, செய்யத்தக்க தருமத்தினிமித்தமாவது நாவினால் ஒன்றையாசியார். தம்முயற்சியினாலே உப்பில்லாத வெறுங்கூழ் கிடைப்பினும் நாம் புசித்தற்கமைந்த திதுவென்று களிப்புறுவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் ஏற்பதிகழ்ச்சியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இரவச்சம்.

“கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு - மிரவாமை கோடி யுறும்.
இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து - கெடுக வுலகியற்றி யான்.

இடையெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக் - காலு மிரவொல்லாச் சார்பு.
தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த - தண்ணமி ழுங்கினிய தில்.
ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற் - கிரவி னிளிவந்த தில்.''—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

''கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை
யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ
கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு.''—என்பதனானுமுணர்க. (கடுச)

அழுக்குற் றெவர்க்கும் வடுக்காண்பா ரச்ச மாசை யாலன்றி
யொழுக்கம் புரியார மறைபிறர்பா லுய்த்து மொழிவார் தமபோல
விழுக்குக் கேதுங் கவலார்மு னெற்ற மாகிச் செம்மாப்பார்
மழுக்கு ளாரகமே பயன்படுவார் வழிதும வழியார்க கிடார் கயவர்.

(இ - ள்.) கீழ்மக்கள் எல்லோரிடத்தும் பொறாமையினாற் குற்றங் காட்டு வார்கள். அச்சத்தாலும் ஆசையாலுமன்றி ஒழுக்கஞ்செய்யமாட்டார்கள். இரகசியத் தைப் பிறரிடஞ் சென்று வெளியிடுவார்கள். தம்மைப்போல (பிறர்க்கு) அவமானநேரி டின் (அவர்க்காகச்) சிறிதுங் கவலைப்படார். அதற்காக முற்படப் பூரித்துக் களிப்பார் கள், தம்மைத் தண்டிப்பவர்க்கே கொடுப்பார்கள், எளியவர்க்கொன்றுங் கொடுக்கமாட் டார்கள். எ - று.

இதனாற் கீழ்மையகற்று எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், கீழ்மை.

''நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் - நெஞ்சத் தவல மிலர்.
அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின் - மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.
அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச - மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.
அறைபறை யன்னவர் கயவர்தாங் கேட்ட - மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.
ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங் - கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.
உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல் - வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.
எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால் - விற்றற் குரியர் விரைந்து.''—என்பத னானும்,

நான்மணிக்கடிகை.

''மாசு படினு மணிதன்சீர் குன்றாதாம்
பூசிக் கொளினு மிரும்பின்கண் மாசொட்டும்
பாசத்து ளிட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்.''—என்பதனானுமறிக. (கடுரு)

அறத்தோ டரச நீதிபுரிந் தகிலம் புரந்து பொருளீட்டித்
திறத்தால் வாழும் வகையெல்லாஞ் செல்வக் குமரற் கிவ்வாறங்
குறத்தா னியம்பித் திறற்சோம காந்த னுலக பாரமவ [ர்காள்.
னெறுழ்த்தோட் பெயாத்துக் கொடுப்பான்பி னிதனைப் புரிந்தான் புலவீ

(இ - ள்.) இவ்வகையாக மனுதர்மமுறையுடன் இராசதருமத்தை நடத்தி உல கத்தைக் காத்து (தருமவழியிற்) பொருள்தேடி வலிமையோடு வாழ்கின்ற வகைமுழு

வையும் தன் செல்வப் புதல்வனாகிய எமகண்டனுக்குப் பொருந்தக்கூறி, வெற்றி பொருந்திய சோமகாந்தமன்னன் தன்னுலகபாரத்தை அவனுடைய வலிதங்கிய தோளிற் பெயர்த்துக்கொடுக்கும்படி இதனைச் செய்வானாயினன். புலவர்களே! எ - று.

அரசியற்கைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ரு௮௬.

பட்டாபிடேகப்படலம்.

அத்தனாஞ் சோம காந்த னகன்மனை நீங்கிப் போந்து
வைத்தவைத் தலையின் வைகிப் பண்பொருடு கணிதர்க் கூவி
யொத்தநா ளபிடே கத்துக் குரைக்கென வவருந் தெள்ளி
யுத்தரா யணத்தி னாதி யுறுமதிப் பூச மென்றார்.

(இ - ள்.) அரசனாகிய சோமகாந்தன் விசாலமான மாளிகையைவிட்டுப் புறம்போந்து பெரிய இராசசபையிலிருந்து நன்மையோடுங் சோதிடர்களை யழைத்து (என் மகனாகிய சோமகாந்தன்) பட்டாபிடேகத்திற்குச் சரியான தினஞ் சொல்வீர்களாக வெனக்கட்டளையிட, சோதிடர்கள் ஆலோசித்து உத்தராயணத்தின் முதல்மாசமாகிய தைமாசத்தில் வரும் பூசநக்ஷத்திரம் (பட்டாபிடேகத்திற்குத் தக்கநாள்) என்று சொன்னார்கள். எ - று.

வேந்து + அவை = வேத்தவை. இது வலித்தல்விகாரம்.

உத்தராயணம்—தைமாசமுதல் ஆறு மாசமும், தக்ஷிணாயணம்—ஆடிமாசமுதல் ஆறு மாசமுமாம். அதாவது சூரியன் வடதிசையாகவுந் தென்றிசையாகவுஞ் செல்வதோர் காலம். உத்தரம் - வடக்கு. தக்ஷிணம் - தெற்கு. மதி - மாசம்; இது சந்திரன் ஒருமுறை வளர்ந்து தேயுங்காலம். (க)

அமைச்சரை முகநத்தி னோக்கி யணிமுடி கவிப்ப வெல்லா
மிமைக்குமு னியற்று கிரென் றேவிநன் முடங்க னல்கிக்
குமைக்குமவை வேற்கை மன்னர் கோதறு முனிவர் சேய்மைத்
தமர்க்குமற் றெவர்க்குந் தூதர் தங்களை விடுத்திட் டானே.

(இ - ள்.) மந்திரிகளை முகநோக்கி (எமகண்டனுக்கு) அழகிய மகுடாபிடேகஞ்செய்ய (வேண்டுதலின், அதற்கு வேண்டுவன) வெல்லாவற்றையும் இமைப்பொழுதிற்கு முன்னரே செய்வீர்களாகவென்று கட்டளைசெய்து, (சத்துருக்களைக் கொன்று) குவியலாக்குங் கூர்மைவாய்ந்த வேற்படை தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன் குற்றமற்ற முனிவர்களுக்குந் தூரத்திலுள்ள உறவினருக்கும் மற்றெல்லாருக்குந் திருமுகமீந்து தூதர்களைச் செலுத்தினன். எ - று.

அமைச்சர் - இராசகாரியங்களை யமைப்போர். முடங்கல் - ஓலை; இது முடக்கிச் செலுத்தலின் இப்பெயர்த்து. (உ)

கருணையங் குரவர்க் கூவிக் கைதொழு திறைஞ்சி மைந்தற்
கிருநிலங் காவ னல்க வியைந்தன னபிடே கத்துக்

கொருவில்வன் பொருள்கள் யாவை யுணர்த்துக வென்ன வன்னோன்
பொருளெலாந் தாலம் போழிற் பொறித்தளித் திதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) இருபை தங்கிய அழகிய ஆசிரியனை விளித்துக் கைகுவித்துப் பணிந்து, (அடிகளே !) என் மகனுக்கு இப்பெரிய பூமியின் இராசரிகங் கொடுக்கச் சம்மதித்துள்ளேன். (அவனுக்கு) மகுடாபிடேகஞ் செய்ய வேண்டிய நீக்கப்படாத வண்மைதங்கிய பொருள்கள் யாவை ? (அவற்றைத்) தெரிவிக்கவேண்டும் எனக்கேட்க, அவ்வாசிரியன் பனையோலையில் வேண்டும் பொருள்களையெல்லா மெழுதிக்கொடுத்து இதுவுஞ் சொல்லினன். எ- று.

இயைர்தனென் என்பதில் என் தன்மை யொருமை வினைமுற்று விகுதி. (௩)

புண்ணிய பூமி முக்கட் புண்ணியன் சந்தி தானந
தண்ணிய நதியின் றீரந் தழைதந்தவுய் யானந் தன்னி
லெண்ணுமிவ் விடத்து ளொன்று மிடமிடத் துளுமீ சான
மண்ணுறு கிழக்கு திசி யாமபி டேகத் தானம்.

(இ - ள்.) புண்ணியபூமியும், புண்ணியசுரூபியாகிய திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலும், தட்பமாகிய நதிதீரமும், நெருங்கிய நந்தவனமு மென்று கணக்கிட்ட இடங்களிலொன்றும், அவ்விடத்திலும் தென்கிழக்கு பொருந்திய கிழக்கு வடக்கு (ஆகிய இவற்றி லோர்) திக்கும் அபிடேகத் தானமாம். எ - று. (௪)

ஐம்முழ மாதி யைம்பத் தைம்முழத் தளவின் காறு
மைம்முகி றவழ வாக்கு மண்டபத் தகற்சி யாகுஞ்
செம்மணித் தூணீ ராறு சேர்பதி னாறு முறும்
பொய்ம்முதல் கடிந்து காவல் புரிதரும் புலவு வேலோய்.

(இ - ள்.) பொய்முதலியவற்றைத் தண்டித்து அரசுசெலுத்தும் புலான்மணமமைந்த வேற்படை தரித்தஅரசனே! மேகங்கள் தவழ்ந்துசெல்லும்படி யியற்றும் அபிடேகமண்டபவிசாலம் ஐந்துமுழமுதல் ஐம்பத்தைந்து முழத்தளவுகாறையில் உள்ளதாம். செவ்விய மாணிக்கத்தூண்கள் பன்னிரண்டும், பொருந்தியபதினாறும், முப்பத்தாறும் அமைந்ததாயிருப்பதாம். எ - று.

பொய் என்றது ஈண்டுப் பொய் புகல்வோரை யுணர்த்தியது. (௫)

அரசவீற் றிருத்தற் கொன்று மபிடேகஞ் செய்தற் கொன்றும்
விரசுபன் மணியாற் பொன்னால் வெள்ளியாற் றாம்பி ரத்தாற்
பரசுபத் திரபீ டந்தாம் பண்ணுவ தாம்யா கததுக்
குரைசெயு மரமு மாகு முற்றபான் மரமு மாகும்.

(இ - ள்.) அரசவீற்றிருப்பதற்கொன்றும், பட்டாபிடேகஞ்செய்வதற்கொன்றும், (ஆகவிரண்டு) பத்திர பீடங்கள், நெருங்கிய பலரத்தினங்களாலாவது பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது தாமிரத்தாலாவது செய்யத்தக்கதாம். அல்லது யாகத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட மரங்களாலுமாம். அல்லது பால்பொருந்திய மரங்களாலுமாம். எ - று.

யாகத்திற்குரிய மரங்கள் - ஆல் அத்தி அரசுமுதலியன.

பான்மரம் - பாலுள்ள மரங்கள். (௬)

ஒருமுழ முயர்ந்து செவ்வே யொன்றரை யகன்று முன்பி
னிருபடி யிணங்கி நான்கு பதத்தொடு மிருப்பச் சொன்ன
பொருள்களி னொன்றாற் செய்து பொருந்திய நிலத்திற் றிக்கிற்
குருமணி மண்ட பத்தைக் குயிற்றுமா றியற்று கென்றான்.

(இ - ள்.) ஒருமுழமுயர்ந்து, செவ்வையாக ஒன்றரைமுழமகன்று, முன்னும் பின்னும் இருபக்கலிலும் படிகள்பொருந்தி, நான்கு கால்களோடிருக்கும்படி, மேற்கூறிய பொருள்களிலொன்றாற் (பீடங்கள்) செய்து, (மேற்சொன்ன) தகுதியான இடத்தில் (மூன்றுதிக்குகளில் ஓர்) திக்கில் நிறமமைந்த இரத்தின மண்டபத்தைச் செய்யும்படி கட்டளையிடுகவென்றான் (ஆசிரியன்) எ - று. (எ)

அம்மொழி கேட்டு மன்ன னழைத்துவந் திறைஞ்சி நின்ற
கம்மியர் தம்மை நோக்கிக் கதிர்பொழி மணியும் பொன்னு
மிம்மெனு முன்ன ருல்கி யிரண்டுபீ டஞ்செய் திங்குத்
தம்மினென் றியல்புங் கூறி மற்றதுஞ் சாற்று கின்றான்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தன் (ஆசிரியன்கூறிய) அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு,தான் அழைத்துவந்து சேவித்துநிற்கின்ற தபதிகளைப்பார்த்து, ஒளிவிடும் இரத்தினங்களும் பொன்னும் விரைவிற்கொடுத்து, இரண்டு பீடங்களமைத்து இங்குக்கொண்டுவாருங்களென்று, அவற்றின் தன்மையையும் (ஆசிரியனுரைத்தவகையே) கூறி, மேலுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று.

கம்மியர் - சிற்பர். (அ)

பணைமுழக் கறாத வாய்தற் பகட்டெழின் மதிற லத்தி
லணைதரு குணக்குத் திக்கி லைம்பத்தைம் முழத்தி னொல்லை
துணையறு தூண்கண் முப்பத் தாறொடு துலங்க விண்ணு
ளிணைதரா மண்ட பந்தா னென்றுற விழைக்க வென்றான்.

(இ - ள்) வாத்தியங்களின் ஓசையகலாத தலைவாயிலும் பெருமைதங்கிய அழகிய மதிற்றலத்தோடணைந்த கீழ்த்திசையில் ஐம்பத்தைந்து முழவளவில் ஒப்பற்ற முப்பத்தாறு தூண்களும் விளங்கும்படி தேவலோகமும் ஒப்பாகாத மண்டபமொன்று பொருந்தும்படி செய்வீர்களாகவென்று உத்திரவு செய்தனன். எ - று. (கூ)

நம்பனே புத்தி யென்று நலத்தகு சிற்பர் போந்து
செம்பொனை யுருக்கி வார்த்துத் திவளொளி மணிக்கால் யாத்துப்
பம்பெழிற் பீட மாக்கிப் படிகளும் பயிலச் சேர்த்து
வெம்புறு மடங்கற் றிண்கால் வெள்ளியா லியற்றி யிட்டார்.

(இ - ள்) அரசனே! புத்தியென்று கூறி, நன்மைவாய்ந்த சிற்பர்கள் புகுந்து செம்பொன்னை யுருக்கிச்சாய்த்து, பிரகாசிக்கின்ற காந்திபொருந்திய இரத்தினங்களைப்பதித்து, அழகுபொருந்திய பீடமாகச்செய்து, படிகளும் பொருந்தவமைத்து, கோபமுற்ற சிங்கத்தின் வலிய கால்களை வெள்ளியினாற் செய்துவைத்தார்கள். எ-று.

கால்யாத்து - இதில் கால் உபசர்க்கம் (௧௦)

வேறு.

இருநில மகழ்ந்து மணல்சொரிந் திடியா வெழில்கொளநீலங்கீழ்ப்படுத்து
மருவுவித் துரும மிடைப்படுத் ததன்மேன் மரகதம் படுத்தவன் குறட்டிற்

குருமணிப் பதும ராகஞ்செய் தூண்கோமேதகஞ்செய் போதிகை கூட்டிப்
பருமணிப் புட்ப ராகவுத் திரத்தில் வச்சிரப் பலகையும் பரப்பி.

(இ - ள்.) பெரிய பூமியைத்தோண்டி மணலைப்பெய்து (தரையை) இடித்து, அழகுபெற நீலரத்தினத்தை யடியிற் பரப்பி, பொருந்திய பவளத்தை இடைப்படுத்தி, அதன்மேல் மரகதத்தைப்பரப்பிய வலிய குறட்டின்பேரில், நிறம்பொருந்திய பதும ராகரத்தினத்தாற் செய்த தூணும், கோமேதகக்கற்களாற் செய்த போதிகையுஞ் சேர்த்து, பருத்த புட்பராகரத்தினத்தாற் செய்த வுத்திரத்தின்பேரில்,வச்சிரரத்தினத்தாற் செய்த பலகையைப் பரப்பி. எ - று.

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் குளகம். (கக)

கொடுங்கைகள் வயிடூரியத்தினும் யாளி வரிகுளிர் மதிசசிலை யானுங்
கொடுங்கையி றறாக்குங்கோவைவிழ் த்திலத்துங் குலாவுபித்திகைபளிக்கானு
நெடுங்களிபயப்ப வமைத்துநாற் புறத்து நிரைமணி வாய்தல்கள் விடுத்துப்
படுங்கதிர்க் கனகத் தகடகம் படுத்துப் பன்மணி மண்டபஞ் செய்தார.

(இ - ள்) கொடுங்கைகள் வயிடூரியரத்தினத்தாலும், யாளிவரிசை குளிர்ந்த சந்திரகாந்தக் கல்லாலும், கொடுங்கையினின்று தொங்கவிட்டகோவைகள் முத்துக்களாலும், பிரகாசிக்கின்ற சுவர்த்தலங்கள் பளிங்குகற்களாலும் (கண்டமாத்திரத்திலேயே) பெருஞ்சந்தோஷத்தை யுண்டுசெய்யும்படி யியற்றி, நான்குபக்கங்களிலும் வரிசையாக அழகிய வாயில்கள்விட்டு, ஒளிவிடுகின்ற பொற்றகட்டையுள்ளே பரப்பிப் பல ரத்தினங்களாலாகிய மண்டபஞ்செய்து முடித்தார்கள். எ - று. (கஉ)

வேறு.

நீண்ட தூண்டொறு நீள்குலை வாழையு
மாண்ட பூகமும மாகழை வேழமு
பூண்ட யாத்து விதானத் திடையிடைத்
தூண்டு றாத விளக்குந துறத்தனர்.

(இ - ள்.) நீண்ட தூண்கடோறும் நெடிய குலைகளையுடைய வாழைகளையும், மாட்சிமைதங்கிய கமுகுகளையும், நீண்ட கருப்பங்கழிகளையும் பொருந்தக்கட்டி, மேற்கட்டின் இடையிடையில் தூங்காவிளக்குகளையுந் தங்கவைத்தார்கள். எ - று.

அரும்பு பேரொளி மாலையு மாடியுஞ்
சுரும்ப றாமலர் மாலையுந தூக்கினர்
விரும்பு நாரத்த மென்கனி யாதிகோத்
தொருங்கு நாற்றின ரோவியந் தீட்டினர்.

(இ - ள்) அரும்புகின்ற மிக்க பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினமாலைகளையும், வண்டுகளுறாத மலர்மாலைகளையுங் கட்டினார்கள். இச்சிக்கத்தக்க நாரத்தம்பழமுதலியவற்றை யொருசேரக் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள். சித்திரமெழுதினார்கள். எ - று.

காமர் பன்மணித் தோரணங் கட்டினர்
வாம மண்டப மாபுருங் காவணஞ்
சேம மண்டில நதுன்ன வெடுத்தனர்
சேம மென்னச் செழுங்கவின் செய்தனர்.

(இ - ள்) அழகிய பல மாணிக்க தோரணங்களைக் கட்டினார்கள். அழகிய மண்டபத்தருகே சந்திரமண்டலத்தை யளாவும்படி சோலைகளை வைத்தார்கள். சேமமுண்டாகும்படி செழுமைதங்கிய அழகினைச் செய்தார்கள். எ - று.

காவண மெடுத்தல் - சோலை வைத்தல். சோமமண்டிலந் துன்னவென்னும் அடைமொழியால் நாட்டியசோலை யெனக்கொள்க. (கரு)

அரசன் முன்ன ரடுத்திடுங் கம்பிய
ரரத னத்திழை யாதன முன்னர்வைத்
தரவப் பூங்கழ லாயணி மண்டப
மாலுக் கேற்பநன் றாக்கின மென்றனர்.

(இ - ள்.) அரசன் சமூகத்தையடுத்த தபதிகள் இரத்தினத்தாற் செய்த பீடத்தை முன்னே யிருத்தி, ஒலியையுடைய அழகியவீரக்கழலணிந்த அரசனே! சிவபிரானுக்குத் தக்கபடி இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட அழகிய மண்டபத்தை நன்றாகச் செய்துமுடித்தோமென்று சொன்னார்கள். எ - று. (கசு)

அகிலங் காக்கு மரச னிரும்பொனுந்
துகிலும் பூணுஞ் சொரிந்தவர்ப் போக்கினன்
முகிலு ரிஞ்சிய மொய்ம்மணி மண்டபஞ்
செகிலி னூல்புணர் தேசிக னண்ணினன்.

(இ - ள்.) உலகத்தைக்காக்கும் ஏமகண்டராசன் மிக்க பொன்னையும் வத்திரத்தையும் ஆபரணத்தையும் (மழைபோல மிகுதியாகச்) சொரிந்து அத்தபதிகளைச் செல்ல விடுத்தனன். இரத்தினங்கள் நெருங்கியுள்ள மேகமளாவிய மண்டபத்தைக் குற்றமில்லாத நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்த ஆசிரியனடைந்தனன். எ - று. (கஎ)

ஐம்பத் தைந்து முழத்தகத் தெல்லையு
நம்பு நூல்பதி னொன்கிட்டு நன்பதம்
பம்பு நூற்றறு பத்தொன்ப தாக்கினன்
மொய்ம்பின் வீதியன் மூன்றுபன் மூன்றுற.

(இ - ள்.) (அம்மண்டபங்கொண்ட) ஐம்பத்தைந்து முழத்தளவு தூரமும், விரும்பத்தக்க பதினான்கு நூல்கள் தட்டி (நெடுக்கிலுங் குறுக்கிலும்) பதின்மூன்று பதின்மூன்று வீதிகள் பொருந்தும்படி, நெருங்கிய நூற்றறுபத்தொன்பது இடங்களாகப் பிரித்தனன். எ - று.

இரண்டு நூல்களிட்டாலன்றி ஒரெல்லை யுண்டாகாமையின், பதினான்கு நூல்களிட்டுப் பதின்மூன்று வரிசையாக்கினனென்றும், பதின்மூன்று பதின்மூன்றுகள் நூற்றறுபத்தொன்பதென்றும், அவை சதுரவடிவாகச் செய்தனனென்றுங் கண்டுகொள்க.

நாப்ப ணின்ற பதத்தொரு நான்முழத்
தாப்பின் சென்றவ னுலமி யாளொடு
மூப்பி லாத முலையுமை யாளுற
நீப்பி லாமணி வேதிகை யாக்கினன்.

(இ - ள்.) (அந்த நூற்றறுபத் தொன்பதிடங்களில்) நடுவில் நின்ற பதத்தில் சிவபெருமானுடன் உமாதேவியார் வீற்றிருக்கும்படி, அருமையாகிய அழகியவேதிகை யொன்று செய்தனன். எ - று.

ஆப்பின் சென்றவனுலறியான் - பசுவின்பின் சென்றவனுகிய திருமாலாற் காணப்படாத சிவபெருமான், திருமால் கிருஷ்ணுவதாரத்தில் ஆயர்குலத்தில் அவதரித்துப் பசுமந்தை மேய்த்தமையின், அவரை "ஆப்பின் சென்றவன்" எனப்பட்டனர்

இது பதின்மூன்று வரிசைகளில் எழாம் வரிசையில் எழாம் வீடெனக்கொள்க.

மூப்பிலாத மூலை - முதிராத இளந்தனங்கள்.

> அத்தைச் சூழ வடுத்தவெண் கோட்டமும
> வித்தி யேசுரர் வேதிகை யிட்டன
> வித்தைச் சூழ்பத மீரெட்டி றாதுவின்
> கொத்துக் கென்று முயற்றினன் வேதிகை.

(இ - ள்.) அதனைச் சூழும்படி யடுத்துள்ள எட்டுப்பதங்களிலும் விக்கினேசுரர் எண்மருக்கும் வேதிகைகள் செய்தனன் விக்கினேசுர வேதிகைகளைச் சூழ்ந்த பதங்கள் பதினாறிலும் தாதுவின் கூட்டத்திற்கென்று வேதிகைகள் செய்தனன். எ-று.

இது பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஆறு எழு எட்டு ஆகிய மூன்று வரிசையும் நாற்புறத்திலும் பொருந்தக்கூடியவை; என்றால் நடுவேயுள்ள ஒன்பது பதங்களில் சிவபிரானுக்கொன்றளித்துச் சூழ்ந்து நிற்பவையாம்.

அதைச்சூழ்ந்த பதினாறு பதமென்றது - பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஐந்து ஆறு எழு எட்டு ஒன்பது ஆகிய ஐந்து வரிசையும் நாற்புறத்திலும் பொருந்தக்கூடியவை; என்றால், சுற்றிலும் நான்கு வரிசைகளை வெற்றிடமாக்கொண்ட ஓர் வரிசையென்க. (உ௦)

> அடுத்துச் சூழ்ந்த பதமறு நான்கையும்
> விடுத்தெவ ரும்பயிற் குறு வீதியாத்
> தொடுத்து நேர்பத மூன்றுது வாரமாப்
> படுத்த னன்றிசை நான்கினு மம்முற.

(இ - ள்.) (தாதுவின் கொத்துவரிசையை) அடுத்துச்சூழ்ந்த இருபத்து நான்கு பதங்களையும் யாவரும் உபயோகிக்கும் வீதியாகவிடுத்து, நாற்றிசைகளிலும் மும்மூன்றுபதவிகளைத் துவாரமாக அழகுறத் தொடுத்துச்செய்தனன். எ - று

அறு நான்குபதமென்றது - மூன்று முதற்பத்துவரையிலுள்ளபதங்கள் நாற்புறத்தும் பொருந்தவந்தவை யென்க.

நேர்பத மூன்று என்பது எழாவதுவரியில் மூன்று. இதனை நாற்புறத்துங் கொள்க. (உக)

> ஒழிந்த நூற்றெண் பதத்து முருத்திரர்
> கிழிந்தி டாமணி வேதியி யற்றினன்
> மொழிந்த வீதியுண் முற்றமுறைமையா
> லழிந்தி டாநவ குண்டமு மாக்கினன்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு கணக்கிட்டவைபோக) ஒழிந்த நூற்றெட்டுப் பதங்களிலும் நூற்றெட்டு ருத்திரர்கட்கு, சிறப்புற்ற அழகிய வேதிகைகளை செய்தனன். முற்கூறிய (இருபத்துநான்கு பதங்களையுடைய) வீதியில், அழியாமையுடைய நவகுண்டங்களையுஞ் செய்தனன். எ - று.

இந்த வீதிக்கும் நாற்றிசைத் துவாரங்கட்கு மிடையிலுள்ள இருபத்தேழு. இவ்வகையாக நான்குமூலைகளிலுஞ் சேர்க்க நூற்றெட்டாதல் காண்க. (உஉ)

ஆங்கது நீங்கி யடுத்தனன் மன்னவன்
நீங்கி லாய்முனர் நீட்டிய யாவையு
மீங்க மைத்தன னென்றலு நோக்கினன்
பாங்கு ளார்க்குப் பணிபணிக் கின்றனன்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தை நீங்கி மன்னனை யடுத்தனன். குற்றமில்லாத ஆசிரியரே! முன்னர் நீர் சொல்லிய வெல்லாப் பொருள்களையும் இவ்விடத்தில் அமைத்தேன் என்று சொல்லவும் (அதற்குப்) பார்த்தனன். அருகிலுள்ள (சீடர் முதலான) வர்களுக்குப் பணிவிடைகளை கட்டளையிடுகின்றனன். எ - று. (உ௩)

வேறு.

முக்கணாற் குரிய குடமு மூன்றிழை நூலும் வெற்பின்
மைக்கணா ளொண்டி ழையாக நாலுமற் றேனை யோர்க்குத்
தொக்கநூ லைம்போ ரிழைத்து முகவை யாய்ந்த தொக்கு
மிக்கபல் சமிதை யாதி வேறுவே றாய்க வென்றான்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய கும்பத்திற்கு மூன்றிழைகள் வாய்ந்த நூலும், பர்வதராஜ புத்திரியாராகிய கரிய கண்களையுடைய உமாதேவியாருடைய கும்பத்திற்கு இரண்டிழைகள் பொருந்திய நூலும், பிறதேவர்கட்குரிய தொகுதியாகிய கும்பங்கட்கு ஐம்போரிழையுடைய நூலுமாகச் சுற்றுக. தொக்கும், மேம்பட்ட பல்வகைச் சமிதை முதலியனவும் (அவரவர்கட்கேற்ப) வெவ்வேறும் ஆராய்ந்தெடுக்கவென்று சொல்லினன். எ - று.

தொக்கு - மரத்தின் பட்டைகள். சமிதை - ஓமவிறகு. ஆதியென்றதால் தளிர் பழ முதலியனவுங் கொள்க. (உ௪)

கற்பனைக ளாய்ந்து செய்யத் தக்கவா றாசான் செய்து
இருப்பவ ணாங்கு முன்ன ரிறையரு ளேவல் பெற்ற
திருப்பெரு மமைச்சர் யார்க்குஞ் செய்பணி செப்பி விட்டார்
விருப்பொடு பணிந்து தத்தம் வேறுவே றியற்றப் புக்கார்.

(இ - ள்.) கற்பனைகளை யாராய்ந்து செய்து, செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்து ஆசிரியன் அங்கே யிருக்க, முன்னர் அரசனால் கட்டளையிடப்பெற்ற செல்வ மிக்க மந்திரிகள் அவரவர்கட்கு (தாந்தாம்) செய்யத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லிவிட்டார்கள். யாவரும் ஆசையுடன் பணிந்து வெவ்வேறாகத் தத்தமக்குரிய தொழில்களைச் செய்யப் புகுந்தார்கள். எ - று. (உ௫)

தெளிவரிய வேவ லாளர் செப்பவு மகிழ்ந்து போற்றி
வள்ளுவ னுண்டு பூசி வாலிய வணிந்து வீர
வெள்ளிய வேற்றுப் போர்வை விசிமுர செடுத்து வல்லே
கள்ளிவர் மாலை நெற்றிக் களிறுமிசை யேறிச் சொலுவான்.

(இ - ள்.) தெளிவமைந்த ஏவலாட்கள் (இவ்வகையாகக்) கூறவும், வள்ளுவன் சந்தோஷித்துத் துதித்து அன்னம் புசித்து வெண்ணீறு பூசி வெள்ளணி யணிந்து,

வீரம்வாய்ந்த வெண்மைதங்கிய எருதின் தோலாற் போர்வைசெய்து கட்டிய முரசத்தை யெடுத்து, தேன் சிந்தும் மாலையணிந்த சிரத்தையுடைய யானையின்பேரிலிட்டு விரைவாகத் தானுமேறி இதனைச் சாற்றுகின்றான். எ - று. (உசு)

வாழியென்று ஞான்று மெங்கும் வைகிய தேவ தேவன்
வாழிய வேத நீதி மனுநெறிச் செங்கோல் வாழி
வாழிய சோம காந்த மன்னவன் கிளைக ளோடு
வாழிய வுலக மெல்லாம் வாழியிந் நகர மென்றான்.

(இ - ள்.) எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் விளங்குகின்ற தேவதேவன்வாழக்கடவன். வைதிகநெறிவாழக்கடவது. மநுமுறைப்படி செலுத்துஞ் செங்கோல் வாழக்கடவது. சோமகாந்தராசன் தன் சுற்றத்தாரோடு வாழக்கடவன். உலகமுழுவதும் வாழக்கடவது. இந்நகரம் வாழக்கடவது. எ - று. (உஎ)

கலைமகள் வீரச் செல்வி முன்னரே காணி கொண்ட
மலைநிகர் தோளி னாற்கு மண்மக ளோடு செல்வத்
தலைமக ளிவரை நாளைத் தக்கவர் புணர்த்த நின்று
நிலைமுகப் பூணீ ரெல்லா மிருநகர் புனைக வென்றான்.

(இ - ள்.) சரசுவதியும், விஜயலட்சுமியும் முன்னமே யிருப்பிடமாகக்கொண்ட மலைபோலப் பூரித்த தோளையுடைய ஏமகண்டராசனுக்கு, பூதேவியும் சிறந்த திருமகளும் ஆகிய இவர்களை நாளைப்பொழுதில் மணம்புணர்த்தும்படி தக்கவர்கள் தீர்மானித்துளர். (ஆதலின்) தகட்டுவடிவாகச்செய்த முகத்தையுடைய ஆபரணமணிந்த நீங்கள்யாவரும் பெரிய இந்நகரத்தை யலங்கரிப்பீர்களாகவென்று கூறினன் எ-று.

கல்வியும் வெற்றியும் முன்னரேயுடையனாதலின் "கலைமகள்வீரச்செல்வி முன்னரே காணிகொண்ட மலை நிகர் தோளினான்" என்றும், பூபாரத்தையும் இராச செல்வத்தையுங் கொடுக்கப்படுதலின் "மண்மகளோடு செல்வத்தலைமகள் இவரைப் புணர்த்த"—என்றுங்கூறினர். (உஅ)

பண்டைய தினத்தின் மேலும் பாரிக்க வுயபா ரிக்க
மண்டிய பொருள்கை யில்லோர் மன்னவ னிதிப்பண் டாரம்
விண்டன வாய்தல் சென்று வேண்டுவ கொண்டு செய்க
வுண்டெனில் வெறுப்புத் தெய்வத் துளத்ததும் தொழிக வென்றான்.

(இ - ள்.) முன்னைய நாளைக்காட்டிலும் (எல்லாப்பராக்கிரமங்களும்) வளருக. தருமம் விருத்தியாகுக. மிக்கபொருள் கையிலில்லாதவர்கள் அரசனுடைய செல்வமாகிய பொக்கிஷத்தின் திறந்துள்ளவாயில்களிற்சென்று வேண்டுமளவும் (கேட்டுப்) பொருள்பெற்றுச்செய்க. தெய்வத்தின் மனத்தில் வெறுப்பிருக்குமாயின் அதுவும் விலகுகவெனக்கூறினன். எ - று. (உகூ)

இனிபன நுகர்ந்து பூசி யெழில்கொள வணிந்து மென்றீங்
கனியென மொழிந்து வின்பங் கனிதர வளவ ளாவிப்
புனிதனின் னவர்க்குப் பூசை போற்றுக போற்று கென்று
நனிபல பொருளுஞ் சொல்லி நனிமுர செருக்கி னானே.

(இ - ள்.) இனியனவாகிய வுணவுகளையுண்டு, (பரிமளவஸ்துக்களைப்) பூசி, (சிறந்த ஆபரணங்களை) அணிந்து, மெல்லிய சுவையமைந்த கனியைப்போல் வசனி

மனத்தில் இன்பமதிகரிக்க (ஒருவரோடொருவர்) அளவளாவி, பரிசுத்தமாகிய ர்கட்குச்சிறப்புச்செய்க. சிறப்புசெய்கவென்று, பலபொருள்களையுங் கொடுக்கக் கூறிப் பெருமைபொருந்திய முரசத்தை யறைந்தனன். எ - று. (கூ0)

அறைபறை யறைந்து சொன்ன வரும்பொரு ளுணர்ந்தன் போடு
நிறைதரு மறங்க ளாற்றி நெடுநகர் முழுதுங் கோடித்
துறைபுரா கரிக ளெல்லா முனைந்தனர் தத்த மைந்தர்க்
கிறைமைவந் தடுத்தா லென்ன மாதிர வினிய ரானார்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற பறையறைந்து (வள்ளுவன் கூறியவற்றின்) அரிய பொருள்களை யறிந்து, அன்புடன் நிறைவாகிய தருமங்களைச்செய்து, பெரிய நகரமுழுவதையும் அலங்காரஞ்செய்து, அந்நகரவாசிகள் யாவருந் தத்தம் புதல்வர்களுக்குத் தலைமைவந்தாற்போல மனமுதலியன இனியவர்களானார்கள். எ - று. (கூக)

சேனைகட் கிறைவ னேவச் சேவடி பணிந்து போந்து
யானைகட் கரசை யாதோ ரணருளா லரசன் மன்னித்
தேனிவர் மதமருக திருமுக மெழுதி யோடை
பூநிற நுதலின் வீக்கிப் பொற்புறப் பண்ணி னானே.

(இ - ள்.) சேனைகளுக்குத் தலைவன் சட்டளை செய்ய, யானைகட் கரசாயுள்ள ஓர் யானையை, யானைப்பாகருள் தலைவனாயுள்ளவன் சென்று பாதங்களைப் பணிந்து வந்து, (நிலைகலது வண்டுகள் மொய்க்கும் மதப்பெருக்கொழியாத அழகிய முகத்தில் சிந்தூரம்) எழுதி, முகபடாததினை அழகிய நிறமமைந்த நெற்றியிற் கட்டி அழகுபெறச் செய்தனன். எ - று

ஆதோரணர் - யானைப்பாகர். குத்தகக்கோற்காரர்

யானை கன்னமதப் பெருக்குடைமையின் "தேனிவர் மதமருத திருமுகம்" எனப்பட்டது. (கூஉ)

வலவரு ளிறைவன் சென்று வாய்கொடி யுயர்த்திக் தூசுங்
கலனுநன் கணிந்து பூட்டுங் கவனவாம் பரியும் பண்ணிக்
குலவிய கொற்ற வைவாள் கொடுமரம் பகழி யாதி
பலவுமுண் ணிறைத்து வைத்துப் பாழித்தேர் பண்ணி னானே.

(இ - ள்.) தேர்ப்பாகர்களுட்டலைவன் சென்று நெடிய துவசத்தைக் கட்டி வஸ்திரமும் ஆபரணங்களும் நன்றாகப்பூட்டி, சட்டசதக்க வேகமுடைய தாவிச் செல்லுங் குதிரையையும் அலங்கரித்து, நெருங்கிய வெற்றிபொருந்திய கூர்மை வாய்ந்த வாளும் வில்லும் அம்பும் முதலிய பல பொருள்களையும் உள்ளே நிறைத்து வைத்துப் பெருமைபொருந்திய இரதத்தை யலங்கரித்தனன். எ - று. (கூங)

வாதுவர்க் கிறைவன் சென்று வாசநீர் முழுது மாட்டிக்
கோதுமுற் றொழிந்து நல்ல குணத்ததாய்ப் பகைவ ருள்ளம்
பேதுசெய் கலினப் பாய்மாப் பேரொளிக் கலன்கள் பூட்டிக்
காதடி மயிர்க ளார்த்துக் கவின்மிகப் பண்ணி னானே.

(இ - ள்.) குதிரைச்சேவகருட் டலைவன் சென்று, வாசமமைந்த நீரினால் முழுதுங் கழுவி, குற்றஞ் சிறிதுமின்றி நற்குணமுடையதாய்ப் பகைவர் மனத்தைக்

குழம்பச்செய்யுங் கடிவாளம்பூண்ட பாய்ந்து செல்லுங் குதிரையை, மிக்க வொளி வாய்ந்த ஆபரணங்களைப் பூட்டிக் காதின் அடியிலுள்ள மயிர்களைக் கட்டி மிக்க குடையதாகச் செய்தனன். எ - று.

வாதுவர் - குதிரைச்சேவகர். காதடி மயிர்களார்த்தல் - இது காதினடியில் வளர்ந்த மயிரைப் பின்னிவிடுதலாம். (கூச)

சாரண ரடுத்து நின்று தருதியி னளித்த வோலை
போரண வியகை யேந்திப் பொருடெரிந் தரச ராதிச்
சீரண வியவெல் லாருஞ் செறிந்தவங் கத்த ராகிப்
பூரண வனப்பின் வாய்ந்த பூவைய ரோடுஞ் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) மன்னர்முதலிய சிறப்புற்றயாவரும், (சோமகாந்தன்விடுத்த) தூதுவர் சமீபித்து நின்று, தகுதியோடு கொடுத்த திருமுகத்தைக் கையிலேற்று அதன் பொருளையுணர்ந்து, நெருங்கிய (நால்வகை) அங்கங்களையுமுடையவர்களாகி, நிறைந்த அழகுடன்பொருந்திய தத்தம் மனைவிமாருடன் (தேவநகரத்தை)அடைந்தார்கள். எ-று.

வாரண முழக்க மோர்பால் வாம்பரி முழக்க மோர்பாற்
றேரணி முழக்க மோர்பாற் செறிபடை முழக்க மோர்பா
லாரண முழக்க மோர்பா லாடலின் முழக்க மோர்பாற்
றோரண மாட வீதி தொறுநிறைந் திட்ட வன்றே.

(இ - ள்.) ஒருபக்கலில் யானையின்முழக்கமும், ஒருபக்கலில் தாவிச்செல்லுங் குதிரையின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் அழகிய தேரின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நெருங்கிய படையின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் வேதத்தின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நடனத்தின் முழக்கமுமாகத் தோரணங்கட்டிய மாடவீதிகளிலெல்லாம் நிறைந்திருந்தன. எ - று. (கூரு)

பூம்புன லாடு வாரும் பொழில்விளை யாடு வாருந்
தேம்பிழி மாந்து வாருஞ் செறிந்துவா தாடு வாருங்
கூம்புறு மாட வீதிக் கோடணை நோக்கு வாரு
மாம்பல வினையின் வெவ்வே றாயின ரடுத்தோ ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) அங்குவந்தவர்கள் யாவரும் அழகிய நீரில் விளையாடுபவர்களும், சோலைகளில் விளையாடுபவர்களும், மதுரமாகிய கள்ளையருந்துபவர்களும், நெருங்கிச் சூதாடுபவர்களும், சனப்பெருக்குடைய மாடவீதியின் அலங்காரங்களைப் பார்ப்பவர்களுமாகிய பலதிறப்பட்ட செயல்களில் வெவ்வேறானார்கள். எ - று.

வாதாடுவாரும், என்பதற்குத் தாமுண்ட மதுமயக்கால் வாதுசெய்வோருமெனப் பொருள் கூறினுமமையும்.

புனலாட்டு, பொழில்விளையாட்டு, கட்குடித்தல், சூதாடல் முதலியன பெருங்காப்பியத் துறுப்புகளிற் சேர்ந்தவை. (கூஎ)

அனைவரு மினைய ராக வமைத்தநா ளடுத்த லோடும்
புனைகழ லரச னைவப் புரையறு விதியி னுசான்
வினைமுடி நாட்கு முன்னை மேவிய மூன்று நாளின்
வனைகலத் துறும ணிட்டு வண்முளை வித்தி னானே.

(இ-ள்.) (அத்தேவநகரத்திலிருக்கும்) எல்லோரும் இவ்வகையாக (சந்தோஷமுற்று) இருக்க, (பட்டாபிடேகத்திற்கு) நியமித்ததினம் வந்துசேரவும், அலங்கரிக்கப்பட்ட வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தமன்னன் உத்திரவுசெய்ய, குற்றமற்ற ஆசாரியன் பட்டாபிடேகஞ் செய்விக்குந் தினத்திற்கு முற்பட்டுப் பொருந்திய மூன்றாந்தினத்தில், செய்யப்பட்ட பாலிகையில் மண்ணிட்டு, வண்மைதங்கிய முளைகளை விதைத்தனன். எ - று.

பாலிகையில் மண்ணிடுதல் மிருத்சங்கிரகணமென்றும், முளைவித்துதல் அங்குராரப்பணமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௩௮)

வழிவரு நாளிற் கந்த மலர்பொரி யரிசி சந்து
பொழிதயி ரளவ ளாவிப் பூசித்துப் பலிமு னிட்டுக்
கழிபெரு மகிழ்வி னோடு கடவுள ராகு மெல்லா
மொழிவில ராக வீண்டை யுறுகென விளித்திட் டானே.

(இ - ள்.) அடுத்த தினத்தில் வாசந்தங்கிய மலர்களும், பொரியும், அரிசியும், சந்தனமும், பொழிகின்ற தயிருங்கலந்து, பூசையாற்றி, முற்படப் பலியிட்டு, மிக மேம்பட்ட களிப்புடன் தேவர்களாயுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருவருநீங்காமல் இவ்விடத்தில் வருவீர்களாகவென்று (மந்திரச்செயலால்) அழைத்தனன். எ - று. (௩௯)

ஏந்திலை வேலான் மைந்த னேமகண் டற்கு நல்ல
சாந்தியின் பொருட்டுப் பாகர் சமைத்தமான் களிறு பொற்றேர்
காந்தொளிப் படையு மன்றே கடன்முறை பூசை யாற்றி
யீந்தனன் மறையோர் தக்கோ ரிரவலர் தமக்கு மன்னம்.

(இ - ள்.) ஏந்திய அச்சவடிவாகிய வேற்படையையுடைய சோமகாந்த மன்னன் மகனாகிய ஏமகண்டனுக்கு நல்ல சாந்திசெய்வதற்காகப் பாகர்கள் சமைத்த குதிரையும் யானையும் அழகிய தேரும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய சேனையுமாகிய இவற்றை அப்பொழுதே விதிமுறைப்படி பூசைசெய்து, வேதியருக்கும் தக்கபாத்திரர்களுக்கும் யாசகர்களுக்கும் அன்னமளித்தனன். எ - று. (௪௦)

அற்றைநா ளிரவிற் றன்மு றைகடப் புரிநாண் டாங்கிக்
கொற்றவன் மகற்கு மைந்தன் கோற்றொடி மனைக்கு நேரே
பொற்றகங் கணங்கை யாத்துப் புதிதிய லங்க மைந்தும்
பற்றின னணிந்து பூசை பண்ணுதல் வலித்தா னன்றே.

(இ - ள்.) அன்றைய இராத்திரியில் ஆசிரியன் முதலிற் பொற்காப்புகட்டிக்கொண்டு, அரசன் புத்திரனாகிய ஏமகண்டனுக்கும், அவனுடைய அழகிய வளையலணிந்த மனைவிக்கும், அழகுபெறப் பொன்னாலாகிய கங்கணங்களைக் கையிற்கட்டி, புதிதாகச்செய்த ஐந்தங்கங்களையுங் கரத்திற்பெற்றுத் தரித்துப் பூசைசெய்வதில் வலியமனமுடையவனாயினன். எ - று.

அங்கமைந்து - குண்டலம் மோதிரம் உபவீதம் வஸ்திரம் மிதியடி. இவை பலவகையாக வேறுபடக்கூறலுமுண்டு. (௪௧)

பல்லிய மியம்பா நிற்பப் பாவைய ராடா நிற்ப
வல்லவர் தியானத் தோடு மந்திரங் கணியா நிற்பச்

சொல்லிசை மறைக ளொன்றுஞ் சோதக ரோத்ர நிற்ப
நல்லவர் பல்லோர் கேட்ட நன்பொரு ணீட்டா நிற்ப.

(இ - ள்.) பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்காநிற்கவும், சித்திரப்பதுமைபோன்ற மைந்தர்கள் நடனஞ்செய்யாநிற்கவும், ஜபத்தில் வல்லவர்கள் தியானஞ்செய்யவும் மந்திரங்களை ஜபிக்கவும், சோதகர்கள் சொல்லுகின்ற ஓசையையுடைய வேதங்களையும் ஓதாநிற்கவும், நல்லவர்கள் பலர் (அவரவர்விரும்பிக்) கேட்ட நற்பொருள்களை (கையால்) நீட்டாநிற்கவும். எ - று.

பித்தியிற் சிறபன் முன்னர்ப் பேரெழில் வாய்ப்பச் செய்த
சித்திரத் திருவினை முகநட் செழுமதக் களிறதை நாட்டிப்
பத்தியிற் பூசை யாற்றிப் பலவகை யுணவு மூட்டி
வித்தக விடையூ றின்றி வினைமுடித் திடுக வென்றான்.

(இ - ள்.) சுவர்த்தலத்தில், சிற்பன் முதலிற் பேரழகுபொருந்தச் செய்து வைத்த சித்திரவடிவத்தில் மூன்றுவிழிகளையும் மதப்பெருக்கையுமுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளை யாவாகனஞ்செய்து பத்தியுடன் பூசைசெய்து பலவகைப்பட்ட (மோதகமுதலிய) உணவுகளையுண்பித்து [நிவேதனஞ்செய்து] ஞானசுரூபியே! யாதொரு தடையுமில்லாது இந்தக்காரியத்தை முடிவுபெறச் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (சா)

சூரிய னாதி யாகத் தூயசண் டேச னீறா
நேருற நூலிற் சொன்ன நிலந்தொறுங் கலையந் தாவித்
தாருநற் பூசை யாற்றி யவரவர் தமமை வெவ்வே
றேருறு பூசைக் கூறெய் தாவகை காக்க வென்றான்.

(இ - ள்.) சூரியன் முதலாகப் புனிதமாகிய சண்டேசனிறுதியாக வரிசைப்பட நூலில் வகுத்த நிலங்கடோறுங் கலயங்களைத் தாபனஞ்செய்து, பொருந்திய நல்ல பூசனையைச்செய்து அவ்வத் தேவர்களை வெவ்வேறாக அழகுபொருந்திய பூசைக்கு இடையூறு நேரிடாவண்ணங் காப்பாற்றுகவென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (சக)

பரப்பினன் சாலி தூணிப் பதக்கரி யதனிற் பாதி
விரிபுறு மரியிற் பாதி வெறுறவெள் ளதிற்கா றகூறு
கரப்பிரு னியமொன் பானுங் கலந்ததன் மேமேல் வைத்தான்
சுரப்புறு மனாபொங்கத் துலங்குபொற் சிவகும் பத்தை.

(இ - ள்.) தூணிப்பதக்கு நெல்லும், அதிற் பாதி அரிசியும், பரப்பிய அரியிற் பாதி சுத்தமாகிய எள்ளும், எள்ளிற் காற்கூறு குற்றமில்லாத நவதானியங்களும் கலந்ததும், (ஆக ஒன்றன்மேலொன்று வரிசையாகப்) பரப்பி, ஊற்றெடுக்கின்ற அன்புமனது அதிகரிக்கும்படி சிவகும்பத்தை யதன்பேரில் எழுந்தருளச்செய்தனன். எ - று.

சாலி - ஓர்வகை நெல். (சஉ)

மங்கல வியங்கள் விம்ம வார்நதி முகந்து செம்பொற்
றுங்கவொண் குடத்தின் யானைச் சுவறறலே வரிசை யோடு
மங்குவர் தடுத்த தூசி ராடையில் வடித்து மெல்லப்
பங்கமுற் றறநா லெட்டிப் படியுறப் பூரித் தானே.

(இ - ள்.) மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கவும், நெடிய நதியினின்று முகந்து செம்பொன்னாலாகிய புனிதமான பிரகாசம்பொருந்தியகுடத்தில் யானையின் மத்தகத் தின்பேரில் வரிசையாக அங்கே வந்துள்ள புனிதமாகிய நீரை வஸ்திரத்தால் மெல்ல வடிகட்டிச் சேறில்லாமல் அறப்போக்கி, முப்பத்திரண்டுபடி சலம்பொருந்தச் சொரிந் தனன். எ - று. (௪௬)

பொன்னவ மணிகோட் டங்கற் பூரமே யகரு வாசந்
தன்னுசந் தனமே வெட்டி வேரொரு விரைகள பல்பூ
மின்னுபல் பழங்கள் பற்பல் வியன்கொடி பஞ்ச கவ்ய
மின்னவுஞ் சொரிந்து கூர்ச்ச மிலைபிருங் கனிமேல் வைத்தான்.

(இ - ள்.) பொன்னும் நவமணியும் கோட்டமும் கற்பூரமும் அகரும் வாசம் பொருந்திய சந்தனமும் வெட்டிவேரும் கூட்டமாகிய வாசனைத்திரவியங்களும் பல மலர்களும், ஒளிவாய்ந்த பல கனிகளும் பல பல பெரிய கொடிகளும், பஞ்சகௌவிய மும் இவைபோல்வனவுஞ் சொரிந்து, மாயிலை பெரிய நாரிகேள பலம் தருப்பைமுடி (இவற்றை) மேலே வைத்தனன். எ - று. (௪௭)

அடிப்பரப் பிருநீர் சொன்ன வளவினிற் பாதி யீச
னிடப்புறக் கரகத் துக்கு மிதற்குறு மளவிற் பாதி
கடப்பட விருத்து மெல்லாக் கலையங்க டமக்கு மாக்கிச்
சுடர்ப்பசுஞ் செழும்பொ னாதி சொரிந்தனைத் தினுக்கும் வைத்தான்.

(இ - ள்.) (சிவகும்பத்திற்குச்) சொல்லிய நீரின் அடிப்பரப்பிற் பாதி சிவ கும்பத்திற் கிடப்புறத்திலுள்ள உமாதேவி கும்பத்திற்கும், இதிற் சொரிந்த அளவிற் பாதி முறைமைப்படி யிருத்திய எல்லாக் கலயங்கட்குமாக (நீரை) ச்சொரிந்து, ஒளி விடும் பசுமைதங்கிய செழும்பொன் முதலியவற்றை (அவரவர்க்கேற்ப) ப்பெய்து அவ்வக் கும்பங்கட்கும் (இலையுங் கனியும்) மேலே வைத்தனன். எ - று. (௪௮)

இருகலை வெவ்வே றெல்லாக் கும்பத்து மெய்தச் செய்து
கருவிறும வித்தி யேசர் கலயமோ ரெட்டி னுள்ளும
பெருகுபொன் வெள்ளி செம்பு பித்தளை யீயங் காரப்பொன்
மருவுவெண் கலமிவ் வெட்டு மொவ்வொன்றாச் சேர்த்தி னானே.

(இ - ள்) எல்லாக் கும்பத்திலும்வெவ்வேறாக இரண்டாடைகளைப் பொருந் தக்கட்டி, (தம்மைப் பணிவோருடைய) பிறவியை யொழிக்கும் அஷ்டவித்தியேசுர ருடைய கலசங்களெட்டிலும் பெருகுகின்ற பொன் வெள்ளி செம்பு பித்தளை ஈயம இரும்பு (தரா) வெண்கலம் ஆகிய இவ்வெட்டையும் ஒவ்வொன்றாக இட்டனன் எ-று.

அஷ்டவித்தியேசர்-அநந்தன் - சூக்குமேசன்-சிவோத்தமன்-ஏகநேத்திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சீகண்டன் - சிகண்டீசன் எனப்படுவர். (௪௯)

வேறு.

அருகுசூழ் கலைய மெட்டிரட் டியினு மகருகெந் தகமரி தார
மருவுமாட் சிதமே மனசிலை யிரதம் வழங்கிரண் டப்பிரங் கெட்டுத்
தெருளுறுங் கவிரி காஞ்சனஞ் சாதி லிங்கமே சிந்துரந் துத்த
முருவறு மிரண்டு விமலைகள் காந்தம் வகுத்தவீ ரெட்டையு மிட்டான்.

(இ - ள்.) (வித்தியேசுவர கலசத்தினை) அடுத்துச் சூழ்ந்த பதினாறு கலசங்களிலும் அகில் கெந்தகம் அரிதாரம் பொருந்திய தேன் மனசிலை இரசம் சொல்லுகின்ற இருவகை அப்பிரகம் தெளிவு கட்டுண்டாகின்ற கவுரி காஞ்சனம் சாதிலிங்கம் சிந்தூரம் துத்தம் மயக்கமற்ற இருவகை வியலைகள் காந்தம் எனக்கூறிய பதினாறு பொருள்களையும் இட்டனன். எ - று. (௫௦)

அப்பிரகம் சுவேதாப்பிரகமென்றும், கிருஷ்ணப்பிரகமென்று மிருவகையாம்.

சோதியின் மரமே சோதியின் கொடியே சோதியின் றிரணமே பனையே
மேதகும் பார சிதைவளர் சீவை வினர்சுரி சமங்கையே விசையை
பூதிசெய் சபையே புகழ்சக தேவை பூரணை கேசையே யட்டை
தீதினை யறுக்குஞ் சதாவரி சிவபத் திரையுமவ் விரெட்டி னிட்டான்.

(இ - ள்.) சோதிமரம் சோதிக்கொடி சோதியிலை சோதிமரப்பிசின் மேன்மைதங்கிய பாரசிதை வளர்கின்ற சீவை வினச்சுரி சமங்கை விசையை பூதியைச்செய்கின்ற சபை கீர்த்திதங்கிய சகதேவை பூரணை கேசை அஷ்டை தீமையை யொழிக்குஞ் சதாவரி சிவபத்திரை ஆகிய இவற்றையும் அந்தப் பதினாறு கலசங்களில் (முறையே) இட்டனன். எ - று. (௫௧)

குணக்குறு துவார மிருமருங் கடுத்த கும்பமீ ராறனுட் பலாசு
துணர்க்கருக் காலி யாம்பிரங் கல்லால் சுந்தவால் கூவிளம் வன்னி
மணக்குநல் வாகை பிப்பல மத்தி மல்குநா ரத்தைதமா தளையென் [டான்.
றுணக்கல்செய் யாத பட்டைபன் னிரண்டு முறுமுறை யெடுத்தெடுத் திட்

(இ - ள்.) கிழக்கிற் பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கலிலும் அடுத்த பன்னிரண்டு கலசங்களிலும் பலாசு - பூங்கொத்துக்களையுடைய கருங்காலி புளிமா கல்லால் நல்வால் வில்வம் வன்னி வாசனைவீசும் நல்ல வாகை அரசு அத்தி நாரத்தை மாதளையென்று சொல்லப்படும் உலர்த்தாத பட்டைகள் பன்னிரண்டையும் பொருந்திய முறைப்படி யெடுத்தெடுத்துப் பெய்தான். எ - று. (௫௨)

அங்கியின் றிசையி னொன்பது கும்பத் தாற்றும ணனிலை யுறுமண்
பங்கமில் புற்று மண்ணிபக் கோடு பட்டமண் பாய்திரைக் கடன்மண்
பொங்குநீர் மடுமண் புண்ணிய தலத்துப் புனிதமண் விலங்கன்மண் ணரசிற்
றங்குமண் ணிந்த வொன்பது மாய்ந்து தனித்தனி யுறுமுறை யிட்டான்.

(இ - ள்.) அக்கினிதிசையிற்பொருந்திய ஒன்பது கும்பங்களிலும் ஆற்றுமண் பசுமந்தையிடத்து மண் கெடுதலில்லாத புற்றுமண் யானைக்கோடுபட்ட மண் பரந்த அலைகளையுடைய கடல் மண் மிக்க நீரையுடைய மடுமண் புண்ணியதலத்திலுள்ள பரிசுத்தமான மண் மலைமண் அரசடிமண் ஆகிய இந்த ஒன்பது மண்ணையும் ஆராய்ந்து தனித்தனியே பொருந்திய முறைப்படி இட்டனன். எ - று. (௫௩)

தென்றிசைத் துவாரத் திருமருங் கடுப்பச் சேர்ந்தபன் னிரண்டுகும் பத்து
மன்றலங் கழுநீர் நீலமே வெண்டா மரைசெந்தா மரைமகி ழலரி [ண்,
யொன்றுபா திரியே குரவமா லதியி னொண்மலர் முனிபுட்பம் வண்டு
சென்றுதேன் மாந்து நந்தியா வட்டஞ் செண்பக மிராறுமே ரிட்டான்.

(இ - ள்.) தென்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கலிலும் நெருங்கப்பொருந்திய பன்னிரு கும்பங்களிலும் வாசனைபொருந்திய அழகிய செங்கழுநீர்மலர் நீலோற்பல

மலர் வெண்டாமரைமலர் செந்தாமரைமலர் மகிழமலர் அலரிமலர் பொருந்திய பாதிரி மலர் குராமலர் சிறுசண்பகமலர் அகத்திமலர் வண்டுகள் சென்று தேன்பருகும் நந்தியாவர்த்தமலர் செண்பகமலர் இந்தப் பன்னிரு மலர்களையும் இட்டனன். எ - று. (௫௪)

நிருதியின் றிசையிற் கும்பமொன் பதனு ணெகிழ்ந்தசந் தனம்வெட்டி
மருமிகு புழுகு குங்குமம் வாச மல்குகத் தூரிதங் கோலந் [மேவோ
திருகறு மகரு செழுமணச் சாபத் திரியில வங்கமே யென்ன
வருவிரைப் பொருள்க ளொன்பதுஞ் சால வரிசையி னெடுத்துற விட்டான்.

(இ - ள்.) நிருதிதிசையிலுள்ள ஒன்பது கும்பங்களில் அரைத்த சந்தனம் வெட்டிவேர் வாசமிக்க புழுகு குங்குமம் கஸ்தூரி வால்மிளகு குற்றமற்ற அகரு செழித்த மணமுடைய சாதிபத்திரி இலவங்கம் என்று சொல்லப்படும் வாசனைத்திரவியங்கள் ஒன்பதையும் வரிசையாயெடுத்து மிகுதியாகப் பொருந்த இட்டனன். எ - று.

மேற்றிசைத் துவார மிருமருங் கடுப்ப மேவிய கும்பமீ ராறுட்
கூற்றுறு மூங்கி லரிசியொ டுழுந்து குளநெற்கோ தூமைமே யவையே
தேற்றுநா வுரியி னரிசியெள் பயறு தினைசெழுங் கடுகுமென் சாமை
தோற்றிய வரகென் றுரைத்தபன் னிரண்டுஞ் சுத்திசெய் தெடுத்தினி திட்டான்.

(இ - ள்.) மேற்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கலினும் நெருங்கச்சேர்ந்த பன்னிரண்டு கும்பங்களில் சொல்லுகின்ற மூங்கிலரிசி உழுந்து குளநெல் கோதுமையவை தெளிந்த நாவுரியரிசி எள் பயறு தினை செழுமைவாய்ந்த கடுகு மெல்லிய சாமை வரகு என்று சொல்லிய பன்னிரண்டு தானியங்களையுஞ் சுத்திசெய்து எடுத்துப் பெய்தனன். எ - று.

யவை-கோதுமையி லோர்வகை. (௫௬)

வளிவளர் திசையிற் கும்பமொன் பதனுண் மன்னிலக் குமிசங்க புட்பி
யொளிவளர் விண்டு காந்தியஞ் சனிதே னூற்றிய துழாய்சக தேவி
துளிமது வாரு மிந்திர வல்லி சூரியா வருத்தம்பன் மினியென்
றளியின ருரைத்த வருஞ்சிறு தூறோ ரொன்பது மாதரத் திட்டான்.

(இ - ள்.) வாயுதிசையிற் பொருந்திய கும்பங்க ளொன்பதில், நிலைபெற்ற இலக்குமி சங்கபுட்பி ஒளிவிளங்கும் விஷ்ணுகாந்தி அஞ்சனி தேன்சிந்தும் துளவு சகதேவி துளிக்கின்ற தேனைச்சொரியும் இந்திரவல்லி சூரியாவர்த்தம் பன்மினி யென்று பெரியோர் கூறிய அரிய சிறு தூறுகளொன்பதையும் ஆசையுடனிட்டனன். எ - று.

வடக்குறு துவார மிருமருங் கடுப்ப வதிந்தபன் னிரண்டினும் பத்துறட்
டொடக்கெலா மறுக்கும் பாறயி ரிழுது தூயகோ சலமயம் மிளநீர்
விடற்கருஞ் சுவையின் மாதளை நரந்தம் வில்வமாந் தாடிமம் பலாவின்
றடக்கனி யிரதமாம் பன்னிரண் டெந்தழை த்தகா தலின்மிகச் சொரிந்தான்.

(இ - ள்.) வடதிசையிற் பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கலினுந் தங்கிய பன்னிரண்டு கும்பங்களில், பாவங்களை யெல்லாமொழிக்கும் பால் தயிர் நெய் புனிதமான கோமூத்திரம் சாணம் இளநீர் நீக்குதற்கரிய சுவையையுடைய மாதளை நாரத்தை வில்வம் மா தாதுமாதளை பலாவென்னும் பெரிய கனிகளின் இரசங்கள் ஆகிய பன்னிரண்டையும் பெரு விருப்புடன் மிகுதியாகப்பெய்தான். எ - று. (௫௮)

வடுவிலீ சான திசையிலொன் பதிற்று மாசைகும் பங்களுள் வேறு
படுவன வில்லை யாதலான் முன்னர்ப் பாய்த்திய கந்தநீ ரேயா [ழிந்த
யிடையிடை மும்மூன் றெண்டிசை யினுமீங் கிரும்பொரு ளிடப்படா தொ
தடமணிக் கும்பர் தமக்குமுன்சொரிந்த தண்புன லாதியென் றுழிந்தான்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத ஈசானதிசையிலுள்ள ஒன்பது பொற்கும்பங்களில் வேறேயிடப்படுவனவாகிய பொருள்களில்லையாதலின், முன்னர்ச்சொரிந்த வாசம்பொருந்திய நீரேயாகும். நடுநடுவே மும்மூன்றாக எட்டுத்திக்குகளிலுஞ் சிறந்தபொருள்களை யிடாதொழிந்த அழகிய பெரியகும்பங்களில் முன்பெய்த தண்ணிய நீர்முதலியனவே யென்றுவிடுத்தான். எ - று. (ரு௯)

மேருமால் வரையே யிடையிலை யைந்து வியன்பத மிளாவிர தந்தான்
சேரும்வான் வீதி யிடையிடைப் பொருள்கள் சேர்த்துறுப் பதவரி சைகளே
யாருமால் வரைக ளவற்றிடைப் பதங்கண் மன்னிய கண்டங்க ளெனக்கொண்
டாருநா வலந்தண் டீவென வியற்று மம்பொன்மண் டபந்தியா னித்தான்.

(இ - ள்.) நடுவிற்பொருந்திய ஐந்துபெரியபதங்களே பெரிய மேருமலையாகவும், பொருந்திய பெரியவீதியே இளாவிரதகண்டமாகவும், இடையிடையே பொருள்களைப்பொறுத்தாத பதவரிசைகளே (அம்மேருவரையைச் சூழ்ந்த) நெடிய பெருமலைகளாகவும், அவற்றின் இடையிலுள்ள பதங்கள் நிலைபெற்ற கண்டங்களாகவுங்கொண்டு பொருந்திய தண்ணிய நாவலந்தீவைப்போலச்செய்யப் பெற்ற அழகிய பொன்னாலாகிய மண்டபத்தை (மனதில்) தியானஞ்செய்தனன். எ - று. (௬0)

செம்பொன்மால் விலங்க லெனத்தியா னித்த செறிபதத் திடைப்பத முச்சி
யம்புயா விரண்டு வரிசெயற் சூழ்ந்த பதங்கொடு முடிகளாப் பாவித்
தெம்பிரான் றேவி வித்தியேச் சுரர்தா தெண்மர்சேர் நூற்றுவர் தமையும்
வம்பறு மலர்க ளாதிகைக் கொண்டு வரிசையாற் பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய மேருமலையென்று தியானஞ்செய்த நெருங்கிய (ஐந்து) பதங்களில், இடைப்பதம் உச்சியாகவும் நெருங்கிய இரண்டுவரிசெய்யும்படி சூழ்ந்த (நான்கு) பதங்கள் (அம்மேருமலையின்) கொடுமுடிகளாகவும் பாவனைசெய்து, எமது சிவபெருமானும் உமாதேவியும், வித்தியேசுரர்களும், தாதுக்களும், நூற்றெட்டு ருத்திரர்களும், ஆகியவர்களை வாசனைநீங்காத மலர்கள் முதலியவற்றைக் கையிற்கொண்டு முறைப்படி பூசிந்தனன். எ - று. (௬௧)

பதிறொரு மனுவான் மூலமந் திரத்தாற் பகர்மிருத் துஞ்சய மனுவா
லிதமரு ளிறைவர் தமையுந்தத் தமது மனுவினு லேனையோர் தமையும்
விதமுற வருச்சித் துணவுமிக் கூட்டி விரைப்புகை தீபமா திகளு
மதமறக் காட்டிப் பாடலொ டாடல் வரிசையின் முற்றுவித் ததன்பின்.

(இ - ள்) பதிறொருமந்திரங்களாலும், மூலமந்திரத்தாலும், சொல்லுகின்ற மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும் நன்மையை யனுக்கிரகிக்கின்ற உமாமகேசுவரனையும், தங்கடங்களுக்குரிய மந்திரங்களாற் பிறதேவர்களையும் வரிசைப்பட அர்ச்சனைசெய்து, மிருஷ்டியாக (அன்னமுதலிய) உணவை நிவேதித்து, வாசம்பொருந்திய தூபம் தீபமுதலியனவுங்காட்டி, கீதநிருத்தமுதலியன வரிசைக்கிரமமாகச் செய்தபிறகு. எ - று.

மதியுருக் குண்ட மடுத்திருஞ் சுத்தி வகைபுரிந் தங்கி தாபித்து [கிக்
மதுமலர்ப் பலாசஞ் சமிதையு மற்றைப் பொருள்களு மடுத்திடத் தொடங்
கதுமெனத் தன்னே ரெண்மரை விளித்துக் காதணி யாதிக ளுதவி
முதுமனு வங்கி கொடுத்திரு நான்கு குண்டமு முற்றுக வென்றான்.

(இ - ள்.) சந்திரரூபமான குண்டத்தை யடுத்து, பெரிய சுத்தியை வகைப்படி செய்து அக்கினிஸ்தாபனஞ்செய்து தேன் பொருந்திய மலரையுடைய பலாசஞ் சமிதையும் பிறபொருள்களும் ஓமஞ்செய்யத்தொடங்கி, தனக்குச்சமானமான எட்டுப்பெயர்களை விரைந்து விளித்து, (அவர்கட்குக்) குண்டல முதலியன கொடுத்து, பழமையாகிய மந்திரபூர்வமாக (சந்திரகுண்டத்திலின்று) அக்கினியைக்கொடுத்து, (மற்ற) எட்டுக்குண்டங்களையும் நிரப்புகவென்று கூறினன். எ - று. (௬௩)

குணக்குமுன் னான்கு திக்குறுங் குண்டங் கூடினோ ரத்தியா லரசு
துணர்த்தகல் லாலு மெரிதிசை முதலாச் சூழ்ந்திடும் விதுக்குறு குண்டத்
திணைக்கமுற் றவர்கள் வன்னியே கதிர மிபம்புமா யூரங்கூ விளமும்
பிணைக்கறத் தழுவிச் சருவமுன் மனுவாற் பேணின ராகுதி புரிந்தார்.

(இ - ள்.) கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் பொருந்திய குண்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தி ஆல் அரசு பூங்கொத்தையுடைய கல்லால் இவற்றின் சமிதைகளாலும், அக்கினிதிசை முதலாகச் சூழ்ந்துள்ள குண்டங்களிற் சேர்ந்தவர்கள். வன்னி கருங்காலி ஆயூரம் வில்வம் இவற்றின் சமிதைகளாலும், சர்வவென்பதை முதலாகவுடைய மந்திரத்தாற் குற்றமற ஆகுதிசெய்தார்கள். எ - று. (௬௪)

திவாகரன் மழுங்க வலஞ்சுழித் தெழுந்த தீயிடை முதன்மையா சிரியன்
றவாதமூ லத்தி னாலும்பூ சனைக்குச் சாற்றிய மனுக்களாற் பப்பத் [யா
தவாவின்வெவ் வேறு மாச்சியத் தியற்றி யனைத்தையு மெடுத்தெரி சொரி
வுவாமதி முகத்தா ளொடுகூ டாமை யுறங்குமா பணித்தனன் மகனை.

(இ - ள்.) சூரியன் ஒளிகுன்றும்படி வலப்புறஞ் சுழித்துக்கொண்டெழுந்த ஓமாக்கினியிலே தலைமை யாசிரியன், கெடாத மூலமந்திரத்தாலும், செய்யத்தக்க பூசைக்குச் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்கள் பப்பத்தாலும், வெவ்வேறாக நெய் சொரிந்து ஓமஞ்செய்து, எல்லா ஓமப்பொருள்களையுமெடுத்து அக்கினியிற்பெய்து, எமகண்டனைச் சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய அவன் மனைவியுடன் கலவாமல் துயிலும்படி கட்டளையிட்டனன். எ - று. (௬௫)

விடிந்தபின் குருவுஞ் சுசியினை மருவி மேவிய கனவினை வினவி [ப்
முடிந்தது நன்றே யாதலான் மகிழ்ந்து முடித்திடுந் தீக்கையைக் குறித்து
படிந்தவா குதிக ணூறுநூ றியற்றிப் பரிவொடு பல்லியம் வான
மிடிந்தென வியம்ப மந்திர மிருவ ரிருஞ்செவி யியம்பினன் முறையால்.

(இ - ள்.) விடிந்தபிறகு, ஆசிரியனும் தேகசுத்தியையுற்று, (எமகண்டனுக்கு) உண்டாகிய கனவை விசாரித்து, நன்மையே முடிந்தது ஆனபடியாற் சந்தோஷித்து, முடிகின்ற தீக்ஷையைக்குறித்து வெவ்வேறாக நூறு நூறு பூர்ணாகுதிகள் செய்து, ஆசையுடன் பல வாத்தியங்கள் ஆகாயமிடிந்ததென்று சொல்லும்படி முழங்குகையில், முறையே எமகண்டனும் அவன் மனைவியுமாகிய இருவர் செவியிலும் மந்திரோபதேசஞ் செய்தனன். எ - று. (௬௬)

வஞ்சியு மேமகண் டனும் பின்பு மலர்களா லஞ்சலி நிறைத்து
விஞ்செழிற் கும்பங் குண்டமென் றிவற்றின் மேவுற வருச்சனை புரிந்து
நெஞ்சுறு மன்பால் வலம்புரிந் திறைஞ்சி நிகழ்த்தியங் கதுபுரிந் ததன்பின்
செஞ்சவே யடுப்பக் கோடனை முனமே செய்தமண் டபத்தினைச் சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஏமகண்டனும் அவன்மனைவியும் அதன்பின்னர் புஷ்பாஞ்சலி செய்து, அழகுமிக்க கும்பங்களிலும் குண்டங்களிலும் பொருந்த அர்ச்சனைசெய்து, மனதிலுள்ள அன்புடன்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து பணிந்து அவ்வாறு (ஆசிரியனாற்) கூறிய படி செய்தபின்னர், அலங்கரித்துள்ள மண்டபத்தை நேரேபொருந்த அடைந்தார் கள். எ-று. (௬௭)

முன்னரோ யாறு முழமகன் றிரண்டு முழமுயர்ந் திருந்தவே திகையிற்
செந்நெலா திகளைப் பரப்பிவெள் ளேறு சிங்கம்வன் புலிகலை யுரித்த [தி
வன்னதோ னான்கும் விரித்துமென் மணியா லமைத்தபீ டத்துளொன் றிருத்
யின்னபீ டத்திற் காஞ்சனக் கமல மிணக்கிமேல் வத்திரம் விரித்தான்.

(இ-ள்.) பூர்வமே, ஆறுமுழவகலமுற்று இரண்டுமுழவுயரமுற்றுச் செய் திருந்த பீடத்திற் செந்நென்முதலியவற்றைப் பரப்பி, வெள்ளிய எருது சிங்கம் வலிய புலி மான் இவற்றினின்றுரித்த அழகிய நான்குதோல்களும் விரித்து, மெல்லிய இரத் தினங்களிழைத்த பீடத்திலொன்றமர்த்தி, இவ்வகைய பீடத்தின்மேற் பொற்கமலஞ் சேர்த்து, அதன்மேல் வத்திரத்தை விரித்தனன். எ-று (௬அ)

கொற்றவாள் கவிகை கொடிமுதன் மருங்கு கொளச்செய்து தண் டில முதலாச், சொற்றயா வையும்வெவ் வேறுற வாற்ற றருகுமிருத் தஞ் சயத் தருச்சித், துற்றுநே ரொதிரோ தண்டிலம் வேறொன் றுறுத்ததிற் கனகமுள் ளிட்ட, பொற்றதேன் குடமுஞ் சகலதா னியமும் பொருத்துப் பல் கலன்களு நிறைத்தான்.

(இ-ள்.) வெற்றிபொருந்தியவாள் குடை கொடி முதலியவற்றை அருகிற் கொள்ளச்செய்து, பீடமுதலாகச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும் வெவ்வேறாக வல்லப மிக்க மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலருச்சித்து, நேரேபொருந்திய வேறோர்பீடத்தை யிருத்தி, அதிற் பொன்னினை யுள்ளேயிட்ட பொன்னாற்செய்ததேன்குடமும் எல்லாத் தானியங்களும் பல ஆபரணங்களும் நிறையச்செய்தனன். எ-று. (௬௯)

தணிவற விடையே யெழினிகால் வாங்கிச் சமைத்தவொள் ளணைவலப் புறத் துணிகதி ரொழிக்கு மற்றொரு பீடந் தன்னையுஞ் சுத்திசெய் திட்டு [திற் மணிமுடி யாரம் வத்திரம் பிறவு மணிப்பட லிகையின்வந் தவற்றைப் பிணியறப் பூசை புரிந்தரும் பத்துப் பிறங்குநீ ராற்புரோக் கித்தான்.

(இ-ள்.) குறைவின்றி இடையே திரைச்சீலையைவிட்டு, செய்துள்ள ஒள் ளியபீடத்தின் வலப்பக்கலில், நுண்ணிய கிரணத்தைச்சிந்தும் வேறொருபீடத்தையுஞ் சுத்திசெய்தமர்த்தி, இரத்தினகிரீடம் ஆரம் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களுமாகிய முத்துப்பல்லக்கில்வந்தவற்றை, துன்பமறப்பூசித்தகும்பத்தில் விளங்கிய சலத்தாற் புரோக்ஷணைசெய்தனன். எ-று.

காலவாங்கி யென்பதிற் கால் - உபசர்க்கம். (எ0)

அதர்வண வேத மந்திரம் பல்வே றுருத்திர மாதியு மகற்றி
யிதமருண் மகாரோ கினியொடு குபேர விருதைய மிரணிய வருணம்
பதமுறு மாபோ யிட்டங்கூ மாண்டம் பலவுமுன் கனித்துயர் மூலங்
கதமுறு மகோர மிருத்தயு மனுவாற் கடப்பட வாட்டுதற் கெழுந்தான்.

(இ - ள்.) அதர்வணவேதமந்திரத்தையும் பலவேறு வகைப்பட்ட உருத்திர முதலிய மந்திரங்களையும் விலக்கி, நன்மையைத்தரும் மகாரோகினியோடு குபேர விருதையம் இரணியவர்ணம் பதங்கள்பொருந்திய ஆபோயிஷ்டம் கூஷ்மாண்டம் முதலிய பலமந்திரங்களும் முதலிற் சபித்து, உயர்வாகிய மூலமந்திரத்தாலும், கோபம் பொருந்திய அகோரமாகிய இயமனை யொழிக்கும் மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும் உறுதிப்பட அபிடேகஞ்செய்தற் கெழுந்தனன். எ - று. (௭௧)

அல்லிவார் கூந்த லொடுமிறை வைமந்த னுளைங் கிழக்குறத் தவிசின்
மெல்லவே யிருப்ப விளம்பிலயன் ணிறந்த விண்ணவர் முனிவர ரவர்த
நல்லமா தர்களு மொருங்குதா மாட்டு நலத்தின ராகவே பாவித்
தில்லியா யிரமிட் டிழைத்தபொன் வட்டி லெடுத்தன னியம்பின வியங்கள்.

(இ - ள்.) பூந்தாதுகள் பொருந்திய நெடிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடும் ஏமசண்டனுடைய முகங்கள் கிழக்குநோக்கப் பீடத்தின்மேல் மெல்லவிருக்கும்படி கூறி, கணக்கில்லாத தேவர்களும் முனிவர்களும் அவர்கள் உத்தம மனைவிமார்களும் ஒன்றுகூடி அபிடேகிக்குந் தன்மையராகப்பாவனைசெய்து ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்தச்செய்த பொற்பாத்திரத்தையெடுத்தனன். வாத்தியங்கள் முழங்கின. எ - று.

ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்தியது - சகத்திரதாராகலசமெனப்படும். (௭௨)

வேறு.

மாமறை முழக்க மோங்க மங்கல வாழ்த்து விம்மத்
தூமணிக் கும்ப மெல்லாஞ் சொன்முறை யெடுத்துத் தாங்கச்
சோமகாந் தனுமாங் கெய்தித் துணையொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
நாமவே லரசர் மெச்ச நன்றபி டேகஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) சிறந்தவேதகோஷ மதிகரிக்கவும், மங்கலப்பாடல்கள் மேம்படவும், புனிதமான அழகிய கும்பங்கள்யாவுஞ் சொல்லியமுறைப்படி யெடுத்துத்தாங்கவும், சோமகாந்தராசனும் தன்மனைவியுடன் ஆங்கடைந்து களிமீக்கூரவும், அச்சத்தைத்தரும் வேற்படையேந்திய அரசர்கள் மெச்சிக்கொள்ளவும் நன்றாக அபிடேகஞ் செய்தனன். எ - று. (௭௩)

சகத்திர தாரை யாலே தாழ்குழன் மடநல் லாட்கும்
வகுத்தவத் தனிநீ ராட்டி மகிழ்ந்தனன் குரவர் கோமா
னகத்துறு மன்பு பொங்க வனைவரு மாட்டிற் றாக
மிகத்தியா னித்துச் செய்த மேதகு பண்பினாலே.

(இ - ள்.) ஆசிரியத்தலைமகன் ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்திய பொற்கலசத்தினாலே, நீண்டகூந்தலையுடைய இளமைவாய்ந்த அவன்மனைவிக்கும் (ஏமகண்டனுடன்) வகைப்படுத்தியஅந்த ஒப்பில்லாதசலத்தாலபிடேகித்து, மனதிலுண்டான ஆசையதிகரிக்க, யாவரும் அபிடேகித்ததாக மிகவுந்தியானித்துச்செய்த மேன்மைதங்கிய செய்கையால். எ - று.

இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுள்கள் ஒருதொடர் (௭௪)

வேறு.

சம்புதிரு மால்வேதன் பழைய சித்தர் சாத்தியரோ யச்சுவினி தேவர் சாலப், பம்புமருத் துவர்வசுக்கள் பரிதிச் செல்வர் பரவுமுருத் திரர்வைமா நசர்கள் யாரு, நம்பவுறு சுரர்கணமு மேனைத் தேவு நகமாது மலர்மாது கலையின் மாது, செம்பதுமக் கரத்ததிதி சுவாகா தேவி சினிவாலி சித்தியிலக் குமிக ளெண்மர்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் - திருமால் - பிரமன் - பழைமைவாய்ந்த சித்தர்கள் - சாத்தியர்கள் - அசுவினிதேவர்கள் - மிகநெருங்கிய மருத்துவர்கள் - வசுக்கள் செல்வமிக்க சூரியர்கள் - துதிசெய்யும் உருத்திரர்கள் - வைமாநசர்கள் முதலியயாவரும், நம்புகின்ற தேவகணங்களும், பிறதேவர்களும், மலைமகளும் திருமகளும் கலைமகளும், செந்தாமரைபோன்ற கையையுடைய அதிதியும், சுவாகாதேவியும், சினிவாலியும், சித்தியும், அஷ்டலக்ஷ்மிகளும். எ - று. (எரு)

குருநாள்கண் முகூர்த்தங்கள் கலையே காட்டை குலவியலவங் கணஞ்சந்தி பகலி ராக்கள், பகுவார மதியாண்டு முதலாந் தேவப் பாவையருந் திதிசுரசை வினதை தேவ, வதிதேவ மாதர்கள்கத் துருமுன் னுகவழங்குமா மகளிருந்தண் பொய்கை வேலை, நதிநாகங் கின்னரர்கிம் புருடர் வைகா னசர்பிரம முனிவரெழு முனிவர் தாமும்.

(இ-ள்.) குரு-நாள்கள் - முகூர்த்தங்கள் - கலைகள் - காஷ்டைகள்-பொருந்தியலவங்கள் - க்ஷணங்கள் - சந்திகள் - பகல்கள் - இராக்கள் - (பொழுதைப்) பிரிக்கின்ற வாரங்கள்-மாதங்கள் - வருடங்கள் முதலிய தேவமாதர்களும், திதி - சுரசை - வினதை-தேவவதி-தேவமாதர்கள் முதலானவர்களும், கத்துருமுதலாகச் சொல்லப்படும் சிறந்த முனிமங்கையர்களும், குளிர்ந்த தடாகங்கள் - சமுத்திரங்கள் - நதிகள் முதலியனவும், மலைகளும், கின்னரர் கிம்புருடர் வைகானசர்களும், ஏழு பிரமமுனிவர்களும், முனிவர்களும். எ - று. (எசு)

துருவனுறு மண்டிலத்துக் கண்மரீசி துருவாசன் புலகன்புலத்தியன்சா பாலி, துருவினிதன் காத்திபா யனன்மார்க் கண்டன் றுவிதியகன் சைடவிய னனல னேக, திருகனங்கி ராதேவ ராதன் றக்கன் றீர்க்கதவ னத்திரிகண் ணுவன்வி ருத்தன், கருணன்விதூ ரதன்றுயைபா யனன்கை வல்யன் கவுதமன்கா லவன்பிருகு பரத்து வாசன்.

(இ-ள்.) துருவன்பொருந்திய மண்டலத்திலுள்ள மரீசி - துருவாசன் - புலகன் - புலத்தியன் - சாபாலி - துருவினிதன் - காத்தியாயனன் - மார்க்கண்டன் - துவிதியகன் - சைடவியன் - அநலன் - அநேகன் - திருகன் - அங்கிரா - தேவராதன் - தக்கன் - தீர்க்கதவன் - அத்திரி - கண்ணுவன் - விருத்தன் - கருணன் - விதூரதன் - துயைபாயனன் - கைவல்லியன் - கவுதமன் - காலவன் - பிருகு - பரத்துவாசன். எ - று.

சனகாசனு தனாசனந்தா சனற்கு மாரர் சத்துபரா சரன்சவுனன் கபிலன் காண, னனகமுறு மிவர்முதலா முனிவர் தாமு மருந்ததிமுன் முனிமடவார் பலரு மெல்லாம், புனிதமுறு மிறைமகனைத் தாமேயாங்குப் போந்தபீடே கம்புரிந்தா ராகிச் சால, மனமகிழ்ந்தார் பின்னேம கண்டனேடு மடவரனு மெய்யீரம் புலர்த்தி னளால்.

(இ - ள்.) சனகர் - சனாதனர் - சனந்தர் - சனற்குமாரர் - சத்தி - பராசரன் - சவுனன் - கபிலன் - காணன் முதலிய பாவமில்லாத இம்முனிவர்களும், அருந்ததிமுதலிய பலமுனிமங்கையர்களும் மற்றெல்லோரும் ஆங்காங்குப்புகுந்து புனிதமாகிய ஏமகண்டனைத்தாமே யபிஷேகஞ்செய்தவர்களாகி மிகவும் மனங்களித்தார்கள். அதன்பின்னர் ஏமகண்டனுடன் அவன்மனைவியும் உடலீரத்தை யுலர்த்தினள். எ - று. (௭௮)

வேறு.

பருத்தி யிவ்விரண் டுடைகிழி யாதன பணிப்ப
விரித்து டுத்தினர் விரிகதிர் மணிமுடி கலன்கள்
பொருந்த சந்தனக் கலவைமா லைகளணி பலவுந்
தரித்து வாளுளை மடங்கலா தனத்துவீற் றிருந்தார்.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டாடைகள் இடைகிழியாதனவாகக்கொடுக்க (அவ்விருவரும்) அவற்றைவிரித்து அணிந்து, ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினகிரீடமும் ஆபரணங்களும் வாசம்பொருந்திய சந்தனக்கலவையும் மலர்மாலைகளும் பலவுமணிந்து, ஒள்ளிய பிடரிமயிரையுடைய சிங்கஞ்சுமந்தஆதனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள். எ - று. (௭௯)

மாலை வெண்குடை நிழற்றவார் கவரிக ளிரட்ட
வால வட்டநின் றசைதரக் கொடியுடை யடுப்பர்
சீல மல்கிய விருதுகள் சிலரெடுத் திசைப்பக்
கோல மல்கிய கொழுநிலையைக் கொம்மென விருந்தார்.

(இ - ள்) மலர்மாலை கட்டிய வெள்ளிய குடையானது நிழல்செய்யவும், நெடியகவரிகளிரட்டவும், ஆலவட்டங்களிருந்தசையவும், துவசங்கள் பக்கலிலிருக்கவும், சிறப்புமிகுந்த விருதுகளைச்சிலரெடுத்துக்கூறவும், அழகுமிக்க நிலைச்சிலையை விரைவாக விலக்கினார்கள். எ - று. (௮௦)

தண்டி லத்துறு பொருளெலாந் தகவெதிர் நோக்கி
யண்ட ரேயுரு வாம்பசுக் கன்றொடு மடிப்பாக்
கண்டு கண்டுவெள் ளேறுகண் டிரமுன் பல்லோர்
கொண்டு நின்றதுங் கண்டனன் கொற்றவர் பெருமான்.

(இ - ள்.) அரசர் தலைவனாகிய ஏமகண்டராசன் பீடத்திற்பொருந்திய எல்லாப்பொருள்களையுந் தகுதியுடனெதிரேபார்த்து, தேவர்களேயே யுருவமாகவுடைய பசுவினைக்கன்றுடன் வரக்கண்டு, பார்த்துக் கண்ணைச்சில்சுழியும்படி முன்னரேபலர் கொண்டுவந்தவற்றையுங் கண்டனன். எ - று. (௮௧)

தமர்க ளாயினர் தமனிய வாழிபூ ணாதி
விமல மல்கிய கையுறை வியந்தனர் கொடுத்தா
ரமரின் மேம்படு மன்னவ ரனைவருந் திறையிட்
டிமிழு மன்பொடு மெதிர்பணிந் தெழுந்தனர் நின்றார்.

(இ - ள்.) உறவினராயுள்ளவர்கள் பொன்மோதிரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலியவற்றைப் புனிதமிக்க காணிக்கையாகக்களித்துக் கொடுத்தார்கள். போர்த்தொழிலின் மேம்பட்ட அரசர்களெல்லாருங் கப்பங்களைச் செலுத்திவிளங்கும் ஆசையுடன் எதிரேவணங்கியெழுந்துநின்றார்கள். எ - று. (௮௨)

பண்ணி நின்றமால் களிற்றினைப் பாகன்முன் னுறுப்ப
நண்ணி யேறினா னாயகி சிவிகையி னடந்தா
ளெண்ணில் வார்கொடி கவிகைபிச் சங்களீண் டினவான்
மண்ணுறும் விண்ணுமு மதிர்தர வதிர்ந்தவார் முரசம்.

(இ - ள்.) அலங்கரித்திருக்கின்ற பெரிய யானையைப் பாகனானவன் முன்னே செலுத்த, ஏமகண்டராசன் அதனைப் பொருந்தியேறினன். அவன் மனைவி பல்லக்கி லிவர்ந்து சென்றனள். கணக்கில்லாத நெடிய துவசங்களும் குடைகளும் மயிற்குஞ் சங்களும் நெருங்கின. பூவுலகமுந் தேவலோகமும் அதிரும்படி வாரிற்கட்டிய பேரி கைகளொலித்தன. எ - று. (அ௩)

அரசர் தத்தம வரிசையொ டொருபுடை யடுத்தார்
பரசு தேர்பரி மாபல யானைதா னைகளும்
விரசி யோர்புடை மிடைந்தன விண்ணவ ரிறைபோற்
புரசை மால்களி றூர்ந்துலாப் போந்துமீண் டடுத்தான்.

(இ - ள்.) மன்னவர்கள் தங்கடங்கள் வரிசைகளுடன் ஒருபக்கலில் வந்தார்கள். துதிசெய்யத்தக்க தேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் சேனைகளும் கலந்து ஒருபக்கலில் நெருங்கின. (ஏமகண்டன்) தேவர்கட்கரசனை இந்திரனைப்போல, முக படாங்கட்டிய பெரிய யானையிலேறிப் பவனிசென்று திரும்பிவந்தனன். எ-று. (அ௪)

கோயில் வாய்தலி னிழிந்தனன் கோடணை புரிந்த
பாய வெல்லையிற் படுத்தபொற் பலகைமே லிவர்ந்து
மேய மாதொடு நின்றனன் மின்னிடை மடவார்
தூய பாலடி சொரிந்துநீ ராற்கழீஇத் துடைத்தார்.

(இ - ள்.) அரண்மனைவாயிலி லிழிந்தனன். அழகுசெய்துள்ள நல்ல விடத்திற்படுத்த அழகிய பலகைமேலிறங்கிப் பொருந்திய மனைவியுடன் (ஏமகண்டன்) நின்றனன். மின்னல்போலும் (நுண்ணிய) இடையையுடைய (மாங்கல்யமணிந்த) மாதர்கள் புனிதமாகிய பாலினைக் காலிற்பெய்து நீராற்கழுவி (அதனைவெண்பட்டால்) துடைத்தார்கள். எ - று. (அ௫)

அங்கு ரங்கிளர் பாலிகை யவிர்மணி விளக்குப்
பொங்கு பூரண கும்பமும் பூங்கரத் தேந்தித்
தங்கு மாசையங் கரகநீர்த் தாரைமிக் கொழுக்கி
மங்க லத்தொடு மும்முறை வலஞ்செய்து பெயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) முளைகள் விளங்கும் பாலிகைகளும், பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்க தீபங்களும், நிறைந்த பூரணகும்பங்களும் அழகிய கைகளிற்றாங்கி, அழகுபொருந்திய பொற்கரகநீரைத் தாரையாக மிகவுமொழுக்கி, மங்கலப்பாடல்களுடன் மும்முறை வலமாகச் சுற்றிச் சென்றார்கள். எ - று. (அ௬)

மணியி ழைத்தபா துகையெதிர் வைப்பமே லிவர்ந்து
பிணியி ழைத்துவைத் தனையமேற் பெருந்தகைக் குரிசி
றணியி ழைத்திரள் சுமந்தனன் றுணைவியுந் தானு
மணியி ழைத்தவுண் மனையடுத் தாதனத் திருந்தான்.

(இ - ள்.) இரத்தினங்களிழைத்த பாதுகையை யெதிரே வைப்ப அதன்மீ தேறி [அணிந்து] துன்பத்தைச் செய்தவைத்தார்போன்ற வேலாயுதமேந்திய பெருந் தகைமையுடைய எமகண்டமன்னன் தானும் மனைவியுமாக, அழகுசெய்து விளக்கிய அரண்மனைக்குட் சென்று பீடத்திலிருந்தனன். எ - று. (அஎ)

தேசி கப்பிரான் செல்வனை யுடன்கொண்டு சென்று
பூசை மண்டபம் புகுந்துபின் கிரியையும் புரிந்து
நேச மல்கிய விண்ணவர் தமையெலா நினைந்து
கூசி நின்றல ரஞ்சலி கொண்டெதிர் தூவி.

(இ-ள்) செல்வமிக்க எமகண்டனை ஆசிரிய நாயகன் உடன்கொண்டுசென்று பூசை மண்டபத்தை யடைந்து, பிறகு (செய்யவேண்டிய) கிரியைகளையுஞ் செய்து, அன்புநிறைந்த தேவர்களை யெல்லாந் தியானித்து, மயிர்க்குச்செறிந்து, நின்று புஷ்பாஞ்சலி சமர்ப்பித்து. எ - று. (அஅ)

வேந்தன் மைந்தனை விதியுளி மனுப்புனை வாட்டப்
போந்த யாவருந் தந்தம திடமினி புகுந்திங்
கேந்த லின்னமும் வேண்டுழி யெய்துக வென்றுஞ்
சாந்த மென்மொழி யாலவர் தமைவிடுத் திருந்தான்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தராசன் புதல்வனாகிய எமகண்டனை மந்திரவிதிப்படி பட்டாபிடேகஞ் செய்யவந்திருந்த வெல்லோரும் இனித் தங்கடங்க ளிடங்கட்குச் சென்று, இன்னும் அரசன் விரும்பியகாலத்தில் வருவீர்களாகவென்று, மெல்லிய இத வார்த்தைகளால் அவர்களைச் செலவளித் தனுப்பியிருந்தனன். எ - று. (அகூ)

சோம காந்தனுந் துணைப்புயச் சுமையொழிந் தனமென்
றேம மார்ந்தன னேமகண் டனுமினி தெழுந்தங்
கோம மாதிசெய் குரவனை யுவந்துபூசித் துங்
காமம் யாவையுங் கைதவி தரமிகக் கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தராசனும் (நமது) இருதோள்களிலிருந்த சுமையை யொழிந்தோமென்று சந்தோஷமடைந்தனன். எமகண்டனும் களிப்புட னெழுந்து அவ்விடத்தில் ஓமமுதலியவற்றைச் செய்த ஆசிரியனை விருப்புற்றுப் பூசைசெய்து, அவன் விரும்பியவற்றை யெல்லாங் கையானது கவியும்படி மிகுதியாகக் கொடுத்தனன். எ - று. (கூ0)

பெரிய மாதவர் பேணுதல் குரவினர் மறையோர்க்
குரிய யாவையுந் தானமு முளமமை தரவுய்த்
தரிய ஞாதியர் குரவர்வேற் றரையர்க ளோடும்
பரிவு தீர்தரப் பலவகை யடிசில்கை தொட்டான்.

(இ - ள்.) சிறந்த பெருந்தவமுடையவர்கள் - காப்பாற்றத்தக்க வறுமையாளர்கள் - வேதியர்கள் முதலானவர்கட்குரிய வெல்லாவற்றையுந் தானங்களையும் மனதிற்குப் பொருந்தக் கொடுத்து, அன்புபாராட்டற்கரிய நாயமார்கள் - ஆசிரியர்கள் - மறுதேசத்து மன்னர்கள் ஆகிய இவர்களுடன் துன்பமகலப் பலவகைப்பட்ட உணவுகளைப் புசித்தனன். எ - று. (கூக)

துகிலும் பூண்களுந் துரகமும் வேழமுந் தேரு
மகிலங் காவல ராகிய வரையர்க ளமைச்சர்
புகலும் பாவலர் நாவலர் பொருநரா தியர்க்கு
முகிலு நாணுறப் பொழிந்துகாத் தனன்புவி முழுதும்.

(இ - ள்.) வத்திரங்களும் ஆபரணங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் (முதலியவற்றை) உலகினைக் காப்பவர்களாகிய அரசர்கள்-மந்திரிகள்-சொல்லுகின்ற பாவல்லபமுடையவர்கள் - நாவல்லபமுடையவர்கள்-பகைஞர்கள் முதலிய வெல்லோருக்கும் மேகமும் (ஈகையாலிவனை யொத்திலேமென)நாணமடையும்படி (ஏராளமாகச்) சொரிந்து உலகமுழுவதையும் அரசுசெய்தனன். எ - று.

பாவலர் நாவலரென்பன கல்விவல்லோரையே யுணர்த்துமாயினும், பாவல்லவர் கவிகளை யியற்றலில் வல்லோரென்றும், நாவல்லவர் நூற்பொருள்களை யெடுத்துக் கூறலில் வல்லோரென்றுங் கொள்க. (கூஉ)

இன்ன வாறபி டேகமன் னவரினி தெய்தி
னன்னர் தாமற நீதிமே பாயுணல் மனைவி
துன்னு கான்முளை துவன்றிருஞ் செல்வம்வான் கதியு
மென்ன காமமு மெண்ணியாங் கெய்திவாழ் குவரால்.

(இ - ள்.) இந்த வகையாக அரசர்கள் இனிதாகப் பட்டாபிடேகஞ் செய்யப் பெறுவார்களாகில், நன்மையாகிய தருமம் - நீதி - தீர்க்காயுள் - உத்தமமனைவி - பொருந்திய புத்திரர்கள் - தோன்றுகின்ற பெருஞ்செல்வம் - சிறந்த முத்தி முதலியனவும் விரும்பிய வெல்லாவிருப்பங்களும் விரும்பியவகையே யடைந்து வாழ்வார்கள். எ-று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் முறைப்படி பட்டாபிடேகஞ் செய்யப் பெற்ற அரசன் பெறும் போகத்தையும், அவன் நாட்டிற்குண்டாகுஞ் செழிப்பையும் முறையே கூறுகின்றார். (கூஙு)

அனைய மன்னரா லரசுசெய் திடப்படு நாடு
மினைய வன்பிணி நல்குர விடரிவை யின்றி
மனைதொ றும்பசுப் பான்மிகுத் திடமதி தோறுங்
கனைம ழைப்பெய லுறப்பெரு வளத்தொடு கவினும்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட அரசர்களால் இராசரிகஞ் செய்யப்படுகின்ற நாடும் நெருங்கிய வலிய வியாதிகள் தரித்திரம் துன்பம் இவை முதலியனவில்லாமல் வீடுகளிலெல்லாம் பசுக்கள் பாலைப்பெருக்கும்படி மாதந்தோறும் ஒலிக்கின்ற மேகமானது மழை சொரிதலடையப் பெருவளங்களுடன் அழகுற்று விளங்கும். எ - று. (கூச)

மறுவி லந்தணீ ரேமகண் டப்பெயர் மைந்தன்
பொறுமை மண்மட மாதினைப் புல்லிய துரைத்தா
முறுதி யெய்திய மதியொளிப் பெயரினு னுவனை
நிறுவி வல்வனம் புகுந்தவா வினிநிகழ்த் துதுமால்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத அந்தணர்களே! ஏமகண்டனென்னும் இராசகுமாரன் பொறுமையுடையபூமிதேவியாகியகன்னிகையைக்கலந்த [பட்டாபிடேகஞ்செய்து கொண்ட] வகையை (இதுகாறும்) உரைத்தோம். மனோதிடங்கொண்ட சோமகாந்த

ராசன் அவ்வேமகண்டனை (நகரத்தில்) நிறுத்தி, வலிய வனத்திற்குச் சென்றவகை யை இனிக்கூறுவாம் (என்று சூதமுனிவர் கூறலாயினர்.) எ - று.

மண் மடமாது இதில் மடமை - இளமை. பூமிக்கு இளமையாவது வளமுற்றிருத்தல். மதியொளிப் பெயரினனென்றது—மதி - சந்திரன்; சோமன். ஒளி - காந்தி. என்பதனால் சோமகாந்தனென்க. (கரு)

பட்டாபிஷேகப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கூ௭௭.

சோமகாந்தன்வனம்புகுபடலம்.

மதியொளிப் பெயரினன் வனத்திற் செல்லுவான்
கதிதரு மைந்தனைக் கனிவி னோக்குபு
நிதியினு முன்னர்யா னிகழ்த்து நீதியைப்
பொதிவது முன் கடன்வனம் புகுவ தென்கடன்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தனென்னும் அரசன் வனத்திற்குச் செல்லும்படி நற்கதியையுதவும்மகனாகிய ஏமகண்டனை ஆசையோடுபார்த்து, யான்முன்னர்க்கூறிய நீதிமார்க்கத்தை உன் செல்வத்தைக்காட்டிலும் (விசேடமாய்) பாதுகாப்பது உன்கடனாகும். வனத்திற்குச்செல்வது (இனி) என்கடனாகும். எ - று.

புத்திரப்பேறில்லோர் புத்தென்னும் நரகையடைவராதலின் அதனையொழிக்கும்படிபிறந்து, நல்வழியினிற்றலின் ஏமகண்டனைக் கதிதருமைந்தனென்றார். (க)

பதியுள படையுள பாங்கிற் றேர்தரு
மதியுள வமைச்சுள மனுசெய் நூலுள
நிதியுள பலவுள நினக்கி ருந்துணை
விதியுள தெனக்கென விரைந்தெ ழுந்தனன்.

(இ - ள்.) மகனே! உனக்குநகரங்களுள்ளன. சேனைகளுள்ளன. சமீபத்தில் தேர்ச்சியுற்றமனமுடைய மந்திரிகளுளர். மனுவாற்செய்யப்பட்ட நூல்களுள. பெரிய துணையாகச் செல்வங்களுள. பலவுமுள்ளன. எனக்குவிதியுள்ளது என்றுகூறித் துணிவுடனெழுந்தனன். எ - று. (உ)

கதமுமிழ் வேலினன் கடையி னீங்குமுன்
சுதன்மையு மமைச்சருந் துவன்று சுற்றமு
மதநகர் மாக்களும் வந்த மன்னரு
மிதமுறு மைந்தரு மெவரு மீண்டினர்.

(இ - ள்.) கோபத்தைச் சிந்தும் வேலையுடைய சோமகாந்தன் அவ்விடத்தை நீங்குமுன்னரே (அவன்மனைவியாகிய) சுதன்மையென்பாளும், மந்திரிகளும், நெருங்கிய உறவினரும், பெருமைபொருந்திய அந்நகரவாசிகளும், (பட்டாபிடேகத்திற்கு) வந்த அரசர்களும், நன்மைபொருந்தியசிறுவர்கள் யாவரும் (அரசன்புடையே) நெருங்கினார்கள். எ - று. (ங)

திரண்டவர் புடைவரத் திகழ்கு ரோசமீ
ரிரண்டுசென் றிளமரக் காவுஞ் சூழ்ந்திடைக்
கரண்டமுங் கம்புளுங் கலந்த பொய்கையை
முரண்டபு சிந்தையான் முன்னி வைகினான்.

(இ - ள்.) மயக்கற்ற மனமுடைய சோமகாந்தன், அவர்கள் புடைசூழ்ந்துவர, விளங்குகின்ற நான்குகுரோசதூரஞ்சென்று, இளமரச்சோலையுஞ் சூழ்ந்து, இடையே நீர்க்காக்கையுஞ் சம்பங்கோழியும் (பலபறவைகளும்) வசிக்கின்ற தடாகத்தை யடைந்து தங்கினான். எ - று. (௪)

அருந்தவத் தோர்களை யந்த ணாளரை
திருந்துற வணங்குபு திரளை நோக்கியே
யிருந்திட வேண்டுமா லெவரு மென்றனன்
வருந்திநின் றவரெலாம் வணங்கிச் சொல்லுவார்.

(இ - ள்.) அரிய தவசிகளையும் வேதியர்களையுஞ் செவ்வையாகப் பணிந்து (உடன்வந்தவர்களாகிய) கூட்டத்தைப்பார்த்து, யாவரும் (இத்தவனையில்) நிற்கவெனக் கூறினன். அவர்களெல்லாம் வருத்தத்தோடும் வணக்கத்தோடுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ - று.

அருந்தவத்தோர்களும் அந்தணாளரும் வருந்திநின்றும், திரளாகிய வனையோர் வணங்கிநின்றுஞ் சொல்லுவாரென முடித்துக்கொள்க. (௫)

அங்கியின் வெம்மையு மறலின் றண்மையுஞ்
செங்கதி ரிடையொளிச் செறிவு மாக்கையிற்
றங்கிய வாவியுந் தகைய வெங்கள்பாற்
பொங்கிய கருணையை புடையி னீங்கிலேம்.

(இ - ள்.) தீயினிடத்திற் சுடுகையும் நீரினிடத்திற் குளிர்ச்சியுஞ் செவந்த கிரணத்தையுடைய சூரியனிடத்தில் ஒளிமிகுதியும், சரீரத்திற் பொருந்திய உயிரும் போல எங்களிடத்திற் கருணைமிக்குடையவனே! உன்னருகிலிருந்து (நாங்கள் ஒருபோதும்) நீங்கமாட்டோம். எ - று. (௬)

நீங்கின மாயினு நிலவை நீத்திரு
ளோங்கிய விரவென வுன்னை நீத்துமுன்
றுங்கிய வனப்பெலாந் தளரு மாநகர்
யாங்களெவ் வாறுவாழ்ந் திருத்து மேந்தலே.

(இ - ள்.) அரசனே! (ஒருவேளை யுன்னைப்) பிரிந்தோமானாலும், சந்திரனை யொழித்து இருண்மிகுந்த இரவைப்போல உன்னைப்பிரிந்து முன் பொருந்திய அழகெல்லாந்தளரும் (ஆதலின்) சிறந்தநகரத்தில் யாங்களெவ்வாறு வாழ்ந்திருப்போம். எ - று.

வேறு.

முந்தப் புண்ணிய மெண்ணில முயன்றனை யதனு
லெந்தத் தீர்த்தமோ வெப்பெருந் தவத்தரோ வுடம்பிற்
பந்தித் தாருயிர் பருகுநோய் பாற்றுவர் வனம்யாம்
வந்தப் போதுடன் மாநகர் வருகுது மென்றார்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில் எண்ணில்லாத புண்ணியகருமங்களைச் செய்தனையாதலால், உடலிற்கலந்து அரிய வுயிரைப்பருகுங் கொடுநோயை எந்தப் புண்ணியதீர்த்தமாவது எந்தப் பெருந்தவசிகளாவது ஒழிப்பார்கள். (ஆதலால்) யாங்களும் (உன்னுடன்) வனத்திற்கு வந்து, அப்பொழுது (நமது) சிறந்த தேவநகரத்திற்கு உன்னுடன் வருகிறோமென்று சொன்னார்கள். எ - று. (அ)

திங்க டங்கிய பெயரினன் செப்புவ னகரீர்
தங்கி யில்லறங் காத்தபின் றனிவனஞ் சேரத்
துங்க நன்மறை மொழிந்ததைத் துகளற முடிப்ப
விங்கு வன்பிணி யெய்திய திரங்கலீர் நீயிர்.

(இ - ள்.) சந்திரனை முதலாகக்கொண்ட பெயரையுடையவன் [சோமகாந்தன்] சொல்லுகின்றான்: நகரவாசிகளே! நகரிற் பொருந்தி இல்லறத்தை யநுஷ்டித்த பின் தனியாக வனத்திற் செல்லும்படி புனிதமாகிய நல்ல வேதங்கள் பிரதிபாதித்ததைக் குற்றமற நிறைவேற்றும்படி இப்பொழுது வலிய பிணியானது வந்து சம்பவித்தது. (அதற்காக) நீங்கள் மனமிரங்காதிர்கள். எ - று. (கூ)

பரந்த தொன்மரம் பாடுறும் பதத்துவீழ் போல
வரந்தை வந்துழி யருமகன் றாங்குதற் காவான்
புரந்து நுங்களை யெம்மினும் புகழ்பெறும் போமி
னிரந்து ளேன்வரம் யான்வனம் போவதற் கென்றான்.

(இ - ள்.) பரவிய ஆலமரமானது அழிவுறுங்காலத்து (அதற்குதவி செய்யும்) விழுதுபோலத் துன்புற்றகாலத்தில் என் அரிய புத்திரன் (உலகினைத்) தாங்குவதற்காயினான். (அவன்) உங்களைக்காத்து எம்மைப்பார்க்கிலும் புகழ்பெறுவான். (திரும்பிச்) செல்வீர்கள். யான் வனத்திற்குச் செல்வதற்கு வரம் யாசித்தேன் (அதனைக்கொடுக்க வேண்டும்) என்று கூறினான். எ - று.

தொன்மரம் பாடுறும் பதத்து வீழென்றதை,

நாலடியார்.

"சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை
மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக்
குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றன் பெற்ற
மதலை மறைப்பக் கெடும்."—என்பதனானுணர்க. (௧௦)

இறைவ னாணையை மறுப்பதற் கஞ்சின ரிருந்தா
ருறையு மாநகர் மாந்தர்க ளொளிவிழி யுறைப்ப
நிறையு மார்வநோ யலைத்திடு நெஞ்சொடு நின்றான்
முறையி னாற்புவி தாங்கிய முழவுத்தோண் மைந்தன்.

இ - ள். பெரிய அந்நகரவாசிகள் அரசன் கட்டளையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சி, ஒள்ளிய விழியினின்று நீர்த்துளி சிந்த விருந்தார்கள். முறைப்படி பூமியைத்தாங்கிய முழவினை யொத்த தோளை யுடைய மகனாகிய எமகண்டன் நிறைவாகிய ஆசை நோயானது துன்புறுத்த மனத்துடனின்றான். எ - று. (௧௧)

கவலை மைந்தனைக் கலைமதிப் பெயரினு னோக்கிச்
சவலை நெஞ்சினை தசரதன் மொழிதவ றாது
குவலை யம்புக ழிராமனுங் குறுகினன் கான
மவல மெற்றினுக் கதுவன மிதுவன மன்றே.

(இ - ள்.) துன்படைகின்ற மகனைச் சோமகாந்தன் பார்த்து, மெலிந்த மன முடையவனே! தசரதசக்கிரவர்த்தியின் சொல்லைத் தவறாமல் உலகமானது புகழுந் தக்க இராமபிரானும் வனத்தைக்குறுகினன். கவலையுறுதல் யாதுக்கு? (விஷயவாதனை யுற்றோருக்கு) அதுவே வனம். (விஷயவாதனை யற்றோருக்கு) இது வனமல்ல. எ - று.

சுகம டுப்பினுந் துன்பமே விளைப்பினுங் குரவர்
புகலி னுஞ்சொலி னிற்பதே புத்திரர் தரும
மகலி ரும்பதி யேகென வடியிணை பணிந்து
மகன்ம ருங்குறு மன்னையை வல்விரைந் தடுத்தான்.

(இ - ள்.) சுகத்தையுண்டுசெய்தாலும் துக்கத்தையுண்டுசெய்தாலும் குரவர் கூறுஞ் சிறந்தசொற்படி நிற்பதே மைந்தர்களுக்குரியதர்மமாம். (ஆதலின்) விசாலமான பெரிய நகரத்திற்குச் செல்கவெனக்கூற, புதல்வனான ஏமகண்டன் (தந்தையை) வணங்கி அருகிலுள்ள தாயை அதிகவிரைவாக அடுத்தனன். (க௩)

ஒழுகு கட்புன லுகளபா தத்துறு துகளைக்
கழுவி மேல்விழுந் தரற்றினன் கனிவுளத் தன்னை
தழுவி மைந்தனை யெடுத்துமை தயங்குகட் புனலான்
மெழுகு சந்தனப் புயத்தினைக் கழீஇனள் விளம்பும்.

(இ - ள்.) ஏமகண்டன் சிந்துகின்ற கண்ணீரால் (தன்தாயின்) இருபாதத்திற் பொருந்திய தூசுகளைக்கழுவி மேலேவிழுந்தழுதனன். (அவன்தாய்)மகனையெடுத்துத் தழுவிமைதீட்டிய தன் கண்ணீரால் மகனது சந்தனம்பூசிய தோள்களைக் கழுவிச் சொல்லுவாள். எ - று. (க௪)

தொடுத்த வூழினைச் சுரர்களு நீக்குவா ரில்லை
யடுத்த வூழினுக் கரற்றியென் னுவது மைந்தா
விடுத்தி யின்னலை விக்கினந் தீர்த்துவேண் டுவன
கொடுத்தல் செய்வது குஞ்சரத் தனிமுகத் தெய்வம்.

(இ - ள்.) சந்தித்தவூழ்வினையை நீக்குபவர்கள் தேவர்களிலுமிலர் (ஆதலால்) வந்த ஊழ்வினைக்கு அழுது ஆகத்தக்கது யாது? (ஒன்றுமின்று) மகனே! துன்புறு தலைவிடுக. இடுக்கண்களைந்து விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது ஒப்பில்லாத யானை முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளேயாம். எ - று. (க௫)

ஆத லாற்கண பதியையா ராதனை புரியா
வேத நீங்கியென் னிருமுது குரவர்கண் மீண்டு
போத வேண்டுமென் றிரந்துகொள் புகுநக ரிடையென்
றோத வோமென்று விடைகொண்டா னுலகினைப் புரப்போன்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், விநாயகக் கடவுளை யாராதனைசெய்து, வயோதிக முடைய என்தாய்தந்தையரிருவரும் துன்பமொழிந்து மீண்டும் (நகரிற்கு) வரவேண்டு

ன்று யாசித்து வரங்கொள்க. (இனிக்கணமேனுந் தாழாது) நகரத்திற்குச் செல்க க்கூற, உலகைக்காப்போனாகிய ஏமகண்டன் ஓமென்று உத்திரவு பெற்றுக் ண்டனன். எ - று.

ஓமென்பதும் ஆமென்பதுமொக்கும். (கசு)

மீண்டெல் லோர்களும் புடைவர வியனக ரெய்தி
யாண்டு மாநிலங் கணபதி பூசையு மாற்றி
வேண்டி வாழ்ந்தன னிமையவ ரரசனே யென்ன
மாண்ட கேள்வியி னேமகண் டப்பெயர் மன்னன்.

(இ - ள்.) மாட்சிமைப்பட்ட நூற்கேள்வியையுடைய ஏமகண்டராசன் தேவர்களுக்கிறைவனான இந்திரனைப்போல, எல்லோருந் தன்னைப்புடைசூழ்ந்துவரத் திரும்பி, பெரிய பூமியை யாகஞ்செய்து விநாயகபூசையுஞ்செய்து அவரைப் பிரார்த்தித்து வாழ்ந்திருந்தனன். எ - று. (கஎ)

சோம காந்தனுஞ் சுதன்மையும் வனம்புகத் துணிந்தார்
நாம வேற்கர சலபனு ஞானகே மியனுந்
தாமு மாங்குடன் சார்ந்தனர் நால்வருந் தழைத்த
காம மால்வனங் கலந்தனர் சிலபகல் கழிந்தார்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தனும் (அவன்மனைவியாகிய) சுதன்மையும் வனம் புகவிரைந்தார்கள். அச்சந்தரும் வேலேந்திய கையையுடைய சலபனும் ஞானகேமியனும் (ஆகிய மந்திரிகள்) அவர்களோடுசென்றார்கள். அந்நால்வரும் போகங்களுஞ் செழித்துள்ள அழகிய பெரிய வனத்தையடைந்து சிலதினங்கள் கழித்தார்கள். எ-று. (கஅ)

சூழ்ச்சி முற்றிய வமைச்சர்க ளிருவருஞ் சுவைத்தேன்
வீழ்ச்சி முற்றிய கிழங்குகாய் மென்கனி கொணரா
வாழ்ச்சி முற்றிய மன்னனோ டணங்கையுங் கைதொட்
டாழ்ச்சி முற்றிய வுளந்திரி யாதர் நடந்தார்.

(இ - ள்.) ஆலோசனைமிக்க மந்திரிகளிருவரும், சுவைபொருந்தியதேன்-முதிர்ந்துபருத்தகிழங்குகள்-காய்கள்-மெல்லிய பழங்கள் (முதலியவற்றைக்) கொண்டுவந்து, வாழ்வுமிக்க மனமானது திரியாதவர்களாகி (அரசனையும் அவன் மனைவியையுந் தொடர்ந்து) வழிநடந்து சென்றார்கள். எ - று. (ககூ)

இன்ன வாறவ ரிடைவனத் தியங்குழி வேந்தன்
முன்ன ரீட்டிய தவப்பயன் முழுவது மடுப்பத்
தன்னை நேர்வருந் தவத்தப் பிருகுநோற் றிருக்கு
நன்ன ராச்சிர மத்தினுக் கடுப்பநண் ணினரால்.

(இ - ள்.) அவர்கள் இவ்வகையாக நடுவனத்திற் சஞ்சரிக்கையில், சோமகாந்தன் பூர்வத்திற்செய்த தவப்பயன் முழுவதுஞ்சேர, தனக்குச் சமானமில்லாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் நல்ல ஆச்சிரமத்திற்குச் சமீபமாக அடைந்தார்கள். எ - று. (உ0)

பருதி நாயக னுருப்பவிர் வெப்பினும் பரிவுங்
கருதி னுளந் தனக்குநோய் காட்டுவன் பரல்கண்

மருவி யேற்றிழி வாகிய வழியிய விளைப்பு
மொருவ வாங்கொரு தடாகத்தி னீள்கரை யுற்றார்.

(இ - ள்.) சூரியபகவான் பூரணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற வெப்பத்தினால் துன்பமும், நினைத்தவர்களுடைய மனதிற்குத் துன்புசெய்யும் வலிய பருக்கைகள் பொருந்தி யேறியிறங்குவனவாகிய வழிநடந்த விளைப்பும் நீங்கும்படி அவ்வி... னுள்ள ஒரு தடாகத்தின் நெடிய கரையை யடைந்தார்கள். எ - று. (...)

வேறு.

வண்டுவரி பாடமது விண்டொழுகும் வாச
புண்டரிக மோடுபல பூத்திரள ணிந்து
கண்டவர்க ணெஞ்சகட வாதவொர்வ னப்புக்
கொண்டுகுளிர் தூங்குதடங் கண்டுமகிழ் கூர்ந்தார்.

(இ - ள்.) வண்டுகள் இசைப்பாட்டுப்பாடவும், தேனானது பெருக்கெடுத்துப் பாயும் வாசனை தங்கிய தாமரையுடன் பலமலர்த்தொகுதிகளைப் பெற்றதும், (தன்னைக்) கண்டவர்களுடைய மனமானது அப்புறஞ் செல்லவொட்டாதது மாகிய அழகுற்றுக் குளிர்ச்சிபெற்ற ஓர்தடாகத்தைக்கண்டு களிப்புமிகுந்தார்கள். எ - று. (உஉ)

அன்புவிர வின்சொலினை ரும்பயன் விளைத்துத்
தன்புடைய டைந்தவர்த மைத்தழுவி யவ்வோர்க்
கென்புமுரி யாரின்மண மீர்ங்குளிரி ளங்கா
றுன்பமற வந்துதவு தோயநிறை கண்டார்.

(இ - ள்.) அன்பானது கலந்த இன்சொற்களால் அரிய பலனை விளையச் செய்து, தன்னிடத்திற்கு வந்தவர்களைத் தழுவி, அவர்கட்குத் (தம தெலும்பையுங் கொடுத்தற்குரியவரைப்போல,) மணமமைந்தமிக்ககுளிர்ச்சியுடைய இளங்காற்றானது (அடுத்தோர்) துன்பமகல வந்து வீசப்பெற்ற நீர் நிறைவைக்கண்டார்கள். எ-று. (உ௩)

தெளிந்துகுளிர் கூர்ந்தினிமை சேர்ந்துறுப யத்தோ
டளந்தறியொ ணாதவரி னார்க்குமுப காரம்
வளர்ந்திடுமெ னும்பனுவல் வாய்மையென மாவு
முளர்ந்துதிரி புள்ளுமற லுண்டெழுவ கண்டார்.

(இ - ள்.) தெளிவுற்று (மிகக்) குளிர்ச்சிமிகுந்து இனிமையுற்றுப் பொருந்திய பயனுடன் (இவர் இவ்வளவினரேயென்று) அளவிட்டறியப்படாதவரைப்போல [தெளிவாகி, குளிர்ச்சிமிகுந்து, சுவைபொருந்தி நெருங்கிய நீருடன் அளவிடப்படாதவர்போல ஆழ்ந்து] எல்லோருக்கும் உபகாரத்தைப் பெருக்குமென்னும் நூலினுண்மையைப்போல மிருகங்களுங் கிளரிக்கொண்டு திரியும் பறவைகளும் நீரைப்பருகி யெழுவனவற்றைக் கண்டார்கள். எ - று. (உ௪)

பழங்கணுறு வன்பசிப டுப்பமுனி வோர்கள்
கிழங்குகொடு நீத்தகிளர் தாமரைக ளக்கண்
வழங்குகட ரோன்கதிரின் வாடிநிலை நீத்தோர்
சழங்குவர்க ளென்றுகரி சாற்றுவது கண்டார்.

(இ - ள்.) துன்பம்பொருந்திய வலிய பசியைத் தணிக்கும்பொருட்டு முனிவர்கள் கிழங்கை யெடுத்துக்கொண்டு விலக்கிய விளக்கமமைந்த தாமரைக்கொடிகள் சுனையினிடத்திலே சூரியன் வீசுங் கிரணங்களால் வாடி, நிலையினின்று நீங்கினவர்கள் துன்பமடைவார்களென்று சாட்சி கூறுவதைப் பார்த்தார்கள். எ - று. (உரு)

திரண்டுகரை சேரவரு சேல்கவர வாடுங்
குரண்டமெதி ராழ்ந்துகயல் கொண்டுமிசை வந்துண்
கரண்டம்வறி யோர்க்குதவு றாதுகளித் துண்ணு
மிரண்டுமறி யார்செயலி யம்புவது கண்டார்.

(இ - ள்.) கூட்டங்கொண்டு கரையை யடையும்படி வருகின்ற சேல்மீன்களைக் கொள்ளைகொள்ளும்படி சுழன்று திரியுங் கொக்குக்கெதிரே, நீரில் மூழ்கிக் கயல்மீன்களை வாயிற்கொண்டு (கரையின்) மேலேவந்து உண்ணுகின்ற நீர்க்காக்கையானது, ஏழைகளுக்குக்கொடாமற் சந்தோஷித்துண்ணும் நன்மையையுந் தீமையையு முணராதவர்களது செயலைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள். எ - று. (உசு)

அன்றிலுமக ன்றிலும ருந்துணையி னீங்கா
தொன்றியமு யங்குசிறை யோடிரைக டேர்ந்து
மன்றல்கமழ் கோட்டிடைவ திந்துமுதிர் காமங்
கன்றினவ ரன்பினிலை காட்டவெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்.) அன்றிலும் ஆணன்றிலும் அரிய துணையாகிய ஒன்றினின்றொன்று நீங்காமல், பொருந்திய கோத்த சிறகுகளுடன் ஆகாரத்தைத்தேடி வாசம் வீசும் மரக்கொம்புகளில் வாழ்ந்து, மிக்க காமம் பழுத்தவர்களுடைய அன்பின்றன்மையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள். எ - று. (உஎ)

திங்களொளி ழைந்துமலர் தேங்குமுதம் வாடப்
பங்கயம லர்ந்தொளிப ரம்பவொரு சீராய்த்
தங்கியவ னிச்சமெவர் தம்மினும்வ ருந்தாத்
துங்கமுனி வோர்நிலைமை தோற்றவெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்.) சந்திரனை விரும்பி மலர்கின்ற தேன் பொருந்திய குமுதமலர்கள் வாடாநிற்பவும், தாமரைமலர்கள் விகசித்து ஒளிசெய்யவும், ஒருதன்மையாகவே பொருந்திய அனிச்சமலர்கள், எவரிடத்திலேயும் (உறவினர் பகைவரென்று கனியாமல்) வருந்தாமலுள்ள புனிதமான முனிவோர் நிலைமையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள். எ - று.

குமுதம் - சந்திரனைக்கண்டு மலர்வது. பங்கயம் - சூரியனைக்கண்டு மலர்வது. அனிச்சம் எப்பொழுதும் மலர்ந்துள்ளது. (உஅ)

மிக்கதிற லுன்மெலியர் தம்மின்மிறை செய்தங்
கொக்கவழி யுங்கயவ ரொப்பவுறு மீன்க
டக்கசிறு மீனுடற மைப்பவினி துண்ணூ
வெக்கரிவர் புட்கிளைக ளாவதெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்.) மெலியவர்களிடத்தில், மிக்கவலிமையால் துன்பமுண்டுசெய்து அவர்களுடன் சமானமாக அழிகின்ற கீழ்மக்களைப்போல, பொருந்திய மீன்கள் தகுதி

யாகிய சிறுமீன்களை உடல்பூரிக்கும்படி இனிமையாகவுண்டு, மேலுக்குச்செல்கின்ற பறவைகளுக்கு இரைகளாவதை யெதிரேகண்டார்கள். எ - று. (உக)

அன்னமொடு நேமிகுரு காரனுகர் தாரா
மன்னுசிரல் கம்புள்வளர் நாரைமலி போதா
வென்னவும டைப்பவிரை யீந்துசிவ னேரு
நன்னர்நறு நீர்க்கரையி னண்ணுபொழில் கண்டார்.

(இ - ள்.) அன்னத்துடன் சக்கரவாகப்புள் கோழி ஆரல்மீன்களைத்தின்னுந் தாரா பொருந்திய மீன்குத்தி சம்பங்கோழி வளர்கின்ற நாரை பெருநாரைமுதலிய வெல்லாப் பறவைகளுமடைப்ப (அவற்றிற்கு) உணவைக்கொடுத்து (யாவரையுங்காக் குஞ்) சிவபிரானையொத்துள்ள நல்லவாசந்தங்கிய நீரின்கரையிற் பொருந்தியசோலை யைக்கண்டார்கள். எ - று. (௩0)

வேறு.

மயிலாலுவ குயில்கூவுவ வரிவண்டிசை முரல்வ
பயில்பூவைகள் கிளியோடிசை பலவாதுகள் புரிவ
வயில்வாள்விழி மடவாரென வலர்பூங்கொடி யசைவ
வெயிலாதவர் புறமேகுற விரிபூஞ்சினை மிடைவ.

(இ - ள்.) மயில்கள் நடிக்கின்றன. குயில்கள் கூவுகின்றன. கீற்றுப்பொருந் தியவண்டுகள் இசைப்பாட்டுபாடுவன. பழகிய நாகணவாய்ப்புட்கள் கிளிகளுடன் சொல்லுகின்ற பலவாதுகளைச்செய்கின்றன. கூர்மைவாய்ந்த வாள்போன்ற விழியை யுடைய மாதர்களைப்போல மலர்ந்தபூங்கொடிகள் அசைவன. வெயிலைச்சிந்துஞ் சூரி யன் புறஞ்செல்லும்படி விரிந்த பூங்கொத்துகள் நெருங்கியுள்ளன. எ - று. (௩௧)

குழைவாய்ஞெமிர் முகைவாயவிழ் குளிர்தேனுறை சிந்த
மழையாமென வளர்சாதகம் வாய்விண்டிடை பருக
வுழையார்மல ரொழிதேனது னுறுவாயிரு கடைவார்
விழைமேதனுகர் வனவேசையின் மிகுகாமுக ரனைய.

(இ - ள்.) வளைவாகிப் பரந்த மொட்டுகள் வாயாற்சிந்திய குளிர்ந்த தேன் றுளிகள்சிந்துதலால், வளர்கின்ற சாதகப்புட்கள் (அவற்றை) மழைத்துளிகளாமென்று வாயைத்திறந்து பருகவும், அருகிலிருக்கும் மலரினின்றுபிரிந்த வண்டுகள் அச்சாதகப் புள்ளின்பொருந்திய வாயினது இருபுறத்திலுமொழுகும் விரும்பத்தக்க தேனைப்புசிப் பனவும் வேசையரிடத்தில் மிக்க காமுகரையொத்திருந்தன. எ - று. (௩௨)

வெள்ளத்திர ளிடுவண்டலின் விரிவெண்மண லெக்கர்
கொள்ளச்செழு மதுநுண்டுளி கொட்டிக்குரு மலர்மேற்
றள்ளித்ததை மகரந்தமுந் தளிருந்தக விரவி
நள்ளிற்பிரி யாநந்தன வனமென்னந லக்கும்.

(இ - ள்.) வெள்ளத்தின் மிகுதியானது உண்டாக்குகின்ற நீர்ச்சுழியலால் விரிந்த வெண்மணல்கள் மேடுகொள்ள, செழிய நுண்ணிய தேன்றுளியைச் சிந்தி, நிறம்பொருந்திய மலர்களை மேலேதள்ளி, நெருங்கிய மகரந்தப்பொடியையுந் தளிர் களையுந் தகுதியாகக் கலந்து, குளிர்ச்சியினின்று நீங்காத நந்தனவனம்போலச் சிறந் திருக்கும். எ - று. (௩௩)

வேறு.

யபொழில் கண்டவர்க ளெய்தினரி ருந்து
புனையுமனை யெழிலுமிது போல்வதல தென்றார்
நனையவிழு மென்மலர்க டத்துவரு தென்றல்
கனைவெயிலு ழந்ததுயர் காற்றியதை யன்றே.

(இ - ள்.) இத்தகைய சோலையைக்கண்டு அவர்கள் (நால்வரும் அங்கே) அடைந்திருந்து அழகுசெய்த வீட்டின் அலங்காரமும் இதனைப்போல்வதன்று எனக் கூறினார்கள். தேனைச்சொரியும் மெல்லிய மலர்களிற்படிந்துவந்த தென்றற்காற்றானது, மிக்கவெயிலால் வருந்திய துன்பத்தை யொழித்தது. எ - று. (௬௪)

வேயனைய தோளிபுடை மேயினளி ருந்தாள்
காயிலைய வேலரசன் கண்படைகொள் கின்றா
னையிடைய மைச்சர்கள கன்றனைவு நாடிப்
போயினர்க ளாங்கொருசி றானினிது புக்கான்.

(இ - ள்.) மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய சுதன்மையென்பவள் அருகிற் பொருந்தியிருந்தாள். கோபிக்கின்ற அச்சவடிவாகிய வேற்படையேந்திய சோமகாந்த மன்னன் துயில்செய்கின்றனன். அந்தச்சமயத்தில் மந்திரிகள் ஆகாரங்கொண்டுவருவதை நாடிவிலகிச்சென்றார்கள். அப்பொழுது ஒருசிறுவன் இனிதாகவந்தனன். எ-று.

கண்டனள்சு தன்மைவரு காமருசி றானைக்
கொண்டனண்ம கிழ்ச்சிகுல வேற்குமர னேபோன்
மண்டியத வச்சிறுவன் வந்திந லத்தால்
விண்டதுவ ருத்தமென வேண்டியிது விண்டாள்.

(இ - ள்.) சுதன்மையென்பாள் (தனக்கருகே) வருகின்ற அழகிய சிறுவனைக் கண்டு, சிறந்த வேலேந்திய தன் மகனை எமகண்டனையே (கண்டாற்) போலக் களிப்புற்று, மிக்க தவத்தையுடைய அச்சிறுவன் (ஆங்கு) வந்த நன்மையால் வருத்தமொழிந்ததென்று விரும்பி, இதனைச் சொல்லலாயினள். எ - று.

கண்டனள் கொண்டனளென்னும் வினைமுற்றுகள் வினையெச்சப்பொருளன.

புண்டரிக மெண்குபுழை வார்கைமத வேழங்
கண்டிரவை முந்தகையுங் கானமிதி னங்க
ணண்டரின முந்தனிய வெய்தவரி தாகு
மிண்டுதிற லாளரென மேவினைநீ யாரே.

(இ - ள்.) புலி - கரடி - துளை பொருந்திய நெடிய கையையுடைய மத யானை - சிங்கம் முதலிய மிருகங்களும் நெருங்கிய இந்த வனத்தில், தேவசாதியாரும் ஒன்றியாக வருதற்கரிதாகும். (அவ்வாறிருப்ப) மிக்க வன்மையுடையாரைப்போல வந்தனை. நீயார்? எ - று. (௬௭)

நின்னுடைய நாமமெது நின்னையினி தீன்ற
வன்னையவள் யாவண்மகி ழையனவன் யாவ
னின்னவன மெய்தியதெ தற்கிவைய னைத்து
முன்னையுரை யென்னவுமு னிச்சிறுவ னோதும்.

(இ - ள்.) உன்னுடைய பெயர் யாது? உன்னை யினிதாகப்பெற்ற தாய் யாவர்? விரும்பத்தக்க தந்தையாயுள்ளார் யாவர்? இவ்வனத்திற்கு வந்தது யாதுக்கு? இவற்றையெல்லாம் முதலிற் கூறுகவென வினவவும், முனி மைந்தன் (அவ்வினாக்கட்கு விடை) கூறத்தொடங்கினான். எ - று. (௩௮)

இருமையுமளந்துதவ மீட்டுகுலத் துள்ளே
யொருமைவரும் யான்சிவனனுற்றபெய ரம்மை
பொருவரிய கற்புறுபு லோமையெனை யீன்றான்
பிருகுமுனி வன்வரவு பேணுபுனற் காகும்.

(இ - ள்.) ஒன்றியாகவந்த யான் இம்மை மறுமைப்பலன்களையு மளவி தவத்தைத்தேடுகின்ற முனிவர் குலத்துப் பிறந்தவன். சிவனனென்பது எனக்குப் பொருந்தியபெயர். சமானமில்லாத கற்பையுடைய புலோமை யென்பவள் தாய். என்னைப்பெற்ற தந்தை பிருகுமுனிவன். வந்தது விரும்பத்தக்க நீருக்காகும். எ - று.

என்சரித மின்னதல தில்லையினி யன்னா
யுன்சரித மோதுவனத் தூடுபிணி யாளன்
றன்புடையி ருக்கவரு தன்மையெவன் பொன்னைப்
பின்புடையி ருத்துமெழிற் பெண்ணரசிக் கென்றான்.

(இ - ள்.) என் சரிதம் இதுவேயன்றி வேறன்று. தாயே! இனியுன் சரித்தத்தை யுரைக்க. திருமகளையும் பின்புறத்திலிருத்தத்தக்க அழகையுடைய பெண்கடலைவியாகிய உனக்கு நோயாளி யருகிலிருக்க வனத்திலே வந்தகாரணம் யாது? என்று வினவினன். எ - று. (௪0)

என்றவுட னேசுதன்மை யென்பவட னுள்ளத்
தொன்றுதுய ரத்தனையு மொன்றுமொழி யாமே
நன்றுமொழி செய்துநய னம்புனறு ளிப்பத்
துன்றுமவ லப்புணரி தோய்ந்துருகி னாளால்.

(இ - ள்.) என்று வினவியவுடனே, சுதன்மை யென்பவள் தன் மனதிற் பொருந்திய துயரமுழுவதையுஞ் சிறிதும் மறைக்காமல் நன்றாகக்கூறி, கண்ணினின்றும் நீர்த்துளி சிந்தப்பொருந்திய துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி மனமுருகினாள். எ - று.

வந்திடுமு னிச்சிறுவன் மல்லலறி வானு
மந்தணர்கு லத்தில்வரு மான்றசிறப் பானு
முந்துமரு ளானுமுடைந் துருகி நீங்கிக்
கந்தமலி தண்புனல்க வர்ந்துகடு கிட்டான்.

(இ - ள்.) வந்த சிவனனென்னும் முனிச்சிறுவன் விளக்கமாகிய (தன்) அறிவினாலும், வேதியர் குலத்திற்றோன்றி மேம்பட்ட கீர்த்தியாலும், முற்பட்ட கருணையாலும் மனம் நெக்குவிட்டுக் கரைந்து (அவ்விடம் விட்டு) நீங்கி, மணமிக்க குளிர்ந்த நீரைக் கைக்கொண்டு விரைந்து சென்றனன். எ - று. (௪௨)

வாய்ந்தபுகழ் நைமிசவ னத்துறவிர் சோம
காந்தன்வன மேயதுக ளைந்தனம கிழ்ந்தீர்

வேந்தனவ னற்பிருகு மெய்த்தவன ழைப்பப்
போந்தபடி கேண்மினென வேபுகலுஞ் சூதன்.

(இ - ள்.) புகழமைந்த நைமிசாரணியத்திலுள்ள (வேதியர்களாகிய) உற வினரே! சோமகாந்தராசன் வனம்புகுந்ததைக் கூறினோம்; கேட்டீர்கள். அச்சோம காந்தமன்னன் நல்ல உண்மைத்தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவன் விளிப்பச் சென்ற வகையைக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (சுகூ)

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எஉ०.

சோமகாந்தன்
பிருகுமுனியையடுத்தபடலம்.

[illegible]த வரும்புந் தனிமைந்தன் காலங் கழித்துக் கடிகியதுஞ்
[illegible]சாதி வதனம் பரதுக்க துக்கவுளத்தால் வாடியதுங்
[illegible]காதி றவத்துப் பிருகுமுனி குறித்து நோக்கி யிவனென்னோ
[illegible]வத முழந்தான் வினைய றிது மென்று சிவனன் முகம்பாரா.

(இ - ள்.) (காணுந்தோறும்) ஆசையுதிக்கும் ஒப்பற்ற புத்திரன் காலந்தாழ் [illegible]வந்ததும், ஒளிவாய்ந்த முகமானது பிறதுக்கத்தால் துக்கமுற்ற மனதைக்காட்டி [illegible]டியுள்ளதும் ஆகியவற்றைக் குற்றமில்லாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் யோ [illegible]த்துப்பார்த்து, இவன் யாதோ துன்பமடைந்துளான். (அதனைக்) கேட்டறிவோ [illegible]மென்று சிவனன் முகத்தைப்பார்த்து. எ - று. (க)

[illegible]ணித் தடுத்தா யதுவன்றிப் பருவந் திருந்த துன்முகமு
[illegible]ணிச் சிறிதுங் கரவாம னடந்த செய்தி மொழியென்றான்
[illegible]காணைத் தவத்தான் குறிப்பறிந்து குளிர்பூங் கமலத் தாளிறைஞ்சி
[illegible]ணச் சிறந்த பணிமொழியான் மைந்தன் முழுதும் வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்.) நீர்கொண்டு வந்தனை. அதுவேயல்லாமல், உன்னுடைய முகந் [illegible]ன்புற்றிருக்கின்றது. வெட்கத்தினால் கொஞ்சமும் மறைக்காமல் நடந்த வரலாற் [illegible]றக் கூறுகவென வினவினர். வலிய தவத்தையுடைய தன் பிதாவின் குறிப்பையுணர் [illegible]து, குளிர்ச்சிபொருந்திய அழகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைப் பணிந்து, மாட்சி [illegible]மைப்பட வுயர்ந்த தாழ்வாகிய சொற்களாற் சிவனனென்னுஞ் சிறுவன் பிரித்துக்கூறு [illegible]ன்றான். எ - று. (உ)

[illegible]றுமென் புனலுக் கிறந்தேனை நாறும்பொழிலிற் றுணைவரொடு
[illegible]றுதல் புரிந்தங் கிருந்தொருத்தி யுறுமென் பெயரா திகள்வினவ
[illegible]றுவி லவட்கு விடுத்தவடன் வரவு வினவி யறிந்தனளு
[illegible]றைவ பொழுது நீடித்த தெளியேன் றளர்வு மினிக்கேளாய்.

(இ - ள்.) வாசந்தங்கிய மெல்லிய நீருக்குச்சென்ற வென்னை, மணம்வீசுஞ் சோலையில் ஒருத்தி தன் கணவனுடனிருந்து பொருந்திய என் பெயர் முதலியவற்றைக் கேட்க, குற்றமில்லாத அவளுக்கு (யான் அவற்றை) க்கூறி, அவளுடைய வரலாற்றைக் கேட்டுணர்ந்தேன். தந்தையே! (அதனாற்) காலமிக்கது. யான் வருந்தியதையும் இனிக் கேட்பாயாக. எ - று. (௯)

சவுராட் டிரத்துத் தேவநகர் தனில்வாழ் சோம காந்தனுயிர்
கவர்நோய் வருத்தப் பெருஞ்செல்வங் கழித்துச் சுதன்மை யெனுமனைவியு
மிவர்சூழ்ச் சியின ரிருவருடம் பினெய்த வடைந்தா ர்நால்வருந்தா
மவிர்வா யுகர்ந்து நரகுழந்தா ரனைய ரதற்கே முகம்புலர்ந்தேன்.

(இ - ள்.) சவுராட்டிரதேசத்திலுள்ள தேவநகரத்தில் வாழுஞ் சோமகாந்த ராசன் உயிரைக் கவரத்தக்க நோயானது வருத்தலால், மிக்க செல்வத்தை விடுத்து (தானும்) சுதன்மையென்னும் மனைவியும், மேற்கொண்ட மந்திரித்தன்மையுடையா ரிருவரும் பின்வர, நால்வருமாக வனத்தில் வந்தார்கள். அவர்கள் வாயுவைப்பருகி நரகத்துயரை யடைந்து வருந்துகின்றார்கள். அதற்காகவே முகம் வாடினேன். எ - று.

கனிகாய் கிழங்கு கொணர்ந்தளிப்பக் காத லமைச்சர் புறம்போந்தார்
நனிபூ வணையு மாற்றாதா னலியு மனன்மேற் கண்படுத்தா
னினியார் துணைநோய்க் கெனச்சுதன்மை யிகந்த சுகமும் பெறுந்துயரும்
புனிதா நினைந்து நினைந்துருகிப் பொருமி யெனைக்கண் டழுதாள்.

(இ - ள்.) ஆசையுடைய மந்திரிகள் பழங்கள் காய்கள் கிழங்குகள் (முதலியவற்றைக்) கொண்டுவந்து கொடுப்ப வெளியே சென்றார்கள். மிக்க பலர்ச்சயனமுஞ் சகிக்காதமன்னன் துன்புசெய்யும் மணலின்மேலிற் றுயில்கின்றனன். இனி இந்நோய்க்குத் (தீர்வுசெய்யுந்) துணையாவர்? என்று கூறி, சுதன்மையென்பவள் வெறுத்த சுகத்தையும் அடைந்த துயரத்தையும் நினைந்து நினைந்து மனமுருகி என்னைக்கண்டு கூறி விம்மியழுதனள். புனிதமான தந்தையே! எ - று. (௰)

தீம்பா லடிசி றரும்பாகஞ் சிதையா தமைத்துப் பொற்கலத்தி
லாம்பான் மையினு லினிதூட்ட வதுவு மிசைவின் றெனுங்கோமா
னேம்பா தென்ற காய்கனிநீ ருண்ணும் பாவம் பாவமிது
கூம்பா திடும்பை யனைத்துமெமைக் கொள்வ தோவென் றரற்றினாள்.

(இ - ள்.) மதுரமாகிய பாற்சோற்றைத் தக்க பாகங்கெடாது சமைத்துப் பொற்பாத்திரத்தில் வைத்து இனிமையாகப்பொருந்த வூட்டின் அதுவும் உண்ணு இனியதன்றென்றுரைக்கும் அரசன் (உடலைப்) பாதுகாவாதென்ற காயையுங் கனியையும் நீரையும் உண்பானோ? பாவம். இது பாவம். துன்பமுழுதுங் குறையாது எம்மைக் கைக்கொள்கின்றதோவென்று அழுதனள். எ - று. (௧௧)

மதிபோ லொளியும் பெருவலியும் வரையா வனப்பும் விரவுடலம்
பொதிதா தவிழ்ந்த மலர்மாலை பூஞ்சந் தனமா திகளணிந்து
துதிவா னிறையும் பெறுதழுங்கச் சுகவா ரிதியின் மூழ்கினோன்
முதிர்நோய் வருத்துந் துயர்க்கடலின் மூழ்கி னனென் றழுதினைந்தாள்

...கண்டு) சுத்திரன்போலப் பிரகாசிக்கும் பெருமையும் அளவிடப்படாத வள... பாருந் தியகடலில், மிக்க மகரத்தைச் சொரிந்த மலர்மாலை அழகையுந் ...லியவை கவிந்து, அறிசெய்கின்ற விண்ணுலகத்தாரசனை இந்திரனும் மனம் ...து வருந்த இன்பக்கடலில் மூழ்கிக் கிடந்தவன், மூகிக்கரோயால் வருந்துகின்ற ...க்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றானென்று புலம்பி வருந்தினன். எ - று. (௭)

...ந்தர் மகளிர் பெருஞ்சுற்ற மற்று மடுக்கோ ரொடுங்கலந்து
...நத களிப்ப வைம்பொறியுந் தெவிட்ட வினிய வேதுகர்ந்தே
...ந நகரம் விடுத்திக்த வருங்கா னடுத்து விலங்கோடு
...ந்த நிலத்து மிருந்தினைய மாறே மென்று மெடுத்துரைத்தாள்.

(இ - ள்.) புத்திரர்கள் புத்திரிகள் பெரிய உறவினர்கள் மற்றுங் கலந்தவர்கள் ...ளுரோடுங்கூடி மனங்களிக்கும்படி ஐம்பொறிகளுந் தெவிட்டும்படி இனிய ...ள்களையே புசித்தோம். அந்தத் தேவநகரத்தை விலகி இந்த அரிய வனத்தை ...ந்து மிருகங்களோடும் எவ்விடத்திலு மிருந்து துன்ப மடைந்தவர்க ளானோ ...று எடுதுக்கூறினள். எ - று. (அ)

வேறு.

இங்ஙனநி கழ்ந்ததென யாவையுமதித்திட்
டிங்ஙனமி ருநதமுனி யொள்ளருள்க ரந்தே
யெங்ஙனமி ருந்தனரி யம்புசிறு வாநீ
யங்ஙனம டைந்தவரை யிங்ஙனழை யென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவனன்) கூற, எல்லாவற்றையும் ...று, அவ்விடத்திலிருந்த முனிவன் ஒள்ளிய கிருபையிருந்து, மகனே! அவர்க ...க யிருக்கின்றார்கள். சொல்லுக. நீ யவ்விடஞ் சென்று நீ யவர்களை யிங்கே ...துவருகவென்றனன். எ - று. (௯)

தந்தையருள் கொண்டவர்க டங்குபொழி னண்ணி
யெநதையருள் கூர்நதனரெ ழுந்துவரு கீரென்
றுந்துமகிழ் வாற்சிறுவ னேகிமுன டநதான்
மந்திரிகண் முன்பின்வர மற்றவர்ந டந்தார்.

(இ - ள்.) (சிவனன்) தன் பிதாவின் கிருபையைப்பெற்று, அவர்கள் பொருந்... சோலையை யடைந்து, என் பிதா (உங்கள்பேரிற்) கிருபைகொண்டனர். எழுந்து ...ரீர்களாக வென்றுகூறி, செலுத்துகின்ற ஆசையாற் கூறி முன்னே நடந்தனன். ...ரிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும் அவன் மனைவியும் நடந்தார்கள். எ - று.

இற்றைறவரை யேபிணியி றநதெதன வெண்ணி
யுற்றமகிழ் வான்முகமு ளத்தொடும லர்ந்து
சற்றுநெறி யேகிவளர் தண்டலைவ ளைந்த
பொற்றவெழி லாச்சிரமம் புக்கனர்க ளன்றே.

(இ - ள்.) இதுவரையிலேயே பிணியொழிந்ததென்று கருதி, பொருந்திய ...புடன், முகமும் மனமும் மலர்ச்சியுற்று, சிறிது வழிகடந்து வளர்கின்ற சோலை ...ந்த பொலிந்த அழகுடைய (பிருகுமுனிவருடைய) ஆச்சிரமத்திற் புகுந்தார்கள். எ - று.

வேறு.

புலிமுலை புல்வா யுண்ணப் புழைக்கையான் மதமால் வேழம்
வலிகொள்கண் டீர வத்தின் வார்சுவற் கேச நீவ
மெலிவுகண் டிருஞ்சூற் பாம்பு விழுங்கிரை மயில்க ணல்க
நலிபகை வயிர மின்றி நண்ணின வுயிர்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) புலியின் முலையை மானானது பருகவும், வலிமைவாய்ந்த சிங்கத்தின் நீண்ட பிடரிமயிரை, துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையினால் மதம்பொருந்திய பெரிய யானையானது தடவவும், பெரிய சூற்கொண்ட பாம்புகள் மெலிதலைப் பார்த்து மயில்கள் விழுங்கத்தக்க இரையைக்கொடுக்கவும், துன்புசெய்கின்ற பகைமையில்லாமல் உயிர்கள் யாவும் பொருந்தின. எ - று.

பருவம்வந் தடுத்த காலும் பயோதரம் பெயன்மி காது
பருவமில் லாத காலும் பலதுளி மழைதா ழாது
பருதியோ ரியல்பி னென்றும் பயில்வெயில் பரப்புந் தென்ற
லொருவிவன் காலும் வீசா வுருபனி மிகையும் வீறா.

(இ - ள்.) பருவமுற்ற காலத்திலும் மேகமானது மழைபெய்கை மிகாது, பருவமில்லாதகாலத்திலும் பல துளிகளையுடைய மழை குறைவுறாது. சூரியன் ஒரு தன்மையுடன் எக்காலத்திலும் வெயிலைப் பரவச்செய்வான். வலியகாற்றும் தென்றலை விலக்கி வீசமாட்டாது. சொரிகின்ற பனியானது மிகுதியும் அதிகரியா. எ - று.

இச்செய்யுளால் எக்காலத்தும் மிதமழையும் மிதவெயிலும் இளங்காற்றும் சிறு பனியும் அங்குண்டென்றார்.

இருதுவேற் றுமைக ளின்றி யிருந்தலிற் பலவே றான
தருவும்வார் கொடியும் புல்லுஞ் சகலமுந் தளிர்த்துப் பூத்து
மருவிராய் வளங்கண் முற்று மண்ணிவான் புரையு மந்தப்
பிருகுவாச் சிரம நோக்கிப் பெருகுவிம் மிதத்த ரானார்.

(இ - ள்.) இருது வேறுபாடுகளில்லாமல் (என்றும் ஒரேசீராய்)இருத்தலால் பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு மரங்களும், நெடிய படர்கொடிகளும், புற்களும், சகல செடிகளுந் தளிர்விட்டு மலர்கள்கொண்டு வாசனையுடன் கலந்து எல்லா வளப்பங்களும் நிலைபெற்றுத் தேவலோகத்தை யொத்திருக்கின்ற அந்தப் பிருகுமுனிவனுடைய ஆசிரமத்தைப்பார்த்து மிகுந்த விம்மிதமுடையவர்களானார்கள். எ - று.

இருதுக்கள் ஆறு: கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவேனில் என்பனவாம். இவை முறையே ஆவணிமுதல் இரண்டிரண்டு மாதங்களாம்.(அ

வனம்படு புண்ட ரீக மலர்த்தவி சகற்றி வேதன்
வனம்படு புண்ட ரீக மணித்தவி சிருந்தாற் போல
வினம்படு முனிவர் சூழ வெரிவிழி வேங்கைத் தோலிற்
றனம்பெரு தவமாக் கொண்ட தாபத னிருப்பக் கண்டார்.

(இ - ள்.) பிரமதேவன் சலத்திலுண்டான தாமரைமலர்ப்பீடத்தை யகற்றி ஆரணியத்திலுண்டான புலித்தோலாகிய அழகிய ஆசனத்திலிருந்தாற்போல, செல்வமென்பதே பெரிய தவமென்று அதனை மேற்கொண்ட பிருகுமுனிவன் தன்னினம்

தவர்களாகிய முனிவர்கள் புடைசூழ, தீயைச் சொரியும் விழியையுடைய புலித் தோலில் வீற்றிருக்கக்கண்டார்கள். எ - று. (கசு)

தம்பிரான் முகத்து ளொன்று சண்முக னானாற் போல
வம்பறுக் கமல வாழ்க்கை வானவன் முகத்து ளொன்றிங்
கும்பர்சூழ் பிருகு வாகி யுறைவதை யறியா ரெல்லா
மெம்பிரா னறுத்தா னென்ப ரெனவியந் தடைபச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுடைய திருமுகங்களிலொன்று முருகப்பெருமானாக அவதரித்தாற்போல, வாசனையகலாத தாமரைமலரில் வாழும் பிரமதேவனுடைய முகங்களிலொன்று, இவ்விடத்தில் தேவர்கள் சூழ்கின்ற பிருகுமுனிவனாகி வீற்றிருப்பதனை யுணராதவர்கள் யாவரும், (அம்முகத்தை) சிவபிரான் அறுத்துவிட்டன ரென்பார்க ளென்று சந்தோஷமுற்றுச் சமீபித்தடைந்தார்கள். எ - று. (கஎ)

கண்டவர் கண்ணான் மீட்டுங் காணவுங் கூச நீர்சோர்
புண்டகு குட்ட யாக்கைப் புரவலன் முதனால் வோருங்
கொண்டதம் பெயர்வெவ் வேறு கூறியெட் டுறுப்பு மைந்து
மண்டனிற் படிய வீழ்ந்து மலர்க்கரங் கூப்பிநின்றார்.

(இ - ள்.) பார்த்தவர்கள் தமது கண்களால் மறுபடியும் பார்ப்பதற்குங் கூசும்படி நீரைச்சொரியும் புண்ணமைந்த குட்டநோய் பொருந்திய உடலையுடைய சோமகாந்தன் முதலிய நான்குபேர்களும், தாங்கொண்ட பெயர்களை வெவ்வேறாகச்சொல்லி எட்டுறுப்புக்களும் ஐந்துறுப்புக்களும் பூமியிற் பொருந்தும்படி, பணிந்து தாமரைமலர் போலுங் கைகளைக் குவித்துநின்றார்கள். எ - று.

எட்டுறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்றும், ஐந்துறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமென்றுங் கூறப்படும். இதனை,

சூதசங்கிதை.

"வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னந்
துலங்குமோ வாய்புயங்க ளனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளனுமைந்து மிசைந்திடவே." — என்பதனு னுணர்க. இதிற் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் மாதர்கட்குரியதென்ப. (கஎ)

அவரவர்க் காசீர் வாத மருந்தவப் பிருகு கூறக்
கவர்கயிற் கழலா னுள்ளக் கரையறு மன்பு பொங்க
வுவரியுண் டெழுந்த கார்போ லொளிவிழி யுறைப்ப மெய்யி
னிவர்மயிர் பொடிப்ப வேர்ப்ப விழுநெய்தென வுருகிச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் அவரவர்கட்கு ஆசீர்வசனங்கள் சொல்ல, பிளவுபட்ட கடைப்புணர்வுடைய வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தன் மனதில் எல்லையில்லாத அன்பு அதிகரிக்கவும், கடலைப்பருகியெழுந்தமேகத்தைப்போல ஒளிபொருந்திய கண்கள் நீர்த்துளி சிந்தவும், உடலிற்பொருந்திய மயிர்க்கூச்செறியவும், வேர்க்கவும், நெய்யைப்போல வுருகிச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (கஅ)

வேறு.

பண்டுபுரி தீவினையின் பயனாகி யுடலிடமாக்
கொண்டெழுந்தெ னலமுழுதுங் குமைத்தபெரு நோய்முகத்தாற்
றொண்டுபுரி நல்வினையூழ் சூழ்ந்துபிடர் பிடித்துந்தப்
புண்டரிக மலர்ப்பாதம் போற்றலுறும் பயன்பெற்றேன்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திற் செய்த தீவினையின் பிரயோசனமாகி, தேகத்தை யிடமாகக்கொண்டோங்கி, என் அழகு முழுவதையு மொடுக்கிய பெருவியாதியினால் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்யத்தக்க நல்வினை யூழானது, என்னைப் பிடர்பிடித்துத் தள்ள (தேவரீரது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடியைத் துதிசெய்யும் பயனை யடைந்தேன். எ - று. (கக)

சென்றபல பிறவிகளுஞ் சேருமெதிர் பிறவிகளு
மொன்றியவிப் பிறவியொடு முறுவிழுப்பம் படைத்தனவா
லின்றுனது மலர்ப்பாத மிறைஞ்சலினென் றவமாதி
நன்றுபுரி வினைப்பயனு நண்ணியவென் பாலெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தையே! கீழ்ப்போன பல சனனங்களும், மேல்வருஞ் சனனங்களும், பொருந்திய இந்தச் சனனத்துடன் அமைந்த சிறப்பினை யடைந்தனவாயின. இப்பொழுது தேவரீருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை வணங்குதலின் என் தவமுதலிய நன்மைசெய்த வினைப்பயன்களும் என்னிடத்துற்றன. எ - று. (உ0)

எளியேன்கல் வியுங்குலமு மீண்டயிவும் பயன்பட்ட
வளியேனை யுயிர்த்தவரு மரும்பெரும்பே றுடையவரே
களியார்ந்த கற்பகத்தைக் கலந்தவாக்குக் குறைவின்றே
யொளியார்ந்த நினதடியை யுற்றேற்குங் குறையுண்டோ.

(இ - ள்.) ஏழையேனுடைய வித்தையுங் குடிப்பிறப்பும் நெருங்கிய விவேகமும் பலனடைந்தன. சாமானியனான என்னைப் பெற்றவர்களும் அரிய பெரிய பேற்றினை யுடைவர்களே. தேன்பொருந்திய கற்பகத்தருவைச் சேர்ந்தவர்க்குக் குறைவில்லையே (அதுபோல) ஒளிபொருந்திய தேவரீருடைய திருவடியை யடைந்தேனுக்குங் குறையுளதோ (இல்லை.) எ - று. (உக)

இம்மையிலே பாவவினை யாதுமிழைத் திலனல்லே
னம்மையிலே பெரும்பாவ மாற்றினே னாதலினா
லும்மையிலே பெருங்கதிக்கா முறுதியுமிங் கேயழியச்
செம்மையிலாக் கொடும்பிணியென் றேகமடர்த் தெழுந்ததுவே.

(இ - ள்.) இந்தப்பிறவியில் (அடியேன்) சிறிதும் பாவத்தொழில் செய்தேனல்லேன். முற்பிறவியிற் பெரும்பாவங்களைச் செய்துளேன். ஆனபடியால் மறுபிறவியிற் பெருங்கதியை யடைதற்காகிய உறுதிப்பாடும் இப்போழுதே யழியும்படி செம்மையில்லாத தொழுநோயானது என்னுடைய தேகத்தைத் துன்புறுத்தித் தோன்றியுள்ளது. எ - று. (உஉ)

அருந்தவத்தாற் றனத்தா லவுடதமந் திரங்களினால்
வருந்தியவிப் பிணிவருந்த வருந்தியுந்தான் வருநதாம

விருந்தவைய லாமெருநீ ரெனவளர்ந்து விளைந்ததினிப்
பெருந்தவநின் னருளன்றிப் பெயர்க்குமொரு மருந்தில்லை.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தினாலுந் தானத்தினாலும் ஔடதத்தினாலும் மந்திரங்களாலும் வருத்திய விப்பிணி வருந்த வருந்தியுந் தான் வருந்தாமற்படியிருந்து, அவையாவும் எருவும் நீரும்போலக்கொண்டு வளர்ந்து பெருகியது. பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவரே! இனித் தேவரீரது திருவருளன்றி (அதனை)யொழிக்கும் ஒரு மருந்து (வேறே) கிடையாது. எ - று. (உக)

விலங்குபற வைகண்மற்றும் விழுத்தவநின் னாச்சிரமத்
திலங்குபகை வயிரமுறா தின்பமுறக் கண்டவின்றுந்
துலங்கவரும் பிணிப்பகையுந் தொழுதகையே னன்னைவருத்தா
தலங்கியினி யழியுமெனக் கையமிலை யையமிலை.

(இ - ள்.) சிறந்த தவமுடையவரே! மிருகங்களும் பறவைகளும் மற்றுள்ளனவுந் தேவரீருடைய ஆச்சிரமத்தில் விளங்கிய பகைத்தன்மையைப் பொருந்தாது களித்திருப்பக் காணப்படுதலால், தேவரீரைத் தொழுகின்ற கையையுடைய என்னைத் துன்புசெய்யும் பிணிப்பகையும் என்னை வருத்தாமல் இனிச்சிறங்கி யழியும் (என்பதில்) எனக்குச் சந்தேகமில்லை; சந்தேகமில்லை. எ - று. (உச)

எனவுரைப்பப் பிருகுவெனு மிருந்தவத்தோ னருள்கூர்ந்து
தனதுளத்துத் தியானித்துச் சார்ந்தபிணி முதனாடி
நினதுவிழை வினைமன்று நின்மலனா ரருள்கூட்டு
மனமுளைந்து தவறாது வருமிளைப்பா றுகியென்றான்.

(இ - ள்.) என்று சோமகாந்தன் கூற, பிருகுவென்று சொல்லும் பெருந்தவமுடையவர் கருணைமிகுந்து தன் மனதில் தியானஞ்செய்து, (அவனுக்குச்) சம்பவித்த நோயின் காரணத்தை யோசித்து, அரசனே! உன் விருப்பத்தை மலரகிதனாகிய கடவுளுடைய திருவருள் கைகூடச்செய்யும். மனவருத்தமுற்றுத் தளரவேண்டாம். வழிவந்த இளைப்பாறுகவென்றனர். எ - று. (உரு)

உழையிருந்தோர் பிருகுமுனி யுரைத்தகுறிப் பினையுணர்ந்து
விழைவிரைப்பூந் தயிலாதி மிகவாட்டி யறுசுவையுந்
தழைதருநால் வகையுணவுந் தகவூட்டி யுபசரிப்பக்
கழைசுளியுங் களியானைக் காவலனு தியர்மகிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) அருகிலிருந்தவர்கள் பிருகுமுனிவருரைத்த குறிப்பையறிந்து விரும்பத்தக்க வாசந்தங்கிய மலரெண்ணெய் முதலியவற்றை மிகுதியாகவிட்டு முழுகுவித்து, அறுசுவைகளும் பொருந்திய நால்வகை யுணவுகளையுந் தக்கபடி யுண்பித்து, உபசரணைசெய்ய, கட்டுத்தறியைக் கோபிக்கின்ற களிப்பையுடைய யானைச்சேனை பொருந்திய அரசன் முதலானோர் அகங்களித்தார்கள். எ - று.

அறுசுவை: கார்ப்பு - துவர்ப்பு - கைப்பு - புளிப்பு - இனிப்பு - உவர்ப்பு எனப்படும். நால்வகை யுண்டி: உண்ணல் - தின்னல் - நக்கல் - பருகல் எனப்படும். இவற்றுள் சோறு முதலியன வுண்டல் - கறி முதலியன தின்னல் - தேன் முதலியன நக்கல் - நீர் முதலியன பருகல் எனப்படும். இவற்றுடன் உறிஞ்சல் ஒன்று கூட்டி ஐந்தென்பதுமுண்டு. (உசு)

என்றுமா தவர்கேட்ப விருந்தவத்துப் பிருகுவின்பா
லன்றுவேற் கரத்தரச னடுத்ததுரைத் தவனவற்குத்
துன்றுதீ வினைநன்மை சூழ்ந்துரைத்த வவ்விரண்டு
மின்றுகூ றுவன்முறையே யெனச்சூத முனியியம்பும்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வகையாக) பெருந்தவசிகளான நைமிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்கும்படி, சிறந்த தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனிடத்தில் வேற்படை தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன் அடுத்த வகையைக்கூறி, அப்பிருகுமுனிவன் சோமகாந்தனுக்குப் பொருந்திய தீவினை நல்வினைகளை யாலோசித்துக்கூறிய அவ்விரண்டையும் இப்பொழுது முறையே சொல்கின்றேனென்று சூதமுனிவன் சொல்லலாயினன். எ - று.

சோமகாந்தன் பிருகுமுனியையடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எசுஎ.

சோமகாந்தன்றீவினைப்படலம்.

கருவினை வேரொடுங் களைந்த மாதவப்
பிருகுவின் பேரருள் பெற்ற மன்னவன்
றிருவிய லத்தினஞ் சென்ற மற்றைநாட்
பருதிவந் தெழுமுனம் படுக்கை நீங்கினான்.

(இ - ள்) பிறவியை வேரோடும் பறித்தெறிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய பெருங்கருணையைப்பெற்ற சோமகாந்தராசன், செல்வமமைந்த அற்றையதினங்கழிந்த மறுதினத்தில், சூரியன் (உதயகிரியில்) வந்து புறப்படுவதன்முன்னமே துயிலொழிந்தனன். எ - று.

சோமகாந்தன் தன்றுயரகலத்தக்க பிருகுமுனிவர் கருணையையடைந்த தினமாதலின் அதனைத் "திருவியலற்றைநாள்" என்றார். (க)

நாட்கடன் முடித்தன னாடு மைவகை
வேட்கையும் விடுத்தருள் விரவு மெய்த்தவன்
றாட்கம லங்களைச் சார்ந்து தாழ்ந்தவன்
வாட்கடைக் கண்டர மருங்கு வைகினான்.

(இ - ள்.) நித்தியகருமத்தை முடித்தனன். பொருந்திய ஐவகை வேட்கையுமொழித்துக் கிருபைபொருந்திய உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவருடைய திருவடித்தாமரைகளை யடைந்து பணிந்து அவருடைய ஒளிபொருந்திய கடைக்கண்பார்வை யுண்டாகும்படி அருகிலிருந்தனன். எ - று. (உ)

வேட்டன வேட்டவா விளைக்கு மைங்கரன்
சேட்டொளிப் பதமலர் சேர்ந்த மாதவன்
வாட்டுமிப் பிணியினை வாட்ட லாமென
விட்டிய பழவினை யெடுத்துக் கூறுவான்.

(இ - ள்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே யுண்டுசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளது பெருமையுற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற திருவடித் தாமரைகளைச்சேர்ந்த பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவர் (சோமகாந்தனைத்) துன்புறுத்துகின்ற இந்தக் கொடுநோயை யொழிக்கலாகுமென்று, (அவன்) தேடிய பழவினையை யெடுத்துச் சொல்லலாயினர். எ - று. (ங)

ஒன்னலர் மணிமுடி யுரிஞ்சுந் தாளினோய்
மன்னிய விந்தமால் வரையி னோர்புறங்
கொன்னெடு நகரங்கொல் லார மென்றுள
அந்நகர் நாய்கனல் லறிவின் மிக்குளான்.

(இ - ள்.) சத்துருக்களுடைய இரத்தினகிரீடங்கள் உராய்கின்ற பாதத்தை யுடைய சோமகாந்தனே! நிலைபெற்ற பெரிய விந்தகிரியின் ஓர் பக்கலில் பெரிய கொல்லாரமென்னும் நகரமொன்றுள்ளது. அந்நகரத்து வர்த்தகன் (ஒருவன்) நல்ல அறிவின் மேம்பட்டவன். எ - று.

நாய்கன் - வணிகன். (ச)

சித்துரு வப்பெயர் சிவணி வாழ்தரு
அத்தகு வணிகனுக் கான்ற கற்பினள்
மெத்தெழிற் சுலோசனை மெய்த்த வத்தினாற்
புத்திர னெனவுனைப் பொற்ப வீன்றனள்.

(இ - ள்.) சித்துருவனென்னும் பெயரையுற்று வாழ்கின்ற அந்தத் தகுதியாகிய வணிகனுக்கு மேம்பட்ட கற்பையுடைய அழகுமிக்க சுலோசனை யென்பவள் மனைவி. அவர்கள் உடல்வருந்திச் செய்த தவத்தினாலே உன்னைப் புதல்வனாக அழகு பெறப் பெற்றார்கள். எ - று. (ரு)

காமந்த னெனும்பெயர் கலந்து பாலனா
யேமுறு தருணம்வந் தெய்து செவ்வியிற்
றோமறு குடும்பினி யென்னுந் தோகையைத்
தீமுனர் வரைந்துடன் சேர்த்தி னனரோ.

(இ - ள்.) காமந்தனென்னும் பெயர்பெற்றுப் பாலவயதுடையவனாகி நல்ல வயதுவந்த காலத்தில், (உன் தந்தை) குற்றமற்ற குடும்பினியென்னும் பெயரையுடைய மயிலின் சாயலையுடையவளை அக்கினி சாட்சியாக (உனக்கு) மணஞ்செய்து புணர்த்தினன். எ - று. (சு)

இடும்பெயர்க் கேற்புற வெழுவர் மைந்தரை
யடும்படை வாட்கணி னைவர் மாதரைக்
குடும்பினி யீன்றனள் குலவி வாழுநாள்
கடும்பழ நுந்தைவான் கதியிற் சென்றனன்.

(இ - ள்.) (குடும்பினியென்று) இடப்பட்ட பெயருக்குத்தக்கபடி எழு புத்திரர்களையும், (பகைஞரைக்) கொல்லுகின்ற வாட்படைபோன்ற கண்ணையுடைய ஐந்து புத்திரிகளையும் அக்குடும்பினியென்பவள் பெற்றனள், (இவ்வாறு) கூடி வாழுங்காலத்தில், வயோதிகனான உன் பிதா நல்லகதியிற் போயினன் [மரித்தான்.] எ - று. (எ)

வருந்தியன் னையுமனு மரணஞ் செய்தன
டிருந்திய காவலர் தீரப் பட்டியாய்
முருந்திள முறுவல்வே சையரின் முன்னி நீ
யருந்தன மனைத்தையு மழிவு செய்தனை.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது உன்) தாயும் மனம் வருந்தி அநுமரணஞ் செய்து கொண்டனள். திருத்தமாகிய தாய்தந்தையர்களிறத்தலால் திருடனாய், முருந்து போன்ற இளமைவாய்ந்த பல்வரிசையையுடைய வேசையர்சுகத்தில் விருப்புற்று, நீ அரிய செல்வமுழுவதையும் அழித்தனை, எ - று.

அநுமரணம் - கணவனிறந்தது பொறாது தானுமிறத்தல். இஃதுடன்கட்டையேறுதல் முதலியன. முருந்து=மயிலிறகின் அடி. (அ)

தருமமன் றுனக்கெனத் தாரஞ் சாற்றவும்
பொருள்வரு வாய்கலம் புவியில் லாதியை
யிருமனப் பெண்டிரி னிழந்தில் லாமையை
மருவிமிக் கிரந்துசின் னாள்வ ழங்கினை.

(இ - ள்.) இஃதுனக்கு நீதியன்றென்று, உன் மனைவியானவள் சொல்லவும், (கேளாவனாய்) பொருள்வரத்தக்கவழிகள் கப்பல்கள் நிலங்கள் வீடுகள்முதலியவற்றை, இருமனப்பெண்டிரால் போக்கடித்து, இல்லாமையாகிய தரித்திரத்தை யடைந்து மிகவும் பிச்சையெடுத்துச் சிலகாலங்கழித்தனை. எ - று.

தாரம்-மனைவி. இது தன்கணவனால் மங்கலதாரமணியப்பெற்றவளென்பது.

இருமனப்பெண்டிர் - வேசையர். இவர் அகத்திலொன்றும் புறத்திலொன்று மாக நடப்பவராதலின் இவ்வாறழைக்கப்பட்டனர். (கூ)

வேறு.

பொய்ச்சூ ளுரைத்தும் பொய்யுரைத்துங் குறளை யுரைத்தும் பொருளீட்டி
மைச்சூழ் படைக்கட் பொதுமாதர் மகிழச் சிலநாள் வழங்கினைபின்
கைச்சூ டகம்பா டகங்குழைபூண் கலமா திகளுங் களவாண்டு
மெய்ச்சூழ் மகளிர் கற்பழித்தும் விடரிற் சிறந்தோ னாயினையால்.

(இ - ள்.) பொய்ச்சத்தியஞ்செய்தும், பொய்ச்சாட்சி கூறியும், கோள் சொல்லியும் (தீயவழியிற்) பொருள்சம்பாதித்து, மையெழுதிய வேற்படைபோன்ற விழியையுடைய வேசையர் களிப்பெய்தச் சிலகாலங் கொடுத்துவந்தனை. அதன்பின்னர், கையிலணியத்தக்க சூடகம் - பாடகம் - குண்டலம் - ஆபரணங்கள் - பாத்திரங்கள் முதலியவற்றைத் திருடியும், சத்தியக்காப்புடைய கற்புடை மகளிரைக் கற்பழித்தும் விடர்களிற் சிறந்தவனாயினை. எ - று.

பொதுமாதர் - யாவர்க்கும் பொதுவாயுள்ளவர். முறை முதலியன கொள்ளாது பொருள்கொடுப்போனுக்குப் பெண்டாயிருந்து உடனே விலக்குவோர். விடன்= வஞ்சகன். (கo)

மைந்தர் மகளி ரொடும்பசியால் வருந்தி நாளுஞ் சரணின்றிச்
சிந்தை தளர்ந்து குடும்பினிபோய்ச் சேர்ந்தாள் பிறந்த மனைபின்னு
மந்த நகரி விருந்துமது வார்ந்து களித்து முறைதிறம்பிப்
புந்தி விழைந்த படியெந்தப் பொல்லா வினையும் புரிந்தனையால்.

(இ - ள்.) (உன் செயல்களித்தன்மையவாறிருந்தமையின்) குடும்பினியென் பவள் தன்புதல்வர்களும் புதல்விகளும் தானும் நாடோறும்பசியால்வருந்தி, காப்பாரில் லாது மனம்வாடி, தான் பிறந்த (தாய்) வீட்டிற்குப் போய்ச்சேர்ந்தாள். அதன்பின் னும் நீ அந்தப்பட்டணத்திலிருந்து கட்குடித்துக் களித்து முறைதவறி மனம் விரும் பியவகையே யெல்லாத் தீவினைகளையுஞ் செய்தனை. எ - று. (கக)

வேந்த னறிந்து கடிதகற்ற வெய்ய வனத்திற் கள்வரொடு
போந்து பதிக ருயிர்கொன்று பொருள்கைக் கவர்ந்து விலங்காதி
யேந்து படையா லழித்துமருத் திட்டாறலைப்போ ரையுங்கொன்று
மாய்ந்த வவர்தம் பொருண்மாதர் மற்றுங் கவர்ந்து நுகர்ந்தனையால்.

(இ - ள்.) (அதனை, அந்நகரத்து) மன்னவனுணர்ந்து விரைந்து உன்னை (அந் நகர்விட்டு) விலக்க, கொடிய காட்டில் திருடர்களுடன் சேர்ந்து, பதிகருயிரைக் கொன்று அவருடைய பொருள்களை யபகரித்து, மிருகமுதலியவற்றை (கரத்திற்)றாங் கிய ஆயுதத்தாற் கொன்று, மருந்துவைத்து, வழிபறிப்போரையும் மாய்த்து, இறந்த அவர்களுடைய பொருள்களையும் மனைவிமார்களையும் பிறபொருள்களையும் அபகரித்து அனுபவித்தனை. எ - று.

பதிகர் - வழிச்செல்வோர். (கஉ)

காதல் வேத முழுதுணர்ந்த கணவர்த் தனனென் றொருமறையோன்
போத வாற்றி னெதிர்நோக்கிப் பொருக்கென் றடுத்துக் கைபிடித்தாய்
மோது கால தூதெனவே முன்னி வெருவி நெட்டுயிர்த்திட்
டாத காதென் கினைக்கோற லரிய பொருள்கொண் டொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறிருக்கையில்) ஆசையுடன் வேத முழுவதையுங் கற்று ணவர்த்தனனென்று சொல்லும் வேதியனொருவன் வர, (அவனை) வழியெதிரே பார்த்து விரைந்து சமீபித்து (அவன்) கையைப்பிடித்தனை. அவன் மோதுகின்ற காலதூத னைப்போல நினைத்துப் பயந்து பெருமூச்சுவிட்டு, ஐயோ என்னைக்கொல்வது தருமமன்று. என் அரும்பொருள்களைச் சூறைகொண்டு செல்லுகவென்றனன். எ - று.

முன்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன் முடிந்தாள் பிதிரர் கடன்முடிப்பப்
பின்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன் பிள்ளை யுயிராப் பருவத்தா
ளன்னா டனக்கோர் சரணில்லை யதனா லெளிய னுனக்கபயங்
கொன்னே கோறல் புரியாது குலவும் பொருள்கொண் டொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) முதலிலே யொரு மனைவியை விவாகஞ்செய்தேன். (அவளோ) இறந்தனள். பிதுர் கடன்களைச் செய்துமுடிப்பதற்கு, பின்னர் மற்றொரு மனைவியை வதுவைசெய்தேன். (அவளோ) பிள்ளைபெறாத (இளம்) பருவமுடையவள். அவளுக் கோர் ஆதரவுமில்லை. ஆனபடியால் ஏழையாகிய நான் உனக்குச் சரணம். வீணேயக் கொல்லாமற்படி (என்) பொருள்களைக்கொண்டு (என்னை விடுத்துச்) செல்லுகவென் றனன். எ - று. (கங)

கள்ளே காமங் கொலைகளவுட் கலந்த தொன்று யினுமிழுதை
கொள்ளா துயர்ந்தோர் கொளுத்தவிவைக் கூறு மவைநான் கினுமென்றும்
விள்ளா வொருநீப னவன்மொழி வியன்பா றையிற்கொட் டியதுபோற்
றள்ளா நினைத்த படிமுடித்தாய் பிரம சாயை சார்ந்ததுவே.

(இ - ள்.) கள்ளுங் காமமுங் கொலையுங் களவுமாகியவற்றுட் சேர்ந்தோன் றானும், (இவ்விடயத்தில்) உயர்ந்தோர் கூறும் புத்தியைக் கீழ்மகன் கொள்ளான். சொல்லிய அவை நான்கினின்றும் எக்காலமும் பிரியாத நீ அவ்வேதியன் மொழியைச் சிறிதுங் கவனியாது, கல்லிலடித்த தடியைப்போலத் தள்ளி நீ நினைத்தபடி முடித்தாய் [கொன்றாய்.] பிரமகத்தி (அதனால் உன்னைத்) தொடர்ந்தது. எ - று. (கரு)

பன்னா ளுழந்து பயன்சிறிது பயப்ப தேனு நல்வினையே
யின்னா மையையஞ் சுநர்புரிவ ரிழுதை சிறிதும் பெறப்பழியைச்
சின்னா ழிகையிற் புரிந்தூழி சென்று நரகத் துயருழப்பர்
மன்னா வினிப்புண் ணியங்கேண்மோ வென்று பிருகு வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்.) தீமைக்குப் பயப்படுவோர் பலநாள் அலைந்து சிறிய பலனைக் கொடுப்பதானாலும், நற்கருமத்தையே செய்வார்கள். கீழ்மகன் அற்பப் பலனையும் அடையும்படி பழிசம்பாதிக்கச் சிலநாழிகையிற் செய்து, ஊழிகாலம் நரகத்திற்சென்று துயரமடைவான். சோமகாந்தனே! இனி நீ செய்த புண்ணியத்தையுங் கேட்பாயாகவென்று பிருகுமுனிவன் எடுத்துக்கூறலாயினன். எ - று. (கசு)

சோமகாந்தன் றீவினைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எகா.

சோமகாந்தன் நல்வினைப்படலம்.

சொன்னவாறுநீ, துன்னுகானிடை,
மன்னிவாழுநா, ளின்னலெய்தினாய்.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லியவகையாக நீ நெருங்கிய வனத்திற் பொருந்தி வாழுகையில் துன்பத்தையடைந்தாய். எ - று. (க)

நடுக்கந்தந்திரி, யடுக்கும்வன்கப,
மெடுக்குஞ்சந்தியுந், தொடுக்குங்காசமும்.

(இ - ள்.) நடுக்கத்தைக்கொடுத்து அச்சங்கொடுக்கும் வலிய கபமும், எடுக்கின்ற வாந்தியும், செலுத்துகின்ற கோழையும். எ - று. (உ)

மூப்புமுற்றுறக், காப்புங்கைவிட,
நீப்பருந்துயர்க், கோப்புக்கொள்ளலும்.

(இ - ள்.) வயோதிகம் முழுதும் பொருந்தவும் காவலுங்கைவிடவும் நீக்குதற்கரிய துயர் மிகுதியும் உண்டாகவும். எ - று. (௩)

வேறு.

சாதற்றுயர்சார்ந்ததுபொருப்பென்
றோதத்தகுமொண்பொருளும்யாணும்

போதக்கடியாதியெனவில்லின்
மாதுக்கொருதூதினைவிடுத்தாய்.

(இ - ள்.) மரணதுக்கமுண்டாயிற்று. விரைவாகச் சொல்லத்தக்க வொளி வாய்ந்த பொருளும் யானும் வர (செலவளித்து) விலக்காதேயென்று உன் மனையாட்டிக்கு ஒரு தூதனைச் செலுத்தினாய். எ - று. (௪)

இல்லின்மாது - மனைக்கிழத்தி; மனைவி.

இனையாதிருளெகிமொழிதூதை
மனைமாதொடுமற்றையருநோக்கிக்
கனைபூங்கழற்காவலனொறுக்கு
நினையாதகலென்றுமிகநீத்தார்.

(இ - ள்.) வருந்தாமற்படி இரவிலேயே சென்று கூறிய தூதனை உன் மனைவியுடன் மற்றுள்ளோரும் பார்த்து, ஒலிக்கின்ற அழகிய வீரக்கழலணிந்த அரசன் (அறிந்தால்) தண்டஞ்செய்வான். (ஆதலின்) எம்மை நினையாது நீங்குகவென்று மிகவும் விலக்கினார்கள். எ - று. (௫)

இனியாதுசெய்வாமெனவிருந்து
தனியாமனமோடுதகவெண்ணி
நனிபோனபிறப்பினுறுநன்மை
முனியாதுனைமுற்றவிதுசெய்தாய்.

(இ - ள்.) இனியாது செய்வோமென்று ஒன்றியான மனத்துடனிருந்து மிகவும் யோசித்து, மிருதியாகச்சென்ற பிறவிகளிற் பொருந்திய புண்ணியகருமங்கள் முதிரும்படி கோபியாமல் இதனைச் செய்தனை. எ - று. (௬)

உலகோரறியாதுனையிரந்து
கலைதொடைபொன்னாதிகவர்ந்தேகும்
விலகாவொருவேதியனைநோக்கிக்
குலவேதியரைக்கொணர்கவென்றாய்.

(இ - ள்.) உலகினருக்குத் தெரியாமல் உன்னிடம் யாசித்து, ஆபரணம் ஆடை பொன் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு செல்லும் உன்னைப்பிரியாத பிராமணனைப்பார்த்து, சிறந்த அந்தணர்களை யழைத்துவருகவென்று கூறினை. எ - று.

உலகினரறிந்தால் தான் பதிதனிடத்திற் பொருளேற்றதற்காகக் குலாசாரங்கெட்டவனென்று விலக்குவராதலின் "உலகோரறியாது" என்றார். (எ)

அன்னான்பலவாச்சிரமநண்ணி
மன்னாதரவான்முனிவர்வம்மி
னன்னாய்கனயந்தினிதளிக்கும்
பொன்னாடைபொற்பூண்பெறுதற்கென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியன் பல ஆச்சிரமங்களை யடைந்து, முனிவர்களே! நல்ல வணிகனொருவன் விரும்பி யினிதாகக்கொடுக்கும் பொன் ஆடை அழகிய ஆபரணமுதலியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பொருந்திய ஆசையுடன் வாருங்கள் என்று கூறினன். எ - று. (அ)

உன்றீ துணரா தவரடுத்தா
ரன்று தாவாலடிவணங்கி
நின்றாய்நினை நோக்கிமுனிவோர்க
ளன்றேயெனநக்கி துமொழிந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்கள் உன்தீமையை யறியாமல் (உன்பால் தானம்பெற) வந்தார்கள். அப்பொழுது நீ ஆசையுடன் அவர்கள் பாதங்களைப் பணிந்து நின்றனே. முனிவர்கள் உன்னைப்பார்த்து ஆ! நன்றாயிருந்ததென்று கூறி நகைத்து இவ்வாறு கூறினார்கள். எ - று. (கூ)

வேறு.

பாவியென் றறியா திங்குப் படர்ந்தனம் பாவி யுன்னை
மேவினர் கண்டோர் கேட்டோர் விளம்பினோ ரிரந்தோ ரெல்லாந்
தீவினைச் சிமிழ்ப்பிற் பட்டுச் செறிநர குழப்ப ரற்றாற்
றாவிலுன் பொருளை யெல்லாந் தருமஞ் செய்தா யாயின்.

(இ - ள்.) ஐயோ! நீ பாவியென்றறியாமல் இவ்விடத்திற்குவந்தோம். பாவி! உன்னைச் சமீபித்தவர்களும் பார்த்தவர்களும் (உன்பெயரைக்) கேட்டவர்களுஞ் சொன்னவர்களும் (உன்னிடம்) யாசித்தவர்களும் ஆகிய எல்லோரும் பாவவினையாற் பந்திக்கப்பட்டு, நெருங்கிய நரகத்திற் றுன்புறுவார்கள். ஆதலால் எண்ணில்லாத உன் பொருள் முழுவதையும் நீ தருமஞ்செய்ய விரும்புவாயாயின். எ - று. (கo)

நெடிபடு வனத்தி லோர்சார் நின்மலக் கணேசன் கோயி
லடிமுதன் முடியின் காறு மலர்செழுந் தருவன் மாந்தர்
குடிகொளு மகமு நன்கு குயிற்றுதி யென்று நீங்கித்
கடியறன் மனுக்கண் மூழ்கிக் கணித்துளந் தூய ரானார்.

(இ - ள்.) சில்வண்டுகள் பொருந்திய இவ்வாரணியத்திலே ஒருபுறம், மலரகிதனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலை, அஸ்திபாரமுதற் சிகரம் வரையிலும், அலர்ந்த செழுமைதங்கிய மரங்களையும், இராக்காலத்தில் மாநுடர் வசிக்கும் வீடுகளையும் நன்றாகச் செய்விப்பாயாகவென்று கூறி (அவனை) விலகி, வாசம்பொருந்தியநீரில் மந்திரபூர்வமாக ஸ்நானஞ்செய்து ஜபஞ்செய்து மனம் பரிசுத்தமடைந்தவர்களானார்கள். எ - று. (கக)

கடும்புகை விட்ட வாறுங் கரிசிலர் கரைந்த வாறு
மிடும்பைவந் தழிக்கு மாறு மெண்ணியெப் பொருளு மன்றப்
படும்பயப் பால தாகப் பண்ணுவ தைங்கைப் புத்தே
ணெடும்பெருங் கோயி லன்றி யிலையென நினைவுட் கொண்டாய்.

(இ - ள்.) உறவினர் கைவிடுத்த வகையும், குற்றமில்லாத முனிவர்கள் கூறிய வகையும், (ஏயோதிகத்தால்) துன்பம்வந்து வருத்தும் வகையும் யோசித்து, எல்லாப் பொருள்களையும் பலன்பெறுந்தன்மையாகச் செய்யத்தக்கது ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய நெடிய பெரிய திருக்கோயிலன்றி (வேறு) இல்லையென்று மனதிற்கொண்டனை. எ - று.

கடும்பு - உறவினர். (கஉ)

ஈட்டிய பொருளி னோடு மிடம்படு கோயில் சார்ந்து
கோட்டமி லாத வன்பு குடிகொள வநாதி யான
சேட்டொளிக் கணேசர் கோலத் திருவுரு விருப்பக் கண்டு
வாட்டமுற் றெழுந்து தாழ்ந்து மருங்குசூழ்ந் தாடிப் பாடி.

(இ - ள்.) (அநீதிவழியிற்)சேகரித்த பொருள்களுடன்,விசாலமான விநாயகப் பெருமான் திருக்கோயிலை யடைந்து, கோணுதலில்லாத பக்தியானது (மனதிற்) குடியிருக்க, அநாதியான மிக்க ஒளிவாய்ந்த கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவம் வீற்றிருப்பப்பார்த்து, வாட்டமுழுவது மகன்று பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடிப் (பலவகையாகப்) பாடி. எ - று. (கங)

கம்மிய ராதி யோரைக் கருவியோ டெய்பக் கூவி
விம்மொளிப் பொன்னாற் கெற்பக் கிரகத்தை விளங்கச் செய்து
செம்மணி யாதி செம்பொற் றகட்டிடைச் செறித்து முன்னே
கொம்மெனப் படுத்து நான்கு கோபுரந் திசைதொ றாக்கி.

(இ - ள்.) கம்மியர் முதலானோரை ஆயுதங்களோடு வரும்படி விளித்து பூரித்த வொளியையுடைய பொன்னாற் கெர்ப்பக்கிரகத்தை விளக்கமுறச்செய்து, பதும ராகமுதலியவற்றைச் செம்பொன்னாற் செய்த தகட்டிற் பதித்து முன்னே விரைந்து நான்கு கோபுரங்களை (நான்கு) திசைகளிலும் செய்வித்து. எ - று.

கெற்பக்கிரகம் - பெருமானிருக்கும் உள்ளிடம். இதன்முன்னுள்ள அறையை அந்தராளமென்றும், அதன்முன்னுள்ள விடம் அர்த்தமண்டபமென்றும், அதன்முன்னுள்ளது மகாமண்டபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (கச)

மண்டப மாட மேடை மடைப்பள்ளி யாக சாலை
விண்டொடு புரிசை யாதி வெள்ளியா திகளாற் கல்லாற்
கண்டவிட் டிகையாற் காழ்த்துக் கடிமிகு மரத்தால் வெவ்வே
றண்டர்கம் மியனு நாண வழகுறச் சிறப்பத் தாக்கி.

(இ - ள்.) மண்டபம் மாடம் மேடை மடைப்பள்ளி யாகசாலை ஆகாயமளாவிய மதில் முதலியவற்றை வெள்ளி முதலிய உலோகங்களாலும், கல்லாலும், இட்டிகையாலும், வயிரமுற்றுக் கனமிக்க மரத்தாலும் வெவ்வேறாகத் தேவகம்மியனான விச்சுவகன்மனு நாணும்படி சிற்பநூற்படி அழகாகச் செய்வித்து. எ - று.

இட்டிகை - கருங்கல். (கரு)

வாயில்க ணான்கின் முன்னு மணிப்புனற் றடாகந் தொட்டுக்
கோயிறன் புறத்து முற்றக் குலவுமா ராம மாக்கித்
தாயினு மினியார்க் கான தமனியப் பாத்தி ராதி
யாயின பின்ன ராதி சைவரிற் பூசை யாற்றி.

(இ - ள்.) நான்கு கோபுரவாயில்களின் முற்படவும் அழகிய நீர்நிறைந்த தடாகங்களெடுத்துத் திருக்கோயிலைச்சூழ முழுவதும் நெருங்கிய பூந்தோட்டம் வைத்து, தாயைக்காட்டிலும் மினியவராகிய இறைவர்க்கு உபயோகமான பொற்பாத்திர முதலியன செய்வித்தபிறகு, ஆதிசைவர்களால் (ஆகமோக்தமாகப்) பூசைசெய்வித்து. எ-று.

நாடகக் கணிகை மாதர் நல்லிய மியம்பு வோர்கண்
மாடக யாழின் வல்லோர் வாகனங் கவிகை யாதி
யாடக மணியிற் செய்த வணிகலம் பிறவு மல்கச்
சேடகம் பொலிந்தோர் போற்றத் திருவிழாப் பலவுஞ் செய்தாய்.

* (இ - ள்.) நடனஞ்செய்யுங் கணிகைமாதர்களும், நல்ல வாத்தியங்களை முழக்குவோர்களும், முறுக்காணியமைந்த வீணையில் வல்லவர்களும், வாகனம் குடைமுதலியனவும், பொன்னாலும் இரத்தினத்தாலுஞ்செய்த ஆபரணங்களும் பிறவும் பெருக. ஆசாரியவாசிகளும் போற்றிசெய்யும்படி பல திருவிழாக்களையுஞ் செய்தனை. எ - று.

இன்னணஞ் சிறப்புப் பூசை யியற்றியே சிலநாட் செல்லத்
துன்னிய வாழ்க்கை நாளுந் துலைந்தது கால தூதர்
முன்னினர் பிடித்து விக்கி முறைபுரிந் திர்த்துச் சென்று
கன்னவில் புயத்துச் செங்கோற் காவலன் முன்னர் விட்டார்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகச் சிறப்புப்பொருந்திய பூசையைச்செய்து சிலகாலங்கழிய, பொருந்திய (உன்) ஆயுட்காலமு மொழிந்தது. இயமதூதர்கள் நெருங்கி (உன்னைப்) பிடித்துக்கட்டி முறைப்படி செய்து இழுத்துப்போய், மலையையொத்த தோளையுடைய இயமதருமராசனுக்கு முன்னே விடுத்தார்கள். எ - று. (கஅ)

சினம்பொழி தரும வேந்தன் சித்திர குத்தற் கூவி
யினம்பிரிந் தடித்த வின்னு னிருவினை யின்று காறுந்
தினந்தினஞ் செய்த வெல்லாஞ் செப்புதி யென்ன வன்னுன்
கனம்பொழிந் தாங்கு முற்றுங் கரைந்துபின் னிதுவுஞ் சொன்னுன்.

* (இ - ள்.) (பாவிகளைக் கண்டமாத்திரத்திற்) கோபத்தைச் சிந்தும் இயமதருமராசன் சித்திரகுத்தனென்னுங் கணிகனைக் கூப்பிட்டு, தன்னினத்தாரை விட்டு வந்த இவன் இன்றையவரையில் தினந்தினஞ் செய்த நல்வினை தீவினைகளையெல்லாம் (கிரமமாகச்) சொல்லுகவெனக்கேட்க, அவன் மேகமானது மழைசொரிந்தாற்போல முழுவதையுஞ் சொல்லி, பின்னர் இதனையுஞ் சொல்லுகின்முன். எ - று. (கக)

பிறந்தநாட் டொடங்கி யின்னுன் பேணிய தனைத்தும் பாவ
மிறந்திடு நாளிற் பாவத் தீட்டிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சிறந்தவைங் கரனுக் காக்கித் திருப்பணி செய்தா னென்றுன்
மறந்தழை தரும வேந்தன் மதித்திது வுருக்க லுற்றுன்.

(இ - ள்.) பிறந்ததினமுதல் இவன் செய்தவை யாவும் பாவச்செயல்களே. ஆனால் (இறக்குங்காலத்தில்) தான் முன்னர்ப் பாவவழியிற்றேடிய பொருள்கள் முழுவதையுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய கணேசமூர்த்திக்கு விநியோகப்படுத்தி (திருக்கோயில் முதலியனவாகத்) திருப்பணி செய்துளன் என்று கூறினன். (அதனைக்கேட்ட) கோபமிகுந்த இயமதருமன் யோசித்து இவ்வாறு சொல்கின்முன். எ - று. (உ0)

பஞ்சியின் மலைக ளெல்லாம் படுதழற் பொறிபட் டென்ன
விஞ்சிய பாவ மெல்லாம் விநாயகன் பணியான் மாய்ந்த
தெஞ்சிய துளது தானு மிருநிலத் தலதில் லென்று
நெஞ்சுற மதித்து நின்னை நெரேலென முகத்தி னோக்கி.

(இ - ள்.) பஞ்சியின் மலைகளெல்லாம் பொருந்திய நெருப்புப்பொறிபட்டால் (அழிவது) போல, (நீ செய்த) மேம்பட்ட பாவங்கள் யாவும் விநாயகக்கடவுள் திருப்பணியால் ஒழிந்தன. மிகுந்துள்ளதும் பெரிய பூமியில் அனுபவிப்பதல்லது இங்கு (அநுபவிப்பது) இல்லையென்று, மனதில் யோசித்து, உன்னை விரைந்து முகத்திற் பார்த்து. எ - று. (உக)

அளவறு பாவஞ் செய்தங் கற்பமே நன்மை செய்தா
யுளவிரு பயனு முன்ன ருருப்பது நுகர்தி கொல்லோ
வளமலி நன்மை முன்னர் மருவுதி கொல்லோ வென்று
ளிளகிய நெஞ்சி னீயங் கின்பமே முன்ன தென்றாய்.

(இ - ள்.) கணக்கற்ற பாவத்தைச்செய்து சிறிது நன்மையே செய்தனை. உள்ளனவாகிய அவ்விருவகைப்பயனிலும் முதலிற் பாவபலனை யனுபவிப்பையோ வளமிக்க நன்மையின் பலனை முதலிலனுபவிப்பையோ (எதைவிரும்புகின்றனை) என வினவினேன். உருகிய மனதையுடைய நீ அப்பொழுது இன்பமே முதலில் (அநுபவிக்கத்தக்கது) என்று கூறினை. எ - று. (உஉ)

அப்படி யாக வென்றே யகற்றின னீயும் வேந்தா
யிப்படி மீது முன்ன ரெய்தரும் போக மூழ்கி
யுப்படி யின்ன நோய்பின் னுழக்கின்றா யிதுவுந் தீரக்
கைப்பிடி கனிபோ லைங்கைக் கடவுளைப் போற்று கென்றான்.

(இ - ள்.) (இயமதருமன்) அப்படியேயாகுகவென்று உன்னை விலக்கினன். நீயும் (அதனால்) அரசனாய் இவ்வுலகத்தில் முதலிலே அடைதற்கரிய போகத்தில் மூழ்கி, அவ்வகையாகவே பிற்காலத்தில் இத்தன்மைய நோயிற் றுன்புறுகின்றாய். இந்நோயுந் தீரும்படி கையிலுள்ள கனியைப்போல ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணபதியைப் போற்றல்செய்கவென்று பிருகுமுனிவர் கூறினர். எ - று. (உங)

காமந்த னெனும்பேர்க் கேற்பக் காமத னாகி நாளுந்
தோமந்த மின்றி யாற்றித் துரிசுறு பொருள்கள் கொண்டாய்
சாமந்தப் பொழுதிற் செய்த தருமத்தா லியம னீப்பிற்
சேமந்தன் பதந்த ரான்கொல் சேர்ந்தவர் தமக்கே ரம்பன்.

(இ - ள்.) காமந்தனென்னும் பெயருக்குப் பொருந்தக் காமமுடையவனாகி, முடிவில்லாது குற்றங்களையே செய்து, பாவம்பொருந்திய பொருள்களையே கைக்கொண்டு இறக்குந்தருணத்திற் செய்த தருமத்தால் இயமன் விடுவானாகில், விநாயகக்கடவுள் தன்னை யடைந்தவர்களுக்குச் சேமமாகிய திருவடியைத் தரமாட்டானோ? (அவசியந்தருவான்.) எ - று. (உச)

இருவினை பிருகு வெண்போ னெடுத்தியம் பியது சொற்றா
முருவவார் சடையீர் மன்ன னுருக்கிளர் குட்ட நோயை
யருளினன் முனிவன் சீறி யகற்றிய தறிக வென்னத்
தெருளுறு சூத மேலோன் சிந்தையின் மகிழ்ந்து கூறும்.

(இ - ள்.) அழகிய நீண்ட சடையையுடைய முனிவர்களே! பிருகுமுனிவர் அரசனுடைய இருவினைகளை யெடுத்துக்கூறியதைச் சொன்னோம். பிருகுமுனிவர்

அவனுடலிற் பொருந்திய குட்டவியாதியைக் கோபித்து விலக்கிய வகையை யறியக்கடவீர்களென்று, ஞானம்பொருந்திய மேலோனாகிய சூதமுனிவர் மனதிற் களிப்புற்றுச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (உ௫)

சோமகாந்தன் நல்வினைப்படல முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௭அஅ.

சோமகாந்தனுய்தீர்ந்தபடலம்.

பிருகு மாதவன் பேறுங் கருணையா
லருளு முண்மையை யம்புவித் தேசினன்
றெருளு றுதயிர்த் தானவன் றேகநின்
றுருவ வன்புளோ ராயிரந் தோன்றின.

(இ - ள்.) பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய நிதிக்கத்தக்க கிருபையால் அருள்செய்த சத்தியத்தைச் சோமகாந்தன் தெளிவுறுமற் சந்தேகமுற்றனன். (அப்பொழுது) அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து (மாமிசத்தை) உருவும்படி வலிய பறவைகள் ஆயிரக்கணக்காகப் பிறந்தன. எ - று. (க)

வச்சி ரத்தின் வடித்துளைத் தன்னதோர்
நச்சு துண்டத்தி னண்ணிய மன்னவ
னச்சை யீர்ந்தெழுந் தார்ந்து வருத்தலு
மச்ச முற்றவ லங்கொண்டு கூறுவான்.

(இ - ள்.) வச்சிரம்போலவும் வடித்துளைத்தது போலவுமுள்ள வொப்பற்ற விஷத்தன்மையுடைய மூக்கினால், பொருந்திய அரசனுடைய சரீரத்தைக் குத்திக் கிளம்பி ஆர்ப்பரித்து வருத்தவும், மன்னன் பயமுற்றுத் துன்பமடைந்து சொல்கின்றான். எ - று. (உ)

ஓல வோல வுயர்தவ வேதியா
வோல வோல வுனைச்சர ணெய்தினே
னோல வோல வுறுதுணை வேறிலை
யோல வோல வொழிக்கினு நீங்குறேன்.

(இ - ள்.) உயர்ந்த தவத்தையுடைய வேதியரே! ஓலம் ஓலம். தேவரீரைச் சரணமடைந்தேன் ஓலம் ஓலம். பொருந்திய துணைவேறில்லை. ஓலம் ஓலம். என்னை யொழித்தாலும் ஒழியமாட்டேன் ஓலம் ஓலம். எ - று.

ஓலம் - அபயம். (௩)

மாத வப்பெரு மாமலை யையவோ
சீத ளக்கரு ணைக்கடற் செம்மலோ
காத ரக்கருங் கானங் கடத்திமெய்ப்
போத மூய்த்தருள் புண்ணிய மூர்த்தியோ.

(இ - ள்.) சிறந்த தவத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய பெரிய மலைபோல் ! ஐயரே ! குளிர்ந்த இருளைக்கடலாகிய தலைவரே! பயம்பொருந்திய கரிய தக் கடக்கச்செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யருளும் புண்ணியமூர்த்தியே! எ - ற.

காதரம் - அச்சம். ஒகாரங்கள் - புலம்பலில்வந்த ஈற்றுருபுகள். (௪)

நின்னை யுன்னினர் நீளிடை வைகினு
மன்னர் பாலனு காணட்ற் காலனு
மென்னை நின்னெதி ரேயிரும புட்குழாரு
சின்ன பின்னஞ்செய் கின்றன காண்டியால்.

(இ - ள்.) தேவரீரை நினைத்தவர்கள் நெடுந்தூரத்தில் வசித்தாலும் அப்படிப் [illegible]வர்களிடத்தில் வலிய இயமனும அணுகமாட்டான். (அஃதவ்வாறிருகக) என் [illegible]தேவரீருகமெதிரிலேயே பெரிய பறவைககூட்டங்கள் சின்னபின்னமாகச செய [illegible]ன. காணபாயாக. எ - று. (௫)

நின்ன தாசிர மத்து நிரந்தரித்
துன்ன லின்றி யிருஞ்சிறைப் புடகளு
மன்னு மாவும் வளமபெற நின்னடி
துன்னி னேனித் துயருற னீதியோ.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய ஆச்சிரமத்திலே யெக்காலத்திலுந் துன்பமில்லா [illegible] பெரிய சிறகையுடைய பறவைகளும் பொருந்திய மிருகங்களும் வளமுற்றிருக்க, [illegible]வரீருடையதிருவடியை (ச்சரணுக) அடைநத அடியேன் (இப்பறவைகளால்) துன்ப [illegible]டதல் தருமமோ. எ - று. (௬)

மேரு நண்ணும விழுப்பமில் காக்கையு
மாருமபொன்னிற மையநின் சேவடி
சாரு மென்றுய ரைதணி யாயெனி
லோரு நின்னரு ளுக்கியல் போவென்றான்.

(இ - ள்) (பொன்மலையாகிய) மேருமலையையடைந்த சிறப்பில்லாத காகமும் (அதன் சார்பினுல்) பொன்னிறத்தைப் பொருத்தும். ஐயனே! தேவரீருடைய செவ் [illegible]ய திருவடியை யடைந்த என் துன்பத்தை யொழியாயாயின், அஃதுணரத்தக்க [illegible]வரீருடைய திருவருளுக்குத் தகுதியோ? (தகுதியன்று) என்றான். எ - று. (எ)

தாலிப் பிசசை தருகெனத தானையைக்
கோலிப் பாரத்திபன் றேவிகை கூப்பினு
ளாலிப் புள்ளடு மேயென் றமைசசரு
மோலிப் போடுமொண் டாளிணை வீழ்ந்தனா.

(இ - ள்) (அப்பொழுது) மாங்கல்யபிட்சை கொடுக்கவேண்டுமென்று முன் [illegible]ளையைப் பற்றிக்கொண்டு அரசன் மனைவியாகிய சுதன்மை கைகூப்பினாள். அதன்ற [illegible]ப்பறவைகள் கொல்லுமே யென்று அமைச்சர்களும் ஒலமிட்டு (அவளுடன) அம் [illegible]னிவருடைய ஒள்ளிய பாதங்களிற் பணிந்தார்கள். எ - று. (அ)

ஆவ வென்னையென் னேபுள் ளடர்ப்பது
பாவ மிப்பழி பார்ப்பரி தாமெனத்

தாவி லாத முனிக்கணத் தார்களு
மோவி லாக்கரு ணாற்றுய ருற்றனர்.

(இ - ள்.) ஆ! ஆ! என்ன! என்ன! இப்பறவைகள் துன்புசெய்வது பாவம்! இப்பழிச்செயலைப் பார்க்கலாமோ வென்று, கெடுதலில்லாத முனிவர் கூட்டங்களும் நீங்காத கருணையால் துன்பமடைந்தார்கள். எ - று. (கூ)

வேறு.

இன்ன தன்மையர் யாரு மேங்குறப்
பின்னல் வார்சடைப் பிருகு மாமுனி
மன்ன வென்மொழி வாய்மை யெண்ணிலை
யன்ன தீதினிவ் வல்ல லுற்றனை.

(இ - ள்.) (ஆங்குள்ளார்) யாவரும் இன்னதன்மையராக ஏக்கமடைய, பின்னலாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிறந்த பிருகுமுனிவர் (சொல்கின்றார்) அரசனே! என் சொல்லைச் சத்தியமாக நீ யெண்ணிலையல்லை. அவ்வகைய தீமையால் இந்தத் துன்பத்தை யடைந்தாய். எ - று. (௰)

இனியென் வாய்மொழி யாது மையுறேல்
புனித னாகுதி யென்று பொள்ளெனக்
கனிவி னோடுமுங் காரஞ் செய்தனன்
பனிவி சும்பிடைப் பறவை மாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) இனியென் சொல்லைச் சிறிதுஞ் சந்தேகியாதே. பரிசுத்தனாகுக வென்று விரைவாக ஆசையோடும் உங்காரஞ்செய்தனர். (அதனால்) குளிர்ந்த ஆகாயத்தில் (இருந்து துன்புசெய்த அந்தப்) பறவைகள் இறந்தன. எ - று. (௧௧)

மிண்டு புள்ளற வேந்த னாவன்
பண்டை வல்வினைப் பலவு முள்ளவென்
றுண்ட வண்டென வோகை பொங்கினான்
கண்டு ளாரெலாங் கவலை நீங்கினார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய பறவைகளிறப்ப, சோமகாந்தமன்னன், பழமையாகிய தீவினைகள் பலவுமிருக்கின்றனவென்று, தேன்பெருகிய வண்டைப்போலச் சந்தோஷமிகுந்தனன். (அதனைப்) பார்த்திருந்தவர்கள் யாவருந் துன்பமகன்றார்கள். எ - று.

புனலம் பொற்கர கத்துப் பூரியாக்
கவலை நோயெலாங் காற்று மைங்கர
னிவரு நூற்றின்மே லெட்டு மந்திரந்
தவறு தீர்ந்தமா தவனி யம்பியே.

(இ - ள்.) சலத்தைப் பொற்பாத்திரத்தில் நிரப்பி, துன்பநோய்களையெல்லாம் நீக்கும் விநாயக மந்திரங்கள் நூற்றெட்டனை, குற்றமொழிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் சபித்து. எ - று. (௧௩)

செறிந்த வப்புனல் செங்கை கொண்டுமெய்
யெறிந்து ரப்பினு னிறைவ னாகியான்

முறிந்து பாதக முற்று ருக்கொடு
பறிந்து முன்னுறப் படியி னின்றதே.

(இ - ள்.) பொருந்திய அந்த நீரைத் தமது செங்கைகயிற்கொண்டு (அரசன்) தேகத்தின்மேற் பெய்து அசட்டினார். தலைவராகிய பிருகுமுனிவர் ஆசீர்வசனத்தால், (அவனுடைய) பாவமெல்லாம் முறிந்து உருவமெடுத்து (அவனை) விலகி முற்பட்டுப் பூமியில் நின்றது. எ - று. (கச)

வேறு.

சிவந்து திரிந்து சாலின்றி செறிந்து பரந்த மயிர்ச்சடையு
நிவந்து வளைந்த வெள்ளெயிறு நெடிய வடியுங் குழிவிழியு
மவந்தங் கிடுங்கா ரிருணிறமு மாழ்ந்த வயிறும் பனையேழி
னுவந்த வுயர்வு மதற்கேற்ற வுருவும் பலவுந் தோற்றியதே.

(இ - ள்.) சிவந்து திரிந்து கால்கள் நெடுகி, நெருங்கிப்பரந்த மயிரையுடைய ---- யும், உயர்ந்து வளைவுற்ற வெள்ளிய பற்களும், நீண்ட அடியும், ஆழமாகிய கண்களும், தீமையைக்கொடுக்குங் கரிய இருளின் மேனியும், ஆழமாகிய வயிறும், எழுபனைமரங்களின் விரும்பத்தக்க உயர்ச்சியும், அவ்வுயர்வுக்கேற்ற (காத்திரமான) தேகமும், (வேறு) பலவிதமுமாகத் தோற்றமுற்றது (அப்பிரமகத்தி.) எ - று. (கரு)

வேறு.

கறிக்கும் பற்களைக் கட்புரு வங்கண்மே
னெறிக்குங் கண்ணெரி னெருப்புக நோக்குறு
மெறிக்குந் தீப்படை யேந்தலைத் தின்னிய
குறிக்கு நக்குக் குனிக்குஞ் சுலாவுமே.

(இ - ள்.) பற்களைக்கறிக்கும். கண்ணையும் புருவங்களையும் மேலேநெரிக்கும். ----ளில் நெருப்புப்பொறிசிந்த (உற்று) ப்பார்க்கும். அக்கினியாகிய ஆயுதங்களை யெறிக்கும். அரசனைத் தின்னயோசிக்கும். சிரித்துக்குனிக்கும். சுழலும். எ - று.

தின்னிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (கசு)

தோள்பு டைக்கு மிடிக்குரற் றேற்றுமுன்
னாள்ப டைத்திறங் காட்டியிந் நாளுநின்
வாள்ப டைத்தகை வன்மைமுன் காட்டெனத்
தாள்பெ யர்த்துத் தருங்கிய டுக்கதே.

(இ - ள்.) தோள்களைக்கொட்டும். இடிபோன்ற குரலைக்காட்டும். முன்நாளைய படைத்திறத்தைக் காட்டி இக்காலத்திலும் வாட்படையேந்திய உன் வல்லமையை என்முன்னே (இப்பொழுது) காட்டுகவென்று கால்களைப் பெயர்த்து இறுமாந்து நெருங்கியது. எ - று. (கஎ)

பூத மின்னணம் பூபதி யைத்தொடர்ந்
தோத மெண்ணவுங் காரமெ ழுப்பிமெய்ப்
பாத வன்மை பழித்துப் பார்கொலா
மோது நன்றெனப் பூதமு ரைத்துமால்.

(இ - ள்.) பூதமானது இவ்வகையாகச் சோமகாந்தனைத் தொடர்ந்து (செய்ய) நினைக்க, உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் உங்காரஞ்செய்து தடுத்து, நீயாரோ? நன்றாகக் கூறுகவெனப் பூதஞ் சொல்லுகின்றது. எ - று.

வேந்தன் மெய்யில் விரவிய சாயையா
னேந்த லின்கை யெறிந்ததண் ணீரினாற்
போந்து ளேன்வெளி புல்லிய வெம்பசி
காந்து கின்றதுன் கண்ணரு ளுண்டெனில்.

(இ - ள்.) யான் இவ்வரசனுடலிற் கலந்த பிரமசாயை. தலைவனே! உன்னுடைய கையாலெறிந்த தண்ணீரினால் (இவ்வடிவாக) வெளியில் வந்தேன். என்னைத் தொடர்ந்த கொடிய பசியானது கொளுத்துகின்றது. உன்னிடத்திற் கருணையிருக்குமாயின். எ - று.

கோனை மாதினைக் கூறு மமைச்சரை
யூனை யுண்டொழி வேனென் றிரத்தலும்
யானை மாமுகத் தேந்தல்செந் தாண்மலர்த்
தேனை யுண்டுசெம் மாந்தவன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) இவ்வரசனையும் இவன்மனைவியையும், சொல்லுகின்ற மந்திரிகளையும் மாமிசம் புசித்து நீங்குவேனென்று யாசிக்கவும், சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய செவந்த பாததாமரைகளிலுண்டான தேனைப்பருகி யிறுமாந்திருக்கும் பிருகுமுனிவர் கூறுகின்றார். எ - று. (உ0)

மைந்து மிக்கவண் பூதமஞ் சற்கநின்
சிந்தை யின்புறுஞ் செய்தியே செய்துமாற்
பொந்தி னுள்புகு வென்றெதிர் நின்றமாப்
பொந்து காட்டினன் புக்கது பூதமே.

(இ - ள்.) வலிமிக்க வண்மைவாய்ந்த பூதமே! பயப்படவேண்டாம். உமனங்களிக்கத்தக்க தொழிலே செய்வோம். இப்பொந்தினுட் புகுகவென்று கூறி எதிரிலிருந்த மாமரப்பொந்தைக் காட்ட, அப்பூதமானது (அதிற்) புகுந்தது. எ - று.

புக்க பூதமும் பொந்துறு சூதமு
மொக்க வெந்தன பூதத்தி னுள்ளுயிர்
மிக்க பேரெழில் விண்ணவ னாகியே
தக்க மாதவன் றாள்பணிந் தோதுமால்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) சென்ற பூதமும், அப்பொந்தையுடைய மாமரமும் ஒன்றாக வெந்தன. பூதத்தினுள்ளே பொருந்திய உயிரானது மிக்க பெருமைவாய்ந்த அழகையுடைய தேவவுருவாகி, தகுதியாகிய சிறந்த தவத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவர் பாதத்தை வணங்கிக் கூறுகின்றது. எ - று. (உஉ)

வேறு.

பாவி யின்னவன் பழுவத் தென்னைமுன்
னேவி மாய்த்தன னிவைய தீமையா

மேலாவில் வெந்துய ருற்று ளேற்குநின்
சேவை யானலஞ் சேர்ந்த தென்றனன்.

(இ - ள்.) பாவியாகிய இவ்வரசன் என்னை முன்னாளில் காட்டிலே உயிரொழுத்தனன். ஐயனே! தீமையால் ஒழிதலில்லாத கொடிய துன்பத்தை யடைந்துள்ளேனுக்குத் தேவரீருடைய தரிசனத்தால் நன்மையுண்டாயதென்று கூறினன். எ - று.

வே று.

ஆய காலையி லைங்கர னேவலாற்
றாய மானந் துனைந்துமுன் போந்தது
மேயி னைதில் விண்ணுறுத் தேகினன்
சாய நீர்மை தணந்துயர் தேவனே.

(இ - ள்.) அந்தச்சமயத்தில், விநாயகக்கடவுளுடைய கட்டளையினால், புனிதமாகிய விமானமொன்று விரைந்து முன்னேவந்தது. பிரமசாரியின் தன்மையை விலகி, உயர்ந்த தேவனானவன் அவ்விமானத்திலேறி ஆகாயத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு சென்றனன். எ - று. (உச)

கண்ட யாவருங் கண்களி கூர்ந்துளங்
கொண்ட வோகையர் கூத்து நவிற்றினர்
மண்டு தீவினை மாற்றிய மாதவன்
புண்ட ரீகப்பொற் றுண்மலர் போற்றினர்.

(இ - ள்.) (அதனைப்) பார்த்த எல்லோரும் கண்கள் களிப்புமிகுந்து மனதிற்கொண்ட ஆச்சரியமுடையவர்களாகி (ஆனந்த)க் கூத்தாடினார்கள். நெருங்கிய பிரமகத்தியை யொழித்த பிருகுமுனிவருடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை (அரசன் முதலிய நால்வருந்) துதித்தார்கள். எ - று. (உரு)

வரதி லாவிய மாதவ னோதுவா
னரச னேயுனை யண்மிய டுத்திடும்
பிரம சாயை பெயர்ந்தது கண்டனை
யுரவு நோயு மொழிதிறங் கேண்மதி.

(இ - ள்.) சிரேஷ்டம்பொருந்திய பிருகுமுனிவர் கூறுவார்: மன்னா! உன்னை நெருங்கிப்பொருந்திய பிரமஹத்தி யொழிந்தது. பார்த்தனையா? வலிய தொழுநோயும் (இனி) ஒழியும் வகையை (என் சொல்லை இனியேனும்) மதித்துக் கேட்பாயாக. எ-று.

வே று.

முக்கண் வேழமு கப்பி ரானெனை முற்று மாளுமடிப்பிரான்
பொக்க முற்றும கற்ற வல்லபு ராண மன்னவ கேட்டுளே
னக்க ணேசர்பு ராண மேன்மையி னாலை கன்றதுன் வல்வினை
தொக்க நோய்க்கும ருந்து நீயது சூழ்ந்து கேட்பினலாதிலே.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையும் யானைமுகத்தையுமுடைய பெருமானும், என்னைமுழுதுங் காக்கின்ற திருவடியையுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய, தீமைமுழுவதையுமொழிக்கவல்லதாகிய புராணத்தை யான் கேட்டிருக்கின்றேன். அரசனே! அந்தக்கணேசப்பெருமானுடைய புராணமேம்பாட்டினால் உன்னுடைய

கொடியவினையும் ஒழிந்தது. நெருங்கிய நோய்க்கும் நீ அதனைச் சிந்தித்துக்கேட்டா லல்லாமல வேறேமருந்து இல்லை. எ - று. (உ௭)

கோத னுங்கிய வேத னங்கிரு டங்கை யேந்திய தம்பிரான்
பாத கஞ்சம்வ ணங்கி யன்றுப ரித்த மேன்மைய தாமது
மாத வங்கள்பு ரிந்து வேதம்வ ரம்பு கண்டவி யாதனும்
போத மர்ந்தவ னோதவோர்ந்துபு கன்ற தாருமெ னக்குமுன்.

(இ - ள்.) திருமால் பிரமன் அக்கினியை யங்கையிலேந்திய சிவபெருமான (ஆகியஇவர்கள்) திருவடித்தாமரையைப் பணிந்து முற்காலத்திற்பெற்ற மேன்மையுடையதாரும். அப்புராணமானது பெருந்தவங்களைச்செய்து வேதத்தின் கரையைக் கண்ட வியாதமுனிவரும், தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன் (தனக்குச்) சொல்லத் தெரிந்து முன் எனக்குச்சொன்னதாரும். எ - று. (உஅ)

முந்து செய்திடு வேள்வி வீரன்மு டிப்ப மாழ்கிய தக்கனுஞ்
சிந்தை யைந்துமட டக்கி நின்றதி ருந்தி ருந்தவ முக்கல
வந்த ணன்புக லப்ப ணிந்தளி யார்ந்து கேட்டடர் தீதுதீர்ந்
திந்து சேகர னின்ன ருட்குரி லக்க மாய்மகிழ் கூர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) முதலிற்செய்த யாகத்தை வீரபத்திரரழிக்க மனஞ்சாம்பிய தக்கனும், மனதையும் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, விளங்கியதிருத்தமாகிய பெரியதவத்தை முக்கலமுனிவர்கூற, வணங்கி, அன்புபொருந்திக்கேட்டுத் தன்னைநெருங்கிய துன்ப மொழிந்து, சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்கிலக்காகிக் களிகூர்ந் தனன். எ - று. (உகூ)

பவங்க ளேழினு மீட்டு பாவம் பறிப்ப தும்பயில் யாக்கையி
னவங்க ளேய்முத லான தீமைய றுத்து வேட்டத ளிப்பது
நவங்க ளாகவி ருங்க திச்சுக நாளு நாளுமு றுப்பதுந்
தவங்க ளாதிவ ளர்த்து முத்திய ளிப்ப தும்மதன் கேள்வியே.

(இ - ள்.) எழுபிறவிகளிலுந் தேடிய பாவத்தையொழிப்பதும், எடுத்ததேகத்தின் கெடுதிகள் நோய்கள் முதலிய தீமைகளையொழித்து விரும்பியதைக் கொடுப்பதும், நூதனநூதனமாக மிக்கபெருகிய சுகங்களைத்தினந்தோறும் பொருந்தச்செய்வதும், தவங்கள் முதலியவற்றைப் பெருகச்செய்து முத்தியளிப்பதும் அப்புராண கேள்வியேயாம். எ - று.

தவங்களாதியென்றதில் ஆதியென்பதால் தானமுதலியனவுங்கொள்க. (௩௦)

வருண மாச்சிர மத்தொ ழுக்கின்வ ழாத மாண்புடை யார்களே
யருள்வி நாயகர் பத்தி யோடவர் காதை கேள்வியி லார்வமு
மருவு வார்களொ ழுக்கி லார்மரு வார்கள் சாதிபி றப்பினு
மொருவு சாங்கரர் நன்மை செய்யினு முற்ற தீமைய ரென்பவே.

(இ - ள்) வருணாச்சிரம தர்மங்களிற் றவறுத மாட்சிமையுடையவர்களே கிருபைவாய்ந்த விநாயகரிடத்திற் பக்தியுடன் அவர்சரிதத்தைக்கேட்பதில் ஆசையும் பொருந்துவார்கள். நல்லொழுக்கமில்லாதவர்கள் அதனையடையார்கள். சாதிபிறப்புக் களாலும் நீங்கிய சாங்கரர் நன்மையைச் செய்தாலும் பொருந்திய தீமைசெய்தவர் களேயெனப்படுவார்கள், எ - று. (௩௧)

ஆத லாலுயர் மாத வம்பல வாற்றி யாச்சிர மத்தொடு
கோதி லாவரு ணத்தி னின்று குழைந்த வன்பினில் நாயகர்
பாத தாமரை போற்று பண்பினர் பாங்கி னல்லது மான்மிய
மோது நீர்மைய தன்று பண்புளை யாத லாலுனக் கோதுதும்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் உயர்ந்த பலபெருந்தவங்களைச்செய்து குற்றமில்லாதவருணாச்சிரம தருமங்களினின்றுகுழைவாகிய அன்புடன், விநாயகக்கடவுளுடைய பாததாமரைகளைத்துதிக்குந்தன்மையுடையவர்கள் சமீபத்திலல்லது, அவ்விநாயகபுராணம் சொல்லுந்தன்மையதன்று. நற்குணமுடையையாதால் உனக்குச் சொல்லுவோம்.

அருளெ னக்குளிர் தூங்கு நீர்த்தட மாடி வம்மென மன்னவன்
பிருகு தீர்த்தம ணைந்து தாழ்ந்துபி றங்கி ரும்புன லேய்ந்தெழுந்
துருவின் மல்கிய வீர மொற்றியு டுத்து லர்ந்தது பூசிமெய்
மருவு கின்றசங் கற்ப மோதிவ குத்த னன்பிணி மாய்ந்ததே.

(இ - ள்.) கிருபைபோலக் குளிர்ச்சிவாய்ந்த நீரையுடைய தடாகத்தில்மூழ்கி வருகவென்று பிருகுமுனிவர்கூற, சோமகாந்தராசன் பிருகுதீர்த்தத்தை யடைந்து (அதில்) இறங்கி, விளங்குகின்ற மிக்கநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து எழுந்து, உடலின்மிக்க ஈரத்தைத் துடைத்து உலர்ந்த (வேறு) வஸ்திரமுடுத்து, திருநீறணிந்து உண்மை பொருந்திய சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு புராணசிரவணஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனன். அவனுடையநோய் (அப்பொழுதே) ஒழிந்தது. எ - று. (௩௩)

நோயி னீங்கிய யாக்கை பன்முறை நோக்கி நோக்கியி ராவெலாந்
தீய சொற்பன மார்ந்து கண்கடி றந்து ளானென வுண்மகிழ்ந்
தாயு நூலரு மாத வன்புடை யண்மி யன்பொடு தாழ்ந்தெழுந்
தேயு நின்னரு ளெய்தி னேன்மிக வெய்த ரும்பய னெய்தினேன்.

(இ - ள்.) நோயினின்றொழிந்த தேகத்தைப் பலமுறை பார்த்துப் பார்த்து, இராமுழுதுந் தீயசொப்பனங்கண்டு கண்களை விழித்துள்ளவனைப்போல மனங்களித்து, நூல்களை யாராய்ந்த அருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் அருகிற்சென்று, அன்புடன் பணிந்து எழுந்து (கூறுவான்) பொருந்திய தேவரீருடைய திருவருளை யடைந்தேன். அடைதற்கரிய பெரும்பலனைப் பெற்றேன். எ - று. (௩௪)

காத லாரும் புராண கேள்வியிற் கற்ப மாத்திர மேசெய
வேத மானபெ ரும்பி ணித்தொடர் யாவு நீங்கின வென்சொல்கே
ணாத னேயுனை நண்ணி னார்க்குநண் ணாத மேதகு நன்பொருண்
மாத ராதல நாகர் பாதல மாகர் வைப்பினு மில்லையே.

(இ - ள்.) ஆசைபொருந்திய புராண கேள்வியிற் சிறிதே செய்ய, குற்றமாகிய பெரிய பிணிச்சம்பந்தமுழுவதும் மொழிந்தன. (இவ்வற்புதத்தை) என்னவென்று சொல்லுவேன். தலைவரே! தேவரீரை யடுத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கரிய நல்லபொருள் சிறந்த தராதலத்திலும் நாகலோகத்திலும் பாதலலோகத்திலும், தேவருலகத்திலும் (ஒன்றும்) இல்லை. எ - று. (௩௫)

ஆரு மற்றுறை யூரு மற்றெழி லாக்க மற்றரும் போகமற்
றேரு மற்றியல் பாக லுங்கிருந் தேனை வம்மென் வேயமைழந்

தோரு மாநல மூய்த்து ளாய்க்குத வப்ப டும்பொரு ளுயிரனை
சாரு மாவிய லாதி லையினிச் சாற்றல் வேண்டும்பு ராணமே.

(இ - ள்.) யாவரும், வாசஞ்செய்யும் ஊரும், அழகும், செல்வமும்; அரிய போகங்களுமின்றித் தனியாக அங்கிருந்தவனை ஒருகவென விளித்துப் பொருந்திய சிறந்த நன்மைசெய்த தேவரீருக்குக் கொடுக்கப்படும் (காணிக்கைப்) பொருள் நாயினேனுடைய பொருந்திய உயிரல்லாமற் பிறிதில்லை. இனி (விநாயக) புராணத்தைக் கூறவேண்டும். எ - று. (௩௬)

என்ன மன்னனி யம்பி நிற்பவி ரங்கி யோகைம லர்ந்தமைழுத்
தன்னை யன்னவ னன்ன மன்னவ னுக்கை யங்கையிற் றைவராத்
தன்ன தாதன மொன்று நல்கினன் சார்ந்து வைகலு முன்னொளி
தன்ன மும்புளை யாத பேரொளி தாங்கி னுன்றனை யாண்டவன்.

(இ - ள்.) என்று கூறிச் சோமகாந்தன் (எதிரில்) நிற்க, தாய்போன்ற (கருணைவாய்ந்த) பிருகுமுனிவர் சந்தோஷமிகுந்து (அருகில்) அழைத்து, அவனுடைய அழகிய கையினுற்றடவி, தன்னுடைய ஆதனமொன்று கொடுத்து, அதிற் பொருந்தவும், முன் பிரகாசித்த பூமியையாண்ட மன்னனுகிய சோமகாந்தன் தன் தேகத்தையுமொவ்வாத பேரொளியைப் பெற்றனன். எ - று. (௩௭)

கண்ட யாரும்வி யந்து ளார்கவ லைப்பெ ருங்கடன் மூழ்கிய
தொண்டை வாயசு தன்மை யும்பொருள் சூழ மைச்சரும் வானமிழ்
துண்டு ளாரினு வந்து காதையொ ருங்கு கேட்பவி ரும்பினூர்
மிண்டு நோய்முனி வேந்த னிற்பிரி வித்த வண்ணமி தாகுமே.

(இ - ள்.) (அதனைப்) பார்த்த வெல்லோருஞ் சந்தோஷித்தார்கள். பெரிய துன்பசாகரத்திலமிழ்ந்த கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய சுதன்மை (யென்னும் அவன் மனைவி) யும், உண்மைப்பொருளை யாலோசிக்கும் மந்திரிகளும், தேவாமிர்தத்தைப் புசித்தவர்களைப்போல ஒன்ருகக் களித்து விநாயகக்கடவுள் சரிதையைக் கேட்க அவாவினுர்கள். (சோமகாந்தனை) நெருங்கிய நோயினை முனிசிரேஷ்டரான பிருகுமுனிவர் பிரியச்செய்தவகை இதுவேயாகும். எ - று. (௩௮)

என்று சாலமொ ழிந்த சூதன்வி யாத னென்று மிருந்தவற்
கன்று வேதனு ரைத்த வாறறி வாயெ னப்பிரு குப்பெய
ரொன்று மாமுனி சோம காந்தனு வப்ப வோதிய வண்ணமே
நன்று றும்வர லாற்றி னேதுத னுடி னுனரு ணீடினுன்.

(இ - ள்.) என்று மிகுதியாகக்கூறிய சூதமுனிவர், பெருந்தவமுடைய வியாதமுனிவருக்குப் பூர்வம் பிரமதேவர்கூறியவகையே அறியக்கடவாயென்று, பிருகுமுனிவர் சோமகாந்தராசன் சந்தோஷிக்கக்கூறியவிதமாக நன்மைபொருந்திய வரன்முறையாக விநாயக மான்மியத்தைச் சொல்லுவேனென்று திருவருள்மிக்கவராய் ஆரம்பித்தனர். எ - று. (௩௯)

சோமகாந்தனேய்தீர்ந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௨௭.

விளைக்கழ கெழுந்த மங்கை விரலினுஞ் சிவக்க லின்றி
வளைந்திட லிடையி னீங்கல் மயிர்நரம் பணிந்த லேனர்த
வளைந்திடு மென்மை யின்றி யருமையால் வென்று லந்தக்
தளைந்தமெய் வனப்பி னாரைச் சார்ந்தவர் தாழுங் காணார்.

(இ - ள்.) அழகுமிகுந்து விளங்கும் கைவிரல்கள் சிவத்தலில்லாமல், வளைவுறல் நடுவேவிலகியிருத்தல் மயிரும் நரம்பும் தோற்றியிருத்தல் இளைத்திருத்தல் கலந்த மென்மைத் தன்மையின்றி மிகவுங்கடினமாயிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள், அந்தத்தேக வழகுமிக்குள்ள மங்கையர்களைச் சார்ந்தவர்களுங் காணமாட்டார்கள். எ - று. (உ௮)

வள்ளுகிர் கிளியின் வாய்போல் வளர்ந்துசெந் தொளிர்ந்த சொன்ன
வொள்ளிழை மகளிர்க் கன்றே யொள்ளுகிர் கண்டோ ரக்கும்
பள்ளமாய் விடல்வெள் ளென்றல் பண்பறச் சரசரத்தல்
புள்ளியாய் வெண்மை தோற்றல் பொற்கெனல் புணர்ந்த தாவே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய ஒள்ளிய ஆபரணமணிந்த மாதர்களுக்கு, கூர்மையான நகங்கள் கிளியின்வாயைப்போல வளைந்து செந்நிறமுற்றுப் பிரகாசித்தன. அவர்களுடைய ஒளிவாய்ந்த நகங்களைப் பார்த்தவர்களுக்கும் (நகங்கள்) பள்ளமாய் விடுதல் வெண்மையாயிருத்தல் அழகு நீங்கச்சரசரத்தல் புள்ளியுடையதாய் வெண்ணிறங் காண்டால் பொற்கெனல் முதலியகுற்றங்கள் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (உ௯)

வெரிந்தலைக் கிடந்த வென்பு மென்றசை மூடப் பட்டு
வரிந்திடற் கரிய நல்ல வனப்புள மடநல்லார்க்குத்
தெரிந்திட னரம்பு ரோமஞ் சேர்ந்துதாழ்ந் துயர்ந்து கூனி
யிருந்திட லவைத் தாழ்ந்த விட்டிடை யவர்க்கு நன்று.

(இ - ள்.) நல்ல அழகமைந்த அவ்விளமாதர்களுக்கு முதுகிலிருந்த வென்பு மெல்லியதசையான் மறைக்கப்பட்டுச் சித்திரித்தற்கரியன. (என்பு) தெரிதல்,நரம்பும் உரோமமுஞ் சேர்ந்து தாழ்ந்தாவது உயர்ந்தாவது கூனடைந்தாவதிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள் அம்மங்கையர்களைப் பணிந்த அழகிய இடையையுடைய பெண்களுக்குமுண்டாகமாட்டா. எ - று. (௩0)

கோணுத னரம்பு தோற்றல் குருமயிர் கிளைத்த னீளல்
மாணுற வற்ற லின்றி வண்கவல் வனப்பு வாய்ந்த
பேணுமங் குலங்க ளொன்றிற் பிறங்குபு திரண்டு பூக
நாணுற வரைகண் மூன்று நண்ணிய தெழில்சேர் கண்டம்.

(இ - ள்.) கோணுதலும் நரம்புகாணப் படுதலும் நிறமமைந்த மயிர்கள் கிளைத்தலும் நீளுதலும் மாட்சிமையொழிய வாடுதலுமில்லாது வண்மைபொருந்திய முதுகுகள் அழகுற்றன. அழகுவாய்ந்த கழுத்தானது விரும்பத்தக்க நான் கங்குலங்களில் விளங்கித் திரட்சியாகிக் கமுகமரமும் நாணமடையும்படி மூன்றுரேகைகள் பொருந்தின. எ - று.

பிறங்குபு - செய்புஎன்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (௩௧)

குறுகிய மிடறு நெட்டைக் கொழுங்களம் பெருத்த கண்ட
முறுமயிர்க் கழுத்து நேர்ந்த வொண்கள மடிப்புக் கண்டம்
பெறுமட வார்க ளெல்லாம் பிரமனார் மகளி ரான
சிறுநுதன் மாதர் கண்டந் தியானஞ் செய் யாத தீயோர்.

(இ - ள்.) குறுகியகழுத்து - மசர்த்த நெட்டைக்கழுத்து - கனத்த கழுத்து - மயிர்பொருந்திய கழுத்து - இளைத்த வொள்ளிய கழுத்து - மடிப்புடைய கழுத்து ஆகிய இவற்றைப் பெற்றமாதர்கள் யாவரும், பிரமதேவன்பெற்ற புத்திரிகளான சிறிய நெற்றியையுடைய சித்திபுத்திகளது கழுத்துகளைத்தியானஞ்செய்யாத தீயவர்களாவார்கள். எ - று. (௩௨)

இருபகுப் பாதல் பள்ள மியைந்திட னரம்பு ரோம
மருவுதல் குறுக னீளல் வளைதல்வற் றுதலு மின்றி
யிருவிர லளவின் வட்ட மாய்த்தசைந் தெழில்கொண் டின்பந்
தருவன பிரம னீன்ற தையலார் சுபுக மாதோ.

(இ - ள்.) பிரமதேவன்பெற்ற அம்மங்கையர்களது மோவாய்கள் இருபிளவாதல் - பள்ளம்பொருந்தல் - நரம்பும் மயிரும் பொருந்தல் - நீண்டிருத்தல் - வளைந்திருத்தல் - இளைத்திருத்தலாகிய குற்றங்களில்லாமல், இருவிரல்களினளவுடையன வாய் வட்டவடிவினவாய்த்தசையுற்று அழகுபெற்று இன்பந்தருவனவாயிருந்தன. எ-று.

செந்துகிர்க் கடிகை போலத் திரண்டிரு புடையுங் கூம்பிச்
சுந்தர வரையொன் றெய்திக் கீழிதழ் துலங்கா நிற்ப
வந்தின்மே லதரஞ் சற்றே யுயர்ந்தழ கெறிக்கு மென்ப
பைந்தொடி முன்கைச் செவ்வாய்ப் பணிமொழிப் பாவை மார்க்கே.

(இ - ள்.) பசிய வளையலையணிந்த முன்கையையும் செவ்விய வாயையும் பணிமொழியையுமுடைய அப்பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையர்களுக்கு, செவ்விய பவளத்துண்டுபோலத் திரட்சியுற்று இருபுறங்களுஞ் சிறுத்து அழகிய ஓரிரேகை யுற்றுக் கீழுதடுவிளங்க, மேலுதடுசிறிதுயர்ந்து அழகைவீசாநிற்குமென்று (மேலோர்) சொல்லுவர். எ - று. (௩௪)

இதழிரண் டென்ன நாப்ப ணிரேகையாழ்ந் திருத்தல் வீங்கன்
மதாறக் கருகல் வெண்மை மருவறு லுதல்கீழ் வாய்ந்த
வதரமே லிதழு ரோம மணிந்தகன் றிடலு மெய்தா
பதமரு ளனைய மாதர் பவளவாய் தெரிசித் தோர்க்கே.

(இ - ள்.) இதழ்கள் இரண்டென்று (கண்டோர்) சொல்லும்படிநடுவே இரேகைபதிந்திருத்தல் - பருத்தல் - மதர்ப்பொழியக் கறுத்தல் - வெண்ணிறமெய்தல் - தொங்குதல் - கீழேபொருந்திய அதரம் மேலிதழ் (இவை) மயிர்கள் விரவப்பெற்று அகலமாதலும், நற்பதவியைக் கொடுக்கும் அம்மங்கையர்களது பவளம்போன்ற இதழ்களைத் தரிசித்தவர்களுக்கு உண்டாகமாட்டா. எ - று. (௩௫)

முருந்துவெண் முத்த முல்லை முகையினெண் ணான்கு வெண்பற்
றிருந்திரண் டொழுங்கு மொத்த சேயரிக் கண்ணி னார்க்குப்

பரந்துயர்ந் தகன்று நீண்டு பசுமையாய்ப் பொன்மை யாகிக்
கரிந்துதுன் புறுத்து மூரல் கண்டவர் தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) செவ்விய அரிபரந்த கண்களையுடைய அம்மங்கையர்களுக்கு மயி லிறகின் அடியும் வெள்ளியமுத்தும் முல்லையரும்பும்போல வெண்மைநிறம் வாய்ந்த முப்பத்திரண்டு பற்களும்,கிருத்தமாகிய இரண்டுவரிசைகளு மொத்திருந்தன. விசால மாகி உயர்ந்து விலகி நெடுகிப் பசுநிறமாகிப் பொன்னிறமாகிக் கரிந்து (இவ்வகைய குற்றங்களால்) துன்புசெய்யும் பற்கள் (அம்மங்கையர் பற்களை) தரிசித்தோர்க்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (கசு)

திண்ணிய கற்புச் சான்ற சித்திபுத் திகட்குச் செய்ய
வண்ணமாய் மென்மை யாகி வயங்கின மணிநா வன்மை
வெண்ணிறங் கருமை நீண்டு வீங்குத லகல லாதி
நண்ணுநா வன்னோர் செந்நா நாடினோர் தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) வலியமைந்த கற்பின்றன்மை மிக்க அந்தச் சித்தி புத்திகளுக்குச் செந்நிறமாகியும் மென்மைத் தன்மையாகியும் அழகியநாக்கள் விளங்கின. கடினத் தன்மை - வெண்ணிறம் - கருநிறம் - நீண்டிருத்தல் - அகன்றிருத்தல் முதலிய குற் றங்களைப் பொருந்திய நாக்கள் அம்மங்கையர்களது செந்நிறமமைந்த நாக்களை நினைத் தவர்களுக்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (கஎ)

இழுதென மென்மை யெய்தி யிங்குலி கத்திற் சேர்ந்த
செழுவிய வுண்ணு வந்தத் தேவியர்க் கமைந்த வெண்மை
யொழுகுதல் கருமை வன்மை யோங்குத லுற்ற லாதி
வழுவுறு முண்ணு வன்னோர் மருங்குளார் தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) இழுதுபோல மென்மைத்தன்மையுற்று இங்குலிகத்தைப்போலப் பொருந்திய செழுமைதங்கிய உண்ணுக்கள் அம்மங்கையர்களுக்குப் பொருந்தின. வெள்ளென்றிருத்தல் கருமைவன்மைகள் பெறுதல் உயர்தல்பொருந்தல் முதலிய குற்றம் பொருந்திய உண்ணுக்கள் அம்மங்கையர்களது சமீபத்தி லிருப்பவர்களுக்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று.

இழுது - நிணம். (கஅ)

கண்ணிணை யிடுகல் செல்லா கவுட்டுணை சுரித்தல் செல்லா
வெண்ணவெண் பற்க டோற்ற வறிதன்றி நகையி காது
புண்ணிய நிலத்தி னென்கு பொருள்களு மெழுந்து பூப்ப
நண்ணிய கொடியே போலு நங்கைமார் நகைக்குங் காலே.

(இ - ள்.) அம்மாதர்கள் சிரிக்குங்காலையில் இருவிழிகளுஞ் சிறுகாமலும், இருகன்னங்களுஞ் சுருங்காமலும் அழகிய வெள்ளியபற்கள் வெளியே தெரியாமலும் புன்சிரிப்புண்டாவதன்றிப் பெருநகையுண்டாகாது. புண்ணியகரமாகிய நால்வகை நிலங்களினின்றும் எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றி விளங்கப் பொருந்திய கொடி மின்னலையொக்கும். எ - று. (கக)

துளைசிறுத் திரண்டு பாலுந் தொகுபுடை சற்றே யோங்கி
வளர்கொடி நாசி யெள்ளின் மலர்பொரு மாத ரார்க்கு

வளைதலே கருமை செம்மை நுனியின்மற் றிடையிற் பள்ள
மளவினிற் குறுக லாதி யடுத்துளோர் மூக்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) அம்மங்கையர்களுக்கு, துவாரங்கள் சிறுகி இருபுறங்களிலும் நெருங்கிய இடங்கள் சிறிதுயர்ந்து வளர்கின்ற கொடிபோன்ற நாசியானது எள்ளின் மலரை யொத்திருக்கும். வளைதலும், கருமை செம்மை யெய்தலும், முனையிலும் நடுவிலும் பள்ளமுறுதலும், (இயற்கை) அளவிற்குச் சிறுத்தலும், முதலியகுற்றங்களை (அவர்களைச்) சமீபித்தோர் மூக்குகளும் பெறமாட்டா. எ - று. (௪0)

மெல்லென விருகான் மூக்கால் வியப்புறத் தும்ம லன்றிக்
கல்லெனப் பலகாற் றும்மல் கண்டிலேன் கவுளின் வண்ணம்
வல்லெனல் பள்ள மாதன் மயிருற லின்றி யாடி
யல்லது நிகரா வட்ட மாய்த்தசைந் தமைந்த மாதோ.

(இ - ள்.) மென்மைத்தன்மையாக இருமுறையும் மும்முறையுங் களிப்பெய்தத்தும்மலன்றி, கல்லென்று [உரத்துப்] பலமுறை (அவர்கள்) தும்மல் கண்டிலன். கன்னத்தின் அழகானது உறுதியாயிருத்தல் பள்ளமுற்றிருத்தல் மயிருற்றிருத்தல் (முதலிய தோடங்கள்) இல்லாது, கண்ணாடியையன்றி (ப்பிறிதொன்றையும்) நிகராகாது வட்டவடிவமாய்த் தசையுற்றுப் பொருந்தின. எ - று. (௪௧)

தெளிமணி நீலம் போலச் சிறந்திடைக் கறுத்து வெள்ளென்
றொளிகொடு கடையிற் சேந்த வோடரித் தடங்க ணென்ப
வெளியிடை யுறுத லன்றி மென்மயிர் கறுப்ப வாய்ந்த
வளியெலா முருக்கொண் டன்ன வணங்கனார்க் கிமைகண் மாதோ.

(இ - ள்.) (அம்மங்கையருடைய) நெடிய அரிபரந்தவிசாலமான விழிகளின் தெளிவாகிய கருமணிகள் நீலரத்தினம்போலச் சிறப்புற்றும், நடுவேகறுத்தும், வெள்ளென்று ஒளிகொண்டும், முனையிற் செந்நிறமுற்றும் விளங்கினவென்று சொல்வார்கள். இருமையுமுழுவதும் வடிவெடுத்து வந்தாற்போன்ற அம்மாதர்கட்கு இமைகள் நடுவேசந்துகள்பொருந்துதலில்லாது மெல்லிய உரோமங்கள் கருமையுறப் பொருந்தியுள்ளன. எ- று. (௪௨

முதிர்சுவைத் தேனின் வண்ண மொய்த்தக ணான்க ணொத்து
மதிதரு கண்க ளூற்று வரம்பிலா நிதிபெற் றோரும்
பொதிதரு காமச் செவ்விப் புந்திய ராகின் றோரும்
விதிதரு கன்னி மார்தம் விழியருள் வழங்கப் பெற்றோர்.

(இ - ள்.) முதிர்ந்த உருசியையுடைய தேனிறமுற்ற கண்ணும், பசுவின் கண்ணும் போன்று பொருந்திய கண்களைப்பெற்று எல்லையில்லாத செல்வத்தையடைந்தவர்களும், மிகுதியாகிய விரும்பத்தக்க அழகிய அறிவுடையவர்களும் ஆகிய இவர்களும், பிரமன்பெற்ற அக்கன்னிகைகளுடைய கண்ணருள் கொடுக்கப்பெற்றவர்களாவார்கள். எ - று. (௪௩)

கறையடி மேட மேதிக் கண்பொரு கண்கள் வட்டம்
பெறுவிழி யுயர்ந்த நாட்டம் பிறழ்ந்திட நோக்கு நோக்கு

மருவுற வலஞ்செல் பார்வை மாறுகண் புறாவின் வண்ண
முறுநய னங்க ளன்றே யூரிலுற் றவர்க்கு மில்லை,

(இ - ள்.) யானை ஆடு எருமை இவற்றின்கண்போன்ற கண்களும், வட்டமா கிய கண்களும் உயர்ந்துள்ள கண்களும் (கட்பார்வை) பிறழும்படிகாணுங் கண்களும் குற்றம்பொருந்த வலப்புறஞ் செல்லும் பார்வையுடைய கண்களும் விகாரமாகிய கண் களும் புறாவின்வண்ணம் பொருந்திய கண்களும் ஆகிய இவை அம்மங்கையர் வசிக் கும் நகரத்திலுள்ளவர்க்கு மில்லையாகும். எ - று.

கறை - உரல். கறையடி - உரல்போன்ற அடியையுடைய யானை. (௪௫)

வாரிமை யிரண்டு மார்ந்த மயிரிடை நீங்கி நிற்றல்
சீரிய பொன்மை யெய்த றிண்ணிதிற் பருத்தல் சால
நேரிய தாத லின்ன நிகழ்தரா பிரம னீன்ற
வேரியங் கூந்தன் மாதர் விழியிமை நோக்கு வோர்க்கே.

(இ - ள்.) பிரமதேவன்பெற்ற வாசம் பொருந்திய அழகியகூந்தலையுடைய அவ்விருமங்கையர் கண்ணிமைகளைக் கண்டோர்களுக்கு, நெடிய இமைகளிரண்டும் பொருந்திய மயிர்கள் நடுவே விலகிநிற்றலும் சிறந்த பொன்னிறமாதலும் வலியுற்றுத் தடித்தலும் மிகவும்இலைத்திருத்தலும் இவ்வகையகுற்றமுடையனவாகமாட்டா.எ-று.

ஒண்மணிப் புருவ மொன்றோ டொன்றுறு தடவிற் போன்று
தண்மயிர்ப் பருத்த னீட றமனிய நிறத்த தாதல்
வண்மையின் வனப்பு நீங்க விடையிடை யகற்சி மன்ற
பெண்மையிற் சிறந்த வந்தப் பெதும்பையாம் பருவத் தார்க்கே.

(இ - ள்.) பெண்டன்மையின் மேம்பட்ட அந்தப் பெதும்பைப்பருவமாகிய மாதர்களுக்கு, ஒளிவாய்ந்த அழகிய புருவங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமல், போர்புரியும் வில்லையொத்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய மயிர்கள் பருத்தலும் நீளுதலும் பொன்னிறமாதலும் வண்மையாகிய அழகொழிய இடையிடையே விலகிநிற்றலும் பொருந்தமாட்டா. எ - று.

பெதும்பை - பெண்கட்குரியதோர் பருவம். அது எழுவகை: பேதை பெ தும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண்ணெனப்படும். அவற்றுள் எட்டுவயதுமுதல் பதினொருவயதுவரையிற் பெதும்பை. (௪௬)

வள்ளையின் வார்ந்து தாழ்ந்து மடற்கழி நலத்து முன்னர்த்
தள்ளிய வமுத மன்னார் தடஞ்செவி முரிப்பி னீங்கி
யெள்ளிய நரம்பு ரோம மெழுந்துமேல் வளர்ந்து யர்ந்து
நள்ளிய காதி னோரந் நங்கையர்ப் பணியா தோரே.

(இ - ள்.) தேவாமிர்தம்போன்ற அம்மங்கையர்களது விசாலமான செவி கள் வள்ளைக்கொடிபோல நெடுகித்தாழ்ந்து மடலுற்று நன்மைபெற்று முன்னர்த் தள் ளியன. முரிதலில்லாது இழித்துக் கூறத்தக்க நரம்பும் மயிருந்தோன்றி மேலே வளை வுற்று உயர்ச்சிகொண்டு நட்புகொள்ளத்தக்க காதுகளையுடையவர்கள் அம்மங்கையர் களை வணங்காதவர்கள். எ - று. (௪௭)

மூவிர லகலம் வாய்ந்து முழுமதி யிடைப்போழ்ந் தொப்ப
மேவிய வடிவ மாகி மினிர்நரம் புரோம நீக்க

தூவியன் னத்தை யொத்தோர் சுடர்நுதல் சுவத்தி கம்போற்
பாவிய விரேகை நெற்றிப் பாவைய ரவரைத் தாழ்ந்தோர்.

(இ - ள்.) தூவியையுடைய அன்னத்தைப்போன்ற அவர்களது பிரகாசிக்கின்ற நெற்றிகள், மூன்று விரற்கடை யகலமுற்றுப் பூரணசந்திரனை நடுவிற் பிளந்தாற்போற் பொருந்திய உருவமுடையதாகி, பிரகாசிக்கின்ற நரம்பும் உரோமமுமொழித்தன. சுவத்திகத்தைப்போல இரேகைபொருந்திய நெற்றியையுடைய மாதர்கள் அம்மங்கையர்களைப் பணிந்தவர்கள். எ - று.

தூவி - மயிர். இது அன்னத்தூவி மயிற்றூவி யென்பன வழக்கு. அன்னத்தையொத்தோரென வுவமித்தது அவர் நடையைக்குறித்த உவமமென்க. (௪அ)

மதியென வொளிர்ந்து சீத மருவிவான் கங்கை பூத்த
பொதியவிழ் புதிய கஞ்சம் போன்மென மலர்ந்த மாதர்
கதிருமிழ் முகஞ்சீ மந்த விரேகைகள் கவின்று வார்ந்து
துதிசெய வொளிர்ந்த வென்ப தொழுதவர் தாமு முய்ய.

(இ - ள்.) அம்மங்கையர்களது கிரணங்களைச்சிந்தும் முகங்கள் பூரணசந்திரன் போலப் பிரகாசித்து, குளிர்ச்சிபெற்று, சிறந்த கங்காசலத்திற் புட்பித்த முறுக்கவிழ்ந்த புதிய செந்தாமரைபோலுமென்று சொல்லும்படி மலர்ந்தன. வணங்கினவர்கள் கடைத்தேறும்படி சீமந்தரேகைகள் அழகுற்று நெடுகித் துதிசெய்யும்படி பிரகாசித்தனவென்று சொல்லுவார்கள். எ - று. (௪௯)

கட்டழ கெறிக்கும் வேதன் கன்னியர் தமைச்சார்ந் தோர்க்கு
மொட்டுசீ மந்த ரேகை யொருத்தன்மத் தகநேர் சென்னி
முட்டற வுயர்ந்து வட்ட மாயெழின் மொய்க்குந் தேசு
விட்டற வீங்க னீளல் விரிதலன் னவையெய் தாவே.

(இ - ள்) பிரமதேவன் பெற்ற பேரழகு விளங்கும் அக்கன்னியர்களை யணுகினவர்களுக்கும் சீமந்தரேகையுற்று, யானையின் மத்தகத்தை யனைய சிரமும் தடையற வுயர்ந்து வட்டவடிவமாகி அழகுமிகும். பிரகாசமின்றி மிகப்பூரித்தல் உயர்தல் பரத்தல் ஆகிய இக்குற்றங்களடையா. எ - று. (௫0)

வண்டினந் தொடர்ந்தா லென்ன மைகொடு நாற்று லென்னக்
கொண்டல்கண் படுத்தா லென்னக் கூந்தலங் கமுகார்ந் தென்னக்
கண்டவர் வியப்ப வார்ந்து கமழ்ந்துநெய்த் திருண்டு தாழ்வுற்
றுண்டொரு கறுப்பு மிக்கென் றுரைகொடா வினார்மென் கூந்தல்.

(இ - ள்.) பூங்கொத்தை யணிந்த (அவர்களுடைய) மெல்லிய கூந்தல்கள் வண்டுகூட்டங்கள் நெருங்கினாற்போலவும், மையினாலெழுதினாற்போலவும், மேகமானது துயில்செய்தாற்போலவும், அழகிய கூந்தற் கமுகுபொருந்தினாற்போலவும், பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியமுறப் பொருந்தி நீண்டு மணமுற்று நெய்ப்பசைகொண்டு கருமையுற்றுத் தொங்கி, தமக்கு மேம்பட்டதாகிய கறுப்பொன்றுண்டென்று சொல்லப்படா (ஆயிருந்தன.) எ - று. (௫௧)

இடையிடை வெளிக டோற்ற விறப்பவுங் குறுக னீளல்
கடைபிளந் திருத்தல் செம்மை காஞ்சன நிறத்த வாத

லடைவற வுலறல் வன்மை யனுகுதல் குறைதல் கின்மை
சடைபட லினைய கூந்தல் சார்ந்தவர் தமக்குஞ் சாரா.

(இ - ள்.) இடையிடையே சந்துகள் காணுதல் - மிருக்கியுங் குறுகல் - (அதிக மாக) நீளுதல் - மூனை பிளவுபட்டிருத்தல் - செம்மை பொன்மையாகிய நிறங்களை யடைதல் - பொருந்தாதுலறல் - வலிமையாயிருத்தல் - மென்மையற்றிருத்தல் - சிக்குப்படுதல் இவ்வகைய குற்றமுடைய கூந்தல்கள் (அம்மங்கையர்களை) அடைந்தவர் கட்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (௫௨)

சுடர்நுதற் புருவ நாப்பண் டுண்டக்கி னுதியிற் சேர்ந்த
விடலறு மறுப்பெற் றோரும் விழுத்தக விடப்பாற் புள்ளி
வடிவின தாகிச் சேந்த மறுவினர் தாமுஞ் செம்பொற்
குடநிகர் வலப்பாற் கொங்கை யம்மறுக் கூடி னோரும்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற நெற்றியும், புருவமத்தியும், மூக்கு முனையுமாகிய விடத்திற் பொருந்திய நீக்குதலற்ற மறுப்பெற்றவர்களும், இடப்புறத்தில் மேன்மை பொருந்தப் புள்ளிவடிவாகிச் சிவந்த மறுவினையுடையவர்களும், செம்பொன்னாலாகிய குடம்போன்ற வலப்புறக்கொங்கையில் அழகிய மறுப்பெற்றவர்களும். எ - று.

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் ஒருதொடர். (௫௩)

கடிப்புறத் தலர்மென் கையிற் கழுத்திலஞ் செவியிற் காமர்
கொடிற்றினின் மறுப்பெற் றோருங் குலவுவா னுதலி னூது
வடித்தமுத் தலைய சூல வரையுறப் பெற்றோர் தாமுந்
தடக்கைமார் புந்தி தன்னிற் சார்வலஞ் சுழியி னோரும்.

(இ - ள்.) கடிதடத்தின் புறத்திலும், மலர்போன்ற மெல்லிய கையிலும், கழுத்திலும், அழகிய செவியிலும் விரும்பத்தக்க சன்னத்திலும் மறுவையுடையவர்களும், பெருமைபொருந்திய ஒள்ளிய முகத்தில் அழகுற வடித்த முத்தலைகளையுடைய சூலம்போன்ற இரேகையை யடையப்பெற்றவர்களும், விசாலமான கையிலும் மார்பிலும் உந்தியிலும் வலஞ்சுழி பொருந்தப்பெற்றவர்களும். எ - று. (௫௪)

வலஞ்சுழி முதுகி னொன்று வலம்படக் கிடக்கின் றோரும்
வலஞ்சுழி யிரண்டு சொன்ன வெரிந்தலை வதிகின் றோரும்
வலஞ்சுழி யகன்ற வல்கு லடிப்புற மருவி னோரு
நலஞ்செறி பாண்டில் போலு நன்சுழி யாங்குற் றோரும்.

(இ - ள்.) முதுகில் ஓர் வலஞ்சுழியினை வெற்றியுண்டாகும்படி பெற்றவர்களும், மேற்கூறிய முதுகில் இரண்டு வலஞ்சுழிகள் இருக்கப்பெற்றவர்களும், பரந்த அல்குலினடியில் வலஞ்சுழி யொன்று பெற்றவர்களும், அவ்வல்குலிலே நன்மைமிக்க சக்கரம்போலும் நல்ல சுழியை யுடையவர்களும். எ - று. (௫௫)

ஒருசுழி மூக்கிற் பெற்ற வொண்டொடி யோரு மேனைக்
கருதுநன் மறுவி ரேகை காமரு சுழியுற் றோரு
மருமலர்ப் பொகுட்டு வாழ்க்கை வானவன் வளர்க்க லுற்ற
விருவர்தம் பாதப் போது மிறைஞ்சிமுன் னருள்பெற் றோரே.

(இ - ள்.) நாசியில் ஓர் சுழியைப்பெற்ற மங்கையர்களும் ஏனைய நிலைக்கத் தக்க நன்மைபொருந்திய மறுக்களும் அழகிய சுழிகளும் அடையப்பெற்றவர்களும், வாசம்பொருந்திய தாமரைமலர்க்கொட்டையில் வாழ்க்கையையுடைய பிரமதேவன் வளர்த்த அவ்விருமங்கையர்களது திருவடித்தாமரைகளையும் பணிந்து பூர்வத்தில் (அவர்களது) திருவருளைப் பெற்றவர்களானார்கள். எ - று. (௫௬)

கருநிற மறுவார் மூக்கி னுதியுறக் கலந்து ளோருங்
கருதுமெட் கொசுகே போலும் வடுப்புறங் காலைப் பற்றிப்
பெருகிய வல்கு லந்தம் பிறங்குறத் திகழ்கின் றோரு
மொருசுழி கடிதொட் டல்கு லளவுமுற் றுளிர்கின் றோரும்.

(இ - ள்.) கருநிறம்பொருந்திய மறுவை நீண்ட மூக்கின் முனையிற் பொருந் தப்பெற்றவர்களும், கருதத்தக்க எள்ளைப்போலுங் கொசுகைப்போலும் வடுவானது புறங்கான்முதற் பரந்த அல்குல்வரையிற் பிரகாசிக்கப்பெற்றவர்களும், ஒரு சுழியானது கடிமுதல் அல்குல்வரையிற் பொருந்தி விளங்கப்பெற்றவர்களும். எ - று.

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்கள் ஒருதொடர்.
கொசுகு - மசகம். (௫௭)

கடிமுதல் வயிற்றின் காறு மொருசுழி கதுவி னோருங்
கடிமுதல் வயிற்றின் காறு மிருசுழி கதுவி னோரும்
வடிபொரு குவளைக் கண்ணின் மருவிய சுழியி னோரு
நெடியவொண் ணுதன்மேற் சால நிகழ்வலஞ் சுழியி னோரும்.

(இ - ள்.) கடிமுதல் வயிற்றினெல்லையும் ஒரு சுழி யிருக்கப்பெற்றவர்களும், கடிமுதல் வயிற்றினெல்லையும் இருசுழிகளிருக்கப்பெற்றறவர்களும், கூர்மைவாய்ந்து போர்புரியுங் குவளைமலர்போன்ற கண்களிற் பொருந்திய சுழியினையுடையவர்களும், நீண்ட ஒள்ளிய நெற்றியின்பேரில் மிகுதியாய் விளங்கும் வலஞ்சுழிகளையுடையவர்களும். எ - று. (௫௮)

சுழிவல மிடமாய்க் கூந்த றுவள்பிடர்க் கதுவி னோரு
மழகிய வரையி னொப்ப னள்ளெழிற் செவிகண் மீதிற்
குழல்வளர்ச் சியினுச் சிக்கட் கூடிய சுழியி னோரும்
விழிதுயி லுற்ற காலை விளங்குபற் கறிக்கின் றோரும்.

(இ - ள்.) அளகமானது துவளுகின்ற பிடரின்பேரில் வலமிடமாகச் சுழிகள் பெற்றவர்களும், அழகுவாய்ந்த அரைநடுவிலேயும் அள்ளிக்கொள்ளத்தக்க அழகை யுடையசெவிகளின்பேரிலேயும், கூந்தல் வளர்கையையுடைய உச்சியினிடத்திலும் பொருந்திய சுழியையுடையவர்களும், நித்திரைசெய்கையிலே, பிரகாசிக்கின்ற பற்களைக் கறிக்கின்றவர்களும். எ - று. (௫௯)

இலக்கண நெறியி னீங்கு மினையன பிறவும் பெற்றுக்
கலக்கது ருறுத லாதிக் கரிசினைப் பெற்றோ ரெல்லா
நலக்குநாண் மலரின் மேலோ னற்றவப் பேறுய்த் தோன்றி
யலக்கண்வை யகத்தி னீக்கு மங்கலார் வடிவு காணார்.

(இ - ள்.) (உத்தம) இலக்கணமார்க்கத்தினின்று விலகிய இத்தன்மையவான பிறவற்றையும் பெற்று வருத்தத்தக்க துன்பமடைதல் முதலியகுற்றங்களை யடைந்

தவர்கள் யாவரும் நன்மைபுரியும் அன்றலர்ந்த தாமரைமலரின்மேற் பொருந்திய பிரம தேவனுடைய நல்ல தவப்பலனாகத்தோன்றி, உலகிற்குத் துன்பத்தை விலக்கும் அவ் விருமங்கையர்களது வடிவத்தைக் காணுதவர்களாவார்கள். எ - ள். (கூ0)

மனமொழி வடிவுக் கெட்டா வரம்பிலின் பத்தைக் கற்றோர்
மனமொழி வடிவுக் கெட்டுஞ் சுவையொடு மாணச் சொற்றாங்
கனகனே நிகரின் மாத ரழெழி லியற்பிற் றென்றே
நினதுமுன் னுரைத்தே னுள்ள வாறெவர் நிகழ்த்த வல்லார்.

(இ - ள்.) மனவாக்குக் காயங்கட்கதீதப்பட்ட எல்லையில்லாத சுகத்தைக்கற் றவர்கள் மனவாக்குக்காயங்கட் கெட்டுஞ்சுவையுடன் மாட்சியுறச் சொன்னாற்போல, ஒப்பில்லாத அம்மங்கையரழகு இத்தன்மைத்தென்று தேவரீர்முன்னே (ஒருவாறு) கூறினேன். கடவுளே! (அதனை) உள்ளபடி யெவர்தா மெடுத்துச்சொல்லவல்லவர்? (ஒருவருமிலர்.) எ - று. (கூக)

வேறு.

என்று வீணைகை யேந்திய நாரதன்
மன்ற லோதியர் வண்மையு ரைத்தனு
நன்று கேட்டு மகிழ்ந்தரு ளல்கினன்
கொன்றை வேணிக் குழகன் குமாரனே.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வகையாக) வீணையைக்கையிலேந்திய நாரதமுனிவன் வாசம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளது அழகை (வர்ணித்து) ச்சொல்ல வும், கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானாது புத்திர ராகிய விநாயகக்கடவுள் நன்றாகக் கேட்டுக்களித்துத் திருவருள்செய்தனர். எ - று.

நாரதர்வீணையை மகதி யெனப்படும். (கூஉ)

ஐயன் மெய்யருள் கொண்டடி தாழ்ந்துபோய்க்
கையில் வீணை கதுவிய மாதவ
னையு நுண்ணிடை நங்கைய ரின்புற
வைய முய்ய மதிக்திதோ தினான்.

(இ - ள்.) கையிலே மகதிவீணையைத்தாங்கிய பெருந்தவமுடைய நாரதமுனி வன் விநாயகப்பெருமானுடைய அழியாத திருவருளைப்பெற்று, அவருடைய திருவடி யைப்பணிந்து சென்று, இளைக்கின்ற நுட்பமாகிய இடையையுடைய சித்திபுத்தி தேவிகள்களிப்பெய்தவும், உலகங்கள் கடைத்தேறவும் யோசித்து (அவர்களிடத்தில்) இதனைக்கூறினன். எ - று. (கூகூ)

பொன்ற யங்கிய பூணிளங் கொங்கையீர்
பின்ற யங்கு விநாயகன் மென்பத
மொன்று மன்பி னுவந்து பணிந்தனெ
னின்று நுங்கள் வனப்பு நிகழ்த்தினேன்.

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்து பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த முதிராத தனங்களையுடைய மங்கையர்களே! விநாயகக்கடவுளுடைய பிரகாசம் பொருந்திய

மெல்லிய திருவடியைப்பொருந்திய அன்புடன் களித்து வணங்கி (அவர்முன்) நின்று உங்கள் சவுந்தரியத்தை யுரைத்தேன். எ - று. (௬௪)

விதுவ ணிந்த விநாயக னெம்பிரான்
பதும நேர்முகப் பாவையீர் நுங்களை
வதுவை யாற்ற மதித்திருக் கின்றன
னிதுநி கழ்ந்த படியென் றியம்பினான்.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவர்களே! சந்திரனை (சிரோமாலையாக) அணிந்த எம்பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் உங்களைத்திருமணஞ் செய்யும்படி திருவுள்ளங்கொண்டிருக்கின்றனர். இது நடந்தசங்கதியென்று (அவர்களுடன்) கூறினன். எ - று.

பாவை - பதுமை. இது உவமவாகுபெயர். (௬௫)

வேறு.

இன்னணமு னித்தலைவ னேற்புறவி யம்பக்
கன்னிபரு மன்றல்புரி காதலினி ருந்தார்
நன்னர்வரை வாலவரை நாயகன்ம ருங்கு
மன்னுவது செய்திடம திந்தனனெ ழுந்தேன்.

(இ - ள்.) முனிவர்தலைவனான நாரதமுனிவன் இவ்வாறு பொருந்தக்கூற, (சித்திபுத்திகளாகிய) கன்னிகைகளும் (விநாயகக்கடவுளை) திருமணஞ்செய்யும் விருப்போடிருந்தார்கள். (வியாசமுனிவனே!) யான் அவர்களை நல்ல மணவினையால் ஐங்கரக்கடவுள்பாற் பொருந்துதல்செய்ய யோசித்தெழுந்தேன். எ - று. (௬௬)

முக்கண்முக மைந்துடைய முன்னவனை ழவாத்
தக்கன்மக மீறுபுரி சங்கரனை விண்ணோர்
தொக்கனர்தொ ழுங்கயிலை துன்னினன வைக்கட்
புக்கடிவ ணங்குபுபு கழ்ந்தினிது நின்றேன்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்கள்பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய முதற்கடவுளும், அழியாத தக்கன்செய்த யாகத்தை யழிவுபடுத்தியவனுமாகிய சிவபெருமானை, தேவர்கள்கூடிப் பணிகின்ற திருக்கைலையையடைந்து சபையினுட்சென்று (அவருடைய) திருவடியைப் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து இனிதாகநின்றேன். எ-று.

தொக்கனர் துன்னினன் என்ற வினைமுற்றுகள் வினையெச்சப்பொருளில் நின்றன. வணங்குபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௬௭)

வந்தவர வென்கொலெனு மங்கையுமை பங்கர்க்
கெந்தைநின தின்னருளி னெங்களையு யிர்த்தோற்
கிந்திரையு நாணுமெழின் மங்கையரை யீதற்
கந்தணநின் சிந்தையறி தற்கெனவி சைத்தேன்.

(இ - ள்.) நீ வந்தவருகை யாதெனவினவிய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு, எந்தையே! அந்தணரே! தேவரீருடைய திருவருளால், எங்களைத் தந்தருளிய கணேசப்பெருமானுக்கு இந்திரையும் நாணமடையத்தக்க அழகமைந்த சித்தி

புத்திதேவிகளை மணஞ்செய்விக்கத் தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை யுணர்த்தென்று கூறினேன். எ - று.

இந்திரை - சிதேவி. (௬௮)

திங்கண்முடி வேய்ந்தசிவ னார்கருணை கூர்ந்து
நங்கைமுக நோக்கவுமை நங்கையெனை நோக்கி
யைங்கரன யக்குமருண் மன்றலனை வோர்க்கு
மங்கலம தாமதுவ யக்குகடி தென்றாள்.

(இ - ள்.) சந்திரனை முடிமேலணிந்த சிவபெருமானார் பொருந்திய கிருபை மிகுந்து உமாதேவியின் திருமுகத்தைப்பார்க்க, உமாதேவியார் என்னைப்பார்த்து, ஐந்து கரங்களையுடைய கணேசனுக்கு விருப்புண்டாக்குந் திருமணம் எல்லோருக்கு மங்கலத்தை யுண்டுசெய்வதாம் (ஆதலின் அதனை) விரைவிற்செய்க வென்றனர். எ-று.

குரவரிசை யக்கருணை கொட்டுமுக வேழ
வரதனைய டுத்தெதிர்வ ணங்கியடி கேண்முன்
பரவிரு சத்திகள்ப ணித்தனையன் றேயவ்
விரவுமல ரோதியரை வேட்டருள்க வென்றேன்.

(இ - ள்.) குரவர்கள் சம்மதித்தலால், கிருபையைச் சொரியும் யானைமுக விநாயகக்கடவுளைச் சமீபித்து எதிர்பணிந்து, சுவாமிகளே! முன்னேயான் துதிசெய்ய இருசக்திகளை யுதவினீரன்றோ? அம்மலர்கள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்தி புத்திகளைத் திருமணம்புரிந்தருள்வீராகவெனக் கூறினேன். எ - று.

குரவர் - தாய்தந்தையர். வரதன் - வரங்களைக் கொடுப்போன் அல்லது சிறந்தவன். (௭௦)

நின்னுருவில் யாதுநிகழ் கின்றததுவ் வன்றி
மன்னுலகில் வேறுநிக ழாமரபி னாலக்
கன்னியரை நீவதுவை காணிலலை தின்பந்
துன்னுதலு றாதுலக மென்றிதுவுஞ் சொன்னேன்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய திருவுருவில் எது நிகழ்கின்றதோ அதுவேயல்லது பிறிதொன்று நிலைபெற்ற வுலகத்தில் நிகழாத மரபுவழியால், அச்சித்திபுத்திகளைத் தேவரீர் திருமணம் புரிந்தாலன்றி உலகத்தில் இன்பமென்பது பொருந்த மாட்டாதென்று இதனையு முரைத்தேன். எ - று. (௭௧)

நீடுலக மாண்களொடு பெண்கணிலை யொத்துக்
கூடினது வென்றொழின்மை கோதறவ ளர்த்துப்
பீடுதர லால்வதுவை பேணுதல்பு ரிந்து
நாடுமெனை யாண்டருள்க வென்றுநவி லுற்றேன்.

(இ - ள்.) தொன்மையாகிய வுலகத்தில் ஆண்மக்களோடு பெண்மக்கள் மனமிசைந்து சேர்ந்தால், அச்செயல் என் படைப்புத்தொழிலைக் குற்றமறப் பெருக்கி நன்மையைத் தருவதால், திருமணஞ்செய்வித்தல் கருதிவந்த அடியேனை யாண்டருள வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். எ - று. (௭௨)

வேறு.

அட்ட மூர்த்தி யதற்கிசை வுற்றுநீ
பெட்ட மன்றல் பிறக்குமு யற்சிசெ
யிட்ட மாகிய யாவர்க ளோடுநாஞ்
சட்ட வெய்துதுந் தாழ்க்கலை யேயென்றான்.

(இ-ள்.) எண்வகைமூர்த்தங்களாகவிளங்கும் விநாயகக்கடவுள் அவ்வேண்டு கோளுக்கு இணங்கினவராகி, நீ விரும்பத்தக்க திருமணத்தை முடிக்கும் முயற்சியைச் செய்வாயாக. நாம் இஷ்டமாகிய எல்லாரோடும் திருத்தமாக வருவோம். காலந் தாழ்க்காது செல்கவென்றனர். எ-று.

அட்டமூர்த்தி யென்றதை, திருவாசகம். "நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன், புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாப் புணர்ந்து நின்றான், உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே, யலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ" என்பதனாலறிக. (எ௩)

கருணை நாயகன் கண்ணருள் கொண்டுபோய்த்
திருவி னாயகன் சேவடி தாழ்ந்துநான்
மருவின் வார்குழ லார்மண மோதிப்பின்
பொருவில் சத்திய லோகம் புகுந்தனென்.

(இ-ள்.) நான் கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமான் கடாட்சம் பெற்றுச் சென்று, இலக்குநாயகனாகிய திருமாலின் செவ்விய திருவடியைப்பணிந்து, வாசம் பொருந்திய நீண்ட நல்ல கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளின் திருமணத்தைக் கூறிப் பிறகு ஒப்பில்லாத (என்னுடைய) சத்தியலோகத்தை யடைந்தேன். எ-று. (எ௪)

வேறு.

முனிவர ரெழுவரை முடிகொள் வேந்தரைப்
புனிதவிண் ணவர்களைப் புலவர் மன்னனைக்
கனிமொழி யவரொடுங் கடுக வம்மினென்
றினியமங் கலம்பொறித் தெய்த வுய்த்தனென்.

(இ-ள்.) சப்த விருடியரையும், கிரீடமணிந்த மன்னர்களையும், புனிதமான தேவர்களையும், தேவராச[illegible]ய இந்திரனையும், தத்தம் மனைவிமார்களோடும் விரைந்து வாருங்களென்று இனிமைபொருந்திய திருமணத்திருமுகம் வரைந்து (அவர்கள்பால்) அடைய (தூதுவரை)ச் செலுத்தினேன். எ-று.

முனிவரரெழுவர்—அத்திரி ஆங்கிரசன் கௌதமன் சமதக்கினி பரத்துவாசன் வசிட்டன் விசுவாமித்திரன் எனப்படுவர். அன்றியும், அகத்தியன் ஆங்கிரசன் கௌதமன் காசிபன் புலத்தியன் மார்க்கண்டன் வசிட்டனென்பதும் வழக்கு. (எ௫)

மாதவ வசிட்டன்முன் மாத வத்தருஞ்
சீதரன் முதலிய தேவர் கூட்டமும்
பாதலத் தவரும்பார்த் திவரும் யாவருங்
காதலி மாரொடுங் களித்து நண்ணினார்.

(இ - ள்.) (பிரமன் செலுத்திய சித்திபுத்திகளின் திருமணத் திருமுகங் கண்டு) பெருந்தவமுடைய வசிட்டன் முதலாகிய சிறந்த தவசிகளும், திருமால் முதலாகிய தேவர்கூட்டத்தவர்களும், பாதலவாசிகளும், அரசர்களும், மற்றெல்லோரும் (தத்தம்) மனைவிமார்களோடும் விருப்புற்று வந்தார்கள். எ - று.

சீதரன் - சீதேவியை மார்பிலணிந்தவன்; திருமால். (௯௬)

நிதிமணித் தருக்களு நீடு தேனுவுங்
கதிர்மணி யிழைகளுங் கருத்தின் வேட்டவு
முதிர்சுவை யுண்டியு முன்னி னூரொடு
பதியினர் கைக்கொளப் பணிப்பச் செய்தனன்.

(இ - ள்.) நிதிகளும் மணிகளும் தருக்களும் பெருமை மிக்க காமதேனுவும் (ஆகியவிவை) பிரகாசமுடைய மணிகளிழைத்தபணிகளும், மனதில் விரும்பியனவும், சுவை முதிர்ந்த வுணவும், (ஆகியவிவற்றை) நெருங்கினவர்களுடன் அந்நகரவாசிகள் கைக்கொள்ளும்படி கொடுக்கச்செய்தான். எ - று.

நிதி—சங்கநிதி பதுமநிதியென்றிரண்டு. இவை முறையே சங்குருபமும் பதுமருபமு முடையனவாய்த் தம்மிடத்துள்ள பொருளை யெடுக்குந்தோறுங் குறையாதுகொடுக்கு மியல்பின.

மணி—சிந்தாமணி - சூடாமணி - சியமந்தகமணி முதலியன.

தருக்கள்—கற்பகம் - அரிசந்தனம் - சந்தானம் - பாரிசாதம் - மந்தாரமென்பன. இவை விரும்பியவற்றைக் குறைவின்றிக் கொடுக்கும்.

தேனு—பசு. (௯௭)

நச்சிய மயன்றிரு நகரங் கோடனை
யிச்சையி னியற்றின னியற்று மன்றலுக்
கச்செழு மண்டப மகத்தி னூக்கினான்
விச்சுவ கன்மனென் றுரைக்கு மேதையோன்.

(இ - ள்.) (யாவரும்) விரும்பிய மயனென்பவன் திருநகரத்தைத் தன் விருப்பின்படி அழகுசெய்தனன். செய்யத்தக்க திருமணத்திற்காகிய அந்தச் செழிய மண்டபத்தை விச்சுவகன்மனென்று சொல்லப்படும் அறிவினையுடையவன் மனதால் நிருமித்தனன். எ - று.

மயன் - அசுரகம்மியனென்றும், விசுவகன்மன்-தேவகம்மியனென்றுஞ்சொல்லப்படுவோர். இவர்களே சிற்பநூல் வல்லவர்களாம். (௯௮)

வனப்பினை முழுவதும் வடித்து நான்முகன்
மனப்பெரு முயற்சியின் வகுத்த மாநகர்க்
கனப்பெரு மயன்கடி மணத்துக் காக்கிய
வினப்படு மெழில்செல வியம்ப வல்லவர்.

(இ - ள்.) நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் அழகு முழுவதையும் வடித்தெடுத்து மனத்தின் பெருமுயற்சியினாற் சிருட்டிசெய்த சிறந்த அந்நகரத்திற்கு, அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த மயனானவன் திருமணத்திற்காகச் செய்த மிகுதியாகிய அழகை எவர் தாமெடுத்துச்சொல்ல வல்லவராவர்? எ - று. (௯௯)

வேறு

முத்தின் றோரணப் பந்திபு முதிர்குலே வாழைக்
கொத்தும் பூகமுங் குளிர்மணிப் பந்தருங் கொடியும்
பித்தி யோவியப் பிறக்கமும் பிறங்குவே திகையின்
வைத்த பூரண கும்பமும் வயின்வயின் விளங்கும்.

(இ - ள்.) முத்தாலாகிய தோரணவரிசையும், முதிர்ந்த குலேயையுடைய வாழைமரக்கூட்டங்களும், கமுகமரங்களும், குளிர்ச்சிவாய்ந்த முத்துப்பந்தர்களும், துவசங்களும், சுவர்த்தலத்தெழுதிய சித்திரப்பிரகாசமும், விளங்குகின்ற திண்ணேயின்பேரிலமர்த்திய பூரணகும்பங்களும் இடங்கடோறும் விளங்கின. எ - று.

பூரணகும்பம் - நிறைகுடம். (௮௦)

வடாது மால்வரை மருட்டிய மாற்றுயர் பொன்னுற்
றடாத பேரொளி மணிகளாற் சமைத்தமா நகரின்
விடாத பேரெழி னேக்கவின் காவல னளவிற்
படாத வாள்விழி படைத்திலே னெனப்பரி வுழந்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய வடமலேயாகிய மேருமலேயை மயங்கச்செய்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னுலும், தடைசெய்யப்படாத பேரொளிவாய்ந்த இரத்தினங்களாலுஞ் செய்யப்பட்ட அச்சிறந்த நகரத்தின் நீங்காத பேரழகைப் பார்க்கும்படி எண்ணிக்கையிலடங்காத (அநேக கோடி) ஒளிபொருந்திய விழிகளே யடைந்திலேனென்று, தேவாகருக்கிறைவனுன இந்திரன் துன்பமிகுந்தான். எ - று.

இந்திரன் தன் ஆயிரங்கண்களாலுங் கண்டுமுடியாமையின் "அளவிற் படாத வாள்விழி படைத்திலே னெனப்பரி வுற்றுன்" என்றுர்.

வடாதுவரை - மேரு. வடதிசையிற் பல மலேகளிருப்பினும் அது பொன்மலேயாதலாலும் சிவபிரானுக்கு வில்லானதாலும் பூமத்தியிலிருந்து அதனேச்சுமத்தலாலுஞ் சிறப்புநோக்கி அதனேயே கூறுதல் வழக்கு. (௮௧)

இந்தி ராதியர் வேறெரு துறக்கமெய் தினர்போ
லந்தி லோகையி லழுந்தின ரந்நக ரவரு
மெந்தை யார்கடிக் கியற்றுபுத் தெழில்வளர் களிப்பான்
முந்து நோக்குறு வுயர்கதி முற்றின ரனேயார்.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலிய இமையவர்கள் வேறெரு சுவர்க்கலோகமடைந்தவர்களைப்போல, அவ்விடத்திற் சந்தோட (சாகர) த்தில் மூழ்கினுர்கள். அந்நகரவாசிகளும் எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற்குச் செய்த புதிய அலங்காரத்தினுற் பெருகிய களிப்பால், முற்பட்டுக்காணுதை உயர்ந்த பதவியை யடைந்தவர்களே யொத்தார்கள். எ - று.

அந்தில் - அவ்விடம்; அசை. "அந்திலாங் கசைநிலே யிடப்பொரு ளாகும்" - என்பது சூத்திரம்.

புத்தெழில்=புதுமை - எழில். (௮௨)

ஆறி ரட்டிய கோடியென் றாழமும் புலியுங்
கூறு டுத்திரண் முழுவதுங் கூடவந் நகரம்

வீறு பெற்றவந் நாளினும் விளங்குகா லத்தால்
வேறு பட்டில தவையெலா மொருங்கிய விளைவால்.

(இ - ள்.) பன்னிருகோடி சூரியர்களும், சந்திரர்களும் சொல்லுகின்ற நக்ஷத்திரத்தொகுதி முழுவதும் ஒன்றுசேர்ந்து பெருமைபெற்ற அக்காலத்திலும், அந்நகரமானது விளங்குகின்ற காலத்திலுண்டாகும் வேறுபாடடைந்ததில்லை. (ஏனெனில்) அவையாவுந் தம்மிடத்தொருங்குள்ள தன்மையால். எ - று. (௮௩)

காம தேனுவி னுண்டியுங் கற்பகத் திழையும்
வாம மேகலை மகளிரு மைந்தரும் பெறலாற்
றாமெ லாமுரு வொத்தலிற் றம்முள்வே றில்லை
நாம மாத்திரம் வேறுபா டெனவிற் றுவன.

(இ - ள்.) காமதேனுவினாற் கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கர்பகத்தருவினாற் கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களுமாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிந்த மாதர்களும் ஆடவர்களும் பெறுவதால், தாங்கள் யாவரும் வடிவமொத்திருத்தலால் தங்கட்குள்ளே வேறுபாடில்லாமல், பெயர்கள்மாத்திரமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லாநின்றன. எ - று. (௮௪)

பாரி சாதமந் தாரங்கற் பகம்பசுந் தேவ
தார மேவுசந் தானமென் றிவையெலாந் ததைந்த
வேரி தாழ்பொழில் விம்மிதம் பற்பல விளைப்ப
ஆரு நோக்கின ரவ்வயி னவ்வயி னகலார்.

(இ - ள்.) பாரிசாதம் - மந்தாரம் - கற்பகம் - பசிய தேவதாரம் - பொருந்திய சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சதருக்களும் நெருங்கிய தேன்பாயுஞ் சோலைகள் எண்ணிறந்த விம்மிதங்களை யுண்டுசெய்ய, (ஆங்கடைந்துள்ள) எல்லோரும் அவ்விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எ - று. (௮௫)

வேட்ட வேட்டவா கற்பக மாதிகள் வீச
வேட்டை தீர்தர வேற்றிள மகளிரு மிலகுஞ்
சேட்டு மாமுடி மைந்தருந் திகழ்விளை யாட்டுக்
கோட்டி மேயினர் குரூஉமலர்ப் பொதும்பரு நகரும்.

(இ - ள்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே கற்பகத்தரு முதலியன வீசுதலால் (தமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த பெண்களும் பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருந்திய முடியையணிந்த புருடர்களும், நிறமமைந்த மலர்களையுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற விளையாடல்களைச் செய்யுங் கூட்டங்களாயினார்கள். எ - று.

எட்டை - ஆசை. ஆறு - கடைகுறைந்து ஆ என நின்றது. (௮௬)

வாச மென்புன லாடியு மலர்ந்தபூம் பொழிலி
னூச லம்மனை கந்துக மாடியு முவந்து
நேச மல்கிய வன்பரி னாடியு நெடுங்கட்
காச லம்பிய முலையினர் சிலருளங் களித்தார்.

(இ - ள்.) மணமெய்திய மெல்லிய நீர்விளையாடல் செய்தும், விகசித்த மலர்ச்சோலையில், ஊசல் அம்மனை கந்துகம் இவ்வாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

அன்புமிகுந்த கணவரிடத்தில்மனநாடியும், நெடியகண்களையுங் காசானது அசைகின்ற முலைகளையுமுடைய மாதர்களிற் சிலர் மனங்களித்தார்கள். எ - று.

ஊசல் - ஊஞ்சல். அம்மனை இஃதிக்காலத்து ஏழங்காயெனப்படும். கந்துகம் - பந்து. காசு - நவமணிகள் அல்லது ஓர்வகை மாதரணிவடம். (அஎ)

கிள்ளை மென்சொலாற் பூவையின் கிளவியைக் கீழ்ந்துங்
கிள்ளை மென்சொலைப் பூவையின் கிளவியாற் கீழ்ந்து
நள்ளு மென்பிடி யாடலை யன்னத்தா னலிந்துங்
கள்ளுண் கோதையர் தம்முளே சிலருளங் களித்தார்.

(இ - ள்.) கிளிகளின் மெல்லிய சொற்களால் நாகணவாய்ப்பறவைகளின் சொற்களைக் கீழ்ப்படச்செய்தும், கிளிகளின் மெல்லிய சொற்களை நாகணவாய்ப்பறவைகளின் சொற்களாற் கீழ்ப்படச்செய்தும், விரும்பத்தக்க மெல்லிய பெண்யானையின் நடையை அன்னப்பறவையால் துன்புறுத்தியும், தேன்பொருந்திய அளகத்தையுடைய மங்கையர்களிலே சிலர் மனமுவந்தார்கள். எ - று. (அஅ)

களிசெய் வேழத்தின் வென்றியுங் கவனவாம் பரியின்
விளிவில் வென்றியு மேழகஞ் சிவல்கவு தாரி
யொளிறு சூட்டுடை வாரணம் போரிடை யுறுத்து
வெளிறில் வென்றியும் வேந்தருட் சிலர்கொடு வியந்தார்.

(இ - ள்.) மதக்களிப்பைச் செய்யும் யானையினாலாகிய வெற்றியும், நடையுடன் தாவிச்செல்லும் குதிரையினாலாகிய அழியாதவெற்றியும், ஆடு - சிவல் - கவுதாரி-பிரகாசிக்கின்ற உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேவற்கோழி ஆகிய இவற்றின் சண்டையால் உண்டாகும் வெளிற்றுத்தன்மையற்ற வெற்றியுங்கொண்டு மன்னவருட் சிலர் மனங்களித்தார்கள். எ - று.

கவனம் - குதிரைநடை.

சிவல்எனினுங் கவுதாரியெனினுமொக்கும். ஈண்டு அவ்விரண்டனையுங் கூறியிருத்தலின் அவற்றின் உட்பேதங்களெனக்கொள்க. (அகூ)

சுருதி யாதிக டௌற வுணர்ந்துசூழ் வினையை
யொருவு மாதவ வசிட்டரா தியருறு வார்க
டரும வாதமு மருத்தவா தமுந்தகு காமப்
பொருளின் வாதமு முத்திவா தமும்புகன் றிருந்தார்.

(இ - ள்.) வேதமுதலியவற்றை (ஐயந்திரிபு அறியாமையென்னுங்) குற்றங்களொழியக்கற்று, தம்மைச்சூழ்ந்த வினைத்தொடக்கை யொழித்த பெருந்தவமுடைய வசிட்டர்முதலிய ஆங்கிருந்த பெரியோர்கள் தருமவாதமும் அருத்தவாதமும் தகுதியாகிய காமப்பொருளினையுடைய வாதமும் மோட்சப் பிரதிபாதகமான வாதமுஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் ஆங்கிருந்த வசிட்டராதியோர் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களைப்பற்றி ஒருவரோடொருவர் வாதித்துக்கொண் டிருந்தார்களென்றார். (கூ0)

சனக ராதியாம் யோகியர் தத்துவன் மொழிந்த
வனக மாகிய வாகமத் தளவையா லருளாற்

புனித மாகிய பூரணப் பொருளிய லுயிர்ச்சீர்
நனிவி ராவுபா சத்திய லவின்றன ரிருந்தார்.

(இ - ள்.) சநகர்முதலாகிய யோகிகள் தத்துவசொரூபியாகிய இறைவன் கூறிய அழியாமைத் தன்மையையுடைய சிவாகமவிதிப்படி திருவருள் சைதந்நிறை பரிசுத்தமாகிய பரிபூரணப்பொருளினியல்பும், உயிர்களின் சீர்த்தியும், மிருதியாகக் கலந்த பாசத்தினியல்பும் (இத்தன்மையனவெனக்) கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள் எ - று.

புனிதமாகிய பூரணப்பொருள் - பதி. உயிர் - பசு. பாசத்தினியல் - பாச வியற்கை, எனவே திரிபதார்த்தங்களின் விடயமாகச் சம்பாஷணைசெய்துகொண்டிருந் தார்களென்பதாம். (கூக)

சித்தி யெட்டையுங் காட்டுபு சித்தர்க டம்மு
ளொத்தி டார்களை வணக்கின ருவந்தன ரிருந்தார்
சுத்த வானவ ரினத்தவர் தம்மொடு தொக்குத்
தத்த மாற்றலைத் தோற்றுபு தருக்கின ரிருந்தார்.

(இ - ள்.) சித்தர்கள் எண்வகைச்சித்திகளையுங் காட்டிக்கொண்டு, தங்களுள் இணங்காதவர்களை வணங்கச்செய்து களித்திருந்தார்கள். புனிதமாகிய தேவர்கள் தம்மினத்தாருடன்கூடித் தங்கடங்கள் பராக்கிரமங்களை (ஒருவர்க்கொருவர்) காட்டிக் கொண்டிறுமாந்திருந்தார்கள். எ - று.

தம்முளொத்திடாரென்றது தங்கள் பக்கத்தவராகாது மாறுபட்டவர்களை.

வணக்கினர் - உவந்தனர் என்பன முற்றெச்சங்கள். தருக்கினர் என்பதும் முற்றெச்சம். "வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங் - குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே" என்றது சூத்திரம். (கூஉ.)

பதும மாநிதித் தொங்கலும் பணிலமா நிதியிற்
புதுவ தாமணித் தொடலையும் பொற்பமா கற்ப
மதுவ றுமலர்த் தொடையலு மாடையு மற்றுங்
கதுவு மாமண மண்டபக் கவினுரைக் கடங்கா.

(இ - ள்.) சிறந்தபதுமநிதியாலாகியதொங்கல்களும், பெருமைவாய்ந்தபணில நிதியாலாகிய புதியமாலைகளும், அழகினையுடைய சிறந்தகற்பகத்தருவின்தேன்சொரிதலொழியாத மலர்மாலைகளும், ஆடைகளும் பிறபொருள்களும் நெருங்கிய சிறந்த திருமணமண்டபத்தினுடைய அழகுகள் சொல்வதற்கு அடங்கமாட்டா. எ - று.

பதுமநிதி - இருவகைநிதிகளுளொன்று. அல்லது பதுமம் - சுயமம், குப்பல்; எனவே பதுமநிதியென்பதை இரச குண்டுகளெனவு மொக்குமென்பா ரொருசாரார். பணிலம் - சங்கு; சண்டுமுத்துகள். தொடலை - மாலை. பொற்ப என்றதில் அகரம் ஆறனுருபிடைச்சொல். கற்பகமென்பது கற்பமெனநின்றது. உரைக் கடங்காவென்றதை, உரைக்கு அடங்காவென்றும், உரைக்க அடங்காவென்றும் பதப் பிரிவு கொள்ளக்கிடந்தது. ஆடையென்றது விதானமுதலியனவென்க. (கூஙு)

மணிப்பொற் றூண்டொறு நாட்டிய மரகத வாழை
தணிப்பு றுதபூ கதந்தகு கன்னலுந் தலைப்ப

வணிப்பொற் பூண்டுகி லமுதுசிற் றுண்டிக ளனைத்துங்
கணிப்பி லாதன வழங்குவ கண்டவர் வியப்ப.

(இ - ள்.) நவமணிகளிழைத்த பொன்னுலாகிய தூண்களிலெல்லாம் நிறத்தியவாழைமரங்களும், எண்ணில்லாத கமுகமரங்களும், தகுதியாகிய கருப்பங்கழிகளுந் தழைத்து, (தம்மைப்) பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியமடையும்படி அழகிய பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் உணவுகளையும் பலகாரவகைகள் முதலிய வெல்லாவற்றையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடாநின்றன. எ - று.

கற்பகத்தருக்களுடன் கலந்து வாழ்ந்த தன்மையாலும், கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற் குபயோகப்படலின் அவர் கிருபாநோக்கமுற்றமையாலும், அவற்றிற் கவ்வகைய ஆற்றல்வந்ததென்க. (கூ௪)

விண்ணின் வேறுவே றாகிய வுலகின்விம் மிதமு
மண்ணின் வேறுவே றாகிய தீவின்வான் பொருளுந்
திண்ண மாகிய பித்தியிற் சித்திர மரபு
நண்ணு வார்க்கெலாந் தொழில்கொடு நற்பயன் விளைக்கும்.

(இ - ள்) ஆகாயத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய உலகங்களின் அற்புதங்களும், பூலோகத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய தீவுகளின் சிறந்த பொருள்களுமாக, உறுதியாகிய சுவர்த்தலங்களிலெழுதிய சித்திரங்கள், தம்மை யடுத்தவர்களுக்கெல்லாம், தங்கடங்கள் மரபுக்கேற்பத் தொழில்செய்வனவாகிச் சிறந்த பலனைக் கொடாநின்றன. எ - று.

காம தேனுவா திகளெனக் கடிசெய்கா வணத்துச்
சேம மாமுரு வுகள்பல செறிப்பதே யன்றிக்
காம தேனுவா திகளையும் பன்முறைக் கான்றங்
கேம மாகிய விம்மித மெண்ணில புரிவ.

(இ - ள்.) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெய்கின்ற பந்தர்களிலுள்ள சேமமாகிய வடிவங்கள் பலபொருள்களைத் தருவதேயல்லாமல், காமதேனு முதலியவற்றையும் அநேகமுறைகள் அவமானப்படுத்தி, அவ்விடத்து இன்பமாகிய எண்ணிறந்த அற்புதங்களைச் செய்யாநின்றன. எ - று. (கூசு)

அழல்செய் பல்கதிர்ச் சூரிய ரவிரொளி மழுங்க
நிழல்செய் பல்கதிர் நிதிமணி யிழைத்தமண் டபத்தி
னுழல்செய் தேவர்க ளிழல்செயா தொளிர்தம துருவங்
கழல்செ யாநிழல் காட்டவி தென்னெனக் கடுத்தார்.

(இ - ள்.) தீயைச்சொரியும் பல கிரணங்களையுடைய சூரியர்களது பிரகாசிக்கின்ற ஒளியானது குன்றும்படி நிழலைச்செய்கின்ற பல கிரணங்களையுடைய நவமணிகளிழைத்த (பொன்னுலாகிய) மண்டபத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற தேவர்கள், நிழலைச்செய்யாது பிரகாசிக்கும் (இயற்கையுடைய) தமதுருவங்கள் (தம்மை) விட்டுப் பிரியாத நிழலைச்செய்ய (கண்டு) இஃதென்னென்று மயக்குற்றார்கள். எ - று. (கூஎ)

வளைவு வேட்கையின் மண்டப மாதிமுற் றியபின்
விளைய நாரதன் வெள்ளிமால் வரைபுகுந் திறைவ

வரையர் தேவர்க ளனைவரு மடுத்தன ரெழுகென்
றுரைசெய் தானது கேட்டுமை பாகனு ருவந்து.

(இ - ள்.) திருமணமகிழ்ச்சியால், மண்டபமுதலியன (அலங்கரித்து) முடிந்தபின்னர், நாரதமுனிவன் விரைந்து, பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியை யடைந்து (விநாயகக்கடவுளது சந்நிதானமுற்று) எமது தலைவரே! அரசர்களும் தேவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் (திருமணத்தைத் தரிசிக்க) வந்துள்ளார்கள். எழுந்தருள்கவென்று கூறினன். உமாதேவியாரை யோர்பாகமாகவுடைய சிவபெருமான் அதனைக்கேட்டுக் களித்து. எ - று. (௯௮)

அத்தி வத்திரத் தமலனை யழைத்தயன் வளர்த்த
சித்தி புத்தியைத் திருமணஞ் செய்திடல் வேண்டு
மொத்த கோலநீ கொள்கென வுரைத்தனர் கேட்ட
சுத்த தத்துவன் றாயநீர் தோய்ந்தணி யணிவான்.

(இ - ள்.) யானைமுகத்தையுடைய மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுளை விளித்து, நீ பிரமதேவன் வளர்த்த சித்திபுத்திகளைத் திருமணம் புரியவேண்டுமாதலின், அதற்கேற்ற திருக்கோலங்கொள்கவெனக் கூறினர். அதனைக்கேட்ட சுத்ததத்துவசொரூபியாகிய விநாயகக்கடவுள் புனிதமான நீரின் மூழ்கி, ஆபரணங்களை யணிவாராயினர். எ - று. (௯௯)

வேறு.

உம்பர்க ளிமையா நாட்ட மோவற விமைப்பச் செய்யும்
பம்பிய வனப்பின் மேனிப் படரொளி தணித்தா லென்னச்
செம்பொனம் பரங்கை வாங்கித் திருவரை யிசையச் சாத்தி
வம்பவிழ் கலவைச் செச்சை மருமந்தோள் பூசி னானே.

(இ - ள்.) தேவர்களுடைய இமைகொட்டாத விழிகளையும் ஒயாது இமைகொட்டும்படி செய்கின்ற நெருங்கிய அழகையுடைய திருமேனியின் பரவிய வொளியைக் குறைத்தாற்போல, செவ்விய பொன்னுடையைத் திருக்கரத்தாலெடுத்து, திருவரையிற் பொருந்தவணிந்து வாசனைவீசுங் கலவைச்செச்சையைத் திருமார்பிலுந் திருத்தோள்களிலும் பூசிக்கொண்டனர். எ - று.

இமையாநாட்டம் தேவர்கட்குரியது. இதுபற்றியே யவர்கள் இமையவர்களெனப்பட்டனர். செச்சை - செஞ்சந்தனக்குழம்பு. (500)

திங்களை முடியில் வேய்ந்த செய்தியை யறிந்து தாமு
மங்கினி தேற வெண்ணி யருந்தவ மாற்ற வானிற்
றங்கிய கோளு நாளு மொருங்குறத் தரித்த தேய்ப்பப்
பொங்கொளி மணிகால் யாத்த பொன்முடி சூட்டி னானே.

(இ - ள்.) சந்திரனைச் சடைமுடியிலணிந்த செய்தியையுணர்ந்து, தாங்களும் அவ்விடத்தி லேறக்கருதி அருந்தவஞ்செய்தலால், ஆகாயத்திற் பொருந்திய (பிற) கிரகங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கும்படி (விநாயகக்கடவுள் தமது சடையில்) அணிந்ததைப்போல, மிக்க ஒளியைக்கக்கும் இரத்தினங்கள் பதித்த பொன்னாற்செய்த கிரீடத்தை யணிந்தனர். எ - று.

சூரியன் முதலிய கிரகங்களும், அசுவினிமுதலிய நக்ஷத்திரங்களும் ஒருங்கு சேர்ந்தனபோல விளங்கு மிரத்தினங்கள்பதித்த பொன் கிரீடமணிந்தன ரென்பது கருத்து. (௧0௪)

அருந்தவத் தூரிய தென்றே யவிர்சடை மறைத்து நின்ற
திருந்துபொன் முடியின் மீது திருமணக் காட்சி யின்மேல்
வருந்துமென் றெண்ணி னன்போல் வளர்சடை மதிவெண் டிங்கள்
பொருந்துற வணிந்து கொன்றை மாலிகை பொற்பச் சூழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) வளர்கின்ற சடாடவியிற் பொருந்திய இளம்பிறைச்சந்திரன், திருமணத்தைக் காண்பதில் விருப்புற்று வருத்தமடையுமென்று திருவுள்ளஞ் செய்தார்போல, அரியதவத்தொழிலுக்கே யுரியதென்று கருதி, விளங்குகின்ற சடையைமூடி நின்ற திருத்தமாகிய பொன்னாலாகிய கிரீடத்தின்பேரிற் பொருந்தவணிந்து, கொன்றைமாலையையும் அழகுற வணிந்தனன். எ - று.

"வளர்சடை மதிவெண்டிங்கள் திருமணக்காட்சியின்மேல் (விரும்பி) வருந்துமென் றெண்ணினன்போல், அருந்தவத்தூரியதென்றே யவிர்சடைமறைத்து நின்ற திருந்துபொன் முடியின்மீது, பொருந்துற வணிந்து" என்றந்வயங்கொள்க.

திங்களை முடிமீதணிந்து கொன்றைமாலை புனைந்தானென்பது கருத்து.

அண்டகோ டிகளை யெல்லா மரைக்கணத் தழற்றி நீற்று
மண்டுபே ரழற்கண் மன்றன் மத்தியில் வரம்பு நீங்கி
மிண்டலுங் கூடு மென்று வெய்துமுன் காத்தா லென்னக்
கண்டவர் வியப்ப நெற்றிக் கதிர்மணி யோடை சேர்த்தான்.

(இ - ள்.) (பல்லாயிர) கோடியண்டங்களையும் அரைவினாடியில் எரித்துச் சாம்பராக்கும் மிகுதியுடைய தீக்கண்ணானது திருமண நிகழ்ச்சியினிடையில், தன் எல்லைகடந்து (மதத்தால்) அடர்த்தலுங் கூடுமென்றுகருதி, தீமையைமுற்பட்டுத் தடைசெய்தாற்போல, தரிசித்தவர்கள் களிப்பெய்தும்படி திருநெற்றியில் பிரகாசிக்கின்ற நவமணிகள்பதித்த ஓடையணிந்தனன். எ - று.

ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். இறைவருடைய சூரிய சோமாக்கினிகளாகிய விழிகளில், தீக்கண் இயற்கையாகச் சர்வத்தையு மழிப்பதாதலின், திருமணத்திலும் ஒருவேளை அங்ஙனம் நிகழாவண்ணம் அதனைமறைத்து நெற்றிப்பட்டமணிந்தனரென்றுகற்பித்தனர். (௧0௫)

எற்றிய மணிப்பொன் மோலி யிடத்தினி தணியப் பட்ட
கீற்றிளந் திங்கள் கான்ற கேழ்கிளர் நிலவோ வென்ன
நீற்றொளி பழுக்க நெற்றி நிகரரு வாசஞ் சாலத்
தேற்றிய நறுஞ்சிந் தூரத் திலகமும் பொலித்து வைத்தான்.

(இ - ள்.) (திருமுடியில்) அணிந்த மணிகளிழைத்த பொற்கிரீடத்தில் இனிதாகத் தரிக்கப்பட்ட இளம்பிறைச்சந்திரன் சிந்திய நிறம்விளங்கும் நிலவோவென்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசமானது மிக்கு விளங்குந் திருநெற்றியில், ஒப்புகூறுத லருமையாகிய மிக்கவாசங்கலந்த நல்ல சிந்தூரமாகிய திலதத்தையு மெழுதினர். எ - று.

கிரீடத்திலணிந்த சந்திரன்வீசிய நிலவென்று சொல்லும்படி வெண்ணீற்றொளிவிளங்கும் நெற்றியிற் சிந்தூரத்திலத மிட்டனனென்பது கருத்து. (௧௮௪)

காமவே ளலிய வன்னான் கைத்தலக் கொடியின் மீனுஞ்
சேமவான் கொடியின் மீனுந் திருமுகக் கருணை வெள்ளத்
தேமமார்ந் திருப்ப வெண்ணி மருங்குற வெய்தி யாங்கு
வாமமார் மணியிற் செய்த மகரகுண் டலங்கா திட்டான்.

(இ - ள்.) மன்மதன் வருந்தும்படி அவனுடைய கைத்தலத்திற்பிடித்த துவசத்திலுள்ள மகரமும், சிறந்த சேமக்கொடியிலுள்ள மகரமும், (விநாயகப்பெருமானுடைய) திருமுகமானது பொழிகின்ற கிருபாவெள்ளத்தில் இன்பமுற்றிருக்கக் கருதி, இருபுறங்களிலும் வந்திருந்தாற்போல, அழகுபொருந்திய இரத்தினங்களாலாக்கிய மகரகுண்டலங்களைத் திருச்செவியி லணிந்தனர். எ - று.

வேளென்பது மன்மதனுக்கும் முருகனுக்கும் பொதுவாக வழங்கலின் காமவேளென்றார். காமனாகியவேளென விரியும். இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மன்மதன்கொடிமகரம். அம்மகரமும் அவன்சேமக்கொடியிலுள்ளமகரமும் வெள்ளத்தில் களித்துவாழுந் தமது மரபுவழக்கால், கணேசப்பெருமானுடைய கருணைவெள்ளத்தில் துன்பின்றி யிருக்கவந்தனபோலு மென்றார். வான்கொடியின்மீன் என்றதற்கு ஆகாயத்திலுள்ள நெடிய மீனராசியென்றுவது, கொடிபோலும் விளங்கும் அருந்ததிமீன் [மீன் - நக்ஷத்திரம்] என்றுவது பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

இச்செய்யுளின்கருத்து மகரகுண்டலமணிந்தன னென்பதாம். (௧௮௫)

முகநிதிக் கமலங் கண்ட மெனுநிதி மூரிச் சங்கந்
தகவுமிழ் மணிக ளென்னத் தரளமா லிகைபொற் பூண்க
ளுகுகதிர்க் கடக மாழி யுதரபந் தனங்கே யூர
நகைமணிச் சிலம்பு மற்று நலத்தக வணிந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) முகமாகிய கமலநிதியும், கண்டமென்று சொல்லத்தக்க வலிய சங்கநிதியும் தகுதியுறச்சிந்திய மணிகளென்று சொல்லும்படி முத்துமாலைகளும், பொற்பணிகளும், சிந்துகின்ற கிரணங்களையுடைய கடகங்களும், மோதிரங்களும், உதரபந்தனமும், கேயூரங்களும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினச்சிலம்புகளும், பிற ஆபரணங்களும் நன்மைபொருந்த அணிந்தனர். எ - று.

கமலம் முகத்திற்கும், சங்கம் கண்டத்திற்கும் உவமானப்பொருள்களாதலின் "முகநிதிக்கமலங் கண்டமெனுநிதி மூரிச்சங்கம்" என்றார். நிதிக்கமலம் என்பது நிதியாகிய கமலமென விரியும். உகுகதிர் - வினைத்தொகை. இதனைக் கதிர் உகு என மாற்றுதலுமொக்கும். உதரபந்தனம் - அரைப்பட்டிகை. கேயூரம் - தோளணி.

திருமணக் கோலங் கொள்ளச் சிவபிரா னினிது நோக்கி
வருமயி ராவ ணத்தை வழங்குபு தானு மாதும்
பொருவிடை யிவர்ந்தான் கார்போற் பொழிமதக் களிநல் யானை
யிருவருக் கரிய வைங்கை யெம்பிரா னேறி னானே.

(இ - ள்.) (கணேசப்பெருமான் இவ்வகையாகத்) திருமணத் திருக்கோலங் கொள்ளவும், சிவபெருமான் (அதனை) இனிமையாகக்கண்டு, வருகின்ற அயிராவணத்தை (அவருக்கு வாகனமாக)க் கொடுத்து, போர்செய்யும் இடபவாகனத்தில் தாமும்

உமாதேவியாருமாக ஆரோகணித்தனர். பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு அறிதற்கரிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய எமது கணேசப்பெருமான், மேகம்போலப் பொழிகின்ற மதத்தையுங் களிப்பையுமுடைய நல்ல அயிராவணத்தில் ஆரோகணித்தனர். எ - று.

அயிராவணம் என்பது திருக்கயிலையிற் சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகவுள்ளதோர் வெள்ளானை. இது ஆயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும் ஈராயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும், இதுவே அயிராவதமென்னும் இந்திரன்வாகனமாகிய கீழ்த்திசை யானையென்றும் பலதிறப்படக்கூறுநிற்பர். அஃதெங்ஙனமாயினும் இந்நூலாசிரியர் கருத்து இரண்டாயிரங்கொம்புகளை யுடைய யானையென்பதேயாம். இதனை இவரியற்றிய,

பேரூர்ப்புராணம்.

"கங்கைநதி சடைக்கரந்த கணவனுரு ருருக்கலந்த தனக்கே யல்லால்
துங்கமணிக் கோடிரண்டா யிரம்படைத்த கரியெவர்க்குந் தூண்டன் முற்று
தங்கவெணும் புவனத்தென் றமைந்தனள்போற் பாசமொடங் குசங்கை யேந்து
மங்கலமிக் கருள்பேரூர் மரகதவல் லியினிருதாள் வனசம் போற்றி."-என்பதனுணர்க.

அலைவளர் புணரி சூழ்ந்த வவனியைத் தரிக்குஞ் சேட
னுலைவுற மூக்கிற் கொத்தி யொய்யெனத் தூக்கு மஞ்ஞை
கலைவளர் மலயச் செல்வன் கரிசுதீர்த் துபதே சித்த
விலைவள ரயில்வேற் செங்கை யெம்பிரா னேறிச் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அலைகள்வளர்கின்ற கடல்சூழ்ந்த பூமியைச் சுமக்கும் ஆதிசேடன் துன்பமுறும்படி மூக்கினாற்கொத்தி விரைவில் (அநாயாசமாக) எடுக்கத்தக்க மயில் வாகனத்தில், கலைகள் வளருகின்ற பொதியாசலத்திலுள்ள அகத்தியமுனிவனுடைய மனமாசையகற்றி யுபதேசஞ்செய்த அச்சவடிவாகிய கூர்மைவாய்ந்த வேற்படைதாங்கிய சிவந்தகையையுடைய எமது முருகக்கடவுள் ஆரோகணித்தனர். எ - று.

அகத்தியமுனிவர் தமிழ்க்கலையை வளர்த்தவராதலாலும், அவர் பொதியாசலத்திருப்பவராதலாலும் "கலைவளர்மலயச்செல்வன்" என்றும், முருகக்கடவுள் அவர்க்குபதேசித்தமையின் "கரிசுதீர்த் துபதேசித்த" என்றுங் கூறினர். (௧0அ)

ஈசுர தத்து வத்து மிருந்தரு ளனந்த ராதி
யீசறும் வித்தி யேச ரெண்மரு மெவரு முன்னர்ப்
பேசுறு முதன்மைத் தான பிரணவ மனுவுந் தத்தந்
தேசுறு முறுப்பி னோடுந் திரண்டனர் மருங்கு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஈசுவரதத்துவத்திலுமிருந்தருளும் அநந்தர்முதலிய குற்றமற்ற அட்டவித்தியேசுரர்களும், எல்லோரும் முதலிற்கூறுகின்ற சிறந்ததாகிய பிரணவமந்திரமும், தங்கடங்கள் ஒளிபொருந்திய அவயவ [பரிசனங்] களோடும் (கணேசப்பெருமான்) பக்கலிற் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். எ - று.

அநந்தராதியெண்மர்: அநந்தன் - சூக்குமேசன் - சிவோத்தமன் - ஏகநேத்திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சீகண்டன் - சிகண்டீசன் எனப்படுவோர். (௧0௯)

வேறு.

சுத்தவித் தையில்வாழ் நந்திமுன் னான தொல்கண நாதரெண் மர்களு
முத்தம ரான விந்திர னாதி யுலகபா லருமவர் கரத்தில்

வைத்தவச் சிரமுன் ஞனவெண் படையு மந்திரஞ் சத்தகோ டிகளும்
பத்திரட் டியினெட் டடுத்தவா கமமும் பாங்குற முறைமுறை சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) சுத்தவித்தியாதத்துவத்தில் வாழ்கின்ற நந்திமுதலிய பழமையாகிய எட்டுக்கணநாயகர்களும், உத்தமர்களாகிய இந்திரன் முதலிய உலகபாலகர்கள் எண்மர்களும், அவ்விந்திராதியர் கரங்களிலமர்த்திய வச்சிரமுதலிய எட்டு ஆயுதங்களும், எழுகோடிமகாமந்திரங்களும், இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், (தத்தம் தேவ வடிவுடன்) அழகுபொருந்த வரிசைவரிசையாகச் சூழ்ந்தார்கள். எ - று. (௧௧௦)

வீழ்ந்திடுங் கலைமத் தகத்தில்வா ழெண்மர் மிகுபிர கிருதிதத் துவத்தில்
வாழ்ந்திடு மெண்மர் பஞ்சபௌ திகமாய் வதிபிர மாண்டங்க ளனைத்துந்
தாழ்ந்திடா தளிக்கு நூற்றுவர் குணதத் துவத்தில்வாழ் சீகண்ட ரவரோ
டேய்ந்துவாழ் வீர பத்திர ரென்னு முருத்திர ரனைவருஞ் சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கலைமத்தகத்தில் வாழ்கின்ற எண்மர்களும், மிக்கபிரகிருதி தத்துவத்தில் வாழ்கின்ற எண்மர்களும், பஞ்சபூதசம்பந்தமாகி விளங்கும் பிரமாண்டங்களெல்லாவற்றையுங் குறைவின்றிக்காக்கும் நூற்றுவருருத்திரர்களும், குணதத்துவத்தில் வாழ்கின்ற சீகண்டர் (ஆதியரும்) அவருடன் பொருந்திவாழ்கின்ற வீரபத்திரரென்னுமுருத்திரர்களும் மற்றியாவருஞ் சூழ்ந்துவந்தார்கள். எ - று.

பிரிதிவிதத்துவத்தில் ஆயிரகோடி அண்டங்களுண்டு. இதைக்கடந்த அப்புதத்துவம் பதின்மடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றங்கொண்டிருக்கும். அப்புதத்துவத்தைப்பற்ற, தேயுமுதற் பிரகிருதியீறாக அண்டங்கள் பதின்மடங்குவிரிவு முயர்ச்சியுமிகுந்திருக்கும். முன்னைய பிரகிருதியைப்பற்ற, இராகம் நூறுபாகம் விரிவுமுயர்ச்சியுமேற்றங்கொண்டிருக்கும். அவ்விராகத்தைப்பற்ற, வித்யாதத்துவம் நூறுமடங்குவிரிவுமுயர்ச்சியுங்கொண்டிருக்கும். அவ்வித்தையைப் பற்ற நியதிதத்துவம் நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியுங் கொண்டிருக்கும். அந்நியதியைப்பற்ற, காலதத்துவம் நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியுங்கொண்டிருக்கும். முன்கூறிய காலத்தைப்பற்றக் கலாதத்துவம் நூற்றொரு பதினாயிரம் விரிவுமுயர்ச்சியுங் கூடும். அதன்மேல் மாயை - சுத்தவித்தை - ஈசுரம்-சாதாக்யம் முதலிய தத்துவங்கள் ஒன்றற்கொன்று முறையே கோடி - கோடியே பதினாயிரம் - இலக்ஷம் - இரண்டிலக்ஷம் - மூன்றிலக்ஷமுதலிய பாகங்கள் அதிகப்பட்டு நிற்கும்.

இங்ஙனமிருக்கு மண்டவிரிவில், பிரிதிவிதத்துவமாகிய நிவிர்த்திகலையின் ஒரு தட்டில், தேங்காய் விளங்காய் பரப்பினதுபோல ஆயிரகோடியண்டமுண்டு. அவை பொன்மயமாய் அருக்கர் பதினாயிரர் உதயமானாற்போல, குக்குடாண்டம் போலிருக்கிற அண்டகடாகப்புறம்பே இந்திரதிக்குமுதலிய பத்துத்திக்கினுமுள்ள நூறுபுவனத்தினும் நூறுஉருத்திரரும், அவர்கள் புவனத்திற்குமேல், காலாக்கினி யுருத்திரர்முதலியோர் புவனமாறும், அவற்றின்மே லிரண்டுமாக, அக்கலையில் நூற்றெட்டுப் புவனங்களுண்டு. குணதத்துவத்திலுள்ள எண்மர்: சீகண்டர் ஔமர் கௌமாரர் வைணவர் பிராமர் பைரவர் கிருதர் சுகிருதரெனப்படுவர்.

இந்திரதிக்கில் கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரகேதன், பிரமத்தனன், விபூதி, அவ்வியன், சாத்தா, பினாகி, திரிசோதியன் என்ற உருத்திரர்கள் ௧௦. அக்கினிதிக்கில் உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன், வெப்புரு,

பிரமாந்தகன், க்ஷயாந்தகன், என்ற உருத்திரர்கள் ௧௦. எமதிக்கில் யாமியன், மிருத்தியு அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சங்யோத்தா, வியோக்கிருதன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. நிருதிதிக்கில் நிருதி, மாரணன், அரந்தா, குரூரதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவ்காயன், விரூபாக்ஷன், தூமிரு, லோகிதன், தெங்கிருட்டிருணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. வருணதிக்கில் பலன், அதிபலன், பாசத்தன், மகாபலன், சுவேதா, செயபத்திரன், திர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. வாயுதிக்கில் சீக்கிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், சூக்குமன், க்ஷயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபர்த்தி, மேகவாகனன், என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. குபேரதிக்கில் நிதீசன், ரூபவான், தன்னியன், சௌமியன், சௌமியதேகன், பிரமத்தனன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமிவரன், சோமேசன், என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. ஈசானதிக்கில் வியாத்தியாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மரத்திருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பெலீப்பிரியன், சரு, சருவவித்தியாதிபன், தாதா என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. அண்டகடாக வோட்டுக்குக்கீழே விட்டுணுதிக்கில் அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் என்றவுருத்திரர்கள் ௧௦. அண்டகடாகத்தின் மேலே பிரமதிக்கில் சம்பு, விபு, கணத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரிதேசகவாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லீபசு, விலக்ஷணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. ஆகிய விந்த நூற்றுவரும் இந்திராதியரான வுலோக பாலர், பலத்தையுமடக்கி யவர்களவர்களாற் பூசிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் புவனம் ௱. காலாக்கினி, கூர்மாண்டர், ஆடகேசுரர், பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன் இவர்கள் புவனம் ௬. அண்டகடாகத்துக்கு மேலே சூக்குமப் பிருதிவியில் பத்திரகாளி, வீரபத்திரர் இவர்கள் புவனம் ௨. ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவனம் நூற்றெட்டென்க. (௧௧௧)

வேறு.

பூதரு மேனைப் பூதத் தலைவரும் புறத்திற் சூழ
மாதவர் மறைக ளோத மாகதர் விருது கூறச்
சீதவெண் கவிகை மொய்ப்பச் சேண்வெளி கொடிக ளேர்ப்ப
மேதகு கவரி துள்ள வியன்முர சியம்பச் சென்றார்.

(இ - ள்.) பூதர்களும், பிறபூதநாதர்களும் (ஆகியயாவரும்) புடைசூழ்ந்துவரவும், வேதியர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்யவும், மாகதர்கள் விருதுகூறவும், குளிர்ந்த வெண்கொற்றக்குடைகள் நெருங்கவும், பெரிய ஆகாயத்தைத் துவசங்கள்மறைக்கவும், மேம்பாடுடைய சாமரைகள் துள்ளவும், பெரியபேரிகைகளொலிப்பவும் (விண்வழியாகச்) சென்றார்கள். எ - று.

மாகதர் - அரசமாதுக்கும் வைசியனுக்கும் பிறந்து ஒருவர் வீரமுதலியவற்றைப் புகழ்வோர். (௧௧௨)

விண்ணெறி நீந்தி யைங்கை விநாயக னோடு மெண்டோ
ளண்ணலா ரடைப்ப நோக்கி யகத்தெழு முவகை பொங்கக்
கண்ணனும் யானுந் தேவ கணங்களு மெதிரே போந்து
வண்ணமென் மலர்க டூவி மலரடி வணங்கி யேத்தி.

(இ - ள்.) ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடன், எட்டுத் திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமான் ஆகாயவழியாகக் கடந்து, தேவகணங்களுடன் எழுந்தருள, திருமாலும் யானுங்கண்டு மனத்திலுண்டாகிய களிப்பானது மீக்கூர

எதிர்கொண்டு சென்று அழகிய மெல்லியமலர்களானருச்சித்து, தாமரைமலர்போன்ற (அவ்விருவர்) திருவடியையும் பணிந்து துதித்து. எ - று. (கக௩)

மணிநக ராச வீதி வலமுறக் கொண்டு போகி
யணிவளர் மண்ட பத்தை யடுத்தன மடுத்த லோடும்
பிணிமலர்க் கூந்தல் வாணி பிறங்குபொற் கலநீர் வார்ப்பப்
பணிவொடுங் கணேசர் பாத பங்கயம் விளக்கி னேனால்.

(இ - ள்.) அழகிய நகரத்தின் இராசவீதியைப் பிரதக்கணமாகக் கொண்டு சென்று, அழகுகள்மிக்கு விளங்குந் திருமணமண்டபத்தை யடைந்தோம். (அவ்வாறு) அடையவும், கட்டப்பட்ட மலர்மாலையையணிந்த அளகத்தையுடைய சரசுவதியானவள் பிரகாசிக்கின்ற பொன்னாற் செய்த பாத்திரத்தினின்று நீரைச்சொரிய, (யான்) வணக்கத்தோடும் விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடியை (கையாற்) சுத்தி செய்தேன். எ - று. (கக௪)

அண்டர்கள் பெருமான் மாதோ டாதனத் திருந்த பின்றை
மண்டப நாப்ப ணிட்ட மணித்தவி சிருந்து மஞ்ஞை
கொண்டவ னாதி யோர்கள் குருமணித் தவிசின் வைக
விண்டருள் கணேசன் பாட லாடலின் விழைந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) தேவதேவராகிய சிவபெருமானார் உமாதேவியாருடன் ஓர்பீடத்திலிருந்தபிறகு, அன்பர்க்கருளும் மூத்தபிள்ளையார் திருமணமண்டபத்தினடுவிலிட்ட இரத்தினபீடத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, மயிலை வாகனமாகக்கொண்ட இளையபிள்ளையார் முதலானவர்களுக்கு நிறமமைந்த அழகிய பீடங்களிலிருப்ப (அவரவர்க்கேற்பக்) கூறி, பாடல் ஆடல் முதலியவற்றில் விருப்புற்று நின்றனர். எ - று. (கக௫)

கள்ளிவர் கொன்றை மாலைக் கணேசன்வீற் றிருந்த விப்பால்
வெள்ளிலை பாகு வாழை விழுக்கனி நாளி கேரந்
தெள்ளொளிக் கலன்பூ மாலை சித்திரப் பட்டு மற்றுங்
கொள்ளுற வமைத்த செம்பொற் படலிகை குடங்கை யேந்தி.

(இ - ள்.) தேன் சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த கணேசப்பெருமான் (இவ்வகையாக) எழுந்தருளியிருந்தபின்னர், தாம்பூலம் சிறந்த கதலிக்கனிகள் தேங்காய்கள் தெள்ளிய வொளியையுடைய ஆபரணங்கள் மலர்மாலைகள் சித்திரமான பட்டாடைகள் முதலிய பிறவும் கொள்ளும்படி பொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய படலிகையை உள்ளங்கையிற்றாங்கி. எ - று.

வெள்ளிலை பாகு - வெற்றிலைப்பாக்கு. படலிகை - பூந்தட்டு. (கக௬)

பல்லிய மியம்பச் சொத்தி வாசகம் படர்ந்து விம்ம
மெல்லியன் மகளிர் பல்லோர் வீதிசூழ் போந்து நண்ணி
மல்லலம் வேதி யட்ட மங்கலந் தோடி முன்னர்ச்
சொல்லிய பொருளை யெல்லாந் தொகுப்புற வைத்த பின்னர்.

(இ - ள்.) பலவாத்தியங்களொலிப்பவும், சொத்திவாசகம் அதிகரித்து முழங்கவும், மென்மைத்தன்மையுடைய பலமாதர்கள் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து

வந்து, (விநாயகக்கடவுள்) முன்னர் அமைத்த மேடையின்பேரில் வளம்பொருந்திய அழகிய அட்டமங்கலங்களுடன் (மேற்) சொல்லியபொருள்களை யெல்லாம் கும்பலாக வைத்தபிறகு. எ - று.

அட்டமங்கலங்கள்: சாமரை - பூரணகும்பம் - கண்ணாடி-தோட்டி - முரசு-விளக்கு - கொடி - இணைக்கயல் எனப்படும். (௧௧௭)

செம்பொனா தனமுன் னிட்டுச் சித்திபுத் திகளை யேற்றி
யும்பரார் வியப்ப வென்கை யுறுபலம் வழங்கி யென்பா
னம்புசீ ரிசைவு பெற்று நல்லிழை மடவார் மூவர்
பம்பொளிக் கலனுந் தூசும் பாவையர்க் கணிதல் செய்தார்.

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாகிய ஆதனத்தைத் திருமுன்னேயிட்டு, சித்திபுத்தி தேவிகளை யதிலிருத்தி, தேவர்கள் களிப்பெய்தும்படி என்கையிற் பொருந்திய பலங்களைக்கொடுத்து, என்னிடத்தில் அங்கீகாரம்பெற்று, நல்ல ஆபரணங்களையணிந்த (மூம்) மூன்றுமாதர்கள் ஒளிமிகுந்த ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் அக்கன்னிகைகளுக்கு அணிந்தார்கள். எ - று. (௧௧௮)

முன்னுற விருத்துந் தூசு முறிரொளிக் கலனு மற்றுங்
கன்னியர்க் கினிது வீசிக் கனியும்பா கடையு மாங்குத்
துன்னின ரெவர்க்கும் வேறு தொடிக்கர மிதப்ப நல்கி
யன்னமென் னடையி னாரை யரும்புன லாட்டப் புக்கார்.

(இ - ள்.) முன்னதாக அமர்த்திய ஆடைகளையும் ஒளிமிக்க ஆபரணங்களையும் பிறவற்றையும் கன்னிப்பெண்களுக்கு இனிதாகக்கொடுத்து, பழங்களும் தாம்பூலமும் அங்குவந்தவர்களெல்லோருக்கும் வளையலணிந்த கைநிரம்பக்கொடுத்து, அன்னம்போலும் மெல்லியநடையையுடைய சித்திபுத்திகளை அரியநீரினால் மங்கலாபிடேகஞ்செய்யப் புகுந்தார்கள். எ - று. (௧௧௯)

வேறு.

புழுகுசட்டங் கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாகப் பூமுத்தக் காசுசயி லேகம்விலா மிச்சம், பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில் பச்சிலைகச் சோலமதி மதுரந்தக் கோலம், வழைமலர்நன் னாரிநிம் பூவெண்ணெய் கண்டில் வகுளப்பூத் தாவரிசி யேலஞ்சா திக்காய், தழைசரள மிலவங்க நாகணமஞ் சட்டி சண்பகமொட் டரத்தைதகு றும்பிசின்றகரங் குக்குல்.

(இ - ள்.) புழுகுசட்டம் - கோட்டம் - ஆரியக்கோட்டம்-நாகப்பூ-முத்தக்காசு-சயிலேகம் - விலாமிச்சம் - குற்றமில்லாத இருவேரி - மலையிருவேரி - மாஞ்சில் - பச்சிலை - கச்சோலம் - அதிமதுரம் - தக்கோலம் - சுரபுன்னைமலர் - வாசம்பொருந்திய நன்னாரிமலர் - வெண்ணெய் - இருபத்தெட்டுத் துலாங்கொண்ட மகிழமலர் - தாவரிசி - ஏலம் - சாதிக்காய் - தழை சரளம் - இலவங்கம் - நாகணம் - மஞ்சட்டி - சண்பகமொக்கு - அரத்தை - காய்பிசின் - தகரம் - கருங்குங்குலியம். எ - று. (௧௨௦)

கூறியவோ மாலிகையெண் ணான்கொடுகத் தூரி குங்குமங்கற் பூரமகில் சந்தனமை விரையும், வீறியபான் மரநான்கு திரிபலைமா நாவன் மிக்ககருங் காலியெனுந் துவர்பத்து நல்லோர், தேறுவெள்ளி லோத்தி

ரப்பூம் பொருக்களைந்த சாந்துஞ் சேர்த்தநறு நெய்பூசித் திமிர்ந்தருவி போல, வூழியமா மதக்களிற்றுப் பிடரின்வரு கங்கை யுவந்தாட்டித் திரு மேனி யொற்றுடை புரிந்தார்.

(இ - ள்.) வெட்டிவேராகிய ஏமாலிகை முப்பத்திரண்டுடனே கத்தூரி-குங்கு மப்பூ-பச்சைக்கற்பூரம்-அகிற்கட்டை - சந்தனத்தூள் என்னும் ஐவகை வாசனைகளும், மேம்பாடுற்ற நான்கு பான்மரங்களும், (கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காயாகிய) திரி பலைகளும், மா நாவல் சிறந்த கருங்காலியும் என்று சொல்லும் பத்துத்துவர்களும், நல் லவர்கள் தெளிந்த வெள்ளிலோத்திரமும் அழகிய அரைத்த சந்தனவண்டலுங்கூட்டி (நலகிட்டு) பரிமளம்பொருந்திய எண்ணெயை (கூந்தலில்) இட்டு, அருவியாறுபோல வூற்றெடுக்கும் மதப்பெருக்கையுடைய யானையின் மத்தகத்தின்பேரில்வந்த கங்காசலத் தாற் களிப்புடன் திருமஞ்சனஞ்செய்து இருவர் திரு மேனிகளிலும் ஒற்றுடையால் ஈரம் புலர்த்தினார்கள், எ - று.

முப்பத்திருவகை யேமாலிகையை வேறுகவுங் கூறுவர். அதனை,

கலிவெண்பா.

"இலவங்கம் பச்சிலைக் கச்சோல மேலங்
குலவிய நாகணங் கோட்டம் - நிலவிய
நாக மதர்வரிசி தக்கோல நன்னாரி
வேகமில் வெண்கோட்டம் மேவுசீர் - போகாத
கத்தூரி வேரி விலாமிச்சை கண்டில்வெண்ணெ
யொத்த கடுநெல்லி யுயர்தான்றி - கொத்தலரும்
வண்ணக்கச் சோம ரேணுக மாஞ்சியுட
னெண்ணுஞ் சயரோக மின்புழுகு - கன்னியிளம்
புன்னை நறுந்தாது புலியுகிர் பூஞ்சரளம்
பின்னு தமாலம் பெருவகுளம் - பன்னும்
பதுமுக நண்ணேலம் பைங்கோடு வேரி
கதிர்நகையா யேமாலி கை."—என்பதனானும்,

ஐவகை விரையென்றதை,

"கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார
மொட்டிய வைந்தும் விரை."—என்பதனானும்,

பத்துத்துவரென்றதை,

"* பூவந் திரிபலை புணர்வன் கருங்காலி
நாவலொடு நான்மரமாம்."—என்பதனாலுமுணர்க. (௧௨௧)

வேறு.

பெண்ணெனப் பிறக்கும் போதே பேசடை யாள மாகி
நண்ணுறுப் பினுக்கு முன்னர் நயத்தகு சிறப்புச் செய்தாங்
கொண்ணிறப் பட்டுச் சாத்தி யுடன்செயத் தக்க தென்று
திண்ணிய முலைக்குஞ் சாந்தஞ் செங்கையாற் கொட்டினாரே.

* பூவம் - மா. திரிபலை - கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காய். நான்மரம்- ஆல் அரசு அத்தி இத்தி.

(இ - ள்.) பிறக்கையிலேயே பெண்ணென்று சொல்லத்தக்க அடையாளமாகப்பொருந்திய அவயவத்திற்கு முதலிலே விரும்பத்தக்க சிறப்பினைச்செய்தாற்போல, ஒள்ளிய நிறந்தங்கிய பட்டாடையை யுடுத்தி, (அதற்கிரண்டாவதாக) உடனே (சிறப்பு) செய்யத்தக்கதென்று கருதி, வலியமைந்த தனங்களுக்குச் சந்தனக்குழம்பைத் தமது செவந்த கரங்களால் அப்பினார்கள். எ - று. (கஉஉ)

இயற்கையாற் றண்மை வெம்மை யெய்திய முலைக்குத் தாமுஞ்
செயற்கையாற் றண்மை வெம்மை சேர்த்துவார் சாந்துங் கொட்டிப்
பயிற்புறச் செய்த மாதர் பல்விரை புகைப்ப வந்தச்
சயப்படு தூம மேருத் தவழ்முகி லெனப்போர்த் தன்றே.

(இ - ள்.) இயற்கையாகவே குளிர்ச்சியுஞ் சுடுகையும் பொருந்திய குயங்களுக்கு, செயற்கையாக அக்குளிர்ச்சி சுடுகைகளைச் சேர்ப்பிப்பவர்கள்போல, சந்தனக்குழம்பப்பிப் பழகச்செய்த மாதர்கள் (அதனை யுலர்த்தும்படி) பல வாசனைத்திரவியங்களைப் புகையிட அந்தக் கூட்டமாகிய புகையானது, மேருபர்வதத்தில் தவழ்கின்ற மேகத்தைப்போல மூடிக்கொண்டது. எ - று.

அம்மாதர்கள் பூசிய சந்தனக்குழம்பின் ஈரத்தைப் புலர்த்தும்படி யூட்டிய அகின் முதலியவற்றின் புகை அவர்கள் குயங்களை மறைத்ததென்றார். இதில் அவர்கள் குயங்கள் மேருகிரிக்கும், அப்புகை மேகத்திற்கும் உவமிக்கப்பட்டன். (கஉ௩)

நெருங்கலர் பூத்த கான நிகர்ப்பவு நீண்ட வானி
னொருங்குடுப் பூத்த கங்கு லொப்பவுஞ் சீப்பின் வாரிக்
கருங்குழற் பரப்பிற் பூந்தார் கதிர்மணித் தார்பொற் றொரு
மிருங்கவி னெறிப்பச் சேர்த்தேற் றிமிலெனக் கொண்டை செய்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மலர்கள் பூத்த கானகம்போலவும், நெடிய ஆகாயமுழுவதும் நட்சத்திரங்கள் நிரம்பவருகின்ற இருளைப்போலவும், சீப்பினால் வாரிக் கரிய கூந்தற்பரப்பினிடத்தில், மலர்மாலைகளும் கிரணங்களைச்சிந்தும் இரத்தினமாலைகளும் பொன்மாலைகளும் மிக்க அழகுவீசும்படி யணிந்து எருதின் முசுப்பைப்போலக் கொண்டையிட்டார்கள். எ - று.

கொண்டை=பக்கலின் முடித்தல். இஃதைம்பாலினொன்று. அவை முடி கொண்டை சுருள் குழல் பனிச்சையெனவும், அவற்றுள் மயிரை யுச்சியின் முடித்தல் முடியென்றும், பக்கத்தின் முடித்தல் கொண்டையென்றும், பின்னே செருகல் சுருளென்றும், சுருட்டி முடித்தல் குழலென்றும், பின்னிவிடுதல் பனிச்சையென்றுஞ் சொல்லப்படும். உச்சிக்கொண்டையையுங் கொண்டையென்பர். (கஉ௪)

மதம்பொழி களிநல் யானை மருப்புக்கை சூழ்ந்தா லென்ன
மதம்பொழி முச்சி முல்லை மாலிகை வளையஞ் சூழ்ந்திட்
டிதம்பொழி கொண்ட லாலி யினஞ்சொரிந் தாங்கு கார்மேற்
கதம்பொழி முச்சி யுச்சிக் கதிர்முத்தந் தூக்கி னாரே.

(இ - ள்.) மதத்தைச்சொரியுங் களிப்பினையுடைய நல்ல யானையானது தன் மருப்பிற் றுதிக்கையைச் சுற்றிக்கொண்டதுபோல, கத்தூரி மணஞ்சிந்தும் உச்சியினிடத்தில் முல்லைமாலையை வளையமாகச்சுற்றி, நன்மைபுரியும் மேகமானது மழைத்

தூளிகளைச் சிந்திஞற்போல உச்சியினிடத்தில் முத்துமாலையைத் தொங்கவிட்டார்கள். எ - று. (௧௨௫)

அந்தரர்க் கரசன் றன்கை யடுசிலை வைப்ப வூர்திக்
கந்தரந் தனிநின் றன்ன வருங்குழன் மருங்கு சூழ்ந்த
சுந்தர நுதன்மே லந்தத் தொடுசிலை தொடுத்த தார்போ
லிந்திரை முதலோர் நாண விலம்பகஞ் சூட்டினாரே.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்கரசனுகிய இந்திரன் தன் கையிலுள்ள போர்செய்தற்குரிய விற்படையைவைக்க, (அது) அவன் வாகனமாகிய மேகத்திற்குமேலே தனியாக நின்றாற்போல, அரியகூந்தலானது பக்கத்திற் சூழப்பெற்ற அழகிய நெற்றியின்பேரில் அந்தத் தொடுக்கப்பட்ட (புருவமாகிய) வில்லிற்றொடுத்த கிண்கிணிமாலைபோல, திருமகள் முதலிய மாதர்கள் வெட்கமடையும்படி நுதலணிமாலை யணிந்தார்கள். எ - று.

இந்திரனூர்தி - மேகம். மேகம் குழலுக்கும், சிலை புருவத்துக்கும். தார் - இலம்பகத்துக்கும் உவமிக்கப்பட்டன.

தார் - கிண்கிணிமாலை. இலம்பகம் - நுதலணிமாலை. (௧௨௬)

ஊற்றிருந் தொழுகுந் தானத் தொளிர்முகத் திறைவன் சென்னி
யேற்றிய பிறையுங் கையி னேந்துவோர் கொடியின் மஞ்ஞைத்
தோற்றமு மனைவி மாருஞ் சுமப்பது முறையா மென்றே
கீற்றிளந் திங்கண் மஞ்ஞைக் கிளர்மணி முடியின் வேய்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஊற்றெடுத்துப் பாயும் மதத்துடன் விளங்கும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் சிரமிசையணிந்த இளஞ்சந்திரனையும், திருக்கரத்தி லேந்திய நெடிய துவசத்திலுள்ள மயிலின்தோற்றத்தையும், அவர் மனைவிமார்களு மணிவது முறையாகுமென்று கருதியே, இளம்பிறைச் சந்திரனையும் மயிலணியையும் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய முடியின்மே லணிந்தார்கள். எ - று. (௧௨௭)

கருமுகிற் படலை யன்று காமர்சை வலமே கூந்த
லிருமுகந் திங்க ளன்று தேமலர்ப் பதும மேயென்
றுருவளர் நாகந் தீர வொண்மணி மகரப் பேழ்வாய்
குருமலி நுதலிற் றூழ்ந்து கோமளங் கொழிப்பச் சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) இக்கூந்தல் கரிய மேகபடலமன்று, அழகிய சைவலமேயாகும். அழகியமுகம் சந்திரனன்று, வாசந்தங்கிய தாமரைமலரேயாமென்று கருதி, உருவளர்கின்ற இராகுவானது விலகும்படி மகரத்தின் பெருவாயையொத்த நிறமிக்க ஒள்ளிய மணியாலாகிய பணியைத் தொங்கிக்கொண்டு அழகு மிகும்படி நெற்றியிலணிந்தார்கள். எ - று.

இராகு - சந்திரனை விழுங்குமோர்கோள். இவ்வாறே சூரியனை விழுங்குங் கோள் கேதுவெனப்படும். நெற்றியில் விளங்கும் அணியில் மகரவாயைக்கண்டு, கூந்தலைச் சைவலமென்றும், முகத்தைக் கமலமென்றும் மயங்கலாயிற்றென்றார். இவை யாவும் நீர்வாழ் பொருள்களாதலின். சைவலம் - கொடிப்பாசி. (௧௨௮)

அந்திரம் படைகண் மாயை யனைத்தினும் வல்லோ ராலு
மெத்திறத் தானுந் தாழ்க்கப் படாதவே ரம்பன் றன்னை

வைத்தவம் பொருநர் ணின்றி வணக்குவா னுதல்விற் பாங்கர்ப்
பொத்திய பிரதா பம்போற் பொறித்தனர் திலகஞ் சேப்ப.

(இ - ள்.) அத்திர சத்திரங்கள் மாயைமுதலிய வெவற்றிலும் வல்லவர்களா லும் எவ்வகையினாலும் வெல்லப்படாத எரம்பமூர்த்தியை, பூட்டிய அம்பும் நாணு மில்லாமல் வணங்கச்செய்யும் ஒளிபொருந்திய புருவமாகிய வில்லின் பக்கலிற் பொத்தி வைத்த கீர்த்தியைப்போலச் செந்நிறமாகத் திலகமிட்டார்கள். எ - று. (கஉகூ)

செவ்வரி பவள மாயன் றிகழ்மணி மதர்க்கண் டீம்பாற்
பவ்வமந் தரமென் கொங்கை பணிப்பதி யல்கு லென்றே
யிவ்வண மமுதுண் போர்க ளேக்கறு தினிது காப்ப
வவ்வடை யாள மாக வஞ்சனந் தீட்டி னாரே.

(இ - ள்.) அமுதபானஞ்செய்யுந் தேவர்கள், (அம்மாதர்களுடைய) செவ்வரி யைப் பவளமென்றும், பிரகாசிக்கின்ற கருமணியைத் திருமாலென்றும், மதர்த்த கண் களை மதுரமாகிய பாற்கடலென்றும், மெல்லிய கொங்கையை மந்தரகிரியென்றும், அல் குலைச் சர்ப்பராசனாகிய ஆதிசேடனென்றும், இவ்வகையாகப் பேராசை யகலாது காத்து மயங்குதற்கு அடையாளமாக (கண்களில்) மைதீட்டினார்கள். எ - று. (கங0)

சுரந்தவா லாலந் தோடு சுதையுமி ழுருக்க ணன்று
பரந்தபாற் கடலே யாங்குப் பரவுமஞ் சனமுங் காரொன்
றரந்ததீர் சான்று கூற வக்கடற் பணில மீன்ற
வரந்தவா முத்தம் வார்ந்த நாசியின் வயக்கி னாரே.

(இ - ள்.) இவை கண்களல்ல. ஊற்றெடுத்த ஆலாலவிடத்துடன் தேவாமிர் தத்தைச்சிந்திய பரந்துள்ள திருப்பாற்கடலேயாம். ஆங்கெழுகிய அஞ்சனமும் (அஞ் சனமன்று. அதில் நீர் பருகவந்த) மேகமேயென்று, குற்றமற்ற சாட்சி சொல்லும்படி, அத்திருப்பாற்கடலிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கமாண்டு பெற்ற பெருமைகுன்றாத முத்தத் தை நீண்ட நாசி (மூக்கு) யில் அணிந்தார்கள். எ - று.

முத்தம் - முத்தாலாகிய தொங்கலையுடைய மூக்கணி. இதனைப் புலாக்கென இக்காலத்து வழங்குவர். (கஙக)

திங்களென் றமுத முண்ணச் சேர்ந்தொளிர் சகோர மொப்பப்
பங்கய முகத்து வைகும் படைக்கணீ லோற்ப லத்துத்
தங்கிய வனப்பை வவ்வச் சார்ந்திடம் பிடித்த தென்னப்
பொங்கொளிச் செவியி னீலப் புத்தல ரேற்றி னாரே.

(இ - ள்.) சந்திரனென்று கருதி அமுதத்தைப் பருகும்படி சேர்ந்து பிரகாசிக் கின்ற சகோரபட்சிகளைப்போல, செந்தாமரைமலர்போன்ற முகத்தில் விளங்கும் வாட் படைபோன்ற கண்களாகிய நீலோற்பலமலரிற் பொருந்திய அழகைக் கிரகிக்கப்பொ ருந்தி இடங்கொண்டாற்போல, பிரகாசமிக்க காதுகளில் அன்றலர்ந்த நீலமலர்களை யணிந்தார்கள். எ - று.

கண்களாகிய சகோரங்கள் முகமாகிய சந்திரனிடத் தமுதுண்ண விருந்தன வென்றும், கண்களாகிய நீலோற்பலத்தினழகைக் கிரகிக்க நீலோற்பலமலர்கள் செவி யிற் குடிகொண்டிருந்தனவென்றுங் கூறினர். (கஙஉ)

தந்தைதாய் வளர்த்த வென்னச் சார்ந்துவாழ் தூவி யன்ன
மந்தணங் காதிற் கூற மருங்கடுத் திருப்ப தேபோற்
கொந்தொளி மணிகால் யாத்துக் குயிற்றிய வன்னக் கொப்புக்
கந்தமென் குழலி னார்மேற் காதுறத் தூக்கி னாரே.

(இ - ள்.) தந்தைதாயர்போலவும், (அம்மங்கையர்) வளர்த்த நெருங்கிவாழும் தூவியையுடைய அன்னப்பறவைகள் செவியினிடத்தில் இரகசியம்பேச இருபுறமுஞ் சமீபித்திருந்தனபோலவும், நெருங்கிய ஒளியைச்சிந்தும் இரத்தினங்களாற் கட்டப்பட்டுள்ள வன்னக்கொப்புகளை மணமமைந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய அம்மங்கையர் காதிற்பொருந்த அணிந்தார்கள். எ - று.

மந்தணம் - இரகசியம். கால்யாத்து - இதில் கால் உபசர்க்கம். (௧௩௩)

ஒளிவளர் முகத்தை நோக்கி யொள்ளிய திங்க ளென்று
களியொடு முரோணி யோர்பாற் காதலி னடுத்த தேபோற்
குளிர்மணி முத்திற் செய்த கோலமார் மணியை யந்த
வளர்செவி நாப்பண் வைக்கும் வயினுறத் திருத்தி னாரே.

(இ - ள்.) ஒளிவளர்கின்ற (அம்மங்கையர்) முகத்தைக்கண்டு பிரகாசம்பொருந்திய (பூரண) சந்திரனென்று கருதிக் களிப்புடன் உரோகணி நக்ஷத்திரமானது ஒருபக்கலில் ஆசையோடு வந்திருந்தாற்போல, குளிர்ச்சிவாய்ந்த முத்துமணியாற் செய்த அழகமைந்த கன்னப்பூவை அந்த வளர்கின்ற காதுகளின் மத்தியில் அமர்த்துமிடத்திற் பொருந்த அணிந்தார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளில் கன்னப்பூவை உரோகணியாக உவமித்தார். கன்னப்பூ - கர்ணப்பூவென்றும் வழங்கும். (௧௩௪)

மதுவுமிழ் கமல மென்ன மலர்ந்தமிர் தொழுக்குஞ் சீத
விதுவெனக் குளிர்ந்து நம்போல் வெயிலொளி பரப்பா நின்ற
திருமுக மென்று வெய்யோ னிறைஞ்சவந் திருந்த தேபோற்
பதுமரா கத்திற் செய்த பைங்குழைத் தோடு சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) இம்மங்கையர் முகங்கள் தேனைச்சொரியுந் தாமரைமலர்போல மலர்ந்து, அமுதகிரணங்களைச் சிந்துஞ் சந்திரன்போலக் குளிர்ச்சியுற்று, நம்மைப் போல வெயிலொளியை வீசாநின்றன வென்று (மதித்து) வெப்பமாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியன் வணங்கும்படி வந்திருந்தாற்போல, பதுமராகத்தாலியற்றிய பசிய தோடுகளை யணிந்தார்கள். எ - று.

குழை - தோடு - ஒரு பொருட்கிளவிகள். (௧௩௫)

பூவிரி யாத பாளை பொதிந்தபைங் கமுகின் வண்மை
மேவிய கண்டங் காண்போர் விழிகளா லூறெய் தாமைப்
பாவிய காப்பே யென்னப் பல்கதிர் மணியிற் செய்த
மாவியல் வனப்பின் கட்டு வடத்தினை வனைதல் செய்தார்.

(இ - ள்.) மலர்கள் விரியாத பாளைகள் பொதிந்த பசிய கமுகமரத்தின் வண்மையைப்பொருந்திய கழுத்து, தன்னைப் பார்ப்பவர்கள் கண்களால் துன்படையாமைக்

காகச்செய்த காப்பினைப்போல, பல கிரணங்களையுடைய இரத்தினத்தாற் செய்த சிற
ந்த அழகினை யியல்பாகவுடைய கட்டுவடத்தை (அக்கழுத்தில்) அணிந்தார்கள். எ - று.

பூவிரியாத பாளைபொதிந்த பைங்கமுகு - கன்னிக்கமுகு. விழியூறு - கண்ணெச்சில்; திருட்டிதோடம். காப்பு - காவல். (௧௩௬)

மன்றலின் மகிழ்வாற் கொங்கை வார்ந்தமை தோள் வீங்கின் வையத்
தொன்றிட மின்றென் றென்றே யுறுதடை யியற்று வார்போற்
றுன்றொளி முலைக்கச் சார்த்துத் தோளிலங் கதங்கண் முன்கைக்
கனறுவார் விரலி னாழி கவின்செய்வ பலவுஞ் சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) திருமணக்களிப்பால், கொங்கைகளும் நீண்டதோள்களும் பூரிக்குமாயின் பூமியிற்பொருந்திய இடமில்லையாமென்றே பொருந்திய தடையைச்செய்பவர்களைப்போல, ஒளிபொருந்திய முலைகளிற் கச்சினையிறுக்கி, தோள்களில் வாகுவலயங்களையும், முன்கையிற்பொருந்திய நீண்டவிரல்களில் மோதிரங்களையும், அழகுசெய்வனவாகிய பலவற்றையு மணிந்தார்கள். எ - று. (௧௩௭)

பெருங்களி தருங்கொங் கைக்குப் பெருஞ்சிறப் பளிப்பார் போல
மருங்கெலாங் கிரணம் வீசு மாணிக்கம் பவள முத்துந்
தருங்கதிர் வயிரங் கோமே தகமுதற் கோத்த கோவை
யொருங்குபே ரணிபூ மாலை யொடுமெழ றெறிப்பப் பூண்டார்.

(இ - ள்.) பெருங்களிப்பைக் கொடுக்குந் தனங்களுக்குப் பெருஞ்சிறப்பைச் செய்பவர்கள்போல, பக்கங்களிலெல்லாம் ஒளியைச்சிந்தும் மாணிக்கம் பவளம் முத்து கிரணங்களையுடைய வச்சிரம் கோமேதமுதலிய இரத்தினங்களைக் கோத்துள்ள கோவையாகிய பெரிய ஆபரணத்தையும் மலர்மாலையையும் அழகுமிகும்படி அணிந்தார்கள். எ - று. (௧௩௮)

நதம்பெரு நதியிற் கொங்கை நகைமணி வடங்க டாழு
நிதம்பமா கடற்குக் காசு நிருமிப்பார் போலப் பற்பல்
விதம்படத் தெரிந்து கோத்த விரிசிகை கலாப மாதி
யிதம்பட முறையிற் சூழ்ந்தா ரினவண்டிற் புலம்ப மாதோ.

(இ - ள்.) கொங்கையாகிய குவடுகளினின்றும் நதம்போலவும் நதிபோலவும் பிரகாசிக்கின்ற நவரத்தினமாலைகள் வீழ்கின்ற நிதம்பமாகிய பெரியகடலுக்கு நாணயம் நிர்மிப்பவர்களைப்போல, பலபலவகைப்பட யோசித்துக் கோவைசெய்த விரிசிகை கலாபமுதலியவற்றை நன்மையுண்டாகக் கூட்டமாகிய வண்டுகள்போலொலிக்கவணிந்தார்கள். எ - று.

விரிசிகை - முப்பத்திரண்டு கோவையணி. கலாபம் பதினாறு கோவையணி. கொங்கை - மலைகளும், மாலைகள் நதிநதங்களும், கடிதடம் கடலுமாக வுவமிக்கப்பட்டன. நதம் - புருஷநதியெனப்படும். இது மேற்கிலும் வடக்கிலும் சங்கம முடையது. (௧௩௯)

ஏடகந் தாங்கா வேத மெட்டுதற் கரிய பாதம்
பீடகஞ் சிறப்பத் தாங்கள் பிடித்திட்ட வடையா ளம்போற்

பாடகஞ் சதங்கை தண்டை பரிபுரம் பாத சால
மாடகத் திழைத்த வாழி யலத்தகம் பலவுஞ் சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) எழுதாக்கிளவியாகிய வேதமானது எட்டுதற்கரிதாகிய பாதங்களை மனதிற் களிப்பானது அதிகரிக்கத் தாங்கள் எட்டிவிட்டதற்கு அறிகுறியாக, பாடகமும் சதங்கைமாலையும் தண்டையும் கிண்கிணியும் காலணியும் பொன்னாற் செய்த மோதிரமும் செம்பஞ்சுக்குழம்பும் பிறவும் அணிந்தார்கள். எ - று.

எடகந் தாங்காவேதம் எட்டில் எழுதியிராத வேதமென்பது. இது பரம்பரையாக வுபதேசக் கிரமமாக ஓதுவிக்க வழங்கலினென்க. இதுபற்றியே எழுதாக்கிளவி யெனப்படும். (௧௪௦)

மெல்லிழை யாடை யொன்று விரித்தரை தொடுத்துத் தோண்மேற்
புல்லுற விசைத்தா ராடை புல்லியும் பொலங்க லங்க
ளெல்லொளி விரித்த வெம்மை யேற்றரு ளிவரோ ரேனிற்
சொல்லுருக் கொளினுந் தாழார் தொல்லிய லென்ப போன்றே.

(இ - ள்.) ஆடையணிந்தும் அழகிய ஆபரணங்கள் சூரியகாந்தியை விரிக்கும்படி, எம்மையணிந்த இவர்கள் பிறரைப்போலச் சொல்லத்தக்க உருவங்கொண்டிருந்தாலும், பழைமையாகிய இயற்கையழகிற்குறைவுமாட்டார்களென்று சொல்லுவோர்போல, மெல்லிய இழைகளாலாகிய ஆடையொன்றனை இடையிலிருந்து தோளின்மேற் பொருந்தக் கட்டினார்கள். எ - று.

மெல்லிழையாடை என்றது மெல்லிய இழைகளால் நெசவுசெய்த நுண்ணிய வஸ்திரம். (௧௪௧)

திருமக ளதிதி போகந் திகழுயி ராணி மூவர்
பொருவில்சித் திக்கும் விண்ணோர் புகழன சூயை கற்பிற்
பெருமித சாலி கீர்த்திப் பிறங்கிய விரதி மூவர்
மருவுபுத் திக்கு மிங்ஙன் மன்றலங் கவின்செய் தாரால்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக, இலக்குமி அதிதி போகங்களை நுகரும் இந்திராணியென்னு மங்கையர் மூவர்களுஞ் சமானமில்லாத சித்தியம்மையாருக்கும், தேவர்கள் புகழும் அநசூயை கற்பின் பெருமிதமுடைய சாலி கீர்த்திவிளங்கிய இரதி என்னும் மாதர்கள் மூவரும் பொருந்திய புத்தியம்மையாருக்கும் அழகிய திருமணக்கோலஞ் செய்தார்கள். எ - று.

சாலி - அருந்ததி. திருமகள் - இலக்குமி. அதிதி - காசிபர் மனைவியருளொருத்தி. இந்திராணி - இந்திரன் மனைவி. அநசூயை - அத்திரிமுனிவர் பாரியை. சாலி - வசிஷ்ட பத்தினி. இரதி - மன்மதன் தேவி. (௧௪௨)

தண்ணருட் கடைக்க ணோக்கிச் சதாசிவப் பெருமா னோடு
நண்ணிய மனோன்ம ணிப்பேர் நங்கைநன் றேவப் பட்டுப்
பண்ணுமுற் றவத்தா னுங்கள் பணிவிடை புரிந்தாம் யாமென்
றெண்ணிய கமலை யாதி யறுவரு மிறைஞ்சி னாரே.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கிருபைதங்கிய திருக்கடைக்கணோக்கஞ்செய்து சதாசிவப்பெருமானுடன் பொருந்திய மனோன்மணியென்னும் பெயரையுடைய உமாதேவி

யாரால் நன்றாகக் கட்டளைசெய்யப்பட்டு, யாங்கள் செய்த சன்மார்க்கதவத்தினால் உங்களுடைய ஊழியத்தைச் செய்தோமென்று, எண்ணத்தக்க திருமகள் முதலிய ஆறு மாதர்களும் (அச்சித்திபுத்திகளைப்) பணிந்தார்கள். எ - று.

மனோன்மணியை மனோன்மனியென்பதும் வழக்கு. இஃது உன்மனையென்னுஞ் சத்தியாம். கமலை - கமலத்தில் வசிப்போள். (௧௪௩)

ஆங்கவ ரோடு விண்ணி னணங்கினர் பலரு நீங்காப்
பாங்கியர் பலரு மேனைப் பலபரி சனமுஞ் சூழ
வோங்கவெண் கவிகை பிச்ச மொண்கொடி யியமி யம்பத்
தீங்கறு நங்கை மார்க டிருமணக் கோலஞ் சென்றார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அம்மங்கையருடன் ஆகாயத்தில் வசிக்குந் தேவமாதர்கள் அநேகரும், பிரியாத பாங்கிப்பெண்கள் அநேகரும், பல்வகைப்பட்ட பிற பரிசனங்களும் புடைசூழ்ந்து வரும்படி, வெண்கொற்றக்குடைகளும், மயிற்புஞ்சங்களும், ஒளிபொருந்திய கொடிகளும் உயரவும், (பலவகை) வாத்தியங்கள் முழங்கவும், குற்றமற்ற சித்திபுத்தி தேவிகள் திருமணக்கோலஞ்சென்றார்கள். எ - று. (௧௪௪)

புனிதமென் மடவார் வீதிப் போதலு மாசா னாகி
முனிவிலங் குரமுன் னை முறையெலாந் தொடுத்துச் செய்த
சனகன்மண் டபத்துட் புக்குத் தருப்பைவெண் பொரியு மற்றை
யினியபல் பொருளு மீட்டி யெல்லைபார்த் திருந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமாகிய மெல்லிய சித்திபுத்திகள் (திருமணக்கோலமாக) திருவீதியில் எழுந்தருளவும், மூளை முதலிய பொருள்களையெல்லாம் முறைப்படி சேகரித்துவைத்த ஆசிரியனாகிய சனகமுனிவன் திருமணமண்டபத்திற் பிரவேசித்து, தருப்பையும், வெள்ளிய பொரியும், இனிமையாகிய மற்றைப் பலபொருள்களுஞ் சேர்த்து, திருமுகூர்த்தகாலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனன். எ - று.

புக்கு - இறந்தகால வினையெச்சம், புகு - பகுதி. பகுதி யொற்றிரட்டி இறந்தகாலங்காட்டியது. புகுந்து என்பது பொருள். எல்லை - சமயம். (௧௪௫)

ஒருவரை யொருவ ரொப்ப தன்றிவே றொருவ ரொவ்வா
விருவரும் வீதி சூழ்போந் தெய்திமண் டபத்து நாப்பட்
குருமணித் தவிசின் வைகுங் கோமளக் கணேசர் பாங்கிற்
றருவிரு புடைசேர் காம வல்லியிற் றங்கி னாரே.

(இ - ள்.) (தம்முள்) ஒருவரையொருவர் ஒத்திருத்தலன்றி வேறொருவர் ஒப்பாகாத அவ்விரு கன்னியரும் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து திருமணமண்டபத்தில் வந்து, அதனிடையே நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய கணேசமூர்த்தியினருகில், கற்பகத்தருவின் இருபுறத்திலுஞ் சேர்ந்துள்ள காமவல்லியைப்போலப் பொருந்தினார்கள். எ - று.

காமவல்லி - இஃதோர் படர் கொடி. கற்பகத்தருவின்மேற்படர்வது. (௧௪௬)

மண்ணிடை வழுக்கி வீழ்ந்த வானவர் மீட்டுந் தாம்வாழ்
விண்ணிடை புகுந்தா லென்ன வியோகத்தான் மெலிந்த நீலக்

கண்ணியர் கணேசர் பாங்கிற் கலத்தலும் விளர்த்த பண்டை
வண்ணமும் வேற தாகி வடிவெலா மலிந்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) பூமியின் மேலே நழுவிவிழுந்த தேவர்கள் தாம் வாழ்கின்ற தேவலோகத்திலே மீளவுஞ் சென்றாற்போல, பிரிதலால் மெலிவுற்ற நீலோற்பலமலர்போன்ற திருவிழிகளையுடைய சித்திபுத்திகள் விநாயகக்கடவுள் பக்கலிற் (பண்டுபோற்) கலக்கவும், வெளுத்த பழய வடிவமும் வேறுபட்டு உருவமுழுவதுஞ் சிறந்துவிளங்கினார்கள். எ - று. (கசஎ)

துங்கவா கமத்தி னாற்றூற் றூத்தவச் சனக னென்போன்
சங்கற்பம் புரிந்து புண்ணி யாகமுந் தழையச் செய்திட்
டங்குறு பொருள்க ளெய்மை யாக்கியா ரணமு ழங்க
மங்கல வுருவி னாற்கு மதுபருக் கத்தை நல்கி.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான ஆகமவழியாற் புனிதமான தவத்தையுடைய சனகமுனிவனென்போன் சங்கற்பஞ்செய்து, புண்ணியாஹவாசனமும் விசேடமாகச் செய்து, அவ்விடத்துள்ள பண்டங்களைப் புனிதமாக்கி, வேதமுழக்கத்துடன் மங்கல சொரூபியாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு மதுபர்க்கத்தைக் கொடுத்து. எ - று.

மதுபர்க்கமாவது - பழங்களைத் தேன் முதலியவற்றுடன் கலந்துகொடுப்பது.

பாத்திய மாதி மூன்றும் பன்னுமந் திரத்தோ டீந்து
பூத்தொகு குழலி னார்க்குப் பூந்துகில் கலன்க ளல்கிச்
சாத்தின ரணியச் செய்து தகவினை நோக்கி நின்றா
னேத்தினர் முனிவ ரெல்லா மியங்களு மியம்பா நின்ற.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற மந்திரபூர்வமாக, பாத்திய முதலிய மூன்றனையுந் தந்து, மலர்கள் மிக்கு விளங்குங் கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளுக்கு அழகிய (கூறையும்) ஆபரணங்களுமளித்து (அவற்றை) அணிந்துகொள்ளும்படி கூறி அணிவித்து, தகுதியாக கன்னை நோக்கி நின்றனன். எல்லா முனிவர்களுந் துதித்தார்கள். வாத்தியங்களு முழங்காநின்றன. எ - று.

பாத்திய முதலிய மூன்று—அர்க்கியம் - பாத்தியம் - ஆசமனீயம். (சஅ)

அநாதியே யடிமை யான வாவியு முடைமை யான
மநாதியும் பொருளும் பின்னர் வரதன்பா லெழுங்கு மாபோ
லநாதியே நீங்காச் சத்தி யாகிய கன்னி மாரைப்
பிநாதிபா னீரிற் றொன்மை பேசபு கொடுத்திட் டேனால்.

(இ - ள்.) அநாதியாகவே அடிமையாயுள்ள உயிரும், உடைமையாகிய மனமுதலியனவும் [உடலும்] பொருளும், பிற்காலத்தில், சிரேட்டனாகிய விநாயகப்பெருமானிடங் கொடுக்கு முறைமைபோல, அநாதியாகவே பிரியாத சத்திகளாகிய சித்திபுத்தி தேவிகளை மீண்டும் இறைவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு நீரினால், பழமையைப் பேசிக்கொண்டு கொடுத்திட்டேன். எ - று. (கருo)

மடுப்பரும் பொருள்க ளெல்லாம் வயக்குநல் வினைகட் கேற்பக்
கொடுப்பவன் றானு வேற்குங் கோளின வுயிர்க ளாக

வடிப்பதிற் பிறழ்ந்து பெண்க ளளிப்பவ னாக்கி யென்னைத்
தொடிப்புறு விழைவி னேற்குந் தொழின்மையைத் தானுற் றானால்.

(இ - ள்.) அநுபவித்தற்கரிய பொருள்களையெல்லாம், செய்கின்ற நல்வினைகட்கேற்றபடி கொடுப்பவர் தாமேயாகிய விநாயகக்கடவுள், தம்பாலேற்கும் சீவர்களாக வடைவதிற் பிறழ்வுற்று, அடியேனைப் பெண்கள் கொடுப்பவனாகச்செய்து பொருந்திய ஆசையுடன் பெறுகின்ற தொழிற்றன்மையை யடைந்தனர். எ - று. (௧௱௧)

பாகடை சிறார்கள் கையிற் பரிப்பித்து வாயின் வவ்வி
யோகைசெய் குரவர் போல வொண்டொடி மாதை யென்பா
லீகவென் றேற்றுச் சால விரங்கியன் றெனையு மாண்ட
வேகன தருளை யாரே யிற்றெனக் கிளக்கு நீரார்.

(இ - ள்.) தாம்பூலத்தைச் சிறுவர்கள் கையிற் கொள்ளச்செய்து வாயினாற் கிரகித்துச் சந்தோடிக்கும் பெற்றோரைப்போல, ஒள்ளிய வளையலையணிந்த சித்தி புத்தி தேவிகளை யென்னிடமிருந்து கொடுக்கவென்று யாசித்து, மிகுதியும் மனமிரங்கி அக்காலத்தில் என்னையு மடிமைகொண்ட ஏகநாயகனாகிய கணேசமூர்த்தியினுடைய திருவருளை யெவர் தாம் இத்தன்மைத்தெனக் கூறவல்லவர்கள்? எ - று.

உலகவர் பொருள்க ளாதி யுதவலு மவற்றை யேற்றுப்
பலமிறை வழங்கு மாறும் பார்க்கினவ் வாறே யாகு
மலர்புகழ் வியாத நாத னருளையா ணவத்தி னீங்கு
நலவர்க ளறியி னல்லா னவையின ரறிவர் கொல்லோ.

(இ - ள்.) உலகினர் (தமது) பொருண் முதலியவற்றை (இறைவனுக்கு) விநியோகித்தலும், இறைவன் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு (அவர்கட்கு அவற்றின்) பலங்களைக் கொடுக்கும் வகையும் பார்க்குமிடத்தில் அவ்வகையேயாகும். பரந்த கீர்த்தியையுடைய வியாசமுனிவனே! கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளை ஆணவமலத்தினின்றகன்ற நல்லவர்கள் அறிந்தாலல்லாமல் (மலசம்பந்தமாகிய) குற்றமுடையவர்கள் அறிவார்களோ? (அறியமாட்டார்கள்) எ - று. (௧௱௩)

நீரொடுங் கன்னி மாரை நிருமல னேற்ற பின்றை
நாரொடு நெகிழ்ந்த சிந்தை நற்றவச் சனக னென்போன்
சீரொடு குண்ட மாதி திகழ்தரு சுத்தி செய்தங்
கேரொடுந் தெய்வச் செந்தீ யெழுதர வோமஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) (தாரையாயொழுக்கிய) நீருடன் சித்திபுத்திகளாகிய கன்னிகைகளை மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுள் பெற்றுக்கொண்டபிறகு, அன்புடன் கசிந்த மனதையுடைய நல்ல தவஞ்செய்த சனகமுனிவன், சிறப்புடன் ஓமகுண்ட முதலியவற்றை விளங்கத்தக்க சுத்திசெய்து, அழகுடனே தெய்வத்தன்மையுடைய செவ்விய அக்கினியானது அதிகரித்தெழும்படி ஓமஞ்செய்தனன். எ - று. (௧௱௪)

விம்மொளிக் கலன்க ளார்ப்ப விநாயக னெழுந்து மாதர்
தம்மடி தூக்கித் தூக்கித் தலத்தினிட் டேடு யீற்றி
னம்மியி னிருத்தி மீண்டங் காகுதி வளர்த்துச் சென்று
மும்முறை பொரிகள் வீழ முனியிட வட்டு வித்தான்.

(இ - ள்.) பேரொளியையுடைய ஆபரணங்களொலிக்க, விநாயகக்கடவுள் எழுந்திருந்து, சித்திபுத்திகளாகிய மனைவிமார்களுடைய திருவடியை யெடுத்தெடுத்துப் பூமியில் வைத்துச் சென்று, இறுதியில் அம்மியின்மேல் வைத்து, பின்னர் ஓமஞ்செய்து சென்று, வீணைமுனிவனாகிய நாரதமுனிவன் மூன்றுதரம் பொரிகளையிட, தீயிற் சொரிந்தனர். எ - று. (௧௫௬)

எரிவலஞ் சூழ்ந்து பீடத் திருந்துபின் றங்குச் செய்தற்
குரியன பலவு முற்ற வொய்யென வெழுந்து தாதை
விரிமலர்ப் பதத்திற் றாழ்ந்து விமலையை வணங்கி நின்றான்
கரியவாட் டடங்கட் செவ்வாய்க் காதலி மார்க ளோடும்.

(இ - ள்.) அக்கினியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து, பின்னர் அச்சமயத்திற் செய்தற்குரியனவாகிய பல சடங்குகளையுஞ் செய்துமுடிக்க, விரைந்தெழுந்து (விநாயகக்கடவுள்) கருமைவாய்ந்த வாள்போன்ற பரந்த கண்களையும் சிவந்த வாயையுமுடைய மனைவிமார்களோடும், தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய மலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியிற் பணிந்து, (தாயாகிய) பார்வதிதேவியாரையும் பணிந்து நின்றனர். எ - று.

விமலை - மலசம்பந்தமில்லாதவள். (௧௫௭)

இருமுது குரவர் பூரித் தெழுபெருங் கருணை நல்கிக்
குருமணித் தவிசின் வைகக் கூறினா ரணலை நோக்கத்
திருமறு மார்பன் றாழ்ந்து தேவர்கோ னெடுத்து நீட்டப்
பொருவிறாம் பூல மாதி முறையினிற் பொறப வீந்தான்.

(இ - ள்.) தாய் தந்தையர்களாகிய பார்வதி பரமேசர்கள் மனம்பூரித்துத் தோன்றிய பேரருளைத்தந்து, நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்திலிருக்கச்செய்து, திருமாலைக் கண்களாற் பார்த்துக் கட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் (அவர் கருணைக்கு வியந்து) பணிந்து, தேவராசனாகிய இந்திரன் எடுத்துக் கைகளால் நீட்ட, ஒப்பில்லாத தாம்பூல முதலியவற்றை முறைப்படி அழகாகக்கொடுத்தனர். எ - று.

திருமறுமார்பன் - திருமகளையும் ஸ்ரீவற்சமென்னும் மறுவையும் பொருந்திய மார்பையுடையவன்; திருமால். (௧௫௮)

வத்திரங் கலன்கண் மற்று மல்கிய வனந்த ராதி
யுத்தமத் தலைவ ரான வுருத்திர கணமீ றாகப்
பத்தியின் விண்டு நல்கப் பரமனு ரருளாற் றேவக்
கொத்துறு முனிவர் யார்க்குங் கொடுத்தனர் கற்ப காதி.

(இ - ள்.) ஆடையாபரணங்களையும் பிறவற்றையும், மிகுந்த அநந்தர்முதல் உத்தமத்தலைவர்களாகிய உருத்திரகணமீறாக வரிசையாய் விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கொடுக்க, சிவபெருமானார் தமது திருவருளாற் கற்பகமுதலிய (அரிய) பொருள்களைத் தேவர்களுக்கும் கூட்டமாகிய முனிவர்களுக்கும் மற்றெல்லோருக்குங் கொடுத்தருளினர். எ - று.

அநந்தராதி என்றது அட்டவித்தியேசுரர்களை. (௧௫௯)

குறைவறப் பொருள்க ளன்றிக் குறித்தபல் வரமும் யார்க்கு
நிறைதர வருளிச் செய்து நேரிழை யோடு மெண்டோ
ளிறைவனுங் ககன்று வேறோ ரிடத்தினி திருந்தா னாக
வறைகழற் பெருமான் வீதி யடுத்திடும் விழாமேல் கொண்டான்.

(இ - ள்.) குறைவின்றிப் பொருள்களேயல்லாமல் விரும்பிய பல வரங்களையும் எல்லோருக்கும் (மனமானது) நிறையும்படி யநுக்கிரகித்த, உமாதேவியாருடன் எட்டுத் திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமானார் அவ்விடத்தினின்று நீங்கி வேறோரிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவும், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த விநாயகக்கடவுள் திருவீதியிற் செல்லும் திருப்பவனி விழவை மேற்கொண்டனர். எ - று. (கநிக)

வேறு.

அருப்பு மாமுலைத் தேவிய ரணிமணிச் சிவிகை
விருப்பி னேறினர் விநாயகப் பண்ணவ னெழுந்து
மருப்பி ராயிர மேந்தயி ராவண மென்னும்
பொருப்பி னேறினன் பொழிந்தன ரமரர் பூமாரி.

(இ - ள்.) கோங்கரும்புபோன்ற பெருமைவாய்ந்த முலைகளையுடைய சித்தி புத்தி தேவிகள் அழகிய இரத்தினச்சிவிகையில் அன்புடன் ஆரோகணித்தார்கள். விநாயகக்கடவுள் எழுந்து இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய அயிராவணமென்னும் வெள்ளானையில் ஆரோகணித்தனர். தேவர்கள் மலர்மழை சொரிந்தார்கள். எ - று.

அரும்பு - அருப்பு; இது வலித்தல் விகாரம். பொருப்பு - மலை; ஈண்டு மலைபோன்ற பேருருவுடையதென்னுங் குறிப்பால் யானையையுணர்த்தியது. (கசூ௦)

அடைநெ டுங்கட லுடைந்தென வார்த்தபல் லியமு
மடைய டைத்தென மங்கல வாழ்த்துட னெழுந்த
குடைக வித்தன மிடைந்தன கொடிநிரை கவரி
புடையி ரட்டின வசைந்தன பொருவில்சாந் தாற்றி.

(இ - ள்.) அடைந்துள்ள நெடிய கடலானது மடைதிறந்தாற்போலப் பல வாத்தியங்களு முழங்கின. (அக்கடலினை) மடையடைத்தாற்போல மங்கலவாழ்த்தொலிகள் உடனே யெழுந்தன. குடைகள் கவித்தன. துவசங்களின் வரிசைகள் நெருங்கின. சாமரைகள் இருபுறங்களிலும் இரட்டின. ஒப்பில்லாத சாந்தாற்றிகள் அசைந்தன. எ - று.

கவரி - கவரிமான் மயிரினாற் செய்தது. சாந்தாற்றி - சாந்துபூசியதை ஈரமுலரச்செய்வது; இதனை விசிறியென்றும், சிவிறியென்றுஞ் சொல்லுவர். (கசூக)

கின்ன ரத்திசை யெழுப்பினர் கின்னர ரெதிரே
யன்ன மென்னடை யரம்பைய ராடினர் பிரம்பிற்
றுன்னி ருஞ்சனம் விலக்கினன் றுகளறு நந்தி
யென்னை யாளுடை நாயக னெழுந்தனன் வீதி.

(இ - ள்.) கின்னரர்கள் கின்னரப்பட்சியின் ஓசையை யெழுப்பி (ப்பாடி) னார்கள். (விநாயகக்கடவுளுக்கு) எதிரிலே, அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையையுடைய தேவமாதர்கள் நடித்தார்கள். குற்றமற்ற திருநந்திதேவர் (பொற்) பிரம்பினால் நெருங்

றும் பெரிய சனத்தொகுதியை விலக்கினர். (இவ்வகைய சிறப்புக்களோடும்) என்னை ஆளாகவுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவீதியில் திருவுலா வெழுந்தருளினர். எ - று.

கின்னரம் - ஓர்வகைப்பறவை. இது ஆணும் பெண்ணும் பிரிவின்றி வாழு மியற்கைபற்றிக் கின்னர மிதுனமெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும். இனிமையுடன் பாடும் இயற்கையது. (௧௧௨)

புரக்கு நாயக ளுதியோர் போற்றிட மதநீர்
பரக்கு மானனத் தெம்பிரான் மைப்பயக் கடவுங்
கரக்குன் றேகிய வீதியிற் கன்னியர் பலரு
மரக்கு நீர்கொடு முந்துறச் சுழற்றின ரகன்றார்.

(இ - ள்.) திதிக்கடவுளாகிய திருமால் முதலாயினோர் துதிசெய்ய, மதநீர் பரவச்செய்யும் (யானை) முகத்தையுடைய எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் மெல்ல மெல்லச் செலுத்தும், கைம்மலையாகிய அயிராவணமானது சென்ற திருவீதியி லுள்ள பல கன்னியர்களும் ஆலநீரைக்கொண்டு முற்படச் சுழற்றிச்சென்றார்கள். எ-று.

ஆனனம் - முகம். கரக்குன்று - இது இரண்டாம்வேற்றுமை யுருபும் பயனு முடன் றொக்கதொகை; கையையுடைய மலையென விரியும்; யானையென்பது பொருள். (௧௧௩)

கன்ன லின்செழுங் கடிகையுங் கதலிமுன் னான
வன்ன மென்கனித் திரள்களு மலர்களும் பொரியு
மின்னொ ளிப்பல மணிகளு மெல்லியன் மடவார்
முன்னர் வீசினர் வணங்கினர் மோகமுற் றனரால்.

(இ - ள்.) மென்மைத்தன்மையையுடைய மாதர்கள் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) முன்னதாக, செழிய கருப்புத்துண்டுகளையும், வாழை முதலியனவாகிய அழகிய மெல் லிய பழக்குவியல்களையும், மலர்களையும், பொரியையும், மின்னல்போலும் ஒளியை யுடைய பல இரத்தினங்களையும் வீசிப்பணிந்து மோகங்கொண்டார்கள். எ - று.

வீசினர் - வணங்கினர் என்பன முற்றெச்சங்கள். (௧௧௪)

இந்தக் காளையை யொப்பவ ரில்லையென் றொருத்தி
மந்தக் காலினூ லசையிள வல்லியிற் றுவண்டாள்
முந்தக் கேட்டொரு மாதுநான் முயங்குமா நினைந்த
வந்தக் காளைக்கூ றுகநோக் கினைகொலென் றழன்றாள்.

(இ - ள்.) இந்தக்காளையை யொப்பானவர்களிலரென்று கூறி, ஒரு பெண் இளந்தென்றலாலசையும் இளங்கொடிபோலத் துவண்டனள். அதை முற்படக்கேட்ட (வேறு) ஒரு பெண் நான் கூடும்படி கருதிய அந்தக்காளைக்கு ஊறுகப்பார்த்தனையோ? என்று கூறி, (அவள்மீது) கோபங்கொண்டனள். எ - று.

மந்தம் கால் - இளமையாகிய காற்று. வல்லி - கொடி. காளை - இளம் பருவ முடையவன். ஊறு - இடையூறு. (௧௧௫)

ஐது நாயக னணிதலா லணிகள்பே ரழகு
செய்த வாலென வொருத்திமற் றொருத்திநேர் சீறி

யுய்தல் வேண்டுமே லொருத்தனை நினைப்பொழி முன்னே
வெய்து தூதுபோய் நின்றதென் மனமென விதித்தாள்.

(இ - ள்.) அழகிய இந்நாயகன் அணிதலால் ஆபரணங்கள் மிக்க அழகினைச் செய்தனவென்று ஒருபெண் மற்றொருபெண்ணை நினைக்கோபித்து, நீபிழைக்கவேண்டுமாயின் இவ்வொப்பற்றவனை யெண்ணுதலை யொழிக. (ஏனெனில்) என்மனமானது முன்னரோ விரைந்து (அவனிடத்திற்குத்) தூதுசென்றிருக்கின்றது என்று கட்டளையிட்டனள். எ - று. (௧௬௬)

சித்தி புத்திநந் திருமுக நோக்கிய முலைக
ளத்த னங்கையா லணைக்குமா றருந்தவம் புரிந்தார்
முத்த மென்முலை காளவர் முலையினென் முகம்பார்த்
தொத்து மென்பயன் றவமிலே மென்றன ளொருத்தி.

(இ - ள்.) சித்திபுத்திதேவிகள் தம்முடைய திருமுகத்தைப் பார்த்துள்ள முலைகளை இப்புனிதமானவன் தன்னுடைய அழகிய திருக்கரங்களாற் புல்லும்வகையாக அரியதவத்தைச்செய்தார்கள். முத்துமாலையணிந்த மெல்லியமுலைகளே! அவ்விருவர் முலைகளைப்போல் என் முகத்தைப்பார்த்தும் (அவற்றை) ஒத்திருந்தும் யாது பயன்? நாம் தவமுடையேமல்லேமென்று வேறொருத்தி கூறினள். எ - று.

திருமுக நோக்கிய முலைகள் - அண்ணாந்துள்ள அல்லது மேனோக்கிய கொங்கைகள். முத்தமென்முலைகாள் என்றதை முத்தமணிந்த என் முலைகளேயென்றுவது முத்தமணிந்த மெல்லிய முலைகளேயென்றுவது பதப்பிரிவுசெய்க. முலையினென்றதில் இன் ஐந்தனுருபு ஒப்புப்பொருளது. தவமிலே மென்றது முலையையுந் தன்னையும் உளப்படுத்திக்கூறிய தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. (௧௬௭)

அருவி பாய்மதர் விழிகளா லமர்ந்து நோக் கிடந்தோ
றுருவந் தோற்றலி னுயர்மதக் களிற்றின்மேல் வருவா
ரொருவ ரோபல ரோவென வொழிதரா வைய
மருவி னுள்கலை சோர்வது மதித்திலா ளொருத்தி.

(இ - ள்.) அருவியாறு பெருகுகின்ற களிப்பெய்திய கண்களாற் பொருந்திப் பார்க்குமிடங்கடோறும், திருவுருவமானது காணப்படுதலின், உயர்ந்த மதப்பெருக்கையுடைய யானையின்பேரிற் பவனிவருபவர் ஒருவர்தாமோ? பலர்தாமோ? என்று மற்றொருத்தி நீங்காத சந்தேகத்தைப் பொருந்தித் தன் ஆடையானது சோர்தலை மதித்தாளிலள். எ - று.

காமமயக்குற்றவள் தான் கருதியநாயகனுடைய தோற்றத்தை யெங்கெங்குங் காண்டலின் "அருவிபாய்மதர் * * * * ஒருவரோ பலரோ வென வொழிதராவைய மருவினுள்" என்றார். (௧௬௮)

தொழுதுநின் றவர் கைகளே தொடியொடுஞ் சிறந்த
கொழுகொம் பின்றியே குழைபிளங் கொடியென விறைஞ்சி
யெழுத லில்லவர் நிதம்பமே கலையொடு மிருந்த
விழும மையல்கொண் டடுத்திடு மெல்லியர் குழாத்துள்.

(இ - ள்.) மிக்க காமமயக்கமுற்று (எம்பெருமானை) நெருங்கிய மாதர் கூட்டத்திலே (எம்மிறைவனைப்) பணிந்து நின்றவர்களுடைய கரங்களே வளைகளோடுஞ்

வரைந்த நாடொறு மன்றன்மங் கலவினை சாலப்
புரிந்து சாறுமுற் றியவழி நாட்பொலந் தவிசிற்
றெரிந்த பூணிழை மாதொடுஞ் சிவபிரா னிருப்ப
வரந்தை தீர்தர வனைவரு மடுத்திறைஞ் சினரால்.

(இ - ள்.) அளவிட்ட தினங்கடோறும் திருமணத்தின் மங்கலச்சடங்குகளை மிகுதியாகச்செய்து மகோற்சவமுடிந்த மற்றையதினத்தில், அழகிய பீடத்திற் சிறந்த ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாருடன் சிவபெருமானார் எழுந்தருளியிருக்க, துன்பமகலும்படி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து வணங்கினார்கள். எ - று.

சாறு - திருவிழா, ஈண்டுத்திருமணம். (௧௭௪)

மாயன் மாதிரத் தலைவர்கள் பதினொரு மூவர்
மேய சாரணர் கின்னரர் மேதகு சித்தர்
தூய மாதவர் தொல்புவி யரசர்க ளெவரு
மேயு மாறருள் கொண்டுதம் முலகமெய் தினரால்.

(இ - ள்.) திருமால் - அட்டதிக்குப்பாலர்கள் - முப்பத்துமூன்று தேவவகையினர் - பொருந்திய சாரணர்கள் - கின்னரர்கள் - மேம்பாடுடைய சித்தர்கள் - புனிதமாகிய பெருந்தவசிகள் - பழமையாகிய பூலோக மன்னர்கள் - முதலிய வெல்லோரும் (சிவபெருமானுடைய) திருவருளைப் பொருந்துமாறு கொண்டு தங்கடங்களுலகங்களை யடைந்தார்கள். எ - று.

பதினொருமூவரென்றது [illegible]மூவர். அவர்கள் ஆதித்தர் பன்னிருவர்; அச்சுவினிகள் இருவர், உருத்திரர் ப[illegible]ருவர், வசுக்கள் எண்மரென்க. (௧௭௫)

கந்த ராதிமுன் னுடன்வ[illegible]ரண ரெவரு
மைந்த ராகிய கணேசரு மணமக ளிர்களுங
கொந்து லாமலர்க் குழன்மனை மணியொடுஞ் சூழ
வெந்தை யாரெழுந் தருளினு ரிருங்கயிலாயம்.

(இ - ள்.) (இளைய பிள்ளையாராகிய) முருகக்கடவுள் முதலாக முன்னே உடன்வந்த முக்கியமானவர்கள் யாவரும், (மூத்த) பிள்ளையாராகிய கணேசப்பெருமானும், (சித்தி புத்திகளாகிய) திருமணப்பெண்களும், மலர்கள்கொத்தமைந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரும் உடன்சூழ்ந்துவர, எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானார் திருக்கயிலாயகிரிக் கெழுந்தருளினர். எ - று. (௧௭௬)

அங்கு வீற்றிருந் தைம்முக ரைந்தொழில் புரிய
வெங்க ணாயக னாகிய வேரம்ப னிருபாற்
றங்கு மாதரா ரோடுதன் னுலகினை யடுத்துப்
பொங்கு காதலி னளவளாய்ப் போகமுற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமானார் அக்கைலாயகிரியிலெழுந்தருளியிருந்து பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்ய, எங்கள் தலைவராகிய விநாயகக்கடவுள் இருபுறங்களிற் பொருந்திய சித்தி புத்தி தேவியருடன் தமதுலகினைச்சார்ந்து, அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் அளவளாவி இன்புற்றிருந்தனர். எ - று.

ஐம்முகன்—ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென்னும் ஐந்து திருமுகங்களையுடையவன். ஐந்தொழில்—சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகமென்பன. (கஎஎ)

அன்று மன்றலி னுடனிருந் துய்ந்தன னதனை
யின்று சொல்லியு முய்ந்தன னெனவியா தனுக்கு
மன்றன் மென்மலர் வாழ்க்கையான் வகுத்தன னென்று
நன்று ரைத்தனன் பிருகுமா தவனரா திபற்கு.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், திருமணத்திலுடனிருந் துச்சிவித்தேன். அதனையிப்பொழுது (உனக்குச்) சொல்லியும் உச்சிவித்தேனென்று, வியாசமுனிவனுக்கு மணம்பொருந்திய மெல்லிய தாமரைமலரில் வாழ்க்கையுடைய பிரமதேவன் கூறினனென்று, சிறந்த பிருகுமுனிவர் சோமகாந்தமன்னவனுக்கு நன்றாக(எடுத்து)க் கூறியருளினர். எ - று. (கஎஅ)

சித்தி புத்திக டிருமணஞ் செப்பினும் வியாத
பைத்த பன்னகப் பள்ளியான் கணேசனைப் பரவி
மெத்து வண்டிறன் மதுகயி டவருயிர் வித்த
வத்தி றத்தினைக் கேளென வறைகுவன் மலரோன்.

(இ - ள்.) வியாதமுனிவனே! சித்தி புத்தி தேவிகளது திருமணவிபவத்தையெடுத்துச் சொன்னோம். (இனி) படத்தையுடைய ஆதிசேடனைச் சயனமாகவுடைய திருமால் விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்து, மிக்க வண்மைதங்கிய வலியமைந்த மதுகயிடவர்களென்னு மசுரர்களை யுயிர்போக்கிய அத்திறத்தையுங் கேட்பாயாகவென்று பிரமதேவன் கூறலாயினன். எ - று. (கஎகூ)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ககஉரு.

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம்.

பண்டொரு [illegible]லந் தன்னிற் பாற்கட லரவப் பள்ளி
விண்டுகண் டுயிலும் போதவ் விண்டுவின் காதி னின்று
மண்டிய மதுகை சான்ற மதுகயி டவர்க ளென்ன
வண்டர்க ளிடக்க ணொட வசுரர்க டோன்றி னாரே.

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்திலே, திருப்பாற்கடலிற் சேஷசயனத்திலே திருமால் (யோக) நித்திரை புரிகையில், அத்திருமாலின் காதக்குறும்பியிலிருந்து நெருங்கிய வலிமை மிக்க மதுகயிடவர்களென்று, தேவர்களிடக்கண்களாடும்படி இராக்கதர்கள் பிறந்தார்கள். எ - று.

இடக்கண்ணுடுதல் துர்சகுனமாதலின் மதுகயிடவர்கள் தோன்றியபோது அமரர்க்கு அஃதாடிற்றென்பார் "அண்டர்களிடக்கணாட" என்றார். (க)

வேறு.

வெருக்கு விழியு மிடிக்குரலும் வெருக்கொ ளுருவும் பிறையெயிறுந்
திருக்கி விடுத்த முகமயிருஞ் செங்குஞ் சியுநன் றுடையவராய்த்
தருக்கி யுறங்கு நெடுமாயன் றனையு நிந்தித் தருந்தவத்தி
லிருக்கு முனிவர் பெரியவர்க ளெல்லார் தமையு மவமதித்தார்.

(இ - ள்.) பூனையின் கண்போன்ற கண்களும், இடியொலிபோன்ற குரலும் (கண்டோர்) அச்சங்கொள்ளத்தக்க தேகமும், பிறைச்சந்திரன்போன்ற (வளைவாகிய தந்தங்களும், முருக்கிவிட்ட முகமயிரும், சிவந்த தலைமயிரும், (ஆகியவிவற்றை) நன்றாக அமைந்தவர்களாய், (அவ்வசுரர்கள்) இறுமாந்து துயில்புரியும் நெடிய திருமாலையு நிந்தித்து, அரிய தவச்செயலிற் பொருந்தியிருக்கும் முனிவர்கள் பெரியோர்கள் முதலிய யாவரையும் அவமதித்தார்கள். எ - று.

வெருகு - பூனை. பிறையெயிறு - வக்கிரதந்தம். குஞ்சி - ஆண்மகன் தலைமயிர். நெடுமாயன் - திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு நெடுகிய விண்டு. (௨)

வடிக்கு மறையி னெறியொழுக்க மாற்றிப் புவியி னுயிரலைத்து
முடிக்கு முடிவைத் துயருலகின் முடியா தமரு மிமையாரை
யடிக்க நினைந்தவ் விருவோரு மலர்மீ திருக்கு மெனைமுன்னர்ப்
பிடிக்க வடுத்தா ரவர்க்கஞ்சிப் பேதுற் றுருவங் கரந்தேனால்.

(இ - ள்.) தெள்ளிய வைதிகமார்க்கத்தில் நடத்தலை மாறுபடுத்தி, உலகிலுள்ள பிராணிகளைத் துன்புசெய்து சிரத்துக்கு முடிசூடி, உயர்வாகிய (தேவ) லோகத்தில் இறவாதிருக்குந் தேவர்களைத் துன்புசெய்யக்கருதி, அந்த (மதுகயிடவர்கள்) இருவரும் முதலிலே தாமரைமலரின்பேரில் வசிக்கும் என்னைப் பிடிக்கும்படி நெருங்கினார்கள். (யான்) அவர்களுக்குப்பயந்து மதிமயக்கமடைந்து என் வடிவை மறைத்தேன். எ - று.

பேதுறல் - புத்தி மயங்கல். (௩)

உருமுக் குரல்வேங் கையினகம்போ லுருக்கொள் பகன்றை மலர்த்தொ
மருமக் குரிசின் மதக்களிற்று வதனப் பெருமா டிருவருளாற் [டையன்
கருமைக் கடல்போ னிறத்தவரைக் கமலத் தடங்கட் புயல்வண்ண
னிருமைப் பயனுங் கெடவழிக்கு மென்று திருப்பாற் கடலடுத்தேன்.

(இ - ள்.) இடிபோன்ற குரலொலியையுடைய புலியினகம்போலுருக்கொண்டுள்ள கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த திருமார்பையுடைய தலைவராகிய மதம்பொழியும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளது திருவருளால், கருங்கடல்போலும் நிறமமைந்த மதுகயிடவர்களை, பரந்த தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய மேகவண்ணனாகிய திருமால் (அவர்களது) இருமைப்பயனுங் கெடும்படி யழிப்பாரென்று திருப்பாற்கடலை யடைந்தேன். எ - று.

உருமுக்குரல், வேங்கையினகம்போ லுருக்கொள்பகன்றையென்றது புலிநகக்கொன்றை. இது புலிக்கொன்றை யென்றும், கிலுகிலுப்பையென்றும் வழங்கும். உருமுக்குரலென்றது வேங்கைக்கு விசேடணம். (௪)

உறங்கு மவரை யிடையெழுப்ப வுயர்மா மறையோ தாமையினான்
மறங்கொப் பளிக்கு மரவணையின் மலர்க்கண் படுக்கு நெடுமாயன்

றிறங்கொப் பளிக்கு நித்திரையாந் தேவி யவனை விட்டொழிய
வறங்கொண் மனத்து வியாதனென வுமந்த ளுளை வழுத்தினேன்.

(இ - ள்.) தருமநெறி பொருந்திய மனமுடைய வியாதமுனிவனே! நித்திரை செய்யும் அத்திருமாலைத் துயிலுணர்த்த உயர்வாகிய சிறப்பமைந்த வேதமோதாமை யினால், வன்மைமிகுந்த சேடசயனத்தில் தாமரைபோன்ற கண்கள் துயிலுந் திருமாலின் திறமிக்க நித்திரையாகிய தேவியானவள் அவரைவிட்டு விலகும்படி (அவளைநான்) துதிசெய்தேன். எ - று. (௫)

சாவித் திரியாய்ச் சந்தியாய்த் தக்க சுவாகா சுவதாவாய்ப்
பாவித் திடுமுத் தொழிலாகிப் பண்ணு வோராய்ப் பார்ப்பதியாய்
மேவுற் றிடுநற் கலையாதி வெவ்வெ றான காலமா
யாவித்தயரும் பசிதாக மாகிப் பசையா மாமாயி.

(இ - ள்.) சாவித்திரியாகியும், சந்தியாகியும், தக்க சுவாகாவாகியும், சுவதாவாகியும், வழங்குகின்ற முத்தொழில்களாகியும், (அவற்றைச்) செய்பவர்களாகியும், பார்ப்பதியாகியும், பொருந்திய நல்ல கலைமுதலிய வெவ்வேறு வகைப்பட்ட காலமாகியும், கொட்டாவிவிட்டு இளைப்படையச்செய்யும் பசிதாகமாகியும், பசையாகியுமுள்ள மகாமாயியே! எ - று.

சாவித்திரி முதலியன சத்திவிசேடங்கள். சுவாகா சுவதாவென்பன மந்திர விசேடங்கள். கலையாதி வெவ்வேறானகாலமென்றது. பரமாணுவிரண்டுகொண்டது அணு அது மூன்றுகொண்டது திரிசரேணு. அதுமூன்றுகொண்டது துடி. அது மூன்றுகொண்டது வேதை. அது மூன்றுகொண்டது லவம். அதுமூன்றுகொண்டது நிமிஷம். அதுமூன்றுகொண்டது கலை. அது ஐந்துகொண்டது காட்டை. அது பதினைந்துகொண்டது லகு. அது பதினைந்துகொண்டது கன்னல் அல்லதுகடிகை. அது இரண்டுகொண்டது முகூர்த்தம். அதுப்பதினைந்துகொண்டது பொழுது. அது இரண்டுகொண்டது நாள். அது பதினைந்துகொண்டது பட்சம். அது இரண்டுகொண்டது திங்கள். அது இரண்டுகொண்டது இருது. அதுமூன்றுகொண்டது அயநம். அது இரண்டுகொண்டது ஆண்டு என்றுசொல்லப்படும். ஆண்டு அல்லதுவருடம் நூறுகொண்டது மாநுடர் ஆயுள்காலம். மேற்கூறிய மாநுடநாள் முப்பதுகொண்டது தென்புலத்தோர்க்கு ஒருநாள். அவ்வகைத் திங்கள் பன்னிரண்டுகொண்டது தேவர்களுக்கு ஒருநாள். அவ்வகைய நாள்கள்கூடிய ஆண்டு பன்னீராயிரங் கழிந்தால், தேவர்களுக்கோர் ஊழியாம். நால்வகையூழி யாயிரஞ்சென்றால், பிரமனுக் கொருபகல். இவைமுதலியன காலவிசேடங்கள். (௬)

இருளு மிருளு மிரவாதி யிருக்கா திகளா மனையாதி
மருவுமலகி லுயிர்கடோறும் வளர்சத் திகளும் பலவாதி
பருகு மமுத மயமாதி பாவாய் நின்சீர் பகர்வாரியார்
பொருவி லாதாய்க் கினிதடியேன் புகலப் படுவ தொன்றுளதால்.

(இ - ள்.) இருளுமிருளத்தக்க இரவாயிருக்கின்றனை. இருக்கு முதலாகிய வேதங்களாயிருக்கின்றனை. பொருந்திய எண்ணில்லாத உயிர்களிடத்திலெல்லாம் வளர்கின்ற பல சக்திகளாயிருக்கின்றனை. பருகத்தக்க அமுதமயமாயிருக்கின்றனை. பொற்பதுமைபோல்பவளே! உன்னுடைய சிறப்பை யெடுத்துச்சொல்பவர்கள் யாவருளர்?

சமானமில்லாத உனக்கு இனிதாக அடியேன் சொல்லத்தக்கதொன்றுண்டு (அஃதென்னெனில்.) எ - று. (எ)

அரக்க ரவுணர் முதலான வரட்டர் முடிசெங் களத்துருட்டிப்
புரக்கும் பெருமா ளுலகளந்த புலவர் பெருமா ளென்பர்கலி
துரக்கும் பெருமா னுன்வயத்தாய்த் துயில்கின் றான்மற் றவன்விழிப்ப
விரக்கம் புரிந்து புறத்தேகா யெற்றுக் கெனினீங் குரைப்பக்கேள்.

(இ - ள்.) அரக்கர் அவுணர் முதலாகிய அரட்டர்களுடைய முடிகளைச் செவ்விய போர்க்களத்தில் உருளச்செய்து (அடியேங்களைக்) காக்குந் தலைவனும், (திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு மாவலிபால் மூவடிமண் யாசித்து) மூவுலகங்களையும் திருவடியாலளந்த தேவராசனும், பத்தர்களுடைய துன்பங்களை யொழிக்குங் கடவுளுமாகிய திருமால் உன் வயமாகித் துயில்புரிகின்றனராதலின், அவ்விறைவன் கண்விழிக்கும்படி தயைபுரிந்து புறத்தே செல்வாயாக. அஃதியாதுக்கெனின் இப்பொழுது சொல்லக்கேட்பாயாக. எ - று.

அரக்கர் - இராட்சதர். அவுணர் - அசுரர். அரட்டர் - குறுநிலமன்னர்கள்; ஈண்டுக் கொடியோரையுணர்த்தியது. (அ)

தொக்க தவத்தான் முற்பிறப்பிற் றோலா வரமென் பாற்பெற்றார்
மிக்க மறுகை யுடையவராய் விண்டு செவியி லிப்பிறப்பின்
மக்க ணடுங்கச் சுரர்நடுங்க வந்தார் மாயன் கரத்தன்றித்
தக்க வுயிர்சாம் பாரொன்னைத் தாக்க முயன்றா ரீங்கடுத்தேன்.

(இ - ள்.) மிகுந்த தவத்தினால், சென்ற சனனத்தில் தோல்வியடையாத வரத்தை யென்னிடத்திற் பெற்றவர்களாகிய மேம்பட்ட வெற்றியை யுடையவர்களாய், இந்தச்சனனத்தில், திருமாலின் காதுகளில் மானுடர் நடுங்கவும் தேவர்கணடுங்கவும் பிறந்தார்கள். (அவர்கள்) விண்டுமூர்த்தியின் திருக்கரங்களாலன்றித் தகுதியாகிய உயிர் கழியமாட்டார்கள் [இறவார்கள்] என்னை யெதிர்க்க முயற்சிசெய்தார்கள் (அவர்கட்கஞ்சி) ஈண்டுப் போந்தேன். எ - று. (க)

அதனாற் றிருமால் கண்படைநீத் தவுண ராவி தமைச்செருப்பக்
கதமார் திகிரிப் படையானைக் கழன்று நீங்க வேண்டுமென
விதமார் மொழியாற் றோத்திரித்த வெனக்கன் பிரங்கி நித்திரையற்
புதமார் தரவே விலகியது புருடோத் தமனு மெழுந்திருந்தான்.

(இ - ள்.) அக்காரணத்தினால் விண்டு பகவான் துயிலொழிந்து அவ்வவுணர்களுயிரைக் கொல்லும்படி, கோபம் பொருந்திய சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கராயுதமேந்திய திருமாலைப்பிரிந்து நீ செல்லவேண்டுமென்று இதவார்த்தைகளால் துதிசெய்த வெனக்கு அப்பொழுது (மனம்) இரங்கி நித்திரையானது அற்புதமாக விலகிற்று. புருடோத்தமனாகிய திருமாலும் (துயிலொழிந்து) எழுந்திருந்தனர். எ - று.

புருஷ உத்தமன் = புருஷோத்தமன். புருஷர்களிற் சிறந்தவனென்பது பொருள். (கo)

ஆய பதத்தி னவுணர்களா லலைப்புண் டமரு மர்தாருந்
தூய திருப்பாற் கடலடுத்துத் தொழுது முறையிட் டார்நெடியோன்
மேய வெனைப்பார்த் திங்கடுப்ப விளைந்த கருமம் யாதென்னப்
பாய பரவைத் திருப்பாயற் பகவ கேளென் றிதுசொன்னேன்.

(இ - ள்.) ஆகிய அந்தச்சமயத்தில் (மேற்கூறிய) அசுரர்களால் துன்பமடைந்துள்ள தேவர்களும் புனிதமாகிய திருப்பாற்கடலையடைந்து (திருமாலைப்) பணிந்து (தங்கள் குறைகளைச்சொல்லி) முறையிட்டார்கள். திருமால் (ஆங்குப்) பொருந்திய என்னைப்பார்த்து நீ யிங்குவருதற்குண்டாய காரியம் யாது? எனவினவ, பரவிய பாற்கடலிற் சிறந்த சேடசயனத்துள்ளபகவானே! கேட்பாயாகவென்றிதனை (அவருக்கு)ச் சொன்னேன். எ - று.

பாயல் - படுக்கை. பகவன் - அறுகுணச்செல்வன். (௧௧)

வேறு.

மாயை மிக்கவர் மதுகயி டவரென விருவர்
தூயை நின்செவி யழுக்கினிற் றோன்றின ரவர்க்குந்
தாயை தந்தையை யெனநினைப் பிறர்கள்சாற் றாது
சேயை யென்னுமா றவர்களைச் செகுத்திடா யென்றேன்.

(இ - ள்) பரிசுத்தனே! மாயாசத்தி மிக்கவர்களாகிய மது கயிடவரென்றிரண்டசுரர்கள் தேவரீருடைய காதுக்குறும்பியிற் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தாயுந் தந்தையுமென்று தேவரீரைப் பிறர்கூறவொட்டாமல், அன்னியனென்று சொல்லும்வகையாக அவர்களைச் சங்கரிப்பீராகவென்று (திருமாலைநோக்கிக்) கூறினேன். எ - று.

தாயை - தந்தையை—என்பவற்றில் ஐகாரங்கள் சாரியைகள் "வண்டமர் கொன்றை யான்முன் வந்துநீ யாரையென்றான்" என்றாற்போல. சேயை - தூரத்திலுள்ளவன். (௧௨)

நஞ்ச மனனதா னவாதிற முழுவது நாடி
யஞ்ச லீரென வமரருக் குரைத்தம ரார்க
ணெஞ்சு துண்ணெனு நெடும்படை பலவுங்கொண் டெழுந்து
கஞ்சம் வென்றகை வலம்புரி சேர்த்தினன் கனிவாய்.

(இ - ள்.) விடம்போன்ற அவ்வசுரர் வல்லபமுழுவது மறிந்து, பயப்படாதீர்களெனத் தேவர்களுக்குக்கூறி, பகைவர்கள் மனந்துண்ணெனத்தக்க பெரியபலபடைகளையுங்கொண்டு எழுந்திருந்து, தாமரைமலரைவென்ற திருக்கரத்திலேந்திய வலம்புரிச்சங்கத்தை (கொவ்வை) க்கனிக்குச் சமானமான திருவாயில்வைத்து. எ - று,

இச்செய்யுளில் வலம்புரியென்றது பாஞ்சசன்னியம். (௧௩)

ஊழி நாளையி லாழிபோ லாரப்பிய சங்கம்
வாழி வார்செவி நுழைதலு மதுகயி டவர்க
டாழி லாதவிவ் வளையொலி யெழுப்பிய தகையான்
பாழியானவ னெடுபோரல் பாழியென் றெதிர்த்தார்.

(இ - ள்.) ஊழிக்காலத்திலெழுகின்ற சமுத்திரம்போலக் கோஷித்த சங்கொலியானது சிறந்த நெடிய செவித்துளையில் நுழையவும், மதுகயிடவர்கள் குறைதலில்லாத விச்சங்கொலி யெழுப்பியவன் தகுதியான மேம்பாடுடையவன்.அவனுடன் போர்செய்தல் மேம்பாடென்று (திருமாலுடன் போர்புரிய) எதிர்த்தார்கள். எ - று.

ஒற்றை மாமலை வரவெதி ரோங்கிரு மலைபோ
யுற்ற தாமென வுவணவார் கொடியனை யடுத்துக்
கொற்ற மேவிய தானவர் குவவுத்தோட் டினவு
முற்றி னேமது தீருமா முன்னினை யென்றார்.

(இ - ள்.) ஒன்றியாகிய பெருமலைவருகையில், அதற்கெதிர்சென்று உயர்ந்த இரண்டுமலைகள் எதிர்த்தாற்போல, நெடிய கருடக்கொடியையுடைய திருமாலை நெருங்கி, வெற்றியைப்பொருந்திய மதுகயிடவர்கள் (எங்கள்) குவிவாகிய தோள்களின் தினவு தீர்ந்தோம். அஃதகலுமாறு கருதினையென்று சொன்னார்கள், எ-று.

கொடிய ரின்னணங் கூறலுங் குவலய முண்டோ
னொடிவ துண்மையே நுங்கடோட் டினவொரு காலு
மடைவ தன்றியே யடக்குது மஞ்சலி ரென்றான்
படைவ ழங்கினர் பாவமே யுருக்கொண்ட பதகர்.

(இ - ள்,) தீயோராகிய மதுகயிடவர்கள் இவ்விதமாகச்சொல்லவும், உலகமுண்ட (திருவாயையுடைய) விஷ்ணுமூர்த்தியானவர், உங்களுடைய தோட்டினவு அழிவதுண்மையே. அது (மீண்டு) ஒருகாலத்திலும் வருவதல்லாம லடக்குவோம். அஞ்சாதீர்களென்றனர். பாவமேவடிவாகக்கொண்ட கீழ்மக்கள் ஆயுதங்களையுபயோகித்தார்கள். எ - று. (கசு)

கூளி வான்படைக் கொற்றவை யெழுந்துகூத் தாட
வாளி தூர்ப்பர்கண் மாற்றுவர் வச்சிர மெறிவா
ராளி யேயெனை வார்ப்பர்க ளயிலெதிர் விடுப்பார்
தூளி போர்த்தெழச் சுற்றுவர் வாளமர் தொடங்கி.

(இ - ள்) கூளிகளாகிய பெரிய சேனையை யுடைய துர்க்காதேவி (களித்து) எழுந்து நடிக்கும்படி அத்திரங்களைச் சொரிவார்கள்; (பாணங்களை) விலக்குவார்கள்; வச்சிரத்தை வீசுவார்கள்; ஆண்யாளியைப்போல ஆரவாரிப்பார்கள்; வேற்படைகளை யெதிரே செலுத்துவார்கள்; வாட்போர்செய்யத் தொடங்கித் தூளிபோர்த்தெழும்படி (வலசாரியிடசாரியாகச்) சுற்றுவார்கள். எ - று.

கூளி - கழுகு; பூதம். (கஎ)

அண்டம் வாய்விட வடுக்கல்க ளகநெகிழ்ந் துடையக்
கொண்ட னீருகக் குரைகடல் வரம்பினைக் கடப்பத்
தண்ட மேந்தின ரெதிரெதிர் தாக்குபு பாசங்
கண்டு நேருற வீசுவர் கடிவர்கைப் படையால்.

(இ - ள்.) அண்டமானது வெடிபடவும், மலைகள் உள்ளுருகியுடைபடவும், மேகங்கள் (சூல்கொண்ட) நீரைச்சிந்தவும், ஒலிக்கின்ற கடலானது தன் எல்லையைக்

கடக்கவும், தண்டாயுதமேந்தினவர்களாய் எதிரெதிரே யடித்துக்கொண்டு பாசத்தைக் கொண்டு நேர்நேராகக் கட்டுவார்கள். கையிலுள்ள ஆயுதங்களால் அறுப்பார்கள். எ-று.

முடியை யன்னதான் மொய்ம்பமர் தோளினை யதனுங்
கடிகொண் மார்பினை யன்னதாற் கவானைமற் றதனு
லடியை யன்னதா லங்கையை யங்கையாற் றாக்கிப்
படியி லாதமற் போரையும் பன்முறை புரிந்தார்.

(இ - ள்.) முடியை முடியாலும், வலியமைந்த தோளைத் தோளாலும், மணமமைந்த (மலர்மாலையணிந்த) மார்பை மார்பாலும், தொடையைத் தொடையாலும், அடியை யடியாலும், உள்ளங்கையை யுள்ளங்கையாலுமடித்து, எல்லையில்லாத மற்போரையும் பலமுறை செய்தார்கள். எ - று.

கடிகொள் மார்பு - அழகிய மார்பெனினுமாம். அங்கை = அகங்கை. இது "அகமுனர்ச்செவிகை வரினிடையன கெடும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தாலெது. (௧௯)

இன்ன வாறமர் பன்னெடுங் காலமேற் றியற்றிப்
பொன்னை மார்பகத் திருத்திய பொன்னுடைப் பெருமா
னன்ன தானவர்க் காற்றில னுடைந்தனன் கருவ
னென்ன வேகரந் தெய்தினு னிருங்கயி லாயம்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அநேககாலவளாயி லெதிர்த்துப் போர்செய்து, திருமகளை மார்பிற் பொருத்திய பொன்னுடையணிந்த திருமால், அம்மதுகயிடவர்களுக்கு ஆற்றாதவராகி யுடைந்தோடி கந்தருவனென்று சொல்லும்படி மறைந்து, பெரிய கயிலாயகிரிக்குச் சென்றனர். எ - று.

பொன் உடை - பீதாம்பரம். கந்தருவர் மாயாவித்தையில் வல்லவராதலின் அவரையொப்ப மறைந்தனரென வுவமித்தார். (௨௦)

வெள்ளி யங்கிரிச் சாரலின் விரிமலர்ப் பொதும்ப
ருள்ளி ருந்திடந் தழுவியா ழுறுநரம் புளர்ந்தான்
றெள்ளு மின்னிசைத் திவவியாழ்த் தலைவருக் கிடமாய்
நள்ளி ருஞ்செவி யேறலு நாதனு ரறிந்து.

(இ - ள்.) அழகிய வெள்ளிமலைச்சாரலில் விகசித்த மலர்கள் பொருந்திய சோலையிலிருந்து, வீணையிற்பொருந்திய நரம்புகளை யிடம் வகை முதலியன வுணர்ந்துதைவந்தனர். தெள்ளிய இனிய இசையையுடைய தடவத்தக்க யாழ்வல்லோருக்கு இடமாகிக்குளிர்ந்த பெரிய (குண்டலமணிந்த) செவிகளில் நுழையவும் சிவபெருமானுர் அதனை யுணர்ந்து. எ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம். (௨௧)

பிருட்டி தந்தனை நிகும்பனை யழைத்திரும் பிரச
மருட்டு மெல்லிசை யாழெழூஉம் வானவ னொளியா
விருட்ட னுக்குசெங் கவுத்துவ மார்பினை னென்னுத்
தெருட்டி மற்றவற் கொணர்கெனச் செப்பினர் விடுத்தார்.

(இ - ள்.) பிருட்டிதந்தியையும் நிகும்பனையும் விளித்து, பெரிய தேன்மணத்தை மயக்கிய மெல்லிய இசையையுடைய வீணை வாசிக்குந் தேவன், பிரகாசத்தினுல்

இருளை யொழிக்குஞ் செவ்விய கவுத்துவாபரணமணிந்த மார்பையுடைய திருமாலே யென்றுணர்த்தி, அத்திருமாலை யழைத்துவருகவென்று கூறியனுப்பினர். எ - று.

பிரசமருட்டு மெல்லிசையென்றது வீணைவாசிக்குமிடத்தில் எழுநரம்பும் ஏழிசையுமாகிய ச ரி க ம ப த நி என்பவை. இவையே குரல்துத்தம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரமெனப்படும். இவற்றுள் மிடற்றாற்குரல் நாவினாற்றுத்தம் அண்ணத்தாற் கைக்கிளை சிரத்தாலுழை நெற்றியா லிளி நெஞ்சால் விளரி மூக்காற்றாரமெனப் பிறக்கும். இவற்றிற்கோசை யுவமை முறையே மயில் இடபம் ஆடு கொக்கு குயில் குதிரை யானையென்றும், சுவை யுவமை பால் தேன் கிழான் நெய் எலம் வாழை மாதுளங்கனியென்றும், வாசனை யுவமை மௌவல் முல்லை கடம்பு வஞ்சி நெய்தல் பொன்னாவிரை புன்னை யெனவுங்கூறுவதுமுண்டு. பிறவுமிசை நூலுட்கண்டுகொள்க.

கிருத்தி மத்தலை வோரது கேட்டட னேகி
மருத்த பைந்துழாய் மார்பமுப் புரநொடி வரையி
னுருத்த வெம்பிரான் விளித்தன னென்றன ருவந்து
கருத்தின் முந்தின னெடியவன் காமரு கோயில்.

(இ - ள்.) பூதகணத்தலைவர்கள் அதனைக்கேட்டு உடனே சென்று, மணங்கொண்ட பசிய துளவமாலையணிந்த திருமார்பையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியே! திரிபுரங்களை ஓர் நொடிப்பொழுதிற் சினந்தெரித்த எமது சிவபெருமான் (உன்னை வரும்படி) அழைத்தனரென்றார்கள். (அதைக்கேட்ட) திருமால் களிப்புற்று மனதிலும் முற்பட்டு அழகிய திருக்கோயிலை யடைந்தனன். எ - று. (௨௩)

காவ னந்தியைக் கைதொழு திறைஞ்சியுட் புகுந்து
தேவர் தம்பிரான் றிருமுன்பு சென்றடி வணங்கி
யோவில் கண்ணருள் பெற்றன னொருமருங் கிருந்து
தாவில் கைத்தலத் திருந்தயாழ் தனைத்தொடங் கினனால்.

(இ - ள்.) காவலாகவுள்ள திருநந்திதேவரைக் கைகூப்பிப் பணிந்து (திருக்கோயிலின்) உள்ளேபுகுந்து, தேவதேவனாகிய சிவபெருமான் திருச்சந்நிதியிற்சென்று திருவடிகளைப் பணிந்து, கெடுதலில்லாத கிருபாநோக்கம் (அருளைப்) பெற்று, ஒருபக்கலிலிருந்து, அழிவில்லாத கைத்தலத்தில் (ஏந்தி) இருந்த வீணையை (மீண்டும்) வாசிக்கத்தொடங்கினர். எ - று. (௨௪)

வேறு.

பிள்ளை மதியணிந்த பெம்மான் றிருவடியை
யுள்ளு மவர்கட் குறாதபொரு ளுண்டோ
மெள்ள நறுநெய் விழைந்து விளக்குந்துங்
கள்ள வெலியுங் கடலுலகங் காத்ததே.

(இ - ள்.) இளஞ்சந்திரனை யணிந்த தலைவர் (ஆகிய தேவரீருடைய) திருவடியைக் கருதுபவர்களுக்குக் கிடையாத பொருளுள்ளதோ? நல்ல நெய்யை (பருக) விரும்பி மெல்ல விளக்கைத் தூண்டிய கள்ளத்தன்மையுடைய எலியும் (மாபலிச்சக்கரவர்த்தியாகி) கடல்சூழ்ந்த உலகத்தை யிரட்சித்ததே. எ - று.

கள்ளவெலியுங் கடலுலகங் காத்ததாவது—திருமயேந்திரபள்ளியெனும் க்ஷேத்திரத்திலே சிவசந்நிதியி லெரிந்துகொண்டிருந்த நெய்விளக்கு இருண்டிருந்தசமயத்

தில் அத்தகழியிலிருந்த நெய்யைக்குடிக்கும்படி ஓரெலி தன்வாயை யதில்வைக்க அத்திரி தூண்டப்பெற்று ஒளிமிருந்தது. அதனாற் சிவபெருமான் களித்து அதனை யரசனுமாறருள, அது மாபலிச்சக்கரவர்த்தி யாயதென்பதாம். (உ௯)

ஆத்தி யணிந்த வமலன் றிருவடியை
யேத்து பவர்கட் கிசையாப் பொருளுண்டே
சாத்திய வில்வந் தனக்குத் தளர்முசுவு
மூத்த வழியின் முசுகுந்த னாயதே.

(இ-ள்.) ஆத்திமலர் மாலையணிந்த மலரகிதர் (ஆகியதேவரீருடைய) திருவடியைத் துதிசெய்பவர்களுக்குக் கூடாத பொருளும் உள்ளதோ? (அறியாமற்) சாத்திய வில்வக்கிளைகளுக்காகத் தளர்நடையுடைய ஓர் முசுவும் மேம்பட்ட மதிநுட்பமுடைய முசுகுந்தனென்னுஞ் சக்கரவர்த்தியாயதே. எ-று.

முசு - ஓர்வகைக்குரங்கு.

வில்வந்தனக்குமுசுவுமுசுகுந்தனாயது என்றது—ஓர்காலத்திற் கைலாயகிரியில் ஓர்சோலையிற் சிவபெருமான் பார்வதிதேவியோடு மெழுந்தருளி யிருக்கையிலொரு ஆண்முசுவானது பரமசிவன் மேலும் பார்வதிதேவியார் மேலும்வில்வபத்திரத்தைப் பறித்துப்போட, சிவபெருமான் அது தன்னைப்பூசித்ததற்காகக் களித்து ஓர் சக்கரவர்த்தியாகும்படி வரமளிக்க, சோழவமிசத்தில் முசுமுகத்துடன் கருவூரை இராசதானியாகக்கொண்டு முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியாகியது என்பதாம். துவா, மீணசப், ட்டிக்கும்

பேயினத்தோ டாடும் பெருமான் றிருவடியைக்
காயமுறத் தாழ்வோர்கள் காணாப் பொருளுண்டே
வாயிழையாற் கோயில் வகுத்த சிலம்பியுமோர்
தூயகுலச் சோழனாய்த் தொல்லுலகங் காத்ததே. (௬௪)

(இ-ள்.) பேய்க்கூட்டங்களுடனே நடிக்கும் இறைவர்(ஆகியதேவரீருடை... திருவடியை உடல் (பூமியிற்) பொருந்தப் பணிபவர்கள் பாராத பொருளுமிருக்கி...தோ? (தன்பாற்) பொருந்திய இழையினாலே கோயில் கட்டிய சிலம்பிப்பூச்சியு... புனிதமான குலத்திற் றோன்றிய சோழராசனாய்ப் பழமையாகிய பூமியை... சித்ததே. எ-று. திரு

இழையாற் கோயில்வகுத்த சிலம்பி சோழனாயது என்றது - திருவானைக்காவிற் சிவலிங்கப்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த விடத்தில், ஓர் சிலம்பிப்பூச்சி நூலாற் கோயிலிழைத்திருந்ததுகண்டு சிவபெருமான் திருவருள்புரிய அது கோச்செங்கட்சோழனாகி அரசுபுரிந்ததென்பதாம்.

வேறு.

எனவேத் தனுமெம் பெருமா
னினதார் வமிகழ்த் துமெனா
வனமா லிமனங் குளிராத்
தனதுள் ளுறைசாற் றுவனால்.

(இ-ள்.) என்று (திருமால் வீணையொலியால்) துதிசெய்யவும், எமது தலைவராகிய சிவபெருமான், (விண்டுவே!) உன் விருப்பை (இன்னதென) உரைக்கவென வினவ, வனமாலியாகிய திருமால் மனமகிழ்ந்து, தன் கருத்தைக் கூறுவாராயினர். எ-று.

வனமாலி - துளவமாலை யணிந்தோன்.
குளிரர் - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௨௯)

ஒருவா வொருவென் செவியி
லிருதா னவரெய் திமிகப்
பொருதா ரவர்போ ரிடைநான்
வெருவா மையைவிட் டனனே.

(இ - ள்.) (மூவுலகங்களினும்) ஒப்பற்ற தலைவனே! ஒப்பற்ற வென் காதுக் குறும்பியில் (மதுகயிடவரென்னும் பெயரையுடைய) இரண்டசுரர்கள் (யாதகாரணத்தாலோ) தோன்றி, (பலரையும் வதைத்து இறுதியில் என்பால் வந்து) மிகுதியும் போர்செய்தார்கள். அவர்களோடு செய்யும் யுத்தத்தில், அடியேன் (பிறரிடம் போர் செய்கைபோல நில்லாது) அஞ்சாமையை விட்டுவிட்டேன் [பயந்தேன்.] எ - று.

முத்தா முனையார் செருவி
லத்தா னவரா வியுண
வைத்தேன் மனமாண் டவலி
யைத்தா வெனவேத் தினனே.

(இ - ள்.) முத்தனே! (சயம் அபசயமென்னு மிரண்டுக்கும்) துணிவு பொருத படி) போர்செய்கையிலே, (மதுகயிடவரென்னும்) அவ்விரண்டசுரர்களுடைய உயிர் முற்பட்கும்படி (என்னுள்ளத்திற்) கருத்துக்கொண்டேன். (அஃதங்ஙனமே நிறைவாக) மனத்தால் அளவிடப்படாத வல்லபத்தைத்தருக என்று (திருமால்) துதி எ - று. (௩0)

வேறு.

கொன்றையின் மலர்வேய்ந்த கொற்றவ ரருள்செய்வார்
மன்றலங் துளவோய்நீ வெஞ்சமர்க் குறுகாலை
வென்றியங் குசமேந்தும் விநாயகன் வழிபாட்டி
னொன்றினை யலையதனு லொன்னலர்க் குடைந்தனையால்.

(இ - ள்.) கொன்றைமலரை யணிந்த வெற்றிபொருந்திய சிவபெருமான் ... செய்கின்றார்: மணம்பொருந்திய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலே! நீ ...மைதங்கிய போருக்குச்செல்லுகையில், வெற்றிபொருந்திய அங்குசத்தைத் (திருக்கரத்துத்) தாங்கிய விநாயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யாதவனாயினை. அக்குற்றத்தினாற் சத்துருக்களுக்குத் தோல்வியடைந்தனை. எ - று. (௩௧)

பாசமங் குசமேந்தும் பண்ணவன் வழிபாட்டி
னேசமுற் றினியந்த நேரலர் தமைவென்று
மாசறு மொளியோடுவாழ்குதி மணிவண்ணா
தேசவிர் வழிபாடுஞ் செப்புது முறக்கேளாய்.

(இ - ள்.) பாசாங்குசங்களை (திருக்கரத்தில்) ஏந்திய விநாயகக்கடவுளை வழிபடுதலில் விருப்புவைத்து, இனி அந்த (மதுகயிடவரென்னும்) பகைஞரைச்சயித்து, குற்றமற்ற கீர்த்தியோடும் வாழக்கடவாய். மணிவண்ணனாகிய விண்டுவே! ஒளிவிளங்கும் (அவ்விநாயகக்கடவுளுடைய) வழிபடுதலையும் (முறைப்படி) சொல்லுவோம். பொருந்தக் கேட்பாயாக. எ - று. (௩௨)

சிந்தூர மொளிர்மேனிச் சிந்தூர முகச்செம்மன்
மந்திரம் பலவுள்ளு மாயவ நினக்கொத்த
மந்திர மெழுத்தாறுய் வருமனு வாமதனைச்
சிந்தையின் மகிழ்கொள்ளச் செப்புது நின்செவியில்.

(இ - ள்.) மாயனே! சிந்தூரம்போற் (சிவந்து) பிரகாசிக்குந் திருமேனியையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளது பல மந்திரங்களிலும் உனக்குத் தகுதியான மந்திரம் ஆறெழுத்துக்களாய் வரும் மந்திரமாகும். அதனை நீ மனதிற் களிகொள்ளும்படி உன் செவியி லுபதேசிப்போம். எ - று.

எழுத்தாறுய்வரு மனு - சடக்கரமந்திரம். (௩௩)

வேறு.

கங்கையிற் படிந்து மாயன் கடிதெனு மென்றுகூறி
யங்கவன் ேறுய்ந்து கன்ன வாகம முறையாற் றீக்கை
மங்கலந் தழையச் செய்து வக்கிர துண்டற் கோகை
தங்குமா றெழுத்தை யோதி யனுட்டிப்புஞ் சாற்றி னனே.

(இ - ள்.) மாயைகளையுடைய விண்டுவே! சிவகங்கையில் மூழ்கி விரைவில் வருகவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, திருமால் அவ்வகையே ஸ்நானஞ்செய்துவர, ஆகமவிதிப்படியே மங்கலமிரும்படி தீக்கையியற்றி, வக்கிரதுண்டராகிய கணேசப் பெருமானுக்கு அன்புபொருந்திய சடக்கரமனுவை யுபதேசித்து அதனை யநுட்டிக்கும் வகையையுந் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ - று.

மாயன் - அண்மைவிளியாதலி னியல்பாயிற்று. (௩௪)

அண்ணலா ரருளிச்செய்த வருடலைக் கொண்டு தாழ்ந்து
மண்ணெலாம் வாரி யுண்ட மாதவன் விடைபெற் றேகித்
திண்ணமா ரன்பி னோடு சித்திகேத் திரத்தை வல்லே
நண்ணியாங் கிருந்து நாளு நன்மனுக் கணித்தல் செய்தான்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையும் வாரிப்புசித்த திருமால் சிவபெருமானார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவருட்டிறத்தைச் சிரமிசைக்கொண்டு பணிந்து, (இறைவர்பால்) விடைபெற்றுச்சென்று, உறுதியாகிய அன்புடன் சித்திகேத்திரமென்னு மிடத்தை விரைவாக வடைந்து அவ்விடத்திற்பொருந்தி, நாடோறும் சடக்கரமந்திரத்தைக் கணிப்பாராயினர். எ - று. (௩௫)

பூம்புனல் படிந்து பூதி திருவுருப் பொலிய ஓர்
யோம்புமந் திரத்தைச் சொல்லி யுறையிடஞ் சுத்தி யாகச்
தேம்புன லங்கை தன்னுற் புரோக்கணஞ் சிறப்பச் செய்து
சாப்பிய வேங்கைத் தோன்மேற் றவளவத் திரமு மிட்டு.

(இ - ள்.) பொலிவாகிய நீரில் மூழ்கி, திருமேனியானது அழகுறும்படி திருவெண்ணீற்றை யுத்தூளனஞ்செய்து, காக்கத்தக்க மந்திரத்தைச் சபித்து, வசிக்குமிடஞ் சுத்தியாகும்படி மதுரமாகிய நீரை அழகியகையினாற் சிறப்பாகப் புரோக்கணஞ் செய்து, குவிந்த புலித்தோலின்பேரில் வெள்ளிய ஆடையை விரித்து. எ - று.

புரோக்கணம் - தெளித்தல். (௩௬)

வடகிழக் கென்னுந் திக்கு வந்திர ளுகைவிக்
கடகரிப் பாகன் போலக் கதழ்பொறி யைந்து மோம்பி
யிடவிய புறம்பு முள்ளு மிருபது முப்பத் தொன்று
மடைவுற நிசித்துப் பூத மாதியுஞ் சுத்தி செய்து.

. (இ - ள்.) வடகிழக்காகிய ஈசானதிக்கிலே முகம்வைத்தவராக விருந்து, மதத்தையுடைய யானைப்பாகன் (அதையடக்குவது) போல வேகமாகிய ஐம்பொறிகளையும் (புறஞ்செல்லாது) காத்து அகன்ற புறம்பும் உள்ளும் ஐம்பத்தோரெழுத்துக்களை நியாசஞ்செய்து, பூதமுதலியவற்றைச் சுத்திசெய்து. எ - று. (௩௭)

மூலமா மனுவை யுன்னி முற்றுறப் பிராணா யாமஞ்
சாலவே யியற்றி யுள்ளந் தழைதரத் தியானித் தின்பச்
சீலமார் கணேசன் றன்னைத் தேவர்கட் கிறையை யன்பாற்
கோலிய வாக னாதி பத்தினுங் கொளப்பூ சித்து.

(இ - ள்.) சிறந்த மூலமந்திரத்தைத் தியானித்து, முடிவாகப் பிராணாயாமத்தை மிகுதியாகச்செய்து மனமானது தழைக்கும்படி தியானஞ்செய்து, (தம்மைப் பணிவோரிடத்து) இன்பமுஞ் சீலமும்பொருந்திய கணேசப்பெருமானாகிய தேவர்களுக்குத் தலைவரை அழகியவாகனமுதலிய பத்தினுங் கொள்ளும்படி பூசித்து. எ-று.

மந்திர மான வாறு வன்னமும் வருட நூறு
பிந்துறக் கணித்த லோடும் பிறைமருப் பொழுகுந் தானச்
சிந்துர முகவன் றோன்றித் தெரிசனங் கொடுத்தா னாகச்
சுந்தர நெடுமா றாழ்ந்து சூழ்ந்துகை தொழுது நின்றான்.

(இ - ள்.) மந்திரமான சடக்கரங்களையும் விந்துவுடன் பொருந்த நூறுவருடகாலங்கணித்தவுடனே பிறைச்சந்திரன்போன்றதந்தத்தையும் ஒழுகுகின்ற மதத்தையுமுடைய யானைமுகக்கடவுள் ஆங்கெழுந்தருளித் தரிசனங்கொடுத்தனராக, அழகிய விண்டுவெனவான் (அவரைக் கண்டவுடனே) பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து கைகூப்பி நின்றனர். எ - று. (௩௯)

நின்றவன் முகத்தை நோக்கி நிருமல னருளு முன்பே
யொன்றநம் பூசை யாற்றி னென்னல ரெதிர்த்த போரின்
வன்றிற லுடைவ தின்றே மற்றது கிடக்க மாய
னின்றுனக் கெய்த வேண்டிற் றியம்புதி தருது மென்றான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) நின்ற திருமாலின் முகத்தைப்பார்த்து அமலராகிய கணேசப்பெருமான் அருளிச்செய்கின்றார். பொருந்த நம்முடைய பூசையை முன்னரே செய்திருந்தால் நீ சத்துருக்களை யெதிர்த்த யுத்தத்தில் வலியவல்லபங் கழிவதில்லையே? அஃதிருக்க. விண்டுவே! இப்பொழுது உனக்கு அடையவேண்டியதைக் கூறுக. (அதனைக்) கொடுப்போமென்று கூறினர். எ - று. (௪0)

சிறுமதி யொளிர்ந்த வேணிச் சிந்துரக் கடவுள் கூற
மறுவலும் வணங்கிக் கண்ணன் மலர்க்கைவாய் புதைத்துச் சொல்வா
னறுவினைக் கற்ப கத்தை நண்ணினல் குரவு முண்டோ
விறைவனை யெதிரே கண்ட வெனக்கொரு குறையு முண்டோ.

(இ - ள்) இளஞ்சந்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுள் (இவ்வாறு) அருளிச்செய்ய, விண்டுமூர்த்தி மீண்டும் ஆனைப்பணிந்து தாமரைமலர்போன்ற கையால் வாயைப்பொத்திச் சொல்லுகின்றார். நல்லமணியொருந்திய கற்பகத்தருவை (ஒருவர்) அடைந்தால் அவர்க்குத் தரித்திரமுமுள்ளதோ? (இல்லை? அதுபோல) எமது கடவுளை நேரே தரிசித்த அடியேனுக்கு ஒருகுறைபாடிருக்கின்றதோ? (இல்லை.) எ - று. (௪௧)

ஆயினு மடியேன் றுஞ்சு மளவிலென் செவியின் வந்த
மாயிரும் புவன மஞ்சு மதுகயி டவரைக் கொல்ல
மீயுயர் மதுகை வேண்டும் விளம்பிய விவரே யன்றித்
தீயர்மற் றெவரே யேனு மென்கையாற் சிந்த வேண்டும்.

(இ - ள்.) ஆயினும், அடியேன் நித்திரைசெய்யும்பொழுதுஎன்செவியினின்று பிறந்த, சிறந்தபெரிய உலகமுழுவதும் மஞ்சத்தக்க மதுகயிடவர்களைக்கொல்ல மிகச்சிறந்த வல்லபம்வேண்டும். (சுண்டுக்) கூறிய இவர்களேயல்லாமல், கொடியோர் எவர்களானாலும் (என்னையெதிர்த்தால்) என்கையாலிறக்கவேண்டும். எ - று. (௪௨)

கடையனேற் குன்பா லென்றுங் கையக லாத பத்தி
யடைவதும் வேண்டுங் குற்ற மாற்றினும் பொறுத்தல் வேண்டு
முடையவ வென்றான் கேட்ட வும்பன்மா முகத்து வள்ள
றொடைசெய்பல் வரமு நல்கிச் சூழ்ந்துமே லிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (என்னையடிமையாக) உடையவரே! கீழ்மைப்பட்ட வெனக்குத் தேவரீரிடத்தில் எப்பொழுதும் நீங்காத பத்தியுண்டாயிருத்தலும் வேண்டும். (அறியாமையாற்)குற்றஞ்செய்தாலும்(தேவரீர் திருவுள்ளம்)பொறுத்துக்கொள்வதுவேண்டுமென்று கேட்டனர். (அதனைத்) திருச்செவியேற்ற சிறந்த யானைமுக வள்ளலாகிய கணேசப்பெருமான் தொடர்ச்சியாகவுள்ள பலவரங்களையு மருளி மேலே யோசித்து இதனையுஞ் சொல்லினர். எ - று. (௪௩)

வலிபுகழ் தேசு நெஞ்சின் மதித்தவர் முடித்தன் மற்று
நலிவற நினக்குத் தந்தா நாமவே லவுண ரிப்போ
தொலிகெழு மாயை தன்னு ளுருக்கரந் திருக்கின் றார்நங்
கலிகெழு மந்தி ரத்தைக் கருதிச்செல் லவரைக் காண்டி.

(இ - ள்.) வலிமையும் புகழுங் கீர்த்தியும் மனதிற் கருதியவர்களைக்கோறலும், பிறவுமாகிய வரங்களைக் கெடுதலற வுனக்குக்கொடுத்தோம். அச்சத்தைத்தரும் வேற்படையேந்திய அசுரர்கள் இப்பொழுது ஒலியமைந்த மாயையினுள், தமதுருவை மறைந்திருக்கின்றார்கள். நம்முடைய ஒலிமிக்க மந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு செல்க. (அதனால்) அவரைக்காணுவை. எ - று.

ஒலிகெழுமாயையென்றது மூலமாயையை விசேடித்ததாம். (௪௪)

என்றிவை யனைத்துங் கூறி யெம்பிரான் மறைய மாயன்
வென்றனம் பகையை யென்று விநாயகன் கருணை போற்றி
நன்றொளிர் பனிக்கா னன்கு வாயில்க ளுடைய கோயி
லொன்றுசெய் ததிலே ரம்ப னுருவங்கண் டகியி னுக்கி.

(இ - ள்.) என்றிவையாவு மருளிச்செய்து, எமது கணேசப்பெருமான் அந்தர்த்தானமாக, திருமால் (இனிப்) பகைவரை வென்றேமென்று விநாயகக்கடவுள் கிருபையைத் துதித்து நன்றாகப் பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குகற்களால் நான்கு (திருக் கோபுர) வாயில்களையுடைய திருக்கோயிலொன்று அமைத்து, அதில் விநாயகக்கடவுளுருவைக் கண்டகியினாற் செய்து (பிரதிட்டைசெய்து.) எ - று.

கண்டகி - ஓர் நதி. ஈண்டு அதிலுள்ள செந்நிறக்கற்கள். (௫௫)

திவ்விய பொருள்கைக் கொண்டு சிறப்புறப் பூசை யாற்றி
யெவ்வம் விட் டகலச் சித்தி யீதலா னம்மூர்த் திக்கு
வெவ்வினை தீர்க்குஞ் சித்தி விநாயக னெனப்பே ரிட்டா
னவ்விதி யானுஞ் சித்தி க்ஷேத்திர மாமத் தானம்.

(இ - ள்.) சிறந்த உபகரணங்களைக் கையிற்கொண்டு சிறப்பாகப் பூசைசெய்து, துன்பமானது விட்டொழிய (இஷ்ட) சித்தியைக் கொடுத்தலால் அப்பெருமானுக்குக் கொடிய வினையை யொழிக்குஞ் சித்திவிநாயகரென்று திருநாமஞ்சூட்டினர். அவ்விதியினாலும் அவ்விடமானது சித்திக்ஷேத்திரமென்பதாம். எ - று. (௫௬)

நாயக னெனத்தான் கொண்ட நாரணன் றனக்கு மேலா
நாயக னாகி வேட்ட நல்வரங் கொடுத்த மாண்பான்
மேயவங் குசத்தி னார்க்கு விநாயக னென்னு நாமந்
தூயவிண் ணவர்க ளெல்லாந் தொடுத்தெதிர் துதித்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) தானே (திரி)நாயகனெனப்பெயர்கொண்ட திருமாலுக்கு மேலாகிய நாயகனாகி, அவர் விரும்பிய நல்ல வரங்களை யநுக்கிரகித்த மேம்பாட்டினால், பொருந்திய அங்குசத்தையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு விநாயகனென்னுந் திருநாமத்தைப் புனிதமான தேவர்கள் யாவருஞ் சேர்த்து எதிரே தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தார்கள். எ - று.

நாயகன் - தலைவன். விநாயகன் - தனக்குமேல் தலைவனில்லாதவன். இதில், வி - எதிர்மறைப்பொருடருவதோர் வடமொழி யுபசர்க்கம். (௫௭)

கடங்கவிழ் முகத்தி னானைக் கருத்தினு ளிருத்திக் கொண்டு
விடங்கலுழ் திகிரிச் செம்மல் வெளிக்கொடு சென்ற னாக
வடங்கலா ரான வந்த வவுணர்கண் டடுபோர் வேண்டி
யுடங்குவந் தெதிரே நின்று நகைத்திது நுவலக் லுற்றார்.

(இ - ள்.) மதம்பொழியும்(யானை)முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளை மனதிலெழுந்தருளியிருக்கச் செய்துகொண்டு, விடத்தைச்சொரியுஞ் சக்கராயுதமேந்திய திருமால் வெளிப்பட்டுச் சென்றனராக, சத்துருக்களான அந்த மதுகயிடவர்களென்னும் அசுரர்கள் பார்த்து, மோதத்தக்க போரினை விரும்பி, ஒன்றாகவந்து நேரேநின்று சிரித்து இதனைச் சொல்லுதாயினார்கள். எ - று. (௫௮)

சேர்ந்துமுன் பொருத போது சிறுமுத்தி கொடுப்பக் கொண்டு
தீர்ந்தனை நாணி லாமற் றிரும்பிவந் தனைவந் தாய்க்கிங்
கோர்ந்திடும் பெரிய முத்தி யுதவுதுங் கொள்க வென்றார்
பேர்ந்தெதிர் தகவென் றெண்ணீர் பேதையீ ரென்றான் மாயன்.

(இ - ள்.) முன்னர்க்கூடிப் போர்புரிந்தகாலத்தில், சிறுமுத்தியைக்கொடுக்கக் கொண்டோடினை! மீண்டும் காரணமின்றி(எதிர்க்கவந்தனையே? அவ்வாறு)வந்தவுனக்கு இப்பொழுது அறியத்தக்க பெரிய முத்தியைக்கொடுப்போம்! அதனையுங் கொள்ளக் கடவை! என்று கூறினார்கள். ஓடியெதிர்க்கின்ற ஆட்டுக்கடாவெனக் கருதாதீர்கள் அறிவிலிகளே! என்றுதிருமால் கூறினர். எ - று.

முத்தி - திசை. ஈண்டு ஒடுதலைக்குறித்தது. (௬௯)

அவ்வுரை கேட்ட லோடு மழலென வெகுண்டு மாயோய்
செவ்விய நான்கு தோளிற் சிறந்தனை யிருவே முக்கு
மிவ்விரு தோளே யற்று மிருவர்மற றொருவ னோடு
தெவ்வின ரென்னல் வேண்டா செருச்செய்க வென்று சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனே அக்கினிபோலக் கொதித்து, மாயவனே! செவ்வையாகிய நான்குதோள்களோடு விளங்குகின்றனை. எங்களிருவருக்கும் இவ்விருதோள்களேயானபடியால் இருவர் ஒருவனுடன் பகையினர் (போர்செய்தார்கள்) என்று சொல்லல்வேண்டுவதில்லை. போராபுரிகவென்றிசைந்தார்கள். (மது கயிடவர்கள) எ - று.

இவ்விருதோள்=இரண்டு இரண்டு தோள். "ஒன்ப தொழித்தவெண்ணொன் பது மிரட்டின் - முன்னதின் முன்னல வோட வுயிர்வரின்-வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி" என்பது சூத்திரம், (௭௦)

எற்றுவர் கதையால் வேலா லெறிவரோச் சுவர்வை வாளாற்
பற்றுவர் பாசம் விட்டுப் பாற்றுவ ரதனை யெஃகாற்
புற்றர வனைய வாளி புதைபடத் தொடுப்பர் வீழ்ப்பர்
முற்றுவர் மல்லுப் போரின் முழக்குவா வீர வார்த்தை.

(இ - ள்.) (அவ்விருவரும்) கதையாலடிப்பார்கள்; வேலாலெறிவார்கள், கூரிய வாளால் வெட்டுவார்கள்; பாசத்தை வீசிக்கட்டுவார்கள்; அதனை எஃகாயுதத்தாலறுப்பார்கள்; புற்றினின்று புறப்பட்ட சாப்பங்களைப்போன்ற பாணங்களை (உடல்) மறைபடும்படி பிரயோகிப்பார்கள்; வீழ்த்துவார்கள்; மற்போர்போல முடிப்பார்கள்; வீரச்சொற்களைப் பேசுவார்கள். எ - று. (௭௧)

இன்னண நெடும்போ ராற்று மேல்வைவயி லெழுந்த செங்கேழ்க்
கன்னலைத் துணித்தா லென்னக் கதமுரி நேமி நூண்டி
யன்னதா னவர்க ளாவி யராவணைப் பெருமா னுண்டான்
மின்னவிர் விசும்பிற் றேவர் விரைமலர் மாரி தூர்த்தார்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகப் பெரும்போர் செய்கையில், எழுந்த செந்நிறமமைந்த கரும்பைத் துண்டித்தாற்போல, சேடசயனமுடைய பெருமானாகிய திருமால் கோபத்தோடெரிகின்ற சுதரிசனத்தைச் செலுத்தி அவ்வசுரர்களுடைய உயிர்களைப் பருகினர். மின்னலை வீசுகின்ற ஆகாயத்தினின்று தேவர்கள் வாசந்தங்கிய மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். எ - று. (௭௨)

பங்கயத் தவிசின் வாழ்க்கைப் பண்ணவ னெனப்பட் டேனு
மங்கவ னடியிற் றாழ்ந்தே னவனெனக் குரைக்க லுற்றான்

றுங்கவல் லவுண ரோடு தொக்கபோர் நெடுநா ளாற்றிப்
பங்கமுற் றகன்று வெள்ளிப் பறம்பினைச் சார்ந்து தாழ்ந்து.

(இ - ள்.) தாமரைமலர்ப்பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனென்று சொல்லப்பட்ட யானும் அப்பொழுது அவ்விட்டுணு மூர்த்தியின் பாதங்களிற் பணிந்தேன். அத்திருமால் எனக்குக் கூறத்தொடங்கினர்: நல்வலியமைந்த மதுகயிடவர்களுடன் நெடுநாள் பெரும்போர் செய்து (அதில்) அவமானமடைந்து (அவ்விடம்விட்டு) நீங்கி வெள்ளிமலை (யாகிய திருக்கயிலை) யை யடைந்து பணிந்து. எ - று. (௫௩)

மாடகத் திவவு நல்யாழ் வார்நரம் பமிழ்தந் தேக்கிப்
பாடகத் தளிர்மென் பாதப் பாவையை முதலா னோர்க
ளோடகத் தலைவ னோடு நயந்துள மகிழ்ந்த பின்றை
யேடகக் கொன்றை யான்சொ லேரம்பன் மனுவுட் கொண்டு.

(இ - ள்.) முறுக்காணிகளையுடைய தடவத்தக்க நல்ல வீணையினுடைய நெடிய நரம்புகளாலாகிய அமிழ்தத்தை மிகவுண்டு, பாடகமணிந்த மாந்தளிர்போன்ற மெல்லிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியார் முதலானவர்கள் சிவபெருமானுடன் விரும்பி மனமகிழ்ந்தபிறகு, அகவிதழ்கள் பொருந்திய கொன்றைமாலை யணிந்த சிவபெருமான் உபதேசித்தருளிய விநாயகமந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு எ - று. (௫௪)

சித்திகேத் திரத்தி னண்ணித் தீதறு மனுவை யெண்ணி
யத்திமா முகவன் றோன்றி யருளிய வரத்தான் மீண்டு
வைத்தவா ளவுண ராவி மாய்த்தன னதனா லந்த
வுத்தமன் றன்னைப் பூசை யுஞற்றுதி நீயு மென்றான்.

(இ - ள்) சித்திகேத்திரத்திற் சென்று, குற்றமற்ற அம்மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து, சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பிரசன்னராகி யநுக்கிரகித்த வரத்தினால், திரும்பிக் கூர்மைவாய்ந்த வாளாயுதமேந்திய மதுகயிடவர்களென்னும் அசுரர்களுயிரை யழித்தேன். ஆனபடியால் அந்த உத்தமராகிய கணேசப்பெருமானை நீயும் பூசைசெய்கவென்று கூறினர். எ - று. (௫௫)

செங்கண்மால் கூற யானுஞ் சித்திகேத் திரத்தை யெய்தி
வெங்கண்வா ளரவங் கொண்டு விக்கிய வுதரத் தானைப்
பொங்குகா தலினாற் பூசை புரிந்தன னமரர் தாமு
மங்கணார் கணேசர் மாய னம்பிகை யெனையுந் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) செவ்விய (தாமரைமலர்போலுங்) கண்களையுடைய திருமாலுரைத்தலின், (பிரமனாகிய) யானும் சித்திகேத்திரமடைந்து, கொடுங்கண்களையுடைய யொளிய நாகத்தாற்சட்டிய (அரைப்பட்டிகை பொருந்திய) திருவயிற்றையுடைய கணேசப்பெருமானை மிக்க ஆசையுடன் பூசனைசெய்தேன். தேவர்களும் சிவபெருமானும் கணத்தலைவர்களும் திருமாலும் உமாதேவியாரும் மற்றெல்லோரும் (அவ்விநாயகக்கடவுளைப்) பணிந்தார்கள். எ - று. (௫௬)

இக்கதை கேட்டோர்க் கெந்த விடர்களு மகலு நன்மை
தொக்குறும் வியாத வென்று தோடவிழ் மலரோன் சொன்னா
னுக்கிர வேலோய் காணென் றுணர்த்தினன் பிருகு வென்போன்
கைக்கொடை சிறந்த சோம காந்தனென் றரசற் கம்மா.

(இ - ள்.) வியாதமுனிவனே! இச்சரிதத்தைக் கேட்டவர்களுக்கு எவ்வகைய துன்பங்களும் விலகும். நன்மைகள் கைகூடும் என்று, இதழ்கள்விரிந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும்பிரமதேவர் கூறினர். உக்கிரமான வேற்படையேந்திய சோமகாந்த மன்னனே! அறியென்று பிருகுமுனிவர் கையினாற் கொடுத்தலில் மேம்பட்ட சோமகாந்தனென்னும அரசனுக்குச் சொல்லினர். எ - று.

அம்மா - அசை. (௩௪)

ஆறெழுத் தாழி யேந்தி யனுட்டித்த வாறு தேர்ந்தே
னீறிலி காதை யின்னு மியம்பென வியாதன் வேண்ட
வீறுயர் விச்சு வாமித் திரனைவேல் வீமன் சார்ந்து
பேறுபெற் றதனை முற்றப் பேசுவன் வாசக் கஞ்சன்.

(இ - ள்.) சக்கராயுதமேந்தியதிருமால் சடக்கர மனுவை யநுஷ்டித்தவகையையுணர்ந்தேன். நித்தியனான அவ்விநாயகப்பெருமானது சரிதங்களை யின்னுங் கூறுகவென்று வியாதமுனிவன் கேட்க, மேன்மைமிக்க விசுவாமித்திரமுனிவனை வேலைத்தாங்கிய வீமராசன் சார்ந்து (புத்திரப்) பேற்றினை யடைந்தவரலாற்றைப் பிரமதேவர் முழுவதுங் கூறலாயினர். எ - று. (௩௫)

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௧௮௫.

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம்.

கஞ்சப் பொருட்டி னரிதேறிக் கமஞ்சூல் வளையீன் றொளிர்முத்து
மஞ்ச முயிர்த்த தன்சினையு மறியா திரண்டும் விரிசிறையுட்
டுஞ்சப் பொதிந்திட் டடைகிடக்குந் துறைசூழ் நறுமபூந் தடமருதம்
விஞ்ச வளந்துங் துயர்நாடு விதர்ப்ப நாடென் றுளதாமால்.

(இ - ள்.) அன்னங்கள் தாமரைமலர்க்கொட்டையில் அருமையாகவேறி, சூல் நிறைந்த சங்குகள் ஈன்று பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களையும், தாம் பெற்ற முட்டைகளையும் (வேறுபாடு) தெரியாமல், இரண்டனையும் விரிந்த சிறகுகளுட் பொருந்தப் பொதிந்துகொண்டு அடைகாக்கும் நீர்த்துறை சூழ்ந்த நல்ல மலர்த்தடாகங்களையுடைய மருதநிலமானது அதிகரிக்க வளங்கொடுத்துயர்வுற்ற நாடு விதர்ப்பநாடென்று (ஒன்று) உண்டு. எ - று. (௧)

வள்ளைச் செவியின் மடமாதர் வள்ளைக் குறங்கு மலர்ப்பொழிற்பைங்
கிள்ளைப் பறழை யெழுவாளை கெண்டைக் குலங்க டுயிலெடுப்ப
வள்ளிச் சொரியு மணித்தரங்க வகழி புடைசூழ் நகர்புரிசை
கள்ளப் பொறியாற் பகைகடக்குங் கவுண்டின் னியமென் றோங்கியதால்.

(இ - ள்.) வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியினையுடைய இளமாதர்கள் வள்ளைக்கு உறங்குகின்ற மலர்ச்சோலையிலுள்ள பசிய கிளிக்குஞ்சுகளை, எழுகின்றவாளைமீன்களுங் கெண்டைமீன்களுமாகிய கூட்டங்கள் துயிலெடுக்கும்படி (அவற்றை),

வாரிச்சொரிகின்ற அழகிய அலைகள்பொருந்திய அகழியாற் புடைசூழப்பட்ட நகரம், மதிலானது (தன்னிடத்தமைந்த) வஞ்சகமாகிய பொறிகளாற் சத்துருக்களை வெல்லத்தக்க கவுண்டின்னிய மென்று விளங்கியது. எ - று.

பொறி - மதிற்பொறி ; சூத்திரங்கள் ; எந்திரங்கள். (௨)

அந்த நகரத் திருந்துலக மாளு மரசன் றவசீலன்
சந்த மறையின் முறைபிறழான் றானஞ் சொரியு மலர்க்கரத்தான்
மைந்து மிகுந்த திணிதோளான் மாறாத் தரும சிந்தையான்
வெந்த மதவே ளெழுந்தனைய விளங்கு வனப்பி னுருவத்தான்.

(இ - ள்) அந்தக்கவுண்டின்னிய நகரத்திலிருந்து உலகைக்காக்கும் மன்னவன் தவசீலனும், ஒலியையுடைய வேதமுறை பிறழாதவனும், தானத்தைச்சொரியுங் கமலமலர்போன்ற கையையுடையவனும், வலிமிகுந்த திண்ணிய தோளையுடையவனும், நீங்காத தருமசிந்தையையுடையவனும், (சிவபெருமானால்) வெந்தொழிந்த மன்மதன் உயிர்பெற்றெழுந்தாற்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அழகமைந்த உருவினையுடையவனும். எ - று.

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுள்கள் ஒருதொடர். (௩)

ஓரா யிரமா மறையவரு மொருபான் கோடிச் சேனைகளுந்
தீரா துடன்சூழ் தரவெங்குஞ் செல்லுஞ் சூரன் ஞாதியரும்
பாராள் வேற்று மன்னவரும் பணியும் பதத்தான் பணியாரை
வேரோ டறுக்குஞ் சீற்றத்தான் வீம னென்னு மியற்பெயரான்.

(இ - ள்.) சிறந்த ஓராயிரம் பிராமணர்களும் ஒருபதுகோடிச் சேனைகளும் நீங்காமல் (தன்னை) புடைசூழ்ந்துவர எவ்விடத்துஞ் செல்லுஞ் சூரனும், ஞாதிகளும் புவியைக்காக்கும் பிறமன்னர்களும் வணங்கும் பாதங்களை யுடையவனும், தன்னை வணங்காதவர்களை முதலறக்களையுங் கோபத்தையுடையவனுமாகிய வீமராசனென்னும் இயற்பெயருடையவன். எ - று.

ஞாதியர் - தாயபாகமுடையார் (௪)

வேறு.

வீரவேன் மன்னவன் விழையுங் கற்பினாள்
மூரலேறு றுவகை முறுவல செய்தலாற்
சாருகா சினியெனச் சாற்று நாமத்தா
ளோருமா நலமெலாந் திரண்ட வுள்ளத்தாள்.

(இ - ள்.) வீரம்பொருந்திய வேலேந்திய வீமராசன் விரும்பத்தக்க கற்பினையுடையவள் ; சந்தபந்திகள் தெரியாதவகையாகப் புன்னகைசெய்யுங் காரணத்தால் சாருகாசினியென்று சொல்லும்பெயரையுடையவள் ; அறியத்தக்க சிறந்த நன்மைமுழுவதும் ஒன்றுசேர்ந்த வுள்ளத்தையுடையவள். எ - று.

சாருகாசினி - சாருஹாசிநியென்பதன் திரிபு. சுந்தரமான சிரிப்பையுடையவ ளென்பதுபொருள். (௫)

மூதுக்குறை வாளர்கண் மொழிதப் பாதுகோன்
பொதுக்கடிந் திருநிலம் புயத்தி னேந்துபு

விதுக்குறை வாணுதல் விளங்கு வெண்ணகை
மதுக்குழன் மனைவியின் வாழு நாளையில்.

(இ - ள்.) வீமராசன் பேரறிவுடையவர்கள் சொற்றவறாது பொதுத்தன்மையகற்றிப் பெரியபூமியைத் தோளிற்றாங்கி, சந்திரதுண்டம்போன்ற வெள்ளிய நெற்றியையும் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பல்வரிசையையுந் தேன்சிந்துங் கூந்தலையுமுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியுடன் வாழ்ந்திருக்குங் காலத்தில். எ - று.

முதுக்குறைவாளர்களென்றது மந்திரி புரோகிதர் முதலானோரை. பொதுக்கடிதலாவது தனக்கேயுரிமையாக்கல். (ரு)

புத்திர னின்மையாற் புலர்ந்த நெஞ்சினன்
பத்தியிற் றேவர்கள் பணிக ளாற்றினன்
மெத்திய தானங்கள் விதியிற் செய்தன
னெத்திறத் தருமமு மினிதி யற்றினன்.

(இ - ள்) புத்திரப்பேறில்லாமையால் வருந்திய மனமுடையனாகிப் பத்தியுடன் தேவர்களுக்கு (செய்யத்தக்க) பணிவிடைகளைச் செய்தனன். மிகுந்த தானங்களை விதிப்படி (சற்பாத்திரர்களுக்கு) கொடுத்தனன். எவ்வகைப்பட்ட தருமங்களையும் இனிதாகச் செய்தனன். எ - று. (௬)

செவ்விய வேள்விகள் சிறப்பச் செய்தன
னிவ்வகை நல்வினை யெவையு மீட்டியு
மெவ்வமில் புத்திர னெய்தப் பெற்றிலன்
கொவ்வைவாய் மனைவியை யழைத்துக் கூறுவான்.

(இ - ள்) செம்மையாகிய யாகங்களைச் சிறப்புடனியற்றினன். இவ்விதமாக எல்லா நற்காரியங்களையுஞ்செய்தும், துன்பமில்லாத புத்திரனை யடையப்பெற்றிலன் (ஆதலின் மனம்வெறுத்து) கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியை விளித்து (இவ்வகையாக) ச் சொல்லுகின்றான். எ - று.

புத்திரன் - மகன் தந்தைதாயரைப் புத்தென்று நரகினின்று விடுவிப்பவனென்பது தாதுப்பொருள். புத்தென்றது பிள்ளைப்பேறில்லார் பெறுநரகின்பெயர்.

கொமமைவெம் முலையினாய் கோதில் புத்திரர்
தம்மையெய் தாதவர் தரணி யாளினு
மிம்மையு மறுமையு மெய்தி டாரெனி
னம்முடை வாழ்க்கையு நன்றிப் பாலதோ.

(இ - ள்.) குவிவாகிய வலியமுலையினையுடையாளே! குற்றமில்லாத புத்திரர்களையடையப்பெறாதவர்கள் உலகத்தை யரசுசெய்தாலும், இம்மைப்பலனையும் மறுமைப்பலனையும் அடையமாட்டார்களென்று (சாத்திரங்கள்) கூறினால், நம்முடைய உயிர்வாழ்தலும் நன்றியையுடைய தாகுமோ? (ஆகாது) எ - று, (௯)

வேறு.

அமரர்பிதிர்த் தேவரிவ ரவ்வியகவ் வியமேலார்
கமலமுகத் தாய்நமது கட்டழகும் பெருந்திருவும்

விமலமுறுங் குடிப்பிறப்பும் வியனில்வாட் சியும்வலியுந்
தமமறுநூற் பயிற்சிகளுஞ் சகலமும்வீ ணாயினவே.

(இ - ள்.) தாமரைபோலும் முகமுடையவளே! தேவர்களும் பிதிர்த்தேவர்களுமாகிய இவர்கள் அவ்வியகவ்வியங்களின்மேல் விருப்புற்றிருப்பவர்கள். நமதுபேரழகும், பெருஞ்செல்வமும், பரிசுத்தமாகிய (உயர்) குடிப்பிறப்பும், சிறந்த இல்வாழ்க்கையும், வல்லபமும், தாமதகுணமற்ற நூலாராய்ச்சிகளும் யாவும் வீணாயின. எ - று.

தேவர்க்குக்கொடுப்பதை அவ்வியமென்றும், பிதிரர்க்குக் கொடுப்பதைக் கவ்வியமென்றுங் கூறுதல்வழக்கு. (௧0)

கொடிபடுகா னகத்தேகி னேரிழையா யொருவாற்றாற்
குடிவளர்கான் முளைவந்து கூடலுமா மதுவின்றேற்
படியறுவான் கதிசேரும் பயப்பாட்டி லையமிலை
முடிவிதுவே யாகுமெனு மொழிந்தமைச்சர்க் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) கிளிவண்டுகள் பொருந்திய வனத்திற்குச் சென்றால், ஒருவகையாக மரபுவளரத்தக்க புத்திரப்பேறுவந்து கைகூடலுமாகும். அஃதுமின்றாயின், குற்றமற்ற சிறந்த கதியிற்சேரும் அச்சத்திற் சந்தேகமில்லை. இதுவே தீர்மானமாமென்று கூறி, மந்திரிகளுக்கு இதனைக் கூறினன். எ - று. (௧௧)

சூழ்ச்சிமிகு மந்திரிகா டொல்பவத்தில் யான்செய்த
வூழ்ச்செய்பய னோமனைவி யுஞற்றியதீ வினைப்பயனோ
வாழ்ச்சிதனக் கிதம்புரியு மக்கட்பே றெமக்கின்மை
தாழ்ச்சியித னான்மனைவி தன்னொடுகான் புகுகின்றேன்.

(இ - ள்.) ஆலோசனைமிகுந்த மந்திரிகளே! இல்வாழ்க்கைக்கு நன்மையையுண்டுசெய்யும் மக்கட்பேறு எனக்கில்லாமை பழய சனனங்களில் யானியற்றிய ஊழ்வினைசெய்யும் பயனோ? (அல்லது) என்மனைவிசெய்த தீவினையின்பயனோ? (அறிகலேன்) தாழ்வாகிய விதனால் யான் சாருகாசினியுடன் வனத்திற் செல்கின்றேன். எ-று.

ஈண்டுபொருளு நிலமனைத்து மிருவீரும் பகுத்தாள்க
மீண்டுவரி னென்பாலே விடுத்திடுக மீளேனேற்
காண்டகுநும் வழிவழியுங் கைக்கொள்க வெனச்செப்பி
மூண்டபெருங் காதலினான் மொய்குழலா ளொடுமெழுந்தான்.

(இ - ள்.) மிக்க பொருளும் நிலமுமாகிய வெல்லாவற்றையும் நீங்களிருவரும் பாகித்துக்கொண்டு ஆளக்கடவீர்கள். (கடவுளருளால் மகப்பேற்றுடன்) திரும்பி வந்தேனாகில் என்னிடத்திலேயே கொடுத்துவிடுக. திரும்பிவரேனாயின், வரத்தக்க உம்முடைய பரம்பரையின் வழியே கைக்கொள்ளக்கடவீர்களென்று சொல்லி, வீமராசன் மிக்க பெருவிருப்புடன் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடெழுந்திருந்தான். எ - று. (௧௩)

சுமந்துவெனு மந்திரியுஞ் சூழ்ச்சிமனோ ரஞ்சிதனு
மமைந்தவுளத் திருவோரு மமையாத துயர்விழிநீ
ருமிழ்ந்தனராய் மிகவாடி யுயிரனையா னிணையினை
விமிழ்ந்திடப்பட் டிருந்தனர்க ளிறைவன்வனத் தேகினான்.

(இ - ள்.) சுமந்துவென்று சொல்லப்படும் மந்திரியும் ஆலோசனையில் வல்ல மனோரஞ்சிதனென்பவனுமாகிய ஒன்றுபட்டமனமுடைய இருவர்களும் அடங்காத துயரத்துடன் கண்ணீர்சொரிந்தவர்களாய் மிகவும் வாட்டமடைந்து உயிர்போன்ற அரசனுடைய ஆக்கினையாற் கட்டப்பட்டு ஊரிலிருந்தார்கள். வீமராசன் (மனைவியுடன்) வனத்துக்குச்சென்றான். எ - று. (௧௪)

தொக்கவனத் தலமருங்காற் றொல்லைவினை தலைக்கூட்ட
மிக்கதவ விச்சுவா மித்திரன்வா ழாச்சிரமம்
புக்கனன்மா னுக்கருக்குப் பொருவின்மறைப் பொருள்விரிக்குந்
தக்கமுனி வரன்பதத்தைச் சார்ந்துமனை யொடுந்தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய வனத்திலே துன்புற்றுழல்கையில், நல்லூழானது கைகூட்ட மிக்க தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரமுனிவர் வாழ்கின்ற ஆச்சிரமத்திற் புகுந்து, சீடர்களுக்கு ஒப்பில்லாத வேதத்தின் பொருளை விளக்குகின்ற தகுதியாகிய அம்முனி சிரேட்டருடைய பாதங்களையடைந்து மனைவியுடன் (வீமராசன்) பணிந்தனன். எ - று.

தொக்கவென்றது மிருகங்கணெருங்கிய அல்லது மரங்கணெருங்கியவெனக் கொள்க. (௧௫)

வணங்குமணி வேற்கரத்து மன்னனுக்கு மாமுனிவ
னிணங்குறவா சிர்வதிப்பா னெச்சமுனக் காகவெனப்
பிணங்குதலில் லாவுளத்திற் பேசியெழுந் திருவென்ன
வணங்கினொடு மனங்குளிர்ப்ப வரசனெழுந் தெதிர்நின்றான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) பணியும் அழகிய வேற்படைதாங்கிய கையையுடைய வீமராசனுக்கு, சிறந்தவிசுவாமித்திரமுனிவன் இணக்கமாக ஆசீர்வதிப்பவராகி,சந்ததி பெருகுவதாகவென்று குற்றமில்லாதமனதுடன்கூறி யெழுந்திருக்கவென, வீமராசன் மனைவியுடன் மனக்குளிர்ச்சியுற்று எழுந்து அவர் எதிரேநின்றனன். எ - று.

ஆசிர்வதிப்பான் - ஆசிர்வதிப்பானாகி யெனப்பொருள். (௧௬)

வேந்தர்களே றேநீயார் விளங்கியவெம் மாச்சிரமம்
போந்தவருட் பயனின்றிப் போனவர்க டாமில்லை
யாய்ந்தநினை துளத்தார்வ மறைகுதியேற் றருதுமென
வாய்ந்ததவ விச்சுவா மித்திரனூர் மகிழ்ந்துரைத்தார்.

(இ - ள்.) அரசர்கள் (ஆகிய யானைகட்குச்) சிங்கம்போல்பவனே! நீயாவன்? விளக்கமுற்ற வெம்முடைய ஆச்சிரமத்திற்கு வந்தவர்களிற் பயனில்லாமல் (வறிதே) சென்றவர்களிலர். எண்ணிய உன் மனவிருப்பத்தைக் கூறுவையாயின், (அதனைக்) கொடுப்போ மென்று, பொருந்திய தவத்தைச்செய்த விசுவாமித்திர முனிவர் களித்துக் கூறினர். எ - று.

அறைகுதி என்பதில் கு சாரியை. (௧௭)

விச்சுவா மித்திரனூர் விளம்பியசொல் லமுதருந்தி
யெச்சமீன் றவன்போல விதயமொடு முகமலர்ந்து
நச்சுமா தரவோடு நராதிபன்சொல் வானடியேன்
மெச்சியசீர்க் கவுண்டினிய வியனகர்வாழ் தருவீமன்.

(இ - ள்.) விசுவாமித்திர முனிவர் கூறிய சொல்லமுதத்தை (செவியால்) அருந்தி, புத்திரனைப் பெற்றவன் (களிப்படைவது) போலமனமும் முகமும் மலர்ச்சியுற்று, விரும்பத்தக்க ஆசையுடன் வீமராசன் சொல்கின்றான். (அடியேன்) மெச்சத்தக்க சிறப்புடைய பெரிய கவுண்டின்னிய நகரத்தில் வாழ்கின்ற வீமராசன். எ - று.

இவள்சாரு காசினியென் பாலெனக்கு மனைமாது
தவமாதி பலபுரிந்துந் தனையனுறா மையின்வருந்தி
யவமான வாழ்க்கையினை யறத்துறந்தா ரணியத்துக்
கவல்வேற்குத் தவம்யாதோ கைகூட னினைக்கண்டேன்.

(இ - ள்.) இவள் அடியேனுக்கு மனைவி - சாருகாசினியென்னும் பெயருடையாள். தவமுதலியபலவற்றைச் செய்தும் புத்திரனுண்டாகாமையினால் வருத்தமுற்றுப் பலனற்ற வாழ்க்கையை யறவேயொழித்து வனத்தில் (வந்து) கவலைப்படும் எனக்கு யாது நற்றவமோ கைகூடுதலால் தேவரீரைத் தரிசித்தேன். எ - று.

தவமாதி - என்றது தானயாகமுதலியன. (௧௯)

கனகவரை யடுத்தோர்க்குங் கறபகத்தை யடுத்தோர்க்கு
மனவிழைவு முற்றாத மரபுளதோ வையகத்தி
லனகநினை யடுத்தேனு மருமகவுண் டெனத்துணிந்தேன்
புனிதநின தருளாயாற் புத்திரனின் றேபயந்தேன்.

(இ - ள்.) புநிதமானவரே! இப்பூமியிலே, பொன்மலையாகிய மேருவை யடுத்தவர்களுக்கும் கற்பகவிருட்சத்தை யடுத்தவர்களுக்கும்மனவிருப்பமுடிவுபெறாத வழக்கமுண்டோ? தேவரீரை யடைந்தவனும் அரிய புத்திரனையடைவேனென்று மனத்துணிவுற்றேன். பரிசுத்தமானவரே! தேவரீருடைய திருவருளாற் புத்திரனையிப்பொழுதே பெற்றேன். எ - று. (௨௰)

தக்கதவத் தால்வேத சாத்திரவி சாரணையான்
மிக்கதய வாற்பொறுமை விரதத்தால் வேள்வியினாற்
பொக்கமறும் வித்தையினாற் புகழ்தான தருமத்தா
லொக்குநரில் லாயுரைத்த வுயர்மொழிவீ ணாகாதே.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய தவத்தினாலும், வேதசாத்திரங்களின் விசாரணையினாலும், மிகுந்த கிருபையினாலும், சாந்தத்தினாலும், விரதத்தினாலும், யாகத்தினாலும், உண்மையாகிய வித்தையினாலும், கீர்த்தியினாலும், தானதருமங்களாலும், சமானமானவர் ஒருவருமில்லாத முனிவரே! தேவரீர் கூறிய உயர்வாகிய வார்த்தை (ஒருகாலத்தும்) வீணாகமாட்டாது. எ - று. (௨௧)

எனவழுத்தி யடியேன்மு னியற்றியதீ வினைதெரிந்து
பனவவுரைத் ததுதீர்த்துப் பரிசுத்த னாகும்வகை
யினியவுபா யமுமியம்ப வேண்டுமென விரத்தலொடு
முனிவன்மகிழ்ந் துளத்தெண்ணி முடிவேந்தற் குரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) என்று துதித்து, முனிவரே! அடியேன் சன்மாந்தரத்திற் செய்த தீவினையை யறிந்து கூறி, அதனை விலக்கிப் பரிசுத்தனாகத் தக்க நல்ல வுபாயத்தையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று யாசிக்கவும், விசுவாமித்திரமுனிவர் களித்து மனதில் யோசித்து முடியணிந்த வீமராசனுக்குக் கூறுகின்றார். எ - று. (௨௨)

நின்குலத்தோர் விநாயகனை நித்தலும்பூ சனைபுரிந்து
நன்குமிகப் பெற்றார்க ளராதிபனே நீயிந்த
மின்கொடிபோ லிடைமனைவி விழைவினாலது விடுத்தலினா
லின்குதலை மழலைமொழி யெச்சமிழந் தாயம்மா.

(இ - ள்.) அரசனே! உன்குலத்துப் பெரியோர்கள் விநாயகக்கடவுளைத் தினந்தோறும் பூசைசெய்து நன்மைகளை மிகுதியாக அடைந்தார்கள். நீயோ இந்த மின்னற்கொடிபோலும் இடையையுடைய மனைவியினுடைய விருப்பத்தினால் அதனை விட்டபடியால், இனியகுதலையாகிய இளஞ்சொல்லையுடைய குழந்தையை(ப்பெறாது) இழந்திருக்கின்றனை. எ - று. (௨௯)

விதர்ப்பமெனு நாடாளும் வீமவினி விநாயகனை
மதர்ப்பின்விழி மாதோடு மகிழ்விமக வெனுமணியைக்
கதிர்ப்பவுயிர்ப் பாய்நுமக்குக் கணேசர்குல தெய்வதமா
யதிர்ப்புளத்திற் றுயரகற்றி யாண்டதுங்கே ளெனமொழிவான்.

(இ - ள்.) விதர்ப்பமென்று சொல்லும் நாட்டை யரசுசெய்யும் வீமராசனே! நீ இனி மதர்த்த கண்களையுடைய வுன்மனைவியுடன் விநாயகக்கடவுளை (பூசித்து) மகிழ்ச்சி செய்வாயாக. புத்திரரத்தினத்தை விரைவிற்பெறுவாய். உங்கட்குக் கணேசப் பெருமானே பயமடைந்த மனத்துயரை யொழித்துக் குலதெய்வமாக, ஆட்கொண்ட சரிதையையுங் கேட்பாயாகவென்று விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறலாயினர். எ - று.

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௨௦௭.

தக்கன் பிணிநீங்குபடலம்.

கொழிபுகழ் வீமநுங் குலத்து ளோர்கண்முன்
வழிவழி யரசுசெய் மறுவி லாததேம்
பொழிமழை மதிதொறும் பூக்கு மாட்சியாற்
கழிமகிழ் தருங்கரு நாட தேயமே.

(இ - ள்.) தெள்ளிய கீர்த்தியையுடைய வீமராசனே! உம்முடைய குலத்தோர்கள் பூர்வத்தில் வழிவழியாக அரசுசெய்துவந்த குற்றமில்லாத இடமானது மாதந்தோறும் பொழிகின்ற மழையானது அதிகரிக்கும் மாட்சிமையால் மிக்க களிப்பைத்தருங் கருநடதேசமாகும். எ - று.

வழிவழியாக - பரம்பரையாக. (க)

கடவுளர் புகழ்கரு நாட தேயத்தி
லடையலர் திறையிட வவர்கள் வாழ்பதி
படர்புகழ்ப் பொருடரும் பானு மாநக
ரிடர்கெட வரசுசெய் திருந்த காலத்தில்.

(இ - ள்.) தேவர்களும் புகழத்தக்க கருநாடதேசத்திலே, சத்துருக்கள் கப்பங்கொடுக்க அவர்கள்வாழ்ந்த நகரமாகிய படர்ந்த புகழையுஞ் செல்வத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க பானுமாநகரத்தில், துன்பமொழிய இராசரிகஞ் செய்துவந்த காலத்திலே. எ - று.

திறை - அரசனுக்குக் கொடுக்கும்வரி. இதனை இறையென்றுஞ் சொல்வது வழக்கு. கடவுளொன்னுஞ் சொல்லிறுதியில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. (௨)

வழுவில்வல் லவனெனு மன்ன னின்றனக்
கெழுதலை முறையினவந் திறைமை செய்யுநாட்
கழுமிய கற்பினள் கமலை யென்பவள்
பழுதுறு மொருமகப் பயந்து நோக்கினாள்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத வல்லவனென்னும் அரசன் உனக்கு எழாந்தலைமுறையினனாகவந்து அரசுசெலுத்துங்காலத்தில் (அவன்மனைவியாகிய) மிக்க கற்பினையுடைய கமலையென்று சொல்பவள் குற்றம் பொருந்திய ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று (அதனைப்)ப் பார்த்தனள். எ - று.

கழுமுதல் — நிறைந்திருத்தல். (௩)

விழியிலன் செவியிலன் விளம்பும் வாக்கிலன்
கழியமெய் விரவிய கறைசெய் புண்ணினன்
பழிதருங் குறளனென் பாலன் பாலனென்
றழிதுய ருழந்தன ளவலை நீங்கிலாள்.

(இ - ள்.) கண்ணில்லாதவனும், காதில்லாதவனும், பேசும்வாயில்லாதவனும், தேகத்திற்கலந்த கறைசெய்யத்தக்க மிக்க புண்ணுள்ளவனும், பழிக்கத்தக்க குள்ளமானவனுமாயினன் என்புத்திரன் புத்திரனென்று, பெருந்துபரடைந்தனள். கிலேசம் நீங்கினளிலள். எ - று. (௪)

மறுபுல மன்னவர் வசைகள் கூறுபு
முறுவல்செய் திடவரு முடைகொண் மைந்தனைப்
பெறுதலி னின்மையே பெரிதின் பாமென
வுறுவிழி நெடும்புன லுகுத்து மாழ்கினாள்.

(இ - ள்) மறுதேயத்தரசர்கள் நிந்தைச்சொற்களைச் சொல்லி நகைசெய்திடும்படி தோன்றிய முடைநாற்றத்தையுடைய புத்திரனைப் பெறுதலைக்காட்டிலும், பெறாதிருத்தலே மிகநல்லதாமென்று, பொருந்திய கண்களினின்றும் மிக்க நீரைச் சிந்தித் துன்புற்றாள். எ - று.

கூறுபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (௫)

பாவயிற் பிள்ளையின் பரிவு பார்த்திடப்
பூவின னென்றலைப் பொறித்த தென்கொலோ
மேவிய பிணியினன் மெலியு மைந்தனுஞ்
சாவது வாழ்தலிற் றக்க தென்றனள்.

(இ - ள்.) (ஐயோ!) இப்பிள்ளையின் பரிதாபத்தைக் காணும்படி தாமரைமலரில்வாழும்பிரமதேவன் என்சிரசிலெழுதிய தென்னபாவமோ? பொருந்திய நோயினால்

வருந்துகின்றபிள்ளையும் உயிர் பிழைத்திருத்தலிலும் இறத்தலே தகுதியாயுள்ளது என்று கூறினள். எ - று. (கூ)

வில்லெதிர் நுதலினுள் வெதும்பி நைதலும்
வல்லவ னடுத்துறு மகனை நோக்கிெ
னல்லது நல்லதெ னற்ற வப்பயன்
சொல்லுவ தன்றெனத் தானுஞ் சோர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) வில்லைப்போன்ற புருவத்தையுடைய கமலையென்பவள் வருந்தித் துக்கிக்கவும், வல்லவனென்னுமரசன் அவளைச் சமீபித்து, பெற்ற பிள்ளையைப்பார்த்தான். என் உத்தமமாகிய தவத்தின்பலன் நன்றாகவிருந்தது நன்றாகவிருந்தது, அது சொல்லத்தக்கதன்று என்று தானுஞ்சோர்வடைந்தனன். எ - று. (எ)

ஊழினால் வந்தகற் குளைந்தென் னுைதென்
ருழிமா லனையவ னகத்திற் றேறினன்
வீழிவாய்க் கமலைநீ வெதும்ப லென்றுதன்
வாழிமா மனையையும் வருட்டித் தேற்றுவான்.

(இ - ள்.) ஊழ்வினையால் நேரிட்டதற்குத் துன்பமடைந்து ஆவதென்ன யாது? என்று, சக்கரமேந்திய திருமாலையொத்த வல்லவராசன் மனதிற்றணிவுகொண்டான். வீழிக்கனிபோலும் இதழையுடைய கமலையே! நீ துன்புறாதே யென்று, தன் சிறப்புள்ள மனைவியையும் வருட்டித் தேற்றும்படி. எ - று.

வருட்டி - வற்புறுத்தி. (அ)

துன்பொரு காலத்துத் துளைந்து ளார்களே
யின்பொரு காலத்தி னெளிதி னெய்துவார்
நன்பொறி யிழந்தவிந் நவைகொள் பிள்ளையே
யன்புறு நன்மக வாகு மாதராய்.

(இ - ள்.) ஒருகாலத்திலே துன்பத்தினால் வருந்தினவர்களே (பின்) ஒருகாலத்தில் இன்பத்தை யெளிதாக அடைவார்கள். (அதுபோல) பெண்ணே! நல்லபொறிகளையிழந்த இக்குற்றம்பொருந்திய குழந்தையே (ஒருகாலத்தில்) அன்புபொருந்திய நல்ல குழந்தையாகவாகும். எ - று. (கூ)

மணிகண் மந் திரமருந் திவற்றின் மாற்றுவோந்
தணிவில தாயிடிற் றவங்க டானங்க
ளணிவிர தங்களா திகளி னீக்குவாம்
பிணிமலர்க் குழலிநீ பேணு கென்றனன்.

(இ - ள்.) மணி மந்திர அவுடங்களாகிய இவற்றினால் (இக்குற்றங்களை) நீங்கப்போம்; நீராவிடில் தவங்கள் தானங்கள் அழகிய விரதங்கள் முதலியவற்றினால் நீக்குவோம், கட்டப்பட்ட மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடையவளே! (வருந்தாது இக்குழந்தையைக்) காப்பாற்றுகவென்று கூறினன். எ - று. (௧௦)

அவலமென் கடலிடை யழுந்து மாதராள்
கவலையிற் சிறிதுகை யகன்று கண்ணெனுங்

குவலய நீரொடு குளிர்ந்த நீரினுற்
றவலரு மைந்தனைச் சால வாட்டினாள்.

(இ - ள்.) துன்பமென்னுங் கடலில்மிழ்ந்த கமலையென்பவள் கவலையினின் முஞ் சிறிது விலகி, கண்ணென்று சொல்லுங் குவளையினின்று வருகின்ற நீருடன் குளிர்ந்த நீரினாலுங் கெடுதலற்ற புத்திரனை மிகுதியாக முழுக்கினாள். எ - று.

குவலயம் - குவளைமலர். இது கண்ணுக்குவமிக்கப்பட்டது. கண்ணீராலுந் தண்ணீராலு முழுக்காட்டினாளென்பது கருத்து. (௧௧)

போர்தக மனையவன் பொருவி னூல்வழிச்
சாதக மாதிக டமையச் செய்துபின்
மேதகு கணிதரை வினவித் தக்கனென்
றோதக வழைத்தன னொரும கன்றனை.

(இ - ள்.) யானைக்கன்றையொத்த வல்லவராசன் ஒப்பில்லாத நூல்களிற் கூறியவகையே சாதகரும முதலியவற்றை நன்றாகச்செய்து, பிறகு மேம்பட்ட கணித நூற்புலவரைக்கேட்டுத் தக்கனென்று சொல்லும்படி ஒப்பற்ற புத்திரனைக் கூப்பிட்டனன். எ - று.

கணிதர் - சோதிடர்.

சாதகன்மமாவது அத்திரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து வாமமந்திரத்தாற் புத்திரன் முகத்தை யெதிர்நோக்கிப் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்சியைமோந்து புருடமந்திரத்தை வலக்காதிற் செலுத்தல். ஆதிகளென்றது உத்தாபன முதலியன. உத்தாபனமாவது அசுத்தமாகிய அறையினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்த வீட்டிற் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்குங்கிரியை. உத்தாபனத்தின் பின் செய்யவேண்டியது நாமகரணமாதலின், தக்கனென்றழைத்தனனென்றார். அது பெயரிடுதலிற் செய்யுங்கிரியை. அதன்பின்னர் நான்காமாதத்திற் சந்திமிதித்தலும், ஆறுமாதத்தில் அன்னப்பிராசனமும், பதின்மூன்றுமாதத்திற் சவுளமும், ஐந்தாம்வருடத்தில் உபநயனமுமுதலியனவாம். பிரவாசம் - குழந்தையைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செல்லல். உபநயனம் - பரசிவத்தைத் தரிசிப்பித்தற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குங் கிரியை. (௧௨)

வெள்ளணி யணிந்தநாட் டொடங்கி வேந்தர்கோன்
பிள்ளையைக் குறித்தற மாதி பேணியும்
விள்ளுதல் கண்டிலன் விழும வெம்பிணி
தெள்ளிய வாண்டுபன் னிரண்டு சென்றவே

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்த தினமுதற்கொண்டு ராசராசனாகிய வல்லவன் தன் புத்திரனைக் குறித்துத் தருமமுதலியவற்றைச் செய்தும், துன்பத்தைச்செய்யுங் கொடியநோய்கள் நீங்குதலைப் பார்த்திலன். (இவ்வகையாகத்) தெளிந்த பன்னிரண்டு வருடங்கள் சென்றன. எ - று.

வெள்ளணியணிதல் - மனைவி மகவுயிர்த்த காலத்து வெள்ளணியணிவது. இது முன்விளக்கப்பட்டது. (௧௩)

வல்லவன் மனைவியை யழைத்துக் கூறுவா
னெல்லையில் பொருளெலா மிழந்து மென்னுட

லல்லொடு பகலருந் தவத்தின் வாடியு[illegible]
செல்லல்செய் மகன்பிணி தீரக் கண்டி[illegible].

(இ - ள்.) வல்லவராசன் தன் மனைவியை விளி[illegible]ன்றான்; கணக்கில்லாத பொருண்முழுவதையும் (தானதருமங்களாற்) போ[illegible]ம், இரவும்பகலும் அரிய தவங்களால் என்னுடைய தேகமிளைத்தும், துன்பு[illegible] மகனுடைய பிணிகள் போகக்காண்கிலேன் (இனியாதுசெய்வது?) எ - று. (௧௪)

மற்றுள பொருள்களு மாயு முன்மக
னுற்றிருந் தனனெனி லொழியக் கொண்டுபோ
சற்றினித் தாழ்க்கலை யென்னத் தையலாள்
பெற்றவத் தினத்தினும் பெருந்துன் பெய்தினாள்.

(இ - ள்.) மிகுதியாகவுள்ள பொருள்களும் ஒழியுமுன்னர், ம[illegible] (உன்பால் அன்பு) உற்றிருந்தானாயின் (அவனை யிங்கிருந்து) அகலக்கொண்டுபோ[illegible]யாக. சிறிதும் இனிக்காலந்தாழ்க்கவேண்டாமென்று வல்லவராசன் கூற, கமலை[illegible]பவள் (அப்புதல்வனை) ஈன்ற அக்காலத்தைக்காட்டிலும் மிக்க வருத்தமடைந்தா[illegible] எ - று. (௧௫)

வேறு.

அன்றோ வென்றோ மன்னவ னெஞ்சத் தழலாகி
யென்றோ வானே னென்னினிச் செய்வே னெனநொந்து
கொன்றோய் கொண்ட மைந்தனை வல்லே கொண்டாவா
மின்னே யன்ன நுண்ணிடை வாட வெளிக்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) ஐயோ! ஐயோ! அரசன் மனதிற் கோபாக்கினிகொண்டு என்னை நோவானாகில் இனி யாது செய்குவேன்? என்று வருந்தி அச்சம்பொருந்திய நோயைக்கொண்ட புத்திரனை யுடனே கொண்டு, ஆ ஆ மின்னலையே நிகர்த்த நுண்ணிய இடையானது ஒசியும்படி (கமலையென்பவள் அந்தப்புரத்தினின்று) வெளிக்கொண்டு சென்றாள். எ - று.

ஆ ஆ இரக்கக்குறிப்பு. (௧௬)

பற்றார் யாரே பண்டுசெய் நல்லூழ் படர்காலை
யுற்றார் யாரே யோங்கிய தீயூழ் புறுகாலை
யெற்றோ வென்னா விரங்கவி னென்னு மிடபாகைப்
பெற்றோ னல்லாற் காப்பிலை யென்றே பெயர்குற்றாள்.

(இ - ள்.) பூர்வத்திற்செய்த நல்லூழின்பயன் வருங்காலத்திற் சத்துருக்களாயுள்ளோர் யாவர்? மிகுதியாகிய தீயூழின்பயன் வருங்காலத்தில் நட்பாயுள்ளோர் யாவர்? எற்றோவென்று கவல்வதினால் என்னவரும்? வாமபாகத்தில் உமாதேவியாரையுடைய சிவபெருமானையல்லாமல் ஆதரவின்றென்று கருதிச் சென்றனள். எ - று.

வெள்ளிடை நீந்திக் கல்லத ரத்த மிகுவெய்த்தோர்
துள்ளுறு மானின் கன்றென வோடிச் சுரநீந்தக்
கள்ளர்கள் சூழ்ந்து நில்லென வார்த்துக் கலன்கொள்ளா
கொள்ளவுள் வாடி யென்மெல் லோளூர் குறுகுற்றாள்.

(இ - ள்.) வெ[illegible]ந்து கல்வழியுங் கானலும் மிகுந்த அருநெறியில் துள்ளிச்செல்லும் ம[illegible]பால ஓடிப்பாலை நிலத்தைநீந்த, இருடர்கள் சுற்றிக் கொண்டு நில்லென்[illegible]து, ஆபரணங்களைக் கொள்ளைகொள்ள, மனம்வருந்திப் பையப்பைய ஒரு[illegible]தனள். எ - று. (௧௮)

பொரு[illegible]யசுற் பொருளென வேட்டுப் புவிகாப்போ
னருவி[illegible]யில்லா ஞய்மனை மைந்த னவர்தம்மை
பொ[illegible]னென்னி ஞெண்கலம் வவ்வா தொழிவாரோ
கரு[illegible]மாக்க ளென்றநு ருக்கோர் கரைகாணுள்.

(இ[illegible]) செல்வத்தையே உத்தமப்பொருளென்று விரும்பி உலகினை யரசு செய்யும் [illegible] (சிறிதும்) கிருபையையுடைத்தாயில்லாதவனைப் மனைவியும் புத்திர னும[illegible] நீக்கினனென்று சொன்னல், தீச்செயல்புரிபவர்கள் [கள்வர்கள்] பிர காசிக்கின்[illegible]ஆபரணங்களைக் கவராடா தொழிவார்களோ? என்று (தன்னுட்டைர்மா னித்துத்) து[illegible]பத்திற்கோர் எல்லைகாணுதவளாகி. எ - று.

[illegible] - தீர்வு; பரிகாரம். (௧௯)

வன்ப[illegible]தாக மல்கி வருத்த மகநீறுடு
முன்ப[illegible]தாகங் கண்டறி யாதாண் முகம்வாடித்
தன்பழ[illegible]வும் வந்தவெ றுப்புந் தகநாடி
யென்புரி[illegible] மென்புரி வாமென் றிதுதேர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) [illegible]பசியையுந் தாகத்தையும் பார்த்தறியாத கமலையென்பவள் வலியபசியுந் தாகமும் [illegible]வருத்தத் தன்புதல்வனுடன் முகவாட்டமுற்று, தன்னு டைய பழைமையாகிய வாழ்க்கையும் (இப்பொழுது) வந்தவெறுக்கத்தக்க நிலைமையும் தகுதியாகயோசித்து, நாம்[illegible]செய்வோம்? நாம் யாதுசெய்வோம்? என்று, இதனைத் துணிந்தாள். எ - று. (உ0)

மைந்தனை நாடி வாழ்க்கையை விட்டே வனம்வந்தாம்
வந்துழி யாவி மாய்ந்தன மாயின் மகனுய்த
லெந்தவு பாயந் தன்னிது மில்லை யிரங்கேனு
மைந்துயிர் போகா தோம்புது மென்ரு ணவையில்லாள்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத கமலையென்பவள் புதல்வனைவிரும்பி (இராச)சுகத் தைக் கைவிட்டு வனத்திற்குவந்தோம். (அவ்வாறு) வந்தவிடத்தில் உயிர்விடுவோமா னல் (நம்முடைய) புதல்வன் பிழைப்பது எவ்வுபாயத்தாலுமில்லை. (பிறரிடம்) வருந்தி ரசித்தாலும் உயிர்போகாமல் (அவனைக்) காப்போமென்று சொன்னுள். எ - று.

குறுகிய சிற்றூ ரதனிடை யோர்பாற் குளிர்கங்கை
நிறுவிய வேணி நின்மலர் கோயி னிலையெய்திச்
சிறுவனை வைத்துச் சேரணி மைக்கட் டிகழ்கின்ற
புறநக ரெய்திப் பலிகொடு மீண்டூட் டினளுண்டாள்.

(இ - ள்.) தாமடைந்த சிறிய ஊரினொருபக்கலில், குளிர்ந்த கங்காசலத்தை நிறுத்தியசடையையுடைய அமலராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலில் நிலைத்துச் சிறுவனையிருக்கச்செய்து, பொருந்திய சமீபமாகவுள்ள நகரத்தையடைந்து பிச்சை கொண்டு திரும்பி (அவனை) உண்பித்து (த்தானும்) உண்டனள். எ - று. (உஉ)

வேறு.

அண்டர்கள் பெருமான் கோயி லமர்ந்தவூர்க் கடுப்பா னைகுங்
குண்டின புரத்தை நாளுங் குறுகியெண் பலிகொண் டூட்டி
யுண்டனள் வசிக்கு நாளி லொருதின மகனோ டவ்வூர்ப்
பண்டைநல் வினைவந் தெய்தப் படர்ந்தனள் பலிகொள் ளூர.

(இ - ள்.) தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயில்பொருந்திய அச்சிற்றூருக்கு அடுத்துள்ள குண்டினபுரத்தை நாடோறுமடைந்து வன்மைபொருந்திய பிச்சையெடுத்துவந்து (அவனை) உண்பித்து, (தானும்) உண்டுவாழுங்காலத்திலே, ஒருநாள் தன் மகனோடு அவ்வூரிற் பிச்சையெடுக்கச்சென்றனள். (அப்பொழுது) அவனது பூர்வசனன புண்ணியம் வந்தெய்தலால். எ - று.

"பண்டைநல் வினைவந்தெய்த" என்றது மேல்வருஞ் செய்யுளில் "முற்கல ரெதிரே போந்தார்" என்பதைக்கொண்டு முடிகின்றது. (௨௩)

வீதியிற் செல்லும் போது வியனகர்க் கடுத்த கானிற்
சாதியின் வயிரமின் றித் தழைந்துபல் லுயிரும் வாழும்
போதியல் சோலை சூழ்ந்த பொருவிலாச் சிரமம் வைகு
மாதியல் சிவமே நாடு முற்கல ரெதிரே போந்தார்.

(இ - ள்.) வீதியிற் செல்லுங்காலத்தில், பெரிய அந்நகரத்திற்கடுத்த வனத்திலே சாதிப்பகைமையில்லாமற் பல பிராணிகளும் நெருங்கி வாழும் மலர்கள் பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த ஒப்பில்லாத ஆச்சிரமத்திலே வசிக்கும் பழமைத்தன்மையுடைய சிவத்தையே விரும்பும் முற்கலமுனிவர் (அவர்களுக்கு) எதிரே வந்தனர். எ - று.

சாதியின் வயிரமின்மையென்றது பாம்புங் கருடனும், எலியும் பாம்பும், எருதும் பசுவுமாகிய இவைபோல்வன பயமில்லாமலும் பகைமையில்லாமலும் ஒன்று கூடி வாழ்தல் முதலியன. இது அங்குள்ள தலவிசேடம் மூர்த்திவிசேடம் பெரியோர் மகிமையென்னு மிவற்றுளொன்றெனத்தப்பெறும். (௨௪)

முனிவரன் கணேச பத்தி முற்கல முனிமெய்க் காற்று
நனியுடம் பெங்குந் தோய நலிபிணி தீர்ந்து தக்க
னினியன மொழிந்தான் கேட்டான் யாவையுங் கண்டா னீண்டான்
புனிதனாய் நடந்தா னந்தப் பூசுர னியல்பென் சொல்வேன்.

(இ - ள்.) கணேசப்பெருமானுடைய பக்தியுடையவரும் கோபமொழிந்தவருமாகிய முற்கலமுனிவருடைய தேகத்திற்படிந்த காற்றானது நன்றாக அவனுடம்புமுழுவதும்படிய, துன்புசெய்கின்ற நோய்விலகி, தக்கனென்பவன் இனிய வார்த்தைகளை (வாயால்) உரைத்தான்; (பிறர் சொல்வதைச் செவியால்) கேட்டான்; எல்லாவற்றையுங் (கண்ணால்) கண்டான்; (உடல்) நீண்டான்; (ஒருகுறைபாடுமின்றி) பரிசுத்தனாகநடந்தான். அந்த முனிவரனுடைய இயற்கையை யென்னென்று சொல்லுவேன்? எ - று.

பூசுரன் - பூலோகதேவன்; வேதியன்; முற்கலன். (௨௫)

முருகனோ காம வேளோ முகுந்தனோ வென்னத் தக்கன்
பெருகொளி யழக னாகி யுறுப்பெலாம் பிறங்க நற்று
யிருவிழி களிப்ப நோக்கி யெடுத்தணைத் துச்சி மோந்து
ளுருகிய வார்வக் கண்ணீ ரொழுகமெய் பூரித் தாளே.

(இ - ள்.) (கண்டோர் இவன் அழகினூர்) செவ்வேளோ! மதவேளோ! திருமாலோ! என்று சொல்லும்படி தக்கனுனவன் மிக்கவொளிவாய்ந்த அழகுடையவனுகி அவயவங்களெல்லாம் விளக்கமுற, நல்ல தாயாகிய கமலையென்பவள் இருகண்களும் ஆனந்திக்கும்படி (அவனைப் பன்முறை) பார்த்து (இருகரங்களாலும்வாரி) எடுத்து (மார்புடன்) அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமோந்து, மனமுருகிய ஆசையாலாகிய இன்பக் கண்ணீரொழுகும்படி உடல்பூரித்தனள். எ - று.

காமனினும் வேளெனினு மொக்குமாதலின் அஃதிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முருகன் - சிவகுமாரன்; செவ்வேளெனப்படுவோன். காமன் - மான் மகன்; கருவேளெனப்படுவோன். (உ௬

நாயகன் முனிவா லன்றே நாமிங்குப் போதப் பெற்றுத்
தூயவ னொருவன் மெய்யிற் றோன்றிய காற்றான் மைந்தன்
றீயவன் பிணியி னீங்கிச் சிறந்தன னென்று மாது
மேயதன் னிறைபால் வைத்த வெறுப்புவிட் டுவந்திட் டாளே.

(இ - ள்.) என் கணவருடைய கோபத்தாலல்லவா நாமிங்கடையப்பெற்று புனிதமானவொருவனுடைய தேகத்திலுண்டான காற்றினால், மகன் தனது கொடிய வலிய பிணியினின்று விலகிச் சிறப்புற்றனன்? என்று, கமலையென்பவள் பொருந்திய கணவனிடத்தில் வைத்த வெறுப்பையொழித்துக் களித்தனள். எ - று. (உ௭)

அச்செய லகரி னுள்ளா ரனைவரு மறிந்து நாளு
நச்சியின் னடிசி லாடை நல்கவேற் றிருக்கு நாளிற்
கச்சர வணிந்த வெண்டோட் கண்ணுதல் பூசை யாற்றும்
பொச்சமின் மறையோன் பாத மிருவரும் போற்றி னாரே.

(இ - ள்.) அக்காரியத்தை அந்நகரவாசிகள் யாவருமுணர்ந்து தினந்தோறும் விரும்பி இனிய அன்னமும் ஆடையுங்கொடுக்க (அவற்றைப்) பெற்று (உண்டுடுத்தி) வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில், கச்சாகப்பாம்பினையணிந்த வெட்டுத் திருப்புயங்களையுடைய நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபெருமானுக்குப் பூசைசெய்யும் பொய்மையில்லாத (ஆதி சைவ) வேதியருடைய பாதத்தை இருவரும் வணங்கினூர்கள். எ - று.

கண்ணுதல் - அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்; சிவபிரானை யுணர்த்தியது. சிவபெருமானைப் பூசிக்கும்வேதியனெனவே ஆதிசைவவேதியனென்றும்.(உ௮)

குருபரன் கருணை கூர்ந்து கோதறு தீக்கை யாற்றி
திருமலக் கணேச ருண்மை நிகழ்த்துமெட் டெழுத்தை யோதி
மருவுறக் கணிக்கு மாறும் வகுத்தனன் வகுத்த வாறே
யிருவரு மனுவை யெண்ணி யிருந்தவ மினிது செய்தார்.

(இ - ள்.) குருசிரேட்டன் கிருபைமிகுந்து குற்றமற்ற சிவதீக்கைசெய்து, மலரகிதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய உண்மையைக் கூறும் எட்டெழுத்தாலாகிய மந்திரத்தை யுபதேசித்து, (அதனைப்) பொருந்துமாறு கணிக்கும்வகையையுங் கூறினன். (அவன்) கூறியவகையே அவ்விருவரும் அம்மந்திரத்தைக் கணித்துப் பெருந்தவத்தை இனிதாகச் செய்தார்கள். எ - று. (உ௯)

வருந்துமெய்த் தவத்தி னார்க்கு வரந்தர வரத னெண்ணி
முருந்துறழ் முறுவன் மாது முன்னுற முன்னர்த் தோன்றித்

திருந்திய வரங்க ளல்கிச் சிந்தையிற் றிறம்பாப் பத்தி
பொருந்திய தக்கன் முன்னர்ப் பொற்புறத் தோன்றி னின்றார்.

(இ - ள்.) வருந்துகின்ற உண்மைத்தன்மையுடைய அவர்க்கும் விநாயகப்பெருமான் வரமருளும்படி திருவுள்ளங்கொண்டு, முருந்தையொத்த பல்வரிசையையுடைய கமலையென்பவளுக்கு முன்னே பொருந்தும்படி முதலிலே தரிசனமளித்துத் திருந்தமாகிய வரங்களைக்கொடுத்து, மனதில் அகலாத பத்தியைப் பொருந்திய தக்கனுக்கு முன்னே அழகுபெறப் (பின்னர்ப்) பிரசன்னமாயினர். எ - று.

முருந்து - மயிலிறகின்அடி. (௬௦)

ஒருமுழத் தாளிற் செங்கே ழொருபதம் வைத்த கோலத்
தொருமருப் பிரண்டு காது மூக்கணு நான்கு தோளும்
பொருவில்பொன் னுடையு மேனைப் பொலங்கலம் பலவுந் தோன்ற
விருவருக் கரியா னிற்ப விணைவிழி மலரக் கண்டான்.

(இ - ள்.) ஒரு முழங்காலிலே, செந்நிறம்பொருந்திய ஒருபாதத்தைப்பொருந்திய திருக்கோலமாகிய ஒற்றைக்கொம்பும் இரண்டுசெவிகளும் மூன்று விழிகளும் நான்குதோள்களும் ஒப்பில்லாத பொன்னுடையும் பிற அழகிய ஆபரணங்கள் பலவுந் தோன்றும்படி, (பிரமன் திருமாலென்னும்) இருவருக்கும் அறியப்படாத விநாயகப் பெருமான் நிற்க, (தக்கன்) இருவிழிகளும் மலரும்படி தரிசித்தனன். எ - று.

பொன்னுடை - பீதாம்பரம். (௬௧)

அச்சமு மன்புந் தோன்ற வடியிணை பணிந்து சூழ்போந்
துச்சியிற் கரங்க ளேற வொளிவிழி யருவி தாழ
விச்சுவ ரூப னான விநாயகப் பெருமான் றன்னை
மூச்சக முழுதும் போற்று முதல்வனைத் துதிக்கின் றானால்.

(இ - ள்) அச்சமும் அன்புந் தோன்றும்படி (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவடிகளை வணங்கிப் பிரதக்கணஞ்செய்து, கரங்கள் சிரமிசை யேறவும், பிரகாசிக்கின்ற கண்களிலிருந்து (ஆநந்த) அருவி யொழுகவும், விச்சுவரூபராகிய விநாயகப்பெருமானென்னும் மூவுலகத்திலுள்ள எல்லோருந் துதிசெய்யும் முதற்கடவுளை (பின் வருமாறு) துதிசெய்யலாயினன். எ - று.

விச்சுவரூபன் - உலகரூபி. மூச்சகம் - சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்னும் மூன்றுலகங்கள். முதல்வன் - ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும் முதலிற் பணியத்தக்கவன்.

வேறு.

வேதகா ரணனுநீ வேதமோர் நான்குநீ
பாதமோர் நான்குநீ பதங்களோர் நான்குநீ
போதலை மலையமர் புவனகா ரணனுநீ
நாதநின் பெருமையை நவிலவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) வேதகாரணருந் தேவரீரே! ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களுந் தேவரீரே! நான்குபாதங்களுந் தேவரீரே! நான்கு பதங்களுந் தேவரீரே! காலம் கடலை பொருந்திய பூமியாகிய விவற்றிற்குக் காரணருந் தேவரீரே! நாதனே! தேவருடைய பெருமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர். எ - று.

பாதநான்கு - சரியை கிரியை யோகம் ஞானம். மற்றவை வெளி.

புராதனப் பொருளுநீ புறம்பினு முள்ளினும்
விராவுமெய்க் கரியுநீ மிகுமுப நிடதநீ
சராசர வுருவுநீ தத்துவ முழுதுநீ
பராபர நினதியல் பகரவல் லாரெவர்.

(இ-ள்.) பழமையாகியபொருளுந்தேவரீரே!, புறத்திலும் அகத்திலுங்கலந்த உண்மையாகிய சாட்சியுந்தேவரீரே! மேம்பட்ட உபநிடதங்களுந்தேவரீரே! சராசரங்களினுருவமுந்தேவரீரே! தத்துவங்கள் யாவுந்தேவரீரே! பராபரனே! தேவரீருடைய இயற்கையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ-று.

உபநிடதம் அநேக ஆயிரமெனக் கூறப்படும். அவற்றுள் ஈசாவாசியமுதல் முக்திகோபநிடத மிறுதியாக நூற்றெட்டுச் சிறந்தனவென முற்காலத்துத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றையும் மதக்கோட்பாடுடையார் தத்தமக்கேற்றவாறு கையாண்டு வருகிறார்கள். (௧௦)

மூவர்கா ரணனுநீ மூன்றுகா ரணமுநீ
மூவகை யுலகுநீ மொழியுமுச் சுடருநீ
மூவகை யுயிருநீ மூவகை யுருவுநீ
தேவனே நினதரு டெளியவல் லாரெவர்.

(இ-ள்.) மூவர்க்குக் காரணருந்தேவரீரே! மூன்றுகாரணங்களுந் தேவரீரே! மூவகை யுலகங்களுந்தேவரீரே! சொல்லுகின்ற முச்சுடர்களுந்தேவரீரே! மூவகை யுயிர்களுந்தேவரீரே! மூவகை யுருவமுந்தேவரீரே! தேவனே! தேவரீருடைய திருவருளைத் தெளியவல்லவர் யாவர்? எ-று.

மூவர் - பிரமன் விண்டு உருத்திரன். மூன்று காரணங்கள் - முதற்காரணம் துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம். மூன்றலகு - சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதலம். முச்சுடர் - சூரியன் சோமன் அக்கினி. மூவகையுயிர் - விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர். இவருள், ஆணவமல மொன்றையுடையவர் விஞ்ஞானகலரும், ஆணவகன்ம மலங்க ளிரண்டையுடையவர் பிரளயாகலரும், ஆணவகன்மமாயை யென்னு மும் மலங்களையுடையவர் சகலருமாவர். மூவகையுரு - தூலவுரு சூக்குமவுரு காரணவுரு.

இந்திரி யங்களி னிசையதி தெய்வநீ
யிந்திரன் முதலிய வெண்டிசைத தேவர்நீ
யந்திரண் பகலுநீ யறுவகைப் பருவநீ
யெந்தைநின் னருவினை யியம்பவல் லாரெவர்.

(இ-ள்.) இந்திரியங்களின் சொல்லத்தக்க அதிதெய்வங்களுந் தேவரீரே! இந்திரன் முதலிய எட்டுத் திக்குப்பாலர்களுந் தேவரீரே! அந்தியும் நடுப்பகலுந் தேவரீரே! அறுவகைப்பருவங்களுந் தேவரீரே! எந்தையே! தேவரீருடைய செயல்களைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ-று.

அறுவகைப்பருவம் - கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவேனிலென்பன. (௧௧)

ஏகனீ யனேகனீ யிருளுநீ யொளியுநீ
போகிநீ யோகிநீ புலவரெல் லாருநீ

சாகர மேழுநீ தடவரைக் கு
மாகநின் னடிமலர் மருவவல

(இ - ள்.) ஏகமானவருந் தேவரீரே!
தேவரீரே! வெளிச்சமுந் தேவரீரே! போகியு
தேவர்கள் யாவருந் தேவரீரே! சமுத்திரங்களே
தொகுதிகளுந் தேவரீரே! ஆகாயரூபியே!
பொருந்த வல்லவர் யாவர்? எ - று.

ஏகன் - ஒன்றியானவன். சாகரமேழு
நெய் கருப்பஞ்சாறு தேன் என்பவற்றை யுடையவை.

அறைபிர மேயநீ யப்பிர மேயநீ
பறையும்பா வனையுநீ பாவனா தீதநீ
நிறைபரப் பிரமநீ நிலமுத லைந்துநீ
யிறைவநின் னருளினை யெய்தவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) சொல்லத்தக்க பிரமேயமுந் தேவரீரே! அப்பிரமேயமுந்தேவரீரே! சொல்லத்தக்க பாவனையுந்தேவரீரே! பாவனாதீதமுந்தேவரீரே! நிறைந்த பரப்பிரமமுந்தேவரீரே! நிலமுதலிய ஐம்பூதங்களுந்தேவரீரே! இறைவரே! தேவரீருடைய திருவருளையடைய வல்லவர் யாவர்? எ - று.

நிலமுதலைந்து மண் நீர் தீ காற்று ஆகாயம். பிரமேயம்-அளவிடக்கூடியது.

மிருதிநீ புராணநீ வேறுபல் கலையுநீ
வருணமோர் நான்குநீ வனமுப வனமுநீ
தருவொடு கொடியுநீ சகலசெந் துக்களநீ
யொருவநின் றன்னிய லுணரவல் லாரெவர்

(இ - ள்.) மிருதிகளுந் தேவரீரே! புராணங்களுந் தேவரீரே! வேறுவகைப் பட்ட பலகலைகளுந்தேவரீரே! வருணங்கள் நான்குந்தேவரீரே! வனங்களும் உபவனங்களுந்தேவரீரே! மரங்களுங் கொடிகளுந்தேவரீரே! சகலசெந்துக்களுந்தேவரீரே! ஒப்பற்றவரே! தேவரீருடைய இயற்கையை அறியவல்லவர் யாவர்? எ - று.

மிருதி - தருமநூல் பதினெட்டு. அவையாக்கினோர் பெயரான்விளங்கும். அவை மநு அத்திரி ஹாரிதம் விட்டுணு யாஞ்ஞவற்கிய முதலியன. புராணங்கள் - மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு; உபபுராணங்கள் பதினெட்டு. கலை - அறுபத்துநான்கு வகைத்து. வருணம் நான்கு - பிராமணன் அரசன் வசியன் சூத்திரன். (ருக)

காமமா திகளுநீ கடும்பசி தாகநீ
நாமநித் திரையுநீ நகுவிநோ தங்களநீ
யேமமார் பொறையுநீ யின்பநீ துன்பநீ
வாமனே நின்கழன் மதிக்கவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) காமமுதலியனவுந் தேவரீரே! கொடுமையாகிய பசியுந்தாகமுந் தேவரீரே! அச்சந்தரும் நித்திரையுந்தேவரீரே! சிரிக்கத்தக்க அற்புதங்களுந்தேவரீரே! இன்பம்பொருந்திய சாந்தமுந்தேவரீரே! இன்பமுந்தேவரீரே! துன்பமுந்தேவரீரே! வாமனே! தேவரீருடைய திருவடியைத் தியானிக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று

(இ புராதனப் பொருணீ ம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம். வாமன்
விராவுமெய்க் கரியுநீ புடையவனென்றும் பொருள்படும். (௬௦)
சராசர வுருவுநீ தத்து புநீ வன்புநீ
பராபர நிறைஇயல பகர ல்வநீ வறுமைநீ
வறுநீ யொன்றுநீ

(இ - ள்.) பழமையாகிய ..னைக் குறிக்கவல் லாரெவர்.

உண்மையு இ - ப சாட்சியுந்தே வீரகமுந் தேவரீரே! கோபமுந் தேவரீரே! அன்புந் தேவரீ களிறு தேவரீரே ..வரீரே! ஞானமுந் தேவரீரே! அஞ்ஞானமுந் தேவரீரே! செல் இயற் தெ ; தேவரீரே! தரித்திரமுந் தேவரீரே! மயக்கமுந் தேவரீரே! தெளிவுந் தேவ ரீ! வேறெவையுந் தேவரீரே! ஒவ்வொன்றுந் தேவரீரே! குருவானவரே! தேவரீ ருடைய குணங்களைக் குறிக்கத்தககவர் யாவர்? எ - று (௬௧)

புண்ணிய தலங்கணீ பொருவிறீர்த் தங்கணீ
வண்ணமூர்த் திகளுநீ வரந்தரும வளளணீ
பண்ணியம் பலவுநீ பரமதப் பொருளுநீ
யண்ணலே நின்செய லறியவல் லாரெவா.

(இ - ள்.) புண்ணியஸ்தலங்கள் தேவரீரே! ஒப்பில்லாத தீரத்தங்கள் தேவரீரே! அழகிய மூர்த்திகளுந் தேவரீரே! வரங்களை யுதவும் வள்ளல் தேவரீரே! பல பண்ணியங்களுந் தேவரீரே! சிறந்த மதத்தின் பொருளுந் தேவரீரே! தலைவரே! தேவரீருடைய செயல்களை யறிய வல்லவர் யாவர்? எ - று (௬௨)

செய்வினை முதலுநீ செயப்படு பொருளுநீ
செய்வினைத் தொழிலுநீ செய்கரு மப்பய
னுய்வகை யவரவாக் குதவவல் லவனுநீ
மெய்வலாய் நினதியல் விளககவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) செய்கின்ற வினைமுதலுந் தேவரீரே! செய்யப்படுகின்ற பொருளுந் தேவரீரே! செய்கின்ற வினைதொழிலுந் தேவரீரே! (அவரவர்) செய்கின்ற கருமப்பயனை அவரவர்க்கு உய்வகையாகக் கொடுககவலலவருந் தேவரீரே! மெய்மையில் வல்லவரே! தேவரீருடைய உணமையியல்பை விளககவல்லவர் யாவர்? எ - று.

வினைமுதல் செயப்படுபொருள வினைதொழிலென இலக்கண முறையாக [கருத்தா] எழுவாய், செயப்படுபொருள, [வினைமுற்று] பயனிலையெனச் சொல்லணி செய்யப்பட்டது. (௬௩)

குணமொடு குறிபல கொள்கைகொள் ளாயெனி
னணிமலா மணமென வாகமையி னுயிரெனப
பணியுயி ரறிவெனப் பயிலுமத் துவிதமாங்
கணபதி நினதியல காணவல லாரெவா.

(இ - ள்.) அழகிய மலரும் மணமும்போலவும், உடலுமுயிரும்போலவும், பணிகின்ற உயிருமுணர்வும் போலவும விளங்குகின்ற அததுவிதமாகிய கணநாதப் பெருமானே! தேவரீர் குணமுங் குறியும பலவகைக் கொள்கையுங் கொள்ளீராயின் தேவரீருடைய இயல்பைககாண வல்லவர் யாவர? எ - று.

அத்துவிதம் - இரண்டன்மை (௬௪)

என்றுதோத் திரம்ப[illegible]னே! கபோதகன்கனே! பாலனேயுக
வன்றுதன் னுருவமே [illegible]ரங்கனே! சஞ்சரிக்கும் அன்றிற் பறவைய
மன்றநேர் காட்டிப [illegible]யானஞ்செய்யார் [illegible]னுக்கு அருள்புரிய
னென்றுநின் றுதிகள் தருளவுந் தரிசிப்மென்றனன் எ - று.

(இ - ள்.) என்று பலதோத்[illegible]ளைக் கூறிய தக்கனென்பவ[illegible]
மதநீரைச்சொரியுங் குளிர்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளானவர் [illegible]
கருத்திய தமதுருவமே நான்குவேதங்களினும் வல்ல முற்கல முனிவராகப் [illegible] (க
காட்டி, நீயுரைத்த உன்னுடைய தோத்திரங்களுக்கு மகிழ்ந்தோமென்றனர்.

காட்டிப்பு - செய்பு என்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். க[illegible]
யெனப்பொருள். (௬௬)

தம்பிரா னருளலுந் தக்கன் மீட் டும்பணிந்
தெம்பிரா னடியனே னில்லிலெனன் டிருவுமூற்
றும்பரார் புகழ்தர வோங்கிநான் வாழுமா
நம்பிரான் றருகென நாதனு மோதுவார்.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாக) விநாயகக்கடவுள் அருள்புரியவுந் தக்கன் மறு படியும் வணங்கி, எமதுபெருமானே! அடியேன் கிரகத்தில் அட்டலட்சுமிகளும் பொருந்தித் தேவர்களும் புகழும்படி மேம்பட்டு யான் வாழும் வகையாக வரந்தருக. நம்பிரானே! எனவேண்ட விநாயகக்கடவுள் திருவா[illegible]க் கூறலானார். எ - று.

வேறு

முக்கல னெனும்பெயர் முன்னெம் மாற்பெறுந்
தக்கவ னவனுருச சார்ந்த நமமுடை
மிக்கவிவ் வுருவுகாண் விளம்பு மன்னவன்
பொக்கமற றெமதடி போற்றும் பத்தியான்.

(இ - ள்.) முற்கலனென்னும் பெயரைப் பூர்வத்தில் எம்மாற்பெற்ற [illegible]னாகிய அவனுடைய உருவத்தைச்சார்ந்த நம்முடைய மேம்பட்ட இவ்வடிவினைக் காண்பாயாக. சொல்லிய அம்முற்கலமுனிவன் பொய்ம்மையின்றி எம்முடைய திருவடியைத் துதிசெய்யும் பத்தியுடையவன். எ - று. (௬௭)

பொக்கம் - பொய்ம்மை.

அவனுயிர் நமக்குரு வான பெற்றியா
லவனுரு நமதுரு வதனைத் தேறுவா
னவனுரு வாகியு மளித்தனங் காட்சியை
யவனுருக் காற்றினி னரிட்டந் தீர்த்தனென்.

(இ - ள்.) அம்முற்கலனுடைய உயிரானது நமக்கு வடிவமானதன்மையால் அவனுருவமே நமதுருவமெனபதனைத் தெளிவிக்கும்படி அவன்வடிவமாகியுங் காட்சியைக்கொடுத்தோம். அவன் தேகத்தினின்று தோன்றிய காற்றினால் உன்னுடைய துயரத்தை விலக்கினோம். எ - று. (௬௮)

அன்னவன் றனைச்சர ணடைதி தக்கனே
நின்னுள விறைமுலா நிரப்பு வானுயர்

(இ புராதனப் பொருளுநீ ம்லோயம் பேரகென டையவனென், வீமமீன.
விராவுமெய்க்கனே! நீ புநீ வண்புநீ லனச் சரணமடையக்கடவை. (அவ
சராசர வுருவைனிலுள்ள புநீ வறுமை யல்லாம் நிறையச்செய்வான். (அத
பராபரா நீ பொன்னகரத்திற் கூ யொல் இத்திரனேப்போல விளங்குவை.
திருவாய்மலர்ந்தருளி முற்ப வராகிய விநாயகக்கடவுள் அந்தர்த்
(இ - ள்.) ள். கிரீடமணிந்த வீமராசனே! (என்று விசுவாமித்திர முனிவர் அவனு.
(இ - ளர்.) எ - று. (௪௧)

தக்கன்பிணிநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௨௫௬.

முக்கலர் தக்கனுக் குபதேசித்தபடலம்.

கற்றைச் சடிலத் தோம்பன் காட்சி கொடுத்து மறைதலொடும்
பெற்றம் பிரிந்த கன்றெனவும பெறுந்தாய் பிரிந்த மகவெனவும்
பற்றும் பொருள்கைப் [illegible] ழந்த படர்கூர் வறுமை யானெனவுஞ்
சற்றுந் தரியா [illegible] தக்க னிலமேல் வீழ்ந்தெழுந்தான்.

(இ - ள்.) [illegible] றையாகிய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் காட்சியளித்து மறைந்தவுடனே, தக்கன் பசுவைப்பிரிந்த கன்றுபோலவும், பெற்றதாயைப் பிரிந்த பிள்ளைபோலவும், தேடத்தக்க பொருளைக் கையிற்பெற்றுப் போக்கடித்த துன்ப மிக்க வறுமையாளன்போலவும், சிறிதுபொழுதுந் தாளாமல் மனங்கலாய்ப் பூமியின் மேல்விழுந்து (புரண்டழுது) எழுந்தான். எ - று. (௧)

சென்ற திசையை யெதிர்நோக்குந் திசைக டோறுந் தூரிஇச் செல்லு
நின்று பெருமா னருள்புரிந்த நிலத்திற் கிடந்து புரண்டலறு
மன்றல் கமழ்ந்த முடியிலேந்த மாலே யெனவே மலர்ந்ததுணர்க்
கொன்றை மரத்தை யெதிர்வணங்குங் குறுகித் தழுவி நனிமோக்கும்.

(இ - ள்.) (விநாயகக்கடவுள்) சென்றதிசையை யெதிரோபார்ப்பான், திசைகளிலெல்லாந் தேடிச்செல்லுவான்; கணேசப்பெருமான் நின்று அநுக்கிரகஞ்செய்த விடத்தில் விழுந்து புரண்டு அலறுவான். வாசனைவீசுந் திருமுடியிற்கட்டிய திருமாலையைப்போல மலர்ந்த மலர்க்கொத்துக்களையுடைய கொன்றைமரத்தை யெதிரே பணிவான்; நெருங்கி (அதனை)த் தழுவி மிகவும் மோப்பான். எ - று.

சனைச் சுரும்பு நறைபருகுங் கமலத் தடமே புள்ளினமே
வாளைக் கயமே யகன்றில்களே மாட நிரையே கபோதகமே
பாளைக் கமுகே மடற்பனையே பயிலு மன்றிற் குருகினமே
ளைக் கருதார்க் கருளாத சாமி வரவுங் கண்டீரே.

(இ - ள்.) இளம்பருவமுடைய வண்டுகள் தேனைப்பருகுந் தாமரைத்தடாகமே! பறவைச்சாதிகளே! வாளைமீன்கள் பொருந்திய கயங்களே! பொருந்திய

ஆணன்றில்களே! வரிசையாகிய மாட[illegible]ளே! கபோதகங்களே! பாளைகளையுடைய கமுகமரங்களே! மடலையுடையபனைமரங்களே! சஞ்சரிக்கும் அன்றிற் பறவைகளே! (தம்முடைய) திருவடியைத் தியானஞ்செய்யாதவர்களுக்கு அருள்புரிய சாமியாகிய கணேசப்பெருமான் எழுந்தருளவுந் தரிசித்தீர்களோ? எ - று.

கபோதகம் - கரும்புறா. அகன்றில் - ஆணன்றில்.

"வாளைக்கயமே மகன்றில்களே" எனப்பாடங்கொண்டு, "வாளைமீன்கள் பொருந்திய கயத்தின்மேவும் அகன்றில்களே" எனப் பொருளுரைப்பாருமுளர். (௬

ஐயன் மலர்ந்த கருணைமுக மனைய முகம்பெற் றீரென்று
வெய்ய களிற்றி னடிதாழும் விளங்கு முருவி னிறந்தவெனச்
செய்ய தளிரைக் கரங்கூப்புந் தேவ னடிபோன் மலர்ந்தவெனப்
பெய்யு மதுப்பங் கயமலரைப் பெரிது மிறைஞ்சிப் பழிச்சுவான்.

(இ - ள்.) எம்பெருமானுடைய மலர்ந்த திருமுகத்தையொத்த முகத்தைப் பெற்றிருக்கின்றீர்களென்று, கொடியயானைகளின் கால்களைப் பணிவான்; பிரகாசிக்கின்ற (இறைவர்) திருவுருவைப்போல நிறமுற்றிருந்தவென்று சிவந்ததளிர்களைக் கைகூப்புவான்; கணேசருடைய திருவடிபோல மலர்ந்துள்ளவென்று தேனைச் சொரிகின்றதாமரைமலரை மிகவும் வணங்கித் துதிபுரிவான். எ - று. (௭)

மெழுகா ரழலுற் றெனவிளகி மெய்வே றாகி யிவ்வாறே
யெழுபே ரரவ மந்தரத்தா லிலகு மருளா ழியைக்கலக்கி
முழுதா னந்தச் சுவையமுத மொண்டு பருகி மாணாக்கர்
குழுவா தரிக்கு முக்கலனார் கோதி லிருக்கை சென்றடைந்தான்.

(இ - ள்.) மெழுகானது பொருந்திய தீயிற்பட்டாற்போல (மனம்) இளகி, உடல் வேறுபட்டு இவ்வகையாகவே, எழுகின்ற பேரொலியையுடைய மந்தரத்தினால், பிரகாசிக்கின்ற கிருபைக்கடலைக் [கடைந்து] கலக்கி மிக்க ஆனந்தமென்னுஞ் சுவையையுடைய அமுதத்தைமொண்டு பானஞ்செய்து, மாணாக்கர் கூட்டத்தைக் காக்கும் முற்கலமுனிவருடைய குற்றமில்லாத ஆச்சிரமத்திற்போய்ச் சேர்ந்தனன். (தக்கனென்பவன்) எ - று. (௮)

தாவில் வேத முதலான சகல பொருளு மிகத்தெளிந்து
தேவ தேவன் றிருவடியைச் சிறப்ப வுணர்ந்த வருந்தவத்தான்
மேவி யோகப் பெருவலியால் வேண்டு முருவங் கொளத்தக்கான்
பூவில் வேறு கதிரவன்போற் பொலிமுற் கலனை யெதிர்கண்டான்.

(இ - ள்.) கெடுதலில்லாத வேதமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையு மிகுதியாகத்தெளிந்து தேவதேவனுடைய திருவடிகளை மேம்படத்தெரிந்த, அருந்தவத்தினாலும், பொருந்திய யோகத்தின் மிக்கவலிமையாலும் விரும்பிய வுருவங்களைக் கொள்ளத்தக்கவராகிய பூமியிலுள்ள வேறுசூரியனைப்போல விளங்கும் முற்கலமுனிவரை யெதிரேகண்டனன். (தக்கன்) எ - று. (௯)

மன்னுங் கருணை விழிமூன்று மலர்க்கைக ணான்கும் பேரழகு
துன்னு மேனி யவயவமுந் துலங்கச் சிம்பந் தாழாமே
பொன்னின் மணியி னுருக்கொண்டு பூசை புரியுங் கணபதியி
னன்னர் மலர்ச்சே வடித்துணையு நயப்ப நோக்கி யெதிர்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) நிலைபெறுங் கிருபைபொருந்திய திருவிழிகள்மூன்றும், தாமரை போன்ற திருக்கரங்கள் நான்கும், மிக்க அழகும், நெருங்கிய பிற அவயவங்களும் விளங்க, சிற்பவிதிமுறைதவறாது பொன்னாலும் நவமணியாலும் உருவஞ்செய்து பைபுரியுங் கணேசப்பெருமானுடைய நல்ல மலர்போன்ற சிவந்த உபயபாதங்க மவிரும்பத் தரிசித்து எதிரே வணங்கினான். எ - று. (எ)

ண்ட மெனவே விழுந்தபடி தரையி னெடிது கிடந்தெழுந்து [யத்
கொண்டன் மழையின் விழிபொழியக் கோடை யெனமெய் வியர்ப்பெய்தி
தொண்டு புரிந்து பரவசனாய்த் தொழுது நிற்ப வவனையெதிர்
கண்டு பெருகன் பினைவியந்து கருணை கூர்ந்து முனிச்செல்வன்.

(இ - ள்.) தண்டத்தைப்போல விழுந்தபடியே பூமியின்மேலே நெடுநேர கிடந்து (பின்னர்) எழுந்து, மேகமழையைச்சொரிவதுபோல, கண்கள் (நீரைச்) சொரியவும், கோடையேபோலப் பெருமூச்செறியவும் பணிவிடைசெய்து, பரவசனாகிப் பணிந்து (தக்கன்) நிற்க, முனிச்செல்வராகிய முற்கலமுனிவர் அவனை யெதிரேபார்த்து மிக்க அன்பினைவியந்து கிருபைமிகுந்து. எ - று. (அ)

வேறு.

பெயர்நினக் கியாது பிள்ளாய் பேணிவாழ் நகரம் யாது
நயமுற மனத்தின் வேட்ட நன்பொரு ளதுசொல லென்றான்
றயவுறு முனிவன் செஞ்சொற் றண்ணமிழ் துண்டு தக்க
னயர்வுதீர்ந் தங்கை கூப்பி யனைத்தையுஞ் செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) பிள்ளாய்! உனக்குப்பெயர்யாது? விரும்பிவசிக்கு நகரம்யாது? நன்மைபெற மனதிற்கருதிய நற்பொருள் யாது? அவற்றைச் சொல்லவென்றனர். கிருபைபொருந்திய முற்கலமுனிவரது செவ்விய சொற்களாகிய குளிர்ந்த அமிர்தத்தைப்பருகி, தக்கன் சோர்வகன்று அழகியகைகளைக்குவித்து (அவர்வினவியவற்றிற்கு விடையாக) எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (௯)

வேறு

தேனொழுகு சோலைவளர் தேயங்கரு நாடம்
பானுபுரம் வாழ்பதிய திக்கண ரசாளும்
வானுயர்சி றப்புடைய வல்லவனென் றந்தை
கானொழுகு கூந்தலுடை யாள்கமலை நற்றாய்.

(இ - ள்.) தேனொழுகுஞ் சோலைகள் வளரப்பெற்ற கருநடதேயம் - அதின்கண் வாழுநகரம் பானுபுரம் - அப்பானுபுரத்தில் அரசுபுரியும் மிக்க உயர்ந்த சிறப்புக்களையுடைய வல்லவராசன் அன்பிதா - தேன்சொரியும் அளகத்தையுடைய கமலையெனபவள் என்னுடைய நற்றாய். எ - று.

நற்றாய் - ஈன்றதாய். (௧0)

காட்சியொடு கண்ணுமுனர் கேள்வியொடு காது
மாட்சிபுரி வாக்குமற வன்குறளை யாதி
ஆட்சிசெய்பெ ருமபிணியின் மூழ்கிமுடை நாற
நாட்செய்யவ மாம்பொழுதே நாயடியே னுற்றேன்.

அத்துவிதம் - இரண்டன்மை